

अथात्रकिंचित्प्रास्ताविकम् ।

आचाररत्ननामधेयोऽस्त्यं ब्राह्माचारप्रतिपादकोऽभिनवआह्निकप्रमाणनिबन्धः । अत्रारुणोदयादारभ्याद्वितीयसूर्योदयमहरहः कर्तव्यानां ब्राह्मणकर्तृकाचाराणां तत्तद्विधिनिषेधानामकरणप्रत्यवायानां च यथावद्विचारः प्रमाणैर्निर्णीतोऽस्ति । तत्र कोना मायं ब्राह्माचारः किंच ब्राह्मणलक्षण-
मितिसंभवति जिज्ञासेतितदन्नकिंचिदुल्लिख्यते—आचारः प्रवृत्तिविषयत्वं, यथाऽलौकिकाविगीतशिष्टाचारविषयत्वमिति, अपिच—विद्वेष-
रागरहिता अनुतिष्ठंति यद्विजाः । विद्वांसस्तं सदाचारधर्ममूलविदुर्बुधाः । इत्याचारलक्षणम् । ब्राह्मणश्चाऽऽष्टविशेषप्रयोज्यधर्मवान् । ब्रह्म
वेद, परब्रह्म वा वेत्स्यधीतेवेति ब्राह्मणशब्दव्युत्पत्तिः । लक्षणंच—विशुद्धमातापितृजन्यत्वं ब्राह्मणत्वमिति । विशुद्धत्वं नाम पट्कूर्माधिकारव-
त्त्वम् । तथा—जात्याकुलेन वृत्तेन स्याध्यायेन श्रुतेन च । एभिर्युक्तो हि यस्तिष्ठेन्नित्यं स द्विज उच्यते । इति । वसिष्ठोऽपि—योगस्तपो दमो दानं सत्यं
शौचं दया श्रुतम् । विद्याविज्ञानमास्ति क्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् । इत्याह । ब्राह्मणगुणप्रयुक्तं फलं तु—सर्वत्रदांता श्रुतपूर्णकर्णोजितेन्द्रियाः प्रा-
णिवधान्निवृत्ताः । प्रतिग्रहे संकुचिता ग्रहस्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः । इति । एवं गुणविशिष्टत्वमीप्सिततममस्ति लोकानाम् । तदेव चेहं
प्रह्मवर्चसेतजोर्पकत्वेनात्यतनिश्चयसकरमभवति स्यः पदार्पदं चामुत्र । तदिदं यथावद्ब्राह्माचारावगमपूर्वकाचरणमृतेन सुलभं सदाचारोऽप्याह्निकप्र-
माणनियधैकैवेद्यइत्यन्यसंबद्धत्वादत्यन्तावश्यकीतज्ज्ञानापेक्षा । आचाराशसकाविद्यन्ते यद्यपि भूयिष्ठा आह्निकप्रथास्तथापि नैकेन पुंसानेके पा-
समहालोचनपरस्परविसंवादमार्जनादिशस्यमिति श्रीमद्बाराणसीक्षेत्रमंडनायमानश्रीमन्नारायणभट्टपौत्रेण लक्ष्मणभट्टत्रिदुपाखिलाह्निक-

निर्णायकप्रमाणसमुच्चयात्मकोऽयं धोव्यरचि । सोऽयं भूयसायासेन संपाद्य धाम तिसंशोधनं कथंच प्रकाशितोऽस्माभिरधुना । अस्यादर्शपुस्तकेष्वेकं गोमातृकांतर्गतमाशेषलप्राप्तमवाप्तिभिः वे. शा. सं. वासुदेवशास्त्रिधूपकरैर्दत्तमाद्यैः पद्मागरहितमंतं तं रात्रुट्टियुद्धं । द्वितीयं श्रीकाशी-
क्षेत्रवासिभिः वे. शा. सं. वायुरामचंद्रदीक्षितजडेइत्याख्यया प्रसिद्धैर्दत्तं पांक्तं नातिशुद्धं चेत्पुनः प्रसिद्धं परस्परविसहशाभ्यामप्यस्मत्पु-
स्तकं संवाचयथा कथंचित्संस्कृत्य प्रकाशितमिमं ग्रंथं निसर्गदयालवो विद्वांसोऽत्र दद्यान्ति शोधनावसरे मानुषशेषमुपीमुलभानि स्खलितानि परिशोध्यानेना-
भिनवग्रंथरत्नेन स्वीयभारतीकोशोद्भवसिंतानि मंडयं त्वित्याशासौ-

विद्वदेकांतवशंवदः पणशीकरो वासुदेवशर्मा ।

आचाररत्नविषयानुक्रमणिका ।

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
मंगलचरणम्	...	सकलार्थिण्यं	...	सुखाद्योपक्रमार्थ्यचरणानुशा	...
परिभाषा	...	नित्यकर्मसंस्कारः	...	प्रधानाग्राह्ययादिविचारः	...
उपवीतविचारः	...	ताम्रमेवमप्युपस्यतामि	...	वारिध्यायार्थकर्मनिषेधः	...
ऊर्ध्वदृष्टकथनम्	...	प्रीत्यादयश्च	...	दक्षिणबाहूद्वारविचारः	...
उपवीतनमानम्	...	धुतादाबन्धेनयतंजीवेति कथनम्	...	अपकालेऽयंभाष्या	...
उपवीतनप्यरूपपाषण्डोदयोप्रायश्चित्तम्	...	समिदादिप्रहणविचारः	...	सत्त्वालव्याविनीतिविचारः	...
उपवीतविचारः	...	दीवारिष्ठायापञ्चनम्	...	एकद्विष्यद् सुकर्मलोपेष्टायाश्चित्तम्	...
आनन्दनम्	...	मौनस्थातामि	...	गृहिणोर्दत्तव्यानि	...
ज्ञानादायः	...	कर्मकर्तुर्दिक्षियम-	...	द्वारदेशोरंगवत्यादिकथनम्	...
विदूतचरणम्	...	मुन्यकावातसभवेगौणकारणानुशा	...	मात्रेनीचुडयाचान्यवत्तिकमणीयानि	...
अन्यपदोदयाम्भारविचारः	...	रात्रावधिविहितकर्मणि	...	अभिधाक्षणाद्या अनतरगमनीयाः	...
कर्मिण्यपि	...	अन्यद्वारदशादायुष काले विकर्म	...	यादनालनियिद्वस्वतानि	...

पत्रं

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
कृष्णोदुपवीतरसलनेशायधित्तम्	११	नाभेरुपर्वदशहोऽधस्तुभामः...	१४	आचमनासंभवेकणंस्पर्शः	१९	श्रोयितमर्तुकायारजस्वलायाश्चदंत	२२
शोचस्थलचिन्तारः ...	११	पादप्रक्षालननिर्णयः ...	१५	द्विस्त्रिाचमननिमित्तानि	१९	धावन निषेधः ...	२२
यस्मिन्नक्षणांनि ...	१२	गंडूयसंहया ...	१५	कालतआचमनापवादः...	१९	कर्तुर्नियमाःप्रतिनिधेरवित्युः ...	२२
शोचैउपानद्धारणनिषेधः ...	१२	वृणाद्वादसमलाः ...	१५	महानिशालक्षणम् ...	२०	दंतधावननिषेधेपिजिह्वोल्लेख्या ...	२२
रिन-रात्रि-शंख्याकालचिन्तारः	१२	शीबनियमातिक्रमेप्रयायधित्तम्...	१५	निमित्तोप्यनाचमनेप्रयायधित्तम् ...	२०	उपःपानलक्षणम् ...	२२
शुतिरयुतिरोधेयुधेःश्रावत्यम् १२-५८	१२-५८	आचमनचिन्तारः ...	१५	आचमनापवादः ...	२०	पुंड्रधारणम् ...	२२
ग्रानान्यंगानुत्तरमूनपुरीनोत्तरं-		हस्तावतित्रास्त्रादितीयांनि	१६	आचमननिषेधः ...	२०	आज्यावलोकनम् ...	२२
निषेधः ...	१२	सव्योपपदीतदशहोऽकलाधिरयम्	१६	यक्षोपवीतेनष्टेचिन्तारः ...	२०	कुशचिन्तारः ...	२२
अभ्यंगलक्षणम् ...	१२	पूतब्रह्ममंधिपविश्रोनाचामेत् ...	१६	आचमननिषेधः ...	२०	पवित्रकरणप्रकारः ...	२२
मन्त्रमूर्तेपिनाशुष्कौमलोत्तर्गैचप्रप०	१२	आचमनेजलप्रमाणम् ...	१६	अनुच्छिद्यस्थलानि ...	२१	शुतत्रयिब्रह्ममंधिलक्षणम्	२४
देवोद्यानेमूत्रोषारेदंडः ...	१२	गोक्रगांरुतिहस्तेनाचमनम् ...	१६	अलान्वाधिरयतिपात्रालि...	२१	पवित्रस्यमंत्रवद्वारणम्	२४
बाह्यादीनांनेत्रेनियमाः ...	१३	आचमनेशीर्षेष्णानीयानोस्पर्शः	१७	यतेःपरदशोदकेनाचमनम्	२१	पवित्रेदभेसंख्या ...	२४
शोचचिन्तारः ...	१३	उपसर्पेदश-शंखादिमतभेदो १७-१८	१७-१८	दंतधावनम् ...	२१	हेम-रजत-स्रग्धधारणविचारः ...	२४
शोचैकृतिविश्रायुदोप्राप्यः ...	१३	व्याप्रादमतेनाचमनम् ...	१७	दंतध्यावनम् ...	२१	लोहत्रयधारणविचारः ...	२४
द्विब्रह्मनामोदिभेदेनशोचम् ...	१४	गायत्रीगादैव्यांहृतिभिर्बोचमनम्	१७	निषिद्धकाष्ठानि...	२२	रक्षार्थमंगुलीयकम् ...	२५
आतुरशरीरश्रापिणोचम् ...	१४	आचमननिमित्तानि ...	१८	दंतधावनेनिषिद्धदिनानि	२२	माणिक्यादिरत्नखचितंगुलीयकधा-	२५
मंपलेयस्यंशावच्छेदम् ...	१४	रौद्रविश्रागुरमंत्रोत्तेजस्पर्शः ...	१८	विहितविधिरिक्तानिकाष्ठानि	२२	रणम् ...	२५

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
कुशप्रहणविचारः	२५	नदीलक्षणम्	२८	कुशप्रतिहतिद्वाराज्ञानम्	३१	उत्तरीयलक्षणम्	३३
कुरानांसमुल्लिखितप्रहणनिर्णयः	२५	महानदीपरिगणनम्	२८	ज्ञानांगतर्पणविचारः	३१	उत्तरीयस्थानेनृतीयंयज्ञोपवीतम्	३४
शम्भेय्यादर्शः	२५	रजसल्लास्यपितोत्तर्जनादौज्ञाननिषेधः	२८	नित्येतिलनिषेधः	३१	कच्छविचारः	३४
दर्भप्रहणमंत्रः	२५	राश्रीनद्यादिज्ञाननिषेधः	२८	निवीतस्थलानि...	३१	तिलकविचारः	३४
दशविषादभाः	२५	मंगलयुविहितनियिद्विज्ञानानि	२८	दर्भलागस्थलानि	३१	त्रिपुंड्रविचारः	३४
मोरोमकृतपवित्रधारणम्	२५	नित्यज्ञानेतिभ्यादिनिविचार्यम्...	२८	ज्ञानलोपेप्रायश्चित्तम्	३१	ऊर्ध्वपुंड्रविचारः	३५
प्रातः ज्ञानम्	२५	द्विवाच. ज्ञानमेकवाससाच	२८	ज्ञानोत्तरकृतम्	३१	गोपीचंदनायाधार्यामृदः	३५
सुभर्तुकाणामशिरस्कंज्ञानम्	२५	ज्ञानमृदादिसंभाराः	२८	पुनःज्ञानहेतून्त्यस्पृश्यवस्तूनि	३१	जलेनापितिलकोमृदुः	३५
उप. द्वाटलक्षणम्	२५	शिखारंभः	२८	ज्ञानवर्णेनांगमार्जनम्	३१	तिलकप्रमाणानि	३५
आध्रमभेदेनप्रातर्मप्याह्नयवज-	२५	द्योतोभिमुखंमूर्याभिमुखंवाज्ञानम्	२८	वस्त्रधारणविचारः	३१	कर्मभेदेनतिलकभेदः	३५
ज्ञानविचारः	२५	गृहेगृहमुखंज्ञानम्	२८	वस्त्रधारणमंत्राः	३१	प्राहंमस्म	३५
कंठज्ञानमनुपरादीनाम्	२५	ज्ञानकालेकणैनासादिनिरोधः	२८	वर्णपरत्वेनवस्त्रवर्णाः	३१	भस्मधारणेमंत्राः	३५
नदीज्ञानप्रशंसा	२५	ज्ञानकालेकणैनासादिस्मरणम्	२८	नियिद्ववस्त्राणि	३१	शंखचक्रादिमृदुतिलकाः	३५
महानदीपुलमुद्रगाशुविशेषः	२५	परिशिष्टोक्त. ज्ञानविधिः	२८	विषवायानीलीधारणनिषेधः	३१	उपासनाभेदेनतिलकभेदाः	३५
पारलमजलाशयज्ञानेनृतिदोषारः	२५	शंखमुद्रालक्षणम्	२८	नीलवस्त्रनिषेधः	३१	तप्तमुद्राधारणविचारः	३५
ज्ञानेतिविद्वजलानि	२५	योनिमुद्रालक्षणम्	२८	धौतवस्त्रप्रागप्रमुद्रगप्रप्रसारयेत्	३१	संध्यानिर्णयः	३५
रजसलामुनदीपुनज्ञानम्	२५	असामर्थ्यमंज्ञानप्रभारः	२८	ज्ञानशौमादिधारणम्	३१	यथाशलेजलाभावधूत्स्वार्थदानम्	३५

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
संन्यासप्रस्ता	३८	संन्यासप्रस्ता	४२	मालासंस्कारविधिः	४६	अनुदितहोमिनोर्गोणकालः	५१
संन्यासरूपम्	३८	अपर्योत्तरकचित्पर्यणम्	४२	अप्राज्ञामालाः	४६	होमसुखस्योणकालावाह	५१
आगतनिर्णयः	३८	गायत्रीस्वरूपम्	४२-४४	अंगुलिर्विज्यप्रकारः	४७	होमकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	५१-५२
प्राणायामनिर्णयः	३९	गायत्रीस्वरूपम्	४२	विधानांतरम्	४७	वर्षाधावनोहोमक्रमः	५२
पूरक-कुंभक-रेचकलक्षणम्	३९	आत्मरक्षा	४२	गायत्रीतर्पणम्	४७	सुसमिद्धेभौहोमविधानम्	५२
मात्रालक्षणम्	३९	प्रणवः	४२	गायत्रीपुरश्चरणम्	४७	अग्निधमनवाधानि	५२
नासिकाचारणैर्गुरुः	४०	महाब्रह्महतिन्यासः	४२	पुरश्चरणप्रयोगः	४८	होमद्व्याणि	५२
प्रणवसारविचारः	४०	अक्षरन्यासः	४३	उपस्थानम्	४८	आहुतिमानम्	५२
शुद्ध्यादिस्मरणविचारः	४०	पदन्यासः	४३	अभिवादनम्	४९	आपत्कालेहोमप्रकारः	५२
व्याहृतीनामृगयः	४०	पादन्यासः	४३	नामविचारः	४९	समस्यहोमः	५२
न्यासविचारः	४०	अक्षरदेवताः	४३	उत्तरकृत्यम्	४९	पुनराधानप्रसंगाः	५२
संन्यासोत्पलमहणविचारः	४०	मुद्राप्रकारः	४३	संन्यासाङ्ककालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	४९	औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्तम्	५३
मार्जनम्	४०	गायत्रीजपप्रकारः	४४	रात्रिप्रहरपर्यंतं दिवाकर्माभ्यनुज्ञा	५०	ग्रामसमीपलक्षणम्	५३
मंत्रावमनम्	४१	उपस्थानानि	४५	औपासनहोमनिर्णयः	५०	मद्राचारिणोऽधिकार्यम्	५३
नवविंशतीयमार्जनम्	४१	जपकालेऽदर्शनीयानि	४५	औपासनहोमः	५०	अभिकार्यलोपेप्रायश्चित्तम्	५३
अपमर्षणम्	४१	जपगताविधिधामेदाः	४५	अन्यकृतकहोमेविशेषः	५१	श्रुतिर्जातियमाः	५३
सूर्योपदानम्	४१	अपमालाविचारः	४५	अनुदितदिलक्षणम्	५१	व्रतिनामभक्ष्यवस्तूनि	५३

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
दिनद्वितीये देवपूजापंचमेवा	५४-७१	रजस्वत्याया आनुरायाऽशुद्धिः	५८	पितृगाथायां तर्पणप्रशंसा	६४	मध्याह्नसंध्या	७०
वित्तदानम्	५४	आमलकस्नानम्	५८	पितृगणकर्मोद्योगदेवस्य	६४	देवपूजा	७४-७१
शुभवरत्नालंभः	५४	अभ्यग्नस्नानम्	५८-५८	अग्रतस्वित्त्सोर्निर्णयः	६४	पूजापात्राणि	७१
तृतीयमागे देवादिदर्शनानि	५४	सिन्धुक्षुपरत्वेन विहितनिषिद्धदिनानि	५८	विधवाकर्तृकृतर्पणम्	६५	पूजोपचारकर्मः	७१
चतुर्थभागे मध्याह्नस्नानम्	५४	उत्तरोदकस्नानम्	५९	तर्पणे दर्शो कथं प्राज्ञाः	६५	देवप्रबोधनम्	७२
गृहस्नाने निषिद्धदिनानि	५४	मंत्रस्नानं बहुचरित्तिष्ठे	५९	अंजलि संख्या	६५	प्रतिमाविचारः	७२
गोमयस्नानम्	५५	विभूतिस्नानम्	५९	प्रत्यंजलि मंत्रादुत्तिः	६६	मधुपर्कस्नानम्	७३
बौधायनोक्त स्नानविधिः	५५	स्नानप्रकार क्रियासारे	६०	अंजलिना तर्पणनिर्णयः	६६	देवानां स्नानप्रकारः	७३
कालायनोक्त स्नानविधिः	५५	पंचमहायज्ञाः	६०	तर्पणे विभक्तिविचारः	६६	ताम्रप्रतिमायामपि गव्याभिषेकः	७३
आश्वलायनपरिशिष्टोक्तस्नानम्	५५	तस्मयज्ञः	६०	संबुद्धत्वेन द्वितीयात्तेन वा तर्पणम्	६७	स्नानादिपुद्गल्यमानम्	७३
पादभिव्योक्त स्नानविधिः	५५	तद्विधिस्तृतीयकथ्युक्तौ	६०	नामज्ञाने चैवायनः	६७	महाभिषेक स्नानमानम्	७३
स्नानमता मेधा	५६	पंचमशरुणे प्रायश्चित्तम्	६१	क्राड्यर्थादितर्पणम्	६८	माषपलादिस्नानम्	७३
अनेकस्नानानि युगपत्प्राप्ती च व्यवस्था	५६	पंचमहायज्ञाधिकारिणः	६२	यमतर्पणे विज्ञेयः	६८	वस्त्रादिविचारः	७३
स्नाननित्यता	५६	तर्पणे तिलग्रहणविचारः	६२	भीष्मतर्पणम्	६८	यज्ञकर्मः	७४
अंलजपरिगणनम्	५६	मन्वाद्यायुगाद्याश्च	६३	मोदप्रमोदादितर्पणम्	६९	पुष्पांर्पणविचारः	७४
एष शास्त्रे रुपायणयोर्वाङ्मालोपवेशे	५७	रस्मिन्संस्कारे कतिदिनतर्पणवर्ज्यम्	६३	प्राज्ञागतर्पणम्	६९	निषिद्धपुष्पाणि	७४
सृष्टासृष्टिविचारः	५७	आर्द्रवासवाप्यभ स्येन कर्मकार्यम्	६३	वस्त्रनिषेधविचारः	७०	पर्युषितविचारः	७४
रात्रिस्नाने विशेषः	५७	उद्भूतजलेन तर्पणे विशेषः	६३				

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
मुलती ग्रहणादौ विशेषः	७५	शंखानामम्	७८	पूजनेदिङ्खियमः...	८१	शिवनिर्माल्यलंघननिषेधः	८६		
अधोमुखपुष्पावर्णनिषेधः	७६	प्रस्थप्रमाणम्	७८	सूर्यपूजा	८१	पुरुषार्थप्रबोधचतुर्धाव्यवस्था	८७		
लक्षपूजायां विशेषः	७६	पूजाधिकारिणः...	७८	परार्थपूजाजपादौ दोषः	८१	नैवेद्यग्रहणाग्रहणविचारः	८७		
वित्त्वपत्रेषु विशेषः	७६	स्रित्रयादीनां पूजाप्रकारः	७८	पुण्यविचारः	८२	चंडाधिकारः	८७		
भूयविचारः	७६	स्त्रीशूद्रविषये विचारः	७८	गणेशपूजा	८२	विष्णुनैवेद्योपमासः	८८		
विजयधूपः	७६	देवप्रतिष्ठाधिकारिणः	७८	पुण्याप्यायोदेवीपुराणीयः	८२	विष्णुपूजा	८८		
दीपविचारः	७६	श्रीतार्चनम्	७९	शिवपूजा	८३	विष्णुपूजाप्रशंसा	८८		
मल्लोद्विप्रमाणम्	७७	न्यासादिविधिः...	७९	रुद्राक्षधारणविचारः	८३	केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तयः	८८		
दीपनिर्वाणनिषेधः	७७	पुरुषसूक्तन्यासः	८०	शिवमूर्तिलिगादि विचारः	८४	पंचायतनपूजासारे शालग्रामपूजा	८८		
नैवेद्यविचारः	७७	पङ्कगन्याराः	८०	शिवनाभिलिङ्गलक्षणम्...	८४	विचारः	८९		
पक्कनैवेद्यवेधे देवस्य पूर्वापरीभावः	७७	पुरुषसूक्तेनार्चनक्रमः	८०	लिङ्गमानम्	८४	पूजालोपेदिनसंख्ययार्चाशुद्धिः	८९		
नैवेद्याशानम्...	७७	पूजातेहोमः	८०	बीधायनोक्तशिवपूजा	८४	चंद्रिकायां विष्णुपूजाविधिः	८९		
फलतांबूलदानम्	७७	ब्रह्मविष्णुदुर्गादिपूजाविचारः	८०	शिवपूजायां विशेषः	८५	अन्नपुण्याणि	९०		
प्रणामविधिः	७७	पौराणक्रमः	८१	विहितनियिद्धपुण्याणि	८५	द्वात्रिंशदपराधाः	९०		
प्रदक्षिणाविधिः	७८	आगमोक्तक्रमः...	८१	धूपविचारः	८६	प्रकारोत्तरेण द्वात्रिंशदपराधाः	९१		
गीतवादित्रादिदानम्	७८	पंचायतनस्थापनविचारः	८१	प्रदक्षिणाप्रमाणम्	८६	शालग्रामचिह्नविशेषेण मूर्तयः	९१		
शंखपूजा	७८	पूज्यपूजकांतरालाग्राबी	८१	सोमसूद्रविचारः	८६	पूज्यशालिग्रामपरिगणनम्	९१		

विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
स्याभ्याशिला ...	१२	फलाहारेणापिभैवदेवः ...	१७	नित्यभ्राद्धेनदेसकालादिनियमः	१००	भोजनपत्राणि	१०३	यत्रं	१०३
द्वारवतीचक्रमाहात्म्यम्	१२	फलमूलरसादिभिरपि ...	१७	स्त्रीयाहारेणापिभ्राद्धंभवति	१००	निषिद्धपात्राणि...	१०३	...	१०३
शालग्रामतीर्थग्रंथा	१३	वैश्वदेवीनिषिद्धद्रव्याणि...	१७	नादीभ्राद्धोत्तरवर्ज्यानि...	१००	तिथिपरत्वेनपात्रविचारः	१०४	...	१०४
तीर्थग्रहणविचारः	१३	क्षारपरिगणनम्	१७	नित्यभ्राद्धविधिः	१०१	शूद्रस्यूतपात्रावलिनियेधः	१०४	...	१०४
वैश्वदेवः	१३	उत्तानहस्तेनहवनम्	१७	अन्नवर्ज्यकृत्यानि	१०१	भोजनेदिगादिनियमाः	१०४	...	१०४
विभक्त्याविभक्तानां वैश्वदेवविचारः	१४	भूतयज्ञः	१८	नित्यभ्राद्धलोपेप्रायश्चित्तम्	१०१	मंडलविचारः	१०४	...	१०४
वैश्वदेवाहुतिमानम्	१४	पश्याअप्यधिकारः	१८	नित्यभ्राद्धप्रयोगः	१०१	आसंदांपात्रस्थापनविचारः	१०४	...	१०४
वैश्वदेवशालः	१५	विष्णुपुराणेऽन्येपिबलयः	१८	मनुष्ययज्ञः	१०२	भोजनकालविचारः	१०५	...	१०५
अस्मादिताम्यनादितामिभिन्नता	१५	बलिदेशसंस्कारः	१९	अतिथिप्रतीक्षा...	१०२	दिवाभोजनद्वयविचारः...	१०५	...	१०५
अन्ननित्यभ्राद्धविचारः	१५	बलिहरणेविशेषः	१९	अतिथिलक्षणम्	१०२	ब्रह्मचारिण्युहिणोर्द्विर्भोजनम्	१०५	...	१०५
वैश्वदेवभ्राद्धयोःश्राद्धविचारः	१५	काक्यलिः	१९	अतिथिपूजासंज्ञः	१०२	हृदयसादौबर्ज्यानि	१०५	...	१०५
पाकनिष्पत्तिविचारः	१५	बलिहरणभेदाः...	१९	प्राप्त-अन्न-पुष्कलानांप्रमाणम्...	१०२	तिथिपरत्वेनभोजनविचारः	१०५	...	१०५
वैश्वदेवेऽमिनिर्णयः	१६	वस्तुस्वरणम्	१९	संन्यासिनेभिक्षादानप्रकारः	१०३	उपवासेभ्राद्धशेषावग्रहणम्	१०६	...	१०६
स्मार्तपाकपक्षेविशेषः	१६	पितृयज्ञः	१९	गोप्राससमर्पणम्	१०३	भक्ष्याभक्ष्यविचारः	१०६	...	१०६
अन्नाभायेतदुलाभ्यनुज्ञा	१६	नित्यभ्राद्धम्	१९	भोजनविधिः	१०३	वर्ज्यान्नाविचारः	१०६	...	१०६
प्रोषितेपिभैवदेवः	१६	स्वधापितृभ्य इत्यन्ननोत्रायूहः	१९	पंचादौभोजनंचरैत	१०३	स्वसुतामभोजननिषेधः	१०६	...	१०६
दक्षिण्याणि	१७	इदंश्रावपि	१९	भोजनशालायामाचमननिषेधः	१०३	निषिद्धभोजनेऽन्यविधानोक्तानिप्रायः	१०६	...	१०६

विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं	विषयः	पत्रं
शूद्रादेरविप्राप्यवस्त्वनि ...	१०७	घात्रोक्तं राश्रीवर्ज्यम् ...	११०	अपपोशनविचारः ...	१११	विवाहेपथियात्रायाननिषेधः ...	११४
पुनर्निषिद्धाभानि ...	१०७	दिव्याकपिपयसराश्रीदधिचवर्ज्यम् ...	११०	पात्रधारणविशेषः ...	११२	पक्षिभेदावश्यकता ...	११४
पृथते लपकाव्यापणादपिप्राप्त्यापि ...	१०७	तिथिपरत्वेन वर्ज्यानि ...	११०	भोजनकालेनौनविचारः ...	११२	उदस्ययादिशब्दध्वननिषेधः ...	११४
पित्रानुच्छिद्यं प्रज्ञाम् ...	१०७	वारपरत्वेन वर्ज्यानि ...	११०	प्राणाहुतिकलोगोभिलीयः ...	११२	घट्टोच्छ्रितलशब्दायाव्यम् ...	११५
केशकीटपिपीठिमापुपहतं लाज्यम् ...	१०८	परिवेषणम् ...	११०	प्राणाहुतिध्वंगुलिविचारः ...	११२	भोजनकाले दीपनाशे विचारः ...	११५
विशेषात्रेकाशयुपहृते प्रदणानुज्ञा ...	१०८	हस्तेनाऽपरिवेषणीयानि ...	११०	वैधायनीयः प्राणाहुतिकल्पः ...	११२	भोजने जठरमर्धपरयेत् ...	११५
पलाङ्गुलिनिषिद्धवर्गः ...	१०८	आयसपात्रनिषेधः ...	११०	भोजनविचारः ...	११२	भोजनेति शेषसंशेषाः पदार्थाः ...	११५
मतिवतिवर्ज्येनि ...	१०९	एकपञ्चैवैषम्यकरणनिषेधः ...	११०	दर्भपाणिर्भुञ्जीत ...	११३	उत्तरापोशनम् ...	११५
तालकलादिभक्षणनिषेधः ...	१०९	परिवेष्टुक्षिच्छत्सर्दी ...	११०	भोजनकाले निषिद्धानि ...	११३	दंतलभोद्धरणविचारः ...	११५
विद्वज्जगत्तुलीयादीनां निषेधः ...	१०९	आपोशनप्राणाहुत्यादि ...	१११	खादितार्थे भोदकादिनपुनः खादित् ...	१११	कांस्थपात्रेन गंह्यपत्यागः ...	११५
आज्यपात्रस्थं कंठाग्रस्थं गन्धं च निषिद्धम् ...	१०९	आपोशनमृत्युवैषम्यस्यापि ...	१११	सवृत्तभोजनप्रशंसा ...	११३	भोजनशालायां भक्षणनिषेधः ...	११५
धुनवचोभिहतादिनिषिद्धम् ...	१०९	सप्तधाभ्यादित्तुक्षणम् ...	१११	भोजने निषिद्धस्थानानि ...	११३	शतपदयमनम् ...	११५
पिप्पलाकायुद्धृतसारं निषिद्धम् ...	१०९	चित्राहुतिवलिदानादि ...	१११	प्राशशेषपीतशेषचवर्ज्यम् ...	११३	तांबूलभक्षणविचारः ...	११६
आभियमणः ...	१०९	तत्र नमः साक्षात्कारादिविचारः ...	१११	भोजनकाले शरीरसंनिर्णयः ...	११३	केवलपूगभक्षणवर्ज्यम् ...	११६
अनिर्देशंगव्यादिवर्ज्यम् ...	११०	भ्राद्धे चित्राहुतिनिषेधः ...	१११	दहहस्ताभ्यां च वयोभोजनपानम् ...	११४	भ्राद्धदिने तांबूलादिवर्ज्योनि ...	११६
संस्कारभोजननिषेधः ...	११०	चित्राहुतिपुतिपिद्धपदार्थाः ...	१११	भोजने प्रासप्रमाणम् ...	११४	दिनशेषभागाकृत्यम् ...	११६
		पल्लुद्धरणावश्यकता ...	१११	भार्यया सह भोजननिषेधः ...	११४	सायं संस्थाविचारः ...	११६

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुराणायनमः ॥ मंगलाचरणम् । सिंदूरारुणगण्डवंविधौघतिमिरमार्तडम् । नृत्यच्छुण्डाण्डसिद्धीशंगणपतिं
 वदे ॥ १ ॥ सतिमिरजगदुदयोतद्युमणेर्वशांकुरःश्रीमत् । तज्यतिरामनामरजनिचराणांविभेदनंधाम ॥ २ ॥ नारायणंराजभिरर्चितांघ्रिनामा
 मिहंसीवयदीयकीर्तिः । तेजोतरातन्महसांविभेदंस्वस्यापिकीर्त्यतरतस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रद्योतनोद्वयोतखद्योतीकृतवादिनम् । पितरं
 रामकृष्णख्यवंदेस्नेहभरान्वितम् ॥ ४ ॥ स्पर्धामग्निनिवेशादुमयाप्राप्तामुमासमाख्यातः । द्युनदीनिर्मलचित्तामातरमेकांसतीसदावंदे ॥ ५ ॥
 येनोद्धृतास्वस्यकुलप्रतिष्ठामहावराहेणमहीवतोयात् । गगेवविद्याभिससारयस्माद्विवाकरंनौमितमग्रजाग्रयम् ॥ ६ ॥ अधीत्यलक्ष्मणाल्येनकम
 लाकरसोदरात् । आचाररत्नसुधियायथामतिवितन्यते ॥ ७ ॥ तत्रपरिभाषा ॥ तत्रविधिरूपआचारेशुचित्वमधिकारितावच्छे
 दकम्—सदाकुर्याद्धर्मकार्यमापद्यपिशुचिर्नर इतिटोडरानंदेससर्पिस्मृततेः । श्रुतिस्मृत्युदितंकर्मनकुर्यादशुचिःक्वचिदितिप्रयोगपारि
 जातेभृगूक्तेश्च । अतएवत्रिकाण्डमंडनः—पतितो नैवकुर्वीतशास्त्रीयंकर्मकिंचन । अद्विजेष्वेवयोधर्मोधर्मःसाधारणोऽपिवा । सत्यंवक्त
 व्यमित्यादि.पतितोऽपिसमाचरेत् । नन्वेवंपतितस्यस्नानसंध्यादिनस्यात् । स्यात् । सचतेपूदकोपस्पर्शीशुद्धेदितिगौतमोक्तेः पतितस्य
 स्नानांगमंप्राप्तिः सांगाधिकारन्यायात् । नचमंत्रहीनंस्नानम् । तद्राहित्यविध्यभावात् । अतएवाशौचेपिसमंत्रकंस्नानंभोजनंचभवतीत्युक्तं स्मृ
 त्पर्यसरे । शुचिनाकर्मकर्तव्यमित्यस्यसर्वकर्मसाधारण्याच्छौचार्थसंध्याप्राप्तिः । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मस्वितिस्मृततेः । अत्रसं
 ध्यापदंसर्वसंध्यापरमविशेषादितिचिज्ञानेश्वरः । नचद्विजातिकर्मभ्योहानिः पतनमितिवचनाग्रसंध्येतियुक्तम् । पतितस्यव्रतोपदेशात्तदंगत्वे
 नैवसंध्यादिप्राप्तेः । वचनत्वज्याध्ययनादिनिवृत्त्यर्थमितिविज्ञानेश्वरः । तेनव्रतारंभात्प्राक्पतितावस्थायांसंध्यादि नेतिसिद्धम् । त्रिकाण्डमं
 डनः—पतितोऽपिनिपिद्धानांवर्जनेऽधिकृतोभवेदिति । केचित्तु—अदीक्षितस्यवामोरुकृतंसर्वनिरर्थकमितिपाद्मात्कार्तिकमाहात्म्या

दागमदीक्षाप्यधिकारिविशेषणमित्याहुः । तन्न । उपक्रमानुरोधेनतस्यकार्तिकव्रतमात्रपरत्वात् । अनर्थकंपरमपुरुषार्थसाधनंनेत्याचार्यं द्रोदयः । शक्तिश्चाधिकारिविशेषणम् । तदभावेऽन्येनकारणीयं पाठन्यायात् ।—यथाकथंचित्त्रित्यानिशत्तयवस्थानुरूपतः । येनकेनापिका र्याणिनैवनित्यानिलोपयेदिति माधवीयेवौघायनोक्तेश्च । यथाकथंचित्किंचिदंगहीनेनापीत्यर्थः । येनकेनापि स्वतःपरतोवेत्यर्थः । नित्या नीतिनैमित्तिकप्रारब्धकाम्योपलक्षणम् । नैत्यिकस्याप्यकरणेप्रत्यवायात् । समाप्तेःशास्त्रार्थत्वेनप्रारब्धकाम्यंनित्यायतइतिन्यायाच्च । यस्तु—का म्येप्रतिनिधिर्नास्तिनित्येनैमित्तिकेचसइति तदनारब्धकाम्यपरम् । अन्येनाप्यसंभवेनदोषः । अत्यंतरोगत्युक्तेरंगचौरभयादिषु । गुर्वग्निदेवकृत्ये पुनित्यहानौनपापभागितिमाधवीयेशैवागमात् । अत्रनित्यपदेनप्रारब्धकाम्यग्रहणम् । औपदेशिकनित्यग्रहेणैवसिद्धावातिदेशिकनित्यग्रहे मानाभावात् । शौचेस्नानादौचनप्रतिनिधिः । अन्यशौचेनान्यस्याप्रायत्यानपगमात् । मंत्रस्नानादिविविधैवैयर्थ्यापत्तेश्च । उपवासोऽप्यधिका रिविशेषणम् । स्नानंसंध्यातर्पणादिजपहोमामरार्चनम् । उपवासवताकार्यसायंसंध्याहुतीर्विनेतिचाराहात् । उपवासवताऽनश्रुतेत्यर्थः । उप वासोऽनशनम् । अनुवादोयम्—सायंप्रातर्द्विजातीनां उपास्यपश्चिमांसंध्यामित्यादिनैवसिद्धेरितिकेचित् । तन्न । इहवचनाभावेकर्मवैगुण्या नापत्तेः । सायंसंध्याहुत्योऽौर्वाहिकस्यच भोजनोत्तरपूर्वकालत्वसिद्धावपिमाध्याह्निकादेरनश्रदधिकारित्वासिद्धेश्च । इक्षुरापःफलंमूलंतांबू लंपयऔषधम् । भक्षयित्वापिकर्तव्याःस्नानदानादिकाःक्रिया इतिचतुर्विंशतिमतेस्मृत्यर्थेसारं चेक्ष्वादिपरिगणनानुपपत्तेश्च । नचायम पूर्वविधिः । रागतःप्राप्तेः । नापिभक्षयित्वैवेतिनियमः । अपिशब्दवैयर्थ्यापत्तेः । इक्ष्वादिभक्षणोत्तरमनाचम्यापिक्रियाःकार्याइतिस्मृतिरत्ना चली । तन्न—आचांतःकर्मशुद्धःस्यात्तांबूलौपजग्निघकृदितिचिष्णूक्तिविरोधात् । अनाचम्येत्यध्याहारप्रसंगाच्च । तस्मादशक्तंप्रत्येतदपि शब्दादित्युक्तम् । अस्नाताशीमलंभुंक्तेअजपीपूयशोणितम् । अहुताशीकुमीन्मुक्लेअदत्त्वाविद्विभोजनः । अजपीअदत्वेत्यत्राशीत्यनुपपज्यते ।

कालिकापुराणे—जलस्यापिनश्चेष्टप्राशनाद्भेयजादते । नित्यक्रियानिवर्ततकाम्यनैमित्तिकैःसह । शिवपुराणे—उपवासयुतःकर्मशिव
 पूजादिकंचरेत् । स्नानमप्यधिकारिविशेषणम्—स्नातोऽधिकारीभवतिदेवेष्व्येचकर्मणि । पवित्राणां तथाजप्येदानेचविधिदर्शित इतिवर्धमान
 परिभाषायांविष्णुक्तेश्च । पवित्रं पुनाते भवः पवित्रमुच्यते इति निरुक्तात् । अस्नात्वानाचरेत्कर्मजपहोमादिकंचनेतिदक्षोक्तेश्च । आग्नेये-
 स्नानानामपि सर्वेषां वारुणेन च मानवः । कर्तुमर्हति कर्माणि विधिवत्सर्वदा द्विजः । मार्कंडेये—शिरःस्नातस्तु कुर्वीत देवेष्वप्यमथापि वा । आ
 ग्नेये—अशिरस्कं भवेत्स्नानं शनैः कर्तुमर्हति । तथा—असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्त्याघेपक्षया । मंत्रस्नानादयः पंच एक इच्छंति सूरयः ।
 आर्द्रेण वा ससावापि मार्जनं दैहिकं विदुः । उपवीति त्वं वद्विशिखत्वं चाधिकारिविशेषणम् ।—सदोपवीतिना भाव्यं सदा वद्विशिखेन च । विशिखो
 व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतमिति कात्यायनोक्तेः ॥ उपवीतं द्विधा—नवसूत्रं संस्थानविशेषश्च । तत्राद्यं शूद्रस्य नेत्युक्तं मिताक्षरा
 याम् । अंत्यं शूद्रस्यापि भवति । उपवीतिना कर्मकर्तव्यमित्यस्यापि सर्वकर्मशेषत्वेन शूद्रस्याप्यदृष्टार्थकर्मण्युपवीतावश्यंभावात् । यत्तु शूद्रं प्र
 कृत्य—न शिषी नोपवीतीत्याद्योचरेत्संस्कृतांगिरमिति पाद्मं तदसच्छूद्रपरमकर्मकालपरं न वसूत्रपरं वा । उपवीताद्युत्तरीयवस्त्रेणापीति पारिजा
 तकल्पतरू । विश्वामित्रः—यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रौतेस्मर्ते च कर्मणि । तृतीयमुत्तरीयार्थवस्त्राभावे तदिष्यते । तृतीयमुत्तरीयार्थमित्येताव
 तैवानुकल्पत्वे सिद्धे वस्त्राभाव इत्युक्तिरुत्तरीयाभाव एवानुकल्पत्वार्था । तेन तृतीये धृते उत्तरीयलाभे तदपि धार्यमितिकेचित् । तन्न । एकस्यैव कदा
 चिदनुकल्पत्वे प्राधान्ये च विरोधात् । ययंतूत्तरीयस्य सर्वकर्मांश्च त्वात्प्रतिकर्मधारणानुपपत्तेश्च तदुपवीतवत्सर्वार्थसकृदेव धार्यम् । एवं तृतीयोप
 चीतमपि तदंगीकारेण कर्मविशेषपरं भोक्तं सुख्योत्तरीयलाभेऽपि न तद्वहः । पाष्ठन्यायात् । न च तृतीयत्यागापत्तिः । सर्वार्थत्वेन धृतत्वात् उत्तरीय

स्यसर्वदासत्त्वासंभवादितियुक्तमुत्पश्यामः । शिष्टाचारोप्येवम् । उपवीतमुक्तंगोभिलसूत्रे—उपवीतंकुस्तेसूत्रं वक्ष्वाकुशरज्जुमिति । सूत्रोपवीतकरणप्रकारश्छंदोगपरिशिष्टे—शुचौदेशे शुचिः सूत्रं संहतांगुलिमूलके । आवेष्टय पण्यवत्या तत्रिगुणीकृत्य यत्नतः । त्रिगुणीकृत्य पण्यवति त्रयं गृहीयादित्यर्थः । अद्विलग्नैकैस्त्रिभिर्मन्त्रैः प्रक्षाल्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् । सप्रदक्षिणमावर्त्य गायत्र्या त्रिगुणीकृतम् । ततः प्रदक्षिणावर्तसमं स्यान्नवसूत्रकम् । त्रिरावेष्टय दंडं दृढ्वा ब्रह्मविष्ण्वीश्वरात्रमेत् । यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् । सूत्रं सलोकं चेत्स्यात्ततः कृत्वा विलोककम् । सावित्र्या दशकृत्वोद्भिर्मन्त्रिताभिस्तदुक्षयेत् । विधवारचितं सूत्रमनध्यायकृतं चयत् । विच्छिन्नं वाप्यधोयातं भुक्तवानिति मन्तुं सृजेत् । अधः कटिदेशात् ॥ ॥ ऊर्ध्वं धृतं लक्षणं मदनरत्ने—करेण दक्षिणेनोर्ध्वगतेन त्रिगुणीकृतम् । वलितमानवे शस्त्रे सूत्रमूर्ध्वं धृतं स्मृतम् । आद्यालोके देवलः—यज्ञोपवीतंकुर्वीतसूत्राणि नवतंतवः । एकेन ग्रंथितं तं तु द्विगुणं त्रिगुणो यथा । त्रिगुणं नवतंतुकां स भवे एकेनेति गोपालसिद्धांतः । हरनाथीये आद्यालोके च दृष्टं मनुः—त्रिवृताग्रं धिरेकेन त्रिभिः पंचभिरेव वा । एकै नैतत्प्रवरसंख्यया ग्रंथौ च वेष्टनमिति हिरण्यकेशि चर्याम्—यज्ञोपवीते मौज्यां च तथा कुशपत्रिके । ब्रह्मग्रंथि विजानीयादन्यत्र तु यथा रुचि । देवलः—सावित्र्या त्रिवृत्तं कुर्यान्नवसूत्रं च तद्भवेत् । यमीया तत्सजीवंतु पितृभ्यो नम इत्यथ । अग्नेदेवोक्षितं व्यस्यापि तृणांतु सिद्धं हितत् । त्रिस्ताडयेत्करतले देवानांतु सिद्धं हितत् । सव्ये मृदं गृहीत्वा स्मिंस्थापयेद्भूरिति भुवन् । अभिमंथ्याथ भूरग्निश्चेति वृत्तत्रयं त्रिभिः । हरिब्रह्मेश्वरेभ्यश्च प्रणम्य च दधात्यथ । मनुः—ॐ कारश्चाग्निना गौच सोमः पितृप्रजापती । वायुः सूर्यः सर्वदेवा इत्याहुस्तु देवता इति ॥ उपवीतमानं छंदोगपरिशिष्टे—पृष्ठवंशे च नाभ्यां च धृतं यद्विदते कटिम् । तद्वार्यमुपवीतं स्यान्नात्रांतोऽयं न चोच्छ्रितम् । देवलः—स्तनोर्ध्वमधो नाभेर्न कर्तव्यं कदाचन । मदनरत्ने भृगुः—उपवीतं वटोरेकं द्वे तथेतरयोः स्मृते । एकमेव यतीनां स्यादिति शास्त्रविनिश्चयः । इतरौ गृहीतव्यौ । यतिश्चिदंडी । स्मृत्यर्थं सारे—ब्रह्मचारिण एकं स्यात्स्नातस्येदं बहूनि वा ।

आपस्तम्बः—ब्रह्मनिवायुक्रामस्येति । हेमाद्रौ भरद्वाजः—दक्षिणं बाहुमुद्धृत्य वामस्कन्धे निवेशितम् । यज्ञोपवीतमित्युक्तं देवकार्येषु श्रूयते । कंठावलं वित्तं चैव ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् । तन्निवीतमिति ल्यातं शस्तं कर्मणि मानुषे । उत्क्षिप्ते वामबाहौ तु दक्षिणस्कन्धमाश्रितम् । प्राचीनावीतमित्युक्तं तत्सिद्ध्यैव कर्मसु । कृष्णभट्टीयेऽत्रिः—ऋषिर्पणचंडालभाषणे शववाहने । विष्णुत्रोत्सर्जने स्त्रीणां रतिसंगे निवीतयः । देवलः—सहस्रचोदरेणात्तस्य प्रायश्चित्तीयेतद्विजः । आशार्कः—मंत्रन्यस्तोपवीतं यन्नोद्धरेत्तत्कदाचन । मोहाद्विजस्तदुद्धृत्य पुनर्मंत्रेण धारयेत् । हेमाद्रौ भृगुः—मंत्रपूतं स्थितं कार्यं यस्माद्यज्ञोपवीतकम् । नोत्तारयेत्ततः प्राज्ञो यद्वच्छेदयेत् आत्मनः । देहस्थमेव तत्क्षाल्य मुत्तार्य न कदाचन । कृष्णभट्टीये आचारं चंद्रोदये च भृगुः—चैत्रोर्मैत्रः कठः कण्वश्चरको वाजसेनकः । कंठादुत्तीर्य सूत्रं तु कुर्याद्विक्षालनं द्विजः । बह्वचः सामगश्चैव यश्चान्यो याजुपस्तथा । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु पुनः संस्कारमर्हति । अभ्यंगे चोदधिक्षालने मातापित्रोः क्षये हनि । कंठादुत्तार्य सूत्रं तु कुर्याद्विक्षालनं द्विजः । आशार्कलोके यमः—श्राद्धे धावनकाले च तैलाम्यंगादिकर्मणि । अन्नकायाद्वहिः कुर्यान्नान्यत्रेत्यब्रवीन्मनुः । अपरार्कः—उपानहौ च वासश्च धृतमन्यैर्न धारयेत् । उपवीतमलंकारं छत्रं करकमेव च । दोडरानंदे गौतमः—उपानद्वत्तु कृतनिर्णेजने आपदि धारयेदिति । मनुः—मेखलामजिनं दंडमुपवीतं च नित्यशः । अप्सु प्रास्य विनष्टानि गृहीतान्यानि मंत्रतः । हारीतः—मनोव्रतपतीभिश्च तत्संख्यादुतीर्तुत्वा पुनर्यथार्थं प्रतीयादिति । यथार्थं प्रतीयात् उपनयनोक्तमार्गेण समं व्रतं कंधारयेदित्यर्थः ॥ ॥ स्कंधाचरो हणे प्रायश्चित्तामुक्तं भृगुणा धर्मप्रकाशे—स्कंधाचरो हणे यज्ञसूत्रे त्रिः प्राणसंयमः । पदद्वयं रगते तस्मिन् द्विपङ्कमणिबंधके । वामहस्तव्यतीते तु तत्त्यक्त्वा धारयेन्नवम् । तस्माद्यज्ञोपवीतस्य चलनं न कदाचनेति प्रायश्चित्तसंयमोपवीतनाशे ॥ ॥ कात्यायनवाक्ये पूर्वार्धे पुरुषार्थः शिखाबंधोक्तः । उत्तरार्धे तस्य कर्मार्थोक्तः । प्रायश्चित्तद्वयार्थं मनृतवदनवर्जनवतनुशिखाबंधद्वयं उपवीतेऽपि भेदापत्तेरित्युक्तं प्रयोगरत्ने पितामहचरणैः । वर्धमानोप्येवम् । एतेन प्रतिकर्मशिखाबंधोऽप्यास्तः । या

तुलानकालेशिखाबंधोक्तिः सादेवान्मुक्तशिखस्यशिखाबंधार्थनतुसतीमपिशिखांमुक्त्वापुनर्बन्धनीयेत्येतदर्थमित्याचारादर्शः । शूद्रस्यत्वनियताः केशवेषादिवसिष्ठोक्तेः शिखाविकल्पः । सचसदसच्छूद्रविषयत्वेनव्यवस्थितइतिशिखाबंधेपिविकल्पइतिशूद्राचारशिरोमणिः । कौमुद्यांतुर्कर्मकालेशूद्रस्यनशिखाबंधनियमइत्युक्तम् । सर्वेषांशिरसिकचिक्तेशसत्वेतत्रैवशिखाबंधः । सशिखवपनेनखल्वाटत्वादिनावासर्वथा कशामोषकौशीशिखावस्त्रग्रंथियुतादक्षिणकर्णेस्थाप्येतिदिवोदासः । तथाचाचारचंद्रोदयेकाठकगृह्ये—अथचेत्प्रमादान्नशिखास्यात्तादाकौशीशिखावस्त्रग्रंथियुतादक्षिणकर्णेनिदध्यादिति । शिखाभिन्नकेशानामपिकर्मकालेबंधः । मुक्तकेशैर्नकर्तव्यंप्रेतस्नानंविनाकचित् । स्नानं दानंजपंहोमंमुक्तकेशोनकारयेदितिवृद्धवसिष्ठोक्तेः । नचपूर्वाधेप्रेतस्नानान्यस्नानएवमुक्तकेशनिषेधः । उत्तरार्धेस्नानपदैवैयर्थ्यापत्तेः । स्नाने तदनुवादेदानादौतद्विधौवैरूप्यापत्तेः उत्तरार्धेएवसर्वत्रतन्निषेधेवाक्यभेदापत्तेः पूर्वार्धेवैयर्थ्यापत्तेश्च । नचप्रेतस्नानपर्युदासार्थपूर्वार्धे । आद्यपादवैयर्थ्यापत्तेः । तेनोत्तरार्धेकवाक्यतया प्रेतस्नानान्यकर्ममात्रेमुक्तकेशनिषेधः । नचोत्तरार्धेवैयर्थ्यम् । सर्वकर्मप्राप्त्यर्थत्वात् । नचकेशपदंशिखापरम् । लक्षणायांमानाभावात् । मुक्तकेशइत्यत्रापितथापत्तेश्च ॥ उत्तरीयमप्यधिकारिविशेषणम् । सोत्तरीयस्ततः कुर्यात्सर्वकर्माणि भावितइतिब्रह्मांडात् । यत्तु—कर्तव्यमुत्तरंवासःपंचस्वेतेपुर्कर्मसु । स्वाध्यायोत्सर्गदानेपुमोजनाचमनेतथेतिवौधायनोक्तौपंचग्रहणार्थक्यप्रसंगान्नसर्वत्रवलद्वयनियमइति । तन्न । सर्वत्वस्यानुपसंहार्यत्वात् । अतःसर्वत्रवलद्वयनियमइतिमाधवः ॥ आचमनमप्यधिकारिविशेषणम् । देवार्चनादिकार्योणितथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीतसम्यगाचम्यप्रयतोपिसदाद्विजइतिमार्कंडेयात् । यःक्रियाकुरुतेमोहादनाचम्येहनास्तिकः । भवंतिद्विधुधातस्यक्रियाःसर्वानसंशयइतिवर्धमानपरिभाषायांवायुपुराणाच्च ॥ प्राणायामोपि—प्राणानायम्यऋत्वीतिसर्वकर्माणिसंयतइतिघट्टमनःकेः । प्रयोगगणगित्तानेसंग्रहे—देवार्चनेजपेहोमेसंध्ययोःश्राद्धकर्मणि । यतोऽतोऽनेवेतेस्वग्नेप्र

णायामाश्चयस्त्रयः । प्रणवोपि—त्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यः कर्मारंभेऽप्युपसर्गवर्तते । सर्वतदितिसार्वविभक्तिकस्तसिः । अनौक्त्यकृतसर्वनभवेत्सि
 द्विकारकमितिशांतिहेमाद्रौयोगियाज्ञवल्क्ययोक्तेश्च ॥ ॥ चिद्वत्तापि—नह्यविद्वान्विहितोस्तिहि विदुषएवकर्मण्यधिकारात् ॥
 ॥ आपर्छंदोदैवतंचविनियोगस्तथैवच । ब्राह्मणेनप्रयत्नेनवेदितव्यंविपश्चिता । अविदित्वातुयःकुर्याद्याजनाध्यापनंजपम् । होममंतर्जलादीनि
 तस्यचाल्पफलंभवेदितितत्रैवतदुक्तेश्च—मंत्रार्थज्ञेजपजप्यंकुर्वन्नध्ययनंद्विजः । स्वर्गलोकमवाप्नोतिनरकंनुविपर्ययेइतिप्रयोगपारिजातेव्या
 सोक्तेः । अविदित्वासुनिच्छंदोदैवतंयोगमेवच । योऽध्यापयेद्यजेद्व्यापिपापीयान्जायतेहिसः । ब्राह्मणंविनियोगंचच्छंदआर्पचदैवतम् । अज्ञात्वा
 पंचयोमंत्रेनसतत्फलमश्रुतचित्चंद्रिकायांव्यासोक्तेश्च । अयमेवऋष्यादिस्मरणरुमः । यत्तुसर्वानुक्रमेऽपिदैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्या
 मोनह्येतज्ज्ञानमृतेथौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तद्वेदिपरम् । अथऋग्वेदाम्नायेशाकलकइत्युपक्रमात् । कृष्णभट्टीयेसंग्रहे—नचस्मरे
 दपिच्छंदःश्राद्धवैतानिकेमले । ब्रह्मयज्ञेचवैतर्हियज्ञतर्पणकर्मणिइति ॥ ॥ कटिसूत्रंगृहस्थेनधार्यम् । कौपीनंकटिसूत्रंचब्रह्मचारीतुधारयेदिति
 यमोक्तस्यतस्य सर्वेषांचैतदविरोधीतिगौतमीयेगृहस्थादावतिदेशात् । गृहस्थस्यकौपीननिषेधानुपपत्तेश्चेतिकेचित् । तन्न । यत्किंचित्कुरुतेध
 र्मवैदिकंवाथांत्रिकम् । कटिवधेनसंयुक्तंसर्वतन्निष्फलंभवेत् । रौप्यंकार्पासकंहमपट्टसूत्रकृतं तथा । वर्जयेत्कर्मकालेषुकांचीविश्रोविशेषत इतिसं
 स्कारप्रयोगपारिजातेगृहस्थधर्मेज्वाभ्वलायनोक्तेः । कटिवंधःकटिसूत्रबंधः । प्रकरणाद्गृहस्थस्यैवायंनिषेधः । कर्मकालग्रहादकर्मकाले
 ननिषेधः । रौप्यादेरेवनिषेधेत्यंतादृष्टार्थत्वापत्तेरौर्दिरपिनिषेधः । श्रुतौ नम्लेच्छितवैनापभापितवैम्लेच्छोहवाएयदपशब्दइतितत्कर्मकालपरम् ।
 पर्वाणस्तर्वाणोनामऋपयोचभूवुस्तेपर्वाणस्तर्वाणइतिप्रयोक्तव्येयद्वानस्तद्वानइतिप्रयुज्यतेयाज्ञेयुनःकर्मणिनापभापंतइतिश्रुतेरितिकेचित् । अन्ये
 तु तेसुराहेलयोहेलयइतिवदंतःपरावभूवुरित्यकर्मकालेषुपिदोषश्रुतेरकर्मकालेषुपभापणेदोषइत्याहुः । पृथ्वीचंद्रोदयेनारदः—आसनेशयने

मितिचंद्रिका । कामवर्जितइत्युक्तेःकाम्यपरतास्यात्तदपितत्रैवोक्तम्—नाहंकर्तासर्वमेतद्व्रह्मैवकुल्लेखसदा । एतद्व्रह्मार्पणंप्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदक्षिभिः । प्रचेताः—तावृलाम्यंजनचैवकांस्यपानेचभोजनम् । यतिश्चब्रह्मचारीचविधवाचविवर्जयेत् ॥ ॥ पंचायतनसारेषहृत्रिशन्मते—स्नानतर्पणदानेपुताग्नेगव्यंनदुष्यति । होमेकार्ये तथादोहोपाकेचपरिवेषणे । अपराकर्मरीचिः—निवस्यभक्षणंतैलंतिलैस्तर्पणमंजनम् । सप्तम्यार्नैवकुर्वीतताम्रपात्रेचभोजनम् । भारते—बलिभिक्षातथार्घ्यचपितृणांचतिलोदकम् । ताम्रपात्रेणदातव्यमन्यथात्यफलंभवेत् । आद्धेहमाद्रौपैठीनसिः—लौहानांसीसकायसरीतिशेषाणिपात्राणिचेलययज्ञियानि । ब्राह्मणे—कृत्वामूत्रपुरीषेचरथ्यामामान्म्यवापुनः । पादग्रक्षालनंकुर्यात्स्वाध्यायेभोजनेतथा ॥ ॥ श्राद्धायायनिः—दानमाचमनंहोमंभोजनंदेवतार्चनम् । प्रौढपादोनकुर्वीतस्वाध्यायंपितृतर्पणम् । इदंसर्वकर्मोपलक्षणम् । प्रौढपादलक्षणंतैर्नैवोक्तम्—आसनाखण्डपादोवाजान्वोर्वाजंघयोस्तथा । कृतावसक्थिकोयश्चप्रौढपादःसञ्च्यते । पादोपरिपाददाताप्रौढपादइतिहरदत्तः । तत्र । नाक्रम्यपादंपादेनचव्यवहितौकरौ । जयेन्नप्रौढपादस्तुनप्रकाशकरःसदेतिस्मृतिरत्नाचल्यांपुनःप्रौढपादोक्तेः ॥ ॥ मदनरत्नेचवर्धमानपरिभाषायांचवायवीये—दानंप्रतिग्रहोहोभोभोजनंबलिरेवच । सांगुष्ठेनसदाकार्यमसुरेम्योऽन्यथाभवेत् । अंगुलिसंगतांगुष्ठेनेतिहेमाद्रिः । बौधायनः—भोजनंहवनंदानमुपहारःप्रतिग्रहः । बहिर्जानुनकार्योणितद्वदाचमनंस्मृतम् । ज्योतिर्निबन्धे—क्षुतस्त्वलनजृभासुनृणामायुःप्रहीयते । तदेतरेणकर्तव्योजीवपूर्वौगुलिध्वनिः । मदनरत्नेचिष्णुपुराणे—जीवेतिक्षुवतोब्रूयांजीवेशुरुत्तवेपिच ॥ ॥ अपराकर्मशापात्तपः—अजाविरेणुसंस्पर्शादायुर्लक्ष्मीश्चहीयते । श्वकाकोष्ठखरोलूकसूकरग्रामपक्षिणाम् । कृष्णभट्टीये—शूर्पवातोन्खाग्रांबुखानवत्खण्डोदकम् । मार्जनीरेणुकंशांबुहंतिपुण्यंपुराकृतम् । दिवाकृत

मित्तिकचित्पाठः । षटोदकं घटस्फोट्येतकुम्भोदकम् । स्मृतिसारे—अजारजः खरजस्तथासंमार्जनीरजः । दीपमंचकयोश्छायाहंतिपुण्यं दि
 वाकृतम् ॥ ॥ हारीतः—समित्पुण्यकुशादीनि श्रोत्रियः स्वयमाहरेत् । शूद्रानीतैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्नजत्यधः । अत्र शूद्रानीतैः क्रयक्रीतै
 रितिसामानाधिकरण्येन संबंधः । अन्यथावेतनदानेन क्रयत्वाविशेषादाराभादेः स्वयमपि पुष्पाद्याहरणे दोषपत्तेः । कुशेष्वप्येवम् । अतो द्विजे
 भ्यः कुशक्रयेन दोषः । स्वयमितिशक्तपरम् । तेनैव नियमसिद्धौ शूद्राहृतनिषेधानुपपत्तेः । तेन स्वाशक्तौ शिष्यपुत्राद्याहरणेऽप्यदोषः । आद्भहे
 माद्रौ—जपे होमे तथादाने स्वाध्यायेऽपि तृकर्मणि । तत्सर्वं नश्यति क्षिप्रमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । स्कांदे कार्तिकमाहात्म्ये—अधौ तेन तु वल्ले
 ण नित्यां नैमित्तिकी क्रियाम् । कुर्वन्फलं न चाप्नोति दत्तं भवति निष्फलम् । चंद्रिकायां यमः—अभ्युक्षेत्तु प्रयत्नेन प्रातरभ्युपितो गृहम् । मध्याह्ने
 चैव सायं च नान्युक्षिते यजेत् । तत्रैव प्रचेताः—वैश्वानरेण यत्किंचित्कुरुते श्रोक्ष्णं द्विजः । गंगातोयसमं सर्वं प्रवदंति मनीषिणः । भारते—
 सर्वानियेपांगांगेयैस्तैः कार्याणि देहिनाम् । गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदि विविष्टितेजनाः । मार्कंडेये—दीपमांडमयी छाया विभीतकुरंटा ।
 वर्जनीया सदा पुत्रयदि जीवितुमिच्छसि । अधो वक्षेण यो वायुं कुरुते शिरसि द्विज । स्थालेन चर्मशूर्पाभ्यां सुकृतं तत्स्थनस्यति । भारते—रक्तं माल्यं
 न धार्यसा च्छुक्कुर्यत्पंडितैः । वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो । रक्तशिरसि धार्यत्तु तथा वानेयमित्यपि । कांचनीयापि यामालानसा दुष्यतिक
 हिं चित् ॥ ॥ अग्निपुराणे—प्रचारैर्मथुनैश्चैव प्रस्तावे दंतधावने । स्नाने भोजनकाले च पदसुमौनं समाचरेत् । प्रचारः पुरीपोत्सर्गः । प्रस्तावो
 मूत्रोत्सर्गः । अत्र विशेषो वक्ष्यते । नागदेवाहिं कगिराः—संध्यो रूभयोर्जप्ये भोजने दंतधावने । पितृकार्ये च देवे च स्नाने मूत्रपुरीषयोः ।
 गुरूणां संनिधौ दाने योगे चैव विशेषतः । एषु मौनं समातिष्ठन् स्वर्गमाप्नोति मानवः । चंद्रोदये योगीश्वरः—यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिपुण्यं

चन । व्याहरेद्वैष्णवं त्रंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् । छंदोगपरिशिष्टे—यत्रदिद्वियमोनस्याजपहोमादिकर्मसु । तिस्रस्तत्रदिशः श्रोक्ता ऐंद्री सौ
 म्यपराजिता । तत्रैव—यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुरंगनकथ्यते । दक्षिणस्तत्रविज्ञेयः कर्मणां पारगः करः । मनुः—कुत्सिते वामहस्तः स्यादक्षिणः स्या
 दकुत्सिते । छंदोगपरिशिष्टे—आसीन ऊर्ध्वः ग्रहो वा नियमो यत्र नेदृशः । तदा सीनेन कर्तव्यं न ग्रहेण न तिष्ठता । आद्धदीपकलिकायां
 चिष्णुः—दक्षिणाभिमुखः कर्मचरे तिस्र्यं यथाविधि । उत्तराभिमुखो वै धर्मिति दिङ् नियमः स्मृतः । पित्र्ये दक्षिणामुखत्वं बह्वेतरपरम् । तेषां
 पिंडपितृयज्ञप्रकरणे सर्वकर्माणि तां दिशमिति सूत्रे पित्र्ये आग्नेयीमुखत्वोक्तेः । कात्यायनः—मुख्यकाले यदा वश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते । गौणका
 लेऽपि कर्तव्यं गौणीष्ये त्रेदशो भवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालादुत्तरः कालो गौणः सर्वस्य कर्मणः । उत्तरग्रहान्न पूर्वकालस्य गौणत्वम् । तेन सम
 स्य पक्षे होमादावल्पद्वादश्यां च माध्याह्निकस्य चापकर्णे न प्रायश्चित्तम् । उत्तरकालावधिरुक्तो बृहन्नारदीये—दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृता
 नि वै । यामिन्याः प्रथमं यामं यावत्कर्माणि कारयेत् । चंद्रोदये संग्रहे—रात्रौ ग्रहरपर्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् । ब्रह्मयज्ञं च सौरं च वर्जयित्वा
 विशेषतः । रात्रौ ब्रह्मयज्ञं निषेधस्तौ त्रिरीयेतरपरः । तस्य द्वावनध्यायौ यदा त्माऽशुचि र्यद्देश इति तत्सूत्रात् । तैत्तिरीयश्रुतौ रात्रावपि ब्रह्मयज्ञोक्ते
 श । नित्यश्राद्धमपि रात्रौ वैतिवक्ष्यते । त्रिकांडमंडनः—यद्वागामिक्रियामुख्यकालस्याप्यंतरालवत् । गौणकालत्वमिच्छंतिकेचित्प्राक्तन
 कर्मणि । इदं श्रौतपरम् । स्मृत्यर्थे सारे—सर्वत्र गौणकालेषु कर्मचोदितमाचरन् । प्रायश्चित्तं व्याहृतिभिर्हुत्वा कर्म समाचरेत् ।—प्रायश्चि
 त्तमकृत्वा वा गौणकाले समाचरेत् । अनयोः पक्षयोः शक्ताशक्तविषयत्वेन व्यवस्थेति पारिजातः । रत्नावल्याम्—मुख्यकालं समाश्रित्य गौ
 णमप्यस्तु साधनम् । न मुख्यद्रव्यलोभेन गौणकालप्रतीक्षणम् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—यदा भवति चाल्पा तु द्वादशी ह्यरुणोदये । उपः काले
 द्वयं कुर्यात्प्रातर्माध्याह्निकं तदा । सर्वधर्मादिकं कृत्वा द्वादशीं साधयेन्नरः । यत्त्वत्पवाच्चिदकादिश्राद्धापकर्षोपीतिकेचित् । तन्न । तस्यापराह्णका

लनियमात् । धर्मपदस्यग्रातर्माध्याह्निकपदाभ्यामुपसंहाराच्च ॥ ॥ शान्तिहेमाद्रौ—तस्मात्सर्वप्रयत्नेनस्वसूत्रंनविलंघयेत् । वसिष्ठः—
 पारंपर्यागतोयेपांवेदःसपरिवृंहणः । तच्छाखंकर्मकुर्वीतितच्छाखाध्ययनंतथा । वर्धमानपरिभाषायां—स्वशाखायां;समुत्सृज्यपरशाखा
 श्रयंद्विजः । कर्तुमिच्छतिदुर्मेधामोघंतत्तस्ययत्कृतम् । शान्तातपः—सर्वश्रुत्युपसंहारादुक्तःश्रौतोयथाविधिः । सर्वस्मृत्युपसंहारात्स्मातोप्युक्त
 स्तथाविधिः । अस्यापवादश्छंदोगपरिशिष्टे—बहुल्यंवास्वगृहोक्तंयस्यकर्मप्रचोदितम् । तस्यतावतिशास्त्रार्थेकृतेसर्वःकृतोभवेत् । अत्र
 कर्मोपासनाधेवनतुश्राद्धादीतिस्मृतिरत्नावली—यत्तुस्वगृहेनोक्तंयच्चसाकांक्षमुक्तंत्परकीयमपिग्राह्यम् । तथाचकर्मप्रदीपे—यन्नाग्रा
 तंस्वशाखायांपारक्यमविरोधित्वं । विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत् । अपराकैप्येवम् । यत्त्वाशार्क—अक्रियात्रिविधाप्रोक्ताविद्वद्भिः
 कर्मकारिणाम् । अक्रियाचपरोक्ताचतृतीयाचायथाक्रिया । परोक्तापरशाखोक्ता । तत्स्वगृह्विरुद्धपरशाखोक्तनिषेधकम् । शक्तस्यसर्वस्मृत्युप
 संहारः । अशक्तस्यस्वगृहोक्तमितिनिष्कर्षः । आपस्तंबादीनांस्वसूत्रेऽनुक्तौविशेषोयज्ञकांडे—आपस्तंबादिभिरपिस्वसूत्राभावतस्तथा ।
 धौधायनोक्तंकर्तव्यमन्यथापतितोभवेत् । अग्निहोत्रादिकंचयञ्छाखोक्तमाध्ययवंतदीयमेवांगीकार्यम् । आधानंयेनसूत्रेणतेनैवेज्यादिकाःक्रिया
 इतिगृह्यपाश्वर्कोक्तेः । छंदोगपरिशिष्टे—प्रवृत्तमन्यथाकुुर्याद्यदिमोहात्कथंचन । यतस्तदन्यथाभूतंततएवसमापयेत् । समासेयदिजा
 नीयान्मयैतदन्यथाकृतम् । तावदेवपुनःकुर्यान्नवृत्तिःसर्वकर्मणः । प्रधानस्याक्रियायांतुसांगंतत्क्रियतेपुनः । तदंगस्याक्रियायांतुनावृत्तिर्नच
 तत्क्रिया । अन्यथावैपरीत्येनेत्यर्थइतिहेमाद्रिः । तत्र । तदंगस्येत्यग्निग्रंथविरोधात् । गुणक्रमानुरोधेनप्रधानावृत्तेरन्याय्यत्वाच्च । अतस्त्या
 गस्तदर्थः । यतइति प्रयोगमध्यगत्यागेप्रधानत्यागेवाज्ञातेतदारभ्यांगवृत्तिःप्रधानादिचकार्यमित्यर्थः । तावदेवेत्यंगपरम् । पुनस्त्वर्थे ।
 तदंगस्येत्यंगांगपरम् । आवृत्तिःसांगप्रधानस्यतत्क्रियांगांगानुष्ठानं । तेनसांगप्रधानांगस्यांगांगस्यचोपवीतित्वादेरकरणे नसांगप्रधानप्रवृत्तिर्नापि

तन्मात्ररूपं क्रितुमिच्छुस्मरणादिकंप्रायश्चित्तमितिवर्धमानः । कल्पन्तूरपिप्रधानांगस्यैवाकरणेप्रायश्चित्तंनत्वंगागाकरणइत्याह । अंगि
राः—मार्जनंतर्पणंश्राद्धंनक्षुर्वाद्धारिधारया । हारीतः—मार्जनार्चनफलकर्मभोजनानिदेवतीर्थेनक्षुर्व्यादिति । अपराकपैठीनसिः—आ
चमनहोमतर्पणानिग्राजापत्येनक्षुर्व्यादिति । आपस्तम्बः—देवागारेतथाश्राद्धेगवांगोष्ठेतथाध्वरे । संध्ययोश्चद्वयोःसाधुसंगमेगुरुसंनिधौ । अश्य
गारित्रिहोपुस्वाध्यायेभोजनेतथा । उद्धरेदक्षिणंवाहुंन्राक्षणानांक्रियापथे । उद्धरेत् सव्येसेउत्तरीयंकृत्वादक्षिणवाहुमुत्तरीयाद्बहिःक्षुर्व्यादित्यर्थः
इतिव्रतद्वेमाद्विः । यौगयनः—नाभेरधश्चसंस्पर्शकर्मयुक्तोपिवर्जयेदिति । वृद्धपराशरः—प्रच्छन्नानिचदानानिज्ञानंचनिरहंकृतम् ।
जप्यानिचमुगुप्तानितैर्पाफलमनंतकम् । योगियाज्जचल्ययः—स्त्रीशूद्रपतितांश्चैवरासभंचरजस्वलाम् । अपकालेनभापेतव्रतहोमादिकेषुच ।
श्रम्यापनादमाहसपच—एतेष्वेवावसेत्तेतुयद्यागच्छेद्विजोत्तमः । अभिवाद्यततोविप्रयोगक्षेमंचकीर्तयेत् । कालहेमाद्रौस्कांदे—अभ्यंगे
जलधिरगानेदंतधावनमैथुने । जातेचनिधनेचैवतत्कालव्यापिनीतिथिः । भारते—प्रसाधनंचकेशानांदंतधावनमंजनम् । पूर्वाह्णैवकर्तव्यं
देवतानांचपूजनम् । तत्रैव—नक्तंनक्षुर्व्यापिभुक्त्वाचैवप्रसाधनम् । पित्र्यंतर्पणश्राद्धादि । संध्योपासनहनौतुदिवास्नानंविलुप्यच ।
होमंनैत्यकंगुद्धेत्मानिअष्टमहसकृत् । द्वादशशतंदक्षिणैतिचेदष्टाधिकंसहस्रम् । यत्तुजमदग्निः—एकाहंसमतिक्रम्यप्रमादादकृतंयदि ।
अहोरात्रोपितःयात्वागायत्र्याथायुतंजपेत् । द्विरात्रेद्विगुणंश्रोक्तत्रिरात्रेत्रिगुणंतथा । त्रिरात्रात्पत्तश्चैवशूद्रएवनसंशयः । इति तदेकदिनसाध्या
हिकलोपेज्यम् । तथा—नित्ययज्ञालयेचैवैश्वदेवद्वयस्यच । भोजनेपतितान्नस्यचरुंश्चानरोभवेत् । उज्ज्वलायाम्—दिवोदितानानि
त्यानां कर्मणांमतिक्रमे । स्वातकत्रतलोपेचप्रायश्चित्तमभोजनम् । (गृहिणांकर्तव्यानि) मार्कण्डेयः—उदुचरेवसेन्नित्यंभवानीसर्व

देवता । ततः साप्रत्यहं पूज्यांगधपुष्पाक्षतादिभिः । अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकाले विशेषतः । यस्य शून्याभवेत्सातु शून्यतस्तत्सुकुलं भवेत् । पादस्य स्पर्शनं तत्र ह्यसंपूज्यचलं घनम् । कुर्वन्नरकमाप्नोति तस्मात्तत्परिवर्जयेत् । प्रातःकाले ह्यियाकार्यगोमयेनानुलेपनम् । निशायाः प्रथमेयाभेधान्यसंस्करणादिकम् । कुरुते यातुमोहेन वन्ध्याजन्मनि जन्मनि । अकृतस्वस्ति कांयातुक्रमे ह्यिमां च मेदिनीम् । तस्यास्त्रीणि विनश्यंति विजितमायुर्यशस्तथा । मार्जनी चुहिकं पीवं दपदं चोपलं तथा । नाक्रमेदं ध्रिणा जातु पुत्रदरधनक्षयात् । उल्लूखलं च मुसलं तथा चैव घट्टकम् । पादक्रमणात्पापीयान्नामुयादुत्तमांगतिम् ॥ ॥ मदनरत्ने वसिष्ठः—नामिन्नाह्वानांतरेव्यवेयान्नाभ्योर्नन्नाह्वानयोर्नगुरुशिष्ययोः अनुज्ञया व्यवेयादिति । अंगिराः—दंपत्योर्विप्रयोरभ्योर्विग्राभ्योर्गोद्विजातिषु । अंतरं यदि गच्छेत्तु विप्रश्चाद्रायणं चरेत् । एतत्कामतोऽत्यंताभ्यासे । सकृत्वेत्वेकदिनाभोजनमिति शूलपाणिः । आपस्तंबः—अभ्यगारे गवांगोष्ठे ब्राह्मणानां च संनिधौ । आहारे जपकाले च पादुके परिवर्जयेत् । आरुह्य पादुके यस्तु गृहात्परगृहं व्रजेत् । छेत्तव्यौ चरणौ तस्य नान्योदंडो विधीयते । प्रयोगपारिजाते भृगुः—नैकवासानचद्वीपेनांतराले कदाचन । श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म न कुर्व्यादशुचिः क्वचित् । द्वीपे विशेषेणैवोक्तः—वृषभैकशतं यत्र गवांतिष्ठत्यसंयतम् । न तद्धर्महंतं द्वीपमिति ब्रह्मविदो विदुः । चंद्रिकायां देवलः—येषु देशेषु यत्तोयं याचयन्नैव मृत्तिका । येषु देशेषु यच्छौचं धर्माचारश्च यादृशः । तत्र तत्रावमन्येत धर्मस्तत्रैव तादृशः ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजराभट्टकृष्णभट्टसुतदिनकरभट्टात्मजलक्ष्मणभट्टकृता चारलेपरिभाषा ॥

अथाह्निके । [ब्राह्मसुहृत्तलक्षणं] चंद्रोदये ब्राह्मे—ब्राह्मे सुहृते उत्थाय चितये दात्मनो हितम् । तलक्षणं तत्रैव स्कांदे—रजनीं ग्रांतयामार्धब्राह्मः समय उच्यते । चिष्णुपुराणे—रात्रेः पश्चिमयामस्य सुहृतोयस्तृतीयकः । स ब्राह्म इति विज्ञेयो विहितः स प्रबोधने ।

चंद्रिकायाम्—रात्रेस्तुपश्चिमोयामोमुहूर्तोग्राह्यउच्यते । स्मृतिरत्नावल्ल्याम्—ब्राह्मेमुहूर्तयानिद्रासापुण्यक्षयकारिणी । तां करोति तु
 योमोहात्पादकृच्छ्रेण शुद्ध्यति । एतन्निषिद्धकर्मश्रान्तनिद्रापरम् । अन्यथातुक्तं बहुचकारिकायाम्—अविध्युक्तक्रियाश्रांतमतिनिद्राव
 शंगतम् । अर्कोऽभ्युदेति चेदहःशेषस्थित्वासवाग्यतः । उदितेयस्य तेविश्वेत्युग्निश्चतसृभोरविम् । उपतिष्ठेत विहितकर्मश्रांतस्य नेष्यते ।
 ब्राह्मेमुहूर्तोत्थानमावश्यकत्वार्थम् । अंगिराः—उत्थायपश्चिमेयामेरात्रिवासः परित्यजेत् । प्रक्षाल्यहस्तपादास्यान्युपस्पृश्यहरिस्मरेत् ।
 वामनपुराणे—ब्राह्मेमुहूर्तबुद्धेतस्मरेद्देववरानृपीन् । यदास्यादशुचिस्तत्रस्मरेन्मंत्रं न चूचरेदिति नारसिंहात् ।
 नाशुचिर्देवर्षिपितृणां मानिकीर्तयेदिति विष्णुभिन्नपरम् ॥ ॥ ब्राह्मे—उत्थायमातापितरौ पूर्वमेवाभिवादयेत् । आचार्यमथ विप्रान्श्च
 भूमावेकेन पाणिना । इदं मूर्खकर्मके । अजाकर्णेन विदुषो मूर्खानामेकपाणिनेति विष्णुः उक्तः । श्रोत्रसमौ करौ कृत्वा पुनः सयुक्तनकरद्वयेनेति
 मदनपारिजातः । अजावत्कर्णवानम्येति वा । यत्तु—जन्मप्रभृतियत्किंचिद्रतं धर्मसमाचरेत् । सर्वतन्निष्फलं तस्य एकहस्ताभिवादाना
 दिति मदनपारिजातेवचनं तद्भूम्यसंस्पृष्टपाणिपरम् ॥ ॥ अत्र प्रसङ्गात् अभिवाद्यनिर्णयः । जमदग्निः—देवताप्रतिमां दृष्ट्वा य
 त्तिदृष्ट्वा त्रिदंदिनम् । नमस्कारनकुर्वाच्चैदुपवासेन शुद्ध्यति । यतिग्रहणं मान्यमात्रपरमिति स्मृतिरत्नावल्ल्याम् । यवीयसो मातुलादीन्नामिवा
 दयेदित्याह गौतमः । ऋत्विक्श्चशुरपितृव्यमातुलानां प्रत्युत्थानमनभिवाद्याहितेति । बृहस्पतिः—जपयज्ञगणश्च समित्युष्णकुशनलान् ।
 उदपात्रार्धभैक्षान्नं व्रतं नाभिवादयेत् । नारदीये—तथास्नानं प्रकुर्वन्तं जलमध्यगतं तथा । विवादशीलमशुचिं शयानं नाभिवादयेत् । श्रान्ता
 तपः—पाखंडं पतितं ब्राह्मं महापातं किं न शठम् । सोपानत्कंकृतं मंचनाभिवादेत्कदाचन । धावंतं च प्रमत्तं च मूत्रोच्चारकृतं तथा । उच्चारः

पुरीपोत्सर्गः । भुञ्जानमाचमानार्हं(?) नास्तिकं नाभिवादयेत् । वमंतं जृम्भमाणं च कुर्वंतं दंतधावनम् । अभ्यक्तशिरसं चैव स्नातं नैवाभिवादयेत् ।
 सुकृपाणि कमनाज्ञातमशक्तं रिपुमातुरम् । योगिनं च तपःसक्तं कनिष्ठनाभिवादयेत् । स्मृत्यर्थसारे—अभिवाद्य द्विजश्चैतानहोरात्रेण शुद्ध्यति ।
 सर्वे वापि नमस्कार्याः सर्वावस्थासु सर्वदा । चिद्गुणधर्मे—समिपुष्पकुशादीनि वहंतं नाभिवादयेत् । तद्धारी चैव नान्यान् हि निर्माल्यंतं द्रव्येत्तयोः ।
 मदनरत्ने—सभायां यज्ञशालायां देवतायतेन पुत्र । प्रत्येकं तु नमस्कारो हंतिपुण्यं पुराकृतम् । मिताक्षरायाम्—दंतधावनगीतादिब्रह्मचारी
 विवर्जयेदिति । योगीश्वरः—वाक्पाणिपादचापत्यं वज्रयेच्चातिभोजनम् । मनुः—नेक्षेतो धंतमादित्यं नास्त्यंतं कदाचन । नोपसृष्टं न वारि
 स्थं न मध्यं न भसोगतम् । अत्र न जप्युदासार्थो निनिषेधार्थः । व्रतशब्दैकवाक्यत्वात् । स्पष्टम्—नाश्रीयाद्धार्ययासाधनैनामीक्षितचाश्रमीम् ।
 ध्रुवतीजं भमाणां वानचासीनां यथासुखम् । नांजयंतीं स्वकेनेत्रेन चाप्यक्तामनावृताम् । नपश्येच्च प्रसूयंतीं तेजस्कामो द्विजोत्तमः । योगी—घ्नी
 वनासृक् शकृन्मूत्रेतां स्पृशन् निक्षिपेत् । पादौ प्रतापयेन्नाग्नौ न चैनमभिलंघयेत् । जलं पिबेन्नांजलिना न शयानं प्रवोधयेत् । शयानं श्रेष्ठम् । श्रेयांसं
 न प्रवोधयेदित्युक्तेः । नाक्षैः क्रीडेन्न धर्मद्वैव्याधि तैर्वानसं विशेत् । विरुद्धं वज्रयेत्कर्मैः प्रतधूतं नदीतरम् । केशभस्म तु पांगारकपालेषु च संस्थितिम् ।
 नाचक्षीत धंयंतीं गानाद्वारेण विशेषकृत् । गौतमः—न वाय्वग्निप्रादित्यापो देवानां श्रुतिपादौ प्रसारयेदिति । तत्र क्वचिद्वृष्टदोषः क्वचिद्वृष्टो
 बोध्यः । देवत्विक्स्नातकाचार्यराज्ञां छायां परस्त्रियः । नाक्रमेद्रक्तविण्मूत्रघ्नीवनोद्धर्तनानि च । गुरोर्वश्रुणो दीक्षितस्य चेति मनौ । स्नानोदकं श्लेष्म
 वांता निच नाक्रमेत् । दूरादुच्छिष्टविण्मूत्रपादांभांसिसमुत्सृजेत् । श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यङ्नित्यमाचारमाचरेत् । विप्राहिं क्षत्रियास्मानो नावज्ञेयाः
 कथंचन । आमृत्योः श्रियमाकांक्षन्न कंचित्कर्मणि स्पृशेत् । गोब्राह्मणानलान्नानि नोच्छिष्टे न पदास्पृशेत् । न निर्दिताङ्गेन कुर्यात्पुत्रं शिष्यं च ताडयेत् ।

१ नोपरच्छेद इति पाठः । २ नपश्येद्रक्तं सर्वतीच ।

कर्मणामनसावाचायत्नाद्धर्मसमाचरेत् । अस्वर्ग्यलोकविद्विष्टधर्ममप्याचरेन्नतु । मातृपित्रतिथिभ्रातृजामिसंवंधिमातुलैः । वृद्धवालातुराचार्यवै
 द्यसंश्रितवांधवैः । ऋत्विक्पुरोहितापत्यभार्यादाससुतादिभिः । विवादवर्जयित्वातुसवाह्लोकान्जयेद्दृही । पराशव्यापरोद्यानगृहयानानिवर्जयेत् । वैष्णवीं
 पराण्यदत्तानीति—दाक्षायणीब्रह्मसूत्रीविश्रामान्सकमंडलुः । कुर्यात्प्रदक्षिणं देवमृदोविप्रवनस्पतीन् । दाक्षायणं हेम तन्मयेकुंडले । वैष्णवीं
 धारयेद्याष्टिसोदकं चकमंडलुम् । यज्ञोपवीतेदंडं च शुभे रौक्मे च कुंडले इति मनुः । योगीश्वरः—भूशुद्धिर्मार्जनाद्वाहात्कालाद्भोक्तृमणात्तथा ।
 सेकादुल्लेखनाहोपाह्वं मार्जनलेपनात् । गृहस्य पृथग्ग्रहो मार्जनलेपयोः प्रत्यहप्राप्त्यर्थं इति विज्ञानेश्वरः । बह्वचगृह्ये—पापकंगमाघ्रायाक्षि
 संदेन कर्णध्वनने सुचक्षाग्रहमक्षीभ्यां भूयांसं सुचर्चा मुखेन सुशुल्कर्णाभ्यां मयि दक्षकृतु इति जपेदगमनीयां गत्वाऽयज्यं याजयित्वाऽभोज्यं भुक्त्वाऽ
 प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं पूषं वोपहत्य—पुनर्ममैत्विद्रियं पुनरायुः पुनर्भगः । पुनर्द्रविणमैतुमां पुनर्ब्राह्मणमैतुमां स्वाहा । इमे धिष्ण्यासो अम्रयो यथा
 स्थानमिह कल्पताम् । वैश्वानरो वा वृधानो तयं च्छतुमे मनो ह्वं तस्मृतस्य केतुः स्वाहेति जपेत् ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसूनु

दिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने प्रातःकृत्यपरिभाषाशेषः ॥

अथ प्रातःस्मरणादि । विष्णुपुराणे—प्रातःस्मरामि भवभीतिमहार्तिं शाल्यै नारायणं गण्डवाहनं भञ्जनाभम् । ग्राहामि भूतवरवारण
 मुक्तिहेतुं च कायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च भूर्भुवोपादारविंदयुगलं परमस्य पुंसः । नारायणस्य नरकार्णवतारण
 स्वपारायणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभयं करंतं प्राक्सर्वजन्मकृतपापभयापहृत्यै । योग्राहवक्रपतितां घ्निगजेंद्रघोरशोकप्र
 णाशमकरोद्भुतशंसचक्रः ॥ ३ ॥ पंचायतनसारे—प्रातःस्मरामि गणनाथमनाथं धुंसिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुगम् । उदंडविघ्नपरिखंड

नचंडडमाखंडलादिसुरनायकवृंदबंधम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिचतुराननबंधमानमिच्छानुकूलमखिलंचवरंदधानम् । तंतुंदिलंद्विरसनाधिपय
जसूत्रंपुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलंगणविभुंवरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्य
वाहमुत्साहवर्धनमहंसुतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंसदासाम्राज्यदायकम् । प्रातरुत्थायसततयः पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः
स्मरामिखलुतत्सवितुर्वरेण्यं रूपं हिमंडलमृचोयतनुर्यंजुषि । सामानियस्यकिरणाः प्रभवादिहेतुब्रह्माहारात्मकमलक्ष्यमर्चित्य रूपम् ॥ १ ॥ प्रातः
र्नमामितरणितनुवाच्यनोभिर्ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसुरैः स्तुतमर्चितं च । वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतत्रैलोक्यपालनपरंत्रिगुणात्मकं च ॥ २ ॥ प्रातर्भजा
मिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोगहरंपरं च । तंसर्वलोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं
भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तुयः । सर्वव्याधिविनिर्मुक्तः परमं सुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिशरदिंदुकोज्ज्वलभांसद्रत्नवन्मकरकुंडलहारभूपाम् ।
दिव्यायुधोजितसुनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतीं परेशाम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमहिपासुरचंडमुंडशुंभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललीलांचंडीं समस्तसुरसूर्तिमनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामंभिलापदात्रीं धात्रीं समस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ।
संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परामधिगतां परमस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चण्डिकायाः पठेत्तुयः । सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णु
लोकेमहीयते ॥ ४ ॥ प्रातः स्मरामिभवभीतिहरं सुरेशंगंगाधरं वृषभवाहनमं विकेशम् । खट्वांगशूलवरदाभयहस्तमीशं संसारो गहरं मौपथमद्विती-
यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशिगिरिजार्धदेहंसर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् । विश्वेश्वरं विजितविश्वमनोभिरामं संसारो गहरं ॥ २ ॥ प्रातः
र्भजामिशिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतैव धमनधंपुरुषं पुराणम् । नामादिभेदरहितं पद्मभावशून्यं संसारं ॥ ३ ॥ प्रातः समुत्थाय शिवं विचिंत्य श्लोकत्र

१ हारशोभाम् । दिव्यायुधैर्विजितेति पाठः । २ मरितलार्धदात्री इति पाठः । ३ परांसमधिगम्येति पाठः । ४ पठेत्रः ।

यंयः पठतीह भक्त्या । स दुःखजातं विविधप्रभूतं हित्वा पदं याति तदेव शंभोः ॥ ४ ॥ पराशरमाधव्याम् — ब्रह्मागुरारिषिपुरांतकारीभानुः
 शशीभूमिसुतो ब्रुधश्च । गुरुश्च शुकः संहमा तु जैनकुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहः सगौतमः ।
 रैभ्यो मरीचिश्च्यवनश्च दक्षः कुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ २ ॥ सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोऽप्यासुरिर्षिगलौच । सप्तस्वराः सप्तरसातलानि
 कुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाः सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयो द्वीपवराश्च सप्त । भूरादिकृत्वा भुवनानि सप्तकुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ ४ ॥
 पृथ्वीसंगंधासरसास्तथापः स्पर्शी च वायुर्ज्वलितं च तेजः । नमः सशब्दं महता सहैकुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ ५ ॥ श्रीः कामधेनुः सच वक्रतुंडश्चि
 तामणिः श्रीतुलसीचर्मगा । अरुंधतीकौस्तुभकल्पवृक्षाः कुर्वतु सर्वममसुप्रभातम् ॥ ६ ॥ इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वा शृणुयाच्च भक्त्या ।
 दुःस्वप्ननाशस्त्विह सुप्रभातं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥ ७ ॥ पुण्यश्लोको न लोराजा पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः । पुण्यश्लोका च वै देही पुण्यश्लोको जना
 र्दनः ॥ १ ॥ कर्कोटकस्य नागास्य दमयंत्या नलस्य च । ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्तनं कलिनाशनम् ॥ २ ॥ अश्वत्थामवलिव्योसो हनूमांश्च वि
 भीषणः । कृपः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ ३ ॥ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं मार्कण्डेयमथाष्टम् । जीवेद्द्वयं शतं साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४ ॥
 अहल्याद्वीपदीक्षुतीतारामदोदरीतथा । पचैताः संस्मरेन्नित्यमानवो नैव बध्यते ॥ ५ ॥ इत्यादि पठेत् ॥ प्रयोगपारिजाते स्कंदे — समुद्र
 वसने देविपर्वतस्तनमंडिते । विष्णुपत्निनमस्ते स्तुपादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ कात्यायनः — श्रोत्रियं सुभगं गच्छ अग्निमग्निचिंतया । रोचनां चंदनं
 घंष्टुदंगं दर्पणमणिम् । गुरुमग्निं रविं पश्यन्नमस्येत्प्रातरेव हि । आचारादर्शचिंशेषः भारते — अवलोक्यो न चादर्शमलिनो बुद्धिमत्तरैः ॥

१ शनिग्राहुरेकैव इति पाठ । २ ज्वलनं सत्तेजा इति पाठ । ३ सीतातारामदोदरीतथा । पच कनकं रेते नित्यमहं पातकनाशनमिति पाठ ।

॥ काल्यायनः—पापिष्ठुर्गर्भं धनं ग्रमुत्कृत्तनासिकम् । श्रुतकृत्याययः पश्येत्तत्कलैरुपलक्षणम् । नम्रं बालभिन्नम् । दुष्टत्वात् । इति श्रीलक्ष्मणभट्टकृते आचारलेखातः स्मरणम् ॥

अथ बह्विहिहारः ॥ प्रयोगपारिजाते शौनकः—ग्रामाद्वहिः समागत्य मलमूत्रे समुत्सृजेत् । पराशरः—ग्रामाद्धनुः शतं गच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् । धनुर्द्विपदमितिकेचित् । चतुररलीति स्मृत्यर्थसारे । माधवीये विष्णुपुराणे—नैऋत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं भुवः । दूरादावसथान्मूत्रपुरीपंच समाचरेत् । मनुरपि—दूरादावसथान्मूत्रं दूरात्पादावने जनम् । उच्छिष्टान्ननिषेकं च दूरादेव समुच्चरेत् । दिनपरमिदम् । रात्रौ मूत्रपुरीपेतुर्गृहाम्याशे समाचरेदितिसंग्रहादिति चंद्रोदयः । देवलः—विण्मूत्राद्याचरेन्नित्यं संध्यासुपरिवर्जयेत् । एतन्निरुद्धतरपरम् । नवगंधारयेन्नोपरुद्धः क्रियांकुर्यादिति गौतमोक्तः । विष्णुः—ब्राह्मे मुहूर्ते मूत्रपुरीपोत्सर्गंकुर्यादिति । स्वापादौ निमित्ते आचम्य मूत्रपुरीपे कुर्यादित्युक्तं चंद्रिकायाम् । प्रयोगपारिजाते दक्षः—उभे मूत्रपुरीपे तु पूर्वमादाय मृत्तिकां । आददानश्च वै पश्चात्स चैलोजलमाविशेत् । न च प्रह्वेन चोत्तिष्ठन्नाशुचिर्न लपन्द्बुजः । कमादभ्यादिवाय्वंतदिशु खोनाहरेन्मृदम् । हलायुधे—अष्टगुलं खनित्वा च द्वादशांगुलमेव वा । तदधो मृत्तिकाग्राह्या सवैव विचक्षणैः । चाचतुर्गुलम् । यत्तु—विना लोहं विना काष्ठमृत्तिकायेन चोद्धृता । विष्णुनुलेपनंतस्य पुनः खानेन शुद्धं तीत्याचारं चंद्रोदये वचनंतन्निर्मूलम् । सायणीये मरीचिः—विप्रे शुक्लतुमृच्छौ चैरक्ताक्षेत्रे विधीयते । हारिद्रवर्णवैश्येतु शूद्रे कृष्णेति निर्दिशेत् । कौमुद्यां कश्यपः—कृष्णास्त्री शूद्रयोस्तथेत्याह । मनुः—यस्मिन् देशे तु यत्तोयं याचयन्नैव मृत्तिका । सैव तत्र प्रशस्तास्या

१ चोर्धनं प्रदिशेत् । २ तत्र प्रायादित्येति । ३ कर्कोट इत्यनागस्येति श्लोकोऽपठेदिति स्मार्तकुतूहले ।

४ गृहेशीचस्थलाभावे—मूत्रोत्थारविसर्गवाग्देहकुर्याच्छुचिस्थलेदतिस्मरणात् । ज्योतिषमंत्रेपि गृहे मूत्रपुरीपस्थाननियमादिति शेषोक्त आहिके । ३ छंदो विरहितो नम इति वेदविरहितो ब्राह्मण इत्यर्थ इति तत्रैव ।

तयाशौचं विधीयते । एतेन ययोक्तमृदलाभे किंचिद्गुणहीनामृदेव ग्राह्या न तु तद्वर्णद्रव्यांतरं प्रति निधेयम् । युक्तं चैतत् । गुणीभूतशुक्लत्वानुरोधेन
 प्रथानीभूतमृद्वत्यगोमानाभावात् । आश्वलायनः—अंतर्जले देवगृहे वल्मीके मूषकस्थले । अन्यशौचावशेषाश्च न ग्राह्याः पंचमृत्तिकाः । अ
 न्यशौचेत्यत्र कर्मधारयो न तु पृष्ठीतत्पुरुषः । तत्पुरुषापेक्षया कर्मधारयस्य लघुत्वात् । वापीकूपतडागेषु नाहरेद्वाह्यमृत्तिकां । अंतर्जलगता ग्राह्या
 ध्यादमशानस्यांशुलां मलिनं त्यजेत् । कीटांगारास्थिसहितां नाहरेच्छर्करान्विताम् । वापीकूपतडागेषु नाहरेद्वाह्यतोमृदम् । इदं चारण्य
 दूरतो मणिग्रंथनात् । जलांतःस्थितमृत्निषेधउद्धृतोदकशौचविषयः । जलांतःशौचे तु यमः—वापीकूपतडागेषु नाहरेद्वाह्यतोमृदम् । आचारादर्शो हारीतः—मृ
 त्रिषयम् । स्मृत्यर्थसारे—आरण्यकेषु त्वेवं स्याद्वाह्येष्वाहर्णं विदुरित्युक्तेः । स्मृतिचिंतामणावप्येवम् । आचारापस्तंबः—कृत्वामू
 र्वात्री कंठे ममासज्यदक्षिणपार्श्वे कमंडलुमाधयेति । चंद्रिकायां चिष्णुः—ब्रह्मसूत्रं ग्रीवायामासज्योच्चोरेदिति । तत्रैवापस्तंबः—कृत्वामू
 र्ध्वपृथीतक्रमिति माधवीयं ऽगिराः । कृत्वा यज्ञोपवीतं तु पृष्ठतः कंठलं वितम् । निष्मृत्तं तु गृहीकुयां द्वाकर्णं समाहितम् । पृष्ठे निधानं चानेकत्र
 गम्य । एकत्र यस्मां गृह्यायेन नययेकत्र यज्ञोपवीतं कर्णे कृत्वेत्युक्तेरिति पृथ्वीचंद्रचंद्रिकादयः । कर्णश्च दक्षिणः । पवित्रं दक्षिणे कर्णे
 कृत्वा निष्मृत्तं तु गृह्णीत इति लिङ्गात् पवित्रस्य दक्षिणकर्णस्थत्वे कर्णपवीतमपि तत्रैवेति माधवीये । द्विवस्त्रत्वे—नियम्य प्रयतो वाचं निवीतांगो
 वगुञ्जति मन्त्रैर्निर्वीतमित्याचारादर्शः । मदनरत्नेष्वेवम् । स्मृतिरत्नाचल्यां तु—दिवा संध्यासु कर्णस्थ ब्रह्मसूत्र उदञ्जु खड्ग इति
 ब्रह्मचारिप्रकरणे याज्ञवल्क्योक्तं ब्रह्मचारिणः कर्णे निधानं गृहिणस्तु पृष्ठलं वितमित्युक्तम् । वस्तुतस्तु निवीतपृष्ठलं वितयोर्विवस्त्रादिपरत्वात्
 यदेकत्र गृह्यस्य ब्रह्मचारिपरत्वा संभवात् पृथ्वीचंद्रोक्तिरेव न्याया । ब्रह्मचारिप्रकरणे याज्ञवल्क्योक्तिस्तु प्रथमं ब्रह्मचारिधर्मो भिधानात्
 प्रत्युत्साधिका । गौतमीये इतरेषां चैतदविरोधीति गृह्यस्य दौर्बल्यब्रह्मचारिधर्मोतिदेशसाधकत्वादित्युक्तम् । अतएव स्मृत्यर्थसारे—उपवीतं नि

वीतं पृथुतः कंठलंघितं कृत्वा एकवस्त्रश्चेद्दक्षिणकर्णे निधयेति । ज्योतिर्निर्दिधे—दक्षे कर्णे च भूवे तु पुरीषे वा मकर्णके । धारयेद्वस्त्रं तु मैथुने ह्युप
वीतवानित्युक्तम् । स्मृतिसारे कृष्णभट्टीये चैवम् । अत्र मूलं मृगयमित्यपिकेचित् । तत्र देशाचारतो व्यवस्था । शूद्रस्य न कर्णे निधानं उपयी
ताभावात् । न चोपवीतं वस्त्रविन्यासादिति यौधायनादिभिरुपवीतकार्यत्वेनोक्तस्य वस्त्रोत्तरीयादेः कर्णे निधानं तत् कर्णे निधानं संस्कारो न निवीता
दिवदंगम् । मानाभावात् । विशिखो व्युपवीतश्चेत्यादेः श्रौतस्मार्तकर्मपरत्वात् । न चैतत्स्मार्त रागतः प्राप्तेः । भोजनादौ तु ग्रायश्चित्तामानात्तन्नि
यमः । न च—पिवतो मेहतश्चैव भुजतोऽनुपवीतिनः । ग्राणायामत्रयं पट्टं नक्तं च व्रितयं क्रमादिति वाक्यान्मेहनांगत्वं । तस्य द्विजपरत्वात् । तदा
हृद्वृद्धपराशरः—यज्ञोपवीतेन विना भोजनं न कुरुते द्विजः । अथ मूत्रपुरीषे वारतः सेचनमेव वा । विरात्रोपोपितो विप्रः पादकृच्छ्रं तु भूमिपः । अहो
रात्रोपितो वैश्यः शुद्धिरेषा पुरातनी । अतः शूद्रस्योत्तरीयवाससो न कर्णे निधानमिति शूद्राचारश्चिरोमणिः । तत्र । संस्कारत्वे मानाभावात् भोजना
दावपि ग्रायश्चित्तस्य द्विजपरत्वापत्तेश्च । नैमित्तिकं ह्रीदं कर्णे निधानम् । केचित्तु बंगुलादि निर्मितोत्तरीयस्य कर्णे निधानं स्थूलवस्त्रादेरसंभवादित्याहुः ।
वस्तुतस्तु कर्मकाले एवोपवीतोत्तरीयादिधारणनियमात्सदोपवीताभावात्त्रकर्णे निधानमिति ॥ ॥ यमः—राजमार्गश्मशानानि क्षेत्राणि च खलानि
च । उपरुद्धो न सेवेत छायां दृश्यं च तुष्णथम् । उदकं चोदकांतं च पथानं च विवर्जयेत् । राजमार्गं च तुष्णथयोरुक्तिर्दोषाधिक्यार्था पथः पृथगुक्तेरित्ये
के । दंडधारणरूपदृष्टप्रयोजनिकेत्याचारादर्शः । समीपलक्षणार्थेति हलायुधः । स्वच्छायायां त्वेव मेहेदित्युक्तेः पुरांतरच्छायापि निषिद्धे
त्याचारादर्शः । शौनकः—अग्नौ च गच्छंस्तिष्ठन् नैरथ्यातीर्थं श्मशानेके । अंगारे गोमेये न धान्यां यज्ञभूमिपुसर्वदा । फाले जले चितायां च वल्मीके
गिरिमस्तके । देवा लये न दीतीरे दर्भेषुष्णकुशस्थले । सेव्यच्छायेषु दृष्टेषु मार्गगोष्ठांस्तु भस्मसु । स्थानेष्वेतेषु सर्वेषु कुर्यान्मन्त्रादिकं च । वायुवार्त्यके
गोसोम तुलसीस्त्रीद्विजन्मनः । पश्यन्नभिमुखो भूत्रपुरीषादीन् वकारयेत् । न फालकृष्टेन जलेन न धानं च पर्वते इति मनुना पर्येतमात्रनिषेधात् । गिरि

मस्तकग्रहणंदोषाधिक्यार्थम् । अतःपर्वतवासिनांपर्वतापरिहारेपिमस्तकःपरिहार्यइतिचंद्रिका । कात्यायनः—मूत्रपुरीषेष्ठीवनंचातपेनकुया
दिति । याज्ञवल्क्यः—नप्रत्यश्र्यकंगोसोमसंध्याबुद्धीद्विजन्मनः । विष्णुः—गोमयांगारवल्मीकफालकृष्टेऽचरेतरौ । संसत्वेशद्वलोद्या
नेनमेहेतकदाचन । अवरंऽतरिक्षे । विष्णुः—नोच्चरेदाकाशेइति । आकाशेऽसंवृते । यदाकाशःस्मृतोभीमस्तस्मान्नासंवृतेकचित् । कुर्यान्मू
त्रपुरीषंवानभुंजीतपिबेन्नवेतिवायुपुराणात् । अतोद्दालिकादौननिषेधइत्याचारादर्शः । तन्न । अंतरिक्षनिषेधेनैवतन्निषेधात् । चंद्रो
दयेघृद्धमनुः—दशहस्तंपरित्यज्यमूत्रंकुर्याज्जलाशयात् । शतहस्तंपुरीषेतुतीर्थैवचतुर्गुणम् । मनुः—दूरादावसथान्मूत्रदूरात्पादावने
जनम् । उच्छिष्टान्ननिषेकचदूरादेवसमाचरेत् । मदनपारिजातेबृहद्विष्णुः—अंतर्धायतृणैर्भूमिशिरःप्रावृत्यवाससा । वाचंनियम्ययले
नष्टीवनोच्छ्वासवर्जितः । तृणैरयज्ञियै । अयज्ञियैरनद्रैःसंछाद्यकाष्ठतृणैर्महीमितियमोक्तेः ॥ यज्ञियकाष्ठान्युक्तानिब्राह्मे—
शमीपलाशान्यग्रीधप्लक्षवैकंकतोद्भवाः । अश्वत्थोदुंबरौविल्वश्चंदनःसरलस्तथा । सालश्चदेवदारुश्चखदिरश्चेतियज्ञियाः । काष्ठाघंतर्धानंकुर्या
न्नेवेतिस्मृत्यर्थसारे । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—नसोपानत्पादुकीवाछत्रीवानांतरिक्षगः । हारीतः—प्राणासेसमावेष्टयेदिति ।
याज्ञवल्क्यः—दिवासंध्यासुकर्णस्यब्रह्मसूत्रउदञ्चुखः । कुर्यान्मूत्रपुरीषेचरात्रौचेदक्षिणामुखः । केचित्तुदिवापदेनैवसंध्याप्राप्तौपुनरुत्तिरह
निमनूक्तसुखमुखत्ववार्थेत्याहुः । तन्न । संध्यायादिवारात्रिभेदेनपुनरुत्तेरुपपत्तेः । अतएवाखंडमंडलावच्छिन्नःकालोदिवसः । खंडमं
डलावच्छिन्नःकालःसंध्या । तद्विन्नारात्रिरितिशास्त्रेषुचव्यवहारः । अतोरात्रौदक्षिणामुखोऽन्यथोदञ्चुखइतिवाच्येपुनःसंध्याग्रहोऽव्यभिचारा

१ ससत्त्वप्राणिप्रचुरम् । २ स्नातकधर्मप्रकरणेभाषस्तं च -नसोपानत्वेनमूत्रपुरीषेकुर्यादिति । इदंचस्नातकधर्मप्रकरणेस्नातकविषयम् । उपानहनिषेधस्तुस्नानदेवया
त्राधुपयुक्तोपानहपरोदणार्थं । सोपानक प्रकुर्वीतमूत्रोचारविस्वर्जनमितिस्मृत्यतरात् ।

र्धइतुवयम् । यत्तु—प्रत्यञ्जुखस्तुपूर्वाङ्घ्रिपराङ्घ्रिप्राञ्जुखस्तथा । उदञ्जुखस्तुमध्याह्नेनिशायां दक्षिणामुखइतियमोक्तिः सासूर्यसांमुख्यनिषेधपरा । सदैवोदञ्जुखः प्रातः सायाह्ने दक्षिणामुखइति देवलोक्तेरिति पृथ्वीचन्द्रपारिजातादयः । प्रातः पदं दिनपरम् । सायाह्नपदं रात्रिपरम् । योगीश्वरोक्त्यनुसाराद्विकल्पइति चंद्रिकामदनपारिजातकृत्यरत्नेषु । युक्तस्तूपसंहारः सामान्यविशेषयोर्विकल्पायोगो गात् । तस्याष्टदोषग्रस्तत्वाच्च । केचित्तु तुल्यार्थत्वेऽपि मनुविपरीताया स्मृतिः सानशस्यतइति बृहस्पतिस्मृतेरन्यस्मृतीनां दुर्बलत्वेनाप्रामाण्यं न तु विकल्पइत्याहुः । तन्न । प्रत्यक्षश्रुतिविरोधेऽपि स्मृतीनामप्रामाण्यं नास्तीत्युक्तमाचार्यैर्विरोधाधिकरणे । किं त्वनुष्ठानलक्षणं तत् । स्मृतिविरोधेऽप्यप्रामाण्यं स्मृतीनां दूरापास्तम् । बृहस्पतिस्मृतिस्तु प्राशस्त्यार्थाकृत्युगपरा । कृते तु मानवाधर्मास्त्रेतायां गौतमाः स्मृताः । द्वापरे शंखलिखितौ कलौ पाराशरस्मृतिरिति माधवीये बृहस्पतिस्मृतौ । यत्तु मनुः—छायायामंधकारे वारात्रावहनिवा द्विजः । यथा सुखमुखः कुर्यात्प्राणवाधाभये पुच । तन्नीहारादिजातद्विबोधविषयमिति माधवः । शिवधर्मोत्तरे—न विष्णुमूत्रमवेक्षेत छायां नैवात्मनोऽपि च । दर्शने यमः—दृष्ट्वा सूर्यं निरीक्षे तगामर्गिब्राह्मणं तथा । कृत्यरत्ने जायालिः—स्नानं कृत्वा द्रवासास्तु विष्णुमूत्रं कुरुते यदि । प्राणायामत्रयं कृत्वा पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । कौर्म—तैलाम्यक्तोऽथ वा कुर्याद्यदि मूत्रपुरीषके । अहोरात्रेण शुद्ध्येत श्मश्रुकर्मणि मैथुने ॥ ॥ अभ्यंग उक्तः प्रायश्चित्ताशूलपाणावायुर्वेदे—मूर्ध्नि दत्तं यदा तैलं भवेत्सर्वगसंगतम् । स्नोतांसितर्पयेद्वाहू अभ्यंगः स उदाहृतः । तैलमल्पं यदा गेपुन च स्याद्वाहुतर्पणम् । सामाष्टिः पृथगभ्यंगो मस्तकादौ प्रकीर्तितः । माधव्यां शातातपः—अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलं स्नानं व्याहृतिर्होमं च कुर्यादिति । एतच्छौचं विना चिरकालं स्थिताविति मदनपारिजातः । विलंबाभावे स्नानमात्रम् । विनाङ्गिरस्सुवाप्यंतः शरीरं यो निषेवते । स चैलो वा द्विराहुल्यगामालम्य विशुद्ध्यतीति मनूक्तेः । अस्य तर्तसेदमिति शूलपाणिः । मिताक्षरायां मरीचिः—ब्रह्मसूत्रं विना भुंक्ते विष्णुमूत्रं कुरुते तथा । गायत्र्यष्टसहस्रेण प्राणायामेन शुद्ध्य

ति । स्मृत्यर्थसारे—विनायज्ञोपवीतेनविष्णुत्रयेपदश्राणायामाः । मत्सामक्षयानविष्णुनेत्वष्टशतजपइति । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—
मलमूत्रेत्यजेद्विप्रोविस्मृत्यैवोपवीतधृक् । उपवीतंतदुत्सृज्यदध्यादन्यन्नवंतदा । निवीतादिविस्मृत्येत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—चांडालादिस्पृष्टश्चे-
त्युरीपादिकरोतितदानि रात्रमुपवासइति । माधवीयेसंवर्तः—कृतमूत्रपुरीपोवाभुक्तोच्छिद्योपिवाह्विजः । श्रादेःस्पृशेजयेद्देव्याःसहस्रक्षानपू-
र्वकम् । प्रयोगपारिजातेकौर्मे—देवोधानेतुयःकुर्यान्मूत्रोच्चारंसकृद्विजः । छिद्याच्छिन्नंतुशुद्ध्यर्थंचरेच्चांद्रायणव्रतम् । देवायतनेत्येतत् ।
विष्णुपुराणे—तिष्ठन्नातिचिरंतरेति । तत्र मूत्रपुरीपोत्सर्गस्थले । हारीतः—लोष्टेनप्रसृजीतशुष्ककाष्ठेनवेति । लोष्ठकाष्ठाभोगौतमो
क्तिविरोधादित्याचारादर्शः । भरद्वाजः—अपकृष्यचविष्णुमूत्रंकाष्ठलोष्ठतृणादिना । यत्तुगौतमः—नर्णलोष्ठाश्मभिर्मूत्रपुरीपेअपकर्प-
येदिति । तदशीर्णविषयं यज्ञियपर्णविषयंवा । मार्जनंवामहस्तेनवीरणाधैरयज्ञियैरितिस्मृत्यंतरात् । गौतमोक्तिरुक्तकाष्ठादिसंभवइतिचंद्रि-
का । अत्रिः—शुद्ध्यर्थंचात्रिभिःकाष्ठैस्तृणैर्वोपिनिघर्षयेत् । आश्वलायनः—विष्णुमूत्रोत्सर्जनंकुर्याद्धृतशिशुउदञ्मुखः । स्कांदे—वा-
मेनपाणिनाशिशंधृत्वोत्तिष्ठेत्सदाह्विजः । देवलः—आशौचाबोत्सृजेच्छिन्नप्रस्रावोच्चारयोस्तथा । नैतेवालस्यनियमाउदञ्जुखादयः । तं
प्रकृत्य—नतसाचमनकल्पोविधतेनतस्योदञ्जुखोदिवारात्रौदक्षिणामुखइत्यादयोनियमाइतिगौतमोक्तेः ॥ इतिश्रीमन्नारायणमहात्मजश्री०
लक्ष्मणभट्टकृतेआचारलेखेमूत्रपुरीपोत्सर्गविधिः ॥

अथशौचम् ॥ दक्षः—शौचेयत्नःसदाकार्यःशौचमूलोह्विजःस्मृतः । शौचाचारविहीनस्यसमस्तानिष्फलाःक्रियाः । ब्रह्मांडपुराणे
सुनिर्णितेसंददधान्यंदंतेत्वपएवच । सुनिर्णितेक्षालितेपाणिपादादावितिकल्पतरुः । काष्ठादिप्रोच्छित्तइत्यन्ये । गौतमः—गंधलेपाद्यग-
मेशौचममेध्यसतदद्भिःपूर्वस्मृदाचेति । अपणमइतिनिमित्तसप्तमी । स्मृत्यर्थसारे—त्रिपर्वपूरमात्रावाप्तिकाक्षप्रमाणिका । अक्षोऽशीति

गुञ्जः । परिमाणमिदं न गुदे । अर्धप्रसृतिमात्रमिति दक्षेण गुदे प्रमाणांतरोक्तेरित्याचारादर्शः । मृद्ग्रहणं ग्रावासक्तमृद्वावीतः । तदसंभवे न्यतो वेति । शौचं दिवोदच्छुखोरात्रौ दक्षिणमुखः कुर्यादित्युक्तम् । चंद्रिकायां शौचनकः—लिंगशौचं पुराकार्यगुदशौचं ततः परम् । एकातुमृत्तिका लिंगे तिस्रः सव्यकरे मृदः । करद्वये मृद्वयस्यान्मृत्प्रमाणमथोच्यते । आर्द्रा मलकमात्रा च लिंगशौचे तु मृत्तिका । मूत्राद्युद्विगुणं शुक्रमिथुने त्रिगुणं भवेत् । शुक्रमैथुनं विना शुक्रोत्सर्गः । पुरीषे तु—पंचापाने मृदः क्षेप्याः करे वा मेदशस्मृताः । हस्तयोः सप्तदातव्याः पुरीषे मृत्प्रमाणकम् । अर्धप्रसृतिमात्रं स्यात्तदर्थं तु ततः परम् । एकैकं पादयोर्दद्याद्धस्तयोर्लिंगशौचवत् । एकैकमिति मूत्रपरमिति कृष्णभट्टीये । उभयपरमिति युक्तम् । दक्षः—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्धार्थाः प्रकीर्तिताः । लिंगेऽप्येवं समाख्याता त्रिपर्वीपूर्यते यया । चंद्रिकायां त्वंगिराः—प्रथमा प्रसृतिर्ज्ञेया द्वितीया तु तदर्धिका । तृतीया मृत्तिका ज्ञेया त्रिभागकरपूरिणीति । एकालिंग इति मूत्रशौचे । पंचापाने इति विदशौचे । पंचापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका इति याज्ञवल्क्योक्तेः । यत्तु विचखान्—तिस्रो मृदोर्लिंगशौचे ग्राह्याः सांतरमृत्तिकाः । वामे पाणौ मृदः पंच तिस्रः पाण्योर्द्वयोरपीति । सांतराः किंचिच्छूना इत्यर्थः । यच्च यमः—द्वे लिंगे मृत्तिके देये इति । यदपि शंखः—मेहने मृत्तिकाः सप्त लिंगे द्वे परिकीर्तित इति । तल्लेपभूयस्त्वे विष्णुत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थम् । मृद्वायो देयमर्थवदिति मनूक्तेः । गुदे पंचेति प्रयोगपारिजातपृथ्वीचंद्रादयः । चंद्रिकाचारादर्शोत्तु—एकालिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करेर्दशेति मनूक्तेर्गुदे तिस्रः । गुदे पंच संख्यातु—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका भवेत् । पूर्वपूर्वार्धमात्रास्तु चतस्रो न्याः प्रकीर्तिता इति वृद्धवसिष्ठेनाल्पपरिमाणोक्तेरविरुद्धा । यत्तु शातातपः—आर्द्रा मलकमात्रास्तु

१ दशविभागाः करसम्येकतलः शुश्रेयडिति । षट्पृष्ठत इति द्वारितीयादिति मेधिलाः । २ अर्धमलकमात्रास्तु इति पाठः ।

ग्रासांद्भुव्रतेस्मृताः । तथैवाहुतयः सर्वाः शौचार्थेयाश्चमृत्तिकाइति तद्धस्तशौचपरम् । गुदलिंगयोर्गृत्परिमाणान्तरोक्तरित्यूचतुः । यमः—
उमयोः सप्तदातव्याः पुनरेकागुदेतथेति पुनर्दानं सर्वपक्षपुञ्जयमित्तिचंद्रिका । हारीतः—दशसव्येपदृष्टेसप्तोभाम्यांतिमुभिः पादौक्षाल
येदिति । पृष्ठेसव्यहस्तस्य । तिसृभिरितिलेपभूयस्त्वइत्याचारादर्शः । एकत्वत्रित्वयोस्तुल्यवद्विकल्पइत्यन्ये । मिताक्षरायां शौचनकः—
एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् । त्रिगुणं स्याद्वनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुणम् । दिवायद्विहितशौचं तदर्धं निशि कीर्तितम् । तदर्धमातुरे
प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि । द्वैगुण्यादिसंख्यामात्रे तदुत्तरं स्मृतिष्वभिधानादिति शोडशानंदः । नंदयुक्तम् । संख्यार्धासंभवात् । अत्र मध्यामृद
र्धपरिमाणग्राह्येति स्मृतिः कौमुदीशूद्राचारशिरोमणिश्च । आतुरेऽर्धमशक्तपरम् । शक्तस्य पूर्णमेव । दिवाशौचस्य निश्यर्धं पथिपादो वि
धीयते । अर्तः कुर्याद्यथाशक्तिस्त्वस्थः कुर्याद्यथोदितमित्यादिपुराणादिति चंद्रिका । योगीश्वरः—स्त्रीशूद्रादेरशक्तानां वालानां चोपवीतिनाम् ।
गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्नसंख्याया । वातादिना शुष्केलेपे गंधनिवृत्तावपिलेपक्षयार्थेलेपग्रहः । तन्निवृत्तावपि गंधानुवृत्तौ तद्वारणाय गंधपदम् ।
वालस्य पंचमवर्षप्रभृतिमृदाद्यावश्यकम् ।—वालस्य पंचमाद्वर्षाश्च शौचमाचरेदिति स्मृतेः । आदित्यपुराणे—स्त्रीशूद्रयोरर्धमानं प्रोक्तं
शौचं मनीषिभिः । एतच्छौचं द्विजातीनामर्धं शूद्रे प्रकीर्तितमिति । तद्गृहस्थशूद्रान्यपरम् । तस्य—एतच्छौचं गृहस्थानामित्येवासिद्धेरितिकेचित् ।
तत्र । गृहस्थे शूद्रे अर्धेनैतच्छौचमित्यस्य बाधात् । अतएव—नयावदुपनीयंते द्विजाः शूद्रास्तथांगनाः । गंधलेपक्षयकरं शौचमेपां विधीयत इति परा
शरस्मृतौ । स्त्रीशूद्रपदमकृतोद्वाहरम् । अनुपनीतसाहचर्यात् पराशरमाधवीये । अतएवार्धसंख्या गृहस्थपरा । वस्तुतस्तु शूद्रगृहस्थप
दयोः सामान्यविशेषाभावस्तुल्यत्वाच्छूद्रगृहस्थस्य विकल्पइति सोपिव्यवस्थितः । विवाहाभावे द्वादशवर्षोत्तरं पौडशवर्षोत्तरं वामृत्संख्या निय
मोऽन्यथोनेतिकौमुदी । एतेन स्त्रिया अर्धसंख्या च शूद्रस्य चनविधवापरा । अन्यथा गंधलेपक्षयकरशौचवाधापत्तेरित्याचारचंद्रोदयो

क्तिःपरास्ता । बृहन्नारदीये—व्रतस्थानांच सर्वपांयतिवच्छौचमिष्यते । विधवानांच राजेन्द्रएवंशौचंप्रकीर्तितम् । अतोऽर्धसंख्यासधवास्त्री
 परेतिवयंप्रतीमः । यत्तुदक्षः—एकस्मिन्विंशतिर्हस्तेद्वयोर्देयाश्चतुर्दशेति । तत्पूर्वोक्तशौचेनगंधलेपानपगमेशेयमितिकेचित् । ब्रह्मचार्यादिप
 रमितिमाधवीये । गृहस्थस्याप्यवदानसमामृतस्यादितिमरीच्युक्ताल्पपरिमाणश्चुतेरविरोधइतिचंद्रिका । अपराकंदक्षः—न्यूनाधिकंन
 कर्तव्यंशौचंशुद्धिमभीप्सता । प्रायश्चित्तेनयुज्येतविहितातिक्रमेकृते । इदंसंख्यामानमुपरमविशेषादितिटोडरानंदः । तदपि यावदुक्तेन
 गंधलेपनाशे । अनाशेत्यधिकम् । यावत्तुशौचंमन्येततावच्छौचंविधीयतइतितत्रैवदेवलोक्तः । तेनशौचंदृष्टार्थं संख्यानियमोऽदृष्टार्थइत्युक्त
 मित्याचारारदर्शःपरास्तः । यावन्नैत्यमेध्याक्तोगंधोलेपश्चतत्कृतः । तावन्मृद्धारिचादेयंसर्वासुद्रव्यशुद्धिष्वितिमनूक्तिविरोधात् । चंद्रि
 काप्येवम् । इदंवाक्यद्वयंदक्षोक्तिविरोधाच्चातुराश्रम्येतरपरं तत्रसंख्यादेरश्रुतेरितिप्रांचः । संगंधलेपानामेवतेपांकर्मस्यादितियत्किंचिदेतत् ।
 पुरीपाद्युत्सर्गेप्रवृत्तसतदभावेसायणीयेप्रयोगपारिजातेचवृद्धपराशरः—उपविष्टस्तुविष्णुमंत्रंकर्तुंयश्चनर्विंदति । सकुर्यादधशौचंतुस्व
 ल्यशौचस्यसर्वदा । दातव्यमुदकंतावन्मृदभावायदाभवेत् । बृहस्पतिः—भुंजानस्यतुविप्रस्यकदाचित्प्रस्रवेद्बुदम् । उच्छिष्टमशुचित्वंचत
 स्यशौचंविधीयते । पूर्वकृत्वैवशौचंतुततःपश्चादुपस्पृशेत् । ततःकृत्वोपवासंचपंगव्येनशुद्ध्यति । पैठीनसिः—मूत्रोचारेकृतेशौचंनस्यादं
 तर्जलाशये । इदंनद्यादिविषयमितिप्रयोगपारिजाते । असंभवइतिस्मृतिरन्नावल्याम् । पात्रवतोवा । अपात्रस्यतुचिवस्वान्—
 रन्निमात्रंजलंलवक्त्वाकुर्याच्छौचमनुद्धृतैः । पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमन्यथाह्यशुचिर्भवेत् । तीर्थशौचस्थानम् । यस्मिन्स्थानेकृतंशौचंवारिणातद्वि
 शोधयेदितिऋष्यशृंगोक्तः । पराशरः—धर्मविदक्षिणहस्तमधःशौचिनयोजयेत् । तथाचवामहस्तेननाभेरूर्ध्वंनशोधयेत् । देवलः—
 प्रकृतिस्थितिरिषाहिकारणादुभयक्रिया । कारणाद्धस्तोरोगादेः । उभयक्रियावामेनप्यूध्वंदक्षिणेनाप्यधइत्यर्थः । स्मृतिसंग्रहे—करस्थमुद

पात्रं चेत्कुर्यान्मूत्रपुरीषयोः । तजलं मूत्रसदृशं सुरापानेन तत्समम् । एतदपवादमाह दृष्ट्वा पराशरः—अरण्ये निर्जले रात्रौ चौरव्यालाकुले पथि ।
कुर्वन्मूत्रपुरीषे तु द्रव्यहस्तो न दुष्यति । मृदादिहस्ते धृत्वान दुष्यतीत्यर्थः । स्मृतिदीपिकायामाचारादर्शे च देवलः—प्रथमं प्राञ्जुलः
स्थित्वा पादौ प्रक्षालयेच्छनैः । उदञ्जुलो वा देवलेपैस्तृक्केदक्षिणामुखः । इत्येवं मृद्विराजानुप्रक्षाल्य चरणौ पृथक् । हस्तौ वामनिपं धाञ्जुल्योदाच
मनंतः । यत्स्वापस्तंब आह प्रत्यक् पादावसेचनमिति तत्केवलप्रादक्षालनपरमित्याचारादर्शः । कृष्णभट्टीये—स्वयंप्रक्षालयेत्पादौ शू
द्रादिर्विकथं चन । शौचाद्वेत्तामपादं पश्चाद्दक्षिणे मेव च । शौचे प्रथमं दक्षिणं अन्यत्र वामम् । अत्र दक्षिणं पादमवने निजे सव्यं पादमित्या
दिलिंगात्पादप्रक्षालनक्रमोज्ञेयः । क्षत्रियैर्वैश्ययोः क्षालयितुं सत्वे सव्यं वा पूर्वदक्षिणे वेत्यनियम इति नारायणवृत्तिः । दक्षिणे पक्रमं पादौ
क्षालयेदिति कात्यायनभाष्याच्च शौचाद्वेत्तामपादमिति निर्मूलम् ॥ निवीतं पृष्ठलवितं कर्णश्च वा आहस्तशौचात् । तावत्तयो रपवित्रत्वेनो
पवीतसंवाधयोग्यत्वात् । अपवित्रत्वं च शौचाभ्यानात् । उपवीतस्य कर्मगतत्वेन विधानाच्चि वीतादिना च मना संभवाच्च । अतएव दृष्ट्वा परा
शरः—कृत्वा तु शौचप्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः । निषद्धं शिखकच्छस्तु द्विज आचमनचरेत् । कृत्वोपवीतसव्ये सेवाग्यतः कार्यसंयतम् । शिख
कच्छ इत्यत्र व्युत्क्रमो बोध्यः । कच्छवंधोक्तेः पूर्वशौचान्मुक्तकच्छत्वम् । शिखावंधश्च देवान्मुक्तशिखस्य शिखावंधार्थं नुमूत्रपुरीषोत्सर्गकाले शिखा
मोचनार्थम् । आश्वलायनः—कुर्याद्वा दशंगं दूषान्पुरीषोत्सर्जने बुधः । मूत्रोत्सर्गं तु चतुरोमोजनं ते तुषोडश । भक्ष्यभोज्यावसाने च गंडूपाए
कमाचरेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा । ऋषयः पृष्ठतः सर्वे वामे गंडूपमुत्सजेत् । स्मृतिरत्नावल्यां कृ
ष्णभट्टीये च—चतुरष्टदिपदं द्वाष्टंगं दूषैः शुद्ध्यते क्रमात् । मूत्रपुरीषे सुज्यते रेतः संस्रवणेपि च । स्मृति संग्रहे—सकर्दमेतुवर्षासु प्रविश्य ग्राम

संकटम् । जंययोर्मृत्तिकास्तिखःपादयोर्द्विगुणंभवेत् । चिष्णुः—नाभेरधस्तात्कायिकैर्मलैःसुराभिर्वोपहतौमृतौयैस्तदंगप्रक्षाल्याचांतःशुद्ध्येत् । अन्यत्रोपहतौमृतौयैस्तदंगप्रक्षाल्यस्नात्वेन्द्रियोपहतस्तूपोष्यपंचगव्येनदशनञ्चदोपहतश्चेति । मनुः—वसाशुक्रमसृज्जामूत्रविटूर्णविण्णखाः श्लेष्माशुदृप्तिरुस्येदोद्वादशैतेनृणांमलाः । दूषिकानेत्रमलः ॥ अत्रशौचमाहवौधायनः—आददीतमृदोयश्चपदसुपूर्वशुद्धये । उत्तरेपुतुपदस्यद्भिःकेवलाभिर्विशुद्ध्यति । मनुस्तुद्वादशस्त्रिभृज्जलाभ्यांशुद्धिमाह—विष्मूत्रोत्सर्गशुद्ध्यथमृद्वायुदियमर्थवत् । दैहिकानांमलानांचशुद्धिपुद्वादशस्यपीति । कृत्यरद्वेगमः—मूत्रादौपादयोस्तिस्त्रोहस्तयोस्तिस्त्रएवच । मृदःपंचदशमिधेहस्तादीनांविशेषतः । एतदाल्मीयमूत्रादिसर्गो । परस्यशोणितस्यशैरेतोविष्मूत्रजेतथा । चतुर्णामपि वर्णानांद्वात्रिंशन्मृत्तिकाःस्मृताः । शूलपाणौदेवलस्तु—मानुपास्थिवसांविष्टामार्तंवमूत्ररेतसी । मज्जनंशोणितंवापिपरस्यदिसंस्पृशेत् । स्नात्वासंमृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवखानिसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् । मार्जनोत्तरमाचमनंच । शंखः—तिष्ठस्तुमृत्तिकादेयाःकृत्वाचनखशोधनम् । नखशोधनंनखांतर्गतमलशोधनम् । एवंपादयोः । मनुः—अज्ञानात्प्राश्यविष्मूत्रंमुरासंस्पृष्टमेवच । पुनःसंस्कारमर्हतित्रयोवर्णाद्विजातयः । रेतःप्राशनेप्येवम् । विज्ञानेश्वरीयेप्रचेताः—नरकेशमृष्टोष्ठभक्षणेथहोरात्रमभोजनान्छुद्विरिति । संवर्तः—कृत्वामूंपुरीपंवायदानैवोदकंभवेत् । स्नात्वालब्धोदकःपश्चात्संचलस्तुविशुद्ध्यति ॥ शौचोक्तेनियमातिक्रमेप्रायश्चित्संस्मृतिरनाचल्याम्—गायत्र्यष्टशतंचवप्राणायामत्रयंतथा । प्रायश्चित्तमिदंप्रोक्तं नियमातिक्रमेसति ॥ इति श्रीमन्मारायणभट्टात्मजंलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेशौचविधिः ॥

अथानमनम् । औचित्तमाचमेत्—एवंशौचतुनिर्वर्त्यपश्चादाचमनंचरदिति वृहद्भारदीयात् । पूर्वोक्तवृद्धपराशरोक्तेश्च । याज्ञवल्क्यः—अंतर्जानुशौचे देशे उपविष्ट उदम्बुलः । प्राग्वावाह्येण तीर्थेन द्विजोनित्यमुपस्पृशेत् । उपस्पृशेदाचमेत् । अत्र विज्ञानेश्वरेण द्विजोनशूद्रा

दिरित्युक्तेः शूद्राचमने उपवेशनादियमोनेतिकेचित् । युक्तं तु ब्राह्मतीर्थस्यैव द्विजे नियमः । उपवेशनादिसर्वसाधारणम् । स्थितस्याचमननिषेधात् ।
 हारीतः—ऐशान्यभिमुखो भूलोपस्थशेत्तु यथाविधि । हेमाद्रौ देवलः—उदङ्मुखो वा देवस्यैतृके दक्षिणमुखः । स्मृतिरत्नावल्याम्—
 ग्राम्यप्रत्यङ्मुखत्वेन कृतमाचमनं यदि । प्रायश्चित्तं तदा कुर्यात्स्नानमाचमनं क्रमात् ॥ ॥ तीर्थान्याह याज्ञवल्क्यः—कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्य
 अंकरस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । वसिष्ठः—अंगुल्यग्रेषु मानुषपाणिमध्ये आभेयतीर्थमार्पकानिष्ठाकमूलइति तीर्थानि । ब्राह्मणस्य
 दक्षिणहस्ते पंचतीर्थानि ति प्रचेतः स्मृतेः । दक्षिणेत्युपलक्षणम् । अंजलितर्पणे दक्षिणहस्ताभावे च वामहस्ते पितृदक्षिणात् । ब्राह्मणपदं क्षत्रिया
 द्युपलक्षणम् । ब्राह्मणतीर्थेन द्विजोनित्यमुपस्थशेदितियाज्ञवल्क्येन द्विजपदोक्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायामप्येवम्—कायंकनिष्ठिका मूले तीर्थमुक्तं
 द्विजसत्त्विति चर्धमानपरिभाषायां शांखोक्तेः । शूद्रस्य तर्पणादौ पित्रादि तीर्थोक्षेपाच्च । अतएव—ब्राह्मणविप्रस्तीर्थेनेति मनूक्तौ विप्रपद
 माचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारादर्शः । अत्र विकल्पित तीर्थस्वीकरणमाचमनाद्ययोगे वेदधनप्रतिप्रयोगमिति चंद्रिका । वस्तुतस्तु एकाचम
 नांतर्गतत्रिःप्राशनेत्येकमेव तीर्थम् । ब्राह्मणनित्यमुपस्थशेदितियाज्ञवल्क्योक्ते ब्राह्मणमुल्यम् । यत्तु हेमाद्रौ शांखः—प्राजापत्येन तीर्थेन त्रिः
 प्राश्रीयाजलंशुचिरिति । यच्च मनुः—कायत्रैदशिकाभ्यां वानपिन्येण कदाचनेति । तद्ब्राह्मतीर्थस्य क्षताद्यवरोधे ज्ञेयमिति पृथ्वीचंद्रः । हारीतः—
 वामहस्ते कुशांकृतत्वासमाचामतियो द्विजः । उपस्थं भवेत्तेन रुधिरणमलेन च । वामहस्ते केवलं । उभयत्र स्थितैर्दभैः समाचामतियो द्विजः । सोमपा
 नफलंतस्य भोक्ता यज्ञफलं भेदिति गोभिलोक्तेः । आर्द्धहेमाद्रौ गौतमः—वामहस्ते स्थितेर्दभे दक्षिणेन पिबेन्नतु । वस्त्राजिनोपग्रहणेन दोषः
 पिबतो भवेत् । चंद्रोदये यमः—तावन्नोपस्थशेद्विद्वान्यावद्वाभेन न स्पृशेत् । दक्षिणं करमिति शेष इति पृथ्वीचंद्रः । जलमिति चंद्रिका पराकौ ।
 हस्तसंजलमित्याचारादर्शः । आचारप्रदीपे—दक्षिणे संस्थितो यंतर्जन्यासव्यपाणिना । ततो यं स्पृशेत् यस्तु सोमपानफलं भवेत् ।

आचारचंद्रोदयेष्वेवम् । आश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेणमुजीयात्राचाचमेत् । ग्रंथिर्वह्मग्रंथिः । नवह्मग्रंथिनाचमेन्नदूर्वाभिःकदा
 चनेतिचंद्रोदयेस्मृतिसारात् । कौशिकः—अपवित्रकरःकश्चिद्ब्राह्मणोयद्युपस्पृशेत् । अकृतंतस्यतत्सर्वंभवत्याचमनंतथा । याज्ञव
 ल्क्यः—अद्रिस्तुप्रकृतिस्याभिर्हनिभिःफेनबुद्बुदैः । हृत्कंठतालुगामिस्तुयथासंख्यद्विजातयः । शुद्धेरन्ध्रीचशूद्रश्चसकृत्स्पृष्टाभिरंततः । प्र
 कृतिस्याभिरफेनाभिः । अंततस्तालुनेतिविज्ञानेश्वरः । तत्समीपवर्तिनादंतेनेतिहेमाद्रिः । ओष्ठप्रांतेनेत्याचारादर्शः । मापमञ्जमात्रा
 हृदयंगमाभवंतीत्युच्यतेःस्मरणादैकपादहान्याकंठतालुतदंतर्गतत्वमितिहेमाद्रिः । द्विजपदादनुपनीतानामपिपामुपनीतवदाचमनमित्या
 चारचंद्रोदयः । तत्र । नद्यस्मिन्युज्यतेकर्मकिंचिदार्मोर्जिवंधनात् । शूद्रेणहिसमस्तावधावद्धेनयुज्यतइतिमनूक्तैः । उपनयनात्पूर्वशूद्र
 समत्वोक्तेशूद्रवदाचमनमित्युक्तम् । यौधायनस्तुशूद्राणामार्कछिष्टि(?)तानामार्यवदाचमनवैश्यवच्छौचमिति । हारीतः—विवर्णगंधव
 तोयंफेनिलंचत्रिवर्जयेत् । प्रकृतिस्याभिरित्युक्तेयत्स्वभावतएवंगंधादिमत्तन्ननिषिद्धम् । माधव्यांप्रचेताः—अनुष्णाभिरफेनाभिःपूताभिर्वस्त्रच
 धुपा । हेमाद्रौयौभाग्यनः—शब्दमकुर्वन्निरपोहृदयंगमाःपिवेदितिदोडरानंदेगोभिलः । हृदयस्पृशएवापउपस्पृशेदुच्छिद्येहैवातोन्न्य
 ष्णेनोष्णपायिनाम् । दक्षः—प्रक्षाल्यपादौहस्तौचत्रिःपिवेदुर्वीक्षितम् । यमः—रात्राववीक्षितेनापिशुद्धिरुक्तामनीपिभिः । उदकेनानुराणांतुयथो
 माद्रौच । दैवपितृकर्मविपयत्वेनव्यवस्थेत्ये । अंतर्जानुतथाचामेअत्रिश्चतुर्वीपिवेदपः । अत्रचतुष्टयत्रित्वेनैच्छिकोविकल्पइतिमाधव्यांहै
 दनपारिजातः । यत्रमंत्रवदाचमनंअग्निश्चमेत्यादि तेनसहचतुष्टयमन्यत्रत्रिरितिहरदत्तः । हेमाद्रौदेवलः—अथापःप्रथमातीर्थोदक्षिणा
 त्रिःपिवेत्समम् । प्रथमाद्राक्षात् । सममव्यवधानेनेत्यर्धेइत्युक्तं । तत्रैव भरद्वाजः—आयतंपूर्वतःकृत्वागोकर्णाकृतिवत्करम् । संहतांगुलि

नातोयं गृहीत्वा पाणिना द्विजः । मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यां शेषेणाचमनं चरेत् । मापमञ्जनमात्रास्तु संगृह्णात्रिः पिवेदपः । मापमञ्जनमात्रपानं ब्राह्मणमात्र
 परम् । क्षत्रियादेस्तु न्यूनम् । स्मृत्यर्थे सारं—पीतावशिष्टां वृणु पानेन वा महस्तेन पानेन पराकार्धमिति । भविष्ये—दक्षिणं तु करं कृत्वा गोकर्णा कृति
 वरुनः । त्रिः पिनदक्षिणेनां वृद्धिरास्यपरिमाजयेत् । पुनर्ग्रहणात्पूर्वगोकर्णा कृतिना हस्तेनोदकं गृहीत्वांगुष्ठकनिष्ठिके वहिः कृत्य पुनर्गोकर्णा कृतिं कुर्या
 दिति हेमाद्रिः । बह्वचपरिशिष्टे—पाणिपादमुखं प्रक्षाल्य शुचौ देशे भूमिष्ठपादः कनिष्ठांगुष्ठौ विश्लिष्टौ वितत्य तिलोतरांगुलीः सह तोर्ध्वाः कृत्वा त्रिः
 पिवेत् । संहृतमध्यमांगुलिभिः पाणिप्रक्षाल्य सव्यपाणिपादौ शिरश्चाभ्युक्ष्येति । आचारादर्शे भविष्ये—समौ च चरणौ कृत्वा तथा वद्धशिखौ
 नृप । घनांगुलिकं कृत्वा एकाग्रः सुमना द्विजः । आचामेदिति शेषः । याज्ञवल्क्यः—त्रिः प्राश्यापो द्विरुन्मृज्य खान्यद्विः समुपस्पृशेत् ।
 प्रतिसमुदकं ग्राह्यम् । अंतरा पाणिमाप्लाव्य वारिणेति शिवधर्मोत्तरात् । शौनकः—ताम्रपात्रस्थितैर्वापितथातोयाशयस्थितैः । कुर्वन्नाच
 मनं मिश्रो नित्यं खानि समालभेत् । तदभावे तु कुर्वीत पात्रधारोदकेन च । खानि शीर्षण्यानि । खानि चोपस्पृशेच्छीर्षण्यानीति गौतमोक्तेः । शी
 र्षण्यानिततः खानि मूर्धनं च नृपालभेदिति विष्णुपुराणाच्चेति हेमाद्रिः । नाभेरूर्ध्वानीति मिताक्षरायाम् । चंद्रोदये हारीतः—वाम
 हस्ते त्वपः कृत्वा यः खानि समुपस्पृशेत् । वृथैवाचमनं तस्य प्रायश्चित्तीयते हि सः । दक्षः—संमृज्यांगुष्ठभूलेन द्विरुन्मृज्यात्ततो मुखम् । संहतांगुलि
 भिः पूर्वमास्यमेतदुपस्पृशेत् । अंगुष्ठेन प्रदेशिन्या प्राणं च समुपस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु चक्षुः श्रोत्रे ततः परम् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यां च क्षुपी । अंगु
 ष्ठानामिकाभ्यां श्रोत्रे । कनिष्ठांगुष्ठानां भिहृदयं तु तलेन वै । सर्वाभिश्च शिरः पश्चाद्वाहूचाग्रेण संस्पृशेत् । अंगुलिभिस्तिसृभिर्मध्यमाभिः । मध्य
 माभिर्मुखं पूर्वतिष्ठभिः समुपस्पृशेदिति चंद्रिकायां योग्या याज्ञवल्क्योक्तेः । पाठादेव क्रमे सिद्धे पश्चादिति वचनं चाह नंतरं शिरः स्पर्शार्थम् । शं
 खस्तु—तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नानासुद्वयम् । अंगुष्ठस्यानामिकाया योगेन श्रवणे स्पृशेत् । मध्यमांगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नोत्रद्वयं ततः । कनिष्ठांगुष्ठ

योगेनस्पृशेत्स्कंधद्वयंततः । नाभिचहृदयंतद्वत्स्पृशेत्पाणितलेनतु । संस्पृशेच्चतुर्थाशीर्षमयमाचमनेविधिः । चंद्रोदयेपैठीनसिः—अग्निरंगु
प्रुत्तस्मात्तेनैवसर्वाणिस्पृशेदिति । आश्वलायनः—पाणिनापोऽग्निमंत्रेणअवमृज्याधसंस्पृशेत् । विप्रस्यनेतराणांतुतन्मुखांलंभनंस्मृतम् ।
सूर्यायदक्षिणेनेत्रेवामेसोमायवाये । नसोर्दिग्भ्यःश्रवणयोर्वाहोर्दिद्रायसंस्पृशेत् । पृथिव्यैपादयोर्जान्वोरंतरिक्षायगुह्यके । दिवेनाभौब्रह्मणेचवि
ष्णवेहृदयेतथा । शिवायेतिशिरस्यतेहस्तंप्रक्षालयेत्ततः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनित्रयोराचमंस्पृशेत् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचनासाश्रवणयोस्ततः । अंगुष्ठा
नामिकाभ्यांचकनिष्ठाभ्यांचवाहुके । सांगुष्ठरखिलैरेवस्थानेष्वन्येषुसंस्पृशेत् । व्याघ्रपादः—केशवादित्रिभिःपीत्वाचतुर्थेनमृजेत्करम् । पंचमे
नचपष्ठेनद्विरोष्ठाबुन्मृजेत्कृमात् । तौसप्तमेनावमृजेदेकवारंतुमंत्रवित् । अष्टमेनतुमंत्रेणत्वभिमंत्र्यजलंशुचि । वामंसंश्लक्षयेत्पाणिमन्यंचनवमेनच ।
दक्षिणंदशमेनांप्रिवाममेकादशेनवै । मूर्धानंद्वादशेनाथस्पृशेद्दूर्ध्वोष्ठपृष्ठकम् । संकर्षणायनमइत्यनेनांगुलिमूर्धनि । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांसंस्पृष्टाभ्यांज
लैःसह । नासारंध्रेवासुदेवंप्रद्युम्नाभ्यामुभेस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाम्यांचसंक्षिप्ताभ्यांजलैःसह । अनिरुद्धायनमइतिसंस्पृशेद्वक्षिणेक्षणम् । पुरुषोत्तममं
त्रेणताभ्यांवाभांस्पृशेदृशम् । तथांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांसंक्षिप्ताभ्यांजलैःसह । अधोक्षजवृत्सिंहाभ्यांश्रोत्रेद्वेसंस्पृशेत्कृमात् । नाभिमच्युतमंत्रेणताभ्यामेवस्पृ
शेद्बुधः । श्रीजनार्दनमंत्रेणतलेनहृदयंस्पृशेत् । उपेंद्रायेतिमूर्धानंस्पृशेत्सजलपाणिना । सर्वांगुल्यग्रभागैस्तुसमाक्षिष्टैर्जलैःसह । भुजौतुहरिकृ
ष्णाभ्यांसंस्पृशेद्वक्षिणोत्तरो । प्रयोगपारिजातेभरद्राजः—देव्याःपादैस्त्रिभिःपीत्वाअब्जिनैर्नवधास्पृशेत् । पुनर्व्याहृतिगायत्र्याशिरोमंत्रैर्द्वि
धास्पृशेत् । स्मृत्यर्थसारं—तर्दोकारेणाचमनंयद्वाव्याहृतिभिर्भवेत् । सावित्र्याचापिर्कर्तव्यंयद्वाकार्यममंत्रकम् । तैत्तिरीयश्रुतौ—त्रि
राचामेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुपीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभतइति तदेतद्व्रह्मयज्ञप्रकरणपाठात्तदंगमेवेति नपुरुषार्थाचमनेकमंगाचम
नेवाप्रवर्तते । हेमाद्रौचौधायनः—त्रिःपरिमृजेद्विरित्येकइति । तत्रैवकण्वः—अथर्ववेदेतिहासपुराणानिध्यायनब्राह्मणतीर्थेनोष्ठयोः

सलोमदेशमुन्मुज्यादिति । हेमाद्रौदक्षः—नाग्रांगुल्यानपृष्ठैर्परिमृज्यात्कथंचन । आपस्तंबः—दक्षिणेनपाणिनासव्यंश्रोक्ष्यपादौ
 शिरश्चेंद्रियाण्युपस्पृशेत् । चक्षुषीनासिकांश्रोत्रेचेत्यथापउपस्पृशेदितिव्यासः । अक्षिणीनासिकेकर्णवोष्ठौचतदनंतरम् । ततःस्पृशेन्नाभि
 देशंपुनरापश्चस्पृशेत् । बौधायनः—खान्यद्विःसंस्पृश्यपादौनाभिंशिरःसव्यंपाणिमंततःप्रोक्षेदिति । पैठीनसिः—पादौप्रोक्ष्यसव्येपाणौश
 पाअपोनिनयेदिति । अत्रदेशाचारतोव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । चंद्रिकायांतुयथाशाखंव्यवस्थेत्युक्तम् । शूद्राधिकारेगौतमः—आचमनार्थ
 पादप्रक्षालनमेवैकइति । ब्राह्मे—क्षीशूद्रयोरनित्यांभःक्षालनाच्चकौरौष्ठयोः । आचमनक्रियेतेशेषइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथाचमननि
 मित्तानि । यमः—उत्तीर्योदकमाचामेदवतीर्यतथैवच । ब्रह्मांडे—निष्ठीवितेतथाभ्यंगेभुक्त्वाचपरिधायच । उच्छिष्टानांचसंस्पर्शे
 यापादावसेचने । उच्छिष्टस्यचसंभायादशुच्यप्रयतस्यच । सदेहेषुचसर्वेषुशिखांसुक्त्वातथैवच । विनायज्ञोपवीतेननित्यंचसमुपस्पृशेत् । जि
 ह्वाचैवसंस्पृश्यदंतासक्तंतथैवच । देवलः—भोजनेदंतलग्नानिनिर्हृत्याचमनंचरेत् । हारीतः—क्षीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीषोत्सर्गद
 र्शनेदेवतामभिगंतुसाचामेदिति । जपदौक्षीशूद्रभाषणेइत्युक्तमाधवीयेस्मृत्यर्थेसरेचप्रजापतिः—उपक्रमेविशिष्टस्यकर्मणःप्रयतोपि
 सन् । कृत्वाचपितृकर्मणिसकृदाचम्यशुद्ध्यति । चंद्रिकायांहारीतः—सुषुसुराचामेदिति । आपस्तंबः—स्वप्नेक्ष्वथौसिंघाणिकाल
 भेलोहितस्यकेशस्यवसानामधेर्गवांब्राह्मणसस्त्रियाश्चालंभेनीवीपरिधायउपस्पृशेदिति । सिंघाणिकानासामलः । केशस्यभूमिगतशिरोगतस्यचेति
 प्रयोगगपारिजातः । च्युतेकेशनखस्पर्शेइतिस्मृत्यर्थेसारे । अथ्यादिस्पर्शआचमनंनिमित्तंविनास्पृशेइतिपृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मणस्पर्शेआच
 मनमग्निगोस्पर्शवत्प्रायश्चित्तत्वेनविहितेइतिमदनरत्ने । ब्राह्मणस्योच्छिष्टसेतिप्रयोगगपारिजातः । नीवीअधोवासोअंधिरितिचंद्रिका ।

माकंडेयपुराणे—देवार्चनादिकार्याणितथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्देवमुजिज्जियाम् । बृहस्पतिस्मृतौकर्मप्रदीपेच—
 पितृमंत्रानुचरणेआत्मालंभेक्षणे तथा । अधोवायुसमुत्सर्गेआकंदेकोधसंभवे । मार्जारमूषिकास्पर्शह्रासेनृतभाषणे । निमित्तेष्वेपुसर्वेषुकर्मकुर्वन्नपः
 स्पृशेत् । आलंभेविहितेहृदयस्पर्शइतिकल्पतरुः । आत्मस्तुतावितिवर्धमानः । स्पृशेदितिस्पर्शमात्रमितिस्मृतिरत्नावलिः । आचामेदि-
 तिवर्धमानः । मार्जारकर्तृकेस्पर्शेआचमनंस्वयंकृतेखानमित्याचारचंद्रोदयः । वनमार्जारस्पर्शेखानम् । अभोज्यसूतिकापंढमार्जाराखूंश्च
 कुक्कुटान् । संस्पृश्यशुद्ध्यतिखानादुदक्याग्रामसूकरावितिबचनादितिशूलपाणिः । केचित्तुमार्जारस्पर्शःपुच्छान्यदेशपरः । कर्मकालेअबुद्धि-
 पूर्वस्पर्शविषयोवा । पुच्छेविडालकंस्यष्ट्वाखात्वाविश्रोविशुद्ध्यति । भोजनेकर्मकालेचविधरेषउदाहृतइतितत्रैवबुद्धिपूर्वेखानविधानादन्यदाशु-
 चिरेव । मार्जारश्चैवदर्वीचमारुतश्चसदाशुचिरितिमनूक्तेरित्याहुः । याज्ञवल्क्यः—रौद्रपित्र्यासुरान्मंत्रांस्तथाचैवाभिवारकान् । व्याहृत्या
 लभ्यचात्मानमपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेत् । अपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेदित्युक्तेयत्ररौद्रादिपाठोत्तरंकर्मनोक्तंनोदकस्पर्शः । संग्रहे—श्राद्धारंभेऽवसानेच
 चपादशौचार्चनांतयोः । विकिरेपिडदानेचकुर्यादाचमनंकृती । तत्रप्रथममेवद्विशेषाणितुसकृत्सकृत् । चंद्रिकायांकौर्मे—उच्छिष्टंपुरूपं
 दृष्ट्वाऽभोज्यंचापितथाविधम् । आचामेदश्रुपातेचलोहितस्यतथैवच । ज्ञात्वातपः—आचामेचर्वणेनित्यंमुक्त्वातांवूलचर्वणम् । ओष्ठौ
 विलोमकौस्पृष्ट्वावासोविपरिधायच । चर्वणेआदावंतेच । अनाचम्यभक्षणेऽष्टशतजपोभोजनेतूपवासइतिस्मृत्यर्थसारात् । अपरांके—
 घ्राणस्यायमनंकृत्वाआचामेत्ययतोपिसन् । मनुः—वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नप्रशंश्चसर्वदा । आचामेदितिसंधः । चिप्पुः—पंचनखा
 स्थिनिःखेहंस्यष्ट्वाचामेचंडालम्लेच्छसंभापेचेति । पाराशरे—श्वपाकंवापिचंडालंविप्रःसंभापेतयदि । द्विजसंभाषणंकुर्यात्सावित्रीतुसकृदपेत् ।
 उच्छिष्टैःसहसंभापेन्निरात्रेणविशुद्ध्यपि । द्विजनूचानइतिमाधवः । चंद्रिकायांपादो—चंडालादीन्जपेहामेष्ट्वाचामेद्विजोत्तमः ।

यत्तु स्पृष्टव्यर्थे सारे—अंशसंभाषणे कर्मकुवन्नाचामेदित्युक्तं तच्चित्तम् ।—तूष्णीमासीत्तच्च जपं चंडालपतितादिकान् । हृष्टातान्वायुपस्पृश्याभाष्यत्वा
त्वाविशुद्ध्यतीति चंद्रोदये चर्धमानपरिभाषायां योगयाज्ञवल्क्योक्तेः ।—चंडालपतितौ दृष्टानरः पश्येत्तभास्करम् । स्नातस्त्वैतौ समा
लोक्य सचैलं स्नानमाचरेदिति चंद्रिकायां व्यासोक्तेश्च । माधवीये—चंडालैकप्रपञ्चत्वागायत्रीस्मरणाच्छुचिः । यत्तु व्याघ्रपादः—
चंडालपतितैव दूतः परिवर्जयेत् । गोवालव्यजनादर्वाक्सवासाजलमाविशेदिति । तत्संकटपरम् । अतएव बृहस्पतिः—युगंच द्वियुगंचैव
त्रियुगंच चतुर्युगम् । चंडालसूतिकोदक्यापतितानामथः कृमात् । अंगिराः—श्वादीन् स्पृष्ट्वा पिवाचामेत्कर्णवादक्षिणं स्पृशेत् । नाभेरधः स्पर्श ए
तत् ।—नाभेरूर्ध्वं करौ मुक्त्वा शुनायद्युपहन्यते । तत्र स्नानमधस्ताच्चैलक्षाल्याचम्य शुद्ध्यतीति नैवोक्तेः । चंद्रिकायां श्नातातपः—चर्म
कांजकाश्चैव व्याधव्यालोपजीविनौ । निर्णेजकः सौनिकश्च नटः शैलूयकस्तथा । मुखे भगस्तथाश्वाचयनिताः सर्ववर्णगाः । चक्रीध्वजीवध्वजीवीश्रा
म्यकुक्कुटसूकरौ । एते यदंगस्पृष्टस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु । तोयेन क्षालनं कृत्वा आचातः प्रयतो भवतः । रजकोवस्नादिरागकर्ता । आचारादर्शो सं
वर्तः—चर्मोरंजकं वैष्णवीं वरनटमेव च । एतान् स्पृष्ट्वा नरो मोहादाचामेत्प्रयतोऽपि सन् । इदं शिरोहीनांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शे स्नानं वक्ष्यते । श्नां स्ना
यनः—क्षुते निष्पीयिते चैव दतोच्छिष्टे तथानृते । पतितानां च संभाषेदक्षिणं श्रवणं स्पृशेत् । आदित्यावसवोरुद्रावायुरग्निश्च धर्मराट् । विप्रस्य दक्षि
णे कर्णे सर्वे तिष्ठंति सर्वदा । विप्रोक्तेः क्षत्रियादीनां दक्षिणकर्णस्पर्शेन । विप्रपदमाचमनकर्तुमात्रोपलक्षणमित्याचारचंद्रोदयः । तत्र । उप
लक्षणत्वे मानाभावात् । इदं चाचमनासंभवे । तथा च हरनाथीये मार्कण्डेये—कुर्यादाचमनस्पर्शोऽष्टस्यार्कदर्शनम् । कुर्वीतालं मनवापि

दक्षिणश्रवणस्य च । यथाविभवतो ह्येतत्पूर्वाभावेपरम् । विज्ञानेश्वरादावप्येवम् । टोडरानंदे पराशरः—गंगाचदक्षिणे श्रोत्रेऽनामिकायां हुताशनः । उभयोः स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव शुद्धीति । बौधानयः—नीवीं विस्त्रं सपरिधायाप उपस्पृशेदद्रुणं गोमयं भूमिगामोपधी वेति ॥ अथ द्विराचमननिमित्तानि । याज्ञवल्क्यः—स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते सुक्त्वा रथ्योपसर्पणे । आचांतः पुनराचामेद्वासो विपरिधाय च । वस्त्रपरिधाने सकृद्विराचमनयोर्विकल्प इति केचित् । पूर्ववासः परित्यज्यान्यवासः परिधाने द्विराचमनम् । तस्यैवान्यथा परिधानेन सकृदाचमनमिति टोडरानंदः । कर्माधिकारार्थं द्विरन्यत्र सकृदित्यन्ये । कौर्मे—रेतो मूत्रपुरीपाणामुत्सर्गेऽशुचिभाषणे । संध्ययोरुभयोस्तद्ब्रुवाचांतोप्याचमेत्पुनः । मूत्रपुरीपयोर्द्विराचमनं कर्माधिकारार्थं । हारीतेन तत्र सकृदाचमनविधेर्व्यवस्था संभवेऽष्टदोषदुष्टविकल्पयोगात् । ब्राह्मे—होमे भोजनकाले च संध्ययोरुभयोरपि । आचांतः पुनराचामेज्जपहोमार्चनेषु च । उभयोरित्युपलक्षणम् । संध्यात्रयांबुपानेषु पूर्वपश्चाद्विराचमेदिति स्मृत्यर्थसारात् । संध्यात्रयेऽंबुपाने चेत्यर्थः । सायणीयेनंदस्वरिः—भूयुपवीतविन्यासे सखेहापभक्षणे । पैतृके कर्मणि खेहभक्षणे तादयोः सकृत् । बौधायनः—हविर्भक्षणकाले च तद्विराचमनं स्मृतम् । कौर्मे—प्रक्षाल्य पाणिपादौ च भुजानोद्विरुपस्पृशेत् । धीवित्वा दान्वनारं भेकासश्चासागमे तथा । चत्वरं वाश्मशानं वा समागम्य द्विजोत्तमः । स्मृत्यर्थसारे—रोदने पीत्वा वलीढे भुक्त्वा चाभ्यंगे द्विराचामेदिति । द्विराचमनेऽंगभूतपाणिपादक्षालनं सकृत् । दृष्टोपकारस्यैकत्वात् । आस्यस्पर्शादित्त्वदृष्टभेदादावर्तते । तत्र त्रिराचम्यांगान्युपस्पृश्य पुनः सांगाचमनक्रियेत्येवं दाक्षायणयज्ञे दर्शपूर्णमासावृत्तिवदित्याचारादर्शः ॥ अथाचमनापवादः कालतः । हेमाद्रौ पैठीनसिः—अपेयं हि सदतायं त्रौमध्यमयामयोः । स्नानं चैव न कर्तव्यं तथैवाचमनक्रिया । तत्रैव विश्वामित्रः—महानिशा तु विज्ञेयामध्यस्थं प्रहरद्वयम् ।

तस्याद्याननकुर्वीतकाम्यमाचमनतथा । तत्रैवपङ्क्तिंशान्मते—मूत्रोचारेमहारात्रौकुर्यान्नाचमनतुयः । प्रायश्चित्तीयतेविप्रः प्राजापत्याधम
 ॥ मन्त्रानिशाद्रेधा । तत्राधामाहमाकण्डेयः—महानिशाद्रेयटिकेरानौमध्यमयामयोः । द्वितीयस्यांत्वातृतीयस्याद्येत्यर्थः । द्वि
 तीयातुत्रिश्चामित्रोक्ता । द्रव्यतः स्मृत्यर्थसारे—अस्त्रिगधऔषधेजस्त्रिगधेबुद्धेसलेपने । नाचामेन्द्रोजनेवृत्तेशुद्धार्थं क्रमुकादिषु । अन्येषुचा
 मभक्ष्येषुसंसारेषुसुगधिषु । तावूलेक्रमुकेहोमेषुक्तेहानुलेपने । इक्षुदेलिलेमूलपत्रपुष्पफलेषुच । तथात्वकतृणकाष्ठेषुनाचामेदामभक्षणे । म
 धुपर्कचसोमेचप्राणादुतिपुचाप्सुच । आसहोमेषुसर्वेषुनोच्छिद्येभवतिद्विजः । क्रमुकादिष्वित्यत्रादिशब्दात्तावूलादीनि । पुनरग्रेतावूलक्रमुक
 योर्ग्रहणादनपूर्वाचमननिषेधः । अतएवशुद्धार्थमित्युक्तम् । प्राणादुतिष्वितिप्रतिपादयितुंसाहचर्यादमृतापिधानमसीतिपीता
 पेयः । तेनपिपयससमीयम् । तेनभोजनेअमृतोपस्तरणमसीत्येतदुत्तरनाचमनम् । अतएवाप्स्वितिप्राणादुतिसाहचर्यादमृतापिधानमसीतिपीता
 प्पर । अन्ययोच्छिष्टम्यमत्रपाठासम्भवात् । तेनतस्मिन्प्रधानेकर्तव्येनोच्छिष्टत्वमित्युक्तम् । नचैवपुरीषाद्युत्सर्गोत्तरमाचमनेकर्त
 व्येतनाधिकारसिद्ध्यर्थमाचमनातरापत्तिः । आरभणीयान्यायेनोपपत्तेः । यथादर्शपूर्णमासागारभणीयातिदेशादारभणीयायाप्राप्तानवस्थाप्रस
 गात्स्वात्मनिस्वातिदेशासम्भवाच्चनतयेहापि । नचैवमाचमनेसकृजलपानोत्तरमाचमनापत्तिः । पुनर्जलपानस्यगात्र्यादिमत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्य
 तदसम्भवादित्युक्तम् । अनवस्थापत्तेर्दोत्तरत्वात् । हेमाद्रावेवसमव्यवधानेनेत्युक्तेश्च । कृष्णभट्टीये—अनाचातः पिवेद्यस्तुपीत्वाना
 चामयेद्यदि । गाययष्टशतजह्नाप्राणायामेनशुद्ध्यति ॥ ॥ आचमनापवादआचारसारे—अपोजगधोपधजगध्वाकृत्वातावूलचर्वण
 म् । सौगधिकानिसर्वाणिनाचमेतविचक्षणः । अपोजगधेत्यमृतापिधानमसीतिमन्त्रे । पीत्वायोः येव्यमाणश्चाचामेत्ययतोपिसन्निहितमनूक्तेरिति

कल्पतरुः । अप्सूच्छिष्टतानिषेधात्पीत्वापइतिनैमित्तिकमाचमनमित्याचारादर्शः । चिश्वादर्शोऽपस्तंबः—संध्यार्थेभोजनार्थेवापितृदेवप्रयोजने । शूद्राहतेननाचामेअपादिहवनेपुच । संवर्तः—शूद्राशुच्येकहस्तैश्चदत्ताभिर्नकदाचन । शूद्राहृतजलनिषेधः सर्वकर्मसुज्ञेयः । स्मृत्यर्थसारे—नपादप्रक्षालनशेषेणनाचमनशेषेणनाशुदकशेषेणकर्माणि कुर्यात् । यदिकुर्याद्धूमौजलंस्त्रावयित्वात्रांबुपात्रंस्थापयित्वोद्धृत्यकुर्यादिति । आपस्तंबः—नवर्षधारयाचामेअप्रदरोदकेनाकारणादिति । प्रदरः स्वयंभिन्नोभूभागः । वसिष्ठः—प्रदरादपिगोतृमेराचामेतेति । नेदंकलौ । गोतृमिश्रिष्टेपयसिशिष्टेराचमनक्रियेतिमाधवीयेकलिवज्यैषुपाठात् । स्मृतिसारे—एलालवंगकर्पूरगंधावैवासितैर्जलैः । नाचामेदद्विरुष्णाभिस्तथाशौचावशेषितैः । चंद्रोदयेसंग्रहे—पात्रावशिष्ट्यच्छौचेपाणिपादावनेजने । भूमौतदंबुनिःस्त्राव्यशेषेणाचमनंचरेत् । चंद्रिकायां चिष्णुस्मृतावप्येवम् । देवजानीये—शौचशेषपादशेषपीतशेषंतथैवच । अपेयंतद्विजानीयात्पयुक्षणकृतिंविना । स्मृत्यर्थसारे—पादशौचशिखाकच्छबंधौतोपवीतकम् । विनाचांतोऽशुचिर्नित्यंबद्धेकंठेशिरस्यपि । प्रयोगगपरिजातेभृगुः—आच्छन्नदक्षिणांसस्तुनाचामेद्विकदाचन । अकृत्वापादशौचंतिष्ठन्मुक्तशिखोपिवा । विनायज्ञोपवीतेनआचांतोप्यशुचिर्भवेत् । तिष्ठन्नितिजलस्थेतरपरम् । जानोरूध्वजले तिष्ठन्नाचांतःशुचितामियात् । अधस्ताच्छतकृत्वोपिसमाचांतोनशुद्ध्यतीतिविष्णूक्तः । अधस्ताज्जान्योः । चंद्रिकायांचिष्णुः—नस्पृशन्नहसजल्पन्नश्चचांडालदर्शने । आचामेदितिशेषः । तत्रैवप्रचेताः—नासम्पादआचामेदिति । स्मृत्यर्थसारे—उपविष्टःसमाचामेजानुमात्रादधोजले । तथा—सोपानत्क्रोधतोष्णीपःपर्यंकासनयानगः । दुर्देशेप्रपदश्चैवनाचामन्शुद्धिमाप्नुयात् । आचांतःकर्मशुद्धःस्यातांबूलौपधिजग्धिपृक्त । नागदेवाह्निकेयमः—मधुपर्कभोजनतिसंध्यादौनित्यकर्मणि । आसनस्थोपिचाचामेदन्यत्रकुक्षुटासनः । स्मृत्यर्थसारे—नयज्ञोपवीतमुत्तरीयंचान्यथाकृत्वाचामेत् सम्यग्धृत्यापुनराचामेत् ॥ यज्ञोपवीतेनष्टेअन्यत्सुत्रंवलंब्योपवीयाचामेत् । हारीतः—नजले

शुष्कवन्नेणस्थलेचैवाद्रवाससा । तर्पणाचमनंजप्यमार्जनानादिकमाचरेत् । पैठीनसिः—अंतरेकंवहिरैककृत्वापादमाचमेदिति । व्यासः—
 शिरःप्रातृत्यकंडंचमुक्तच्छशिखोपिवा । अकृत्वापादयोःशौचमाचांतोप्यशुचिर्भवेत् । गौतमः—नमुख्याविप्रपुडच्छिष्टकुर्वन्तिनचेदंगेनिपतं
 तीति । अंगस्पर्शोऽप्यस्तंबः—यथास्याद्विदवःपतंतउपलभ्यतेतेष्वामेत् । गौतमः—मंत्रब्राह्मणमुच्चारयतोर्विदवःशरीरउपलभ्यतेनते
 द्याचमनमिति । मनुः—स्पृशंतिविदवःपादौयस्याचामयतःपरान् । तेषांथैवैःसमाज्ञेयानंतैरप्रयतोभवेत् । अत्रपादग्रहणाञ्जवादिस्पर्शोदोष
 इतिमन्त्रातिथिः । तत्र । प्रयांत्वाचमतोयाश्चशरीरेविमुपोनृणाम् । उच्छिष्टदोषोनास्त्यत्रभूमितुल्यास्तुतेस्मृताइतिमाधवीयेयमोक्तौ
 शरीरग्रहणात् । अतःपादावितिप्राधिकम् । तेनांगांतरस्पर्शोपिनिदोषइतिसर्वज्ञनारायणः । माधवीयेष्वेवं । आपस्तंबः—
 नदमशुभिरुच्छिष्टोभवतियावन्नहस्तेनोपस्पृशतीति । मुखगतैरित्यर्थः । याज्ञवल्क्यः—मुखजाविमुपोमेध्यास्तथाचमनविदवः इति ।
 शंखः—दंतवदंतलग्रेपुरसर्वजमन्यत्रजिह्वाभिमर्शनादिति । गौतमस्तुप्राक्च्युतरेकइत्याह । च्युतेतुशंखः—च्युतेष्वस्त्राववद्विद्यान्निगिरन्नेव
 तच्छुचिः । मुखोदकमास्त्रावः । शातातपः—दंतलग्रेमूलफलेमुक्तसेहेतयैवच । तांबूलेचेक्षुदंडेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । स्मृत्यंतरे—
 अलाबुताग्रमात्रसंकरकथंचयत्पयः । आचम्यस्वयमादायशुद्धोभवतिनान्यथा । स्वयंगृहीत्वाचाचामेन्नपरःप्रयच्छेदित्यर्थः । अलब्बादिपात्रं
 यतिपरम् । यतिपात्राणिमृद्रेणुदार्बल्यमयानिचेतियाज्ञवल्क्योक्तेः । अतैजसानिपात्राणितस्यस्युर्निर्वाणनिचेतिमनूक्तेश्च । अलाबुदार
 जंवापिवैणवंमृन्मयंतया । एतानियतिपात्राणिगृहस्थोनसमाचरेदितिपंचायतनसारेव्यासोक्तेश्च । तत्रैवसंवर्तः—सौवर्णराजतंताम्रं
 मुख्यंपात्रंकीर्तितम् । तदभावेस्मृतंपात्रंस्त्रवतेयन्नधारितम् । कृष्णभट्टीयेमरीचिः—कांसेनायसपात्रेणत्रपुसीसकपित्तलैः । आचांतःश
 नकन्योपिनकदाचनशृङ्ग्यति । यस्तुस्मृत्यर्थसारे—सौवर्णरौप्यपात्रैश्चवेणुविल्वान्मचर्मभिः । अलाबुदारापात्रैश्चनारिकैलैःकपित्थकैः । तु

णैःकाष्ठैर्जलाधारैरन्यातरितमृन्मयैः । वामेनोद्धृत्यवाचाभेदन्यदातुरसंभवेइति । तन्मृन्मयमात्रपरम् । तस्यैवसंनिहितत्वात् । तत्राप्यन्यदातुरसंभवेवामेनसंदंशादिनोद्धृतैर्मृन्मयैरित्यर्थः । अतएवाग्नेस्मृत्यर्थसारे—तत्रमृन्मयपात्रस्थंजलमैवोपहन्यतइत्युक्तमितिकेचित् । अन्येतुवामेनपात्रमुद्धृत्यनपिषेद्धक्षिणेनत्वित्युपक्रम्य सौवर्णरौप्यपात्रैश्चैत्याद्युक्तेर्यदिस्वहस्तेनाचामेत्तदैवेतिपरिगणनवलाघ्रियमेननान्यैरित्यर्थास्तिचलकांस्यादिभिर्वाभिनोद्धृतैर्नाचामेदित्याहुः । प्रयोगपारिजातसंग्रहे—करकालाबुपात्रेणताम्रचर्मपुटेनच । गृहीत्वास्वयमाचामेच्छमिलप्रेननान्यथा । अत्रभूमिलयत्वेमूलंचित्यम् । वामेनोद्धृत्येतिस्मृत्यर्थसारविरोधात् । माधवीयेस्मृत्यन्तरे—करपत्रेषुयत्तोयंयत्तोयंताम्राभाजने । सौवर्णेराजतेचैवनैवाशुद्धंतुतस्मृतम् । अपराकस्मृत्यन्तरे—ताम्राश्मनालिकेरान्जवेणकालाबुचर्मभिः । स्वहस्तेनापिचाचामेत्सर्वदाशुचिरेवसः । नकेवलमन्यदत्तेनेतितत्रैव ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेआचमनम् ॥

अथदंतधावनम् ॥ अत्रिः—मुखेषुर्घुषितेनित्यंभवत्यप्रयतोऽनरः । अथार्द्रकाष्ठंशुष्कंवाभक्षयेदंतधावनम् । तस्याधंतयोराचामेत् । आग्नेये—शौचंकृत्वामृदाचम्यभक्षयेदंतधावनमित्युक्तेः । प्रक्षाल्यभंक्त्वातुशुचौदेशेत्यक्त्वातदाचमेदितिगारुडाच्च । आचारादर्शविष्णुः—प्रातर्भुक्त्वाचयतवागभक्षयेदंतधावनम् । भुक्त्वेतियतिपरमितिहलाशुबः । विष्णुः—कंटकिक्षीरिवृक्षोत्थंद्वादशांगुलमग्रणम् । कनिष्ठांगुलिवत्स्थूलंपर्वीर्यकृतकूर्चकम् । दंतधावनमुद्दिष्टंजिह्वोलेखनिकातथा । द्वादशांगुलकंवित्रिकाष्ठमाहुर्मनीषिणः । क्षत्रविदश्द्रज्जतीनां नवपदचतुरंगुलम् । स्मृत्यर्थसारेतु—तिक्तकपायकदुसुगंधिकंटकक्षीर्यग्रणमृजुकीटाघदूषितंद्वादशांगुलंवित्रे क्षत्रादिज्वंगुलिह्लासइत्युक्तम् । शंखः—कुमाराणांचनारीणांकर्तव्यंचतुरंगुलम् । अथतत्काष्ठानि मदीयाःश्लोकाः—आम्रात्रातकसर्जेषुवृहतीश्रीपर्णिपुत्रागकान् चंपावैकदंशिरीषखदिरापामार्गेनिवार्युनान् । नारिगंवदरीप्रियंगुकुटजान्धात्रीतमालंतथाकंकोलंस्वरिमर्दलोभ्रमधुकान्राजादनंपर्णकम् । जाल्याट

रूपवतिमुक्तजंघूक्षान्कपायंकटुकटकंच । गृहीतशुद्धैदंतानामन्यांस्तत्रविवर्जयेत् । आम्नातकआंवाडाइतिप्रसिद्धः । सजारालक्षितः ।
 सिद्धः । राजादनंचारोली । कदरःश्वेतसारःखदिरः । खदिरोरक्तसारः । अतिमुक्तजंभोगरोवेलीइतिमध्यदेशे । मधूकोज्येष्ठीमधुः ।
 संग्रहे—अपामार्गेधृतिर्मेधाप्रज्ञाशक्तिर्वपुःशुचिः । अंगिराः—प्रक्षाल्यभंक्त्वातज्ज्वाच्छुचौदेशेसमाहितः । जातूकर्ण्यः—ईशान्य
 भिमुखःकुर्याद्वाग्यतोदतधावनम् । कृत्यरत्नेगर्गः—प्राबुखस्यधृतिःसौख्यशरीरारोग्यमेवच । दक्षिणेनतथाकार्यपश्चिमेनपराजयः ।
 उत्तरेणगवांनशःस्त्रीणांप्रिष्यजनस्यच ॥ ॥ अथनिषिद्धानि । मदीयाःश्लोकाः—श्लेष्मातकःपिप्पलित्तिकौपारिजातरिष्टाक्रमुक्तं
 दीच । कार्पासमव्यौशणपारिभद्रौकुशेष्टकैवकुलश्वशुष्कम् । शाल्मल्यक्षौशिशुमोचानखानिकाशोलोष्ठसंधंचांगुलिश्च । मुक्त्वांगुष्ठानामिके
 शिशपायामृत्स्नापणार्गारपापाणतार्णम् । कुंभोविभीतकधवौसिकताश्चमल्योनिर्गुडिगुगुलपटौकनकश्चन्द्रः । नंदास्वष्टमिरंभ्रयोर्व्रतदिनेदर्श
 चौभूमिजेथ्रादेजन्मदिनेचतुर्दशियुगेक्रांतौव्यतीपातके । द्वादश्यानिजजन्मभेपरतरेतत्पूर्वभेपौणमास्यामांगल्यदिनोपवासदिनयोश्छायासुतेवा
 भृगौ । प्रतीचीमुखोदक्षिणाशामुखोवाह्विजानांविशुद्धिनकुर्यादमीभिः । अत्रमूलपृथ्वीचंद्रादिपुस्पष्टम् । पारिभद्रोर्निवतरित्यमरः । रक्त
 मदारइतिहिमाद्रिः । यत्तुआह्लाकाशिकायांस्मृतिः—शणशाकंमृतमांसंकरेणमथितंदधि । अंगुल्यादंतसंधर्पस्तुल्यंगोमांसमक्षणेगिति
 तदंगुष्ठानामिकान्यपरम् । इष्टकालोष्ठपापाणैरितरांगुलिभिस्तथा । मुक्त्वात्वनामिकांगुष्ठौनकुर्यादंतधावनमितिचंद्रिकायांवृद्धयाज्ञच
 ल्ययोक्तेः । वाराहे—अज्ञातपूर्वाणिनदंतकाष्ठान्यद्यान्नपत्रैश्चसमन्वितानि । नयुग्मपत्राणिनपाटितानिचार्द्रशुष्काणिविनात्वचाच । आ
 श्वलायनः—दीक्षितोब्रह्मचारीचयतिश्चविधवांगना । नित्यमद्यादंतकाष्ठममायांतुविवर्जयेत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणंप्रकृत्यकौर्मे—नाद
 र्शचैववीक्षेतनाचेरदंतधावनम् । अतोब्रह्मचारिणोविकल्पइतिकेचित् । वस्तुतस्तुपूर्ववाक्येब्रह्मचारिपदनैष्ठिकपरं यतिसाहचर्योदितियुक्तम् ।

स्मृतिमंजरी—रजस्वलाचतुर्थे द्विसृत्तिकादशमेहनि । स्नानात्पूर्ववंधमोक्षे निघेष्वपि चरेदिति । वंधोनिगडः ॥ ॥ अथ विहितनिषिद्धा
 नि—खर्जूरपीलुवटधिल्वकदंवंधूकाश्चत्थकिंशुकमधूकशमीचजातिम् । अर्ककरंजकुटजावथतिंतिणीचनिर्गुड्युदुवरविशोकककोविदारान् ।
 विद्वानेतान्सद्विद्याप्रतिपिद्धविधिसिस्तान् । अत्र दंतधावनकरणत्वेन सामान्यप्राप्तौ विशेषविधानशेषनिषेधसति पुनर्निषेधः प्रतिनिधित्वेन ग्रहणं
 नेत्यर्थकोमापनिषेधवदित्याचारचंद्रोदयः । विहितनिषिद्धेषु विकल्पइति कश्चित् । तन्न । व्यवस्थासंभवे विकल्पायोगात् । वयंतु विहितग्रहणेन
 तदन्यनिषेधे सिद्धेषु न स्तद्ग्रहणं विहितालाभे निषिद्धान्यग्रहार्थं विहितनिषिद्धग्रहार्थं तद्गणनमिति ब्रूमः । नारदः—आस
 नेशयनेनोपादुकादंतधावने । पलाशाश्चत्थकौवज्यैर्वसंकुत्सितकर्मसु । धर्मसारे—स्त्रीसंगत्वादनपानं स्वाध्यायं शुरुकर्मच । नकुर्यादंतं
 पयतैले शिरसि संस्थिते । घमः—चतुर्दश्यष्टमीदर्शपूर्णमासं क्रमेणैव । एषु स्त्रीतैलमांसानि दंतकाष्ठं च वर्जयेत् । भविष्ये—दशभ्यां दंतकाष्ठे
 न जिह्वाल्लेखयेत् यदा । एकादशीविधानाय निराशः स्याद्यमस्तदा । वृद्धमनुः—गते देशांतरे पत्यौ गंधमाल्यां जनादि च । दंतकाष्ठं च तांबूलं वर्जये
 द्ब्रूतितासती । प्रयोगपारिजाते दक्षः—अंजनाभ्यंजने स्नानं प्रवासं दंतधावनम् । नकुर्यात्सार्तवानारीग्रहाणामीक्षणं तथा । संवर्तः—स्वौ
 विवाहभ्रातृचैव वर्जयेदंतधावनम् । मरीचिः—नाद्यादजीर्णवमथुश्वासकासज्वरादितः । गोभिलः—श्राद्धे यज्ञे नियमेन भक्ष्यं प्रोदितैर्यौ ।
 यमः—मध्याह्नस्नानवेलायां योमक्षेदंतधावनम् । निराशास्तस्य गच्छंति देवताः पितरस्तथा । अत्र प्रोदिते इति मध्याह्ने पितृन्निषेधे सिद्धे मध्याह्ने
 षोढोपाधिक्यार्थे इति केचित् । वस्तुतस्तु मध्याह्ने तन्निषेधस्तत्पूर्वप्रोदिते पितृत्यास्यार्थः । अन्यथा निषेधवैयर्थ्यादिति युक्तम् । श्राद्धे दंतधावन
 निषेधस्तु कर्तुं नैव । श्राद्धमुक्त्वा तस्मात् प्रकुर्यादंतधावनम् । श्राद्धकर्तानकुर्यादंतानां धावनं बुध इति प्रचेतोच्यते । अविमत्तानां ज्येष्ठस्य क
 र्तृत्वेऽपि फलभाक्त्वात् फलसंस्कारादंतधावनवर्जनादयः सर्वेषाम् । एवं प्रतिनिधेरपि ।—श्राद्धं शिष्येण पुत्रेण तदन्येनापि कारयेत् । नियमानाचरेत् सो

पिनि यतांश्वपुंधे इति हिमाद्रौ वाराहाय । विष्णुरहस्ये—उपवासे तथा श्राद्धे खादित्वा दंतधावनम् । गायत्र्या शतसंपूतं भुङ्क्षु प्राश्य विशु-
 द्ध्यति । काशीखंडे—अलाभे दंतकाष्ठानि निषिद्धे वाधवासे । गंडूपाद्वादशग्राह्यामुखस्य परिशुद्धये । स्कांदे प्रभासखंडे—वर्जिते दिव-
 से देवि गंडूपांश्चैव पोडश । तत्तत्पत्रैः सुगंधैर्वाकारयेदंतधावनम् । यस्तु—उपवासे पिनी दुष्येदंतधावनमंजनम् । एकादश्यांतृणैः पर्णैर्न कुर्यादंत-
 धावनमिति कुट्टणभट्टीये स्कांदं तत्समर्तुकोपवासपरम् । अंजनसाहचर्यात् । हेमाद्रावप्येवम् । दंतधावननियेधेऽपि जिह्वोहो ह्रस्वो भवति—
 प्रतिपत्पर्वपृष्ठीपुनवम्पादंतधावनम् । पर्णैरन्यत्र काष्ठैस्तु जिह्वोहो ह्रस्वः सदैव हीति व्यासोक्तः । स्कांदे—दंतधावनकाष्ठेन न जिह्वां परिमार्जयेत् ।
 आयुर्वल्यशोवचः प्रजापशुवसूनि च । ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांच त्वनोधेहि वनस्पते । मंत्रेणानेन मतिमान्भक्षयेदंतधावनमिति काशीखंडान्मंत्रोभक्षणे
 इति पृथ्वीचंद्रमदनपारिजातौ । छंदोगपरिशिष्टेऽप्येवम् । अभिमंत्र्याह तां शाखामंत्रेणानेन वै द्विजाः । तत ऊर्ध्वं क्रमेणैव धावयेच्छाख्या
 तयेत्यंगिरः स्मृतेः । शाखाभिर्मंत्रण इति स्मृतिरन्नाचली । वचनद्वयादुभयत्रेति तु युक्तम् । स एव—पतितां त्यज पांखंडि देवाजीवरजस्वलाः ।
 भिषकपातकिचंडालान्प्रेक्ष्यादंतधावते । शुनकं विडूराहं च गर्दभं ताम्रचूडकम् । अन्यान् नैवेद्यशान्श्ये द्विजशुद्धौ विचक्षणः । देवाजीवो देवलकः ।
 यस्तु कल्पतरौ—ऊर्ध्वे निपातिते सिद्धिस्तथाचाभिमुखे स्थिते । अतो न्यथा निपातिते आनीय पुनरुत्सृजेदिति तत्सिद्धार्थकादिसप्तमीव्रतप्रकरणान
 भिज्ञत्वा धार्त्तिकि देव ॥ ॥ उपःपानम् । बृहदात्रेयसंहितायाम्—पिबति पशुं पिंतं जलमन्वहंति मिरवांश्चरमग्रहरे निशः । यदिति दा-
 लभते स तु गारुडो दशमपास्तसमस्तगदोनरः । आयुर्वेदे भोजोपि—अंससः प्रसूतीरष्टौ रवावनुदिते पिबेत् । नवनागवलंप्राप्य जीवेद्वयशतं नरः ।
 शौनकः—पश्चाद्वादशगंडूपाः शुद्धिं कृत्वा द्विराचमेत् । ललाटेऽहदिवाहो ध्य ऊर्ध्वपुंङ्गाणि धारयेत् । चतुर्भिः संकर्षणादिनामभिश्च दनादिभिः ।
 विष्णुपुराणे—खाचांतस्तु पुनः कुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनम् । आदर्शजनमांगल्यदूर्वाद्यालंभनानि च । मार्कंडेयपुराणे—दक्षिणाभिमुखो

यस्तुविदिकसंमुखएव । केशान्संस्तुस्तेमल्योर्धननाशंसर्विदति ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेदंतधावनम् ॥

अथाज्यावलोकनम् ॥ मदनपारिजातेन्द्राह्मविष्णुपुराणयोः—स्वमात्मानंघृतेपश्येद्यदीच्छेच्चिरजीवितम् । स्कांदे—आदीविप्रस्वरणंकुर्याद्ब्रह्मानुलेपनीः । ततःप्रतिष्ठयेत्पात्रंस्वैर्भैत्रैश्चप्रपूजयेत् । पश्चाद्विप्रायदातव्यंस्वर्णेनसमन्वितम् । प्रातराज्यपात्रदानमंत्रो हेमाद्रौगोपथब्रह्मणे—आज्यंतेजःसमुद्भूतमाज्यपापहरंपरम् । आज्येनदेवास्तुप्यंतिआज्येलोकाःप्रतिष्ठिताः । भौमांतरिक्षदिव्यादियन्मेक त्मपमागतम् । सर्वतदाज्यसंस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु । अन्यच्च—याऽलक्ष्मीर्यच्चदौस्वयंमेसर्वगात्रेज्ववस्थितम् । तत्सर्वशमयाज्यत्वंलक्ष्मीपुष्टिचयर्थय । इति ॥ ॥ अथकुशाः । चंद्रोदयेऽन्निः—उभयानामिकाभ्यांनुधार्येदभपवित्रके । पवित्रमाह्मार्कैड्यः—चतुर्भिर्दभपिजूलैर्ब्राह्मणस्यपवित्रकम् । एकैकन्धूनमुद्दिष्टवर्णैर्वर्णैर्यथाक्रमम् । यत्तुकात्यायनः—अनंतर्गभिणंसाग्रकौशंदिदलमेवच । प्रादेशमात्रंविज्ञेयपवित्रंयत्रकुत्रचिदितितद्वैश्यपरंपूर्ववचनादितिपृथ्वीचंद्रः । स्मृत्यर्थसारेतु—सर्वेषांवाभवेद्वाभ्यांपवित्रंयत्रकुत्रचिदित्युक्तम् । चंद्रिकायांतु—सप्तभिर्दभपिजूलैःकुर्याद्ब्राह्मणपवित्रकम् । पंचभिःक्षत्रियस्यैवचतुर्भिश्चतथाविशः । द्वाभ्यांशूद्रस्यविहितमितरेपांतयैवचेति । तथाऽनंतर्गभिर्भिणमित्यादितुस्थालीपाकपरमित्युक्तम् ॥ ॥ रत्नावल्याम्—प्रथमंलघयेत्सर्वद्वितीयंतुनलंघयेत् । अग्रपर्वस्थितोदभस्तपोवृद्धिकरोहिषः । मध्यैचैवप्रजाकामोमूलेसर्वार्थसाधकः । चंद्रिकायाम्—अंगुलीमूलदेशेतुपवित्रंधारयेद्विजः । राज्ञाद्विपर्वकेचैवविशमग्रेकरस्यतु । रत्नावल्याम्—यज्ञोपवीतेर्भोज्यांचतथाकुशपवित्रके । ब्रह्मार्थविजानीयादन्यथातुयथारुचि । पवित्रप्रकारस्तत्रैव—अंगुष्ठधर्पयेद्विद्वान्तर्जन्यापिपुनःपुनः । ज्ञानमुद्रामधःकुर्यात्पूर्ववद्वंधिवंधनम् । आश्वलायनः—तारेणकुर्याद्वंधितुपवित्रस्यद्विजोत्तमः । ग्रंथिरकांगुलस्तद्वत्तद्वध्वंशंगुलंमतम् । तारः प्रणवः । भरद्वाजः—अत्रोक्तसंख्यापिजूलानेकीकृत्यसमंयथा । मूलानिदक्षिणेहस्तेधृत्वाग्राण्यन्यपाणिना । दक्ष

हस्तो न तद्वा मनुवत्यप्रदक्षिणम् । तथैवाग्रेण चावेष्ट्य कुर्याद्विधियथा दृढाहम् । वृत्तग्रंथिलक्षणं हेमाद्रौ गारुडे—अर्धप्रदक्षिणीकृत्य शिखां पाशं प्रवेशयेत् । वैष्णवेनैव मार्गेण वृत्तग्रंथौ पवित्रके । वैष्णवो मार्गः पश्चाद्भागः । ब्रह्मग्रंथिरप्यितत्रैव—संयज्य वैष्णवं मार्गं ब्राह्ममार्गं विमिश्रितम् । सकृत्प्रदक्षिणीकृत्य ब्रह्मग्रंथिः स उच्यते । कर्तुरभिमुखप्रदेशो ब्रह्ममार्गः । क्षेमप्रकाशेशं त्वः प्रकारांतरमाह—त्रियुणीकृतरज्जुस्तु विवृत्या संनियोजयेत् । ब्रह्मग्रंथिः स विज्ञेयः स दामौ जादिपुद्विजः । चंद्रोदये न्यासः—करे कंठे शिखायां च कर्णयोर्हमयोरपि । पवित्रधारकोयश्च न स पापेन लिप्यते । कात्यायनः—स पवित्रः स दर्भो वा कर्मणोऽपि तु कर्मणि । अशून्यं तु करं कृत्वा सर्वत्राचमनं चरेत् । नोत्सृज्य तत्पवित्रं तु मुक्त्वोच्छिष्टं तु वर्जयेत् । ब्राह्मे—मंत्रविना धृतं यत्तत्पवित्रमफलं भवेत् । तस्मात्पवित्रे मंत्राभ्यां धारयेदभिमंत्र्य च । पवित्रं ते तु इत्यादि मंत्रद्वितयमस्य तु । प्रणवस्त्वस्य मंत्रः स्यात्समस्ताव्याहृतिस्तु वा । पृथ्वी चंद्रोदये—धृतपवित्रं कर्मतिग्रंथिमुक्त्वा तु तत्त्यजेत् । विस्मृत्य यदि यात्रेणु पवित्रं विभजेत्तथा । प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं तत्क्लिप्त्वा पवित्रं शुद्धये । आभ्यलायनः—तस्मिन्धीणे क्षिपेत्तोर्यैव ह्यौ वायज्ञसूत्रवत् । मूर्मिज्ञात्वा तथा शुद्धांस्त्रिस्तारेण पूरयेत् । भरद्वाजः—कर्मते पुनरादाय पवित्रद्वितयं द्विजः । शुचौ देशे विनिक्षिप्य दध्यादे तत्पुनः पुनः । यद्युच्छिष्टाद्युपहतं पवित्रं विभक्तं भवेत् । तदैव ग्रंथिमुत्सृज्य त्यजेदितरथानहि । मदनपारिजाते कौशिकः—पवित्रस्य तु नाशौ च भाचाते तु कदाचन । पितृणां तर्पणे त्याज्यमुच्चार्य पूजने तथा । दर्भे पुनर्हेमाद्रौ स्कांदे—अनामिका धृता दर्भो ह्येकानामिकया पिवा । द्वाभ्यामनामिकाभ्यां तु धार्यैर्दर्भपवित्रके । आभ्यलायनः—अथवानामिकाभ्यां तु ग्रंथिहीनं कुशादिकम् । हेमादीन्वाथ विभृयात्सर्वकर्मस्वपि द्विजः । गौडास्तु—मध्यमानामिकाभ्यां तु धार्ये द्विदलं कुशम् । संध्यादिकर्म जाप्ये पुस्वाध्यायेऽपि तु तर्पणे । केवलानामिकायां तु अज्ञानाद्वारयेत्कुशम् । श्वानमूत्रसंभंतोऽप्यपीत्वा चांद्रायणं चरेत् ।

१ मनुना तु—मेखला मन्त्रिन दंडमुपवीत रुमडडम् । अम्मुग्राभ्य विनष्टानि गृहीतान्या नियत्रवत् । (मनु अ २ श्लो. ६४) इत्युक्तेऽनलो बह्विधे पोविचारणीय ।

द्विदिहारीतोक्तेः कुशधारणमध्यमानामिकयोरित्याहुः । तत्र । वचनस्य महाविधेयपुष्पाप्यनुपलंभात् । सर्ववचनेपुशुशहेसरूप्यपवित्राणाम
विशेषोक्तेश्च । कुशान्ध्वग्राचिभृयात् । वज्रयथासुरद्रसगुलहस्तेहरस्यच । चक्रायुधं यथाविष्णोरेवं विप्रकरेकुशइतिचंद्रिकायांगोभि
लोचनौ संदिग्धपुष्पाव्यशेषादितिन्यायेनशूलसाम्योक्त्यानिर्णयाच्छूलद्वान्तएवमुख्यः । अतएवतत्रैवहस्तग्रहणं त्रिशूलत्वादिना त्रिशूलसाम्याच्च ।
दर्भसंख्यामाह—समूलाग्नौ विगर्भौ तु कुशौ द्वौ दक्षिणेकरे । सव्ये चैव तथा त्रीन्वै विभृयात्सर्वकर्मसु । छंदोगपरिशिष्टे—द्वौ दर्भौ दक्षिणे ह
स्ते सव्ये त्रीनासने सकृत् । उपवीते शिखायां च पादमूले सकृत् सकृत् । अत्र चत्वारः पक्षाः । हस्तद्वये दर्भधारणम् हस्तद्वये पवित्रधारणम् दक्षिणे प
वित्रं चामेकुशः दक्षिण एवोभयमिति । तृतीयः कातीयपरः—सव्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रकइति कात्यायनोक्तेः । लघुहारीतः—
जपे होमे तथादाने स्वाध्याये पितृतर्पणे । अशून्यं तु करं कुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः । सुवर्णरजतैरिति बहुत्वमेकसुवर्णाद्यवयवविधारणेऽप्युक्तम् । सुवर्ण
त्वादेरवयवविवृतित्वात्सुवर्णादीनां समुच्चयः । अनामिकायां तद्धेमाधारे दक्षिणे करे इति देवीपुराणे—अनामिकायां हि मधारणोक्तेस्तत्समभि
व्याहृतं रजतमपि तत्रैव धार्यम् । तर्जन्यां रजतं धार्यमिति वचनं तु निर्मूलम् । कल्पतर्वादिभिरनादरादिति वर्धमानः । तत्र । अनामिकाधृतं
हेमतर्जन्यारूप्यमेव च । कनिष्ठिकाधृतं खल्लं तेन पूतो भवेन्नर इति श्राद्धहेमाद्रौ चंद्रिकायां च योगयाज्ञचत्वर्यविरोधात् तर्जन्यारूप्यं जीव
त्यिव न्यपरम्—उत्तरीययोगपट्टं तर्जन्यां रजतं तथा । नजीवत्यितुं कैर्धार्ज्येष्टो वा विधेय इति चंद्रोदये संग्रहात् । आश्वलायनः—अन्यै
धृतं न गृहीयात्स्वितृणसंभवम् । हेमादयस्तु संग्राह्याः सम्यङ्निष्ठप्यवह्निना । स एव—पवित्रपतिते ज्ञाते तथा जपगणे भुवि । प्राणायामत्रयं कुर्या
त्साम्नाग्निप्रोऽपमर्पणम् । जपगणो माला—ह्रैव सर्वदा सर्वकुपेदे वा विचारयन् । रौप्यं दक्षप्रदेशिन्यां विभृयाद्दीक्षितो द्विजः । अग्रं थिकं च हेमं च
तथा लोहं योऽरुवम् । गायत्र्यक्षरवर्गेण गृहीयात्ताम्रमुत्तमम् । अनुष्टुभस्तधारूप्यं त्रिष्टुभः कनकोत्तमम् । गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा तावदंशं ताम्रम् ।

एवमग्रेपि । द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुप् । चतुश्चत्वारिंशदक्षरान्निष्टुप्-शलाकाः कारयित्वातोऽभिसृजेदंगुलीयकम् । शुद्धौ धार्येदिवारात्रयं सममथापि वा ।
 आगमे त्वन्यथोक्तम्-सोमसूर्याग्निरूपाः स्युर्वर्णलोहत्रयं तथा । रौप्यमिदुःस्मृतो हेमसूर्यस्ताम्रं हुताशनः । लोहभागाः सगुद्विष्टाः स्वराद्यक्षरसंख्य
 या । तैलैर्हैः कारयेन्मुद्रामसंकलितसंगताम् । अकारादयः षोडश १६ स्वरास्तावतो भागारौप्यस्य । काद्यामांताः पंचविंशतिः २५ हेमः । यादयः क्षांता
 दश १० ताम्रस्य । साग्रं सहस्रसंख्यं सृष्ट्वा तां जुहुयात्ततः । तस्यां संपातयेन्मन्त्री सपिपापूर्वं संख्यया । जपः पूर्वोक्तमातृकामंत्रस्य कं खं गं इत्यादिः ।
 निक्षिप्य कुभेतां मुद्रामभिपेकोक्तवर्त्मना । आवाह्यपूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः । अभिषिच्य विनीताय दद्यात्तां मुद्रिकां गुरुः । इयं रक्षाक्षुद्ररोग
 विपज्वरविनाशिनी । शारदानिलकेतु-तारताम्रसुवर्णानामर्कपोडशखंडुभिरित्युक्तम् । खंडवोदश । योपदेवः-हिंशुमुचं प्रमंगो रानीश
 वैकेपुगुंगो । प्राच्याद्रत्नानि खेटाश्च मध्ये माणिक्यमुष्णगोः । उष्णगुः सूर्यः । हिंशुमित्याद्यक्षरद्वंद्वानि हीरकशुक्लादिग्रहवोधकानि । मंत्र
 शास्त्रे-अकंदुरक्तजगुरुभृगुमंदारहिकतवः । माणिक्यं मौक्तिकं चारुविट्टमंगारुडपुनः । पुष्परांगलसद्रं नीलंगोमेदकं शुभम् । वैडूर्यनवरत्ना
 निमुद्रांतैः कल्पयेच्छुभाम् । जपहोमादिकं सर्वकुप्यात्पूर्वोक्तवर्त्मना । योमुद्रां धारयेदेनांतस्य स्युर्वंशगाग्रहाः । विन्यासे विशेषो ज्योतिषे-
 माणिक्यमंतस्तरणेर्निधेयवज्रमुक्ताविलसत्प्रवालम् । गोमेदकं निर्मलमिद्रनीलवैडूर्यकंपुष्पमतस्तुपाचिः । पूर्वोदितः शुक्रशशांकमौमराहर्किं के

स्त्वित्यंशशंकजानाम् । रत्नानियत्वेन च मुद्रिकायां न्यस्यानि खेटेषु निजोच्चगेषु ॥ इतिलक्ष्मणभट्टकृता चारुर्ब्लेगुलीयकप्रकरणम् ॥
 अथ कुशग्रहणम् । कुशाः कतिविधाः रुद्राकं थैश्राद्धाः केऽधिकारिणो गृहीतानामहर्म्यादां चाह स्मृतिचिंतामणौ-अहन्यहनि
 कर्मार्थं कुशोद्धारः प्रशस्यते । तत्रैव-मासिमास्युद्धतादर्भा मासिमास्येव चोदिताः । उत्तरोत्तरमासेषु धर्मविद्भिरसंमताः । पट्त्रिंशन्मते-
 मासेन स्याद्मावासाद्दर्भा ग्राह्यो नवः स्मृतः । मदनरत्नेशं स्वमरीची-मासेन भस्यमावासात्सांदर्भोच्चयो मंतः । अयातया मास्ते दर्भानियो

ज्याश्चपुनःपुनः । आद्रहिनीयाद्रात्रौनलुनीयाद्वापिसंध्योः । मासःशुक्लादिरितिवधमानः । हेमाद्रौहारीतः—मासेनभस्यमावास्यातस्यां
दर्भोच्चयोमतः । यत्तुशंखः—अमायांचैवनच्छिद्यात्कुशांश्चसमिधस्तथेति तत्तत्कालकर्मपर्याप्तव्यतिरिक्तविषयम् । कुशाःकाशाश्चदूर्वाद्याग
वार्धचतुणादिकम् । निषिद्धेवापिशृङ्गीयादमावास्याहनिद्विजइतिजाबाल्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रः । वनस्पतिगतसोममुहूर्तपरोनियेधः । त्रिसु
हूर्तवसेदकेत्रिसुहूर्तजलेवसेत् । त्रिसुहूर्तवसेद्रोषुत्रिसुहूर्तवनस्पतौ । वनस्पतिगतेसोमेयस्तुहिंस्याद्वनस्पतीन् । घोरायांभृणहत्यायांपच्यतेनात्र
संशयइतिसौपण्योक्तेरितिमदनपारिजातः । रागप्राप्तस्यायंनिषेधः वैधतद्विषेधेविकल्पापत्तेरितिचंद्रिका । तत्रैवयमः—समूलस्तुभ
वेदर्भःपितृणांश्राद्धकर्मणि । श्राद्धमेकोद्दिष्टम् । एकोद्दिष्टकुशाःकार्याःसमूलायज्ञकर्मणि । वहिर्लूनाःसकृद्धूनाःसर्वत्रपितृकर्मस्वितितेनैवोक्तेः ।
वहिर्लूनाःउपमूलंलूनाः । तेचैकोद्दिष्टतरश्राद्धपराइतिचंद्रिका । तत्रैवपुराणे—पित्र्यमूलेनमध्येननारंदानंचयत्नतः । दैवंकर्मकुशाग्रणक-
र्तव्यंभूतिमिच्छता । तत्रैवसंग्रहे—होमेतर्पणकालेचविवाहेयज्ञकर्मणि । अगर्भिणस्तुयेदर्भोःपुत्रदारधनप्रदाः । तत्रैवहारीतः—पितृदे
वद्विजार्थेषुसमूलानाहरेद्विजः । स्मृतिचिंतामणौ—सप्तरात्रंशुभादर्भोस्तिलक्षेत्रसमुद्भवाः । भरद्वाजः—पलाशाश्चतुखदिरवटप्लक्षस
मीपगाः । विल्ववैकंक्रतांतस्थास्तच्छायास्थाःकुशाःशुभाः । गृह्यपरिशिष्टे—दर्भोःकृष्णाजिनंत्राक्षणाहविरत्रयः । अयातयामान्येतानि
नियोज्यानिपुनःपुनः । इदंनभस्यदर्शच्छिन्नदर्भविषयमितिवधमानः । एतदपवादस्तत्रैव—येचपिंडाश्रितादर्भयैःकृतंपितृतर्पणम् । अमेध्या
ऽशुचिलिप्तायेतेपांत्यागोविधीयते । हारीतः—पथिदर्भोश्चितौदर्भोयेदर्भोयज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषुपदकुशान्परिवर्जेयेत् । अत्रपदत्व
मविवक्षितम् । ब्रह्मयज्ञेचयेदर्भोयेदर्भोःपितृतर्पणे । हतामूत्रपुरीषाभ्यांतेपांत्यागोविधीयते । मूत्रोच्छिष्टधृतायेचेतिवधमानधृतःपाठः ।
येत्वन्तर्गभितादर्भयैचच्छिन्नानलैस्तथा । काथिताश्चाग्निनादर्भोस्तान्दर्भोन्परिवर्जेयेदितिबृहद्हारीतोक्तेः । शंखः—नीवीमध्येस्थिताद

भावब्रह्मसूत्रेचयेयुताः । पवित्रांस्तान्विजानीयाद्येतुकर्णेचदक्षिणे । नीवीपरिधानं वस्त्रग्रंथिरितिकल्पतरुः । चन्द्रोदयेसंग्रहे—अग्निकार्ये
 च्यागेचसमूलान्परिवर्जयेत् । संग्रहे—आचांतःप्राकुशस्यक्त्वापाणान्यांश्चधारयेत् । श्राद्धारंभेतुयेदर्भाःपादशौचेविसर्जयेत् । अर्च-
 नादौतुयेदर्भाःउच्छिष्टांतेविसर्जयेत् । पार्वणादौतुयेदर्भाःपिंडोत्थानेविसर्जयेत् । उत्तानादौतुयेदर्भाः
 दक्षिणांतेविसर्जयेत् । प्रार्थनादौतुयेदर्भानमस्कारेविसर्जयेत् । विकिरेपिंडदानेचतर्पणेस्नानकर्मणि । आचांतश्चप्रकुर्वीतदर्भसत्यजनंबुधः । दर्भ-
 कात्यायनः—समूलाःपितृदेवत्याःकल्माषावैश्वदेविकाः । हस्वाःप्रवरणीयाःस्युःकुशादीर्घास्तुवर्हिपः । प्रवरणीयाःस्नानाद्यर्हाः । दर्भ-
 ग्रहणमंत्रमाहशंखः—विरिचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज । नुदसर्वाणिपापानिदर्भस्वस्तिकरोभव । स्मृत्यर्थसारे—हुंफटकारेणमं
 त्रेणसकृच्छित्त्वासमुद्धरेत् । हेमाद्रौकाष्ठर्णाजिनिः—पूर्वतुशिथिलीकृत्यखनित्रेणविचक्षणः । आदद्यात्पितृतीर्थेनहुंफटहुंफटसकृत्सकृत् । भिपजा
 भरद्वाजः—शुनाशुद्धवराहेणमाजीरेणैकचक्षुषा । खरेणकुक्कुटेनैवस्पृष्टःकर्मरिपुःकुशः । कपिनाकृकलासेनपतिनांल्यजातिना । भिपजा
 रोगिणास्पृष्टःकुशःकर्मस्वशोभनः । देवलेनचपेदेनब्राह्मेनाज्ञातजन्मना । वज्र्यःसूतकिनास्पृष्टःकुशोऽनुष्टेयकर्मसु । रक्तश्लेष्माश्रुभिःस्पृष्टःक्रि
 यायुक्तःपुराधृतः । उच्छिष्टजनसंस्पृष्टःकुशःकर्मविनाशकः । सूतिकात्रेयिकावेय्याज्ञातपूर्वाभिसारिकाः । अन्याःसदोपायास्ताभिःकुशःस्पृष्टः
 क्रियारिपुः । आत्रेयिका गर्भिणी । अपराकै—कुशःकाशायवादूर्वागोधूमाश्वाथकुंदुराः । उशीराव्रीहयोमुंजादशदर्भाःसबल्वजाः । बल्व
 जादक्षिणदेशेमोळइतिप्रसिद्धादितिहेमाद्रिः । दर्भत्वोक्तिःकाशादिस्तुत्यर्थो । दर्भाभावेद्विजःकर्मकाशैःकुर्वीतसंयतइतिशंखोक्तेः । नागदे
 वाहिकेसुमंतुः—कुशःकाशःशरोगुंद्रोयवादूर्वाश्चबल्वजाः । गोकेशकंदौमुंजश्चपट्टार्वाभावेपरःपरः । वृद्धपराशरः—दर्भलोहितदर्भश्चका

शरीरणवल्बैः । शूकधान्यतृणैर्वापिदर्भकार्यचरेद्विजः । सएव—काशहस्तस्तुनाचामेन्नदूर्वाभिः कदाचन । बौधायनः—हस्तयोरुभयोर्द्वौद्वावासनेपितथैवच । लेखनेचतथाद्वौद्वौस्तरणेपोडशस्मृताः । कौशिकः—गवांवाल्पवित्रेणसंध्योपास्तिकरोतियः । सवैद्वादशवर्षाणि कृतसंध्योभवेन्नरः । भरद्वाजः—रोम्णापवित्रकरणेनियमोनकुशोज्ज्विव । पादो—नदर्भानुद्धरेच्छूद्रो नपिधेत्कापिलंपयः । नोचरेत्प्रणवंमंत्रपुरोडाशंभक्षयेत् ॥ इतिश्रीभन्नारायणभट्टात्मज० लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेकुशप्रकरणम् ॥

अथप्रातःस्नानम् । शंखलिखितौ—अनश्नन्त्यायादिति । अनश्नन्तांबूलाद्यभक्षयत्रितिकल्पतरुः । हेमाद्रौकौर्म—नित्यमभ्युदयात्पूर्वस्नातव्यंशुद्धिमिच्छता । एषाधारणोधर्मश्चतुर्वर्णस्यनित्यशः । स्त्रीभिःशूद्रैश्चकर्तव्यमंत्रवर्ज्यविगाहनम् ॥ ॥ भारते—ब्रह्मक्षत्रविशाचैवमंत्रवत्स्नानमिष्यते । तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसनमस्कारकंस्मृतम् । तूष्णीमितिश्रौतस्मार्तमंत्रनिषेधेप्राप्तेनमइतिनमस्कारमंत्रोविधीयते । सएवमृद्धोमयस्नानेपिविज्ञेयः । तेनाश्वक्रांतेइत्यादिमंत्रोनेतिमदनपालः । श्रीदत्ताह्निकेतु तूष्णीमितिवैदिकमंत्रनिषेधेनपौराणानामित्युक्तम् । दोडरानंदेप्येवम् । कल्पतरुस्तु—कर्मागमंप्राठःशूद्रस्येत्याह । वस्तुतस्तुपौराणोऽपिब्राह्मणैरेवपठनीयः । शूद्रो नमइत्येवोच्चारयेदिति । शूद्रशिरोभणावप्येवम् ॥ ॥ समर्तृकाणांस्त्रीणांनित्यस्नानमशिरस्कम् । सचैलस्नाननिमित्तेप्यशिरस्कत्वविधानात् । व्रताग्रेसशिरस्कताविधानाच्च । जाबालिः—धृतंतंप्रातरुत्थायंदंतधावनपूर्वकम् । आचरेदुपसिद्धानंतर्पयेद्देवमानुषान् । आश्वचंद्रिकायांपुराणे—चतस्रोषटिकाःप्रातररुणोदयउच्यते । यतीनांस्नानकालस्तुगंगांभःसदृशःस्मृतः । यतयो नियताः । अरुणोदयःसंध्यापूर्वकालः । संध्यायांनिषेधादितिहरिहरः । तन्न । संध्यापूर्वकालेऽपिरात्रित्वेननिषेधादित्याचारादर्शः । तदपिन । वक्ष्यमाणपराशरवाक्येनापररात्रेस्नानोक्तैः । बृद्धपराशरः—उपस्युपसित्यत्स्नानंक्रियतेऽनुदितेरवौ । प्राजापत्येनतत्तुल्यंमहाप्रातकनाशनम् । उपःकालस्तुलोहितदिगु

पलक्षितकालात्प्राक्कालइतिकल्पतरुः । नागदेवाह्निकेक्षेमप्रकाशेचविष्णुः—नाडिकापट्टपंचाशत्प्रातस्त्वेकाधिकोरुणः । उपःका
 लोऽष्टपंचाशच्छेषःसूर्योदयःस्यूतः । यत्तुमार्कण्डेयः—सूर्योदयंविनानैवस्नानदानादिकःकर्मः । अथेर्विहरणंचैवकत्वभावश्चलक्ष्यते । इतितदुपः
 कालासंभवेइतिकेचित् । उदयपदेनोपःकालोलक्ष्यतइतिवर्धमानःपृथ्वीचंद्रश्च । तेनरात्रौनकुर्वीदित्यर्थः । अविहितविशेषविषयमिति
 दोडरानंदः । इदं नित्यकाम्यंच । सप्ताहंप्रातरस्नानीद्विजःशूद्रत्वमाप्नुयादितिचसिष्ठोक्तेः । उपस्युपसीतिवीप्साश्रुतेश्च । प्रातःस्नानंह
 रेत्यापमलक्ष्मीगलानिमेवच । अशुचित्वंचटुःस्वर्गंतुष्टिपुष्टिचयच्छतीतिकाशीखंडाच्च । प्रातःस्नानीमेवेन्नित्यमध्यस्नानीसदाभवेदितिउप्या
 द्रपादोक्तेर्मध्याह्नस्नानमपिनित्यमितिहेमाद्र्यादयः । नित्यमेवतुमध्याह्नेप्रातश्चकचकस्यचिदितिस्मृत्यर्थसारांमध्याह्नेएवनित्यमित्या
 चारादर्शः । कामधेनावप्येवम् । दक्षस्मृतिगारुडयोः—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानंवानप्रस्थगृहस्थयोः । यत्तेस्त्रिपवणंस्नानंसकृष्टु
 ब्रह्मचारिणः । सकृदित्यशक्तपरम् । स्नायात्प्रातश्चमध्याह्नेब्रह्मचारीगृहीतथेतिचंद्रोदयेसंश्रयोक्तेः । बह्वचपरिशिष्टे—स्नानंप्रक
 म्य तत्प्रातर्मध्याह्नेचगृहस्थःकुर्यादेकतरत्रवेति । कात्यायनः—यथाह्नितथाप्रातर्नित्यंस्नायादनातुरः । दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचतद
 मंत्रवत् । अह्नि मध्याह्ने । आतुरस्यमंत्रस्नानादिवेतिपृथ्वीचंद्रः । अमंत्रवदल्पमंत्रम् । गृहेपिहिद्विजातीनामंत्रवत्स्नानमिष्यतेइतिहे
 माद्रौजैमिनिस्मृतं । साम्नंघादावप्येवम् । अल्पत्वाद्वोमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः । प्रातःसंक्षेपतःस्नानंहोमलोपोविगहितइति
 कात्यायनोक्तेः । चतुर्विंशतिमते—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानंगृहस्थस्यविधीयते । शक्तश्चेद्भुग्यंकुर्यादशक्तस्त्वापराह्निकम् । तत्सश
 रस्कम् । जायातिः—अशिरस्कंमेवत्स्नानंस्नानाशक्तौतुर्कर्मिणाम् । स्मृत्यर्थसारे—चक्षुरोगीकर्णरोगीशिरोरोगीकफाधिकः । कंठस्ना
 नंप्रकुर्वीतशिरःस्नानसमंहितत् । मुखवरुत्वापादक्रोरोगः । आयुर्वेदपि—स्नानमर्दितेनवास्वकर्णरोगातिसारिषु । आध्मानपीनसाजीर्णे

भुक्त्वत्सुचगार्हितम् । हेमाद्रौ वाराहे—त्रिभिः सारस्वततोयं पंचाहेन तु यामुनम् । सद्यः पुनाति गंगेयं दर्शनादेव नार्मदम् । समुद्रगानां सरितामन्यामपि त्ययः । पावनं स्नानदाने पुत्राजापत्यसंस्मृतम् । रूपनारायणीये ब्राह्मे—नद्यां प्रत्येकशः स्नाने भवेद्वेदानजं फलम् । गोप्रदानैश्च दशभिः स्नाने पुण्यं तु संगमे । अग्निपुराणे—भूमिष्ठमुद्धृतात्पुण्यं ततः प्रस्रवणोदकम् । ततोपि सारसं पुण्यं तस्मान्नादयमुच्यते । तीर्थतोयं ततः पुण्यं गंगं पुण्यं तु सर्वतः । चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—त्रिरात्र फलदानघोयाः काश्चिदसमुद्रगाः । समुद्रगास्तु पक्षस्य मासस्य सरितां पतिः । त्रिरात्र फलदाः नदीभिर्ब्रजलाधिकरणकत्रिरात्र स्नानफलदाः । पक्षादावप्येवमिति रूपनारायणः । त्रिरात्रोपवासफलदा इति हेमाद्रिः । दृढयाज्ञवल्क्यः—नदी स्नानानि पुण्यानि तडागे मध्यमानि च । वापीक्षूपे जघन्यानि गृहेष्वत्यवराणि च । गारुडे—नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियांगमलकर्षणम् । तीर्थाभावे तु कर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः । माधवीये गार्ग्यः—कुर्यान्नैमित्तिकं स्नानं शीताद्भिः काम्यमेव च । नित्यं यादृच्छिकं चैव यथारुचि समाचरेत् । हेमाद्रावप्येवम् । असमुद्रगताश्चापि याः काश्चिद्विपुलोदकाः । अशोष्या ग्रीष्मकालेऽपि तामुस्नानं समाचरेत् । गुप्यं तियाः कुसरितो ग्रीष्मे सूर्याशुतापिताः । तामुस्नानं न कर्तव्यं दृष्टतोयास्वपि क्वचित् । इदं काम्यपरम् । रूपनारायणीये भविष्ये—शिवलिंगसमीपस्थं यत्तोर्यं पुरतः स्थितम् । शिवगंगेति तज्ज्ञेयं तत्र स्नानाद्विवर्जयेत् । तत्रैव—देवार्चादृष्टिपूते तु स्नानं कृत्वा जलाशये । सर्वपापविनिर्मुक्तः क्षणाद्भवति निर्मलः । चंद्रोदये दृष्ट्वा पराशरः—क्षूपे पृथुततो येन स्नानं कुर्वीत वा भुवि । योगयाज्ञवल्क्यः—अलभेदेव लतानां सरितां सरसां तथा । उद्धृत्य च तुरः पिंडान्पारक्ये स्नानमाचरेत् । सरउत्सृष्टम् । पराशरः—कदाचिद्विदुषामत्यानस्नातव्यं परांभसा । पंचवाससत्वापि डान्स्नायादुद्धृत्य तत्र तु । शौनकः—उद्धृत्य मृत्तिकापि डान्दशपंचतथाक्षिपेत् । पैठीनसिः—त्रीन्पिंडानुद्धृत्य स्नायादिति । वौधायनः । निरुद्धासु तु मृत्पिंडान्कूपाच्च त्रीन्घटांस्तथा । अत्राप्रतिष्ठितमात्रे पिंडोद्धारइति प्रांचः । तत्र । अप्रतिष्ठित

जलत्वेन तत्र स्नानाभावात्परस्वोपयोगे चौर्यापत्तेः श्वेति हरिहरादयः । अतः पिण्डययोद्धारः सेतुपरः । पंचपिण्डोद्धारस्तदन्यपरः । सप्तादिपिण्डोद्धार
स्तर्पणाद्यर्थमिति पृथ्वीचंद्रः । यथासामर्थ्यव्यवस्थेति चंद्रिका । सर्वमेतदनुत्पद्यते विषयम् । अनुत्पद्येन स्नानायात्तथैवासंस्कृतेषु चेति मरी
च्युक्तेः । पराशरः—नतीर्थे ह्ययाकुले स्नानायावाञ्जनसमावृते । दर्भहीनोऽन्यचित्तश्च न श्रोतृनि शिरोविना । बौधायनः—शाल्म
लीति तिणीचैव करंजश्च हरीतकी । क्रोविदारकवित्वाकां च दरीचविभीतकः । शेलुश्च खादकश्चैषां छायास्नानविवर्जयेत् । माधवीये आप
स्तंबः—अंलयैः खानिताः कृपास्तडागो वाप्यएव च । एषु स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्येन शुद्धयति । खानितग्रहणादखानितेन दोषः । तत्रै
व विष्णुः—जलाशयेष्वथाल्पेषु स्थानेषु महीतले । कूपवत्कथिता शुद्धिर्महत्सु न तु दूषणम् । चंद्रिकायां बौधायनः—अधोवर्णो दके स्ना
नवर्जनद्यां द्विजातिभिः । तस्यां रजकतीर्थं तु दशहस्तेन वर्जयेत् । तत्रैव पुराणे—सर्वददियुन स्नानायात्प्रविश्यातः स्थितो द्विजः । मरीचिः—
नद्याय च परित्प्रष्टं नद्याय च विवर्जितम् । गतप्रत्यागतं यत्ततो यपरिवर्जयेत् । स्नानादाविति शेषः । परिभ्रष्टं विच्छिन्नम् । विवर्जितं नदीतोनिः सु
तम् । गतप्रत्यागतमविच्छिन्नमावर्तत इति चंद्रिका । व्याघ्रपादः—सिंहकर्कटयोर्मध्ये सर्वानघोरजखलाः । तामुस्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा स
मुद्रगाः । स्नानं तर्पणदेरुपलक्षणम् । न स्नानादीनिकर्मो गितासुकुर्वीत मानव इत्यत्रिस्मृतेः । तीरवासिनां निषेधः । ननु तीरवासिनामिति
त्रिस्थलीसेतौ निगमात् । समुद्रगानां तु हेमाद्रौ देवीपुराणे—समुद्रगामिनीनां तु पद्मवंज इष्यते ॥ नदीराहकात्यायनः—
धनुः सहस्राण्यष्टौ गतिर्यासानं विद्यते । नतानदीशब्दवहागतौ स्ते परिकीर्तिताः । धनुश्चतुर्हस्तमिति वाचस्पतिः । भविष्योत्तरे—आदौ
कर्कटके देविमहानघोरजखलाः । त्रिदिनं तु चतुर्थे द्विशुद्धाः स्युर्जह्वीयथा ॥ महानघश्चोक्ता ब्राह्मे—गोदावरीभीमरथीतुंगभद्रा

चवेणिऋ । तापीपयोष्णीर्विध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तिताः । भागीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती । विशोकाचवितस्ताचविध्यस्योत्तरतःस्थिताः । चंद्रिकायांचामनपुराणे—गोदावरीभीमरथीकृष्णावेणीसरस्वती । तुंगभद्रासुप्रयोगासत्याकावेरिरेवच । दुग्धोदानलिनीरेवावारिसीता कलस्यना । एतावपिमहानद्यःसह्यमूलाद्विनिर्गताः । अपराकंमरीचिः—तपनस्यसुतांगंगौतमीचसरस्वती । रजसानाभिभूयंतेवेणाचन दसंज्ञिताः । देवलः—शोणसिंधुहिरण्याख्याःक्रोकलोहितधर्वाः । शतद्रश्चनदाःसप्तपावनाःपरिकीर्तिताः । हेमाद्रौवामनपुराणे—सर स्वतीनदीपुण्यातथात्रैतरणीनदी । आपगानर्मदाचैवंगंगामंदाकिनीनदी । मधुस्रवाअंशुमतीकौशिकीयमुनातथा । द्यपद्वतीमहापुण्यातथाहैरण्व हंगंगारजस्यलेत्यंतर्गतर्जोत्रिपयम् । गंगाधर्मद्रवःपुण्योयमुनाचसरस्वती । अंतर्गतरजोदोषाःसर्वावस्थासुचामलाइतिनिगमादिभिः ॥ ॥ रजोयुक्तनदीस्नानेनश्रायश्चित्तमुक्तंत्रिस्थलीसेतौसंग्रहे—कालेनभस्यशुद्धंस्यात्रिरात्रंनुनवोदकम् । अकालेतुदशाहंस्यात्स्नात्वानाद्यादहर्नि शम् । कात्यायनः—उपाकर्मणिचोत्संगेप्रेतस्नानेनैवच । चंद्रसूर्यग्रहेचैवरजोदोषोनविद्यते । ग्रेतपदेप्रातःपदमित्याचारादर्शोदोडरा नंदेचपाठः । दृढयाज्ञचल्क्यः—प्रभूतेविद्यमानेपिउदकेसुमनोहरे । नाल्पोदकेद्विजःस्नायान्नर्दीचोत्सृज्यकृत्रिमे । दृढपराशरः— नस्नायाद्धद्रहस्तेनैकहस्तेनवातथा । उद्धृताभिरपिस्नायादाहृताभिर्द्विजातिभिः । आपस्तंबः—सशिरोमञ्जनमप्सुवर्जयेदस्तमितेचस्नान मिति । अशिरोमञ्जनमितिपाठेमञ्जनयोग्यजलेगात्रक्षालनंकार्यमित्यर्थइतिहरिहरः । व्यासः—नद्यांचास्तमितेसूर्यवर्जनीयंसदाबुधैः । न स्नानमाचरेदुक्त्वानातुरो नमहानिशि । नवासोभिःसहाजस्ननाविज्ञातेजलाशये । अत्रास्तमितशब्देनाद्ययामोनिपिद्धोमहानिशाशब्देनमध्य यामः । आचारादर्शोत्तुजस्तमितपदेनसर्वरात्रिनिषेधः । महानिशानिषेधोपाधिव्यर्थइत्युक्तम् । नैमित्तिकंतुस्नानंरात्र्यादावपिकार्यम् ।

नैमित्तिकं कर्तव्यं स्नानं च रात्रिष्विवचनात् । हेमाद्रौ भविष्ये — न स्नायादुत्सवेऽतीति मंगलं विनित्यं च । अनुब्रज्य सुहृद्वन्द्वं धूनं च यित्वे
 प्रदेवताः । अत्र शीतलजलस्नानमेव निषिद्धमिति शिष्टाः । स्नानमात्रमिति युक्तम् । तत्रैव — मंगलेष्विव्यते स्नानं वृद्धौ पर्वोत्सवेषु च । खेह
 मंत्रसमायुक्तं मध्याह्नाग्निरिव शेषतः । अयं पूर्वोक्तप्रतिप्रसव इति हेमाद्रिः । अपूर्वस्नानविधिरेवेति युक्तं प्रतीमः । योगयाज्ञवल्क्यः — दर्श
 स्नानं कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीवतोः । स्नानं कुर्वीत रात्रेऽपि त्रोरुन्नतिं जीविते । मातापित्रोरितिसाहित्यं विवक्षितमिति पृथ्वीचन्द्रः । दर्शरागप्राप्त
 स्नानपरिमिति पारिजातः । दर्शप्रयुक्तस्नानपरिमिति टोडरानन्दः । यत्तु गर्गः — त्रयोदश्यां तृतीयायां दशम्यां चैव सर्वदा । शूद्रविदक्षत्रियाः
 स्नानं नारयः कथंचनेति तन्नित्येनैमित्तिकान्यपरम् । यादृच्छिकं तु यत्स्नानं भोगार्थं क्रियते द्विजैः । तन्निषिद्धं दशम्यादौ नित्येनैमित्तिकेन त्वित्या
 पस्तंबोक्तेरिति मदनपारिजातः — अंभोवगाहनं स्नानं विहितं सर्ववर्णिकमिति वचनोक्तस्नाननिषेध इति कल्पतरुः । रागप्राप्तस्नाननिषेधो
 वैधनिषेधे विकल्पाद्यापत्तेरिति टोडरानन्दः । गर्गपैठीनसि वसिष्ठाः — पुत्रजन्मनि संक्रांतौ श्राद्धे जन्मदिने तथा । नित्यस्नाने च कर्तव्येति थि
 दोपोन विद्यते । अपराकैब्राह्मे — स्नानं संक्रमणं स्वप्नं दिग्वासान समाचरेत् । व्यासः — नादशकेन वस्त्रेण स्नायात्कौपीनकादृते । नान्यदी
 येन नार्द्रेण सूच्याग्रथितेन च । अत्रेतरकर्मवद्वस्त्रद्वयधारणं नियमितमिति कल्पतरुः । मेघातिथिस्तु — एकेन वाससा स्नायाद्वाभ्यामनियमः
 स्मृतः । बहुभिः प्रतिषेधस्तु स्नाने फलमभीप्सितमित्याह । अपराकस्तु — अस्पृश्यस्पर्शेनैव वार्तायां पुत्रजन्मनि । तीर्थे द्विवाससा स्नानमन्यत्रै
 केन वाससेत्याह । वार्ता मरणवार्ता । सदोपवीतिना भाव्यं सदवद्धशिखेन चेति वाक्येन वद्धशिखित्वयज्ञोपवीतित्वयोः सर्वदा प्राप्तौ पुनः स्नानप्रकर
 णे वद्धशिखित्वयज्ञोपवीतीति काल्यायनोक्तिः शिखाभिन्नकेशवंधोत्तरीयनिवृत्त्यर्थेति हरिहरः । तत्र । अनेनैव सिद्धावेकवस्त्राः प्राचीनावीतिन

इति काल्यायनोक्तैर्येषां पत्तेः । यत्वेतन्नैमित्तिकस्नानांतरे द्विवस्त्रताज्ञापकमिति नैतज्ज्ञापकायत्तं किंतु वाचनिकं वांतरादनादावपि तथा पत्तेः । मुक्तकेशैर्न कर्तव्यं प्रेतस्नानं विना कचिदिति घृद्धवसिष्ठोक्तेः । अतएवाचारादर्शोऽस्यानुवादत्वाद्वा तत्रोत्तरीयादिनिवृत्तिरित्युक्तम् । ब्रह्मदत्ताचार्योऽपि सवस्त्रोऽहरहरासुलेति शांखायनसूत्रे सवस्त्रग्रहणं द्वितीयवस्त्रप्राप्त्यर्थमित्याह । हेमाद्रौ शौनकः—तथाभ्युक्षणमार्हतुपात्रमौदुंबरदृढम् । जपार्थमक्षमालां च रुद्राक्षादिविनिर्मिताम् । एवं संभृतसंभारः स्नानकर्मसमाचरेत् । अभ्युक्षणं जलम् । औदुंबरं ताम्रमयम् । ग्राज्ञवल्क्यः—मृदोमयतिलान्दर्भान्पुष्पाणिसुरभीणि च । आहरेत्स्नानकाले तु स्नानार्थं प्रयतः शुचिः । इदं कातीयानां प्रातर्मध्याह्नयोः । आश्वलायनानां तु षट्पञ्चपरिशिष्टे—प्रातर्गोमयेन कुर्यान्मृदामध्यं दिने शुद्धाभिरद्भिः सायमिति । स्मृतिसारे—जलं ते तिलदर्भास्तु योऽनुष्ठानाय याचते । नानुष्ठानफलं तस्मात्प्रातरेव हितफलम् । वामने—निषिच्य तीरे कुशपिंडुलानि पूर्वोत्तराग्निमृदं न्यसेच्च । प्रक्षाल्य पादौ च मुखं च कंठं यज्ञोपवीतं च जलं पिबेच्च । यज्ञोपवीतं कंठकृत्वा त्रिःप्रक्षाल्येत्यन्वयः । पादप्रक्षालनमलस्नानवह्निः कार्ये । जले देवगृहं चैव शयनं च द्विजालयम् । निष्कृत्वा पादः प्रविशेन्नानिर्गन्तः कथंचनेति व्यासोक्तेः ।—मलस्नानं वह्निः कृत्वा आचम्य प्राञ्जुलः स्थितः । प्राणायामांस्ततः कुर्यात्ततो ध्यात्वा दिवा करमिति चंद्रिकायां यमोक्तेः । वामने—कराभ्यां धारयेद्दर्भान् शिलावंधं विधाय च । ग्राणायामं तथा कुर्यादिति व्यासः । स्मृत्यौ कारंतु गायत्र्या निवध्नीयाच्छिवांततः । पद्मत्रिंशन्मते—शिलावंधस्तु गायत्र्या नैर्ऋत्या ब्रह्मरंभ्रतः । विष्णुः—संकल्पपूर्वकं स्नानं कुर्याद्विप्रः समाहितः । मनुः—तिथिवारादिकं ज्ञात्वा सुसंकल्प्य यथाविधि । स्नायादिति शेषः । व्यासः—स्नोतसोऽभिमुखः स्नायान्मार्जनं चाधमर्पणम् । अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राञ्जुलोऽग्निमुखोऽपि वा । संध्यामुखस्तु संध्यायांतथाचाधंतयामयोः । स्नोतोभिमुखत्वं वह्च परम् । स्नोतसोभिमुखः सरित्सु स्नायादन्यत्रादित्याभिमुख इति वह्च परिशिष्टात् । कातीयैर्तत्तरीयादीनां सर्वत्रार्काभिमुखं स्नानम् । आचारदर्पणेष्वेवम् । तेषामपि

रात्रीप्रयाहाभिमुखं स्नानं दद्यादपिल्युपक्रम्य सूर्याभिमुखो मेज्जेदितिसामान्येन कात्यायनोक्तैरिति हरिहरः । अथ मर्पणादिसर्वपांशो तोभिमुख
 म् । ततो गुणगुलीभिस्तु श्रोत्रद्वनासिकामुखम् । पिधायातः प्रतिलोतस्त्रिजैपेदधमर्पणमिति व्यासस्मृतैः । आश्वलायनः—गृहे गृहमुखं
 विधादन्यत्रापि मुखयोगः । एतद्बहुचरम् । अन्येषां तु दृष्ट्या ज्ञवत्स्यः—स्यां वरेपुष्टे चैव सूर्यसंमुखमाप्नुवेत् । जीवत्पितृकनिर्णये—ना
 भिमात्रजले गत्वा कृत्या केशान्द्विधा द्विजः । जीवत्सितानकुर्वीत दक्षिणे केशसंचयम् । वृद्धपराशरः—निरुध्य कर्णौ नासां च त्रिः कृत्योन्मज्जनं
 तः । कृष्णभट्टीये च विश्वामित्रः—नाभिमात्रे जले तिष्ठन्सप्तद्वारदशपंचवा । त्रिवारं वापि चाहुत्य स्नानमेवं विधीयते । हेमाद्रौ संग्रहे—गं
 गां गंगां कुरुक्षेत्रं प्रयागोदधिसंगमम् । तीर्थान्येतां निःसृत्य ततो मञ्जलाशये । तत्रैव व्यासः—कुरुक्षेत्रं गंगां प्रभासं नैमिषं तथा । तीर्थान्ये
 तानि सर्वाणि स्नानकाले भवन्तु मे । तत्रैव गंगाचाक्यम्—मंदिनी नलिनी सीता मालती च मलापहा । विष्णुपादाब्जसंयुता गंगा त्रिपथगामिनी ।
 भागीरथी भोगवती जाह्नवी त्रिशूरी । द्वादशैतां निनामानि यत्र यत्र जलाशये । स्नानोद्यतः स्मरेन्नित्यं तस्य तत्र भवाम्यहम् । तीर्थे स्मृतिः कृत्रिमे ।
 न न दीपुन दीप्यात्पर्वते पुनपर्वतम् । नान्यां प्रशंसते तत्र स्थस्तीर्थेष्वप्यायतने पुचेति चंद्रोदये देवलोक्तेः । गंगादिपुण्यतीर्थानि कृत्रिमादिपुसंस्मरेदि
 त्ति पराशरोक्तं गंगादिस्थितिः संनिहिततीर्थाभावे । गंगायास्तु सर्वत्र । यत्र स्थाने तु यत्तीर्थं न दीपुण्यतमाचया । तां ध्यायन् मनसा स्नायादन्यत्रे
 प्रविचिंतनमिति हेमाद्रौ भृगुक्तेः । अन्यत्र उद्धृतजले इति टोडरानंदः । स्नानकाले न्यतीर्थेषु जप्यते जाह्नवीजनैः । विना विष्णुपर्दिकान्यत्स
 मर्षाक्षपशोधन इति निर्णयामृतैस्कांदाद्य । प्रतापमार्तंडेऽप्येवम् ॥

अथ परिशिष्टोक्तः स्नानविधिः । गोमयं तन्तरीक्षसंलग्नं मूमिष्ठं चोपर्यधश्च संस्यज्य धौ तपादपाणिमुख आचम्य संध्योक्तवदाल्माभ्यु

क्षणादिकृत्वा द्विराचम्यसंयतप्राणः कर्मसंकल्प्य गोमयवीक्षितमादाय सव्येपाणौकृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधाविभज्य दक्षिणभागंप्रणवेनदिक्षुविक्षिप्योत्तरंतीर्थेक्षिप्त्वा मध्यमंमानस्तोकइत्युचाभिमन्त्र्य गंधद्वारामित्युचाभूर्धादिसर्वांगमालिप्यप्रांजलिर्वरुणमवतेहळइतिद्वाभ्यां प्रसंभ्राजेवृहदचैति सूक्तेन हिरण्यशृंगवरुणंप्रपद्येतीर्थमेदेहियाचतः । यन्मयाभुक्तमसाधूनांपापेभ्यश्चप्रतिग्रहः । यन्मेमनसावाचाकर्मणावादुष्कृतंकृतम् । तन्नइंद्रो वरुणोवृहस्पतिः सविताचपुनंतुपुनः पुनरितिद्वाभ्यांचप्रार्थ्य । याः प्रवतइतितीर्थमभिमृश्यावगाह्यस्नातोद्विराचम्य मार्जयेदंचयोर्यंत्यवभिरित्यष्टाभि रापोद्विष्टेतिनवभिरयतीर्थमंगुष्ठेनेमंगेगङ्गइतित्रिः प्रदक्षिणमालोढ्यप्रकाशशृष्टमग्नौऽधमर्पणंत्रिरावर्त्यनिमज्ज्योन्मज्ज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्वआशुलशंखमुद्रयायोनिमुद्रयोदकमादाय मूर्ध्निमुखेबाहोरुरसिचात्मानंगयत्र्याभिमिच्य त्वंनोअग्नेवरुणस्येतिद्वाभ्यां तरत्समंदीधावतीतिसूक्तेन पु नःस्नायान्मूर्ध्निचाभिषिचेत्तद्विष्णोरक्षाणोअग्नयत्किंचेदमित्येताजपेत् । साक्षताभिरद्भिः प्राञ्जुलउपवीतीदेवतीर्थेनव्याहृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्ब्रह्मादि देवान्सकृत्सकृत्तर्पयित्वोदञ्जुलोनिवीतीसयवाभिरद्भिः प्राजापत्येनतीर्थेनऋषीन्व्याहृतिभिर्द्विद्विस्तर्पयित्वा दक्षिणामुखः प्राचीनावीतीपितृतीर्थे नसतिलाभिरद्भिर्व्याहृतिभिर्भूरित्यादित्रिखिस्तर्पयेदथतीरमेत्यदक्षिणामुखः प्राचीनावीतीयेकेचास्मादितिवस्त्रंनिष्पीड्योपवीत्यपउपस्पृश्य परिधा नीयमभ्युक्ष्यपरिधाय द्वितीयंप्रोक्षितंप्रावृत्याचामेदथसंध्यामुपासीतेति ॥ ॥ शंखमुद्रालक्षणाभागमे—वामांगुष्ठंतुसंगृह्यदक्षिणेनतुमु ष्ठिना । कृत्वोत्तानंततोमुष्टिमंगुष्ठंतुप्रसारेत् । वामांगुल्यस्तथाक्षिप्राः संयुक्ताः सुप्रसारिताः । दक्षिणांगुष्ठसंपृष्टाः शंखमुद्रेयमीरिता । यो निमुद्रापितत्रैव—मिथः कनिष्ठिकेवध्वातर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वसंक्षिप्टेदीर्घमध्यमयोरधः । अंगुष्ठाग्रद्वयंन्यसेद्योनिमुद्रेयमी रिता । अयंप्रातः स्नानविधिर्वहृचानाम् । कातीयानांतुमध्याह्नस्नानविधिरेव ॥ ॥ प्रातः स्नानेयोगयाज्ञवल्क्यः—यएपविस्तरेणोक्तः स्नानसविधिरुत्तमः । असामर्थ्यान्नकुर्याच्चेत्तत्रायंविधिरुच्यते । स्नानमंतर्जलेचैवमार्जनाचमनेतथा । जलाभिमंत्रणंचैवतीर्थस्यपरिकल्पनम् ।

अघमर्पणसूक्तेन त्रिरावृत्तेन नित्यशः । खानाचरणमित्येतदुपदिष्टमहात्मभिः । अन्यांश्च वारुणान्मन्त्रान्कामतः संप्रयोजयेत् । अयं चांगसंको-
 चो मध्याह्नखानेपि । मार्कण्डेये—मातरं पितरं जायां भ्रातरं सुहृदं गुरुम् । यमुद्दिश्य निमज्जेत अष्टमांशं भेतसः । चंद्रिकायां बृहदसिष्टो
 चतु—निमज्जेत्तु यमुद्दिश्य द्वादशांशं भेतस इत्युक्तम् । पैठीनसिः—प्रतिकृतिं कुशमयीं तीर्थवारिणमज्जयेत् । कुशोसि कुशपुत्रोसि ब्रह्मणा
 निर्मितः पुरा । त्रयि खानेपि सखा तोयस्येदं ग्रंथि धनम् । अत्र पूर्ववाक्ये निमज्जेतेति श्रुतेर्मज्जनरूपं खानं जीवत्यतिनिधित्वेन खाने । प्रतिकृतिमज्ज
 नंतु मृतप्रतिनिधित्वेन खाने इति प्रयोगपारिजातः । खानोत्तरतदंगतर्पणं कुर्यात् । खानादनंतरं तावत्तर्पयेत्पितृदेवताः । उत्तीर्य पीडयेद्द्वंशं
 ध्याकर्मतः परमिति चतुर्विंशतिमतात् । खानेषु चैव सर्वेषु तर्पयेत्पितृदेवताः । काम्येनित्ये विशेषेण तत्प्रकुर्यात्प्रयत्नत इति चंद्रिकायां व्या
 ध्योक्तेः । चंद्रोदये ब्रह्मांडे—नित्ये नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं खानमुच्यते । तर्पणं तु भवेत्तस्य तदंगत्वेन कीर्तितम् । अस्पृश्यस्पृश्यादिनि
 मित्खाने तु—अस्पृश्यस्पर्शेनैवतिष्ठथुपातेऽशुरभगे । खानं नैमित्तिकं ज्ञेयं दैवपित्र्यविवर्जितमिति पराशरोक्तेर्न तर्पणमित्युक्तं गयादा
 सनिबंधे आचारचिंतामणौ च वाचस्पतिमिश्रैः । खानांगतर्पणं चिद्वान्कदाचिन्नैव ह्यपयेदिति हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ताच्च आशौचे पितृभ्रव
 ति । स्मृत्यर्थसारेष्वेवम् । माघवीथेयमः—द्वौ हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकांजलिम् । गोशृंगमात्रमुद्धृत्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् । चंद्रो
 दये दक्षः—प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं प्राञ्जुलः सुरान् । उदञ्चनुष्यांस्तर्पेत पितृन्दक्षिणतस्तथा । बौधायनः—अनुत्तीर्य मप उपसिं चतीत्यनु
 तीर्थेवेदम् । तत्प्रकारः पृथ्वी चंद्रोदये—भूर्देवांस्तर्पयामि । भुवर्देवांस्तर्पयामि । स्वर्देवांस्तर्पयामि । भूर्भुवः स्वर्देवांस्तर्पयामि । एवं ब्रह्

अनादेशे दक्षिणं प्रतीयादिति सूत्रका
 सूत्रे अंजलिचोदनाभावात् । सूत्रे अंजलिचोदनाभावात् । सूत्रोक्तब्रह्मयज्ञांगं स्थापितुं तर्पणं तद्दक्षिणेनैव कार्यं । सूत्रे अंजलिचोदनाभावात् ।

प्यादीन् । अथवाभूर्देवगणतर्पयामि । भुवर्द्धपिगणतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणतर्पयामि । कृष्णभट्टीये—उपवीती
 ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवांस्तर्पयामि । भूर्देवानित्यादि । निवीतीकृष्णद्वैपायनादयोयऋषयस्तानृषींस्तर्पयामि भूर्ऋषीनित्यादि । प्राचीनावीतीसोमः
 पितृमान्यमोगिरिस्वानग्निप्यात्ताःकव्यवाहनादयोयेषितरस्तान्निवृत्तर्पयामि भूःपितृनित्यादि । सनकादयोयेमनुष्यास्तान्मनुष्यांस्तर्पयामिभूर्मनु
 ष्यामित्युक्तंजयंतवृत्तौ । स्मृत्यर्थसारेचैवम् । अत्रदेवपितृणामेवेत्यत्वात्सांगस्यचानुष्ठेयत्वाजीवित्पितृकस्याप्यधिकारः । प्राचीनावीति
 तंत्वाप्रकोष्ठादित्युक्तंजीवित्पितृकनिर्णयेगुरुभिः ॥ ॥ संक्षेपातिशयमाहशंखः—आब्रह्मस्तंवर्यंतंजगत्पृथ्वितिक्रमात् । जलांजलि
 त्रयंदद्यादेतत्संक्षेपतर्पणम् । आचारदर्पणेस्मृतिः—प्रातःस्नानेनकर्तव्यंकदाचित्तिलतर्पणम् । इदंचनैमित्तिकविषयमितितत्रैवोक्तम् । अन्ये
 तुप्रातःस्नानांगभूतेतर्पणेसर्वदातिलनिषेधः । प्रातःस्नानेविशेषोयंतद्विनैवतिलैर्युतम् । नैमित्तिकंचनित्यंचतिलैरेवविधीयते इतिस्मृतिरत्नावल्यां
 कौशिकोक्तेरित्याहुः ॥ ॥ अत्रविशेषोहेमाद्रौपाद्मे—प्राचीनावीतसंयुक्तःकुशपाणिस्तिलैःसह । असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्याजलांज
 लिम् । प्रक्षमाणोदिशंयाम्यांमंत्रेणानेनयत्नतः । असंस्कृतप्रमीतायेगोत्रजादुर्गतिगताः । तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । तत्रैवव्या
 मः—अनग्निदग्धायेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम । भूमौदत्तेनतोयेनतृप्तायांतुपरांगतिमिति । इदंजलस्येनैवकार्यम् । जलाद्रैवासाःस्थलगोयःप्रद
 द्याजलांजलिम् । यद्यनिश्च्योतनंप्रेताअपवार्यपिचंतिइतिसुमंतूक्तेः । अपवार्यजलित्यक्त्वेतिहेमाद्रिः । शौनकः—स्नानांगंतर्पणंकृत्वा
 यक्ष्मणेजलमाहरेत् । अन्यथाकुरुतेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । तत्रमंत्रः—यन्मयादूषितंतोयंशरीरमलसंभवैः । तदोपपरिहारार्थयक्ष्माणंत
 र्पयाम्यहम् । आश्वलायनः—येकेचास्मत्कुलइतिवस्त्वनिष्पीडनंस्थले । वृद्धमनुः—निष्पीड्यस्नानवस्त्वंतुपश्चात्संध्यांसमाचरेत् । अन्यथाकुरु

तेयस्तु स्नानं तस्याफलं भवेत् । सायणीये—मनुष्यतर्पणे चैव स्नानवस्त्रनिषीदने । निवीतीतु भवेद्विप्रस्तथामूत्रपुरीषयोः । आशांकं तु—वस्त्रान्
पीडनं चैव कुशानां च विस्मर्जनम् । अपसव्येन कर्तव्यं हस्तप्रक्षालनं तथेत्युक्तम् । अतो विकल्पः । बहुचानां तु प्राचीना वीती । बहुचपरिशिष्टे—
प्राचीना वीती वस्त्रनिषीडयेदित्युक्तेः । इदं च जीवत्पितृकोनं कुर्यात् । न जीवत्पितृकः कुर्याद्वस्त्रनिषीडनं बुध इति जीवत्पितृकनिर्णये पुरा
णात् । यत्पराशरः—निराशाः पितरो यांति वस्त्रनिषीडने कृते । तस्मान्न पीडयेद्ब्रह्मकृत्वा पितृतर्पणमिति तद्रागप्राप्तवस्त्रनिषीडनपरम् । स्नानवस्त्रमनिषी
तत् । अतएव मध्याह्ने स्नाने हेमाद्रौ ब्रह्मांडे—ततः स्नात्वा विधानेन संतर्प्य पितृदेवताः । जलाशयाद्विनिर्गत्या द्विराचामेत्समाहितः । स्नानवस्त्रमनिषी
डयथाप्यमास्थलतर्पणात् । स्थले पितृतर्पणं कृत्वा तो वस्त्रनिषीडयेत् । एवं वस्त्रनिषीड्यैकं पादं जले डन्यं स्थले कृत्वा आचामेत् । उदके चोदकस्थस्तु
स्थलस्थस्तु स्थले शुचिः । स्नात्वा चामेत्तदा विप्रः पादौ कृत्वा स्थले जले इति दक्षोक्तेः ॥ तर्पणोत्तरं दर्भत्याग उक्तः स्मृतिरस्नावत्याम्—
विकिरेपिडदाने च तर्पणे श्राद्धकर्मणि । आचांस्तु प्रकुर्वीत दर्भसंलयनं बुधः । दर्भत्यागे प्राचीनावीतित्वमुक्तं प्राक् ॥ नदीस्नाने तत्प्रार्थनो
क्तकौर्म—ज्ञानतो ज्ञानतो वापियन्मेदुश्चरितं कृतम् । तत्क्षमस्वाखिलं देवि जगन्मातर्नमोस्तुते । स्नानाकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं ऋग्विधाने—
त्रिष्व(श्च) प्रसुवसूक्तं च स्नानलोपो भवेद्यदि । स्मृतिरस्नावत्यां तु—स्नानलोपे गायत्र्यष्टसहस्रजप उक्तः । स्नानमकृत्वा भोजने उपवासं त्रिरात्रं
कुर्यादिति स्मृत्यर्थे सारे ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टाऽलक्ष्मणभट्टकृता वाचारत्ने प्रातः स्नानम् ॥

अथ स्नानोत्तरकृत्यम् । हारीतः—स्नात्वा गान्धर्वमवमृज्यान्नाशिरो विधुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासं कुर्यादिति । त्रिकांडमंडनः—दीपं
स्नानेन श्राद्धायां पादत्राणं च मार्जनीम् । स्नानेन संस्पृशेद्यस्तु पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । विष्णुः—नतैलवसे स्पृशेन्न पूर्वघृतमक्षालितं वा सोधिभृत्यत्

ग्रातएवसोष्णीगेपीतवामसीयिमृयात् म्लेच्छंत्यजपतिर्नैसंभापेतइति । उष्णीपंकेशजलापकर्पणार्धवस्त्रमितिपृथ्वीचंद्रः । अतएव
हारीतोक्तीगात्रग्रहणम् । केचिनुसोष्णीपवासोधारणमुवादेनधीतत्यविधानात्कर्मकालंविनाखानोत्तरमपिधौतप्रसिद्धेष्णीपधारणम् । वृद्ध
पराशरेण—यद्यश्मथुपुकेद्युयत्रलंदेहलोमसु । हस्ताभ्यांतन्नवक्षेणजलंविद्वान्विमार्जयेदिति शिरोमार्जनवस्त्रनिषेधादित्याहुः । वस्तुतस्तु—
मार्जयेद्द्रुमगेणेनोत्तरीयेणचाशिरइतिव्यासश्चनैकवाक्यतयाखानवस्त्रद्वयस्यैवनिषेधः । अतएवखानोनांगानिमृज्याच्चखानशाठ्यानपाणिने
नित्रिण्णपुराणात् । मार्जननिषेधतत्परइतिपारिजातस्मृत्यर्थसाराचारादर्शाः । नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेदितिवस्त्रनिषेधेसिद्धेखानशा
ठीनिषेधोद्गोपाग्न्यार्थइतिटोडरानंदः । समर्थश्चमार्जनाभावोऽसमर्थस्यपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरः । चंद्रोदयेसंग्रहे—
ग्रात्यादूर्ततेतिष्ठेत्याचीनावितिनाद्विजः । यावत्सवतिदेहांतुतूष्णीभूतादितुसये । सुरार्थिदुसमाज्ञेयाःपृष्ठतःकेशविंदवः । तएवपुरतोज्ञेयाः
मर्तीर्योपमातुर्थः । तिस्रःकोट्योर्धकोटीचयानिरोमाणिमानवे । खवंतिसर्वतीर्थानितस्मात्त्रपरिमार्जयेत् । देवलः—देवाःपिंवतिशिरसोमुख
स्याप्सरममनाया । यक्षमोपिचंगंधर्वाअथस्तात्सर्वजंतवः । अंगानिशक्तौवस्त्रेणपाणिनाचनमार्जयेत् । धौतांशेणवाप्रोच्छयविभृयाच्छुक्कवाससी ।
अमार्जनपक्षेगोदोह्ननरालपर्यंततथैवतिष्ठेदित्याचारदर्पणः । हेमाद्रौभरद्वाजः—यस्योदकमपेक्षेतेयमृतादासवर्गिणः । कंचित्कालंस्थित
मस्माब्रह्ममीनिपातयेत् । तदुत्तरमपिमार्जनंकार्यशक्तेन । आर्द्रएवतुवासांसिस्नात्वासेवेतमानवइतिचिष्णुरेकः । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—
ततस्ताचमनंकृत्वाप्रोक्षितंवगमावहेत् । योगयाज्ञवल्क्यः—स्नात्वैवंवाससीधौतेअङ्गिनेपरिधायच । प्रक्षाल्योरुमृदाद्भिश्चहस्तौप्रक्षाल
येत्तथा । जायालिः—स्नात्वानिवसवसनंजंशेधेयमृदंभसा । अपवित्रीकृतेतेहिक्वौपीनम्नानचारिणा । कौपीनपदोपादानाद्यतिपरिमिदि
तिहेचिन् । प्रयोगपारिजानेभरद्वाजः—शुचीवोह्वयामस्तइत्युक्त्वाशुद्धमंवरम् । संप्रोक्ष्यदेवसत्येतिव्याहृत्यादायभास्करम् । उडु

तंजातवेदसमित्युक्त्वालोकयेत्ततः । आवहंत्युदाहृत्यपरिधायद्विराचयेत् । भृशुः—ब्राह्मणस्यासितं वस्त्रं नृपस्य रक्तमुत्पणम् । पीतं वैश्यस्य
 शुद्रस्य नीलं मलवद्विध्यते । उत्पणं रक्तम् । मलवद्वृष्णमिति पृथ्वीचंद्रः । यत्तु नारसिंहे—न रक्तमुत्पणं वा सोऽनीलं च प्रशस्यते । मलाक्तं
 च दशहीनं वज्रयेदं वरं बुध इति रक्तनीलवस्त्रयोर्निषेधः स पूर्ववाक्यात्क्षत्रियशूद्रभिन्नविषयः । व्यासः—नाग्निदीपेन नार्द्रेण न सूच्याग्राथितेन च ।
 कौपीनं शठितं भिन्नं मलिनं केशदूषितम् । छिन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुतस्तिर्धर्मतो विदुः । भारते—वस्त्रं नान्यावृत्तं ग्राह्यं न चातिविकृतं तथा । योग
 याज्ञवल्क्यः—दग्धं जीर्णं च मलिनं मूयकोपहृतं तथा । खादितं गोमहिष्याद्यैस्तस्याज्यं सर्वथा द्विजैः । प्रयोगपरिजाने संग्रहे—स्नानं
 कृत्वा र्द्रवत्वं तु जर्ध्वमुत्तारयेद्बुधः । आर्द्रवस्त्रमथ साचेत्युनः स्नानेन शुद्ध्यति । तत्रैवोदाना—स्नात्वा द्रुपहृतं वस्त्रं परिदध्याथ विधिः । अभावे
 पूर्ववस्त्रं वा संप्रोक्ष्य ग्रणवेन तु । अनुपहृतं अपरिहितम् । जावाल्लिः—नार्द्रमेकं च वसनं परिदध्यात्कथंचन । स्मृतिरत्नावलयां अंगिराः—
 आर्द्रवासास्तु यत्कुर्यात्प्रहोमव्रतादिकम् । सर्वतद्राक्षसं विद्याद्बहिर्जानुचयत्कृतम् । समवाताहृतं वस्त्रं शुक्लवत्यातिपादितम् । आर्द्रवाणिद्विजा
 तीनामादृतं गौतमादिभिः । कृष्णभट्टीये—ईपद्धौ तं स्त्रियाधौ तं शूद्रधौ तं यैव च । अधौ तं तच्च विज्ञेयं शुष्कं दक्षिणपल्लवैः । देवलः—स्वयं धौ
 तेन कर्तव्याः क्रियाधर्म्या विपश्चिता । न तु नेजकधौ तेन नाहते नाचकुत्रचित् । नाहते नेत्येकं पदम् । स्वयं ग्रहणे देचेनेजकलिप्तुस्तेलस्त्रिष्येऽज्येऽग्नि
 ब्राह्मणादिनाधौ तेन नित्याकार्येऽेतदर्थम् । अहं न लक्षणमाह पुलस्त्यः—ईपद्धौ तं न वस्त्रे तं दशयन्नाधारितम् । अहंतं द्विजानीयात्सर्वकर्म
 सुपावनम् । ब्राह्मे—अच्छिन्नाग्रं च यद्रस्त्रं द्वाप्रक्षालितं च यत् । अहंतं धातुरक्तं वा तस्य विभ्रमिति स्थितिः । माधवीये प्रजापतिः—क्षौमं

१ स्नानं कृत्वा चार्द्रवस्त्रं लजेन दायमपो द्विजः । गृहे स्नानमथोक्तुर्वायि यजेत्तदूर्ध्वतः । सुस्कार्यं परिधाया र्द्रवस्त्रं नयादावर्धं क्षिपेत् । गृहे तूर्ध्वमावर्धयेदिति कृष्णभट्टीये वम
 लावरीये च ।

वासःप्रशंसतिर्णैसदशतथा । कापायंधातुरक्तवानोत्वणंतउक्रहिंचित् । भृगुः—दिवाकीर्तिकृतवासःसर्वदापरिवर्जयेत् । काशीखंडे—
 नीलीरक्तंतुयद्वखंडूरतस्तद्विवर्जयेत् । स्त्रीणांक्रोडार्थसंयोगशयनीयेनदुष्यति । अंगिराः—मृतेभर्तरियानारीनीलीवस्त्रप्रधारेत् । भर्तातुनर
 कंयातिसानारीतदनंतरम् । चंद्रोदयेस्कांदे—स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् । वृथातस्यमहायज्ञानीलीवासोविभर्तियः । दोडरा
 नंदेभविष्ये—नीलीरक्तंयदावस्त्रंविप्रस्वंगेषुधारेत् । अहोरात्रोपितोभूत्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । मिताक्षरायांमार्कंडेयः—रोमकूपे
 र्यदगच्छेद्रजोनील्यास्तुकस्यचित् । त्रिवर्णेपुचसामान्यात्तप्तकृच्छ्रंविशोधनम् । नीलीदोषःकार्पासएव । ऊर्णायांपट्टवस्त्रेवानीलीरागोनदुष्यती
 तितत्रैवोक्तेः । नारायणदासनियंधेभृगुः—स्त्रीधृताशयनेनीलीब्राह्मणस्यनदुष्यति । नृपस्यवृद्धैर्वैश्यस्यपर्वण्येवविधारणमिति । श्राता
 तपः—प्रागग्रमुदग्रग्रंधौतंवस्त्रंप्रसारेत् । पश्चिमाग्रंदक्षिणायंपुनःप्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावेधौतवस्त्रस्यशाणक्षौ
 माजिनानिच । कुतपंयोगपट्टंवाद्विवासायेनवाभवेत् । क्षौममतसीसूत्रकृतम् । कुतपोनेपालकंवलः । धौतेतिविशेषणपदाच्छाणादीनिप्रक्षा
 लितान्यपिपृच्छीयात् । द्विवासेतिपदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनवशाणादीनांग्रहणं नतुपरिधानीयत्वेनेत्युक्तमपरांके । अन्येतु—परिधेयंस
 दावासःकार्पासंसदशंसितम् । क्षौमंवाकुतंपवापिनिकौशेयंकदाचनेतिजातूकण्योक्तेःक्षौमाजिनयोःपरिधानीयत्वमप्याहुः । यत्तुश्राद्धहे
 माद्रौवौधायनः—क्षौमाणिवासांसितेपामलाभेकार्पासिकान्यौर्णकानिभवंतीति तच्छ्राद्धेदेयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थसारे—केशनिर्मितवस्त्रधरणे
 उपवासइति । न्यासः—नोत्तरीयमधःकुर्यान्नोर्ध्वनाधस्तनांवरम् । नांतर्वासोविधायान्यद्वसीतवसनंबुधः ॥ उत्तरीयमाहजातू
 कण्यः—संग्रथिपरिमंडलगुत्तरीयंकुर्याद्वस्त्रोत्तरीयात्वेकांगुलंद्व्यंगुलंत्र्यंगुलंचतुरंगुलंवास्रैरेवकृतंपरिमंडलगुत्तरीयंकुर्यादिति । अंतर्वासु
 र्क्तंप्रयोगगपारिजातेसंग्रहे—पोडशद्वादशाष्टाभिर्गुलैर्विस्तृतंचयत् । आयतंव्याममात्रंचतदंतर्वासईरितम् । उत्तरीयांतर्वासोरेभेदइति

केचित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थं यज्ञोपवीतवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रस्य चोर्ध्वभागमुत्तरीयंकुर्यात् । एकंचेतत्सोत्तरवर्गेण प्रच्छादयेति तत्पार
प्रगृह्यन्ते । उत्तरीयचपुरोदेशावस्थितदर्शनधारयेत् । प्राग्रन्थोत्तरीयंतुकर्मकालेन धारयेदिति पृश्नीचंद्रोक्तेः । उत्तरीयस्थानीयंतृतीयो
स्फुरोक्तेः । उत्तरीयचपुरोदेशावस्थितदर्शनधारयेत् । नजीवत्पितृकैर्धर्यज्येषोवाविद्यतेयदीति चंद्रोदये संग्रहात् । उत्तरीयं
पवीतं जीवत्पितृकोनधारयेत् ।—उत्तरीययोगपट्टं जन्मरजं तथा । उक्तपरिवासस्तु तस्यापि भवत्येव ।—एकवक्षोननुजीयान्न कुर्याद् द्विवताच
चनोपरिवासोमात्रं किंतु संग्रंथि परिमंडलमित्यादि जातूकर्णयोक्तं । नन्वेकवक्ष इत्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्य सर्वोत्तरीयवाध इति
नम् । नचार्ये हि जान्नान्यत्कुर्यादेवं विधेन र इति गोभिलेन निषेधात् । नन्वेकवक्ष इत्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्य सर्वोत्तरीयवाध इति
चेत् । न । उत्तरीयशब्दस्यौ गिकत्वे पिजातूकर्णयोक्तोत्तरीयेरूढेरिति पितृचरणाः । वर्धमानपरिभाषायां शातातपः—सव्यादं
सात्परिश्रिटिकादिशधृतांवरम् । एकवक्षं विजानीयाद्देवपित्र्येच कर्मणि । दौघायनः—अकच्छः पुच्छकच्छो वा विकच्छः कटिवेष्टितः । यावदास्ते
द्विजस्तावच्छूद्र एवन संशयः । पुच्छकच्छः पुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयस्य मेलेनैकस्यैवाग्रस्य कच्छत्वेन भवतीति द्वयमपि निषिद्धम् । अत्र द्विज
स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वे सर्वस्यापितत्त्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्य तत्त्वैपरीत्येवागारैवम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात् स्त्रीशूद्रादेरपि क
द्विजस्तावच्छूद्र एवन संशयः । पुच्छकच्छः पुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयस्य मेलेनैकस्यैवाग्रस्य कच्छत्वेन भवतीति द्वयमपि निषिद्धम् । अत्र द्विज
स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वे सर्वस्यापितत्त्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्य तत्त्वैपरीत्येवागारैवम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात् स्त्रीशूद्रादेरपि क
द्विजस्तावच्छूद्र एवन संशयः । पुच्छकच्छः पुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयस्य मेलेनैकस्यैवाग्रस्य कच्छत्वेन भवतीति द्वयमपि निषिद्धम् । अत्र द्विज
स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वे सर्वस्यापितत्त्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्य तत्त्वैपरीत्येवागारैवम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात् स्त्रीशूद्रादेरपि क

द्वितीयकच्छः । अत्रमलवन्निषेधःसमर्थपरः । नजीर्णमलवद्वासाभवेचविभवेसतीति याज्ञवल्क्योक्तेः । वस्तुतस्तुनमःस्यान्मलवद्वासाइत्यादौ निषेधश्रुतेः ननमःकर्मकुर्वतित्येनेकवाक्यत्वाच्चाननेनमत्वोक्तेःकर्मकालपरत्वादस्यपुरुषार्थत्वाद्विन्नवाक्यमेवयुक्तमितिहेमाद्रिः । कौशेय केवलस्यनमत्वोक्तेः वासःसहितकौशेयत्वेननमत्वम् । भृशुः—नम्रोमलिनवस्त्रःस्यान्नम्रश्चार्द्रपटावृतः । नमोरक्तपटस्तथेतिचंद्रिकायांद्वितीयापदेपाठः । सर्वकर्मस्वासुरकच्छानिषेधमाहयाज्ञवल्क्यः—जपेहोमेतथादानेदैवेपित्र्येचकर्मणि । वक्षीयात्रासुरीकच्छांशेषेकर्मणिवेच्छया । तल्लक्षणमाहसएव—परिधानाद्वहिःकच्छानिवद्धाहासुरीमता । वहिःकच्छातुसंवृतपरिधानवस्त्रांतइतिवर्धमानः । स्मृत्यंतरे—संयोजित दशवापिद्वयार्थेच्छिन्नदशंतथा । नित्येनैमित्तिकेवापिप्रयत्नेनविवर्जयेत् । अकृत्रिमदशंवस्त्रंशस्तंसर्वकर्मसु । कृष्णभट्टीयेयोगयाज्ञवल्क्यः—जानुमूलंतुवस्त्रंस्यान्निकच्छंधारयेद्द्वयः । मनुः—नागौचवामकुक्षौचपृष्ठेचैवयथाक्रमम् । वस्त्रप्रावरणंयत्स्यात्तन्निकच्छमुदाहृतम् । भारते—अन्येदेवभवेद्वासःशयनीयेनराधिप । अन्यद्रथ्यासुदेवानामर्चायामन्यदेवहि । अन्यच्चलोकयात्रायामन्यदीश्वरदर्शने । सुमंतुः—अन्यत्क्षानेतंथापानेभोजनेचान्यदेवहि । इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेखानोत्तरकृतम् ॥

अथतिलकविचारः । विष्णुस्मृतौवृहद्भारदीयेच—यागोदानंजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् । भस्मीभवतितत्सर्वमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । पादौकार्तिंक्रममाह्वात्म्येव्येवम् । इंदयागादिसर्वकर्मोपलक्षणार्थनपरिसंख्यार्थम् । उत्तरार्धेसर्वपदश्रुतेः । अपवित्रेणयज्ञसम स्नातेनचयदुतम् । यच्चशून्यलोटनतदत्यल्पफलंभवेदित्याश्वलायनोक्तेः । यद्यपिसत्यंशौचमित्यादित्रिपुंड्रेपिवाक्यंतथापितत्क्षत्रियादिप रम् । ऊर्ध्वपुंड्रंदिजःकुर्यात्क्षत्रियस्तुत्रिपुंड्रंकिमितिमाधवीयेविष्णुधर्मोत्तरात् । माधवचंद्रिकास्मृत्यर्थसारादिभिस्त्रिपुंड्रालिख

नाच । काशीखण्डेऽस्मसर्पिचर्णनेऽर्ध्वपुङ्गुकितालिकादित्युक्तेश्च । नचकलाग्निरुद्रोऽपिपथुक्तत्वाद्वलिपुङ्गुत्वम् । श्रुतौहिभस्मधारणमात्र
 माप्नातंतनुपुङ्गुत्वेनकर्मागत्वेनवा । तच्चक्षानत्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपिकर्मागतथापिदौवकर्मपरम् ।—विनाभस्मविपुङ्गेणविनारुद्राक्षमालया ।
 पूजितोपिमाहादेवोनस्यात्तस्यफलप्रदइतिनिश्चितत्वेऽल्लगात् । सितेनभस्मनातिर्यक्त्रिपुङ्गुस्यतुधारणम् । शैवागमेषु निष्ठानांतत्तन्मेवेष शस्य
 तेइतिस्मृतिरत्नाचल्यार्यावचनाच्च । साग्निकपरंवातत् ।—स्वात्पापुङ्गुदाल्क्याद्यैवतुभस्मेनेत्याभ्यध्वलाग्नौक्तेः । तथोरप्यूर्ध्वपुङ्गुपथे
 वकुर्यात् । तयोराहितानाहितानामयोः । ऊर्ध्वपुङ्गुविनामोहाद्यदिकुर्यात्त्रिपुङ्गुत्वम् । नतस्यफलमाप्नोतिदानस्याश्रोत्रियेयथेतिस्मृतिरत्नाचल्यार्याव
 चनात् । यत्तुपाद्येकार्तिकमाहात्म्ये—ऊर्ध्वपुङ्गेत्रिपुङ्गुयःकरोतिसनराधमः । मुक्त्वाविष्णुशृङ्गपुण्यंस्यातिनरकंभुवमितितद्भस्मान्यपरम् ।
 तद्धारणविधिवैयर्थ्योपत्तेः । यद्वाशुद्धताधिक्यपरम् । नचश्चाद्धेत्रिपुङ्गुनिषेधानुपपत्तेस्तत्प्राप्तिः । तदधिकारिणिक्षत्रियेतद्विषेधचारिताथ्यात् ।
 रागप्राप्तनिषेधोपपत्तेश्च । माधवीयेत्राहो—पर्वताग्नेनदीतीरेयमक्षेत्रेविशेषतः । सिधुतीरेचवल्मीकेतुलसीमूलसंस्थिताः । मृदएतास्तुसंग्रा
 ह्यावर्जयेदन्यमृत्तिकाः । चंद्रोदयेगोभिलः—गोरोचनंपंचगव्यंपंचांगंविश्ववृक्षतः । कालीयकंचंदनंचपद्मकंकरक्तचंदनम् । गोमयंहो
 लिकाभस्मथेतापीतारुणाचमृत । पुण्यक्षेत्रोद्भवाग्राह्यानदनधोस्तुशर्कराः । पंचांगमूलत्वकपत्रपुष्पफलानि । कालीयकंपीतचंदनम् ।
 व्यासः—जाह्नवीतीरसंभूतांमृदंमूर्ध्निविभर्तियः । विभर्तिरूपसोऽर्कस्यतमोनाशायकेवलम् । सत्यतपाः—गोमतीतीरसंभूतांगोपीवापी
 समुद्रवाम् । मृदंमूर्ध्निवेदधस्तुसर्वपापैःश्रमुच्यते । माधवीये—द्वारवत्युद्भवाद्रोपीचंदनादूर्ध्वपुङ्गुत्वम् । धारयेन्निलमेवांहिपापंहंतिदिनेदिने ।
 पादो—मृत्तिकाचंदनंभस्मतोयंचैवचतुर्थकम् । एभिर्द्रव्यैर्यथाकालमूर्ध्वपुङ्गुभवेत्सदा । चंद्रोदयेत्रह्मांडे—जलेनतिलकंकुर्याज्जलातःकर्म
 सिद्धये । तोयेनतिलकंक्षानोत्तरमावल्लपरिधानादितिपंचायतनसारः । वल्लपरिधानोत्तरमपिद्रव्यांतराभावइतिचंद्रोदयः । आश्वला

यनः—स्वात्पापुंड्रमृदाकुर्यादुत्वाचैवतुभस्मना । देवानभ्यर्च्यगंधेनसर्वपापानुत्तये । तत्रविशेषमाहव्यासः—ऊर्ध्वपुंड्रमृदाकुर्यात्त्रिपुंड्रं
भस्मनातथा । चंदनेनोभयंकुर्यान्नितिर्यगोपिचंदनम् । चतुर्विंशतिमते—येषुदेशेषुविप्रादेवास्तीर्थानिमृत्तिकाः । तत्रतान्नावमन्येतथ
माचाराश्चतवये । तिलककरणेविशेषोब्रह्मांडे—अंगुष्ठःपुष्टिदःश्रोकोमध्यमायुष्करीभवेत् । अनामिकान्नदानित्यंमुक्तिदाचप्रदेशिनी ।
एतैरंगुलिभेदैस्तुकारयन्नखैःस्पृशेत् । तिलकप्रमाणंब्रह्मांडेसत्यव्रतस्मृतौच—दशांगुलप्रमाणंतुत्तमोत्तममुच्यते । नवांगुलमध्य
मंस्यादष्टांगुलमतःपरम् । सप्तपदंपंचभिःपुंड्रमध्यमंत्रिविधंस्मृतम् । चतुस्त्रिद्व्यंगुलैःपुंड्रकनिष्ठत्रिविधंभवेत् । तिलकाकृतिविशेषोपिपित्त
त्रैच—वर्तिदीपाकृतिवापिवेणुपत्राकृति तथा । पद्मस्यमुकुलाकारंतथैवकुमुदस्यच । मत्स्यकूर्माकृतिवापिशंखाकारंमथापिवा । प्रयोगपारि
जाते—निटिलेचैववाहोश्चंदवत्कर्णपहवे । हृदयेकमलाकारमुदरेदीपवह्निरेत् । वेणुपत्रसमाकारंवाहोर्मध्येलिखेत्सुधीः । अधःपृष्ठेस्कंधदे
शेलिखेजंबूपलाशवत् । निटिलेललाटे । यत्तुपंचायतनसारेपाद्मे—नासामूलंसमारभ्यललाटांतलिखेन्मृदा । मध्येछिद्रंप्रकर्तव्यंतच्छिद्रं
हरिमंदिरमिति । तत्रमूलंमृगम् । अत्रकश्चित्—वीक्ष्यादर्शजलेवापियोविदध्यात्प्रयत्नतः । ऊर्ध्वपुंड्रमहाभागसयातिपरमांगतिमिति ब्रह्मां
डोर्त्तेर्जलेप्रतिविंबदध्मोर्ध्वपुंड्रकुर्यादित्याह । तन्मंदम् । नपादुकास्थोनादर्शनजलेत्वलोकयन्निक्लृप्ताभट्टीये—तिलकप्रकरणेस्मृत्यंत
रात् । मयितेजइतिच्छायास्वांष्ट्वांगुतांजेदितियाज्ञवल्क्येनजलेस्वप्रतिविंबदर्शनेप्रायश्चित्तोक्तेश्च वाक्यस्यचंद्रिकाद्यलिखितत्वेननिर्मु
लत्वाच्च । स्मृतिरत्नावलयांपृथ्वीचंद्रेचब्राह्मे—सदर्भेणतुहस्तेनयःकुर्यात्तिलकंबुधः । आचम्यसविशुद्धेतदर्भत्यागेनचैवहि । ब्र
ह्मांडे—नामान्युचार्यविधिनाधारयेदूर्ध्वपुंड्रकम् । ललाटेकेशवंधिद्यान्नारायणमथोदरे । माधवंहृदयेन्यस्येदोविंदंकठकूपके । विष्णुदक्षिण

कुक्षौतुतदुजेमधुसदनम् । त्रिविक्रमकर्णमूलेवामकुक्षौतुवामनम् । श्रीधरंचहृषीकेशं वामयोर्वोदुकुर्णयोः । पद्मनाभं शुद्धशेकुकुक्षुद्वाभोदरं स्मरेत् ।
 वासुदेवं स्मरेन्मूर्ध्नितिलकंधारयेत्कमात् । केशवादिमंत्राश्चतुर्थीनमोताद्रष्टव्याः । तिलकलापनक्रमोप्ययमिति प्रयोगपारिजातः । आन्ध्र-
 लायनः—मूर्ध्निललाटेनाभौचहृदयेकं ठकूपके । पार्श्वे बाह्वोः परगलेदक्षसव्ये च पश्चिमे । स्तनयोर्मूर्तिमंत्रैश्च स्थानेष्वेष्ट्विद्वद्रदिशुखः । तत्रैव—
 संकर्षणादिभिः कृष्णशुक्ले चैकैशवादिभिः । कृष्णभट्टीयेवैवम् । पंचायतनसारे पादौ—एवं द्वादशपुंड्राणि ब्राह्मणः सततं चरेत् । चत्वारि-
 रिसूत्रांशोक्तपुंड्राणि द्वे विशां स्मृते । एकं पुंड्रं च नारीणां शूद्राणां च विधीयते । ललाटे हृदि वाहोऽथतुः पुंड्राणि धारयेत् । ललाटे हृदये द्वे तु भाले-
 लेकं विधीयते । मदनपारिजाते ब्रह्मांडे—श्यामं शांति करं प्रोक्तं वंश्यकरं तथा । श्रीकरं पीतमित्याहुः श्वेतं मोक्षप्रदायकम् । श्यामं मृगम-
 दादेः । रक्तं सिंदूरादेः । पीतं गोरोचनादेः । हारीतः—अभ्यंगे सुते चैव विचाहो पुत्रजन्मनि । मांगल्येषु च सर्वेषु न धार्यगोपि चंदनम् । आद्वदी-
 पकलिकायां चिष्णुः—अर्धपुंड्रं द्विजातीनामग्निहोत्रसमो विधिः । आद्वकाले तु संप्राप्ते कर्ता भोक्ता च वर्जयेत् । तत्रैव नारायणः—अर्धपुंड्रं
 त्रिपुंड्रं वा चंद्राकारमथापि वा । आद्वकर्तान कुर्वीत्यावस्थिडान्ननिर्वपेत् । विश्वादर्शोप्येवम् । आद्वदिने तिलकनिषेधः प्रातः संध्या वंदनादाव-
 पीति आद्वकाशिका । तत्र । वर्जयेत् तिलकं भाले आद्वकाले कदाचने तिस्रस्तत्र तोक्तेः । यत्तु पराशरः—अर्धंच तिलकं कुर्वोद्वैविष्ये च कर्म-
 णीति तत्तर्पणादिपरम् । यत्तु—अर्धंच तिलकं कुर्व्यान्न कुर्व्याच्च त्रिपुंड्रकम् । निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा चैव त्रिपुंड्रकमिति बृद्धपराशरेण
 आद्वे अर्धपुंड्रं भवतीत्युक्तम् तद्वोक्तपरं न कर्तुं परमिति पृथ्वीचंद्रः । निष्कर्षस्तु शिष्टाचाराद्वयस्या । अर्धपुंड्रंच तु लसीं आद्वेनेच्छति कचन ।
 वृद्धाचारः परिग्राह्यस्तस्माच्छ्रेयोधिभिर्नैरिति बृहन्नारदीयात् । आचारतिलके—न चोर्ध्वधारयेद्भस्ममृदंतिर्यङ्मनधारयेत् । चंदनागरु-
 कस्तूरीकुमानियेच्छया । स्मृतिरत्नावल्यया—ब्राह्मणानां नृपाणां च भस्ममिश्रंच चंदनम् । नेत्रयुग्मप्रमाणं तु त्रिपुंड्रधारयेद्विजः । मध्यमा

नामिकांगुलैर्ललाटेयत्रिपुण्ड्रकम् । तत्रिपुण्ड्रभवेच्छस्तं महापातकनाशनम् । केदारखंडे—ललाटेगुष्ठरेखाचआदौभाव्याप्रयत्नतः । मध्यमां व
 र्जयित्वातुअंगुलीद्वयेकच । एवंत्रिरेखासंयुतंललाटेयस्यदृश्यते । सशैवःशिववज्ज्ञेयोदर्शनात्पापनाशनः । पुरुषार्थप्रबोधे—श्रौतंभस्मद्वि
 जामुख्यंस्मार्तगौणंप्रकीर्तितम् । श्रौतंभस्मतथास्मार्तद्विजानामेवकीर्तितम् । औपासनसमुत्पन्नंगृहस्थानांविशेषतः । समिदशिसमुत्पन्नंधार्यैवै
 ब्रह्मचारिणा । शूद्राणांश्रोत्रियागारेपचनाशिसमुद्भवम् । अन्येषामपिसर्वेषांधार्यदावानलोद्भवम् । अपक्वमतिपक्वंचसंत्यज्यभसितंसितम् ।
 आदायवाससालोढ्यभस्माधारेविनिक्षिपेत् । चंद्रोदयेशैवे—तर्जन्यनामिकामध्यैस्त्रिपुण्ड्रंतुसमाचरेत् । पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्निप्रणवेनतुभं
 व्रतः । अंगुलैर्विन्यसेन्मालेशिरोमंत्रेणदेशिकः । सव्येनदक्षिणेकर्णवामदेवेनवामतः । अधोरेणतुकंठेचमध्यांगुल्यास्पृशेद्बुधः । हृदयंहृदयेनैव
 त्रिभिरंगुलिभिःस्पृशेत् । विन्यसेदक्षिणेबाहौशिखामंत्रेणदेशिकः । वामेबाहौन्यसेद्धीमान्कवचेनत्रियंगुलैः । मध्येनसंस्पृशेन्नाभ्यामीशानाभिघ
 मंत्रतः । तत्रैवक्रियासारे—भस्मनावैत्रिपुण्ड्रंचगृहिणांजलसंयुतम् । धार्यत्रिपुण्ड्रंक्षीणांचयतीनांजलवर्जितम् । वनस्थव्रतिकन्यानांदीक्षा
 हीननृणांतथा । पण्डगुलायतंमानमपिवाधिकमानकम् । नेत्रयुग्मप्रमाणेनमालेदीप्तत्रिपुण्ड्रकम् । अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैःपद्मिथार्थवैस्तथा । व्या
 युपेणचमंत्रेणमेधावीत्यादिनाथवा । त्रैयंवकेणमंत्रेणसतारेणशिवेनच । पंचाक्षरेणमंत्रेणप्रणवेनयुतेनच । चंदनाद्युपरिप्राज्ञोधारयेद्भस्मवैदि
 कम् । लौकिकंचंदनाधंतुभस्मोपरिनधारयेत् । सूतसंहितायाम्—ऊर्ध्वपुण्ड्रयंत्रित्यंधारयेद्भस्मनामृदा । ललाटेऽहर्गमेनिष्ठश्चंदनेनाथवा
 नरः । अर्होगमेनिष्ठस्तांत्रिकः । धारणप्रकारेचंद्रोदयेचवाराहे—दक्षिणेतुभुजेविप्रोविभृयौद्विसुदर्शनम् । सव्येतुशंखंविभृयादितिवेद
 विदोविदुः । क्षत्रादेस्तुब्रह्मांडे—चक्रंचदक्षिणेबाहौशंखंवामेपिदक्षिणे । गदांवामेगदाधस्तात्पुनश्चक्रंचधारयेत् । शंखोपरितथापञ्चपुनः

पद्मचक्षिणे । हृत्लायुधे—यामेवाहीगदांपद्मशंखचक्रचक्षिणे । उपर्यधःक्रमोक्तेनधृत्वापापक्षयोभवेत् । हृदयेवाललाटेवावलिखेन्मतस्य
 कच्छपौ । मंत्रमष्टाक्षरवापिप्रीयतेतस्यकेशवः । रामार्चनचंद्रिकायां—ललाटेतुगदाधार्यामूर्ध्निचापःशरस्तथा । नंदकक्षैवहृन्मध्येशंखच
 क्रमुजद्वये । प्रयोगपारिजातेसायणीयेचशंखः—चक्रांकितःसदातिष्ठेन्मङ्गलः । अनयोर्व्यवस्थामृतसंहितायाम्—शंखचक्रगदापूर्व
 वेदमार्गकनिष्ठानांवेदोक्तेनवर्त्मना । ललाटेभस्मनातिर्यक्त्रिपुंड्रधार्यमेवहि । विष्णवागमादितत्रेपुदीक्षितानांविधीयते । शंखचक्रगदापूर्व
 कर्णान्यदेहिनाम् । वेदमार्गकनिष्ठस्तुमोहेनाप्यंक्तिर्यः । तांत्रिकैर्देवैकैष्वेण्वेनत्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यमिति । यच्चुविष्णुः—
 क्तेनधूम्रतिरेवधार्या । शुद्धवैदेकेनविष्णुभक्तेनगणपत्यादिभक्तेनचतिलकोधार्यः । तांत्रिकैर्देवैकैष्वेण्वेनत्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यःसर्व-
 तांत्रिकैर्देकेनशैवेनविभूतिस्तिलकश्चविभूतिमात्रंधार्यम् । शुद्धतांत्रिकेणविष्णुभक्तेनसच्छिद्रतिलकश्चक्रादिचधार्यमिति । यच्च—यस्तुसं
 श्रुतचक्रार्चकनचंगीतनृत्यादिकंतथा । एकजातेरयंधर्मो न जातु स्याद्विजन्मनः । शंखचक्रमृदायस्तुक्रुर्यात्तसायसेनवा । सशूद्रवद्वहिष्कार्यःसर्व-
 स्माद्विजकर्मणइति । यच्चाभ्यलायनः—यथा श्मशानजंकाष्ठमनर्हसर्वकर्मसु । तथाचक्रांकितोविप्रःसर्वकर्मसुगर्हितइति । यच्च—यस्तुसं
 तप्तशंखादिलिंगचिह्नतनुर्नरः । ससर्वयातनाभोगीचांडालोजन्मकोटिपु । द्विजंतुतप्तशंखादिलिंगांकिततनुर्नरः । संभाष्यरौरवंयातियावादिद्राश्च
 तुर्दशेतिवृहन्नारदीयंतच्छुद्धवैदिकपरम् । स्मृतसंहितावाक्येनवैदिकस्यचक्रादिधारणनिषेदानेनतांत्रिकस्यापितन्निषेधशंखचक्रादिविध्या
 नर्थक्यापत्तेः । नचतस्यशूद्रविषयत्वेनसावकाशत्वम् ।—शंखवाशंखचक्रेवातथापंचायुधानिवा । धारयित्वाथविप्रोवैब्रह्मकर्मसमारभेदिति
 नृसिंहप्रसादेपाद्मेन, ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवायदिचेन्नरः । शंखचक्रांकिततनुःशिरसामंजरीधरः । गोपीचंदनलिप्तांगोदृष्टश्चेत्तदधंकुत
 इतिकाशीखंडेन, दक्षिणेचमुजेविप्रोविभृत्यद्विसुदर्शनमितिचंद्रोदयेधारणप्रकाशेचवाराहेणब्राह्मणोदरपितद्विधानात् । यत्त्वत्रिप्रा

द्रिपदं गावोवाएतत्सवमासतेत्यादिवत्स्तुत्यर्थनविश्रादीन्प्रतिविध्यर्थमिति स्मृतिरन्नावली । तन्न । विधिश्चुतेः । तत्र तदभावात्तथेति । एतेषां वाक्यानां पतितब्राह्मणविषयत्वोक्तिरज्ञधीदं ब्रणायैव । अत्रयच्च शून्यललाटेनेति भालेतिलकाभावेऽल्पफलश्चुते रूध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकमित्येकवचनात्तद्विवक्षायां मानाभावाच्च ललाटे एकपुंड्रं नित्यं द्वादशपुंड्राणि तु काम्यानीतिकेचित् । तन्न । कामयोगाभावात् । न चात्र विश्वजिज्ञयायः । स्वर्गकल्पनानुपपत्तेः फलान्तरे निनिगमकाभावात् । अत एकपुंड्रमदीक्षितपरं, द्वादशपुंड्राणि तु मंत्रसाध्यत्वाद्दीक्षितपराणीति युक्तं प्रतीमः । द्वादशपुंड्राणिविष्यवपराणीत्याचारचंद्रोदयः । इति श्रीमन्नारायणभट्ट० लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्ने तिलकप्रकरणम् ॥ ॥

अथ संध्यानिर्णयः । स्कान्दे—उदयात्प्राक्तनी संध्या घटिका त्रयमुच्यते । सायं संध्या घटिका अस्तादुपरि भास्वतः । दक्षः—रात्र्यंतया मनाड्यौ द्वे संध्यादिः काल इष्यते । दर्शनाद्रविरेखायास्तंदस्तो मुनिभिः स्मृतः । सुधानिधौ—उत्तमातारकोपेतामध्यमालुप्ततारका । अधमा सूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता । उत्तमा सूर्यसहिता मध्यमालुप्तभास्करा । कनिष्ठा तारकोपेता सायं संध्या त्रिधामता । संवर्तः—प्रातः संध्या सनक्षत्रा मुपासीत यथाविधि । सादित्वां पश्चिमां संध्यामर्धास्तमितभास्कराम् । संध्याया मुपस्थानमेव प्रधानं मार्जनादित्वंगम् । तेतथैव महाराज दंशितारणमूर्धनि । संध्या गतं सहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे । इति भारतादिति चंद्रिका । अर्धदानस्य श्रौतत्वादाशौचे तदेवानुष्ठेयमिति चंद्रिकोक्तं गार्ग्यत्रीजोपस्थानयोराशौचे पाक्षिकत्वसवक्ष्यमाणत्वात् । उभयोः संध्ययोः कालेरजावाध्यर्धमुत्क्षिपेदिति वाक्याच्चाध्यर्धदानं प्रधानमिति वयम् । भट्टदिनकरस्तु संध्यामुपासीतेति मन्वादि स्मृत्या बुपपूर्वस्यासते रूपस्थानमेव वाच्यम् । नोपतिष्ठंतिये संध्यां स्वस्थावस्थासु वैद्विजा इत्यत्रि स्मृतेरुपस्थानमेव प्रधानमित्याह । उपपूर्वस्यासते ध्यानं वाच्यमिति माधवः कृष्णभट्टश्च । स्मृतिरन्नावल्यां शंखः—प्रातः संध्यां सनक्षत्रां

मध्यमांस्नानकर्मणि । स्नानकर्मणीतिमध्याह्नस्नानोत्तरमितित्तैवोक्तम् । संध्यायाअकरणेप्रलवायो भजुः—नानुतिष्ठतियःपूर्वानोपास्तेयस्तुपश्चि
माम् । सशूद्रवद्वहिःकार्यःसर्वस्माद्विजकर्मणः । याज्ञवल्क्यः—सर्वावस्थोपियोविप्रःसंध्योपासनतत्परः । ब्राह्मण्याञ्जनहीयेतह्यन्यजनमग
तोपिसः । याज्ञवल्क्यः—अनर्तश्चोत्सृज्यस्तुसविप्रःशूद्रसंमितः । भारते—येनपूर्वामुपासतेद्विजाःसंध्यांनपश्चिमाम् । सर्वास्तान्यामि
कोराजशूद्रकर्मणि कारयेत् । स्कान्दकौर्मयोः—संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु । यत्किंचित्कुरुतेकर्मनतस्यफलमाप्नुयात् । वि
ष्णुपुराणे—सर्वकालमुपस्थानंसंध्योःपार्थिवेष्यते । अन्यत्रसूतकाशौचविप्रमातुरभीतितः । विप्रमःअत्रादिनासंध्याकालाज्ञानं यैशाच्यंवा ।
संध्याविधियुद्धिजपदोर्केर्नशूद्रस्यसंध्या आगमदीक्षायुक्तस्यतुत्तदुक्तास्येवेतिपंचायतनसारेस्मृतिकौमुद्यांस्तुते । ब्राह्मणाद्ब्राह्मण्यामुत्सन्नयोः
कुंडगोलकयोरपिसंध्या—कुंडोवागोलकोविप्रःसंध्योपासनमात्रविदितिस्मृतिकौमुद्यांस्तुते । श्रान्तातपः—अनृतंमद्यगंधंचदिवाभैथुन
मेवच । पुनातिवृषलस्याञ्जंवहिःसंध्याह्युपासिता । गृहेप्राकृतीसंध्यागोष्ठेदशगुणास्थिता । नदीपुशतसाहस्राञ्जंताशिवसंनिधौ । अन्तावि
ष्णुसंनिधावितिचंद्रिकायांचसिष्ठपाठः । प्राकृतीएकगुणा । न्यासः—वहिःसंध्यादशगुणागर्तप्रस्रवणादिषु । ख्याततीर्थैशतगुणासाह
स्रीजाह्वीजले । माधवीयेऽत्रिः—उभेसंध्येतुर्कृत्येन्नाह्यैश्चगृहेष्वपि ॥ अथप्रयोगः । बृहत्पराशरः—पूर्वासंध्यातुगायत्री
ब्राह्मणीहंसवाहना । रक्तपद्मारुणादेवीरक्तपद्मासनस्थिता । रक्ताभरणभारंगीरक्तमाल्यांवरातथा । अक्षमालजलाधारवरहस्तामरार्चिता ।
त्रिश्रमात्सुराभ्यर्च्यैपुण्येगायत्रिवैधसि । आवाहयाम्युपास्त्यर्थमंहोनिघ्नन्पुनीहिमाम् । संध्यामाध्याह्निकीश्वेतासावित्रीरुद्रेदेवता । वृषेद्रवा
हनोदेवीज्वलात्रिशिखधारिणी । श्वेतांबरधरोश्वेतनागाभरणभूषिता । श्वेतस्त्रगक्षमालापिकृतानुरक्तशंकरा । जलाधारजटाघात्रीधरेद्रप्रभव

तथा । मातर्भवानिश्चेशिविश्वेश्वजनाचिते । शुभेवरेवरेण्येत्यमाहूतैहिपुनीहिमाम् । संध्यासायंतनीकृष्णाविष्णुदेवीसरस्वती । खगगाकृष्णव
 स्त्रातुशंखचक्रगदाधरा । कृष्णस्त्रग्भूणैर्युक्तासर्वज्ञानमयीवरा । वीणाक्षमालिकाचापहस्तास्मितवरानना । मातर्वाग्देवतेदेविवरेण्येचधन
 प्रदे । सर्वाभरणस्तुलेआहूतैहिपुनीहिमाम् । त्रिशिखं त्रिशूलम् । खगो गरुडः । मदनरत्ने—वृद्धांसरस्वतीकृष्णापीतवस्त्रांचतुर्भुजाम् ।
 शंखचक्रगदापद्महस्तांगरुडवाहनाम् । वदर्याश्रमवासांतामायांतीसूर्यमंडलात् । सामवेदकृतोत्संगंवनमालाविभूषिताम् । वैष्णवीमक्षरांशां
 तांदेवीमावाहयाम्यहम् । आचारादर्शे—रक्ताभवतिगायत्रीसावित्रीशुक्लवर्णिकेतिपाठः । संवर्तः—अथाचम्यकुशैर्युक्ताआसनेसमुप
 स्थितः । करसंपुटकंकृत्वासंध्यांनित्यंसमारभेत् ॥ ॥ आसनम् । स्मृतिसारे—कौशेयंकेवलंवापिअजिनंपटमेवच । दारुजंतालपर्णवा
 आसनंपरिकल्पयेत् । श्रीपर्ण्यादिदारुविहितं । चंद्रिकायांकौशिकः—कुशासनंसदापूतंयतीनांतुविशेषतः । योगयाज्ञचल्क्यः—कौशे
 यंवाथवाचर्मचैलंमूलमथापिवा । मार्कंडेये—चित्रासनंयोगपट्टंतथैवमृगचर्मच । कृष्णाजिनंतथातातवर्जयेत्पुत्रवान्यूही । स्मृतिसमु
 चये—वंशासनेतुदारिद्र्यपापेव्याधिसंभवः । धरण्यांदुःखसंभूतिर्दोर्भाग्यंभिन्नदारुजे । तृणासनेयशोहानिःपल्लवेचित्तविभ्रमः । कृष्णाजि-
 नेज्ञानसिद्धिर्नोक्षश्रीव्याघ्रचर्मणि । वस्त्रासनेव्याधिनाशःकेवलदुःखमोचनम् । अभिचारेनीलवर्णोक्तोवदयादिकर्मणि । शांतिकेधवलःप्रोक्तः
 सर्वार्थधिक्त्रकंचलः । मार्कंडेये—तद्वद्वोपविशेत्प्राज्ञःपादेनाक्रम्यचासनम् । वृहस्पतिः—वध्वासनेनियम्यासूस्मृत्वाचर्व्यादिकंततः ।
 सन्निमीलितदृब्धौनीप्राणायामंसमभ्यसेत् । आसनंतुचायुपुराणे—पद्ममार्धासनंवापितथास्वस्तिकमासनम् । शांतिहेमाद्रौकौर्म—
 ऊर्वोरुपरिविधैर्द्रुकृत्वापादतलेउभे । समासीनात्मनःपद्ममेतदासनमुत्तमम् । एकंपादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणिसत्तम । आसीनोर्धासनमिदं

योगसाधनसुतमम् । उभेकृत्वापादतलेजानूरीन्तरेणहि । समासीनात्मनःप्रोक्तमासनंस्वस्तिकंपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—रक्षयेद्धारणा
 त्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । रक्षा शिखाबंधइतिकेचित् । तन्न । शिखाबंधस्तत्रानुक्तः । साप्राणायामात्पूर्वमित्याचारादर्शः । प्राणायामोत्तर
 भित्तिकाभधेनुः ॥ ॥

प्राणायामनिर्वचनंतुकौर्मै—प्राणाःस्वदेहजोवायुरायामस्तुनिरोधनम् । तद्वैविध्यंकौर्मै—सएवद्विविधःप्रोक्तःसगर्भोऽगर्भएवच ।
 सगर्भमाहुःसजपमगर्भमजपंबुधाः । अगर्भोयोगाभ्यासोपयोगी । व्यासशौनकौ—अणवव्याहृतियुतांगायत्रीशिरसासह । त्रिःपठेदायत
 प्राणःप्राणायामःसुच्यते । प्रणवव्याहृतीतिद्वेद्व्याहृतीनांप्रणवयोगोनस्यात् । मध्यमपदलोपिसमासेगायत्र्यास्तद्योगोनस्यात् । मास्त्वितिचे
 त् सव्याहृतिसप्रणवमितिचोगयाज्ञचल्क्यविरोधः । अतोगायत्रीशिरसासार्धजपेद्वाहृतिपूर्विकाम् । अतिप्रणवसंयुक्तांत्रिरयंप्राणसंयमइ
 तियाज्ञचल्क्ययाव्यवस्था । गायत्र्याएवप्रणवयोगोऽप्रतीतिव्यर्थस्यात् । नचव्याहृतिगायत्रीशिरसांप्रत्येकंतद्योगांत्रिःप्रणवत्वेनप्रतीतिसार्थकम् ।
 सप्तव्याहृतिभिःसार्धसर्तौकारसमन्विताम् । शिरसासहितंदिवीप्राणायामेनियोजयेदितिचंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यविरोधात् । यत्स्वतएव
 व्याहृतीनामेवादौप्रणवइतिविज्ञानेश्वरस्तच्चित्यम् । गायत्रीविशेषणत्वादुभयोःपरस्परमन्वयायोगात् । गायत्रीविशेषणस्तयाऽसंवद्धार्यस्यव्याह
 रान्वयायोगाच्च । नचवाजपेयन्यायः । तत्रप्रधानेन्ययायोगाद्युक्तोभेध्वन्वयः । पष्ठचाःसंवधसामान्येऽपपत्तेश्च । नचात्रतथा । अतोयथाज
 पेतिस्वणमेकेनप्रणवपूर्वत्वंतथात्रापिशंक्रानिरासार्थंविज्ञानेश्वरोक्तिःसमाधेया । प्रतीत्युक्तेरेवशिरसापिप्रणवान्वयः । अतोऽनवप्रणवाइतिचं
 द्रिका । तदपि । व्यासस्मृतौ प्रणवंतशिरोमिधानात् । प्रतिप्रतीकंप्रणवसुच्चारयेदंतंचशिरसइतिछंदोगपरिशिष्टाच्च । अतोदशप्रण
 वाइतिपृथ्वीचंद्रः । शिष्टाचारोपेयम् । युक्तंचैतेदेव—एतामेताःसहानेनतथैभिर्दशभिःसह । त्रिःपठेदायतप्राणःप्राणायामःसुच्यतेइ

तिच्छंदोगपरिशिष्टाच्च । एताव्याहृतयःसप्त एतांगायत्री अनेनशिरसा एभिःप्रणैवः दशभिरितियथाप्राप्तानुवादः प्रतिप्रतीकमित्युक्तः ननुसंततमोकारदशकं । व्याहृतयःसप्त । भूर्भुवःस्वर्महर्जनस्तपःसत्यंतथैवच । इतिसप्तव्याहृतयःप्राणायामेपुनित्यशइतिचंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । व्यासः—आदानंरोधमुत्सर्गवायोस्त्रिभिःसमभ्यसेत् । शान्तिहेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः—नासिकाकृष्टउच्छ्वासो धृतःपूरकउच्यते । कुंभकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः । नीलोत्पलदलदश्यामंनभिदेशेव्यवस्थितम् । चतुर्भुजमहात्मानंपूरकेणविचिंतयेत् । कुंभकेनहृदिस्यानेध्यायीतकमलासनम् । ब्रह्माणंगौरवर्णचचतुर्वक्रंपितामहम् । रेचकेनेश्वरंविद्याल्ललटस्थंमहेश्वरम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलंपापनाशनम् । पूरकेणेत्यादितृतीयासप्तम्यर्थे । गौरंरक्तम् । रक्तंप्रजापतिध्यायेदितिव्यासोक्तेः । पूरकादीनांमिलितानांप्राणायामत्वम् । पूरककुंभकरैचैःप्राणायामश्चिलक्षणेज्ञेयइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । प्रत्येकंत्रिर्मत्रपाठेप्रत्येकंप्राणायामत्वमित्याचारादर्शः । शौनकः—नासिकामंगुलीभिश्चतर्जनीमध्यमाद्वते । दक्षिणेनसमाकृष्यसव्येनतुविसर्जयेत् । देवजानीयेस्मृत्यंतरे—दक्षिणेश्वासमाहृत्यवभैचैवविसर्जयेत् । शान्तिहेमाद्रावीश्वरगीतासु—रेचकंदक्षिणेप्रोक्तंपूरकंक्वामतश्चेत् । जपारंभेतुविज्ञेयोविपरीतश्चसंस्थितौ । संस्थितिःसमाप्तिः । विपरीतोदक्षिणेनपूरकोवामेनरेचकइत्यर्थः । बह्वृचपरिशिष्टे—दर्भपाणिःप्रथमममंत्रकंपंचदशमात्रिकंप्राणायामत्रयंकृत्यासमंत्रकंसंकृत्युर्वादिति ॥ ॥ मात्रास्वरूपमुक्तंसंग्रहे—यावत्कालंत्रिरावेष्टयजानुहस्तेनदक्षिणम् । छोटिकाकरणंयत्सामात्रेतिपरिपठ्यते । मात्राभिःपंचदशभिःप्राणायामोऽधमःस्मृतः । मध्यमोद्विगुणःश्रेष्ठस्त्रिगुणोधारणास्मृता । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । गायत्रीरहस्येस्मृतिसारे—पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनंप्रणवाभिधा । मुद्रयंसर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृहस्थयोः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्नासाग्रस्यचपीडनम् ।

ओंकारमुद्रासाश्रोक्तायतेश्चब्रह्मचारिणः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अंगुष्ठतर्जनीभ्यामुक्तुऋग्वेदीसामगायनः । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचण्डिकासंवेरथर्वभिः ।
 न्यासः—अंगुष्ठेनपुण्ड्रार्थनासायादक्षिणपुनः । कनिष्ठानामिकाभ्यामुवांगमप्राणसंग्रहे । मनुः—श्राणायामत्रयंकार्यसंध्यासुचतिसुष्य
 पि ॥ ॥ प्रणवस्वरमाहचंद्रोदयेचूडपरशरः—ऋग्वेदेस्वरितोदात्तश्चयजुःश्रुतौ । सामवेदेसविज्ञेयोदीर्घःसमुत्तएवच । योग
 याज्ञवल्क्यः—आथर्वणेसमुद्दिष्टउदात्तोनात्रसंशयः । शान्तिहेमाद्रौ—अनुदात्तोदात्तऋग्वेदेपणमात्रःस्वरउच्यते । सर्वोदात्तोयजुःसा
 म्प्राप्तुतातीतःश्रुतस्तथा । पूर्वोस्ति सोनुदात्तास्तिस्रउदात्ताः । तत्रैवशौनकः—वाष्कलेनैकमात्रोपमोकारःसमुदाहृतः । शकलायनवाचार्यो
 द्विसात्रमभिवाळति । सार्धेद्विसात्रंतं ग्राहमुद्रलोमुनिपुंगवः । सार्धेत्रिसात्रमोकारंचसिष्टोमुनिरवकीत् । पराशरश्चतुर्मात्रं ग्राहत्वव्यात्मतत्त्ववित् ।
 मात्राश्चार्धचतस्रोऽस्यविज्ञेयाःपरमार्थतः । अथर्वणश्रुतौ—यद्येकमात्रमभिध्यावीतित्येकमात्रउक्तः ॥ ॥ ऋष्यादिस्मरणंकार्यमित्युक्तंतत्रचं
 द्रोदयेऽन्यासः—अणवस्सऋषिर्ब्रह्मगायत्रीछंदएवच । देवोऽग्निःसर्वकर्मदौविनियोगःप्रकीर्तितः । देवोऽग्निरितिजपपरम् । ध्यानकालेपत्रब्रह्मज
 पकालेग्निरिव्यतइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः ॥ ॥ न्याहृतीनामृषीनाहभरद्वाजः—भरद्वाजःकश्यपश्चगौतमोऽत्रिस्तथैवच । वि
 श्वामित्रोजमदग्निरिवसिष्टश्चर्षपःक्रमात् । चंद्रिकायाम्—विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः । ऋषिरत्रिर्वसिष्टश्चकश्यपश्चयात्रक्रमम् ।
 आग्नेये—गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चवृहतीपंक्तिरेवच । त्रिष्टुप्चजगतीचेतिछंदांस्येतान्यनुक्रमान् । अग्निर्वोयुस्तथासूर्योवृहस्पत्यपएवच । इंद्रश्च
 विश्वेदेवाथेदेवताःसमुदाहृताः । सूर्यस्थाने आदित्यः अपांस्थानेवरुणःचंद्रिकायांपठितः । तत्रैव—न्याहृतीनांचसर्वासामृषिरुक्तःप्रजाप
 तिः । गायत्र्याऋष्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सवितोदेवतायसागुलमग्निस्त्रिपात्स्थिता । विश्वामित्रऋषिरछंदोगायत्रीसाविशिष्यते ।

गृद्धाचारशिरोमणौशातातपः—तत्सवितुर्वरेण्यमितिसावित्रीब्राह्मणस्य देवसवितरितिराजन्यस्य विश्वारूपाणीतिवैश्यस्येति । योगयाज्ञवल्क्यः—आपोज्योतिरित्येपमंत्रोयस्तुप्रकीर्त्यते । तस्यप्रजापतिश्चापिर्धुशुच्छंदोपिवर्णितम् । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्चदेवताःसमुदाहृताः ॥

न्यासाः चंद्रिकायाम्—पादयोश्चतथाजान्वोर्जघयोर्जठरेपिच । कंठमुखेतथामूर्ध्निकमेणव्याहृतीर्न्यसेत् । भ्रूंगुष्ठद्वयेन्यस्यभुवस्तर्जनि काद्वये । ज्येष्ठांगुलिद्वयेधीमान्स्वःपदंविनियोजयेत् । करन्यासविधिंकृत्वाअंगन्यासंसमारभेत् । भूःपदंहृदिविन्यस्यभुवःशिरसिविन्यसेत् । शिखायांस्वःपदन्यस्यकवचेतपदन्यसेत् । अक्ष्णोर्भगपदन्यस्यदिविदिक्षुधियःपदम् । तदित्यादिपादपरम् । ततःशिरसासर्वांगन्यासः ।—शिरस्तस्यास्तुसर्वांगेप्राणायामेपरंन्यसेदितिञ्चयासोक्तेः । न्यासांतरमाहचंद्रोदयेञ्चयासः—आपोगुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यथरसोमुखे । अमृतंजानुर्नोर्ब्रह्महृदयेभूःपदन्यसेत् । भुवर्नाभौललाटेस्वरोकारंभूर्धिविन्यसेत् । शौनकः—प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतःसंयतेंद्रियः । अथसंध्यामुपासिष्यइतिसंकल्प्यभार्जयेत् ॥ चंद्रिकायांवृहन्मनुस्मृतौब्रह्मांडेच—नद्यातीर्थेहृदेवापिभाजनेमृन्मयेथवा । औदुंबरेचसौवर्णेराजतेदारवेजलम् । कृत्वाथवामहस्तेवासंध्योपास्तिस्मारभेत् । औदुंबरे ताम्रपात्रे । यत्तुञ्चयासः—वामहस्तेजलंकृत्वायेतुसंध्यामुपास्तिथैवच । वामहस्तेजलंगृह्णन्नकुर्यान्भार्जनंकचिदितिगायत्रीरहस्येआपस्तंबोक्तेः । नद्यादिपरमितिवयम् । गंगायांवापिकायांवातडागे कुर्वतितावदुदकस्याविभागंकल्पयित्वातीर्थानितत्रावाह्येत्युक्तम् । बृहस्पतिः—धाराच्युतेनतोयेनसंध्योपास्तिर्विगहिता इति ॥

भार्जनं योगयाज्ञवल्क्यः—आपोहिष्ठेतिमिधुभिर्ऋग्भिस्तुप्रयतःशुचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्जलंशिरसिभार्जयेत् । नवप्रणवाःप्रतिपादम् ।

१ जानुनोर्ध्वहृदये ।

बहुचपरिशिष्टे—सदर्भपाणिनादायोत्तानंशिरसिमाजयेत् । छंदोगपरिशिष्टे—शिरसोमार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदकाविदुभिः । ऋगंतेमार्जनं
 गुर्यात्पादंतिवासमाहितः । प्रणवोभूभुवःस्वर्वागायत्रीचतृतीयकम् । अब्दैवतंतृचैवचतुर्थमितिमार्जनम् । योगीश्वरनारायणौ—तृच
 कुर्यात्पादंतिवासमाहितः । नवभिःपादैःप्रणवोपेतैर्नवमार्जनानीतिद्वितीयः । तृचांतेमा
 स्यात्तेधवाकुर्याद्वर्षाणामतमीदृशम् । एवंचत्रयःपक्षः—मार्जनंचकुशाभावेदेवतीर्थेन यद्वाकुशसहितेनदेवतीर्थेन ।
 ज्ञानमिति तृतीयः । व्यासः—यस्यक्षयायेतिजलसंकुशंप्रक्षिपेदधः । हारीतः—मार्जनंचकुशाभावेदेवतीर्थेन । मंत्रस्थानोपक्रमत् ।
 यत्तुस्मृत्यर्थसारे—पच्छोर्ध्वंशक्रक्षश्चमार्जनेनैतन्मयेतृचे । ब्रह्मस्तच्युतंतोयंस्वयंशिरसिधारयेदिति तन्मंत्रस्थानपरम् । मंत्रकेचतथाकाशभूमौ
 प्रकारान्तरमुक्तं काशीखंडे—आपोहिष्ठेतिस्मृतिमार्जनंतुततश्चेत् । भूमौशिरसिचाकोशाकाशोभुविमस्तके । मस्तकेचतथाकाशभूमौ
 चनवधाक्षिपेत् । भूमिशब्देनचरणावाकाशंहृदयंस्थितम् ॥ आपोहिष्ठेत्यस्यऋष्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सिधुद्वीपोभवेदार्पणायत्रंछं
 दायच । आपश्चदेवतंप्रोक्तंविनियोगश्चमार्जने । भृगुः—आपोहिष्ठानवस्थुक्षुसिधुद्वीपऋषिःस्मृतः । अब्दैवत्यास्तुसप्तर्चोगायत्र्योद्वैत्वनुष्टुभौ ।
 मैत्रायणीयपरिशिष्टे—प्रातःसूर्यश्चमेतुक्त्वासायमग्निश्चमेतिच । आपःपुनंतुमध्याह्निकुर्यादाचमनंततः । प्राणायामोत्तरंसूर्यश्चमेत्या
 चम्यमार्जयेदितिक्रमःक्रात्यायनादीनाम् । अन्येषांप्राणायामोत्तरमाचम्यमार्जयित्वासूर्येतिपृथ्वीचंद्रदेवयाज्ञि
 कौ ।—होत्वामंत्रवदाचम्यपुनराचमनंचरेदितिदोडरानंदेनारसिंहात्सकृदाचमनमेव । पितामहः—सूर्येश्चलनुवाकस्यछंदोगायत्रमु
 च्यते । सवितादेवतातस्यऋषिरत्रिरितिस्मृतः । चंद्रोदयेसंग्रहे—आपःपुनंतुमंत्रस्यऋषिःपूतइतिस्मृतः । छंदोनुष्टुम्भवेद्वापिपृथिवीतस्यदे
 वीतिद्वितीयः । प्रणवोपेतैर्नवभिःपादैर्नवमार्जनानीतिद्वितीयः ।

१ मार्जनेचत्वारःपक्षः—आदीप्रणवेनसमस्तव्याहृतिभिर्गायत्र्यामार्जनंकृत्वासमस्तवृचैर्नवमार्जनंकुर्यादित्येकः । प्रणवोपेतैर्नवभिःपादैर्नवमार्जनानीतिद्वितीयः ।
 ऋगंतेमार्जनमिति तृतीयः । तृचांतेमार्जनमितिचतुर्थइत्यप्यन्यत्र ।

वता । तत्रैव—अग्निश्चेतिपिचोयंत्वस्यसूर्यमृषिर्विदुः । देवताग्निर्भवेच्छंदोगायत्र्यप्रोक्षणेविधिः । सूर्यस्येत्यस्याग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यमन्यु
मन्युपतिरात्रयोदेवताइतिचंद्रिकामदनपारिजातौ । नारायणऋषिः सूर्योदेवतागायत्र्यपुरिष्ठाद्बृहतीछंद इतिहरिहरः । ब्रह्माऋषिः प्रकृति
श्छंदः आपोदेवतेति पृथ्वीचंद्रः । अग्निश्चेत्यस्यसूर्यऋषिः प्रकृतिश्छंदः अग्निमन्युमन्युपत्याहानिदेवताइतिचंद्रिका । आपः पुनंत्वित्यस्यमारी
चः कश्यपोविष्णुर्वाऋषिः आपोदेवताअनुष्टुप्छंद इतिसएव । नारायणऋषिरितिदेवजानीये ॥ ॥ छंदोगानामाचमनेमंत्रमाहगौतमः—
अहश्चमादित्यश्चपुनात्वितिग्रातः । रात्रिश्चमावरुणश्चपुनात्वितिसायमिति । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिलिंगोक्तादेवतेतिचंद्रिका । विष्णुः—
जानुभ्यामुपरिष्ठानुशुष्कवासाः स्थितोजले । सांध्यमाचमनं कुर्वन्शुचिः स्यादशुचिस्त्वधः । पुनर्मार्जनमुक्तं बहुचपरिशिष्टे—अथपुनराच
म्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीभिरापोहिष्ठेति सूक्तेनेति । शौनकीयेऽप्येवम् । गायत्रीकल्पेत्—आपोहिष्ठेतित्रिभिः पादान्ते शनोदे
वीरितिचतुर्भिरर्धर्चाते इदमापइतित्रिभिर्ऋगंते । मार्जनोत्तरमघमर्पणंयोगयाज्ञवल्क्यः । जलपूर्णतुलुकं नासिकाग्रेविधृत्यच । प्राणा
न्निरुध्नुपदांपठित्वातजलंक्षिपेत् । कात्यायनः—जपेदनायतासुर्वोत्रिः स कृत्वा घमर्पणम् । कौर्म—आपः पाण्योः समादायघ्राणमासज्यत
त्रच । बहुचपरिशिष्टे—अथगोर्कणवल्कतेनहस्तेनोदकमादायनासिकाग्रेधारयन्कृष्णघोरपुरुषाकृतिर्मोत्मानमंतव्याप्यस्थितंविचित्रं संयतप्रा
णोऽघमर्पणसूक्तं दुपदामृचंवावर्तयेत्तपाणिस्थे उदकेपतितं ध्यात्वावामतोभुवितीव्रपातेनक्षिपेदित्येवमेकनकुर्वतीति । संध्याकल्पे—स्वहस्तवा
रिनासाग्रेपठित्वादुपदांक्षिपेत् । अर्धभूमौ शिरस्यर्धं सर्वमुव्यधमर्पणम् । अत्रकरपाण्योरैच्छिकोविकल्पः । योगयाज्ञवल्क्यः—अघमर्पण
सूक्तस्यऋषिश्चैवाघमर्पणः । आनुष्टुभंभवेच्छंदोभाववृत्तंचदैवतम् । अश्वमेधावभृथेकविनियोगोस्यकल्पितः । अघमर्पणोत्तरमाचमनमाहचंद्रि

कादौशालः—उपस्थेत्तः पश्चान्मंत्रेणनेनमंत्रवित् । अंतश्चरसिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः । त्वंयज्ञस्त्वंवपदकारआपोज्योतीरसोमृतम् ॥ ॥

अथसूर्यार्घः । कौर्मै—उँकारव्याहृतियुतांगाथत्रीवेदभातरम् । जहवाजलंजलिदद्याद्वास्करंप्रतितन्मनाः । अंजलयज्ञयः । कारभ्यां
तोयमादायगायत्र्याचाभिमंत्रितम् । आदित्याभिमुखस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोः क्षिपेदिति वयामोक्तेः । अतएवकेवलगायत्र्यार्घ्यत्रयंनव्याहृतियु
तया । तदुहवातेनह्यवादिनः पूर्वाभिमुखाः संध्यायांगायत्र्याभिमंत्रिताअपऊर्ध्वविक्षिपंत्युद्यंतमस्तंयंतमादित्यमितितैत्तिरीयारण्यकात् ।
अतएवचतुर्थार्धतुगायत्र्यादद्याद्वाहृतिसंयुतमितिप्रायश्चित्तार्थविशेषः । कौर्मैतुकात्यायनपरमिदमित्युक्तम् । उत्थायार्कप्रतिप्रोहेत्रिकेर्णांजलिमं
भसाइतिकात्यायनस्मृतैः । त्रिकं प्रणवव्याहृतित्रयगायत्र्यः । संध्याकल्पेआश्वलायनः—सकृन्मंत्रेणद्विस्तूष्णीमर्घ्यंदद्याद्विचक्षणः ।
मनुः—परंमंत्रःप्रभातेस्यान्मध्याह्नेतुच्छुःस्थितः । द्विजोऽर्धप्रक्षिपेदेव्यासायंचोपविशन्सुवि । प्रातर्माध्याह्निकींसंध्यांतिष्ठवेवसमर्पयेत् । उप
विश्यतुसायाह्नेजलेत्वर्यंनिक्षिपेत् । यन्नुवस्तिष्ठः—उपविश्यचयत्रार्घ्यंसर्वतन्निष्कलंभवेदिति तत्सायंसंध्याभिन्नपरम् । कश्यपः—
त्रिशक्कोमहावीर्यामंदेहानामराक्षसाः । कृष्णातिदारुणघोराःसूर्यमिच्छंतिखादितुम् । ततोदेवयणाःसर्वैश्चयवश्चतपोधनाः । उपासतेत
दासंध्यांप्रक्षिपंत्युदकांजलिम् । दहतेतेनतेदैत्यावज्रीभूतेनवारिणा । अर्घ्यकालः काशीखंडे—अर्घोदयास्तसमयेतस्मादर्घ्योदकांक्षिपेत् ।
कौर्मैमार्कंडेययोस्तु—जस्वाजलंजलिदद्याद्वास्करंप्रतितन्मनाः । सावित्रीप्रजपेत्तुसुस्थानमुक्तम् । सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्चुखःप्रयतःशुचिः । अथोपतिष्ठेददित्यमुदयंतं
समोहितइत्युक्तम् । देवजानीयेप्येवम् । चंद्रिकायामपि गायत्रीजपेत्तरुपस्थानमुक्तम् । नचआदित्याभिमुखस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंध्यायोः
क्षिपेदिति वयामोक्तेःसूर्योदयोत्तरमर्घ्यदानमितिवाच्यम् । तस्याआदित्यदिगभिमुखत्वार्थत्वात् । यत्तूपास्यनोत्तरं जपउक्तः सशाखांतरपरः ।
शौनकाः—असावादित्यमंत्रेणप्रदक्षिणमतःपरं । अयःस्पृष्ट्वादक्षिणेतुपश्चोदेवान्विसर्जयेत् । प्रदक्षिणोत्तरंजलंस्पृशेत् । सायंमंत्रवदाचम्यप्रोक्ष्य

सूर्यसंचानलिम् । दत्त्वाप्रदक्षिणंकृत्वाजलंस्पृष्ट्वाविशुध्यतीतिचंद्रोदयेनारसिंहात् ॥ ॥ अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तंप्रयोगपारिजाते—अस्यकश्यपऋषिः ब्रह्मादेवता गायत्रीछंदः तर्पणेविनियोगः । भूःपुरुषंतर्पयामि । मंडलं आत्मानं ब्रह्मरूपिणीं गायत्रीं वेदमातरं सांस्कृतिं संध्यां बालां ब्रह्मणीं उपसं निमृचं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमंत्राधिपां । सायंतु विष्णुर्देवता अनुष्टुप्छंदः स्वःपुरुषंतर्पयामि सामवेदंतर्पयामि विष्णुरूपिणीं परमात्मानं सरस्वतीं वृद्धां वैष्णवीं । एवंपंचदशकृत्वस्तर्पयित्वाद्विराचामेदिति । संध्याकल्पेप्रयोगपारिजातेचस्मृत्यंतरे—ततस्त्वाचम्यविविधत्प्राणायामान्नवाचरेत् ॥ ॥

गायत्रीस्वरूपध्यानन्यासादि । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—जपेत्तुत्रिपदाज्ञेयाअर्चनेतुचतुष्पदा । न्यासेजपे तथाध्यानेअग्निकार्ये तथाचने । सर्वत्रत्रिपदाज्ञेयाब्राह्मणैस्तत्त्वचित्तैः । पदशब्दःपादपरः । गायत्र्याश्चतुर्थपादउक्तोगारुडे—परोरजसेसावदौचतुर्थपदमीरितम् । पदात्रिंशन्मते—मानस्तोकेतिमंत्रेणशिखाबंधंतुकारयेत् । जपंहिसंतिरक्षांसिरक्षार्कमविवर्जितम् । कात्यायनः—भूर्भुवसुवरित्यापोऽभिमं व्यचपरिक्षिपेत् । रक्षयेद्द्वारिणात्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । प्रणवाद्याव्याहृतीस्तुसावित्रीचजपेत्ततः । शांतिहेमाद्रौब्राह्मणे—छंदोगायत्रीगायत्र्याःसविताचैवदेवता । शुक्लेवर्णोमुखंचाग्निर्विश्वामित्रऋषिस्तथा । त्रयीशिरःशिखारुद्रोविष्णुर्हृदयमेवच । उपासनेविनियोगःसांख्यायनसगोत्रजा । त्रैलोक्यंचरणंज्ञेयंपृथिवीकुक्षिरेवच । एवंध्यात्वातुगायत्रीजपेद्वादश्लक्षणात् । न्यासाकरणेदोपउक्तः शांतिहेमाद्रौ—कर्मणोन्यासहीनस्यगृह्ण्यर्धहिराक्षसाः । अश्वेणकरशुद्धिकृत्वा न्यासंकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रणवन्यासमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—अकारंनामिदेशेतुकारंहृदिविन्यसेत् । मकारंमूर्ध्निबिन्यसेदपन्यासोविमुक्तिदः । व्याहृतिन्यासमाहपराशरः—भूर्लोकंपादन्योन्यस्य भुवर्लोकंतुजानुनोः । स्वर्लोकंगुह्यदेशेतुनाभिदेशेमहस्तथा । जनलोकंतुहृदयेकठदेशेतपस्तथा । भुवर्ललाटसंधौतुसत्यलोकःप्रतिष्ठितः । मध्य

[illegible]

श्रीवंशद्वन्द्वयोदशमयं चतुर्दशमरूपं च दशमौ गिरिसंस्तदंशं वैष्णवमष्टादशमाश्विनमेकोनविंशं जापत्यं विंशं सर्वदेवमेकविंशं
रीन्द्रादित्रासं यो विंशं वैष्णवं चतुर्विंशमिति । चंद्रिकायाम्—अथ तत्त्वानिवक्ष्यामि अक्षराणां विशेषतः । पृथिवीबुदकं ते जो वायुरंबरमेव
च । गंगोरमो ग्रहं च सगर्गः शब्दो ययागिति । दृष्टान्तु पस्यं पायुश्च पद्मे त्वेत्त्वकचक्षुषी । जिह्वाघ्राणं मनस्तत्त्वमहंकारो महांस्तथा । गुणत्रयं च
गततं क्रमशस्तत्त्वनिधयः । तत्रैव—सहानित्याविश्वहृदया विलासिनी प्रभावती लीलाशांता शांतिर्दुर्गा सरस्वती विश्वरूपा विशाला आप्यायनी वि
मलानमो मयी हिरण्यरूपा सूक्ष्मा विश्वायो निर्जया वह्वा पञ्चाला वराशो भनागदारूपेति शक्त्य इति । अक्षरदेवता तत्त्वशक्तीनामुक्तिरक्षरन्यासोत्तरं
देवतादिन्यासार्थः । यद्वा मुक्ते देवताका मुक्त्युक्तिरमुक्तत्वका मुक्ताक्षराय नम इत्यक्षरन्यासार्थः । अक्षरविन्यासकाले तत्तदेवतादिव्ययमित्येवमर्थ
ना । चंद्रिकायां गन्यासमाह्वयाम्—हृदितत्त्ववितुन्यस्य सेत्कं डेवरेणियम् । भगो देवसेति खंडं शिखायां तु तोन्यसेत् । धीमहीति
न्यमेदं केपियो न धनेत्रयोः । प्रचोदयादिति पदमगार्थे विनियोजयेत् । ॐ भूर्गुष्टयोन्यस्य ॐ भुवस्तर्जनीद्वये । ॐ स्वधैव तथान्यस्य मध्यमा
भ्यां यंतो द्वयः । अनामिकाद्वये धीमान्यसेत्तत्पदमग्रतः । कनिष्ठिकाद्वये भर्गः पाणयोर्मध्ये धियः पदम् । अत्र सर्वे मंत्राः सप्रणवानमोताश्च । ॐकार
मादापुचार्यं मंत्रवीजमतः परम् । नामग्राह्यं नमो तं जपन्यामः प्रकीर्तित इति चंद्रिकायां शांतिहेमाद्रौ च भृगुरक्तेः ॥ अथ गायत्री
कथनम् । चंद्रिकायां ॐ मिति हृदि । भूरिति मुखे । भुव इति शिरसि । स्वरितिसर्वांगे । तत्रैव च व्यासः—विन्यस्यैवं जपेद्यस्तु गायत्री
वेदमातरम् । ब्रह्मलोकमवाप्नोति व्यासस्त्वचनं यथा ।

मुद्राप्रकारः—चंद्रिकायां ब्रह्मरूपे च—अथातो दर्शयेन्मुद्राः संमुखं संपुटं तथा । ततो विततविस्तीर्णे द्विमुखत्रिमुखेततः । चतु
र्मुखं च गुप्तं पुष्पाभयोमुखेततः । व्यापकां जलिकाख्यं च शृङ्गकटंतदनंतरम् । यमपाशं च ग्रथितंततः स्यात्संमुखोन्मुखम् । प्रलंबं मुष्टिकोमीनः

क्रमोवारादृष्टवच । सिद्धाक्रांतमहाक्रांतततोमुद्रपरहृषाविति । तल्लक्षणंतत्रैव—संमुखंसंधितौहस्तावुत्तानौकुंचितांगुली । कुंचितावक्राः ।
 संपुटपद्मक्रोशाभौकरावन्योन्यसंहतौ । विततंसंहतौहस्तावुत्तानावायतांगुली । विस्तीर्णसंहतौपाणीमियोक्तांगुलिद्वयौ । अंगुल्यौकनिष्ठे । सं-
 मुखामक्तयोःपाणयोःकनिष्ठाद्वययोगतः । शेषांगुलीनवैकल्येद्विमुखत्रिमुखादयः । कनिष्ठयोर्योगेगुष्ठयोर्योगेशेषांगुलीनवैकल्येद्विमुखम् ।
 तर्जन्योर्योगेप्रमुखम् । मध्यमयोर्योगेचतुर्मुखम् । अनामिकयोर्योगेपंचमुखम् । शेषांगुलीनांसंयोगेकनिष्ठायोगनाशने । तिर्यक्संयुज्यमाना-
 ग्रौसंयुक्तांगुलिमंडलौ । हस्तौपण्णमुखमित्युक्तामुद्राविशारदैः । आकुंचिताग्रौसंयुक्तौन्युज्जौहस्तावधोमुखम् । उत्तानौतादृशविवेक्यापकां
 जलिकंक्रौ । अधोमुखौबद्धमुष्टीमुक्ताग्रांगुष्ठकौक्रौ । शकटंनामकथितंयमपाशमतःपरम् । बद्धमुष्टिकयोःपाण्योरुत्तानावामर्तजनी । कुंचिता
 ग्रान्ययायुक्तातर्जन्यान्युज्जवक्रया । उत्तानसंधिसंलीनबद्धांगुलिदलौक्रौ । संमुखौषट्तितादीर्घांगुष्ठौग्रथितमुच्यते । संचितोर्ध्वांगुलिर्वामस्ता
 दृशादक्षिणेनतु । अधोमुखेनसंयुक्तःसंमुखोन्मुखमुच्यते । संचितासंबद्धा । उत्तानोन्नतकोटीचप्रलंबःकथितौक्रौ । उत्तानानामिकानिष्ठि
 कावित्यर्थः । मुष्टीचान्योन्यसंबद्धावुत्तानौमुष्टिकोभवेत् । मत्स्यस्तुसंमुखीभूतौयुक्तानामकनिष्ठिकौ । ऊर्ध्वसंयुक्तवक्राग्रौशेषांगुलिदलौक्रौ ।
 अधोमुखःकरोवामस्तादृशादक्षिणेनतु । शुद्धेशेसमाक्रांतःकूर्मोनामाभिधीयते । ऊर्ध्वमध्वेवामभुजःपक्षाभ्यामाश्रयेत्करम् । वराहःकथ्यतेक
 क्षसीपाश्रयकेकरे । सिद्धाक्रांतसमाख्यातंकर्णपितकरादुभौ । किंचिदाकुंचिताग्रौचमहाक्रांतंततःपरम् । ऊर्ध्वकिंचिद्रौपाणीमुद्रोवामत
 र्जनी । ग्रस्तादक्षिणहस्तेनपल्लवोदक्षिणःकरः । मूर्ध्निअधोमुखःस्थितोदक्षिणःकरःपल्लवइत्यर्थः । चंद्रिकायामहासंहितायाम्—नजा
 तुदर्शयेन्मुद्रामहाजनसमागमे । शौनकस्तुयोनिमुद्रामेवाह—पङ्कगमत्रैर्विन्यस्योनिमुद्रांप्रदर्शयेत् । गायत्रीसंस्मरेद्धीमान्हृदिवासूर्यम

डले । कृष्णभट्टीयेव्यासः—हस्ताभ्यामुकुलीकृतवानामिकामूलपर्वणः । अंगुष्ठौतुक्षिपेदुक्तामुद्रपावाहनीधुधैः । अधोमुखीत्वियंचेतस्या
रक्षापनीमुद्रिकास्थिता । संनिधायोच्छ्रितांगुष्ठौमुष्ट्यासंयोजनीभवेत् । अंतःप्रवेशितांगुष्ठसैवसंरोधिनीमता । नमस्काराभिधामुद्राज्ञेयापाणी
तुसंहती । प्रसार्यदक्षिणहस्तं वामस्योपरिचक्रमात् । कनिष्ठाधंगुलीनांचसंकोचेनसमानयेत् । अंगुष्ठान्मूलपर्यंतं संहाराख्येयमीरिता । हस्त
योरुभयोः सम्यगुच्छ्रितामंगुलीपुच । मध्यमातर्जनीयोगात्कनिष्ठोपकनिष्ठयोः । संश्लेषाद्धेनुमुद्रयंगोस्तनीचेश्चरप्रिया ॥ ॥ गायत्र्याः
स्वरूपमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—श्वेतवर्णसिमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा । श्वेतैर्विलेपनैः पुण्यैरलंकारैश्चभूषिता । आदित्यमंडलांतस्थाब्रह्मलो
कगतातथा । अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगताशुभा । बहुचपरिशिष्टे—अथमंत्रदेवतांध्यात्वा आगच्छवरदेदेविजपेमेसंनिधौभव । गायं
तंत्रायसेयस्माद्गायत्रीत्वंततः स्मृतेत्यावाह्यपूजयेदिति । चंद्रिकायांगोभिलः—आयाहिवरदेदेविज्यक्षरेब्रह्मवादिनि । गायत्रिच्छंदसांमा
तर्ब्रह्मयोनेनमोस्तुते । व्यासः—तेजोसीतिचमंत्रेणगायत्रीमावेहद्विजः । उपस्थायतुरीयेणनमस्कृत्यजपेचताम् । तुरीयेणेतिनमस्तेतुरीयाये
त्यादि सावदोमितेन । आवाहनमंत्राणांयथाशाखंव्यवस्था ।

गायत्रीजपप्रकारमाहयोगीश्वरः—प्रणवः पूर्वमुच्चार्योर्भूवः स्वस्ततः परम् । गायत्रीप्रणवश्चातिजप्येष्वेवमुदाहृतम् । द्यौ
धायनः—उभयतः सप्रणवांसव्याहृतिकांजपेदिति । दृष्ट्वा पराशरः—प्रणवोर्भूवः स्वश्चपुनः प्रणवसंयुताम् । अंत्योकारसमायुक्तां
न्यंतेकवयः परे । प्रणवौतेतथाचादौ आहुरन्येजपक्रमम् । आदावेवकारोव्याहृत्याचादितस्ततः । तदाद्यांचतदंतांचकुर्यात्प्रणवसंपुटाम् ।

१ संवर्तः—गायत्रीत्र्यक्षरांवालांराक्षसूत्रकमंडलुम् । रक्तवस्त्रांचतुर्वक्त्रांहंसवाहनसंस्थिताम् । ब्रह्मार्णीत्रह्रदैवत्वांब्रह्मलोकनिवासिनीम् । आवाहयाम्यहृदैर्वीगायत्रीं
सूर्यमंडलात् । इति । २ आवहेदावाहयेत् ।

देवजानीयेष्टद्वमनुः—पडोंकारांजपेद्विग्रागायत्रीमनसाशुचिः । तिस्रोव्याहृतयः पूर्वप्रथमोकारसंयुताः । पुनःसंहत्यचोकारंमंत्रस्याद्यंतयो
स्तथा । तत्रैवहारीतः—प्रणवोव्याहृतयःसावित्रीचेति । अत्रयथासंप्रदायंव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । स्मृतिरत्नावल्यंतु—तत्रैकप्रण
वाग्राह्यागृहस्थैर्जपकर्मणि । गृहस्थवच्चजसव्यासाचैवब्रह्मचारिभिः । संपुटाचपडोंकाराभवेत्साधूर्ध्वरेतसामितिव्यवस्थेत्युक्तम् । ऊर्ध्वरेतसोनै
ष्ठिकाब्रह्मचारिणश्च । वनस्थायतयः । मोक्षार्थिनंप्रत्याहवृद्धपराशरः—योनांछतिसंतानंमोक्षमिच्छतिकेवलम् । अंत्योकारमसौकुर्व
न्नक्षरंपदमाप्नुयात् । योगयाज्ञवल्क्यस्तु—प्रणवव्याहृतीसार्धस्वाहांतोहोमकर्मणि । प्रतिलोमाप्रकर्तव्याफट्कारांतमिचारकेइत्याह ॥ ॥
अथजपस्थानानि । याज्ञवल्क्यः—अग्रगारेजलोतेवाजपेदेवालयेपिवा । पुण्यतीर्थेगवांगोष्ठेसिद्धक्षेत्रथागृहे । शंखः—गृहेत्वे
कगुणंजप्यनघादौद्विगुणमतम् । गवांगोष्ठेशतगुणमग्र्यगारेशताधिकम् । सिद्धक्षेत्रेपुतीर्थेपुदेवतायाश्चसंनिधौ । सहस्रशतकोटीनामनंतंवि
ष्णुसंनिधौ । कौर्मै—गुह्यकाराक्षसाःसिद्धाहरंतिप्रसमंयतः । एकांतितुशुभेदेशतस्माज्जप्यसदाचरेत् । पारिजातेसंध्याकल्पे—प्रात
र्नाभौकरोत्कृत्वामध्याह्नेद्विसंस्थितौ । सांयंजपस्तुनासाग्रेत्रिसंध्यजपलक्षणम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तिष्ठन्याजपंकुर्याद्धस्तोहृदयसं
मितः । आसीनजपएवस्याजानुमात्रेणसंमितः । विशेषांतरमाहसएव—जपस्येहविधिविधेयथाशक्तिसमासतः । नचक्रमन्त्रविहसन्न
पार्श्वमवलोकयन् । नापाश्रितोनजल्पंश्चनम्रावृतशिरास्तथा । पादेनपादमाक्रम्यनचैवहितथाकरो । नैवंविजपंकुर्यान्नचसंश्रावयेजपम् ।
उष्णीषीकंचुकीनमोमुक्तकेशोगलावृतः । अपवित्रकरोऽगुह्यःप्रलपन्नजपेत्काचित् । क्रोधोमदःक्षुधातंद्रानिष्ठिवनविजृम्भणे । श्वनीचदर्शनं
निद्राप्रलापश्चजपद्विपः । एतेपांसंभवेवापिकुर्यात्सूर्यादिदर्शनम् । आचम्यवाजपेच्छेपंकृत्वावाग्राणसंयमम् । चंद्रोदयेसांचपुराणे—
जपंकुर्वन्त्यदिष्टीवेत्क्षुवेतजृम्भतेपिवा । आचामेद्भुविन्यस्ताक्षःस्पृशेदम्भोगोमयम् । योगयाज्ञवल्क्यः—प्रसार्यपादौनजपेत्कुक्षुटासनए

उपपातकनाशिनी । लक्षजाप्येनचतथामहापातकनाशिनी । कोटिजाप्येनराजेंद्रयदिच्छतितदाश्रुयात् । मनुः—सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्यबहि
रेतच्छिंकद्विजः । महतोप्येनसोमासात्वचेवाहिविमुच्यते । त्रिकं प्रणवोव्याहृतित्रयंगायत्रीच । व्यासः—अष्टोत्तरशतंनित्यमष्टाविंशति
मेववा । विधिनादशकंवापित्रिकालेषुजपेदुधः । यमस्मृतौनारसिंहेच—सहस्रपरमादेवीशतमध्यांदशावराम् । गायत्रीतुजपेन्नित्यंसर्व
पापप्रणाशिनीम् । याज्ञवल्क्यः—जपन्नासीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदयात् । संध्याप्राक्प्रतरेवंहितिष्ठेदासूर्यदर्शनात् । श्रत्यक्षप्रत्यक्षुखः ।
प्राक्प्राङ्मुखः । अत्रोदयोत्तरकालांतरेसायंसंध्यावंदनेपिउत्तरावधौविधेयेनासनप्रत्यक्षुखत्वयोर्वाषः एवंप्रातरपि । अवाधेनगतौसंभवत्यावा
धायोग्यत्वात् । मनुः—पूर्वासंध्यांजपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् । पश्चिमांतुसमासीनःसम्यगृक्षविभावेनात् । दशेत्यापत्परमितिचंद्रिका ।
संभवोपेक्षयाविकल्पइतिदेवजानीये । सूर्योदयनक्षत्रावधिर्जपःकाम्यः । कामनाभावेविहितदशादिसंध्याग्रहइत्याचारादर्शः । तन्न
कामाश्रुतेः । आपद्यष्टसंख्येतिस्मृत्यर्थेसारे । आपस्तंबः—सावित्रीसहस्रकृत्वआवर्तयेच्छतकृत्वअपरिमितकृत्वोवेति । अपरिमितेय
नेनगणनानिराकियते ।—असंख्यातंतुयज्ञसंतज्ञसंतनिष्फलंभवेदितिशांख्योक्तेः । किंतु सहस्रादिभ्योऽधिकसंख्याग्रहणंपाष्ठन्यायादितिके
चित् । युक्तंत्वष्टाविंशत्यादिन्यूनग्रहणमेव । सहस्रकृत्वइत्युक्त्वाशतकृत्वइतिन्यूनश्रकमात् । षोष्ठ्युक्तादेयातिस्रोदेयाइत्यधिकोपक्रमद्वै
लक्षण्यमिति । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—ब्रह्मचार्योहिताग्निश्चशतमष्टोत्तरंजपेत् । वानप्रस्थोयतिश्चैवसहस्रादधिकंजपेत् । शत
मित्यनुदितहोमिपरमितिचंद्रिका ॥

जपमालाविचारः । माधवीयेशंखः—कुशवृत्त्यांसमासीनःकुशोत्तरीयाकुशपवित्रपाणिःसूर्याभिमुखोवाक्षमालामादायदेवतां
ध्यायन्जपंकुर्यादिति । स्कांदे—सौवर्णराजतंताम्रंस्फटिकंरत्नजंतथा । अरिष्टुप्रजीवं(?)चशंखंपद्मंतथामणिम् । कुशग्रंथिचरुद्राक्षमुत्तमंचो

ततोत्तरम् । सांयपुराणे—श्रवालहेममुक्तामिर्मणिरुद्राक्षपुष्करैः । दर्भारिष्टकवीजैश्चशखैर्वाजीवैर्जपेत् । रामार्चनचंद्रिकायाम्—
तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्जपमालिका । सर्वकर्मसुखेषामीप्सितार्थफलप्रदा । हारीतः—स्फटिकैर्द्राक्षैर्कैर्मालातथैवांगुलिपर्वभिः । शंख
रूप्यमयीमालाकांचीनीनिवजोत्पलैः । पद्माक्षकैश्चरुद्राक्षैर्विद्रुमैर्मणिमौक्तिकैः । गौतमः—अंगुल्याजपसंख्यानमेकमुदाहृतम् । रेख
याष्टगुणपुत्रजिवै(?)दशगुणाधिकम् । शतस्याच्छलमणिभिःप्रवालैश्चसहस्रकम् । स्फटिकैर्दशसाहस्रमौक्तिकैर्लक्षमुच्यते । पद्माक्षैर्दशलक्षंतुसौ
वर्णैःकोटिरुच्यते । रुद्राक्षमधिकृत्योमासंवादेब्राह्मे । —लक्षकोटिसहस्राणिलक्षकोटिशतानिच । जपेतुलभतेपुण्यंनत्रकार्योविचारणा ।
शिवकार्तिकेयसंवादेऽलङ्गे—सर्वमंत्रजपंकुर्याद्विजोरुद्राक्षमालया । ब्राह्मे—सशब्दाचंचलायाचद्रुटिताग्रंथिनाविना । भिन्नसूत्रेणग्रथिता
पाखंडस्यपुरातनी । मालादुःखप्रदायिन्योग्रथितानिघतंतुभिः । वाराहे—उत्तमाष्टाधिकशतंचतुःपंचाशन्मध्यमा । कनीयसीतदर्धच
परिमाणेनसुंदरि । नोच्छिष्टःसंस्पृशेत्तांतुस्त्रीणांहस्तेनधारयेत् । आकाशेस्थापनंकुर्यान्नचवामेनसंस्पृशेत् । नदर्शयेच्चकस्यापिचितयित्वाचगो
पयेत् ॥ ॥ मालासंस्कारविधिः । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—समासेनाक्षसूत्रस्यविधानमिहकथ्यते । पंचविंशतिभिर्मौक्षस्त्रिंशद्भिर्ध
नसिद्धयः । सर्वेऽर्थाःसप्तविंशत्यापंचदश्याभिचारकम् । पंचाशद्भिःकाम्यकर्मसिद्धिःस्याच्चतुरुत्तरैः । अष्टोत्तरशतैःसर्वसिद्धिरक्षैःकृतस्रजः ।
अन्योन्यसमरूपानिनातिस्थूलाकृतीनिच । जंतुभिर्नविशीर्णानिनजीर्णानिनवानिच । गव्यैस्तुपंचभिस्तानिसंप्रक्षाल्यपृथक्पृथक् । ततोद्विजं
द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितंग्रथिवर्जितम् । त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यसूत्रंप्रक्षाल्यपूर्ववत् । अश्वत्थपत्रैर्नवभिःपद्माकारंप्रकल्पयेत् । सूत्रंमणींश्वगंधाद्भिःक्षालि
तांस्तत्रनिक्षिपेत् । तारंशक्तिमातृकांचसूत्रंचैवमणिष्वय । विन्यस्यपूजयेदाज्यैर्जुहुयाद्भक्तिसंयुतः । मणिमैकैकमादायसूत्रेत्तत्रतुयोजयेत् ।
मुखेमुखंतुसंयोज्यष्टपृष्ठंचयोजयेत् । प्रोक्तसंख्यान्यमेकाक्षंभेरुत्वेनाग्रतोऽन्यसेत् । एकैकमणिमध्येतुंग्रथिवंधंप्रकल्पयेत् । स्वयंग्रथितमालातुश

क्रुसापिश्रियंहरत् । एवंकृताक्षमालायांज्येष्ठेनावर्तयेत्क्रमात् । मुक्तिमुक्तिप्रदःसोयंमालिकागणनक्रमः । अंगुष्ठेनाक्षमालांचचालयेन्मध्य
 माग्रतः । तर्जन्यानस्पृशेत्सोयमुक्तिदोगणनक्रमः । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांतुजेपदुत्तमकर्मणि । अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुजेपदाष्टकर्मणि । तर्जन्यं
 गुष्ठयोगानुद्विपदुच्चाटनेजपः । कनिष्ठांगुष्ठकाभ्यांतुजेपन्मारणकर्मणि । जपान्यकालेतामालांपूजयित्वातुगोपयेत् । जीर्णसूत्रेपुनःसूत्रग्रंथयित्वाशतं
 जपेत् । प्रमादात्पतितेहस्ताच्छतमष्टोत्तरजपेत् । जपेन्निषिद्धसंस्पर्शेशालयित्वाथयोचितम् । अक्षसूत्रंतुनिपतेद्भूमौचेत्कुर्वतो जपम् । उद्धारं
 तस्यकुर्वीतजापकोहृदयेनतु । हृदयमवोरायनमइतिमन्त्रः । योगयाज्ञवल्क्यः—अंगुष्ठस्यतुमध्यस्थपरिवर्तसमाचरेत् । परिवर्तोभ्रमणम् ।
 अंगुष्ठान्नेत्रजसंयजसंरुलधितम् । असंख्यांतुयजसंतजसंनिष्फलंभवेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पर्वभिस्तुजपःकार्योनांगुलीनांनिपा
 तनैः । तन्निपातैस्तुयजसंवविद्यात्तदासुरम् । अंगुलीनामंगुष्ठनिपातेगुलिनियेधोनेत्युक्तम् । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—तत्रांगुलिजपं
 कुर्वन्सांगुष्ठगुलिभिर्जपेत् । अंगुष्ठेनविनाकर्मकृतंतदफलंभवेत् । गौतमोपि—अंगुष्ठेनजपेज्जाप्यमन्यैरंगुलिभिःसह । अगस्त्यसं
 हितायाम्—मध्यमाद्यद्वयंपर्वजपकालेतुवर्जयेत् । एतमेशंविजानीयाद्दूषितंब्रह्मणापुरा । अस्मिन्पक्षेऽनामिकाद्वितीयपर्वग्रथृतिगणना तर्ज
 न्यादिपर्वणि समाप्तिः । पर्वशब्दोरेखावचनइतिकेचित् । अस्मिन्पक्षेऽनामामथरेखामादिकृत्वातदधःक्रमेणप्रादक्षिण्येनतर्जन्यादिरेखायां
 समाप्तिः । विधानान्तरंमंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—अंगुलीपर्वभिर्मन्त्रजपंनित्यंप्रकल्पयेत् । मध्यमानामिकामध्यपर्वद्वितयकल्पितम् ।
 मेरुप्रदक्षिणीकुर्वन्ननामामूलपर्वसु । आरभ्यमध्यमामूलपर्वतंगणयेत्क्रमात् । अंगुलीर्नवियुंजीतकिंचिदाकुंचितेतले । अंगुलीनांवियोगेतु
 छिद्रेयुक्षवतेजपः । मालादेरनावश्यकतोक्ताष्टद्वपराशरेण—यथाकथंचिद्रणयेत्संख्यंतद्ब्रवेद्यथा । चंद्रोदयेसंग्रहे—प्रातःसंध्यांग
 भूतेनगायत्र्याजपितेनच । यथासंख्येनजाप्येनब्रह्मामेप्रीयतारंविः । मध्याह्नेसायंचब्रह्मपदेक्रममाहुर्ब्रविष्णुपदे प्रातःपदेमध्याह्नेसायंपदेचोह्वे ।

॥ अथगायत्रीतर्पणम् । नागदेवाह्निकेप्रयोगपारिजातेच—आचम्यप्राणानायम्यगायत्रीतर्पणंकारिष्यइतिसंकल्प्य तत्स
वितुसितिसवितारमावाह्य गायत्रीपङ्गेपुविन्यस्यभूःपुरुषमृगवेदायनमस्तर्पयामि । भुवःपुरुषंयजुर्वेदायनमस्तर्पयामि । स्वःपुरुषंसामवेदायन
मस्तर्पयामि । महःपुरुषमथर्ववेदायनमस्तर्पयामि । जनःपुरुषमितिहासपुराणेग्योनमस्तर्पयामि । तपःपुरुषंसर्वागमायनमस्तर्पयामि । सत्यं
सर्वलोकायनमस्तर्पयामि । भुर्भुवःस्वःपुरुषमंडलांतर्गंतसवितारंतर्पयामि । सवित्रेइतिकेचित् । भूःएकपदांगायत्रीतर्पयामि । भुवःद्विपदांगा
यत्रीतर्पयामि । स्वःत्रिपदांगायत्रीतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःचतुष्पदांगायत्रीतर्पयामि । उपसेनमस्तर्पयामि । गायत्रीनमस्तर्पयामि । सावित्री
नमस्तर्पयामि । सरस्वतीनमस्तर्पयामि । वेदमातरंनमस्तर्पयामि । सत्कृतिनमस्तर्पयामि । सांकृतिमित्यपरे । पृथिवीनमस्तर्पयामि । कौ
शिकीनमस्तर्पयामि । जयानमस्तर्पयामि । अपराजितानमस्तर्पयामि । सहस्रमूर्तिनमस्तर्पयामि । अनंतमूर्तिनमस्तर्पयामीति । कृष्णभट्टीये
प्येवम् । श्रीशक्त्यैनमस्तर्पयामीतिकृष्णभट्टः । तन्न । मंत्रैरेभिस्तुयोनित्यंचतुर्विंशतिसंमितैः । गायत्रीतर्पयेत्तेनतर्पितंस्याच्चराचरमिति
गायत्रीकल्पविरोधात् । तत्रैव—अनेनविधिनानुक्त्यात्प्रतःकालेचतर्पणम् । मध्याह्नैवैवसायंचमंत्रैरैतैश्चतर्पणम् ।

अथगायत्रीपुरश्चरणम् । तत्रकाम्येज्येषभक्ष्यमुक्तमाचारादर्शः—शाक्यावकभैक्ष्याणिपयोमूलफलानिच । दधिसर्पिस्तथाद्यापः
प्रशस्तंद्युत्तरोत्तरम् । चरमोद्युपवासश्चभक्ष्यंतक्रमयाचितम् । विशशृंगाटशात्कहविध्यान्त्रानियानितु । एतान्यनुव्रतान्याहुःशस्तानिजपक
र्मणि । शाकादिविकल्पेपिभक्ष्यविशेषेणजपारंभेएकादश्युपवासोपिनेतिहरिहरः । तन्न । अस्मरागप्राप्तभक्ष्यनियामकत्वेनोपवासावाधक
त्वात् । शारदातिलके—व्याहृतित्रयसंयुक्तांगायत्रीदीक्षितोजपेत् । तत्त्वलक्षविधानेनभिक्षाशीविजितेद्रियः । तत्त्वानिचतुर्विंशतिः ।
क्षीरीदनतिलादूर्वाःक्षीरदुग्धसमिद्धराः । पृथक्सहस्रत्रितयंजुहयान्मंत्रसिद्धये । तर्पणादिततःकृत्वागुरुंसंतोष्ययत्नतः । प्रयोगानाचरेद्विद्वांस्त

दनुज्ञापुरःसरम् । तपर्णादीत्यादिपदेमार्जनविप्रभोजनयोर्ग्रहः ॥ ॥ अधप्रयोगः ॥ योगपिट्यासांतेशिरसिब्रह्मणेऋपयेनमः । मुखेदेवी
 गायत्रीछंदसेनमः । हृदयेश्रीपरमात्मनेदेवतायैनमः । पुनःशिरसिजर्मदग्निभरद्वाजभृगुगौतमकश्यपविश्वामित्रवसिष्ठेभ्योऋषिभ्योनमः । मुखे
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगतीम्यश्छंदोभ्योनमः । हृदयेअग्निवायुसूर्यगुरुवरुणवृषिश्वेभ्योदेवोभ्योनमः । ततोमहाव्याहृतिभिः
 प्राणायामत्रयंकृत्वा शिरसिस्विश्वामित्रायऋपयेनमः । मुखेगायत्रीछंदसेनमः । हृदिसवित्रेदेवतायैनमः ॐ ब्रह्मणे हृदयायनमः । विष्णवेऽग्निः
 रसेस्वाहा । रुद्रायशिरसायैवपद् । ईश्वरायकवयायहुम् । सदाशिवायनेत्रत्रयायवौपद् । सर्वात्मनेऽश्वायफद् इतिपङ्गंविधाय हृदिॐ भूर्नम
 मुते । एवं सर्वत्र । भुवः दक्षिणंसे । स्वः वामंसे । महः दक्षोरौ । जनः वामे । तपः जठरे । सत्त्वं पादांगुलिमूलयोः । तत् गुल्फयोः । सः जानुनोः ।
 विंजुरुमूले । तुः लिङ्गे । वं नामौ । वेंहृदि । णिकंठे । यं करांगुलिमूलयोः । भंमणिबंधयोः । गौंकूर्परयोः । देंसुजमूलयोः । वं मुखे ।
 स्यं नासिकयोः । धीं कपोलयोः । भंनेत्रयोः । हिकर्णयोः । धिं भुवोः । यौं शिरसि । यौंचूडाधः । नः वामकर्णे । (प्रं) दक्षिणकर्णे । चो
 मुखे । दं शिरसि । यात्तनमः शिरसि ॥ तत् भ्रूमध्ये । सवितुः नेत्रयोः । वरेण्यं मुखे । भर्गः कंठे । देवस्य हृदि । धीमहिनाभौ । धियः गुह्ये ।
 यः जानुनोः । नः पादयोः । प्रचोदयात् पुनः शिरसि । ॐ आपोज्योतीरसोमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वः नम इति विन्यस्य ध्यायेत् । गायत्रीरहस्ये—
 पंचवक्त्रां चतुर्बाहुं प्रतिवक्त्रां त्रिपदां स्फटिकप्रभाम् । साक्षसूत्राभ्यांकुशौ दधतीं दक्षहस्तयोः । सवारिजपत्रव
 रदां लुगुडं वामहस्तयोः । आत्मपूजांतैसौ रीठमभ्यर्च्य तत्रमंत्रमूर्तिं गायत्र्याः परिकल्प्य तस्यां देवीमावाह्य पुष्पांतैरुपचारैः संपूज्य त्रिकोण
 स्थाभ्येयकोणादिप्रादक्षिण्येन कोणत्रये ॐ ब्राह्मे नमः । माहेश्वर्यै नमः । वैष्णव्यै नमः । इति संपूज्य कर्णिकायामेव त्रिकोणाद्वहिरैव्यादिचतुर्दिक्षु

ॐ आदित्याय नमः । रवे नमः । भानवे नमः । भास्कराय नमः । आग्नेयादिचतुष्कोणे पुण्ड्रमायै नमः । प्रप्रज्ञायै नमः । प्रप्रभायै नमः । संसं
 ध्यायै नमः । अष्टदले केसरेषु अंगानि संपूज्य दलेषु प्रह्लादिन्यै नमः । प्रभायै नमः नित्यायै नमः विश्वंभरायै० विशालिन्यै० प्रभा
 वत्यै० जयायै० शाल्यै० दलाग्रेषु काल्यै० दुर्गायै० सरस्वत्यै० विश्वरूपायै० विशालायै० ईशायै० व्यापिन्यै० विमलायै० ।
 द्वितीयाष्टदलमूलेषु तमोपहारिण्यै० । सूक्ष्मायै० विश्वोन्म्यै० जयावहायै० पद्मालायै० परायै० शोभायै० पद्मरूपायै० । दलम
 ध्येषु त्र्यादद्याद्याः नारासिंहीचाष्टमी ब्राह्म्यै० माहेश्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्राण्यै० चागुंडायै० नारासिंह्यै० इति । दलाग्रेषु सो
 माघाष्टग्रहान् सोमाय० भौमाय० बुधाय० वृहस्पतये० शुक्राय० शनैश्चराय० राहवे० केतवे० इति सर्वान्संपूज्य चतुरस्रवीथीद्वये इंद्रादीन् वज्रा
 दीन् इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईश्वराय० इति । वज्राय० शक्तये० दंडाय० खड्गाय० पाशाय०
 अंकुशाय० गदायै० त्रिशूलाय० इति संपूज्य धूपपादिपूजां समाप्य जपं कृत्वा जपदशांशेन प्रत्यहं सर्वजपं ते वाहो मं कुर्यात् । अत्र मूलं गायत्री
 रहस्ये ज्ञेयम् । इति गायत्रीपुरश्चरणविधिः ॥

उपस्थानम् । गायत्रीजपोत्तरं कर्तव्यमुक्तं कौर्मगारुडयोः—सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुस्त्वः प्रयतः शुचिः । अधोपतिष्ठे दादित्यमुद
 यंतं समाहितः । वसिष्ठः—शास्त्रेस्तु विविधैः सौरैर्ऋग्यजुः सामसंभदैः । उपस्थानं स्वकैर्मन्त्रैरादित्यस्य तु कारयेत् । बह्वृचपरिशिष्टे—
 जातवेदसे तच्छंयोरिति नमो ब्रह्मण इत्येताभिः प्रदक्षिणं दिशः साधिपात्रत्वात् संध्यायै सावित्र्यै गायत्र्यै सरस्वत्यै सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च नमस्कृत्य । उत्त
 मे शिखरे देवि भूम्यां पर्वतमूर्धनि । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथा सुखमिति संध्यां विमृज्य भद्रं नो अपि वातय मन इत्युक्त्वा शांतिं च त्रिरुवा
 यं प्रदक्षिणं परिक्रमन् । आसत्यलोकादापतालादालोकालोकपर्वतात् । ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य

गुरुवृद्धांश्चोपवृद्धीयादेवंसायमिति । पर्वतवासिनि । ब्रह्मणासमनुज्ञातेतिदेवजानीयेपाठः । आश्वलायनः—जस्वोदितेसमुत्तिष्ठन्नृपति
 पुष्टिवाकरम् । ऋग्भिश्चतस्रभिर्मन्त्रैर्गायत्रैरेवचहृचः । उपस्थायेतरस्वीयैर्मन्त्रैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् । चतुःप्रदक्षिणंकुर्याजपदोपापनुत्तये । तस्माद्ब्र-
 ह्मण्युक्त्वाकुर्यात्पूर्वंप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्भूभुवःस्वेतिचतुर्वारंपृथक्पृथक् । ततःशक्रादिकान्नत्वापूर्ववाथप्रदक्षिणात् । तत्तन्मन्त्रैरुपस्थाय
 रिदमित्युक्त्वाकुर्यात्पूर्वंप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्भूभुवःस्वेतिचतुर्वारंपृथक्पृथक् । कीर्तितेभ्योयथान्यायंस्वकीयंनमकीर्तयन् । शोनेनकः—सायंप्रातरुप
 स्पृष्ट्वाभूर्मिनेमद्गुरुन् । ततोऽभिवादेद्भूमौपित्रादिभ्यःसुसंयतः । कीर्तितेभ्योयथान्यायंस्वकीयंनमकीर्तयन् । शोनेनकः—सायंप्रातरुप
 स्थायजातवेदसइत्युच्चा । तच्छयोर्नमोब्रह्मणइत्युच्चार्यदिशोनमेत् । इमेमेवरुणतत्त्वेतिसायंकालेविशेषतः । मित्रस्यचर्पणीद्वाभ्यांप्रातःकालेपि
 संजपेत् । पिशंगभृष्टिमित्युच्चासुखंसृष्टयप्रदक्षिणम् । भद्रंकर्णेतिमन्त्रेणकर्णस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । केदयन्निमित्युच्चाशिक्षांस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । सं-
 ध्यांगायात्रीसावित्रीसर्वोन्देवान्प्रणम्यच । स्मृत्यर्थेसारे—यद्वोभयत्रजातवेदसेनवैष्णवैरौद्वैर्वोपतिष्ठेति नारायणः । वारुणीभिस्तथादि
 त्समुपस्थायप्रदक्षिणम् । कुर्वन्दिशोनमस्क्रुर्यादिगीशांश्चपृथक्पृथक् । प्रदक्षिणाभिवादौचआत्मानंचाभिवादयेत् । आत्मपादौतथामूर्मिसंध्या
 कालेभिवादयेत् । वारुण्यःसायंसंध्यापराइतिचंद्रिका । तत्रैवबौधायनः सायंजपतिरात्र्युपस्थानमाह—वारुणीभ्यांरात्रिमुपतिष्ठेत् इ
 ममेवरुणतत्त्वायामीतिद्वाभ्यां । दिगभिवादेनप्राच्यैदिशेन्द्रायनमः दक्षिणयैदिशेयमायनमइत्यादिप्रयोगइतिकेचित् । अन्येतु प्राच्यैदिशेयाश्च
 देवताएतस्यांप्रतिवसंतेताभ्यश्चनमोनमइत्यादितैस्तिरीयारण्यकमन्त्रैरित्याहुः ॥

अभिवादनम् । यमः—ज्यायानपिकनीयांसंध्याकालेऽभिवादयेत् । विनाशिष्यंचपुत्रंचदौहित्रंदुहितुःपतिम् । सुदर्शनभाष्ये—
 सोरेममृज्येचिपुवृद्धिरादौठातेचवांलयश्रवशाश्चसुधु । शेषेपुनाम्बोःकपरःस्वरोलःस्वाप्वोरदीर्घःसविसर्गइष्टः । अस्यार्थः—रोहिणीरेवतीमघामृ
 गज्येष्ठाचित्रासुरौहिणोरेवतइतिआदिवृद्धिर्वा । नक्षत्रेभ्योबहुलमिति नक्षत्राणांवालुगुक्तेः । ठात्प्रेषोष्ठपदशब्देठकारात्परेपकारेवृद्धिः । उत्तरपदा

धिकारे जेप्रोष्ठपदानामित्युक्तेः । अंलमपभरणी शब्दश्रुतौतयोक्तेः । श्रवणशतभिपक्कअश्रुधुवाआदिवृद्धिः । अपभरणः आपभरणः श्रवणः श्रावणः शतभिपक्कशतभिपजः अश्रयुक् आश्रयुजः । भरणीशब्देपिवा । नक्षत्रेभ्योषहुलम् वत्सशालेतितचवालुगुक्तेः । शेषेपुन वृद्धिर्नेत्यर्थः । कृत्तिकः तिप्यः आश्लेषः फल्गुनः हस्तः विशाखः अनूराधः अपाढः श्रविष्ठः । श्रविष्ठेत्यादिनानित्यंलुगुक्तेः । आम्वोराद्रौमूलयोरंल्यःस्वरः कपरः । आर्द्रकः मूलकः पूर्वाष्ठापराष्ठाेत्यादिनावुन् । स्वाप्योःस्वातीपुनर्वस्वोरंल्यःस्वरोदीर्घःसविसर्गश्च । स्वातिः पुनर्वसुः । एपांनान्नासंध्याभिवा दने प्रथमयानिर्देशइतिसुदर्शनाचार्यः । अभिजित् अभिजितः कृत्तिकः कार्तिक इतितुयुक्तम् । धनिष्ठेत्यत्रापिवादिवृद्धिः श्राविष्ठीयःआ पादीयइत्यपिबहुलौक्तेः । तत्तन्नक्षत्रचरणाक्षरघटितंनामपठंतिशिष्टाः । नागदेवाह्निके—भोःशब्दंकीर्तयेदंतेस्वस्यनाम्नोभिवादाने । आयुष्मा न्भवसौम्येतिवाच्योविप्रोऽभिवादाने । अकारश्चास्यनाम्नोऽतेवाच्यःपूर्वोत्तरःपुतः । तदुत्तरकृत्यमाहवृद्धपराशरः—यदक्षरपदग्रंथमात्राहीनं चयद्भवेत् । तत्सर्वक्षम्यतांदेविकाश्यपप्रियवादिनि । पुष्पसारसुधानिधौ—प्रातःसंध्यावसानेनितुनित्यंसूर्यसमर्चयेत् । संध्याकालातिक्रमे प्रायश्चित्तंकर्ममदीपे—प्रातःसंध्यांसनक्षत्रानोपास्तेयःप्रमादतः । गायत्र्यष्टशतंतस्यप्रायश्चित्तंविशुद्धये । प्रातःकालंतरोपलक्षणमितिपृथ्वी चंद्रः । दक्षः—संध्यामकुर्वतःकालेउदयेस्तमेपिवा । गायत्र्यष्टशतंजाप्यंप्रायश्चित्तंभवेत्तदा । चतुर्थ्यतुगायत्र्यादद्याद्वाहृतिसंयुतम् । का लातीतिविशुद्ध्यर्थतःसंध्यांसमाचरेत् । स्कांदे—उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्स्याद्वटिकात्रयम् । तावत्संध्यामुपासीतप्रायश्चित्तमतःपरम् । सं ध्याकल्पेस्मृत्यंतरे—प्राणायामत्रयंप्रातर्द्विगुणंसंगवेस्मृतम् । मध्याह्नेत्रिगुणंप्रोक्तमपराह्नेतुपहुणम् । सायाह्नेद्वादशगुणंसूर्यहत्यांततोव्रजे त् । प्रातरादिष्वकरणइत्यर्थः । शान्तातपः—निश्चर्ययामेवातीतेअर्धयामेपिवासरे । अतिकालमतिक्रान्तैःसंध्यालोपनकारयेत् । संध्याकाले

व्यतिक्रांतेजपंकृत्वापुनर्मनः । ऋचंछृचंतृचंवापिपुनःसंध्यामुपासेयत् । पुनस्त्वर्थे । इदंचरात्रिप्रथमयामावधि दिवोदितानीत्याद्युक्तवचनात् । तदूर्ध्वप्रायश्चित्तमात्रम् । यदाप्रातर्मध्याह्नसायंसंध्यानामेककालेप्राप्तिस्तदाप्रातःसंध्यापूर्वकुर्यात् । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु । यदन्यत्कृतेकर्मनतस्यफलभगवदेदितिकाशीस्त्रिंशे प्रातःसंध्याप्रकरणेपाठात्प्रातःसंध्याविनाकर्मतिरेकनधिकारात् । विज्ञानेश्वरस्तुसंध्यापदंसर्वे संध्यापरमित्याह । मध्याह्नसायंसंध्ययोःसंपातेपूर्वसायंसंध्या मध्याह्नसंध्यायाःसायंसंध्याधिकारसंपादकत्वाभावात् । प्रातःकालवाधेमानामावात् एकस्यगौणकालत्वेसंभवत्युभयगौणकालत्वस्थान्याय्यत्वाच्च पांचमिकसंतपनीयांतःप्रात्यग्निहोत्रन्यायाच्च सहलभेसवनीयोपाकरणन्यायाच्च । यत्तुस्मृत्यन्तरे—दिवोदितानिकर्माणिप्रमादादकृतानिवै । शर्वर्याःप्रथमेयामेतानिकुर्याद्यथाक्रममिति तत्सायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमेज्ञेयम् । अतएवसायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमेतिसृणामपिगौणेकालेक्रमेणैवानुष्ठानम् । सायंसंध्यागौणकालस्तुरात्रौसार्धग्रहरावधिः । रात्रिभोजनस्यसार्धग्रहरकालोक्त्यासंध्याभावेभोजनासंभवात् प्रदोपावसानेसायंसंध्यायगौणकालइतिमाधवीयेदेवजानीयेच । संध्याप्रकरणेप्रायश्चित्तंपरिभाषायामुक्तंअतिनिधिनपिकार्यमित्युक्तम् । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसुनु० लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसंध्याप्रकरणम् ॥

अथौपासनहोमः । हेमाद्रौ शाठ्यायनिः—ततःसूर्यमुपस्थायसम्यगाचम्यचस्वयम् । अभ्युक्षणंसमादायसंयतात्मागृहंव्रजेत् । तत्रैवगार्ग्यः—त्रिसंध्यांवागतोवारिगुप्तमाहृत्यशोधयेत् । होमोपहारभूगेहद्रव्यात्मपरिचारकान् । चंद्रिकायांप्रचेत्ताः—अभ्युक्षणेदपात्रंतुनतावत्स्थाप्यतेक्वचित् । यावन्नाचमनंदंतंप्रोक्षितानगलंतिका । असमर्थप्रत्याहशांस्वायनिः—नद्यादौसम्यगाचांतःसंयतोऽगृहमागतः । उद्धृत्यमणिकातोयेतेनप्रोक्षणमाचरेत् । गृहेवासमुपस्पृश्यकृत्वास्वर्णकुशोदकम् । कृत्वाचमनमाचांतःपुनःप्रोक्षणमाचरेत् । चंद्रिकायांगोभितलसूत्रे—पुराप्रादुष्करणेवेलामायाःसायंप्रातरपआहरेदनुगुप्तादपिवाकुंभाद्वामणिकाद्वागृहीयादिति । तत्रैवशाठ्यायनिः—अब्जंहिरण्य

यरीप्यंदावंगृण्यमयदृढम् । ताम्रं पत्रपुटं पुण्यं पात्रमभ्युक्षणाय वै । अभ्युक्षणं करणव्युत्पत्त्याजलं । पत्रपुटमन्यालाभपरम् । सर्वालभेतुपात्राणां पर्णपात्रं विधीयत इत्यापस्तंबोक्तेः । आपस्तंबः—शैवालवालुकादूर्वातृणपर्णयसैरपि । नालिकाभिन्नपात्रेण कांस्यपात्रेण चैव हि । प्राण्यंगफलजेत्यायनः—सूर्येस्तशैलमग्रासेपट्टिशङ्किः सदांगुलैः । प्रादुर्करणमग्नीनां प्रातर्भासांच दर्शनात् । ततोऽग्निप्रादुर्करणं का

अथ होमः । तत्र शक्तेनार्थाधानं कृत्वा श्रौतः स्मार्तश्च होमः कार्यः । श्रौतं स्मार्तं च यत्किंचिद्विधानं सर्वमादरात् । गृहे निवसता कार्यमन्यदादौ पमृच्छतीति मनूक्तेः । तत्राशक्तः सर्वधानं कृत्वा श्रौतमेवावजीवं जुहुयात् यावज्जीवश्रुतेः । [एतेनैकादश्यांतं कुर्वतः परास्ताः । अकरणे प्रत्यवायश्रुतेः अहरहरतिवक्ष्यमाणापस्तंबोक्तेश्च, होमकालातिक्रमे होमलोपे च प्रायश्चित्तोक्तेश्च, कर्मस्मार्तविवाहाद्यौ कुर्वत प्रत्यहं गृहीतयाज्ञयल्यप्योक्तेश्च, अग्निहोत्रं जुहुयादाधते धुनिशोः सदेति मनूक्तेः, अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निविधीयेत ता निर्विशतिश्च प्रातरित्यादि श्रुत्यनुपपत्तेश्च यत्किंचिदतत्] । ग्रीणिवर्षाणि विप्रा इति भारतात् यावज्जीवाशक्तौ वर्षत्रयं वा जुहुयात् । ये चाग्निहोत्रं जुहुवन्निश्चिदधाना यथा मायमिति स्थितेः । तत्राप्यशक्तः स्मार्तमेव जुहुयात् तत्र त्वादध्यात् तत्राप्यशक्तः सदाचारमात्रं कुर्यान्न स्मार्तमपि । ये चा कर्मन चेच्छक्तः कर्तुं स्मार्तं समाचरेत् । तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं लभेद्बुध इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । कौर्मे—अथागम्य गृहं विप्रः समा चम्य यायाविधि । प्रज्वाल्य वह्निविधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् । तत्र श्रौतं स्मार्तं वा होमं यजमान एव स्वयंकुर्यात् । अहरहर्यजमानः स्वयमग्निहोत्रं जुहुयात् वर्षाणि वेत्यापस्तंबोक्तेः । अत्र वर्षाणि स्वयमेवेति नियमो न तु वर्षण्येव स्वयमिति । पाणिग्रहणादि गृह्यपरिचरेत्स्वयंपत्यपि वा पुनः कुमार्थं ते वा

सवित्याश्वलायनोक्तेः । स्वसाशक्तौमाधवीयेचंद्रिकायांचशान्तातपः—श्रातयत्सात्सपञ्चम ॥३॥
 तमप्यन्यः कुर्यादाचारमंततः । चंद्रोदयेगारुडे—ऋत्विक्पुत्रो गुरुभ्राताभगिनेयोऽथविदपतिः । एतैरेवहुतयत्सात्सुतस्वयमेवतु । विदप
 तिर्जोमाता । तत्रैवकौर्मै—ऋत्विक्पुत्रो धवापत्नीशिव्योवापिसहोदरः । पत्नीस्मार्तएव । कामंशुहोमौजुहुयात्सायांश्रातहोमावितिगोभिलो
 र्केतः । स्मृत्यर्थसारे—पत्नीकन्याचजुहुयाद्विनापयुक्षणक्रियाम् । अत्रऋत्विक्त्रिधा—अतिकर्मवृत्तः, परंपरागतः, एकस्यसर्वकर्माथसकृद्
 तथ । आद्ययोरेवहोमकर्तृत्वमिति वृत्तिकृत् ॥ ॥ अन्यकर्तृकहोमेविशेषः । स्मृत्यर्थसारे—असमक्षतुदंपलोहोतव्यंनर्विगादिना ।
 द्वयोरप्यसमक्षंचेद्धवेदुतमनर्थकम् । कात्यायनः—अक्षिप्याग्निस्वदारेपुपरिकल्प्यत्विजंतथा । प्रचसेत्कार्यवान्विप्रोद्यूधैवनचिरंवसेत् । स्मृत्य-
 र्थसारे—संनिधौयजमानः स्यादुद्देशत्यागकारकः । असंनिधौतुपत्नीस्यादुद्देशत्यागकारिका । असंनिधौतुपत्न्याः स्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया । उन्मादेप्र
 सवेचतौकुर्वीतानुज्ञयासदा । सर्वदायजमानोवालयजेत्तद्विबुखः शुचिः । मनुः—उदितेऽनुदितेचैवसमयाध्युषितेतथा । सर्वथावर्तयेयज्ञइती
 यवैरिक्कीश्रुतिः ॥ ॥ अनुदितादित्लक्षणमाह कात्यायनः—रात्रेःस्तुपोद्देशेभागेग्रहनक्षत्रभूषिते । काण्डत्वमुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्या
 द्विचक्षणः । तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमंडले । रविर्यावन्नष्टयेतसमयाध्युषितंचतत् । रेखामात्रंचष्टयेतरस्मिभिश्वसमन्वितः । उदितंतंविजा
 नीयात्तत्रहोमंप्रकल्पयेत् । अनुदितहोमः कातीयछंदोगपरः । उदितहोमोचतुष्टयपराइतिमदनपारिजातः । अनुदितहोमिभिरर्थदत्त्वासुर्यो
 दयात्सर्वदुत्वागाग्रजीज्या । उदितहोमिभिस्तुजस्वाहोतव्यमिति पृथ्वीचंद्रः । उभयोः संध्यांसमाप्यहोमइतिकल्पनरुः ॥ ॥ अनु
 दितहोमिनोगौणकालमाह कात्यायनः—हस्ताध्वरविर्यावदग्निर्हिहत्वानगच्छति । तावद्धोमविधिः पुण्यो नान्योऽनुदितहोमिनाम् ।
 यावत्सम्यङ्ननभाव्यंतेनभस्युक्षाणिसर्वतः । नचलोहितमापैतितावत्सायंचहृयते । रजोनीहारधूमाप्रवृक्षायांतरितेरवौ । संध्यामुद्दिश्यजुहुयाद्र

तमस्यनलुप्यते । सायंत्यर्धोस्तमितेसूर्येनुदितहोमिनोहोमकालः । अस्तमितेतूदितहोमिनः । तथाचोशनाः—अर्धमंडलसंप्राप्तेभानावनुदि-
तेहुतम् । तस्मिन्नस्तमितेहोमोभवेदुदितएवतु ॥ ॥ मुख्यगौणकालावाहापस्तंभः—तस्मात्संधौहोतव्यंनक्षत्रद्वयप्रदोपेनिशायांवासाय
मिति । संधिरर्धोस्तोदयौनक्षत्रमेकं सर्वोदयःप्रदोपः द्वितीययमोनिशेतिमाधवः । सायंप्रातश्चसंधिमुख्यकालः नक्षत्रदर्शनादयश्चयःसायं
गौणाइतिमाधवपृथ्वीचंद्रौ । धूर्तस्वामिभाष्येरामांडारेचयत्वारोमुख्यकालाइत्युक्तम् । प्रातर्होमकालश्चतुर्थोआपस्तंभेनोक्तः ।
उपस्थुपोदयं—समयाध्युषितं—उदितं—प्रातरितिआश्वलायनः । श्रदोपांतोहोमकालःसंगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्द्वितीतमाज्यंजुहुयादिति
प्रदोपातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्तदंतोमुख्यःकालइतिकश्चित् । तन्न । संधौतदुत्तरंचहोमफलतुल्यतापत्तेः । अतःसंधिरेवमुख्यः । कालातिपत्तिर्न
वनाडिकोर्ध्वमितिचंद्रिका । प्रातर्द्वादशनाडिकोर्ध्वकालचतुष्टयातिपत्तिः । स्मृत्यर्थेसारे—प्रातर्होमःसंगवांतःकालस्त्वनुदितस्तथा । सा
यमस्तमितेहोमकालस्तुनवनाडिकाः । संगवःपंचधाभक्तदिनद्वितीयांशः । रामांडारोप्येवम् । कालातिक्रमेप्रायश्चित्तोर्ध्वमपिहोमःकार्यः ।
यदिगृह्येगौसायंप्रातर्होमयोर्द्व्यहोतारंनाधिगच्छेत्कथंकुर्यादित्यासायमाहुतेःप्रातराहुतिर्नित्येत्याप्रातराहुतेःसायमाहुतिरितिगोभिलोक्तेः ।
गृह्यइतिश्रौतस्याप्युपलक्षणम् । अनौचित्यापत्तेः । आसायमितिनकालग्रहणम् । आहुतिपदवैयर्थ्यादितिकेचित् । तन्न । सायंहोमोनलब्धश्चेत्त
स्यांवावमोजनम् । प्रातर्होमोनलब्धश्चेत्तदहर्भोजनंलजेत् । तावताहोमसिद्धिःस्यात्प्रायश्चित्तमिष्यतइतित्रिकांडमंडनविरोधात् । अत
एवचंद्रिकायासायमित्यनेनकालग्रहणं उत्तरस्मिन्कालआगतेहोमश्चेदनिवृत्तः पूर्वसंसेधंकालातिपत्तिः तस्यांप्रायश्चित्तंमनोज्योतिरित्यादश
रात्रमितिभरद्वाजोक्तेरित्युक्तम् । वद्धृचानांतवीतवहुहोमानुष्ठानम् ।—अतीतहोमान्कृत्वादौकालहोमंततश्चरेदितिशौनकोक्तेः । वृत्ति
कृताप्येवमुक्तमितिप्रयोगपारिजातः । आश्वलायनवृत्तावपि—विहतेष्वग्निष्वहुतेषुहोमांतरकालप्रासाधुपक्रांतमेवहोमंकालातिपत्ति

प्रायश्चित्तसहितं कृत्वा वर्तमानकालमनुद्धृतप्रायश्चित्तसहितं कुर्यात् । अविहते पुं कालांतरप्राप्तौ मनस्वती होममतिपन्नस्य प्रतिहोमं च कृत्वा अनुद्धृतप्रा-
 यश्चित्तादीनि । इदमनापत्परम् । आपदितुन किंचित्प्रायश्चित्तं किंतु होममात्रं कुर्यात् । आपदितु होममित्येव प्रतीयादिति चो धाय नोक्तेः । छंदो
 गपरिशिष्टे—स्वगृहोक्तेन विधिना होमं कुर्यादथाविधि ॥ ॥ अर्धाध्यानिनो होमक्रममाह चंद्रोदये भरद्वाजः—होमवैतानिके
 कृत्वा स्मार्ते कुर्याद्विचक्षणः । स्मृतीनां वेदमूलत्वात् स्मार्तके चित्पुराविदुः । विष्णुः—बहुशुष्के धने चाग्नौ सुसमिद्धे हुताग्ने । विधूमे लेलिहाने च
 होतव्यं कर्मसिद्धये । यो नार्चिषु जुहोत्यग्नौ व्यंगारे चैव मानवः । मंदग्निरामयावी च दरिद्रश्चोपजायते । पात्रादा बुद्धुते ह्यग्नौ न होमादिसमाचरेत् ।
 दामोदरीये सां च पुराणे—शुतृदको धत्वरायुक्तो हीनमंत्रैर्जुहोति यः । अप्रबुद्धे स धूमे वा मोघः स्यादन्यजन्मनि । शुतृपौ प्रमादादेरुपलक्ष
 णमिति रत्नाकरः । स्वल्पेरूक्षे स स्फुलिंगे वा भावर्ते भयानके । आर्द्रकाष्ठैः सुसंपूर्णैर्भूत्करोति च पावके । कृष्णा चिपिसुदुर्गधेतथालिपतिमेदिनीम् ।
 आहुतीर्जुहुयाद्यस्तु तस्य नाशो भवेद्भुवम् । मदनपारिजाते कात्यायनः—जुहुयुश्च हुते चैव पाणिशूर्पास्यदारुभिः । न कुर्यादग्निधमनं न कुर्या
 ब्रजनादिना । व्रतहेमाद्रौ—मुखेनैव धमेदग्निमुखादेपो ह्यजायत । नार्गिमुखेनेति तु यज्ञौ किके योजयंति तत् । कात्यायनः—हविष्ये पुय
 चामुख्यास्तदनुव्रीहयः स्मृताः । अमावेव्रीहियवयोर्दग्धावापयसापिवा । तदभावे यवाग्वावा जुहुयादुदकेन वा । स्मृत्यर्थसारे—पयोदधियवागू
 श्वसर्पिरोदनंतुलाः । सोमो मांसं तैलमापो दशैतान्यग्निहोत्रके । स्यादग्निहोत्रवद्ब्रह्मे संस्कारो मंत्रवर्जितः । शालिश्यामाकनीवारानीहि गोधूमया
 वकाः । एते पातंदुलाहोम्यायावनालाः प्रियंगवः । प्रियंगवः शाल्यश्च गोधूमाव्रीहयो यवाः । सारूष्येणापि होम्याः स्युः स्वरूपेणैव वैतिलाः । अत्र व्री
 हिपदं पाष्टिकपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—मापको द्रवगौरादि(?) सर्वालाभे पिवर्जेयेत् । शौनकाः—दध्यादीनामपक्वानानाधि श्रयणमुच्यते ।
 उलमुकेनावज्वलयेदपक्वमेव च । सायं होमे द्रव्यं च प्रातरपि ग्राह्यं कर्म कुर्यात् । यदि सायं गृहीतं द्रव्यं प्रातर्न लभ्यते तदा प्रतिनिधिभूतं द्रव्यांतरं ग्राह्य

नतुवैकल्पिकद्रव्यांतरम् । दृढरूपतिः—ग्रस्यधान्यंचतुःपष्टिराहुतिःपरिकीर्तिता । तिलानांतुतदर्धस्यात्तदर्धस्याद्भुतस्यतु । वौधायनः—
 ब्रीहीणांवायवानांवाशतमाहुतिरिष्यते । कात्यायनः—पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकारसादिनाचेखुवमात्रपूरिका । दैवेनतीर्थेनचहूयतेहविःस्व
 गारिणिस्वर्चिपितृपावके । द्वादशपर्वपूरिकाद्रव्यासंभवे दोडरानंदेशंखः—आर्द्रामलकमात्रवैशाखाद्द्वित्रयेस्तृताः । तथैवाहुतयोऽग्नौचशौ
 चार्थेयाचमृत्तिका । यत्तुचपरिशिष्टे—शतंचतुःपष्टिर्वाहुतिर्ब्राह्मिल्यानांतदर्धतिलानांतदर्धसर्पिलयोरिति । गोभिलसूत्रे कृतंचेत्प्रक्षा
 ल्यजुहुयादिति । चंद्रिकायांशातातपः—तीर्थायतनसंस्पृष्टांतरुत्तानपाणिना । बृंगुलंसमिधोतीत्यसर्वत्रजुहुयाद्धविः । चंद्रोदयेसंभ्र
 हे—द्रवंसुवेणहेतव्यपाणिनाकठिनंहविः । याज्ञवल्क्यः—हुत्वाग्नीन्सूर्यदेवत्यान्ज्वेपेनंत्रान्समाहितः । आपत्तौ मरीचिः—प्रवसन्न
 मिहोत्रीयधिपंचाश्वारादितः । दातव्योहोमएकाहेसायंग्रातःपृथक्पृथक् । तथान्यास्वपिचापत्सुपक्षहोमोविधीयते । तत्प्रकारोमैत्राघणी
 यपरिशिष्टे—पर्वणोत्सायंचतुर्दशचतुर्गृहीतानिसकृदुन्नयनमेकासमित्सकृद्धोमः सकृत्पाणिभार्जनंसकृदुपस्थानमित्येवंभ्रातरिति । स्मृत्य
 र्भसारे—पक्षहोमानशेषान्वाशेषहोमानथापिवा । समस्यजुहुयात्तत्रप्रयोगोयंनिरूप्यते । प्रतिपद्युन्नयेत्सायमापद्यन्यत्रवादिने । यावंत्यौपव
 सथ्याहात्प्राग्दिनानिभवंतिहि । तावंतिपरिगृह्णीयाच्चतुरुन्नयनानितु । एवमेवोत्तरापिप्रातर्होमान्समस्यतु । जुहोत्यौपवसथ्याहात्प्रातर्होमाव
 धीन्सकृत् । एवमेकत्रपक्षेयेहोमास्तोषामशेषतः । न्यूनानांवासमासःस्यान्नपक्षांतरवर्तिनाम् । सर्वथौपवसथ्याहेसायंहोमःपृथग्भवेत् । तथैवय
 जनीयाहेप्रातर्होमोभवेत्पृथक् । तत्रैव—तृतीयेऽन्तरेपक्षेसमासंनसमाचरेत् । आपच्चेदनुवर्ततेतदीर्घकालंकथंचन । यावज्जीवमविच्छिन्नंपक्षहो
 मंसमाचरेत् । यच्चुचंद्रिकायाम्—यदिपक्षहोमेनपक्षत्रयमतीयात्पुनराधेयमिति तदनापत्तिपरम् । पक्षहोमेकृतेतत्पक्षमध्येआपन्निवृत्तावाह
 मरीचिः—पक्षहोमानयोऽकृत्वागत्वाऽकस्मान्निवर्तितः । होमंपुनःप्रकुर्याच्चुनचासौदोषभागभवेत् । पक्षहोमानित्युपलक्षणम् । अतःशेषहोमा

दाव्येवम् । चंद्रिकायां वैजवापः—एकेभ्युदितहोमाः स्युरन्येनुदितहोमिनः । अन्येभोजनहोमाश्चपक्षहोमास्तथापरे । शौनकः—अग्रा वनुगतेयत्रहोमकालद्वयं व्रजेत् । उभयोर्विप्रवासेवालौकिकोऽग्निविधीयते । स्मार्तपरमिदम् । सर्वांश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमित्याद्वाभ्या धेयंपुनराधेयं वासमारूढेषु चारणीनां शेषे इत्याश्वलायनोक्तेः । यस्यचोभावनुगतावभिनिम्लोचेदभ्युदियाद्वापुनराधेयंतस्य प्रायश्चित्तमित्याप स्तंवाच । कात्यायनः—विहायाग्निं सभार्यश्चेत्सीमामुल्लंघ्यच्छति । होमकालेत्येतस्य पुनराधानमिष्यते । शौनकः—अथतत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निविधीयेतकाठश्रुतिदर्शनात् । प्रोषितेतु यदापत्नीपत्यौ ग्रामांतरं व्रजेत् । होमकाले यदि प्राप्तासनसदोषेण युज्यते । त्रिकाण्डमंडनः—अग्निहोत्रेण रहितः पंथानं शतयोजनम् । आहिताग्निः प्रयायाच्चेदग्निहोत्रं विनश्यति । विनाग्निमिष्यदापत्नीनदीं मंबुधिगामिनी म् । अतिक्रमेत्तदाग्नीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः । अबंदं स्वयमजुह्वन्योहावयेदत्वगादिना । तस्य स्यात्पुनराधानं पवित्रेष्टिरथापि वा । होमातिक्र मे प्रायश्चित्तमुक्तं कारिकायाम्—नित्यहोमे त्वत्क्रांतं संस्कृत्याज्यं च पूर्ववत् । चतुःकृत्वा गृहीत्वाज्यं मनस्वत्याजुहोत्यथ । आद्वादशदिनादेवं मूध्वं विच्छिद्यतेऽनलः । प्रायश्चित्तंतु यत्प्रोक्तमश्रित्यागोपपातके । मनुना तत्प्रकुर्वीत तत्कालानुसारतः । प्रायश्चित्तं कृत्वा होमं कुर्यात् । कालातीते पुहो मे पु उत्तरेष्वगतेषु च । कालातीतानि हुत्वैव उत्तराणिसमाचरेत् । यस्त्वतीतान्यनुक्रम्य उत्तराणिसमारभेत् । नदैवात्रैव च मुनीन् हविस्तदुपतिष्ठत इति स्मृतिरत्नावलयां वचनात् । पुलस्त्यः—अकाले चेत्कृतं कर्म कालं प्राप्य पुनः क्रिया । कालातीतं तु तत्कुर्यादकृतं तद्विनिर्दिशेदिति तद्वाद शाहोत्तरं ज्ञेयम् । द्वादशेति बहुचपरम् । आपस्तंबानां तु चतूरात्रमहूयमानोऽग्नौ किक इत्यापस्तंबोक्तेः । औपासनविच्छेदे प्रायश्चित्त माह चंद्रोदये भरद्वाजः—एकाग्निर्द्वादशाहविच्छिन्नः पुनराधेयो दीर्घकालविच्छेदेऽति कृच्छ्रमिति । विच्छिन्नोऽहुतः । यत्तु शौनकः—

होमद्वयात्ययेदर्शपूर्णमासात्ययेतया । पुनरेवाग्निमादध्यादितिभार्गवशासनमिति तच्छ्रौताग्निपरम् । दर्शपूर्णमाससाहचार्यात् । आपस्तंबः—
 नासतियजमानेग्राममर्यादामग्नीनतिहरेयुर्लौकिकाः संपधेरन्निति । ग्रामसीमोक्तादेवीपुराणे—नगराद्योजनं खेदः खेदाद्ग्रामोऽर्धयोजन
 म् । द्विक्रोशंपरमासीमाक्षेत्रसीमाचतुर्धनुः । चंद्रिकायाम्—यावंत्योगमर्यादानद्यश्चस्तुस्तथातिक्रामंतावन्वारभेयातामाद्यंतयोर्वायदिन
 लौकिकाः संपधेरन्निति । जातूकर्ण्यः—विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीर्भंबुधिर्यामिनीम् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः । चंद्रिका
 यांश्चंद्रांगिराः—मासत्रयपणमासादिविच्छेदेऽर्धकृच्छ्रकृच्छ्रान्तिकृच्छ्रं प्रायश्चित्तम् । भरद्वाजगृह्येपि—यावत्कालमहोमीस्यात्तावद्रव्यमशे
 पतः । तदेयंचैवविप्रेभ्योयथाहोमस्तथैवतत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणः संध्योत्तरकर्मोक्तं मदनरत्नेकौर्म—सायंप्रातर्द्विजः संध्यामुपासीतसमाहि
 तः । अग्निकार्यततः कुर्यात्संध्ययोरुभयोरपि । देवताभ्यर्चनं कुर्यात्पुष्पैः पत्रेणवांधुना । तत्रैवलौगाक्षिः—सायमेवाग्निमिधेतेत्येकइति ।
 ग्राज्ञचल्न्यः—भैक्षान्निकार्येत्यवत्त्वात्सप्तरात्रमनातुरः । कामावकीर्णइत्याभ्यां जुहुयादाहुतिद्वयम् । उपस्थानंततः कुर्यात्समासिंचत्वेन नतु ।
 कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मिकामकामायस्वाहा । कामावपन्नोऽस्म्यवपन्नोऽस्मिकामायस्वाहेति । एतद्वृत्कार्यव्यग्रतया अकरणे ज्ञेयम् । अन्यथातु
 मनुः—अकृत्वाभैक्षचरणमसमिध्यचपावकम् । अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णव्रतंचरेत् । विज्ञानेश्वरोपेतुः क्वचिधाने—
 मानस्तोके जेनेमंत्रशतसंख्यं शिवालये । अग्निकार्यं विना भुक्तेन पापं ब्रह्मचारिणः ॥ ॥ अथ ब्रह्म्याह नियमाः । चंद्रिकायां पुलस्त्यः—
 सकृत्तर्पणि सर्पिष्मद्बुधं विव्यं लघुभोजनम् । नसायं नोपवासः स्यात्तैलमिपविर्वर्जनम् । आपस्तंबः—अतृप्तिश्चात्र स्य यच्चैतयोः प्रियं स्यात्तदस्मिन्न
 हनिभुंजीयातामथ शययीयातामिति । भरद्वाजः—वर्जयेत्पर्वकाले तु स्त्रीतैलमिपवृक्षजम् । सांख्यायनः—कलहं क्रीतविक्रीतं प्रहासं बहु
 भाषणम् । तौर्यत्रिकं घृथाशय्यां यक्ष्यमाणो विवर्जयेत् । जाबालिः—कोविदारान्कुलित्वांश्च वर्जयेत्कोद्रवांस्तथा । दंतशौचं च पूर्वेष्वुपर्यागस्येता

निवर्जयेत् । मसूराह्वणाक्षरांश्चणकान्कोरदूपकान् । मापात्मधुपरात्रंचवर्जयेत्पर्वणिद्विजः । गृह्यपरिशिष्टे—शाकमांसमसूरांश्चअणवः
कोरदूपकाः । वर्ज्याद्विशेषः । आपस्तंबसूत्रे आधानप्रकरणे ऋवीसमन्तारनाश्रीयादिति । ऋवीसमन्तरुम् । बौधायनः—सर्वमेवैतद
हःकोशामुद्रमापादिधान्यवर्जयेदन्यत्रतिलेभ्यइति । स्मृत्यर्थसारेदिवोदासीये—लवणमधुमांसंचक्षारानश्नन्नहूयते (?) । उपवासेनभुंजी
तउरारात्रौचकिंचन । मिताक्षरायां स्मृत्यर्थसारेच—यआहिताशेर्धर्मःस्यात्स्मार्तोपासनिकस्यच । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनुश्रीमन्नराय
ण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेहोमप्रकरणम् ॥

अथहोमोत्तरंरुर्न । मदनरत्नेमरीचिः—विधयेदेवतापूजाप्रातर्होमादनंतरम् । शौनकः—प्रातर्मेध्यदिनेसायंविष्णुपूजांसमा
चरेत् । अशक्तौविस्तरेणैवप्रातःसंपूज्यकेशवम् । मध्याह्नेचैवसायंचपुष्पांजलिमपिक्षिपेत् । हलायुधः—प्रातःकालेसदाकुर्यान्निर्माल्योद्वास
नंबुधः । प्रयोगगपारिजानेक्रियासारे—मध्यमानामिकामध्येपुष्पसंगृह्यपूजकः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यानिर्माल्यमपनोदयेत् । अपनीतंच
निर्माल्यंचडेशायनिवेदयेत् । मध्यमानामिकाभ्यांदेवोपरिपुष्पधृत्यानिर्माल्यमपनोदयेदित्यर्थः । वाराह—निर्माल्यशिरसोत्तार्यधार्यशिरसिचा
त्मनः । लिंगेविशेषस्तत्रैव—अशून्यंमस्तकंलिंगेसदाकुर्वीतपूजकः । विष्णुधर्मोत्तरे—उशीरकूर्चकंदत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते । दत्त्वा
गोवालंजकूर्चसर्वपापंव्यपोहति ॥ ॥ अथनित्यदानम् । भारते—एकेनाशेनधर्मस्तुक्तर्तव्योभूतिमिच्छता । एकेनाशेनकामस्तुएकमंशं
विवर्धयेत् । स्मृतिरत्नावल्यां याज्ञवल्क्यः—दातव्यंप्रत्यहंपात्रेनिमित्तेषुविशेषतः । निमित्तंग्रहादि । अत्रकेचित्प्रत्यहश्रवणादहनि
यदाकदाचिन्नित्यदानमाहुः । भट्टदिनकरस्तु—उपोयेतेप्रयामेषुयुजेतेमनोदानाथसूरयइतिमंत्रालिंगाद्धोमात्पूर्वनित्यदानमाह । चंद्रोदये
चामनपुराणे—होमंचकृत्वालभंगंशुभानांतोगृहान्निर्गमनंप्रशस्तम् । दूर्वाचसर्षिर्दधिचोदकुंभधेनुंसवत्सामुपभंसुवर्णम् । मृद्रोमयंस्वस्ति

कुर्वन्ति शिशं ध्यायेदुच । नैमित्तिकेऽपि च स्नाने तथा भौमाकर्चचारयोः । त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरण्यां कृत्तिकासुच । च सिंष्टेन मृत्तिकास्नाने
प्रकारांतरमुक्तम्—मृदे कया शिरःक्षाल्य द्वाभ्यां नाभे स्तथोपरि । पुनश्च तिसृभिः कायं पङ्क्तिः पादौ तथैव च । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—कटिः सक्थी
ऊरुजं धेचरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः । तथैव हस्तावाचम्यनमस्कुर्व्याञ्जलं तु तत् । ततो गोमयस्नानमाह यमः—आचम्य गोमयेनापि मानस्तोत्र्या
समालभेत् । अग्रमग्रमिति स्मृतत्वा मानस्तोत्रे केन वा पुनः । मार्जयेद्गोमयं प्राज्ञः सोदकं भानुदक्षितम् । मार्जयेत्लेपयेत् ।

अथ चौघायनोक्तः स्नानविधिः—अथ हस्तौ प्रक्षाल्य कमंडलुं मृत्पिण्डं च परितृह्य तीर्थं गत्वा त्रिः पादौ क्षालयेत् त्रिरास्नानमथापोभिः प्रपद्यते हिर
ण्यशृंगं वरुणमित्यथाञ्जलिना उपहंति सुमित्रियान आपोपधयः संस्त्विति तां दिशं निरीक्षति यस्यामस्य द्वे व्योभवति दुर्भित्रियास्तस्मै स्युरित्यप उपस्पृश्य
त्रिः प्रदक्षिणमुदकमावर्तयति यदपां रूरयदमेधं यदशांतं दपगच्छतादित्यप्सु निमज्ज्योन्मज्ज्य चांतः पुनराचामेत् आपोवाइद ११ सर्वविश्वाभूतान्यापः
प्राणावा आपः पुनंतु शुद्धिर्वीमिति पवित्रे कृत्वा द्विर्माज्यस्यापोहिष्ठेति तिसृभिर्हिरण्यवर्णा इति च तसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्यनुवाकेन चांतर्जलगतो घमर्प
णेन त्रीन्प्राणायामान्कृत्वोत्तीर्य वा सोनिष्पीड्य क्षालितो ररहता निवासां सिसि परिधायेति । उपहंति गृह्णति ॥

अथ कात्यायनोक्तः—अथातो नित्यस्नानं घादौ मृद्गोमयकुशतिलसुमनसआहृत्योदकांतं गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रक्षाल्य पाणिपदौ कुशोपग्र
हो वद्धशितो यज्ञोपवीत्याचम्यो रंहीति तोयमामंभ्यावर्तयेत्ते शतमितिसुमित्रियान इत्यपोजलिना दायदुर्भित्रिया इति द्वे व्यंग्रतिनिर्णिचेत्कटि वस्त्यूरुजं
धेचरणौ करौ मृदा त्रिस्त्रिः प्रक्षाल्याचम्यनमस्योदकमालभेदं गानि मृदेदं विष्णुरिति सूर्याभिमुखो निमज्जेदापो अस्मानिति स्नात्वोदिदाभ्यइत्युन्मज्जयनिम
ज्ज्योन्मज्ज्याचम्यगोमयेन विलिपेन्मानस्तोत्रे कइति ततो भिर्षिचेदिमं मेवरुणेति च तसृभिरिदमाप उतुत्तमं मुंचं च वभृथेत्येतै चैतन्निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यदभैः
पावयेदापोहिष्ठेति तिसृभिरिदमापोह विष्मतीर्देवी राप इति द्वाभ्यामापोदेवी द्रुपदादिव शंनोदेवी रपां रसमपोदेवीः पुनंतु मेति नवभिः चित्पतिर्मेत्योका

रेणव्याहृतिभिर्गायत्र्यावादावन्तेचांतर्जलेषमर्पणं त्रिरावर्तयेत् द्रुपदांवायंगीरितिवातृचंप्राणायामंवासशिरसमोमिति विष्णोर्वास्मरणमिति । सुम
नसामभावेतुलस्यादि । अभ्याहृतत्वात्पाणिशब्दस्यपूर्वनिपातः । तेनपूर्वदक्षिणोपक्रमं चरौ प्रक्षाल्यपाणीक्षालयेदित्यर्थः । कुशानामुपग्रहोधार
णंयस्येतिधृतकुशइत्यर्थः । अंतैचेतदिति इमंमेवरुणइत्याद्यष्टभिर्मंत्रैरभिषेकोवक्ष्यमाणमंत्राभिषेकोत्तरमपिकार्यइत्यर्थः । आदावन्तेचेति आपोहि
ष्ठेत्यादौचित्यतिर्मापुनात्वित्यस्यांतेच प्रणवव्याहृतिगायत्रीभिरभिषिंचेदित्यर्थः । नित्यमध्याह्नस्नानंतेनास्यविधेर्नैमित्तिकस्नानादावप्राप्तिः प्रकृति
विकृतिभावस्यचनित्यपदेननिरासात् । अन्यथाप्रातःस्नानमित्येवावक्ष्यत् । प्रातःस्नानेतुयथाहनीत्यतिदेशादक्षेणनित्यत्वोक्तेश्चतत्प्राप्तिरितिनि
र्णयचिंतामणिः । तन्न । ग्रहणादिस्नानेधर्माभावप्रसक्तेश्च । एषस्नानविधिरित्यस्यातिदेशार्थत्वाच्च ॥

अथाश्वलायनपरिशिष्टोक्तम्—मध्यंदिनेतीर्थेभेल्यधौतपादपाणिमुखोद्विराचम्यायतप्राणः स्नानं सकल्प्य सदर्मपाणिः शुचौ देशे स्नानत्रेण
सुवंगायाच्याखालोपरिमृदं चतुरंगुलमुद्धास्याधस्तान्मृदं तथा खाल्वागायत्र्यादायगर्भमुद्धासितया प्रतिपूर्यमृदमुपात्तां शुचौ तीरे निधाय गायत्र्या प्रोक्ष्य त
च्छिरसात्रेधाविभज्य दक्षिणं भागमख्येण दिक्षु दशसु विक्षिप्योत्तरं तीर्थे क्षिप्वा तृतीयं गायत्र्यभिर्मंत्रितमादित्याय दर्शयित्वा तेन मूर्ध्ना आपादात् गायत्र्या
प्रणवेन वा सवांगमनुलिप्य सुमित्र्या न आपोपचयः संत्विति स कृदद्विरात्मानमभिषिच्य दुर्मित्रियास्तस्मै भूया सुयौ स्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति मृदम
न्निः प्रक्षालयेदथ वरुण प्रार्थनादिना तर्पणांतोक्तेन विधिना स्नायात्वास्मिन्प्राग्रहयज्ञांगतर्पणाद्वस्त्रं निष्पीडयेदपुत्रादयो ह्यंते तर्प्या भौमादिषु गृहे च नमृ
दा स्नायादिति । वरुण प्रार्थनादिप्रातः स्नान उक्तम् ॥

अथ पाद्मभविष्योत्तरोक्तः—अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैः स्नानं समाचरेत् । तीर्थं प्रकल्पयेद्विद्वान्मूलमंत्रेण मंत्रवित् । नमो नारायणायेति मूल
मंत्र उदाहृतः । दर्भपाणिस्तु विधिना स्वाचांतः पयतः सुधीः । चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समंततः । प्रकल्प्यावाहयेदंगमेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ।

विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता । ग्राहिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् । दिविभुव्यंत
रिक्षेचतानितेसतिजाह्नवि । नंदिनीत्येवतेनामदेवेपुनर्लिनीतिच । क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवासिता । विभावरीसुप्रसन्नातथा लोक
प्रसादिनी । एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् । भवेत्संनिहितातत्रगंगात्रिपथगामिनी । सप्तवाराभिजसेनकरसंपुटयोजितम् । भूर्भे
क्षिस्वाजलंभूयस्त्रिचतुःपंचसप्तवा । स्नानंकुर्यान्मृदातद्वदामंथ्यचविधानतः । अश्वक्रांतिरथक्रांतिविष्णुक्रांतिवसुंधरे । मृत्तिकेह्रतत्सर्वयन्मया
दुष्कृतकृतम् । उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना । नमस्तेसर्वभूतानांप्रभववारणिसुव्रते । एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यंचविधानतः । उत्था
यवाससीधौतेअक्लिप्तेपरिधायच । अयंविधिःस्त्रीशूद्रादेरपीत्याचारादर्शः ॥

अथस्नानभेदाः । शंखाः—स्नानंतुद्विविधंप्रोक्तगौणमुख्यप्रभेदतः । तयोस्तुवारुणमुख्यतत्पुनःपद्भिर्भवेत् । नित्यनैमित्तिककाम्य
क्रियांगमलरूपणम् । क्रियास्नानंततःषष्ठस्नानंतमताक्रिया । तल्लक्षणा निसएवाह—अस्नातस्तुपुमान्नाहो नित्याग्निहवनादिषु । प्रातःस्नानं
तदर्थंतु नित्यस्नानंप्रकीर्तितम् । चडालशवग्रपादिस्पृष्टास्नातोरजस्वलम् । स्नानार्हस्तुयदास्नातिस्नानंनैमित्तिकंतुतत् । पुण्यस्नानादिकंयद्युदैवज्ञ
विधिचोदितम् । तद्विक्राम्यंसमुद्दिष्टनाकामस्तत्करोतिवै । जप्तुकामःपवित्राणिअर्धिव्यन्देवताःपितृन् । स्नानंसमाचरेद्यस्तुक्रियांगंतत्प्रकीर्ति
तम् । मलापकर्षणंनामस्नानमभ्यगपूर्वकम् । सरःसुदेवस्नातेपुतीर्थेषुचनदीषुच । क्रियास्नानंसमुद्दिष्टस्नानंतत्रमताक्रिया । मध्यंदिनीयमपि
नित्यमुक्तं माधवीयेविष्णुः—स्नानार्होयोनिमिमेनकृत्वातोयावगाहनम् । आचम्यप्रयतःपश्चात्स्नानंविधिवदाचरेत् । योगयाज्ञव
ल्क्यः—तूष्णीमेवावगाहेतयदास्यादशुचिःपुमान् । विधिवदितिनित्यस्नानधर्मातिदेशः । अतएवदैवपित्र्यविवर्जितमित्युक्तम् । क्रियांगे

पिनित्यधर्मा इति माधवीये । ग्रहणनिमित्तत्वेनेपि—गंगखानं प्रकुर्वीत ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः । महानदीपुचान्यासुखानंकुर्याद्यथाविधीति भारतात् धर्मप्राप्तिः । अनेकेषां खानानामेककालपातेनित्यनैमित्तिककाम्यानामुत्तरोत्तरेण पूर्वपूर्वस्य प्रसंगसिद्धिरन्येषां तत्रता ॥

अथ खाननिमित्तानि ॥ मदीयाः श्लोकाः—शैवान्पाशुपतांस्तथाचितिवरांश्चर्मरंलोकयतान्कैवर्ताजरकान्नटोद्बुडुडुहान्मिहानुदक्याशु नः । यूपंधीवरसूतिगृध्रपतितान्शूद्रान्चूकान्नास्तिकानस्थ्याद्रिशवकाकसूकरशिवागोमायुमद्यैडकान् । व्यंगवानरविडालदीपिकादीपतैलचितिधूमनीलिकाः । अश्वकुक्कुरवराहदेवलान्साविकाशुचिमदिष्णुदाहकान् । स्पृष्टादुःस्वप्नवातेषु बिरक्तधुरमैथुने । श्मशानाक्रांत्यजीर्णेषु स्नायादभ्युदयास्तगे । शैवपाशुपतयोरनधिकारिणोः खानमिति मदनपारिजातः । श्रोत्रियादीनां साक्षिनिषेधदोषाभावेपि वाचनिकं खानमित्यपि स एव । लोकायतो बौद्धः । उदक्या रजस्वला । विकर्मस्थशूद्रस्पर्शे खानं न शूद्रमात्रस्य । विकर्मस्थान्द्विजान्शूद्रान्सवासाजलमाविशेदिति हारीतोक्तेः च । शूद्रोच्छिष्टं द्विजः स्पृष्ट्वा उच्छिष्टं शूद्रमेव वा । शुचिमप्यवगुह्यै न सवासाजलमाविशेदिति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः च । एतच्च कर्मकाले । असर्ग्याद्वाहुतिः सास्याच्छूद्रसंस्पर्शदूषितेति वचनात्—द्वावप्यंत्यं त्यजौ स्पृष्ट्वा सवासाजलमाविशेत् । अन्येष्ववाचमनं प्रोक्तं क्रियायां खानमाचरेदिति पराशरोक्तेः च । मदनपारिजाते—अंसजाम्लेच्छशपरादय इति कुट्टूकभट्टः । अंत्यजांश्चाह विज्ञानेश्वरीयंगिराः—चंडालश्च पक्षतासुतौ वैदेहकस्तथा । मागधायोऽपौ चैव ससैतेत्यावसायिनः । पराशरस्त्वन्यानाह—रजकश्चर्मकारश्च नटो बुडुह एव च । कैवर्तमे दमिह्वाथ ससैते त्वं त्यजाः स्मृताः । यत्तु रजकादिस्पर्शे आचमनमुक्तं तच्छिरोभिन्नांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शे खानमिति प्रायश्चित्तशूलपाणिः । शिरःपदं नाभेरुर्ध्वांगोपलक्षणमिति चंद्रिका । अस्थिनरस्यैव । नारं स्पृष्ट्वा स्थिसंस्नेहमिति मनूक्तेः । इदं द्विजास्थिविषयम् । अन्यस्मिंस्तु स्निग्धे त्रिरात्रमस्निग्धे त्वहोरात्रमिति विज्ञानेश्वरादयः । अमानुषत्वस्थानि विष्णुः—भक्ष्यवर्ज्यपंचनखं शवं तदस्थिचस्थं द्वापूर्ववद्वखं स्वयं

क्षालितं विभृयादिति चंद्रिकायामंगिराः । साध्वाचारानतावत्स्यात्स्नातापि स्त्रीरजस्वला । यावत्प्रवर्तमानं चरणं न विनवर्तते । स्नायाद्रजसि
 निवृत्तेश्चार्थतुतः पुनः । सेगेरजः प्रवृत्तौ नाशुचित्वमित्युक्तं चंद्रिकायां याज्ञवल्क्यः—उदक्याशुचिभिः स्नायात्संस्पृष्टसौ रूपस्पृशेत् ।
 तैः स्पृष्टैः । इदं चाचेतनस्पृष्टस्पर्शे । चेतनस्पृशे तु स्नानम् । दिवा क्रीर्तिमुदक्यां च पतितं सूतिकां तथा । शवं तत्स्पृष्टिर्न चैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्ध्यतीति
 मनूक्तेः । तृतीयसत्त्वाचमनम् । तत्स्पृष्टिर्न स्पृशेद्यस्तु स्नानंतस्य विधीयते । ऊर्ध्वमाचमनं प्रोक्तं द्रव्याणां प्रोक्षणं तथेति संवर्तोक्तेः । इदं चाका
 मविषयम् । कामतस्तृतीयस्यापि स्नानम् । पतितं चंडालसूतिकादक्याशवस्पृष्टतत्स्पृष्ट्युपस्पृशेत् स चैलम् । उदकोपस्पृशनाच्छुद्धेदिति गौतमो
 क्तेः । तत्स्पृष्टिपदेन पतितस्पृष्टिग्रहणमित्याचारादर्शः । यत्तु कौर्मै—तत्स्पृष्टस्पृष्टिर्न स्पृष्ट्वा बुद्धिपूर्वद्विजोत्तमः । आचामत्तस्य शुद्ध्यर्थं ग्राह्ये
 वः पितामह इति तदशक्तविषयम् । चतुर्थसत्त्वाचमनम् । संग्रहे—अबुद्धिपूर्वं संस्पृशेद्द्वयोः स्नानं विधीयते । त्रयाणां बुद्धिपूर्वे तु तत्स्पृष्टिन्याय
 कल्पनेति माधवीये संग्रहोक्तेः । उपस्पृशेच्चतुर्थस्तु तदूर्ध्वप्रोक्षणं स्मृतमिति तत्रैव स्पृशेत् । विज्ञानेश्वरीयेऽप्येवं । चंद्रोदये—कटधूम
 स्पृशं वा तं विरक्तं क्षुरकमिणम् । मैथुनाचरितारं च स्पृष्ट्वा स्नानं न विद्यते । भोजनोर्ध्वमुद्गतोर्ध्वांते स्नानमिति स्मृत्यर्थस्य रेकृष्णभट्टीये च ।
 प्रायश्चित्तशूलपाणिस्तु स्नानं मापमसूराद्यन्नपरम् । मसूरमापमांसां निभुक्त्वा यो वमति द्विजः । त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ।
 प्राणायामैस्त्रिभिः स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति यमोक्तेः । पशुपितृवांते स्नानम् । भोजनदिने त्वाचमनमिति आद्धेहेमाद्रौ चंद्रिकायामा
 चारादर्शोऽयं । मिताक्षरायां तु—अश्वभुक्त्वाद्रौ पाणिर्वाचां तोन स्नानमाचरेत् । अन्यदा वमने स्नायात्तथाशोकाशुपातन इति योगयाज्ञव
 ल्क्योक्तेर्वमनेऽपि स्नानमुक्तम् । वस्त्रान्तरितस्पृशे प्रचेताः—वस्त्रान्तरितसंस्पृशः साक्षात्स्पृशोऽभिधीयते । साक्षात्स्पृशे तु यत्प्रोक्तं तद्व
 स्त्रान्तरितेऽपि च । शूलपाणावापस्तंबः—एकशखां समाखंडां डालादिर्यदा भवेत् । ब्राह्मणस्तत्र निवसन् स्नानेन शुचितमियात् । आदिशब्दा

दुदक्यादीनि । शाखाग्रहणेमेकावयव्युपलक्षणम् । तेनैकपापाणादेरपिग्रहणमिति शूलपाणिः । शाखास्वपिकाष्ठादिपुचंडालेनसहावस्थितः
 स्नायान्नसचैलमितिसएव । एतदपवादमाहशूलपाणौपराशरः—रथ्याकर्दमतोयानिनावःपंथास्तृणानिच । स्पर्शनान्नप्रदुष्यंतिपक्वेष्टकचि
 तानिच । तृणानीतिबहुवचनादेकतृणस्पर्शेस्नानमिति शूलपाणिः । माधवीयेशातातपः—येनेकेनचिदभ्यक्तश्वंडालंसंस्पृशेद्यदि ।
 अहोरात्रोपितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । उच्छिष्टःसंस्पृशेद्विप्रोमद्यद्भूशुनोऽशुचीन् । अहोरात्रोपितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । हेमाद्रौ
 कौर्मे—उच्छिष्टोऽद्विरनाचांतश्वंडालान्स्पृशतिद्विजः । प्रमादौद्वैजपेत्स्नात्वागायत्र्यष्टसहस्रकम् । मनुः—यस्तुच्छयांश्चपाकस्यग्राहणोवा
 धिगच्छति । तत्रस्नानंतुतस्यैवधृतंप्राश्यविशुध्यति । शूलपाणौवृद्धशातातपः—अशुचिसंस्पृशेद्यस्तुएकएवसदुष्यति । तंस्पृष्ट्वान्योनदुष्ये
 तसर्वद्रव्येष्वयंविधिः । चंद्रिकायां इमशुकर्मण्यपिस्नानमुक्तम् ॥ ॥ स्पृष्टास्पृष्टौहेमाद्रौशातातपः—ग्रामेतुयत्रसंस्पृष्टिर्यात्रायांकल
 हेपुच । ग्रामसंदूषणेचैवस्पृष्टिदोषोनविद्यते । संग्रामेराजमार्गौदौयज्ञेपुप्रकृतेपुच । उत्सवेपुचसर्वेषुस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । वृद्धस्पतिः—तीर्थे
 विवाहेयात्रायांसंग्रामेदेशविष्णवे । नगरग्रामदाहेचस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । दानेविवाहेयज्ञेचमहोत्सातेरुजागमे । आपद्यपिचकष्टायांसद्यःशौचं
 विधीयते इतिपाज्ञचल्कयोक्तेः । एतद्यत्राहमनेनस्पृष्टइतिनज्ञातंतद्विषयमितिहेमाद्रिः । मदनपारिजातेष्वेवम् । उच्छिष्टाशु
 चिस्पर्शपरमितिचंद्रिकायां । शातातपः—काकविष्टोपघातेसचैलंस्नानंव्याहृतिहोमंचकुर्यादिति । बालस्यास्पृश्यस्पर्शे आपस्तंबः—
 अन्नप्राशनाल्प्रयताभवंत्यासंवत्सरादित्येकेयावतावादिशोनप्रज्ञायंतइति । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—शिशोरभ्युक्षणंघ्नोक्तंवालस्याचमनंस्म
 तम् । रजस्वलादिसंस्पर्शेस्नानमेवकुमारके । तल्लक्षणंतु—प्राक्चूडाकरणाद्बालःप्रागन्नप्राशनच्छिशुः । कुमारकस्तुविज्ञेयोयावन्मौजीनि
 बंधनम् । आशार्क—सर्वत्रास्पृश्यसंस्पर्शेर्वारुणंस्नानमुच्यते ॥ ॥ रात्रिस्नानेचिशेषमाह चंद्रिकायांयमः—विग्रःस्पृष्टो

निशयांतु उदक्यापतितादिना । दिवानीतेन तोयेन सस्नायादग्निं सनिधौ । माधवीये मरीचिः—दिवा ह्यंतु यत्तोयं गृहयेदिनविद्यते । प्रज्वा
 त्याग्निं ततः स्नायात्तदीपुष्करिणीपुच । पराशरः—यदि गेहेन तोयं स्यात्तदा शुद्धिः कथं भवेत् । धाम्नो धाम्नोति मंत्रेण गृह्णीयादग्निं सनिधौ । अग्नौ
 तुरादिचिपये स एव—आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकृत्वो ह्यनातुरः । स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदन्ततः शुद्धेत्स आतुरः । स्नानेनैमित्तिके प्राप्ते नारी यदि
 रजस्वला । पात्रांतरित तोयेन स्नानं कृत्वा व्रतं चरेत् । सिक्तगात्रा भवेदद्भिः सांगोपांग कथं चन । नवस्नपीडनं कुर्यान्नान्यद्वासश्च धारयेत् । चंद्रि
 कायामुशनाः—ज्वराभिभूता यानारीजरसाच परिशुता । कथं तस्या भवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा । चतुर्थे हनि संप्राप्ते स्पृशेदन्या तु तांश्चि
 यम् । सा स चैलावगाह्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् । दशद्वादशकृत्वो वा आचमेच पुनः पुनः । अंतं च वा स सां त्यागस्ततः शुद्धा भवेत्तु सा ।
 दध्नाच्छकस्या ततोदानं पुण्याहेन विशुध्यति । शंखः—रथ्या कर्दमतो येन ग्रीवमोघेन वा पुनः । नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति । स्मृ
 त्यर्थं सारे—यत्र पुंसः स चैलं स्यात्स्नानं तत्र सुवासिनी । कुर्वीतैवाशिरः स्नानं शिरोरो गीजटी तथा ।

अथामलकस्नानम् । चंद्रिकायां क्रतुः—पष्ठीं च सप्तमीं चैव नवमीं च त्रयोदशीम् । संक्रांतौ गविवारे च स्नानमामलकैस्त्यजेत् । योग
 याज्ञवल्क्यः—धात्रीफलैरमावास्या सप्तमीनवमीपुच । यः स्नायात्तस्य ह्यर्थं तेज आयुर्धनं सुताः । व्यासः—श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीताम
 लकैर्नरः । सायणीये बृहस्पतिः—सर्वकालं तिलस्नानं पुण्यं व्यासो ब्रवीन्मुनिः । षट्त्रिंशन्मते—तथा सप्तम्यमावास्या संक्रांतिग्रहसूतिपु ।
 धनपुत्रकलत्रार्थं तिलपिष्टं संस्पृशेत् । प्रयोगपारिजाते बृहस्पतिः—आसीनः प्राबुधो भूत्वा तैलाभ्यंगं समाचरेत् । व्रतहेमाद्रौ मा
 तस्ये—तस्मात्कृतोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् । वर्जनीयं प्रयत्नेन रूपं धत्तत्परं नृप । पाद्मे माघमाहात्म्ये—उपोष्यैकादशीं शुक्लं तैलाभ्यंगः
 कृतस्तथा । द्वादस्यां ग्राभवेदेहेतेन व्याघ्रमुखोऽभवत् । अत्र मदीयः श्लोकः—दिग्विष्टिव्यतिपातवैधृतियुगादिष्वेवमन्वादिपुश्राद्धे जन्मदिने

व्रतेवमदिनेनंदासुरिक्तासुच । ऋष्यश्र्यर्कतिथौवसावहिदिनेकामोत्तराफल्गुनीज्येष्ठाद्राहरेषुशुक्रगुरुभौमार्केपुजन्मत्रये । तैलाभ्यंगंनकुर्वीतम
 तिमानेषुसर्वदा । दिग्दशमी । अमवदिनंदिनक्षयः । नंदाः प्रतिपत्यष्टचेकादशयः । रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । ऋषिःसप्तमी । अग्नि
 स्तृतीया । अर्कःद्वादशी । तिथिःपूर्णिमामावासे । वसुरष्टमी । अहिःपंचमी । कामस्त्रयोदशी । हरिभंश्रवणः । अत्रमूलचंद्रोदयादिषु
 स्पष्टम् । आयुर्वेदसंहितायाम्—नाभ्यंगस्तत्रवालानांघृद्धानांतुनदोषदः । तत्रपूर्वोक्तेषु । चंद्रिकायांसंग्रहे—स्त्रीणांतुबुधवारणेतैला
 भ्यंगंविजयेत् । कृष्णभट्टीये—सोमवारोतथाभ्यंगपुत्रवान्वर्जयेत्सदा । मार्कण्डेयः—अपुष्टिःकांतिरल्पायुर्धनंनिर्धनतां तथा । अनारो
 ग्यंसर्वकामभ्यंगाद्वास्करादिषु । अन्यद्रव्ययुतैर्लंनदुष्यतिकदाचन । चंद्रिकायांयमः—घृतंचसार्पणैर्लंयत्तैर्लंपुष्पवासितम् । नदोपः
 पक्वतैर्लपुस्नानाभ्यंगेषुनित्यशः । आयुर्वेदसंहितायाम्—निषिद्धतिथिवारर्क्षग्रहणेष्वपिरात्रिषु । किंचिद्घृतसंयुक्तंविप्रपादरजोन्वितम् ।
 तिथ्यालोके—रवौपुष्पंगुरौदूर्वाभूमिभूजवासरे । भार्गवगोमयंदद्यात्तैर्लदोषोपशांतये । पट्टत्रिंशन्मते—सूर्यशुक्रादिवारेषुनिषिद्धा
 सुतिथिष्वपि । स्नानेवायदिवास्नानेपक्वतैर्लंनदुष्यति । अत्रतिलतैर्लमेवनिषिद्धं । तिलानामिदं तैर्लमिति विकारतद्धितात् । सार्पपादौतैर्लशब्दो
 गौणः । अयंचतिथिनिषेधोभ्यंगएव नित्यस्नानादौ ।—पुत्रजन्मनिसंक्रांतौश्राद्धेजन्मदिनेतथा । नित्यस्नानेचकर्तव्येतिथिदोषो न विधत्तइतिगा
 र्ग्योक्तेः । यादृच्छिकंतुयत्स्नानंभोगार्थंक्रियतेद्विजैः । तन्निषिद्धदशम्यादौनित्यनैमित्तिकेविनेतिचंद्रिकोक्तेः । मनुः—शिरःस्नातस्तुतैले
 ननांगंकिंचिदुपस्पृशेत् । तैलेनशिरसोभ्यंगोत्तरमन्येनापितैलेननांगभ्यंगः । सार्पपादिनातुतदभ्यंगेउभयाभ्यंगेवानदोषः । यद्वाशिरोभ्यंगशेष
 सैवनिषेधः । शिरोभ्यक्तावशिष्टेनतैलेनानंगलेपयेदिति देवलोक्तेरिति कुल्लूकभट्टः । अमांप्रकृत्यचंद्रिकायांप्रचेताः—तैर्लंचन
 स्पृशेशाम्रवृक्षादींश्चनकर्तयेत् । तत्रैववौधायनः—अष्टम्यांचचतुर्दश्यांनवम्यांचविशेषतः । शिरोभ्यंगंवर्जयेत्पुर्वसंधौतथैवच । तत्रैवगर्गः—

पंचदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यारविसंक्रमे । द्वादश्यांसप्तमीषष्ठ्योत्तैलस्पशंविबर्जयेत् । तत्रैवहारीतः—पंचमीदशमीचैवपौर्णमासीप्रयोदशीम् ।
तथैवैकादशीचैवयस्त्रैलमुपसेवते । अभ्यंगात्स्पर्शनाद्वापिभक्षणाच्चतथैवच । उत्तीर्णतिस्रवृद्धिः स्याद्धनापत्यवलायुषाम् ॥

अथोष्णोदकस्नानम् । तत्रमदीयःश्लोकः—रवौसप्तमीश्राद्धपष्टीव्रतेपुस्वजन्माहसंक्रांतिजन्मन्यनिंदौ । ग्रहेस्पृश्यसंस्पर्शनेपौर्णमास्यां
मृतौवर्जयेत्स्नानमुष्णोदकेन । अन्नमूलंहेमाद्यादौस्पष्टम् । मैथुनेक्षौरेचोष्णोदकंनेतिकृष्णभट्टः । अस्पृश्यस्पशोऽउष्णोदकनिषेधोदिवसे ।
अस्पृश्यस्पशंस्नानंनिशुष्णेनजलेनचेति स्मृत्यर्थसारात् । यतुपराशरः—वृथाहुष्णोदकस्नानंवृथाजाप्यमवैदिकम् । यच्चयाज्ञव
ल्क्यः—अशुचिस्पशदुष्टाभिरुद्धताभिस्तुमानवः । स्नानंसमाचरेद्यस्तुनसशुद्धतिकाहिंचिदिति तद्वगोदकभिन्नपरम् । बृहन्मनुः—स्नातस्य
बह्वितसेनतथैवपरवारिणा । शरीरशुद्धिर्विज्ञेयानतुस्नानफलंलभेदिति तदनातुरस्य । तीर्थसत्वेतु—भूमिष्ठमुद्धृतंवापिशीतमुष्णमथापिवा ।
गांगंपयःपुनात्याशुपापभामरणांतिकमितिहेमाद्रौमरीच्युक्तेः । चिरंपर्युपितंवापिशूद्रस्पृष्टमथापिवा । जाह्नव्याःस्नानदानादौपुनात्येवसदा
पयइति तत्रैवादित्यपुराणाच्च । यतुपट्टात्रिंशन्मते—आपःस्वभावतोभेद्याःकिंपुनर्वह्निसंयुताः । तस्मात्संतःप्रशंसंतिस्नानमुष्णेनवारि
णेति तदनातुरपरम् । आदित्यकिरणैःपूतंपुनःपूतंवह्निना । आघ्रातमातुरेस्नानंप्रशस्तंचोष्णवारियदितिचंद्रिकायांयमोक्तेः । अनातुर
स्यापितीर्थाभावे—नित्यनैमित्तिकंक्राम्यक्रियांगमलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैरितियमोक्तेः । मरणादिषुतुतीर्थाभावेपि
नोष्णोदकस्नानंकिंतुपरोदकैरुद्धृतैर्वैतिचंद्रिका । तत्रेतिर्कर्तव्यतामाहव्यासः—शीतास्वप्नुनिषिच्योष्णामंत्रसंभारयोगतः । गृहेपिशस्यते
स्नानंतद्धीनमफलंभवेत् । संभारा मृदादयः । मंत्रमहोदयौ—तीर्थाभावेस्वसदनेस्नायादुष्णेनवारिणा । हस्तयोरपआदायकुप्यात्तत्राघम
र्षणम् । स्मृत्यर्थसारे—उद्धृतजलस्नानेनार्जनंकार्यम् । अघमर्षणंजलतर्पणंचानित्यमित्युक्तम् गृह्यपरिशिष्टे—नशीतोदकेनशीतोष्णो

दकेन गृहे स्नायान्मन्त्रविधिर्विजयेत्पुत्रहिवर्षाशुचौ देशे सर्वपश्चात्कुर्यादिति । पारिजाते आश्वलायनः—स्नानमध्ये त्वाचमनं तर्पणं वक्ष्यपीडनम् । करपाद्भगंतो यं गृह एतानि वर्जयेत् । गृहस्नानेन कुर्वीत तर्पणं मार्जनं तथा । नांतरा च मनंकुर्यात्पश्चादाचम्य शुद्धयेति । चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्यः—यापीकूपगृहस्नाने सूतके मृतके तथा । मासोचारं न कुर्वीत जलं रुधिरं भवेत् ॥ अथ मंत्रस्नानं च हनु च परिरिक्षाष्टे—शुचौ देशे शुचिराचांतः प्राणानायाम्यसव्येषणावपः कृत्वा तिष्ठ भिरापो हिष्ठीयाभिस्त्रिः पञ्चः प्रणवपूर्वभाद कैर्मार्जयेत् पादयोर्मूर्ध्नि हृदये मूर्ध्नि हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथार्धशोर्मूर्ध्नि हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ ऋक् शो हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ क्रक शो हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ तु चेन मूर्ध्नि मार्जयित्वा गायत्र्या दशधा अभिमन्त्रिता अपः प्रणवेन पीत्वा द्विराचामे दिलेत नमंत्रस्नानम् । प्रकारान्तरं हेमाद्रौ—शन आपस्तुद्रुपदा आपो हिष्ठावमर्पणम् । एभिश्चतुर्भि रङ्गं वैर्मंत्रस्नानमुदीरितम् । अन्यकर्तृक स्नाने मंत्रमाह तत्रैव व्यासः—दाक्षायणभयैः कुमारैः ब्रजब्राह्मणैः जलैः । कृतमंगलपुण्याहैः स्नानमस्तु तवा नघम् । दाक्षायणं सुवर्णं । इत्युक्तत्वा जाह्नवीस्थानीतीर्थान्यन्यानि कीर्तयेत् । सर्वतीर्थभिरेकस्तेभ्य आदित्यं ततो ब्रवीत् । अत्र विशेषश्चन्द्रिकायाम्—आदौ तावत्प्रभासे बहु गुणसलिले मध्यमे पुष्करे च गंगाद्वारे ग्रयागे कनखलसहिते कुंभकोणे गयायाम् । राहुग्रस्ते च सोमे दिनकरसहिते संनिहत्यां विशेषादेव विख्यात तीर्थैः सिधुवनसहितैः स्नानमच्छिद्रमस्तु । प्राप्य सारस्वतं स्नानं भवेन्मुदितमानसः । सर्वतीर्थभिरेकाब्दि पवित्रा विदुषांहि वाक् ॥ अथ चिन्मूनि स्नानम् । तदुत्पत्तिश्चन्द्रोदये शिवपुराणे—भस्मसंपादनविधिः सुलभः समुदीरितः । पौर्णमास्या समावास्यामष्टम्यां वा विशुद्धीः । कपिलायाः शकुन्तल्यं गृहीत्वा गंगे पतत् । उपर्यधः परित्यज्य गृह्णीयात्पतितं यदि । पिंडीकृत्य शिवाश्रयादौ तत् शिक्षपेन्मूलमंत्रतः । धारयेन्नित्यकार्येषु विमूर्तिमुपयत्नतः । क्रियासारे—पद्मपत्रेण वान्येन शुचिपत्रेण वा पुनः । सद्येन गोमयं गृह्यतद्वा मेनाभिर्मंत्रयेत् । शुद्धाभूमावपारेण देहहृत्तौ क्रियाग्निता । सद्येन सदोजातं प्रघामीत्यनेन । वामेन वामदेवाय नमोज्येष्टाय इत्यनेन । ताम्रकुंभे क्षिपेद्भस्म शुद्धेतत्पुरुषे

णतु । सिकतांगारपापाणां शानेन विशोधयेत् । एवं विधिकृतेनैव भस्मना स्नानमाचरेत् । त्रिपुण्ड्रमथवा दध्यात्सर्वपापक्षयो भवेत् । अन्यजातमनाधारं यत्र कापि स्थितं च यत् । संस्काररहितं यत्तत्र हि धार्यं कथं च न । शूद्रहस्तस्थितं भस्म द्विजातिर्न वधारयेत् । तथैवात्यजहस्तस्थं शूद्रैर्धार्यं न जातु चित् ॥ ॥ स्नानप्रकारः क्रियासारे—स्नानस्योपक्रमे पादौ करौ प्रक्षाल्य वाग्यतः । आचम्योक्तासने स्थित्वा प्राञ्जुखो वाप्युदञ्जुखः । पवित्रहस्तद्वितीयः प्राणायामं समाचरेत् । ततो मूलेन भसितमष्टकुल्लोभिमंज्य च । ईशानेन शिरोदेशं मुखं तत्पुरुषेण तु । स्मृतिभास्करे—अ्यायुषैः शिवमंत्रैश्च लिप्यादापादमस्तकम् ॥ इति श्रीनारायणभट्ट ० लक्ष्मणभट्टकृता वाचारत्ने मध्याह्नस्नानम् ॥

अथ पंचमहायज्ञाः । तत्स्वरूपमाह मनुः—अध्ययं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमो दैवो वलिर्भौतो नृयज्ञोतिथिपूजनम् । पंचैतान्यो महायज्ञा ब्रह्मपयतिशक्तिः । सगृहेऽपि वसन्निवसूनादौ पैर्न लिप्यते । सूनाः स एवाह—पंचसूना गृहस्थस्य चुल्लीपेण युपस्करः । कंडनीचोदकुं भश्च वध्यते यास्तु वाहयन् । उपस्करः संमार्जनी । हारीतः—सूनाः पंचविधा दृतावगाहनतरणविक्षोभणविक्षेपणापूतग्रहणयानादिभिराद्यां कुर्वत्येवैलाविस्पष्टतगमनाक्रमणादिभिर्द्वितीयां हननप्रहरणबंधनच्छेदनकुड्दनोत्पाटनादिभिस्तृतीयां क्रमणघर्षणपेपणादिभिश्चतुर्थीं उद्दीपनतपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिः पंचमीं तदेतासूना नीरयोनीरहरहः प्रजाः कुर्वत्यग्निगुरुशुश्रूषा स्वाध्यायैरादितः सूनात्रयं ब्रह्मचारिणः पावयंति पंचमियज्ञैर्गृहवनस्थाः पञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यानैर्भिक्षवः सूनाद्वयं पावयंति ।

अथ ब्रह्मयज्ञः । तत्कालं मरीचिराह—स चावर्त्तर्पणात्कार्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः । वैश्वदेववसानेवानान्यत्र ते निमित्तकात् । मध्याह्नपक्षे तर्पणात्पूर्वम् । बृहस्पतिः—यदि स्यात्तर्पणादवर्गब्रह्मयज्ञः कृतो न हि । कृत्वामनुष्ययज्ञं वैततः स्वाध्यायमारभेत् । वृत्तौ श्रुतिः—मध्यं दिने प्रबलमधीयीत य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदित इति च । तैत्तिरीयश्रुता बुदित आदित्य इत्युक्ते रुदयात्त्राक्त्रह्ययज्ञनिषेध इति माधवः ।

वर्जिताः । तथासव्यकरांगुष्ठदक्षिणांगुष्ठवेष्टितम् । कुर्वीतचैवंसंवद्वौपाणीदक्षिणसक्थनि । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—प्रदक्षिणं स
 मावृत्स नमस्कृत्योपनिश्य च । दर्भेपुद्गर्भपाणिभ्यांसंहताभ्यां कृतांजलिः । चिष्णुः—ॐकारं व्याहृतीस्त्रिस्तलः सावित्री च तथा ऋचम् । मनस्येता
 ननुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेत् । तैत्तिरीयब्राह्मणे—यत्स्वाध्यायमधीयैतैकामप्युचंयजुःसामवातद्रव्यज्ञः संतिष्ठति । व्यासः—वेद
 भादौ समारम्य यथोपपन्नमात् । यदधीतेऽन्वहं शक्त्या स्वाध्यायं तं प्रचक्षते । उपर्युपरीतिप्रथमेऽह्नि वेदादिपठित्वा तदुत्तरं कंचिद्वेदभागं पठे-
 त्त्तदन्यदिनेपुवेदादिपठित्वा तदुत्तरान्वेदभागान्येठेदिति चंद्रिका । प्रत्यहं वेदादिपाठो नास्तीति पृच्छी चंद्रः । स्वशाखाध्ययनं विप्रब्रह्मयज्ञ
 इति स्मृत इति लिंगपुराणादनेकशाखाध्यायिनः स्वशाखामात्राध्ययनाद्ब्रह्मयज्ञसिद्धिरित्यपरांकः । याज्ञवल्क्यः—वेदार्थवे
 पुराणानि सेतिहायानि शक्तिः । जपयज्ञग्रसिद्धार्थविद्यां चाध्यात्मिकी जपेत् । मनुः—सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यं समाहितः । तैत्तिरी
 यश्रुतौ—नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्थशयगृहानेत्ययद्ददाति सादक्षिणेति । ब्रह्मयज्ञस्याधंतयोर्विद्युदृष्टिं भवौ पठनीयौ सर्वे
 पुण्यज्ञानुष्विति होष्यन्नप उपस्थशेत् विद्युदसि विधमेपाप्मानमिति अथ ह्रस्वोपस्थशेत् वृष्टिरसि वृश्चमेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणो वेद्वेवेति
 तैत्तिरीयश्रुतेः । श्रुतिभाष्ये माघचोप्येवम् । इदं तैत्तिरीयमात्रपरम् । अन्यथा बृहचस्यैव वेदे वा दावपितदापत्तिः । होष्यन्नित्युक्तेः सहो
 मं कृष्येव यज्ञेऽपि दमितिकेचित् । पारिजाते संग्रहे—न कुर्यादासनस्थस्तु ब्रह्मयज्ञं कथंचन । योगयाज्ञवल्क्यः—जन्वाथ प्रणवं चापितत
 स्तर्पणमाचरेत् । तत्रैव स्मृत्यन्तरे—कुशानुत्तरतः क्षिप्तत्वात्वाचमनमाचरेत् । तैत्तिरीयश्रुतौ—ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीतेति । मनुः—
 वेदोपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैत्येकं । नानुरोधोऽस्त्यनध्याये होममंत्रेषु चैव हि । आपस्तंबस्तु—मनसा चानध्याये विद्युति चाभ्यग्रायां स्तन
 यित्राभ्यापत्येतेतान्नेनीहारे च श्राद्धभोजन एवैक इत्याह । अथ गौतमः—अथ यदि वा तो वा यास्तनयेद्वा विद्योतेते वाऽवस्कृजै द्वैकां च र्चमेकं

वायुरेकं वा सामाभिव्याहरेद्भुवः स्वः सत्यंतपः श्रद्धायां जुहोमीति चैतेन वचा सैतदहः साध्याय उपातो भवतीति । एष्वेवाल्पपाठो नान्यान् ध्या-
 येविति माधवप्रयोगपारिजातौ । अनध्यायांतरेष्वपीति चंद्रिकामदनरत्नमदनपारिजाताः । अनध्यायेष्वल्पपर्वण्यल्पतरपठे
 दिति देवजानीये ॥ ॥ पंचयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह दक्षः—अनिर्वत्य महायज्ञान्यो भुङ्क्ते प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने स
 कुञ्चार्धेन शुज्यति । चौघायनः—एतेभ्यः पंचयज्ञेभ्यो यद्येकोऽपि तु हीयते । मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते । द्यहं वापि व्यहं वापि
 प्रमादादकृतेषु तु । तिस्रस्तंतु मतीर्हुत्वा च तस्यो वारुणीर्जयेत् । दशाहं द्वादशाहं वा विनिवृत्तेषु सर्वतः । च तस्यो वारुणीर्हुत्वा कार्यं स्नांतु मतश्चरुः ।
 तथा—अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । उज्वलायां तु भोजनोत्तरं न ब्रह्मयज्ञः किंतु पवासः प्रायश्चित्तमेव कार्यमित्युक्तम् ॥ ॥
 अभ्यर्तर्पणम् । तस्य मुख्यकालो मध्याह्न एव । कात्यायनादि सूत्रे पुनर्माध्याह्निकप्रकरणे पाठात् । यत्तु—ग्रहराम्यंतरेषु त्रैः पित्रे दद्याजला
 श्रद्धीन् । द्वितीये तु पयो ज्ञेयं तृतीये जलमेव च । चतुर्थे शोणितं ज्ञेयमिति धर्मविदो विदुरिति । तत्काम्यपरम् । नित्यससायं कालाधिकत्वात् ।
 यत्तु तर्पणं प्रकृत्य—तस्मात्सदैव कर्तव्यमकुर्वन्महत्तै नसा । युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्तिस इति । तत्र स देतिया वज्रीवन्यायेन विहितमध्याह्न
 परम् । यत्तु प्रातः स्नातेनोदयात् पूर्वकृत तर्पणेन मध्याह्ने स्नानाभावेऽपि पुनस्तर्पणं कार्यम् । अहः कालिकतर्पणस्यावश्यकत्वात् । उदयोत्तरं प्रातस्तर्पण
 करणेतैर्नैव निर्वहाद्यपुनस्तर्पणम् । वैधलानपक्षे तु पुनः करणमिति वाचस्पतिराचारचंद्रोदयश्च । तत्र । उदयात् पूर्वतर्पणे विध्यभावात् ।
 स्नानप्रकरणपाठादावृत्तिरिति चेत् तृतीयस्नानेऽप्यावृत्त्यापत्तेः । मध्याह्नसंध्यावृत्त्यापत्तेः । वसिष्ठः—जपित्वैवं ततः कुर्याद्देवर्षिपितृतर्पणम् ।
 तर्पणसमस्तप्रज्ञानंतर्पणं प्रातर्होमोत्तरं ब्रह्मयज्ञपक्ष इति चंद्रिका । दृष्ट्वा पराशरेण तु मध्याह्नसंध्योत्तरं तर्पणमुक्तं—उपास्य विधिवत्संध्यामुपस्था
 य च भास्करम् । गायत्री शक्तितो जस्वातर्पयेद्देवताः पितृन् ॥ ॥

अत्राधिकारिणआहमनुः—चेतुर्णामपि वर्णानां तर्पणं तु भवेत्सदा । वर्णानामिति न कर्मपट्टी । सर्वर्णेभ्योजलं देयं नासर्वर्णेभ्यएव चेति
 योगयाज्ञवल्क्येन असर्वर्णतर्पणनिषेधात् असर्वर्णपदं हीनपरम् ।—ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां कुर्यात्कर्म किंचन । कामाहोभाद्रयान्मोहात्कृत्वा त
 आतितां त्रैजैदिति ब्राह्मेऽसर्वर्णतर्पणेत्यतिस्त्वपत्तिहेतूकैः । उत्तमजात्यापत्तेस्त्वपत्त्यादिति मदनपारिजातः । असर्वर्णः पिता तर्प्य इति
 गोविंदराजहरनाथौ । हीनवर्णाभाता तर्प्येति गोविंदराजः । शातातपः—तर्पणं तु शुचिः कुर्यात्प्रत्यहं स्नातको द्विजः । बृहन्नार
 दीये—कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णत्रिद्वयं च तर्पणम् । इदं नित्यं । प्रत्यहमित्याद्युक्तेः ।—देवताश्च मुनींश्चैव पितृन् वै योनतर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वा न
 रं मन्त्रजलपथ इति हेमाद्रौ ब्रह्मचैव तर्तु अकरणे प्रत्यवायश्रुतेश्च । जीवत्पितृकस्तु देवर्षिभ्योऽप्यनेव तर्पयेत् । जीवत्पितृकोप्येता नितिका
 त्यायनसूत्रात् । अत्रैतानेवेति नियम्यते । जीवत्पितृकसर्वणत्वादेव प्राप्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—कव्यवाडनलं
 सोमं यममर्यमणं तथा । अग्निव्यासान्सोमपांश्च तथा चार्द्धिपदः पितृन् । यदि स्या जीवपितृक एतां न्दिव्यान्पितृन् तथा । येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो वापि
 प्रदापयेत् । येभ्य इति संन्यस्तपतितपितृकादिपरं तीर्थपरं वेति पृथ्वीचंद्रः । अत्र—सपितुः पितृकृत्येषु अधिकारो न विद्यते । न जीवंतमतिक्रम्य
 किंचिदप्यादिति श्रुतिरिति । पित्र्यं जीवत्पितुर्नोक्तमित्यादि स्मृतिभिर्जीवत्पितृकसर्वपित्र्यनिषेधे उद्वाहेषु जननइत्यादिवत्यतिप्रसवाभावात्
 मातृमातामहतर्पणं नेति दक्षः । प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलं प्राञ्जुलः सुरान् । उदञ्चनुष्यांस्तर्प्येत पितृन् दक्षिणतस्तथा । उदक् उदञ्जुलः ।
 दक्षिणतो दक्षिणामुलः । वौधायनः—अनुतीर्थमपउपसिंतीति देवानां देवेन ऋषीणामप्येण पितृणां पित्र्येणेत्यर्थः । समाख्याया अनन्यार्थ
 त्यात् । अपरार्कं विष्णुसमुद्ये—प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्युच्यते । बृद्धपराशरः—दक्षिणजानुमूलो देवेभ्यः सेचयेज्जलम् ।
 पुलस्त्यः—मनुष्यतर्पणं कुर्वन्नर्कं चिजानुपातयेत् । पितृतर्पणं प्रक्रम्य बृद्धपराशरः—मूलमसच्यजानुश्च दक्षिणाग्रकुशेन च । तर्पयेदिति

संप्रपः । यौधामनः—अथनिवीतीकृषींस्तर्पयेदिति । यत्तु उपवीतीकृषींस्तर्पयेदित्याचारादशस्त्रचोविरुद्धम् । चंद्रोदयेपादो—
कृतोपवीतीदेवेभ्योनिवीतीचभवेत्ततः । मनुष्यांस्तर्पयेन्नक्त्याकृषिपुत्राश्चर्यास्तथा । अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले । षिदंस्तर्पयेदितिसं
धंयः । दृद्धगार्ग्यः—नकुर्वीतापसव्यंचनकुर्वीतापिंडनम् । अपसव्यनिषेधःप्रकोष्ठादुपरि । अपसव्यंद्विजाग्रथाणांपिच्येसर्वत्रकीर्तितम् ।
आप्रकोष्ठाप्रकर्तव्यंमातापित्रोस्तुजीवतोरितिचननादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेपितृचरणैः । हेमाद्रौशंखलिखितौ—अपसव्यंवा
सोयज्ञोपवीतेकृत्वेति । तत्रैवप्रचेत्ताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवासइति । वासउत्तरीयम् । यौधामनस्तु—यज्ञोपवीतान्यपेशलानिकृत्वेति ।
अग्निं कृत्यःशालाविशेषपरत्वेनव्यवस्थितिरितिहेमाद्रिः । लौगाक्षिः—नजीवत्पितृकःकुर्यात्तिलैःकृष्णैस्तुतर्पणम् । कृष्णपदंशुक्लतिलानि
वृत्त्यर्थमिति केचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाग्निविक्षिप्तजलमध्येतुतर्पयेत् । स्थलेशाढ्यांतटेपात्रेरोममूलेन(?)
पयतेपितृन् । पितरस्तापितस्तेनरुधिरणमलेनच । स्मृत्यर्थस्तारे—वामहस्तेतिलान्निक्षिप्तजलमध्येतुतर्पयेत् । अंगुष्ठेनतिलैःकुर्यादेवतापितृतर्पणम् ।
कुत्रचित् । कल्पतरौमरीचिः—वामहस्तेतिलाग्राह्यामुक्त्वाहस्तंतुदक्षिणम् । तिलग्रहणंनंगुष्ठेन । अंगुष्ठेनतिलैःकुर्यादेवतापितृतर्पणम् ।
रुधिरंतद्भवेचोयंप्रदाताकित्विणीभवेदितिब्राह्मणेचेतः । मरीचिः—मुक्तहस्तेनदातव्यंमुद्रांतत्रनदर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
हेमाद्रौमरीचिः—सप्तम्यारंविचारेचगृहेजन्मदिनेतथा । पक्षयोरुभयोर्राजन्सप्तम्यानिशिसंधयोः । विधापुत्रकलत्रार्थीतिलान्यंचसुवर्जयेत् ।
भानौभीमेद्योदस्यानंदाभृगुमधामुच । षिडानंसंमृदास्नानंकुर्यात्तिलतर्पणम् । मदनरत्नेवौधामनः—सप्तम्यारंविचारेचजन्मक्षदिवसेपुच ।
गृहेनिषिद्धंसतिलतर्पणंतद्विर्भवेत् । यद्युद्धृतंप्रसिंचेत्तिलान्संमिश्रयेज्जले । अतोऽन्यथातुसव्येनतिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तुगृहेतिलनिषेधः

सद्यश्चतुलपरः । स्मृतिरत्नावल्यां वृद्धमनुः—सप्तम्यां भानुवारे च माता पित्रोः क्षयेऽहनि । तिलैर्यस्तर्पणं कुर्यात्स भवेत्पितृघातकः ।
स्मृत्यर्थसारे—शोभने शोभनदिनेन कुर्यात्तिलतर्पणम् । हेमाद्रौ कालिकापुराणे—रवौ शुक्रे त्रयोदश्यां सप्तम्यां निशि संध्ययोः । श्रेयो
र्थान्नाखणे जातु न कुर्यात्तिलतर्पणम् । यदिकुर्यात्ततः कुर्याच्छुक्लैरेव तिलैः कृती । प्रयोगपारिजाते देवजानीये—नंदायां मार्गवदिने कृत्तिका
सुमधायुच । भरण्यां भानुवारे च गजच्छाया हये तथा । अयनद्वितये चैव मन्वादिपुण्यादिषु । पिंडदानं मृदास्नानं कुर्यात्तिलतर्पणम् । मन्वादिषु
गादिषु निषेधमूलचितम् । —मन्वाद्यासु युगाद्यासु प्रदत्तः स तिलो जलिः । सहस्रवर्षिकीं तृप्तिं पितृणां भावहेत्स देतिका लादशो विरोधात् ।—
आसु तोयमपि स्वात्मा तिलदर्भे विमिश्रितम् । पितृवृद्धिश्च यो दद्यात्स गतिं परमां लभेदिति मन्वादीः प्रक्रम्य नागरखंडाच्च । वैशाखमासस्य च
यातृतीयानवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्षे । नभस्य मासस्य च कृष्णपक्षे त्रयोदशी पंचदशी च माघे । इत्युपक्रम्य—पानीयमप्यत्र तिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः
प्रयतो भुव्यः । आद्रकृततेन सभाः सहस्रं हस्य मेतत्पितरो वंदंतीति हेमाद्रौ चिष्णुपुराणात् । बौधायनः—विवाहे चोपनयने चौले सति
यथाक्रमम् । वर्षमर्धतदर्धचनैल्येके तिलतर्पणम् । सस्कारो पुतथान्येषु मासं मासार्धमेव च । स्मृतिरत्नावल्यां कात्यायनः—वृद्धावनंतरं श्वेव
यावन्मासः समाप्यते । तावत्सिद्धान्न दद्यात्तु न कुर्यात्तिलतर्पणम् । अत्र मदीयः संग्रहश्छोकः—पित्रोः क्षये मनुयुगादिषु कामं नंदाजन्माह शुक्रवि
भौममघासु याम्ये । जन्मक्षे वह्निभगृहद्वयने निशायां संध्यागजे च तिलतर्पणमत्यनिष्टम् । नंदाः अतिपत्यष्टचेकादश्याः । यत्वेकादशी प्रकृत्यल्लु
नारदीये—अकृतश्राद्धनिचया जलपिंडविना कृता इति - तदेकादशीस्तुल्यार्थं पितृभिरैकादश्यां जलपिंडोपयोगो न कृत इति । एतेन ये चैकादश्यां
श्राद्धतर्पणादि निषेधमाहुस्ते निरस्ताः । प्रतिगृहनिषेधेन पुत्रादीन् त्रत्यस्य पवृत्तेः । अतएव पुत्रादिभिन्नश्राद्धादि निषेधपरत्वमपि न । स्मृत्यर्थसारे—
तिथिभारसमायोगाग्निषेधो य उदाहृतः । ऋषिभिस्तर्पणेनित्येनैमिं तं नुवाच्यते । अतः संक्रांत्यादिनिमित्ते निषिद्धदिनादावपि गृहे तिलतर्पणं कार्यं

तीर्थतर्पणवत् । तिथिवारग्रहणक्षत्रयोगादेरुपलक्षणम् । कात्यायनः—उपरागेपितुःश्राद्धेपातेमायांचसंक्रमे । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेत् । संक्रमोऽयनभिन्नइतिप्रयोगपारिजातः । तन्न—उपप्लवेचंद्रमसोरवेश्चत्रिष्वष्टकास्वप्यनद्वयेच; । पानीयमप्यत्रतिलैर्विविभिर्ग्रंथदद्यात्पितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः । श्राद्धंकृतंतेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतिइति हेमाद्रौचिष्णुपुराणचिरोधात् । अत्रपानीयमिति वचनादावश्यकतायनश्राद्धद्वयस्योच्यतइतिहेमाद्रौ । मकरंप्रकृत्यकृत्यकल्पद्रुमे—तिलैःस्नानंप्रकुर्वीततिलैरेवाशनंबुधः । देवतानांपितृणांचतिलैस्तर्पणमाचरेत् । अतःपारिजातोक्तिश्चिह्न्या । कात्यायनोक्तिःस्नानागतर्पणपरा । मुख्येतिलनिषेधेवेति । देवजानीयेगंगादौननिषेधः—तीर्थेतिथिविशेषेगंगायांप्रेतपक्षके । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेदितिपृथ्वीचंद्रधृतवचनात् । तीर्थपदेनैवगंगाग्रहेपुनर्गंगाग्रहःसर्वदातत्रतिलप्राप्त्यर्थः अन्यतीर्थेषुप्राप्तिदिनेएवेति । तिथितीर्थविशेषेषुकार्यप्रेतेचसर्वदेतिप्रयोगपारिजातेबौधायनोक्तेश्च । संक्रांत्यादिनिमित्तेपुस्नानांगेतर्पणेद्विजः । तिथिवारनिषिद्धेपितिलैस्तर्पणमाचरेदितियोगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । हारीतः—यसिस्त्वावसनंशुक्लस्येविस्तीर्णचर्हिपि । विधिज्ञस्तर्पणंकुर्यात्पात्रेपुनकदाचन । यत्राशुचिस्थलंवासादुदकेदेवताःपिटुन् । तर्पयेत्पुथाकाममप्सुसर्वप्रतिष्ठितम् । विष्णुः—आर्द्रवासादेवर्षिपितृतर्पणमभःस्थएवकुर्यात्परिवर्तितवासाश्चेत्तीर्थोदुत्तीर्येति । अंभःस्थइतिकतीयान्यपरम् । तेपासुत्तीर्यतर्पणंकार्यमित्युक्तेरित्याचारादर्शः । हेमाद्रौपट्टचिन्शन्मते—नतर्पयेत्पितृन्दिव्यान्जलसंस्थःस्थलेकचित् । स्थलस्थस्तुकिंचित्पुत्र्याञ्जलेव्यशुचिचेत्स्थलम् । बौधायनः—वस्त्रंपरिधायाद्विरेवाप्सुयथोत्तरंदेवान्पितृन्तृप्तपेयेदिति । अप्सवेवत्यर्थः ।

उद्धृतजलेनतर्पणोविशेषमाह हारीतः—पात्राद्वाजलमादायशुभेपात्रेविनिक्षिपेत् । जलपूर्णतथागतंनस्थलेतुविचर्हिपि । हेमाद्रौ गोभिलः—नोदकेपुनपात्रेपुनकुद्धेनैकपाणिना । नोपतिष्ठतित्तोयंयन्नभूमौप्रदीयतइति तत्स्थलस्थस्यानुद्धृततर्पणपरम् । पितामहः—

हेमरूप्यमयं पांतां त्रिकां ससमुद्रवम् । पितृणां तर्पणे पात्रं मृन्मयं तु परित्यजेत् । इदमधिकरणपात्रमिति सर्वविधः । यस्तु तर्पणे कां स्य निषेधः
 समिन्नपर इति स्मृतिरन्वावली । विकल्पस्तु युक्तः । शंखलिखितौ—नेष्टकाचिते पितृस्तर्पयेत् वापीशूयतडागोदपाने पुंसस्य पञ्च त्रीन्वापि डा
 नुदत्सदेवपितृस्तर्पयेदिति । एतन्नघभाव इति हेमाद्रिः । भारते—यइच्छेत्स फलं जन्मजीवितं श्रुतमेव वा । सपितृस्तर्पयेद्गंगामभिगम्य सरि
 द्धरात् । पितृगाथास्तु यमः—अपिनः सकुलेभूयाद्यो नोदद्याजलं जलीन् । नदीपुवहुतोया सुश्रीतला सुविशेषतः । हारीतः—न स्रवंती वृथा
 तिक्रामेदिति । इदमपि स्नानं कृत्वा तर्पणाकरणे—यस्तु तीर्थे नरः स्नात्वा न कुर्यात्पितृतर्पणम् । पितृतिदेहनिःस्त्रावंपितरो सजलार्थं न इति प्रघटके
 वचनात् । इदमपि ख्यात तीर्थपरम् ।—गिरिपुल्यात तीर्थे पुनर्दीपुच विशेषतः । साकांक्षाः पितरो नित्यं तिष्ठन्ति सलिलार्थं न इति तत्रैवोक्तेः । केचि
 तु—पितृन तर्पयित्वा तु नदीस्तरतियो नरः । तस्यासृक्पानकामास्ते भवंति भृशदुःखिता इति वचनाद्गन्धां वारुणस्नानाभावे पितृर्पणमावश्यकमिति लाहुः ।
 योपदेवः—तातां नात्रितयं सपलजननीमातामहादित्रयं सखिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातरस्तत्स्त्रियः । तातां वाल्मभिग्न्यपत्यध्वयुग्जाया
 पितासद्गुरुः शिष्यास्तः पितरो महालयविधौ तीर्थे तथा तर्पणे । अस्यार्थः—पितामहादिशब्दैः पितृजननीत्वाद्युच्यते न पितामहपत्नीत्वादीति हेमा
 द्रिः । युक्तं चैतत् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहा इति सूत्रे पितामहादिशब्दस्य डामहजं तत्त्वनिपातनात्तस्य च स्त्रियां मातरिपत्नेति पितृव्यविधेः पि
 तृरादिस्यथेति ङीष् सिद्धेः पुंयोगे ङीप्भावात् पितुर्मातापितामहीत्यमराच्च । प्रतिपादितं चैतद्भाष्यकाशिकारायमुक्नुदादौ । सपत्न्यात्
 भगिनीपितृव्यस्त्रादीनां न भ्रातृत्वादिना तर्पणम् । यत्पुत्रादित्रयं मिलितमुद्दिश्यां जलत्रयं देयमित्याचारार्दशस्तत्पित्रे पितामहाय प्रपितामहा
 येत्यादि शंखादिविरोधादुपेक्ष्यम् । सखीत्युक्तेर्मातामहाः सपत्नीका इति त्रिस्थली सैतौ वचनाच्च तर्पणे पितामाहानां सपत्नीकत्वेनोल्लेख इति के
 चिन् । तन्न । अत्र तर्प्यसंग्रहे तात्पर्येणोल्लेखे तात्पर्याभावात् । मातामहीनामंजल्येकत्ववित्त्वविचारायोगात् मातुलान्यादीनां पृथक् तर्पणविधेर

नौचित्यापत्तेश्च । अथमातामहीनांचसपत्नीनामन्तरमित्यादिवाक्यविरोधाच्च । अतस्तर्पणं पृथगेव । तर्पणीयत्वावच्छेदकस्यमातृजनकत्वस्योभयत्रतुल्यत्वेनविनिगमनाविरहेणमातुल्योरिवितरेतरसाहित्यस्यवस्तुमशक्यत्वात् । एवंश्चश्वशुरयोःपृथक्कर्तृपणं भार्याजनकत्वस्यावच्छेदकस्याभेदात् । मातुलान्यास्तुनपृथक्कर्तृपणं मातुलस्यतत्संबंधघटकत्वात् । यदपि मातुलानीचदुहितेतिमातुलान्याःपृथक्श्वणंतन्मातुलस्यसपत्नीकत्वेनैवतर्पणेउपपन्नंनपृथक्कर्तृपणमकम् । एवंपितृव्यभ्रातृपुत्रपत्नीनामपि । एवंपितृव्यसुःसभर्तृकायास्तर्पणं तस्यास्तत्संबंधघटकत्वात् । यत्पितृव्यसुश्चतद्भर्तुरितिगारुडंतत्पूर्वदेवोपपन्नम् । एवंमातृव्यसुभगिनीपुत्रीणामपि । भागिनेयदौहित्रयोर्नपृथक्कर्तृपणं किंतुभगिनीसापत्यां पुत्रीसापत्यामिमेत्येतत्समनियतं परस्परव्यभिचारात् । वंधवस्त्वात्मपितृमातृबंधवः । केचित्तुसर्वेषांपृथक्कर्तृपणमाहुः । आतुज्येष्ठस्यैवतर्पणंनकनिष्ठस्य । ज्येष्ठभ्रातृव्येदितिहारीनोक्तौज्येष्ठग्रहणात् । यत्तुचंद्रोदयेचौघायनः—यदिखेहेनकुर्यातांसापिडीकरणंविना । गयायांतुविशेषेणज्यायानपि समाचरेदिति तत्सापिडीकरणपर्युदासादशाहंतकृत्यपरम् । अन्यथापुनर्गयाश्राद्धविधिवैयर्थ्यात् । अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपुत्रस्यापि । नच मातानचपिताकुर्यात्पुत्रस्यपैतृकमितिकात्यायनोक्तेः—अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपत्न्या अपि । नपत्न्येत्पतिर्दद्यादपधर्मःसनातनइतिस्मृतिरत्नावलयांचयनात् पत्न्यैचापिपतिर्दद्यादितिगयायातुर्विधानाच्च अन्याभावेकुर्यात् । पितृव्यस्नादिसत्वे नतद्भर्तृदितर्पणंद्वारलोपात् । मातुलादिसत्वे नतत्पत्नीणाम् । जननीसत्वेसपत्नमातृमरणेपितृस्याएवतर्पणं नमातामह्यादीनांजनन्यास्तत्रद्वारत्वात् । नचपितृपत्न्यःसर्वामातरइति तासामपिद्वारत्वम् । उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान्ब्रह्मदःपितेत्युक्तेर्जीवत्यपिजनकेब्रह्मदश्राद्धतर्पणाद्यापत्तेः । नचैवंमातृमरणे पितामहीसत्वेसपत्न्यपिमातृमरणेपिनग्रपितामहीतर्पणंस्यात् । यस्यपिताप्रेतःस्यादितिश्राद्धन्यायेनोपपत्तेः । भारते—ज्येष्ठामातृसमाचैवभगिनीभरतर्पणम् ।

आनुभार्याचतद्वत्साधसाधस्तनं पिबेत् । स्तनपानमुभयोः शेषइतिकेचित् । एकार्धातगतत्वेनप्रातृपहयाएवेत्यने । वयंतुनपूर्वशेषवाक्य
 भेदेनयोजयामः । यस्या स्तनंपिचेत्सायाकापिमातृसमातस्याअपितर्पणम् ॥ ॥ विधवायाविशेषः काशीखंडे—तर्पणं प्रत्यहं कुर्याद्भ
 त्तुः कुशतिलोदकैः । तत्पितुस्तत्पितुश्चापिनामगोत्रादिपूर्वकम् । इदंपुत्रपौत्राभावपरमिति पितामहचरणाः । मदनपारिजातेप्येवम् । हे
 माद्री—आमुष्यायणकादद्वाभ्यांपिंडोदकेपृथक् । तर्पणं संन्यासिनानकार्यम् । नकुर्यात्सूतकं भिक्षुः श्राद्धपिंडोदकक्रियामिति त्रिस्यली
 सेतौवचनात् । शंखः—पूर्वाग्रेस्तर्पयेद्देवानुदगग्रेश्चमानवान् । तानेवद्विगुणीकृत्यतर्पयेत्प्रयतः पितृन् । हेमाद्रौ नारदीये—तर्पणादीनि
 कार्याणिपितृणांयानिकानिचिन्त । तानिस्तुद्विगुणैर्दभैः समपत्रैर्विशेषतः । दक्षः—अग्रेस्तुतर्पयेद्देवान्मनुष्यान्कुशमथ्यतः । पितृस्तुकुशमूलाग्रे
 विधिः कौशेययाक्रमम् । काशीखंडे—अंगुष्ठद्वयमध्येतुकृत्वादर्भोनृजून्द्विजः । कव्यवाडनलादींश्चपितृन्दिव्यान्तर्पयेत् । प्राचीनावीति
 कोदर्भद्विगुणैस्तिलमिश्रितैः । शंखः—विनारूप्यसुवर्णेनविनाताम्रतिलेनच । विनादर्भैश्चमत्रैश्चपितृणांनोपतिष्ठते । हेमाचसहयदत्तक्षीरेण
 मधुनाधवा । तदप्यक्षय्यतांयातिपितृणांतुतिलोदकम् । रामायणे—पादशौचंविनाभ्यंगंतिलहीनंचतर्पणम् । सर्वतत्रिजटेतुभ्यंयच्चश्राद्धम
 दक्षिणम् । सत्यव्रतः—खड्गमौक्तिकहस्तेनकर्तव्यपितृतर्पणम् । मणिकांचनदर्भैर्वाग्नशुद्धेनकदाचन । अत्रसंभवेसमुच्चयः ।—एषामन्य
 तमेनापियुक्तप्राणिः समाचरेत् । द्वाभ्यांवायत्रिभिर्वापिसर्वपातर्पणंधुइतिहेमाद्रौमरीच्युक्तैः । तिलानामप्यलाभेतुसुवर्णरजतादिकम् ।
 तदभावेनिषिचेच्चुदर्भैर्भरणवाप्यथेतिचंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । प्रयोगपारिजातेचाराहे—तर्जन्यारजतंधृत्वापितृभ्योयत्प्रदी
 यते । अतोस्तिपरमाणूनामस्यांतो नैवविद्यते । हारीतः—कांचनेनतुपात्रेणराजतौदुरेणच । दत्तमक्षय्यतांयातिखड्गेनाश्मकृतेनच । मनुः—
 राजतैर्भोजनैरेयमथवारजतान्वितैः । वार्यपिश्रद्धयादनमक्षय्यायोपकल्पते । भारते—अमावास्यांतुयेमर्त्याः प्रयच्छतितिलोदकम् । पात्रमौ

दुषरंशुदामधुमिश्रतपोधनाः । कृतंभवतिःश्राद्धसरहस्यययार्थवत् । खड्गपात्रादिधारणंचांजलिमध्ये । लघुपात्रंकरेकृत्वासौवर्णखाद्वमेववा । राजतांग्रजंवापितेनसंतर्पयेत्पितृवृत्तिहेमाद्रौछागलेयोक्तैः । एतेनखड्गपात्रेणतर्पणेनेतिवदन् मदनपारिजातोऽपास्तः ॥

अंजलिसंह्या । हेमाद्रौकौर्म—देवतानंतुसर्वासामैकैकांजलिरिष्यते । तत्रैवब्रह्मांडे—अंजलिद्वितयंदद्याद्देवान्संतर्पयन्बुधः । तत्रैवचिन्मुपुराणे—त्रिरपःश्रीणनार्थायदेवानामपवर्जयेत् । तथर्षिणांयथान्यायंसकृचापिप्रजापतेः । ब्रह्मांडे—ऋषीणांचमनुव्याणांसकृदेवप्रदीयते । कौर्म—ऋषीणामेकएवस्यान्मनुष्याणांद्वयंस्मृतम् । अत्रयथाशाखंव्यवस्था । शाखायामंजलिसंख्यानुक्तौविकल्पइतिहेमाद्रिः । श्रान्तः—एकैकमंजलिदेवादौतुसनकादयः । अर्हतिपितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियस्त्वैकैकमंजलिम् । हेमाद्रौकौर्म—त्रयस्त्रयःपितृणांतुस्त्रीणामैकैकइष्यते । पितृपदेनदिव्यपितरोप्युच्यंतइतिपृथ्वीचंद्रः । पैठीनसिः—तिलोदकांजलीस्त्रीस्त्रीनुचैस्त्रैर्विनिक्षिपेत् । उच्चैरितिपित्र्यंजलिभ्यः पितामहांजलयःकिंचिदुवाः ततःप्रपितामहस्येति हेमाद्रिः । नच—यश्चैनमुत्पादयेत्यश्चैनंत्रायतेभयात् । यश्चास्यकुरुतेवृत्तिसर्वेते पितरश्चयइतिभारतादेपामंजलित्रयापत्तिः । नित्यत्ववाधनेतात्पर्यात् । अन्यथासपलमतुरपितत्वापत्तिः । मात्रादिभ्योप्येकैकांजलिरितिश्राद्धहेमाद्रिः । वस्तुतस्तुस्त्रीपदमात्रादिभिन्नपरम् ।—मातृमुत्थास्तुयास्तिस्त्रस्तासांदद्याजलंजलीन् । स्त्रीस्त्रीन्दद्यादथान्यासांस्त्रीणामैकैकमंजलिमितिचंद्रोदये शालंकायनोक्तैः । मातृस्त्रीनंजलीन्दद्यादन्यासामेकमंजलिम् । सपत्न्याचार्यपत्नीनांद्वौदद्याजलंजलीनितिकाशीलंडात्सापत्नमात्राचार्यपत्नीनांत्रीन् । हेमाद्रौब्रह्मांडे—गुर्वाचार्यश्चशुराणांसुहृत्संचंधिनांसकृत् । मातामह्यादीनामेकस्योवा ।—मातामह्यादिसर्वासामैकंक्तुतिलांजलिम् । दद्यातीर्यविविशेषेणधर्मपरममास्थितइतिचंद्रिकायां गारुडात् । मातृमातामहांस्तद्वत्स्त्रीस्त्रीनेवत्रिभिस्त्रिभिः । मातामहीधयेप्यन्येगोत्रिणोदातुवर्जिताः । तानेकांजलिदानेनप्रत्येकचपृथक्पृथगितिमदनरत्नेव्यासोक्तेत्येति

केचित् । अन्येतुमातामहादीनामंजलिप्रथम् । गारुडे मातामहादिपदेऽथतद्गुणसंविज्ञानचतुर्वीहिणामातामहादिभिन्नानामेकांजलिविधाना
 दित्याहुः । तन्न । मातामहाद्यादीतिपाठापत्तेः । अन्यथामातामहाएवांजलित्रयापत्तेः । विरूपैकशेषेयमानाभावात् । मातामहादीनामंजलि
 द्वयविधानेनौचित्यापत्तेश्च । व्यासोक्तौचत्वार्ये द्वितीयाप्रथमार्थे । अग्रेऽपिशब्दात् मातामहानांत्वंजलित्रयम् ।—पितृणांप्रीणनार्थयत्रिरपः
 श्रुधिधीपत्ते । पितामहेभ्यश्चतथाप्रीतयेप्रपितामहान् । मातामहायतत्पित्रेतत्पित्रेचसमाहितः । इतिचिष्णुपुराणात् । मातृमातामहांस्तद्वत्स्त्री
 धीनेवन्निभिस्त्रिव्यासोक्तेश्चेतिचंद्रोदयेमदनरत्नेच । द्वौहौमातामहानांचमातुलानांसकृत्तथेतिब्रह्मांडाह्मावितिहेमाद्रौ । विकल्पस्तु
 युक्तः ॥ अत्रप्रत्यंजलिमंत्रावृत्तिः । ननुमंत्रस्यतर्पणकरणत्वात्संख्यांजलिदानस्यैककर्मत्वादवरक्षोदिवइतिवत्सकृदेवमंत्रपाठः स्यात् । न ।
 अवधतमोक्षणयोस्तएवव्रीहयः पुनरवहन्यन्ते सैववेदिः पुनः प्रोक्ष्यतइतिद्रव्यैकत्वान्नमंत्रावृत्तिः । इहतुसत्यप्येककर्मत्वेप्रत्यंजलिद्रव्यभेदाद्विर्वाप-
 लवन-संध्यार्थदान-वन्मंत्रावृत्तिरिति केचित् । वस्तुतस्तुद्विस्त्रिरितिक्रियाम्यावृत्तौसुज्विधानात्संख्यायाः कर्मसामानाधिकरण्याभावेनभेदक
 त्वाभावाच्चतर्पणभेदः । किंतुत्रिरावृत्तिविशिष्टमेकतर्पणं त्रिः प्रोक्षतीतिवत्तदंगंमंत्रोनावर्तते । तर्पणानावृत्तेः । नचांजलिभेदान्मंत्रावृत्तिः ।
 मंत्रस्यतदंगत्वात् । निर्वाणेतुसंस्कार्यद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः । नचेहद्वितीययांजलयः संस्कार्योः । धात्वर्थकर्मतयासक्तुवद्वितीयोपपत्तेः ।
 तर्पणस्यांगांगत्वेनांजलिकरणकत्वात् । नचमंत्रोऽजलिसंस्कारः । मंत्रैश्चेदयमुदकमित्यादिस्मृतौ तृतीययायाज्यावदानिक्रियांगत्वादजल्यंगत्वे
 मानाभावात् । कारकाणांपरस्परसंबंधाच्च । अतःपशुसोमाधिकरणन्यायेनप्रथमावगतयैक्यानुरोधेनैकादशांगकरणैकैकयागत्ववदंजलित्रय
 करणकमेकतर्पणम् । यत्तुपैठीनसिः—उदीरतामितिभिभिन्नैस्त्रीनंजलीन्निनयेदिति । तत्राप्येकशेषसद्व्यापवादत्वेनत्रयाणांमंत्राणामेकैक

स्मिन्ननयनेकरणत्वासंभवाग्नीणित्रिभिर्मन्त्रैः साध्यंतइतिकोविरोधः । अर्घ्यदानेपिकराभ्यां तोयमादायगायत्र्याचाभिर्मन्त्रितमिति व्यासोक्तौ मंत्रस्य द्रव्यसंस्कारकत्वात्तद्भेदान्मंत्रावृत्तिः । नेह तथेति मंत्रावृत्तिरित्युक्तमुत्सव्यामः । अत्रोदीरतामंगिरस आयंतु न ऊर्जं पितृभ्यो ये चेहमधु याता इति तृचंजपयत्तिसंचेदितिकात्यायनसूत्रेशतुप्रत्ययान्मंत्रपाठकाले प्रसेकः । मंत्रातैः कर्मादिरित्यादिपरिभाषा करणमंत्रपरेति हरिहरः । श्रीदत्तास्तु नेहायं वर्तमाने । एवं हि मंत्रपाठकाले प्रसेके गोत्राद्युच्चारणमात्रं प्रसंगात् । किंतु वर्तमानसामीप्ये । अतो मंत्रपाठोत्तरमैकैकांजलिदानं मित्याह । अत्र विनिगमनाभावेन प्रतिमंत्रगोत्राद्युच्चारणम् । अन्यथा प्रत्वंजलिश्चोदत्तादिलिखितत्यागानुपपत्तेः । सर्वत्र पितृशब्दश्रुतेः । यत्तु प्रसेकतर्पणयोर्भेदइति हरिहरस्तर्चित्यम् मानाभावात् शब्दांतराद्भेदइति चेन्नियनस्यापि भेदापत्तेः । त्वयैव तृप्यच्चमिति प्रसेकोक्तेश्च । समंत्रकांजलिदानं प्रसेकौजलित्रयंतर्पणमिति भेदइति चेत् त्वयादानार्थकत्वस्याप्यनंगीकारात् अतो यत्किंचिदेतत् ।

अंजलितर्पणनिर्णयः । सर्वत्रांजलिश्चुत्तरंजलिनैव तर्पणमिति केचित् । अन्ये तु—अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु । देवर्षींस्तर्पयेद्विद्वानुदकांजलिभिः पितृनितिकौमो देवादितर्पणे सव्यान्वारंभः । पितृतर्पणे त्वंजलिरेवेति व्यवस्थामूलुः । अपरे तु—एकेन वाहस्तेन कुर्यादेव पितृतर्पणं सव्यान्वारब्धेनोभार्यावेति आद्धेमाद्रौ च सिद्धोक्तेः सर्वत्र विकल्पमाहुः । अंजलिश्च न हस्तद्वययोगमात्रं किंतु व्याकोशः । बहुचानां त्वनादेशे दक्षिणं प्रतीयादिति तत्सूत्राद्भेदेनैव तर्पणम् । काशीखंडे—तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यत्वत्वितिसमुच्चरन् । वृद्धपराशरः—देवेभ्यश्च नमः स्वाहापितृभ्यश्च नमः स्वाहा । अत्र चतुर्थीनिर्देशाद्वाष्मणेनमः स्वाहेत्यादिप्रयोगइति पृथ्वीचंद्रः । अत्र चतुर्थ्या देवादीनां देवतात्वा वगमाद्रव्यदेवतासंयोगेन यागत्वकल्पनात्तर्पणेन ममेति त्यागइत्युक्ते देवजानीये आचारादर्शोच ।

तर्पणे विभक्तिचिचारः हेमाद्रौ सत्यतपाः—देवपितृभ्यो त्र्यम्बकादिस्वशाखाविधिचोदनात् । एकैकांजलिना तु सिंघ्रथमांतेन वाचयेत् ।

चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—तृप्यतामिति वक्तव्यं नाम्नातु प्रणवादिना । तत्रैव गोभिलः—गोत्रकस्तर्पणे प्रोक्तः कर्तो एवं मुह्यति । शर्मन्नर्था
 द्विके कार्यशर्मतर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ भविष्ये—चतुर्थीसर्वकार्येषु प्रथमा तर्पणे स्मृता । छंदोगपरिशिष्टे बृहत्प्रचेतः स्मृतिनागरस्व
 डेषु—सर्वत्रैव पितः प्रोक्तं पिता तर्पणकर्मणि । हेमाद्रौ व्यासः—प्रथमा तर्पणे प्रोक्ता संबुद्धिर्मपरे जगुः । छंदोगपरिशिष्टे—नमो ते तर्प
 यामीति आदावो मिति च बुवन् । नमो ते इति हेमाद्रौ पाठः । यमः—संबंधनाम गोत्रेण स्वधांतनेनमो ततः । तर्पयामि पदेनैव तर्पयितुं पूर्वकम् ।
 तेन द्वितीयांतनाम प्रयोगोपसिद्धः । प्रयोगस्तु प्रथमापक्षे अस्मत्पिता मुकशर्मा मुकगोत्रस्तुप्यताम् । द्वितीयापक्षे अस्मत्पितरममु
 कशर्मणममुकगोत्रं तर्पयामिनमः स्वधा । स्वधानमइति वा । संबुद्धिपक्षे अस्मत्पितरमुकशर्मन्नमुकगोत्रं देते जलनमः स्वधेति । वस्तुतस्तु बहुस्मृत्यनु
 सारात्प्रथमांतप्रयोगेमेव युक्तं पश्यामः । बहुचानां गोत्रोच्चारः पूर्वं तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वेति बहुचमूनात् । यद्यपीदं प्रकरणांतरे उक्तं तथापि विश
 ये प्रायदर्शनादितिन्यायेन सर्वत्राप्येवं ज्ञेयम् । हेमाद्रिस्तु—गुरुबहुवचनं कनिष्ठेषु चैकवचनं तेन सगोत्रनामग्रहणं पुरुषं प्रतीतिं चंद्रिकायां
 चैठीनसिस्मृतेः, सकारेण तु वक्तव्यं गोत्रं सर्वत्रधीमतेति मात्स्याचा मुकसगोत्रानस्मत्पितृन् मुकशर्मणस्तर्पयामि स्वधानमइति प्रयोग इत्याह ।
 आचारादर्शकल्पतरौ तु—अमुकगोत्रः पिता अमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं तस्मै स्वधेति प्रयोग इत्युक्तम् । तन्न । पुनश्चतुर्थ्यंतप्रयोगे मानाभावात् ।
 न च स्वधायोगानुपपत्तिर्मानम् । पितृन् स्वधानमस्तर्पयामीति बौधायनेन वाचनिकतत्प्रयोगात्प्रथमांते पितृप्रयोगोपपत्तेः । योगयाज्ञव
 ल्क्यः—नाम तस्तु स्वधाकारैस्तर्प्याः स्युरनुपूर्वशः । अमुकदेवशर्मोति प्रयोग इति पृथ्वीचंद्रः । चतुर्थ्यंतनाम प्रयोगोपि हेमाद्रावुक्तः ।
 मदनपारिजाते तु—पितृ तर्पणे वसुरुपेत्यादिकीर्तनेनेत्युक्तम् । तन्न ।—संबंधमनुकीर्त्येव नाम गोत्रे त्वनंतरम् । वस्वादिरूपं संकीर्त्य स्वधा

कारेणतर्पयेद्वित्वसिष्टस्मृतिविरोधात् । पित्रादीनामंत्रेस्वर्पणमात्रादीनां नान्नेति हेमाद्रिश्चन्द्रिकाच । वैदिकमंत्रैर्देवानावाह्यनाम्नातर्पयेत् ।
पित्रन्मंत्रैरावाह्यमंत्रैस्वर्पयेदितिकल्पतमृत्तन्माकरवाचस्पत्यादयः । आचार्यचंद्रोदयेष्वेवम् ॥

नामाज्ञानेदौधायनः—पृथिवीपत्पितावाच्यस्तत्पिताचांतरिक्षसत् । अभिधानापरिज्ञानेदिविपत्पितामहः । इदंचापस्त्वादिपरम् । आश्रलायनानंतुतत्रेत्यादि । यदिनामनविधात्तत्पितामहप्रपितामहेतिव्रूयादितितत्सूत्रात् । चौधायनः—शर्मांतब्राह्मणस्योक्तवर्मांतक्षत्रियस्यतु । गुप्तांतचैवैश्यस्यदासांतंशूद्रजन्मनः । मनुः—वैश्यस्यधनसंयुक्तंशूद्रस्यप्रेष्यसंयुतम् । स्त्रीणांलक्ष्मीदामितिदांतनाम । दांतनाम स्त्रीणामिति चंद्रोदयेगोभिलोक्तः । चंद्रिकायांतुदायीशब्दांतमुक्तंदेवीशब्दांतंवा । गोत्रंभातानामदेवीतृप्यत्वंवस्यधोचरन्नितिवारारुद्रादितिदिवोदासः । शूद्रस्यकाश्यपगोत्रं गोत्रनाशेतुकाश्यपइतिव्याघ्रपादोक्तः, तस्मादाहुःसर्वाःप्रजाःकाश्यप्यइतिश्रुतेश्चेतिहेमाद्रिः । गोत्राज्ञानेन्येवम् । गोत्रस्यत्वपरिज्ञानेकाश्यपगोत्रमुच्यतइतिचंद्रिकायांप्रयोगेपारिजातेचस्मृत्यंतरात् । कौमुद्यांतुशूद्राणामपि ब्राह्मणादिवत्परंपराप्रसिद्धंगोत्रंग्राह्यम् । चतुर्णामपिवर्णानांपितृणांपितृगोत्रतइतिचंद्रिकायांहेमाद्रौचौधायनोक्तैरित्युक्तम् । इदंचद्विजोढशूद्रोत्पन्नशूद्रपरमितिआद्देहेमाद्रिः । सएव—पितृगोत्रंकुमारीणामूढानांभर्तृगोत्रतः । हेमाद्रौघृह्णशात्तातपः—ब्राह्मादिपुत्रिवा हेतुयातूढाकन्यकाभवेत् । भर्तृगोत्रेणकर्तव्यास्तस्याःपिंडोदकक्रियाः । आसुरादिपुत्रान्येषुपितृगोत्रेणधर्मवित् । ब्राह्मादिष्वपिपितृभर्तृगोत्रयोर्विकल्पेपिवंशपरंपरायाताचारेणव्यवस्था । येनास्यपितरोयाताइत्यादिवचनादिति विज्ञानेश्वरः ॥

अथतर्प्याः । हेमाद्रौमात्स्ये—देवासुरास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः । क्रूराः सर्पाः सुपर्णाश्चतरवोजंभकाः खगाः । वाद्याधाराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः । निराधाराश्चयेजीवाः पापकर्मरताश्चये । कुतोपवीतीकृत्वैवनिवीतीचभवेत्ततः । सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनातनः ।

कपिलश्चासुरिश्चैवोदुःपंचशिखस्तथा । सर्वेतेतृप्तिमायांतुमद्वेत्तेनांडुनासदा । मरीचिमयंगिरसौपुलस्त्यंपुलंहंक्रतुम् । प्राचेतसंवसिष्ठंचभृगुं
 नारदमेवच । देवान्ब्रह्मऋषींश्चैवतर्पयेदक्षतोदैकः । तत्रैवपैठीनसिः—गौतमोथभरद्वाजोविश्वामित्रश्चतापसः । जमदग्निर्वसिष्ठश्चकश्यपो
 त्रिस्तथोत्तमः । स्वरोचिपोरैवतश्चमहातेजाश्चक्षुषः । वैवस्वतस्तथातर्पयइति । चंद्रिकायाम्—अथकांडऋषीनेतानुदकांजलिभिःशुचिः ।
 अव्यग्रस्तर्पयेन्नित्यंमंत्रैःपर्वाग्रमीपुच । कांडानितिर्वेदस्य । याजुषपरमितिमाधवः । हेमाद्रौभविष्ये—अथसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुंचभू
 तले । अग्निष्वात्तावर्हिपदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः । सुकालिनस्तथाभौमाआज्यपाःसोमपास्तथा । तर्पयेद्वैपितृन्भक्त्यासतिलोदकचंदनैः । चंद्रो
 दयेष्टृन्द्रपराशरः—गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेदेवताःपितृन् । ब्रह्मेशकेशवात्पूर्वप्रजापतिमथश्रुतीः । छंदोयज्ञानृषीन्सिद्धानाचार्यांस्तनया
 नपि । गंधर्ववत्सरर्तूश्चमासपक्षदिनानितु । देवान्देवानुगांश्चैवनागान्नागकुलानिच । सरितःसागरांस्तीर्थान्पर्वतान्कुलपर्वतान् । किन्नरान्खे
 चरान्यक्षान्मनुष्यांनथतर्पयेत् । वनस्पतीनोपधीश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । ब्रह्मादयोमयाहूताःसमागत्याददंत्यपः । अनृणंमांप्रकुर्वतुप्रसीदंतुम
 मोपरि । स्मृतपूर्वाग्रदभेपुसाग्नेपुसकुशेषुच । प्रादेशिकेषुशुद्धेषुब्रह्मादिभ्योंबुसेचयेत् । उदीरतामंगिरसआयंतुवोर्जमित्यपि । पितृभ्यश्चस्ववा
 यिम्योयेचेहपितरस्तथा । अग्निष्वात्तोपहूताश्चतथावर्हिपदोपिच । येनःपूर्वोपितरश्चसोमपान्समुदीरयेत् । आवाह्यचपितृनैरैतैरपसव्योपवीतिना ।
 दक्षिणाभिमुखोद्वाभ्यांकाराभ्यामंबुसेचयेत् । रुक्मरूप्यतिलैस्ताम्रदभेमंत्रैःक्षिपेत्यपः । वसून्रुद्रांस्तथादित्यान्मस्कारसमन्वितान् । ध्रुवोध्वरश्च
 सोमश्चआपश्चैवानिलोनलः । प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोष्टौप्रकीर्तिताः । अजैकपादहिर्बुध्न्योविरूपाक्षोथैरैवतः । हरश्चचतुरूपश्चअयंचकश्चसुर
 श्वरः । सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापराजितः । इंद्रोधाताभगःपूषामित्रोथवरुणोर्यमा । अंशुर्विवस्वास्त्वष्टाचसविताविष्णुरेवच । कव्यवाड
 नलःसोमोयमश्चैवतथार्यमा । अग्निष्वात्ताःसोमपाश्चतथावर्हिपदोपिच । यमश्चधर्मराजश्चमृत्युश्चैवतथांतकः । वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षय

स्तथा । औदुचरश्चदधश्चनीलश्चपरमेष्ठिना । सहितइतिशेषः । दृकोदरश्चचित्रश्चचित्रगुस्तथार्थमा । तस्मात्प्राकृतर्पयित्वैतान्पित्रादींस्तर्पयेत्ततः । मातामहान्मातुलंश्चसखिसंवंधिवांधवान् । स्वजान्ज्ञातिवर्गीयानुपाध्यायान्गुरुनपि । पितृन्पुत्रानपत्यांश्चयेभवंतितदाश्रिताः । तान्सर्वीस्तर्पयेद्विद्वानीहंतैतेयोजलम् । अत्रध्रुवायनमइतिप्रयोगइतिचंद्रिका । ध्रुवंतर्पयामिनमइतिहेमाद्रिः । कव्यवाडनलएकादेवेतिहरिहरः । कव्यवाडअनलइतिद्वेदेवततिकल्पतरुः । तत्र । कव्यवाहोनलश्चेतिगोभिलविरोधात् । यमादितर्पणंचतुर्थ्यतनामभिरेवेतिहेमाद्रिः । कव्यवाडनलःसोमोधर्मश्चेतिचंद्रिकायांपाठः ॥

यमतर्पणेचिशेषमाह चंद्रोदयेयमः—देवत्वादेवतीर्थेनपितृत्वाद्दक्षिणामुखः । देवत्वंचपितृत्वंचयमस्यास्तिद्विरूपता । हेमाद्रौब्राह्मे इदंप्रकृत्य—यज्ञोपवीतिनाकार्यप्राचीनावीतिनातथा । मनुः—एकैकस्यतिलैर्मिश्रांस्त्रीस्त्रीन्दद्याजलांजलीन् । स्मृत्यर्थेसारं—दीपोत्सवचतुर्दश्यांकार्यतुयमतर्पणम् । अंगारकचतुर्दश्यामपिकार्यसदैववा ॥ ॥ अथभीष्मतर्पणम् । तन्माघशुक्लगाष्टम्यांभीष्मायतुतिलोदकम् । अन्नंचविधिवद्दधुःसर्वेवर्णाद्विजातयइतिधवलनिबंधस्मृतेः । जीवत्पितापिकुर्वीततर्पण्यभीष्मयोरितिपाद्मादितिपितृचरणाः । इदंचनित्यम्—ब्राह्मणाद्याश्चयेवर्णादधुर्भीष्मायनोजलम् । संवत्सरकृतंतेपापुण्यनश्यतिसत्तमेतिमदनरत्नोक्तेः । धवलनियंधे—भीष्मःशान्तनवोवीरःसत्यवादीजितेन्द्रियः । आभिरद्भिरवाप्तोतुप्रपौत्रोचितांक्रियाम् । वैयाघ्रपद्यगोत्रायसांकृत्यप्रवरायच । अपुत्रायददाम्येतज्जलंभीष्मायवर्मणे । वसूनामवतारायशान्तनोरारम्भजायच । अर्घ्यददामिभीष्मायआवालव्रह्मचारिणे । इति । अयंतर्पणमंत्रइतिकेचित् । अर्घ्यददामीत्यग्रेतनैकवाक्यत्वाच्चाध्यमंत्रइतिनाम्नातर्पणम् । यतु—सत्यव्रतायशुचयेगंगेयायमहात्मने । भीष्मायैतद्दाम्यर्घ्यमाजन्मब्रह्मचारिणे । वैयाघ्रपद्यःसव्येनानेनमंत्रेणवर्णिकमितिपादांतव्रतदर्पणगौणम् । अर्घ्योपक्रमात् । नचानयोर्नभेदः । अर्घ्येसव्य

जान्वाचनाघभावेनभेदावश्यकत्वादितिवयंप्रतीमः । एतेनापसव्येनेतिवदन् दिवोदासोऽपास्तः । हेमाद्रौब्राह्मे—प्रथमतपयेद्देवान्ब्रह्मादी
श्चततोऽप्यपीन् । मरीचिप्रमुखांश्चैव रुद्रादित्यवसूस्तथा । यक्षान्यशून्सुपर्णाश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । आचार्योऽनितरांश्चैवकालस्यावयवानपि ।
सनकप्रमुखांश्चैवमनुष्यांस्तदनंतरम् । कव्यवाडनलादींश्चततःपितृगणानपि । ततोमातामहानांचपितृव्याणांततःपरम् । पत्नीनांचसुतानांच
पितृमातृष्वसुस्तथा । मातुलानीचदुहितास्वसाचार्यत्विजस्तथा । शिष्याश्चज्ञातयश्चैवसुहृत्संवंधिनस्तथा । एतेषांतर्पणकार्ययथावदनुपूर्वशः ।
ज्ञाताज्ञातान्समुद्दिश्यप्रदेयश्चांजलिस्ततः । तत्रैवस्कांदे—पूर्वमोदप्रमोदादींस्तर्पयेत्पङ्क्तिनायकान् । एतौमोदप्रमोदौसुमुखदुर्मुखाविघ्नविघ्नह
तोरइतिपदम् । ततोब्रह्मादयोदेवाःसनकाद्यास्ततःपरम् । अग्निष्वात्तादिकानांतुपितृणामप्यनुक्रमात् । यमायधर्मराजायकुर्यात्संतर्पणंबुधः ।
पितृणामथमातृणांततोमातामहस्यच । पत्नीश्चशुरचंधूनांसुतसंवंधिनांततः । भारते—पूर्वस्ववंशजातानांकृत्वाऽस्तिर्पणंबुधः । सुहृत्संवंधिवर्गो
णांततोदद्याज्जलंजलीन् । सदानांविजलंज्ज्ञाःप्रयच्छंतिसमाहिताः । नारदीये—अग्निप्रभृतयोदेवास्तर्प्याःस्युरनुपूर्वशः । ततःशतर्चिना
द्यास्तुमुनयःशंसितव्रताः । ततःकांडऋषीन्सर्वांस्तर्पयेच्छ्रद्धयान्वितः । पितृभ्यःप्रत्यहंदद्यात्ततोमातृभ्यएवच । ततोमातामहानांचपितृव्यस्यसु
तस्यच । पित्रादितर्पणोत्तरंगारुडे—अथमातामहीनांचस्वपत्नीनामनंतरम् । तर्पणंचपितृव्याणांतत्पत्नीनांततोपिच । पितृष्वसुश्चतद्भर्तुर्मातु
लस्यापिनित्यशः । मातुलान्यास्ततोमातृष्वसुस्तत्पत्युरेवच । श्वशुरस्यचकर्तव्यंश्चश्रूणामपितर्पणम् । आचार्योणांततःकुर्यादाचार्यानीभ्यएवच ।
बंधूनांश्रातृपत्नीनांपुत्रंचैवसुपामपि । पुत्रींतस्याःपतिंचैवभगिनीतत्पतिंतथा । भागिनेयंचपौत्रंचदौहित्रंयाज्यमृत्विजम् । शिष्यंचमित्रंसंतर्प्य
तत्पत्नीस्तुतथैवच । वाराहे—आत्मनोपिजलंदद्यादितिद्वैपायनोब्रवीत् । इदंचापुत्रपरम् । शंखः—आसप्तमात्पुरुषास्सितपक्षेयावताना
मजानीयात्तावतांतर्पणंकुर्यादितिहारीतः । पित्रादीन्मात्रादीन्मातामहादीन्पितृव्यांस्तत्पुत्रान्येष्टप्रावृंस्तत्पत्नीर्मातुलांस्तत्पत्नीर्गुर्वाचार्योपा

ध्यायान्मुह्रुत्संघंधिवांधवान्द्रव्यान्नाद्रातृपोपकरिक्थिनस्तत्पत्नीश्वतर्पयेदिति । त्रिस्थलीसंतौ—आदौपिताततोमातासपत्नजननीतथा । मातामहाःसपत्नीकाआत्मपत्न्यस्ततःपरम् । सुतभ्रातृपितृव्याश्चमातुलाश्चसभार्यकाः । दुहिताचखसाप्रोक्तादौहित्रोभागिनयकः । पितृव्यसा मातृव्यसाश्चशुरौगुरुरिक्थदौ । एतस्युःपितरस्तथ्यास्तर्पणेचमहालये । छंदोगपरिशिष्टे—येचान्येभक्तउदकमर्हतितांस्तर्पयामीत्यवसानां जलिरिति । तर्पणोत्तरंकाशीखंडे—आब्रह्मस्तंघर्षयंतदेवर्षिपितृमानवाः । तृप्यंतुपितरःसर्वेमातृमातामहादयः । अतीतकुलकोटीनांसप्तद्वी पनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनलोकदिदमस्तुतिलोदकम् । हेमाद्रौकार्णार्जिनिः—देवतानापितृणांचजलेदद्याजलांजलीन् । असंस्कृतप्रमीतानामेकमेवतदेक्षिपेत् । बौधायनः—जलांजलित्रयंदद्याद्येचान्येसंस्कृताभुवि । असंस्कृतप्रमीतानामेकमेवतदेक्षिपेत् । मंत्रः—यत्रकचनसंस्थानांक्षुतृष्णोपहतात्मनाम् । तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । हेमाद्रौभविष्ये—संतर्प्यविधिवद्भक्त्याइमंमंत्रमुदीरयेत् । येवांधवाधांधवावायेऽन्यजन्मनिवांधवाः । तेतृप्तिमन्त्रिलायांतुयश्चास्मत्तौऽबुवांच्छति ॥

अथश्राद्धांगतर्पणम् । नचतत्रमानाभावः । परेद्युःश्राद्धकुन्मल्योनतर्पयतिवैपितृन् । तस्यतेपितरःक्रुद्धाःशापंदत्त्वाव्रजंतिहीतिवृहन्नारदीयात् । यस्तर्पयतितान्विश्रःश्राद्धंकृत्वापरेहनि । पितरस्तेनतृप्यंतिनचेत्कुप्यंतिवैभृशमितिप्रयोगपारिजातेर्गणंगत्वोक्तेभ्य । श्रातातपः—पूर्वतिलोदकंदत्त्वाधामश्राद्धंतुकारयेत् । प्रत्यन्देनभवेत्पूर्वपरेहनितिलोदकम् । पक्षश्राद्धेहिण्येचअनुव्रज्यतिलोदकम् । अनुव्रज्यश्राद्धंकृत्वातदहचैवेत्यर्थः । वृहन्नारदीये—पक्षश्राद्धयदाकुर्यात्तर्पणंतुदिनेदिने । सकृन्महालयैवपरेहनितिलोदकम् । हेमाद्रौवसिष्ठः—तीरेजलाशयस्यैवनिर्वर्त्यपितृतर्पणम् । निष्पीडयेत्त्वानवलंदक्षिणाभिमुखःस्थले । तत्रमंत्रोयहूचपरिशिष्टे—प्राचीनावीतीयेकेचास्मत्कुलइतिवस्त्रंनिष्पीडयेदिति । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—वस्त्रनिष्पीडनेमंत्रैस्तिलदर्भयुतंयजेत् । येमेकुलेलुप्तपिंडाःपुत्रदारविवर्जिताः ।

तेपांतुदत्तमक्षयमिदमस्तुतिलोदकम् । पितृवंशमृतायेचमातृवंशेतथैवच । येमेकुलेस्तुसपिंडाःपुत्रदारविवर्जिताः । तेपांतुदत्तमक्षयमिदमस्तुति
लोदकम् । पितृवंशमृतायेचमातृवंशेतथैवच । सदातृप्तिर्भवत्वेपांतिलैस्तुसहवारिणा । अपुत्रायेमृताःकेचिपुमांसोयोपितोपिवा । अस्मद्वंशेतुतेभ्यो
वैदत्तंयस्यजलंमया । सएव । नपूर्वतर्पणाद्वस्त्रंनचांभसिनपादयोः । एषुचेत्पीडयेद्वस्त्रंराक्षसंतदतिक्रमात् । मनुः—वस्त्रंत्रिगुणितंयस्तुनिष्पी
डयतिमंदधीः । वृथास्नानंभवेत्तस्यपुनःस्नानंविशोधनम् । जावालिः—नाप्सुनिष्पीडयेद्वस्त्रंसर्वथाद्विजसत्तमः । धौतंचद्विगुणीकृत्यभूमिलम्
नपीडयेत् । वृथास्नानंभवेत्तस्यश्वाधोदशमंभुनि । मदनरत्नेपराशरः—द्वादश्यांपंचदश्यांचसंक्रांतौश्राद्धवासरे । वस्त्रंनिष्पीडयेन्नैवनच
क्षारेणयोजयेत् । पंचदश्यामा । एकादश्याममायांचमातापित्रोःक्षयेहनि । नपीडयेत्स्नानवस्त्रंनचक्षारेणयोजयेदित्याचारचंद्रोदयेभृगूक्तः ।
तत्रैव—शनिभौमास्थितेश्राद्धेकुहूपृष्ठीनिरंशके । वस्त्राणांक्षारसंयोगोदहत्यासप्तमंकुलम् । तत्रैव—आदित्यसौरिधरणीसुतवासरेपुत्रक्षालनायज
कायनवस्त्रदानम् । शंसतिगर्गयमविष्णुपराशराद्याःपुंसांभवंतिविपदःसहपुत्रपौत्रैः । चंद्रोदयेसंग्रहे—वस्त्रंचतुर्गुणीकृत्यनिष्पीड्यसदशंतथा ।
वामप्रकोष्ठेनिक्षिप्यस्थलस्यश्चद्विराचयेत् । जावालिः—निष्पीडितंधौतवस्त्रंयदास्कंधेविनिक्षिपेत् । तदादुष्टंभवेत्कर्मपुनःस्नानंविशोधनम् ।

अथमध्याह्नसंध्या । दक्षः—अध्यर्थयामादासायंसंध्यामाध्याह्निकीष्यते । संध्यात्रयंतुर्कतव्यंद्विजेनात्मविदासदा । उपन
यनदिनेमध्याह्नसंध्यामाह प्रयोगगपारिजातेजैमिनिः—यावद्ब्रह्मोपदेशस्तुतावत्संध्यादिकंचन । ततोमध्याह्नसंध्यादिसर्वकर्मसमाचरेत् ।
अत्रकश्चिद्ब्रह्मचानामुपनयनदिनेतिष्ठेदहःशेषमित्युपवेशननिषेधान्नतद्दिनेमध्याह्नसंध्येत्याह । तत्ररागप्राप्तस्यनिषेधात् । प्रातःसंध्यावन्मध्या
ह्नसंध्या । विशेषस्तूच्यते—आपःपुंनंतुमध्याह्निकुर्यादाचमनंततः । अध्यर्घदानेन्यासः—मध्याह्नेसकृदेवाध्यक्षेपणीयंद्विजातिभिः । शौन
कः—मध्याह्नेतुविशेषीयमुपस्थानंतथाध्यर्घकम् । अपामंजलिमापूर्यआकृष्णेनेतिनिक्षिपेत् । हंसवत्याकृष्णेनेतिवार्धदद्यादित्युक्तं बह्वच

गृह्ये अर्घ्यदानेऽनुष्ठुलमुक्तम् । कात्यायनः—पुष्पाण्यंबुमिश्राण्यूर्ध्वप्रक्षिप्यूर्ध्वचाहुःसूर्यमुदीक्षेतेति । अर्घ्यदानोत्तरसंख्यातर्पणमुक्तं प्रयोगपारिजाते—कश्यपः—रुद्रोदेवतात्रिष्टुपछंदः पुरुषतर्पणविनि० । ॐभूःपुरुषतर्पयामि यजुर्वेदतर्पयामि मंडलंत० रुद्ररूपिणंत० अंतरात्मानंत० सवित्रीत० वेदमातरंत० सांक्रांतित० संध्यांत० युवतीत० रौद्रीत० उपसंत० निधुचंत० सर्वसिद्धिकरीत० सर्वभन्त्राधिपंत० एवंपंचदशतर्पणानि कृत्वा द्विराचम्यादित्यमुपतिष्ठेतेति । गायत्रीध्यानम्—सावित्रीयुवतीयुक्तांशुक्लवस्त्रां त्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनीं वृषारूढां पंचासां रुद्रदेवताम् । कैलासविहितावासा मायां तीसूर्यमंडलात् । वरदां चक्षुरां साक्षाद्देवीमावाहयाम्यहम् । गायत्रीजपे चंद्रिकायां शातातपः—तिष्ठंश्चेद्वीक्षमाणोऽर्कमासीनः प्राञ्चुलोजपेत् । आसीनश्चेदित्यर्थः । रात्रौ मध्याह्नसंध्याकरणे नोपस्थानम् । रात्रौ प्रहरपर्यंतमित्यादिसंग्रहादिति चंद्रोदयः । कृष्णभट्टीयप्रयोगपारिजातयोस्तु रात्रौ गायत्र्यर्घ्यदद्यादुपस्थाने हविष्पातसूक्तं जपेदित्युक्तं । इयं ब्रह्मयज्ञात्पूर्वकार्या । उपास्य विधिवत्संध्यामुपस्थाय च भास्करम् । गायत्रीशक्तोजस्वातर्पयेद्देवताः पितृनि तिवृहत्पराशरोक्तेरिति माधवचंद्रिका मदनरत्नसमृत्त्यर्थं सारकृष्णभट्टाः । प्रयोगपारिजातस्तु—अपांसमीपे नियतो नित्यकं विधिमास्थितः । सावित्रीमप्यधीयीत गत्वारण्यं समाहित इति मनूक्तेर्मध्याह्नसंध्योत्तरं ब्रह्मयज्ञमाह स ब्रह्मयज्ञप्रकरणानभिज्ञत्वादसंभवं ददुषेक्ष्यः । मदनपारिजाते तु ततोर्ध्वं भानवे दद्यात्ति लपुगजलान्वितमिति नारसिंहेततः शब्देन ब्रह्मयज्ञानंतर्यमध्याह्नसंध्याया इत्युक्तं । जयंतवृत्तावप्येवम् । बह्वृचांतु तत्सूत्रे अथ स्वाध्यायविधिरित्युपक्रम्य आहुत्येति मध्याह्नस्नानमुक्त्वा ततो ब्रह्मयज्ञोक्तेरवांतरप्रकरणात् स्नानं ब्रह्मयज्ञांगं तयोर्मध्ये न संख्या । अंगांगिनो रगेन व्यवायापत्तेः कर्मणि कर्मांतरां भायोगाच्च आंगंतूनामंते निवेश इति न्यायाच्च ब्रह्मयज्ञोत्तरमेव संख्या । न चैवमंत्य इदं तिसादक्षिणे त्युक्ते स्तावत्पर्यंतमवांतरप्रकरणाद्ब्रह्मयज्ञोत्तरमपि संख्यानसादित्युक्तम् । ददातीत्यस्याविधायकत्वात् । अत एव वृत्ति कृत् अन्यथा दद्यादित्येवावश्यमिति । संध्योत्तरं ब्रह्म

यज्ञस्तु आपस्तं चादिपरः । इदमापः प्रवहत धाम्नो धाम्नस्तथैव च । विमोचने तु तीर्थस्य आप्यायस्वेति वै जपेत् । देवा गा तु विद इति कृत्वा जप्य निवेदनम् । प्रक्षाल्य तीर्थं देशं च गत्वा स्वधर्ममाचरेत् । श्रान्द्वहेमाद्राबुशानाः—स्नानं दिव्यं तथा च मयि सोपानं त्कोह्यसंस्पृशन् । आगतः सोद पात्रस्तु येन शुचिरवसः । तेनोदकेन द्रव्याणि प्रोक्ष्या च म्यपुनर्युहे । ततः कर्मणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकानि च । शान्ता तपः—यथानीतं तु सव्येन प्रोक्षयेदक्षिणं तु । इति श्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने माध्याह्निक निवरणम् ॥

अथ देवपूजा । तत्र प्रयोगपारिजाते वसिष्ठः—कौवेर्या तु धनस्थानमैशान्यां देवतालम् । माधवीये दक्षः—भागे तु पंचमे देवमर्चयेत् पुरुषोत्तमम् । इति । मंत्रराजविधाने—श्रातहर्मिं च कृत्वा वा देवतार्चनमारभेत् । यद्वा माध्याह्निकं कृत्वा पूजयेत् पुरुषोत्तमम् । इति । चंद्रिकायां हारीतः—कुर्वीत देवतापूजां जपयज्ञादनंतरम् । अथ पूजापात्राणि । प्रयोगपारिजाते पैठीनसिः—सीसकायसपापाण हीनभयाना निवर्ज्यानि । हीनानि मानंतः । मानं शिवरहस्ये—पट्टं त्रिशदं गुलं पात्रमुत्तमं परिकीर्तितम् । मध्यमं तु त्रिभागो न किं च द्वादशांगुलम् । तत्रैव देवीपुराणे—यस्य गुलविहीनं तु नृपानं कारयेत् क्वचित् । क्वचिदितिसर्वधर्मं कारयेत् निषेध इति टोडरानंदः । तत्रैव—नानाविचित्ररूपाणि पुडरीकाकृतीनि च । शंखनीलोत्पलाभानि पात्राणि परिकल्पयेत् । वाराहे—शृणु तत्त्वेन मे देवि प्रियपात्राणि यानि मे । सौवर्णराजं तं तां गंगां स्य चैव तु यद्भवेत् । सर्वभ्योभ्यधिकं तां तदेव मम रोचते । अत्रिपुराणे—मृन्मयं च तथा कांस्यमारकूटादिसमवम् । त्रपुसीसलोहजा तमर्घपात्रं विवर्जयेत् । चैरानसं ग्रंथे अभिपेकपात्रमुक्तम्—अरक्षिमात्रं विस्तारं मध्येष्टदलसंयुतम् । प्रतिपद्दलं मध्ये सुपिराणां शतं भवेत् । अष्टोत्तरशतं वापि भूषितं मध्यतस्तथा । खचितं च महारत्नैर्वंधारा सहस्रकम् । धाराष्टकेन वा युक्तमभिपेकाय कल्पयेत् । विंशत्या वाष्टभिर्वा पिद्वा ग्यां चादशभिश्च वा । तत्रैव—पानीयपात्रं सौवर्णराजं तं त्रैवच । वृत्ताय तं सुवृत्तं वा भवेदायतमेव वा । प्रस्थमानं प्रमाणं भः पूरयो ग्यांत

रंशुचि । नीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः । तत्रैवपुष्पसारसुधानिधौ—अर्घ्यपात्रं तु वायव्ये नैऋत्यां पाद्यापात्रकम् । आग्नेय्यां स्नानफलशमीशैत्वाचमनीयकम् । मध्ये तु मधुपर्कः स्यादित्येतत्पात्रलक्षणम् । चंद्रिकायामाचारादर्शचस्कां दे—नैवेद्यपात्रं वक्ष्यामि केशवस्य महात्मनः । सौवर्णराजतं ताम्रं कांस्यं मृन्मयमेव वा । पालाशं पद्मपत्रं विष्णोरिति प्रियम् । पूर्वोक्तमृन्मयनिषेधस्तु कुलालचक्रनिष्पन्नपरः ।—कुलालचक्रनिष्पन्नमासुरं मृन्मयं स्मृतम् । तदेव हस्तघटितं स्थाल्यादिदैविकं मतमितिकल्पतरुदिव्योदासीयादौ वचनात् । शौनकः—पूजागृहं त्रविश्याथ मंडलं परिकल्प्य च । सौवर्णचचतुर्द्वारं स ताम्राकारं स विस्तरम् । मंडपं रचयित्वा तु नितानध्वजतोरणैः । कृष्णभट्टीये—दर्शनीयामहामुद्रापूजारं भावसानयोः । संहारमुद्राकर्तव्यापरिपूर्णैर्चनादिके । अथो मुख्याभ्यां हस्ताभ्यामापादतलमस्तकम् । यसारिताभ्यां संस्पृश्य महामुद्रेयमीरिता । आचारचिंतामणौ—गंधादिकानिवेद्यां तापूजापंचोपचारिकी । अर्घ्यपाद्याचमनीयमधुपर्काचमनिच । गंधादिपंचकंचेति उपचारादशोदिताः । पोडशोपचारास्तत्रैव—आसनं स्वागतं चार्घ्यपाद्यमाचमनं तथा । मधुपर्काचमस्नानवसनाभरणानि च । गंधपुष्पे धूपदीपौ नैवेद्यं च दनं तथा । प्रयोगदीपिकायां विष्णुपुराणे—पूर्वमावाहनं श्रोतमासनं च ततः परम् । ततश्च पाद्यमर्घ्यं च ततस्त्वाचमनीयकम् । स्नानं वस्त्रं चोपवीतं तो गंधादिचंदनम् । पुष्पं धूपं च दीपं च नैवेद्यं तदन्तरम् । ततो देयः प्रणामश्च ततो देयाप्रदक्षिणा । विसर्जनं ततो दद्यादुपचारास्तु पोडश । क्वचित्प्रणामप्रदक्षिणास्थाने तां वृद्धदक्षिणे उक्ते । हेमाद्रौ भविष्ये—आवाहनासनार्घ्यपाद्याचमनमधुपर्कसेवाश्च । भूषणगंधाः सुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि । ग्रादक्षिण्यं स्तुतिरितिकथयं त्युपचारपोडशकम् । आचारचिंतामणावष्टादश उक्ताः—आसनावाहने चार्घ्यपाद्याचमनं तथा । स्नानं वस्त्रोपवीतं च भूषणानि च सर्वशः । गंधपुष्पे तथा धूपदीपावन्नेन तर्पणम् । माल्यानुलेपनं चैव नमस्कारविसर्जने । पाद्यार्घयोः पौर्वापर्ये विकल्प इति स्मार्ताः । तत्रैव—आसनाभ्यंजने तद्बुद्धतर्तनिरूपणे । समाजं न सपिंरादिस्नापनावाहने ततः । पाद्यार्घ्याचमनीयं च

क्षानीयमधुपर्ककौ । पुनराचमनीयंच वल्लयज्ञोपवीतके । अलंकारागंधपुष्पेधूपदीपौतथैवच । नैवेद्यमथांत्रालंघुष्पमालातथैवच । अनुलेपनं चशय्याचचामरव्यजनेतथा । आदर्शारार्तिकंचैवनमस्कारोत्थनर्तनम् । गीतवाद्यादिदानानिस्तुतिहोमप्रदक्षिणम् । दंतकाष्ठप्रदानंचततोदेववि सर्जनम् । उपचाराइमेज्ञेयाःषट्त्रिंशत्सुरपूजने । शान्तिहेमाद्रौत्वन्येउक्ताः—आवाहनासनेपाद्यमर्घ्यमाचमनंतथा । गंधपुष्पे तथाधूप दीपंचमधुपर्ककम् । उपहारंतथाचामंस्नानंचांगविभूषणम् । वस्त्रोपवीतमाचामलंकारान्विलेपनम् । गंधपुष्पे तथाधूपदीपमंजनमेवच । आद र्शमंगलंसर्वदेयंसर्वात्मनातथा । ह्योमंभोजनमाचामलंकारांस्तथापुनः । गंधादिचपुनर्दद्यान्मुखावासंप्रदक्षिणम् । स्तुतिदंडनमस्कारमालम् नोपिनिवेदनम् । तत्रैव—स्तुतिःस्वकृतावैदिकीदेवादिभूतावेति ।

भार्गवार्चनदीपिकायांपष्टिसंख्याउक्ताः—पूर्वप्रबोधनंकुर्यान्नयशब्दांस्ततःपुनः । नमस्कारंततःकुर्यात्ततोनीराजनंपरम् । ततोदिव्यासनंदद्यात्ततौवैदंतधावनम् । पादप्रक्षालनंदद्यात्ततौर्ध्वंचप्रकल्पयेत् । आचामंधुपर्कंचपुनराचमनीयकम् । ततःसुगंधितैलेनमर्दनंकर येद्धरेः । ततोभ्यंगंसुगंधैस्तुकुर्यात्तैलापसरणम् । ततःपुण्योदकैःकुर्यादभिकेसुगंधिमिः । क्षीरेणदक्ष्वाचतथाघृतेनमधुनापिच । शर्करयामं त्रपूतैर्गंधपुष्पोदकैरपि । महाभिकेकं तथाचामंगवल्लंततोर्पयेत् । वाससीपरिधानार्थमुपवीतंतथाचमम् । गंधमाभरणंपुष्पधूपनीराजनंतथा । दृष्ट्युत्तारणनैवेद्यौमुखवासंसुगंधिभिः । तांत्रालंशयनंकेशसाधनंवस्त्रदानकम् । किरीटचंदनेदद्यात्तत्तामरणानिच । पुष्पनीराजनादर्शमंडपा गमनंततः । तत्रासनंपाद्यमर्घ्यमाचामंधुपर्दीपकौ । नैवेद्यंचसतांत्रालंचंद्रनीराजनंपरम् । चामरंव्यजनंचत्रपुरोगीतंमनोहरम् । मृदंगादिस्वनं नृत्यंनमस्कारंप्रदक्षिणम् । स्तुतिकुर्यात्ततोविष्णोश्चरणौमस्तकेन्यसेत् । निर्माल्यधारणंकुर्यान्नैवेद्यांशस्यभोजनम् । सेवासुहृद्व्योपविशेनंचके तुलिकांनयेत् । सुखासनेनशयनेनीत्वातंत्रशायेत् । अर्चेत्कुसुमतांत्रालैःपादौसंवाहयेत्ततः । अत्रविष्णुपदंशिवादेरुपलक्षणम् । विधिवच्चा

चयेत्सर्वान्योविश्रोमक्तित्परइतिपारिजातेवृद्धपराशरोक्तेः । सएव—स्नानेवस्नेचनेवेदद्यादाचमनंहरेः । अत्रपितृचरणाः—सुवर्णप्रतिमादौतंडुलपुंजादिपुचपोडशाधुपचारपूजैव । आवाहनाभावेपूजायाअसंभवात् । पंचोपचारादशोपचारास्तुपूर्वस्थापितदेवेवित्युच्यते ।

प्रतिमांचिचारः । भविष्ये—सौवर्णपारिजातीताम्रीमृन्मयीचतथाभवेत् । पापाणधातुयुक्तावारीतिकांस्यमयीतथा । शुद्धदारुमयीवापिदेवतार्चाप्रशस्यते । अंगुष्ठपूर्वादारभ्यवितस्तियावेदेवतु । प्रतिमाचतथाकार्यानाधिकाशस्यतेबुधैः । पंचरात्रे—मृदारुलाक्षागोमेदमधूच्छिष्टमयीनतु । स्मृतिसारेपुराणे—शैलीदारुमयीलौहिलेप्यालेख्याचसैकती । मनोमयीमणिमयीप्रतिमाष्टविधास्मृता । चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमंदिरम् । प्रयोगपारिजातेविष्णुधर्मे—तयोरसंभवेचैवसाचेहनवधास्मृता । रत्नजाहेमजाचैवराजतीताम्रजातया । रैतिक्यर्चातथा लौहिशैलजाद्रुमजातया । अधमाधमाविज्ञेयामृन्मयीप्रतिमाचया । रैतिकी पित्तलजा । स्मृतिसारे—नाच्यगृहेऽमजामूर्तिश्चतुरंगुलतोधिका । नवितस्त्यधिकाधातुसंभवाश्चेयइच्छता । देवीपुराणे—सप्तांगुलसमारभ्ययावच्चद्वादशांगुलम् । गृहेष्वर्चासमाख्याताप्रासादेचाधिकाशुभा । कपिलपंचरात्रे—मानांगुलप्रमाणेनदशपंचदशांगुला । गृहेतुप्रतिमापूज्यानाधिकानुप्रशस्यते । हयश्रीर्पंचरात्रे—दशांगुलप्रमाणवातिथ्यंगुलमितापिवा । दानमदनरत्नेष्वेवम् । तत्रैवमात्स्ये—श्रीहिभिर्वाग्निभिश्चोर्ध्वरधमांगुलमीरितम् । मध्यमंतुत्रिभिः सार्धंश्चतुर्भिश्चतयोत्तमम् । मानांगुलमितिव्यातंमात्रांगुलमथोच्यते । गोविंदराजीये देवीपुराणे—तथाचोर्ध्वस्थिताकार्यासदादेवीचतुर्भुजा । अन्यथातुनकर्तव्याकृताभयकरीसदा । अष्टभुजासदाकार्याप्रासादेवागृहेतथा । ऊर्ध्वस्थितागृहेघोरारौद्राचभिभवेद्युधि । गृहेनसजटापूज्याशैलजापित्तैवच । अष्टभुजाऊर्ध्वघोरेतिगोविंदराजः । वाराहे—गृहेग्निदग्धामग्नाश्चनार्चाः पूज्यावसुंधरे । एतासां पूजनान्नित्यमुद्भेगंप्राप्तुयाद्दही । स्कांदे—शालग्रामशिलायास्तुप्रतिष्ठानैवविद्यते । महापूजांतुक्रत्वादौपूजयेत्तांतोबुधः । बृहद्रामने—

प्रतिष्ठादिविधानेनविनवसतेहरिः । सदातत्रशिलामात्रेवक्रचिह्नवरानने । चक्रचिह्नइत्युक्तेरचेहिरेण्यगर्भादौशलग्रामशिलाकृतमूर्त्यादौच
प्रतिष्ठाभनतीति पंचायतनसारः । अनेकेचित्प्रतिष्ठावाहनयोर्मिलितयोर्देवतासंनिधिजनकत्वात्स्थापितदेवेष्वप्यावाहनमित्याहुः । तन्न ।
आवाहनात्पूर्वपादस्पर्शादावपिदोषाभावप्रसक्तेः । मालादिदानेषुण्याभावापत्तेश्च । अतो नावाहनम् । पंचायतनसारेतुदेवतायाव्यासंगां
तराभावध्यानार्थप्रतिष्ठितदेवतायामप्यावाहनमित्युक्तम् । अन्येतुप्रतिष्ठयादेवसन्निधियोग्यताक्रियतेआवाहनेनतत्सन्निधिरित्याहुः । दैशिकसा-
न्निध्येपिचौद्धसांनिध्यार्थमावाहनमितिभट्टदिनकरः । स्मृतिसारेपुराणेच—उद्गासावाहनेनस्तःस्थिरायामुद्धवाचने । अस्थिरायांविक्लप-
त्स्यात्स्यडिलेतुभवेद्वयम् । स्नपनंचाविलेख्यायामन्यत्रपरिभार्जनम् । पंचायतनसारेनंदिपुराणे—स्थिरलिङ्गेऽनलेतोयेहृदयेसूर्यमंडले ।
आवाहनादिचत्वारिक्त्याग्नीध्रोद्गासनंतथा । तत्रैवपादो—शलग्रामशिलायांचनावाहनविसर्जने । देवीपुराणे—याद्येश्यामाकदूर्वाचविष्णुक्रांता
दिरिष्यते । गघपुण्याक्षतयवकुशाग्रतिलसर्पपाः । तत्रैव—वित्त्वरक्ताक्षतैःपुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः । सामान्यःसर्वदेवानामर्घ्योपरीकीर्तितः ।
अभावेदधिदूर्वादेर्मानसवाप्रकल्पयेत् । रक्तंकुंकुमम् । पुष्पसारसुधानिधौ—इक्षुर्मधुघृतचैवपयोदधिसहैवतु । प्रस्थप्रमाणंवाग्राह्यमधु-
पर्कमिहोच्यते । पंचायतनपूजासारे—जातीलवंगकंकोलान्याचमनीयद्रव्याणि ॥

अथस्थानं । बृहन्नारदीये—वादित्रनिनैरुच्चैर्गीतमंगलनिःस्वनैः । यःस्नापयतिदेवेशंजीवन्मुक्तोभवेद्विदः । वादित्राणामभावेतुपूजा
कालेचसर्वदा । घटाशब्दोन्नैःकार्यं सर्ववाद्यमयीयतः । योगिनीतन्त्रे—शिवागरेश्छंकेचसूर्यागारेचशंखकम् । दुर्गागरेवंशवाद्यंमधूरीचन
वादयेत् । स्क्रांदि—वेणुवीणास्वनैश्चैवकुर्यात्तुलपनंहरेः । शिवशंखेननस्नापयेत् । नशिवंशंखवारिणेतिपंचायतनसारेवचनात् । सर्वत्रैव

प्रशस्तोऽञ्जः शिवसूर्यार्चनं विनैति प्रयोगपारिजाते ब्राह्मच । शिवार्चने शंख उक्तः सौरपुराणे पाद्मे — कुशपुण्यो दक्षानाद्रहस्यलो कमुवा-
 मुयात् । रत्नो देकेन सावित्रिकं चैरहं हमारिणा । नारसिंहं तु संस्थाप्य कर्पूरगारुवारिणा । इन्द्रलोके समोदित्वा पश्चाद्विष्णुपुरं व्रजेत् । कपिलाक्षीरमा-
 दाय शंखे कृत्वा जनार्दनम् । यज्ञायुतसहस्रस्य स्नापयित्वा लभेत्फलम् । ताम्रमूर्तौ गव्याभिषेको न निषिद्धः । स्नानतर्पणदानेऽप्यित्यादि पूर्वोक्तवचनात् ।
 नारसिंहे — यः पुनः पुण्यतलेन संस्थापयति केशवम् । दिव्यौषधियुतेनापितस्य प्रीतो भवेत्सदा । रुद्रधामले — द्वादश्यां च दिवा स्वापस्तुल्यः-
 वचयस्तथा । तत्र विष्णोर्दिवा स्नानं वर्जनं यंसदा बुधैः । पाद्मे — शंखे तीर्थो दं कंकट्वायः स्नापयति केशवम् । द्वादश्यां विंदुमात्रेण कुलानां तारयेच्छ-
 तम् । द्वादश्यां स्नानेन विकल्प इति केचित् । दिवा पदोपादानादिवसे निषिद्धं न तुरात्रावित्यन्ये । विष्णुमूर्तेः स्नाननिषेधो न शालग्रामादेरित्यपरे । प्र-
 योगपारिजाते व्यासः — अतिमापट्टयंत्राणां नित्यं स्नानं न कारयेत् । कारयेत् सर्वदिवसे यदा वामलधारणम् । पाद्मे वैशाखमाहात्म्ये —
 चंदनोशीरकर्पूरकुंजकुमागरुवासितैः । सलिलैः स्नापयेन्मन्त्री नित्यदा विभवे सति । स्कांदे — क्षीरादृशगुणं दध्ना घृतैर्नैव शतोत्तरम् । घृतादृशगुणं
 क्षौद्रक्षौद्राचैश्च व्रजंतथा । स्नानादिपुद्रव्यमानमुक्तं शिचधर्मोत्तरे — स्नानं पलशतं ज्ञेयमभ्यंगं पंचविंशतिः । पलानां द्वे सहस्रे तु महास्नानं प्रकीर्ति-
 तम् । हरनाथीये — अष्टोत्तरपलशतं स्नाने दंत्यंतु सर्वथा । व्रतहेमाद्रौ कालिकापुराणे — पंचविंशत्यलं लिङ्गे अभ्यंगं कारयेदय । शिवस्य
 सर्पिपास्नानं त्रींशपलशतेन च । तावतामधुना चैव दध्ना चैव पुनः पुनः । तावतैव च क्षीरेण गव्येनैव भवेत्ततः । भूयः सार्धसहस्रेण पलानामैक्षवंतथा ।
 पलं च कुडवः प्रस्थ आढको द्रोण एव च । धान्यमानं पुनोद्धव्याः क्रमशोऽमीचतुर्गुणाः । मदनरत्ने आथर्वणपरिशिष्टे — पंचकृष्णलको माप-
 सौ शतुः पष्टिभिः पलम् । चंद्रिकायां पुलस्त्यः — स्नाप्यमानं च प्रश्रयंति ये घृतेनोत्तरायणे । ते यांति विष्णुसालोक्यं सर्वपापविवर्जिताः । घृतमानं
 प्रस्थो वा आढकं वेति तत्रैव । तत्रैव चामने — देवमात्यापनयनं देवागारसमूहनम् । स्नानं सर्वदेवानां गोप्रदानसमं स्मृतम् ॥ चस्त्रादि ॥ अग्नि-

पुराणे—दुकूलपट्टकौशेयरांककार्पासकादिभिः । वासोभिः पूजयेद्वसुशुभैरात्मनः प्रियैः । विष्णुधर्मोत्तरे—रांकवासृगरोम्याश्चकदस्यश्च
तथाशुभाः । निषिद्धानिचाराहे—नीलिरंजितवस्त्रं योमर्त्यो मह्यं निवेदेयत् । नवमक्षालितचैव सचिरं रौरेव सेत् । नीलीदोपः कार्पास एवोक्तः ।
तथा—यज्ञोपवीतदानेन सुरेभ्यो ब्राह्मणाय वा । भवेद्विप्रश्चतुर्वेदी शुद्धीर्नान्नसंशयः । नन्दिपुराणे—अलंकारचयोदद्याद्विप्राय च सुराय च ।
सोमलोके रमित्वा सिष्णुलोकं महीयते । वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वम् । वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुद्ध्येदपत्तुर्दिने दिने इति हरनाथीये तत्त्वसागर-
संहितोक्तेः । अपरंतदेव । ननिर्माल्यं भवेद्वस्त्रं स्वर्णरत्नविभूषणमिति तत्रैव विद्या करीयं निबन्धाच्च । उपवीतमपि प्रत्यहं नानापूर्ववस्त्रसमत्वा
दिति हरनाथः ॥ ॥ गंधपुष्पधूपदीपादेव ताभेदेन वक्ष्यते । चंद्रिकायां पाद्मे—गंधेभ्यश्चंदनं पुण्यं चंदनादगर्वरः । कृष्णागरस्ततः
श्रेष्ठः कुंकुममुत तोवरम् । मदनरत्ने गारुडे—कस्तूरिकाया भागौ द्वौ च त्वारश्चंदनस्य तु । कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्यात्ततः समम् । कर्पूरं चं-
दनं दर्पः कुंकुमं च समांशिके । सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसुरवल्लभम् । काशीखंडे—कस्तूरिकाया द्वौ भागौ द्वौ भागौ कुंकुमस्य तु । चंदनस्य त्रयो भा-
गाः शशिनस्त्वेक एव हि । यक्षकर्दम इत्येव सर्वदेवमनोहरः । मदनरत्ने—कर्पूरमगरुश्चैव कस्तूरी चंदनं तथा । कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्व्यक्ष-
कर्दमः । विष्णुधर्मोत्तरे—दारिद्र्यपद्मं कंकुर्यादस्वास्थ्यं रक्तचंदनम् । उशीरं विप्रविभ्रंशमन्ये कुयुं रूपद्रवम् । केवलनिषेधोयं मिलितानां वि-
धानादिति पंचायतनसारः । गारुडेस्कांदे च—यो ददाति हरेर्नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदाभीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदल-
लभेन चंदनेन जनांदनम् । विलेपयति यो नित्यं लभते चित्तं फलम् ॥

अथ पुष्पाणि । पुष्पदानं कराम्याभितिकिचत् । तच्च । तत्र दक्षिण करनियमात् । पुष्पांजलि विधानं जलिविधेश्च । यत्तु—यजन्क-

राम्यायेजेशमिति । यत्र—तावेकेवलौश्चाप्यौघौतत्पूजाकरौकराविति । तत्कथंचिह्रब्धकरद्वयव्यापारानुवादइतिटोडरानंदः । पुष्पां-
जल्यादिपरमितवयम् । पाद्मे—श्यामापितुलसीविष्णोःप्रियागौरीविशेषतः । विष्णुरहस्ये—तुलसीप्राप्ययोनित्यनकरोतिममार्चनम् ।
तत्साहंमतिगृह्णामिनपूजांशतवार्षिकीम् । विष्णुधर्मे—रक्तान्यकालजातानिचैत्यवृक्षोद्भवानिच । श्मशानजातपुष्पाणिनैवेद्यानिकाहिंचित् ।
विष्णुः—नोग्रगंधिपुष्पं नागंधिनकं टक्जम् । कंटाक्जमपिशुं सुगंधिदद्यात् । नरक्तंदद्यात् । रक्तमपि कुंकुमजलजं च दद्यादिति । विष्णु
रहस्ये—नशुष्कैः पूजयेद्देवं कुसुमैर्ममहीगतैः । नविशीर्णदलैः स्पृष्टैर्नाशुभैर्नोविकासिभिः । अतिगंधीन्यगंधीनिअम्लगंधीनिवर्जयेत् ।
अविकासिभिरितियेषां विकासो न जातः । येषां विकासो तस्मिन्कुलत्वं कमलादीनां तेषां सूर्यएव निषेधइति वक्ष्यते । भविष्ये—केशकीटापविद्धा
निशीर्णपर्युपितानिच । स्वयंपतितपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच । मुकुलैर्नचयेद्देवमपक्वं न निवेदयेत् । गंधवंत्यपवित्राणि कुसुमानि विवर्जयेत् ।
गंधहीनमपि ग्राह्यं पवित्रं यत्कुशादिकम् । तिथ्यालोके मत्स्यसूक्ते—वंधुजीवं च द्रोणं च सरस्वत्यै न दापयेत् । विष्णुधर्मोत्तरे—नगृहे
करवीरोत्थैः कुसुमैरचयेद्धारिम् । गृहे जातो यः करवीरस्तदुत्थैरित्यर्थे इति पंचायतनसारः । यथाश्रुतमेव नुयुक्तम् । निषिद्धपुष्पा
णि गारुडे—नार्कनो मत्तं किंचित्तथैव गिरिकर्णिकाम् । न कंटाकारिका पुष्पमच्युताय निवेदयेत् । कुटजं शाल्मली पुष्पां शिरीषं च जनार्दने ।
निवेदितं भयं शोर्कनिः स्वतां च ग्रयच्छति । करानीतं पंढरीनां तंतपुष्पं सकलं त्यजेत् । करोवामः । पटोऽधो वस्त्रम् । देवोपरि धृतं यच्च वामहस्ते च
यद्भुतम् । अधो वस्त्रधृतं यच्च तत्पुष्पं परित्विजयेदिति पंचायतनसारात् । विष्णुः—याचितं निष्कलं पुष्पं क्रयक्रीतं च निष्कलम् । अस्पृश्य-
त्वाद्वज्रस्वलाया देवकार्यनिषेधे सिद्धे । न देवकार्यं कुर्यादिति हारीतोक्तिर्देवार्थपुष्पनैवेद्यादीत्येतदर्थे तिकल्पतरुः । विष्णुधर्मोत्तरे—
अधो वस्त्रधृतं यच्च जलांतः क्षालितं च यत् । देवतास्तन्नगृह्णति पुष्पं निर्माल्यतां गतम् ॥ पर्युपितदिनविचारः । हलायुधे भविष्ये—केशकी-

ग्रामविद्वानित्येत्पर्युपितानिच । तुलस्यगस्तिविल्वानानास्तिपर्युपितात्मता । मदनपारिजाते—जलंपर्युपितं त्वाज्यंपत्राणिकुसुमानिच । तुलस्य
 गस्तिविल्वानिगंगवारिन्दुयति । चिष्णुधर्मोत्तरे—तुलस्याविल्वपत्रेचजलजेपुचसर्वशः । नपर्युपितदोषोस्तिमालाकारगृहेपुच ।
 स्कांदे—पलाशंदिनेकंपंकजंचदिनत्रयम् । पंचाहंविल्वपत्रंचदशाहंतुलसीदलम् । पर्युपितनेत्यर्थः । हलायुधे—जलजानांचसर्वेषां
 विल्वपत्रस्यचैवहि । तेषांपर्युपिताशंकाकार्यापंचदिनोर्ध्वतः । तीर्थसौख्येप्राप्ते—तुलसीनोपर्युपिताविल्वंचत्रिदिनावधि । पञ्चपंचदिना
 त्याज्यंशेषंपर्युपितंविदुः । तत्रैवस्कांदेदमनमुपक्रम्य—तस्यामालाभगवतःपरमप्रीतिकारिणी । शुष्कापर्युपितावापिनदुष्टाभवतिकिचित् ।
 पूर्वोक्तदिनसंख्यातिक्रमेपिमालाकारगृहस्यमदुष्टमितिशैवागमः । स्मृतिसाराचल्यां—जलजानांचसर्वेषांपत्राणामहतस्यच । कुश
 पुण्यसरजतसुवर्णकृतयोरपि । नपर्युपितदोषोस्तितीर्थतोयस्यचैवहि । योपदेवः—विल्वापामार्गजातीतुलसिश्चमिशताकेतकीभृगदूर्वामंदो
 भोजाहिदूर्वामुनितिलग्नप्रत्नकह्लारमल्ली । चंपाश्चारातिकुंभादमनमरुक्काविल्वतोहानिशस्तास्त्रिंशत्वेकार्यरीशोदधिनिधिवसुभूमयमाभूयएव ।
 अस्म्यर्थः—शताशतावरी । मंदोमंदारः । अहिर्नायचंपकः । मुनिरगस्त्यः । ब्रह्मपलाशम् । कह्लारंकुमुदम् । तेननपौनरुत्तयम् ।
 अथारातिःकरवीरः । अरीपट्ट । ईशःएकादश । उदधिश्चत्वारः । निधिर्नव । वसुरष्टौ । भूरुकः । यमौद्वौ । विल्वमारम्याहिपयंतं
 गणयित्वादर्भमारम्यत्रिशदादिसंख्ययापुनर्गणयेदित्यर्थः । तत्त्वसागरसंहितायां—यद्वापर्युपितैश्चापिपुष्पाद्यैरविकारिभिः । गंधोदके
 नचैतानित्रिःशोक्ष्यैवप्रपूजयेत् । पारिजातेआदित्यपुराणे—शिवेकुंदमंदतींचयूथींचधूककेतकम् । जपारक्तंत्रिसंध्यैद्वेसिंदूरकुटजानितु ।
 मालतीधुम्रणंचैवहयारिर्वर्षीत्यजेत् । नशस्तंशालमलंपुष्पंकूष्माण्डंचनशोभनम् । कलिकामुकुलैर्नेज्याविनाचंपकंपंकजैः । पुष्पमालायाम्—
 मंदारमर्मकंधसूरशाल्मलीकांचनालजम् । निषिद्धंविष्णुपूजायांपुण्यैवैभीतकंतथा । निषिद्धंविद्धितंविष्णौशिरीषंशक्रपुंड्रकम् । नरसिंहस्यपूजायां

निषिद्धैकेतकीद्वयम् । चंद्रिकायामप्येवम् । मदनपारिजातेविष्णुधर्म—ककचाख्यस्यपुष्पाणिताथाधतूरकस्यच । कृष्णचक्रुजं चार्कभेदेयंजनार्दने । शालमलंचशिरीषंचवृहतीगिरिमल्लिकाम् । सर्जकचैवकूष्माण्डकंचनारंचवर्जयेत् । शातातपः—देवीनामकमंदारौ सूर्यसतगरंतथा । निषिद्धमित्यर्थः । कार्तिकमाहात्म्ये—गणेशंतुलसीपत्रैर्दुर्गानैवतुदूर्वया । मुनिपुण्यैस्तुसूर्यचलक्ष्मीकामोनचार्ययेत् । पाद्मे—नविलेनार्चयेद्भानुनेकेतक्यामहेश्वरम् । नाक्षतैःपूजयेद्विष्णुनतुलस्यागणाधिपम् ॥

तुलसीग्रहणादौविशेषः । हारीतः—स्नानंकृत्वातुयेकेचित्पुष्पंचिन्वन्तिमानवाः । देवतास्तन्नगृह्णन्तिभस्मीभवतिकाष्ठवत् । तन्म ध्याद्वस्नानपरम् । अस्नात्वातुलसींछित्त्वादेवतापितृकर्मणि । तत्सर्वनिष्फलयातिपंचगव्येनशुध्यति इति पाद्मोक्तेरितिचंद्रिका । अत्रतुलसीपदंपुष्पमात्रपरम् शिष्टाचारानुरोधादितिरुद्रधरः । देवयाज्ञिकनिबंधेस्मृतिसारे—श्रवणेचव्यतीपातेभौमभार्गवभानुषु । पर्वद्वयेचसंक्रांतीद्वादश्यांसूतकद्वये । तुलसीयेविविचिन्वन्तिछिदंतिहरेःशिरः । क्वचिच्छ्रवणस्थानेवैधृतिपदम् । पाद्मे—भृग्वर्कगारवारोपुद्वा दश्यापंचपर्वसु । येविविचिन्वन्तिछिदंतिहरेःशिरः । विष्णुधर्मोत्तरे—रविवारंविनादूर्वातुलसींद्वादशींविना । जीवितस्याविनाशाय नविविचिन्वीतधर्मवित् । तथा—संक्रांतावर्कपक्षांतद्वादश्यानिशिसंध्ययोः । यैश्छिन्नंतुलसीपत्रैरिच्छन्नंहरिमस्तकम् । विष्णुधर्मे—नछिद्या तुलसीविभ्रोद्वादश्यांवैष्णवःक्वचित् । हरिभक्तिविलासे—संक्रांतादौनिषिद्धोपितुलस्यवचयःस्मृतौ । परंश्रीविष्णुभक्तैस्तुद्वादश्यामेवनेष्यते । अयंनिषेधोनकृष्णतुलसाम् ।—तुलसीकृष्णतुलसीतथारक्तंचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रंचसद्यस्तुष्टिकरंहरेरितिभविष्यकृष्णतुलस्याःपुनरु पादानेनतुलसीत्वाभावात् । जीरंककृष्णजीरकमितिवत् । पाद्मे—द्वादश्यांतुलसीपत्रंथात्रीपत्रंचकार्तिके । लुनातिसनरोगच्छेन्निरयानतिग हितान् । रुद्रयामले—देवार्थेतुलसीछेदोहोमार्थेसमिधस्तथा । इंदुक्षयेनदुष्येतगवार्थेपितृणस्यच । पाद्मे—तुलस्यमृतजन्मासिसदात्वंके

श्वयिरे । केशवार्थविचिन्वाभिवरदाभवशोभने । इतितुलसीग्रहणमंत्रः । अवंतीखंडेस्कांदे—येऽर्चयंतिहरेर्मूर्तिंकोमलैस्तुलसीदलैः ।
 कोटिकोटिसुवर्णानादानस्यफलमाप्नुयुः । तत्रैव—सुमंजर्यासदलयातुलसीभवयाहरेः । पूजांकुर्वीतयोनित्यंसपूजाफलमश्नुते । शंखः—
 वानस्येलेमूलफलेदर्वम्यर्थेचगोस्तुणम् । देवतार्थैचकुसुममस्तोयंमनुरब्रवीत् । इदंद्विजपरम् । द्विजस्तृणैधःपुष्पाणिसर्वतःस्वयमाहरेदितियाज्ञ
 वल्क्योक्तेः । एतन्नित्यपूजापरम् ।—पारक्यारामसंजातैःकुसुमैरर्चयेत्सुरान् । तेनपापेनलिप्येऽहंयदेतदनुतंभेदितिनारदीयादितिपंचा
 यतनसारः । आह्निकप्रदीपेस्कांदे—पत्रवायदिवापुष्पंफलेनेष्टमधोमुखम् । दुःखदंतत्समाख्यातंयथोत्पन्नंप्रदापयेत् । अधोमुखार्पणं
 नेष्टपुष्पांजलिविधिविना ॥ लक्षपूजायांविशेषः । लक्षपूजासुसर्वासुपुष्पैकैकमर्पयेत् । समुदायेनचेत्पूजालक्षपुष्पार्पणंहितत् । लक्षपुष्पा
 दौपुष्पाद्यर्पणंयेच्छमितिपंचायतनसारे । जटमल्ले—येपांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवाअपितेपांस्युःफलंवार्चाविधौहरेः ।
 पाद्मे—विल्वपत्रंशमीपत्रंतुलस्यामलकंतथा । कुशपत्रंभृंगराजंसदाग्राह्यहरेर्बुधैः । विल्वपत्रेचिशेषः शिवधर्मोत्तरे—अच्छिन्नैर्वि
 ल्वपत्रैश्चअच्छिन्नाग्रैस्त्रिपत्रकैः । वामपत्रेवसेद्रक्षापद्मनाभश्चदक्षिणे । पत्राग्रेलोकपालाश्चमध्येपत्रेसदाशिवः । पृष्ठभागेस्थितायक्षाःपूर्वभागे
 ऽमृतंस्थितम् । तस्माद्वैपूर्वभागेनवर्चयेद्विराजतिम् । जटमल्ले—येपांशंसंतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवाअपितेपांस्युःफलंवार्चा
 विधौहरेः । भविष्ये—फलानामप्यलामेतुतृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः । मनसापूजयेदित्यर्थः ॥

अथधूपः । तिथितत्त्वेकालिकापुराणे—मधुमुस्ताधृतंगंधोगुगुल्वगरुशैलजम् । सरलंसिद्धसिद्धार्थादशांगोधूपइष्यते । मदन
 रत्ने—पद्भागकुण्डद्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः । हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागैकमेकत्वथशैलजस्य । घनस्यचत्वारिपुरस्यचैकधूपो
 दशांगःकथितोमुनीन्द्रैः । द्विगुणोव्यंशः । शैलजंमध्येदेशेतूलइतिप्रसिद्धम् । घनोमुस्ता । पुरोगुगुलुः । व्रतहेमाद्रौभविष्ये—अगरुचं

दनंमुस्तासिह्मकं दृपणंतथा । समभागंतु कर्तव्यधूपोयममृताह्वयः । तथा—श्रीखंडग्रंथिसहितमगरुसिह्मकंतथा । मुस्तातथैदुर्भूतेशशर्कराचददे
त्रयम् । इत्येपोऽनंतधूपश्चक्रयितो देवसत्तम । तथा—कृष्णागरुसिह्मकंचवालकंदृपणंतथा । चंदनंतगरुमुस्ताप्रबोधः शर्करान्वितः । तथा—
कर्पूरचंदनंकुण्डमुशीरसिह्मकंतथा । ग्रंथिकंदृपणंभीमकुंभगुंजनंतथा । हरीतकीतथोशीरयक्षधूपउदाहृतः । तथा—वृषणंसिह्मकंविल्वंश्रीखं
डमगरुंतथा । कर्पूरंचतथामुस्ताशर्करासत्त्वचंद्रिज । इत्येपविजयोधूपः स्वयंदेवेन निर्मितः । वृषणंकस्तूरिकेतिसमयप्रदीपः । कर्पूरंचंदनं
मांसीत्यक्पत्रैलालवंगके । अगरोसिह्मकंधूपप्राजापत्यप्रचक्षते । श्रीखंडतगरुकुण्डं कर्पूरसिह्मकंतथा । महानयंस्मृतो धूपः प्रियो देवस्य सर्वदा । चंद्रि
क्रायां हारीतः—रुहिकाख्यं कण्ठारुसिह्मकं सागरुंसितम् । शंखंजातीफलश्रीधूपानिस्तुः प्रियाणिवै । रुहिका मांसी । कणोगुगुलविशेषः ।
दारुदेवदारुः । शंखंनखी । नारसिंहे—विनामृगमदंधूपेजीवजातं विवर्जयेत् । एतच्छसिह्मकं न्यपरम् । महिषाख्यं गुगुलं यथाज्ययुक्तं स
शर्करम् । धूपंददाति राजेन्द्रनरसिंहाय भक्तिमानिति तत्रैवोक्तेः । देव्यादौ तस्य वक्ष्यमाणत्वाच्च । तत्रैव—कृष्णागरुसमुत्थेन धूपेन श्रीधरालयम् ।
धूपयेद्वैष्णवो यस्तु समुक्तो न कार्णवात् । गौतमः—तीर्थकोटिशतैर्धौतो यथा भवति निर्मलः । करोति निर्मलं देहं धूपशेषस्तथाहरेः । पाद्मे—
धूपंचारात्रिकं विष्णोः कराम्यां यः प्रविदते । कुलकोटिसमुद्भूत्ययाति विष्णोः परंपदम् ॥

अथदीपः । नारसिंहे—धूतेन वाथैलेन दीपं प्रज्वालयेत्तरः । अथ महादीपः व्रतहेमाद्रौ विष्णुधर्म—महावर्तिः सदा देया कृष्ण
पक्षे विशेषतः । देवस्य दक्षिणे पार्श्वे देया तैलतुलानृप । पलायकयुताराजन्वतितत्र कल्पयेत् । महारजनरक्तेन समग्रेण तु वाससा । वामपार्श्वे तु
देवस्य देया धृततुलानृप । पलायकयुतां पुण्यां शुक्लां वर्तिच दीपयेत् । वाससा तु समग्रेण सोपवा सो जितेन्द्रियः । एवं वर्तिद्वयमिदं सकृद्वत्त्वा महीयते ।

१ हरिवारयेति पाठः ।

एकामप्यथावाद्भीष्टामनयोद्वयोः । दीपदानं महासंवेकत्वा फलमुपाश्रुते । दीपमिर्वाणनिपेधो भविष्ये—तांश्च दत्त्वा न हि सेत न च तैलविवर्जितान् । कुर्वीत दीपहिंसां यो मूफकोऽधः प्रजायते । भविष्योत्तरे—प्रज्वालयेद्वेदवस्य कपूरेण तु दीपकम् । अश्रमे धमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् । संवर्तः—देवागारे द्विजानां च दीपं दत्त्वा चतुष्पथे । मेधावी ज्ञानसंपन्नश्चक्षुष्मान् जायते नरः ॥

अथ नैवेद्यं । कृष्णभट्टीये—नैवेद्यजलपुष्पादौ धेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् । गोविंदराजीये ब्रह्मांडे—पत्रेषु षण्णं फलंतो यमन्नपानाद्य मौपधम् । अनिवेद्यनमुं जीतयदा हाराय कल्पितम् । तत्रैव पादो—अनिवेद्यहरेर्भुजससज्जन्म निनारकी । निवेदितस्य भक्षणं प्रतिपत्तिरिति गोविंदराजः । तत्र । यद्भक्षयेत्तन्निवेदितमिति वान्म्यार्थात् । अनिवेदितभक्षणनिपेधात् सर्वान्ननिवेदननिपेधः । व्यवदानद्वारा पुरोडाशस्येवोद्धृतां न्ननिवेदनद्वारा सवर्गान्ननिवेदनमिति वाच्यम् । उद्धरणाविधानात् । तद्विधानेऽपि सर्वपुरोडाशत्यागवत्सर्वान्ननिवेदनसिद्धेश्च । निवेदितशेषपत्न्येन सर्वस्यानिवेदितत्वांगीकारे लक्षणपानाच्च । पाकैक्ये निवेदिते नैवेद्यैश्च देवः स्विष्टकृद्वत् । यत्तु शातात्तपः—एकस्मिन्वाप्यशक्तश्चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाभ्यासस्य वचनं यथेति शिष्टपदं तत्सर्वपुरोडाशत्यागे शेषात्स्विष्टकृतवद्विष्णोर्निवेदितान्नेन यष्ट्यं देवतांतरमिति श्रीधरोक्तेः सर्वनिवेदनेऽप्युपपन्नमिति गोविंदराजः । भट्टदिनकरस्तु वैश्वदेवार्थे नैवेद्यार्थपाकभेदे निवेदितमेव संस्कृतमेव भक्षयेदिति नियमद्वयं न युक्तम् । एकभक्षणेऽन्यतरनियमवाधात् । उभयभक्षणेऽपि नियमद्वयवाधात् । अतो निवेदितमेव भक्षयेदिति वचो होमासाधनवटकतां वूलादिपरं । हुतमेव भक्षयेदिति हविष्यपरं । यद्वानिवेदितमेव भक्षयेदिति वैश्वदेवानधिकारिपरम् । अथवा पाकैक्येऽप्यहविष्यस्येव पाकभेदेऽपि निवेदितस्याहुतस्यापि हुतत्वमस्त्येव । न हि पाकभेदे वैश्वदेवभेदः । महानसंस्कारत्वाद् वैश्वदेवस्य । एवं निवेदितत्वमपि न च सर्वनिवेदनं । निवेदितस्यादाहादिविधानेन सर्वान्नदाहाद्यापत्तेः । पाकैक्येऽप्येवम् । तस्मादुद्धृत्यैव निवेदनमित्याह । विष्णुः—मेपीमहिषीछागीनां दुग्धदधिघृतान्येदयानि ।

गारुडे—तुलसीदलसंमिश्रं हरेर्यच्छतियः सदा । नैवेद्यमित्यादि स्मृतिरल्लावल्याम् । नैवेद्यस्य त्वभावे तु फलान्यपि निवेदयेत् । फलानामप्यलाभे तु गुणगुणमौषधीरपि । औषधीनामलाभे तु तोयान्यपि निवेदयेत् । तदलाभे तु सर्वत्र मानसं प्रवरं स्मृतम् । नैवेद्यां शदानमुक्तं पारिजाते संग्रहे—विष्वक्सेनायदा तव्यं नैवेद्यस्य शतांशकम् । पादोदकं प्रसादं च लिंगे चैडश्वराय तु । तद्विधिः पंचरात्रे—ततो ज्वनिकां विद्वानपसार्पयथाविधि । मुख्यादीशानतः पात्रान्नैवेद्यांशं समुद्धरेत् । दोडरानंदं च विष्णुधर्म—फलानि दत्त्वा देवेभ्यः सफलां विदते श्रियम् । अथ फलं भविष्ये—फलं च कथितं विद्धं कृमिभिस्तद्विवर्जयेत् । यत्नपक्वमपि ग्राह्यं कदलीफलमुत्तमम् । अथ तांबूलं स्कांदे—तांबूलानां किं सलयंदत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् । इति ॥

अथ प्रणामः । दोडरानंदं चंद्रिकायां च वाराहभविष्ययोः—प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्कारेण योर्चयेत् । स यांगतिमवाप्नोति न तां क्रतु शतैरपि । हृत्पात्रे—न देवं पृष्ठतः कृत्वा प्रणामं क्वचिदाचरेत् । वरमुत्थाय कर्तव्यं न वृथा प्रमणं चरेत् । तत्रैव—एकहस्तप्रणामश्चाचैव प्रदक्षिणा । अकाले दर्शनं च विष्णुयंहंतिपुराकृतम् । एकैति चंडान्यपरम् । तस्या एकप्रदक्षिणा यावद्व्यमाणत्वात् । गोविंदराजीये भविष्ये—अग्रेष्टेष्वाभगोसमीपे गर्भमंदिरे । जपहोमनमस्काराब्रह्मकुर्वादेव तालये । वाराहे—वत्सप्रावृत्तदेहस्तु योनः प्रणमेत माम् । सदा स जायते मूर्धः सप्तजन्मसु भामिनि । इदं परिधानीयान्यपरम् । चंद्रिकायां नारसिंहे—नमस्कारेण चैकेन अष्टांगेन हरिं स्मरेत् । पद्भ्यां काराभ्यां शिरसा पंचांगाप्रणतिः स्मृता । दोर्भ्यां पद्भ्यां च जानुभ्यां शिरसा शिरसा तथा । मनसा वचसा भक्त्या प्रणामोऽष्टांग इति । चंद्रिकायां तु—उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसापि धियापि च । पद्भ्यां काराभ्यां वाचा च प्रणामोऽष्टांग उच्यते इत्युक्तम् । संग्रहे—शिरोहस्तौ च जानू च चिबुकं वाहुकद्वयम् । पंचांगस्तु नमस्कारो विद्वद्भिः समुदाहृतः । पादौ—भूमिमापीड्य जानुभ्यां शिरसा सेव्यैर्भुवि । प्रणमेद्योहिदेवेशोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

अथप्रदक्षिणा । वाराहे—श्रद्धाक्षिणंनकर्तव्यंपुरतःशुद्धदर्शनात् । चक्रवच्चामयेदंगंशुद्धतोंगंनदर्शयेत् । अत्रविशेषोवक्ष्यतेकेदारखंडे-
आरात्रिकंसकर्षूर्येकुर्वतिदिनेदिने । तेषामुवंतिसायुज्यंनात्रकार्याविचारणा । टोडरानंदेचिष्णुधर्मे—गीतवादित्रदानेनसौख्यंभ्रातृभ्रातृ-
तमम् । प्रेक्षणीयकदानेनरूपवानभिजायते । प्रेक्षणीयंनृत्यगीतादि । अथशंखपूजाभविष्ये—त्रैलोक्येयानिभूतानिवासुदेवस्यचान्न
या । शंखेवसंतिविश्रैतस्माच्छंसंप्रपूजयेत् । तत्रमंत्रः—त्वंपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे । निर्मितःसर्वदेवैश्चपांचजन्यनमोस्तुते ।
गर्भदेवादिनारीणांविशीर्यतेसहस्रशः । तवनानेनपातालपांचजन्यनमोस्तुते । वाराहे—द्वौशंखौनार्चयेदिति । शिवाचर्चनंचंद्रिकायां
सारसंग्रहे—शंखमानंतुप्रादेशंचतुरगुलमुच्छ्रितम् । क्रियासारे—प्रस्थांबुध्रमितःशंखःश्रेष्ठस्तत्र्यंशपूरकः । मध्यस्तदर्धप्रमितःकनिष्ठः
क्रमशोभवेत् । गोक्षीरधवलःस्निग्धोदीर्घनालोवृहत्तनुः । वृत्तोयोदक्षिणावर्तःसंज्ञेयःशंखसंज्ञकः । पूर्वोक्तलक्षणोपेतोवामावर्तोऽथवापियः । प्रस्थो
दानरत्नेज्ञेयः । मदनरत्नेस्कांदे—पलद्वयेनप्रसृतंद्विगुणंकुण्डवंमतम् । चतुर्भिर्कुडवैःप्रस्थआढकस्तैश्चतुर्गुणैः । चतुराढकोभवेद्रोणइत्येत
द्रव्यमानकम् । इति ॥

अथपूजाधिकारिणः । तत्रविष्णुपुराणे—ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चशृथिवीपते । स्वधर्मतत्परोविष्णुमाराधयतिनान्यथा ।
स्कांदेशालिग्राममाहात्म्ये—ब्राह्मणक्षत्रियविशाल्हीशूद्राणामथापिवा । शालग्रामेधिकारोऽस्तिनान्येषांतु कदाचन । अन्येसंकरजाः ।
प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—चत्वारोब्राह्मणैःपूज्यास्त्रयोरान्यजातिभिः । वैश्यैर्द्विविवसंपूज्यैतथैकःशूद्रजातिभिः । ब्राह्मणैर्वसुदेवस्तुनृपैःसंकरपण
स्तथा । प्रद्युम्नःपूज्यतेवैश्यैरनिरुद्धस्तुशूद्रकैः । ग्रयोगपारिजाते मंत्रराजानुष्टुब्धिवधाने—शालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलंतथा ।

ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेत् । क्षत्रियादिर्न दीक्षितः । नित्यं सर्वदा । अतो ब्राह्मणस्यादीक्षितस्यापि शालिग्रामपूजानित्या । क्षत्रियादेस्तु दीक्षितस्य । अत्र दीक्षामंत्रविहीने पीत्युक्तेः अयं विनैव मंत्रेण पुण्यराशिः प्रकीर्तित इति विष्णुपूजाप्रकरणे भविष्योक्तेश्च । विष्णुपूजायामदीक्षितस्याप्यधिकारो नान्यत्रेति टोडरानंदः । तेनादीक्षितस्यापि क्षत्रियादेर्मूर्तिपूजनेऽधिकारः । स्मृत्यर्थसारे—स्त्रीणामप्यधिकारोऽस्ति विष्णोरा राधनं प्रति । यत्तु स्मृतिकौमुद्यां शूद्राचारशिरोमणौ च मनुः—जपस्तपस्तीर्थयात्राप्रज्यामंत्रसाधनम् । देवताराधनं चेति स्त्रीशूद्रपतनानिपडिति तत्स्पर्शवत्पूजापरम् ।—अर्जवं लोभशून्यत्वं देवब्राह्मणपूजनम् । अनभ्यसूया च तथा धर्मः सामान्य उच्यते इति टोडरानंदे विष्णुक्तेः । साधारणधर्मोऽथ तुर्वर्णपरा इति व्रतहेमाद्रौ विज्ञानेश्वरीये च । स्त्रीशूद्रपतनानिपडिति शूद्रस्य द्विजसेवाऽविरोधेन क्षत्रियास्तु भर्तृसेवाऽप्यगपरमिति भट्टपादाः । जातिचिवेके—स्पर्शनं देवतानां चायस्यायविवर्जयेत् । नास्याधिकारो धर्मस्तीति मनुव्याख्याने मेधातिथिः । स्नानोपवासदेवतार्चनानादौ न शूद्रस्य नित्योऽधिकार इति । शूद्रादेः पूजास्पर्शविना ।—स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वर । स्पर्शनेनाधिकारोऽस्ति विष्णोर्वाशंकरस्येवेति बृहन्नारदीयात् । यदि भक्तिर्भवेत्तस्य स्त्रीणानां पवित्रमुदरे । दूरादेवास्पृशन्पूजां कारयेत्सुसमाहित इति चाराहाच । ब्राह्मण्यपि हं विष्णुनस्पृशेच्छ्रेयश्चच्छती । अनाथावासनाथावातस्यानास्तीह निष्कृतिरिति पंचायतनसाराच । सांप्रदायिकास्तु निषेधपुद्गीशूद्रपदस्याप्यदीक्षितपरत्वाद्धिपुतत्पदं दीक्षितपरम् । अतो दीक्षितानां तेषां शालग्रामपूजास्पर्शवत्यपि भवति । स्पर्शनं निषेधोऽदीक्षितपर इत्याहुः । तन्न । वचनं विनाव्यवस्थाकल्पने मानाभावात् । अतोऽदीक्षितस्य पूजैव । यत्तु—मातरः सर्वलोकैस्तु स्थाप्याः पूज्याः सुरोत्तमेति देवीपुराणे संपदंतत्तस्त्रीशूद्रान्यपरमिति केचित् । दीक्षितस्याप्यस्पर्शेनेति युक्तम् । विष्णुमूर्तेः प्रतिष्ठायां चाधिकारः—चतुर्वर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्यः सुखार्थं भिरितिकल्पतरौ देवीपुराणात् । अन्येतु सर्वपदसंकोचे मानाभावात्—ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदिवान्ध्रियः । पूजयेन्मातरो भक्त्या स

सर्वलभते फलमिति देवीपुराणाच्च शुचित्वस्य नैमित्तिकपरत्वाद्दीक्षितस्य तत्पूजाभवतीत्याहुः । कौमुद्यां नारसिंहे शूद्राधिकारे—पुराणं शु-
 ण्यान्नित्यं नरसिंहस्य पूजनं । कुर्यादिति शेषः । तत्रैव—ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः क्षियः शूद्रां त्यजातयः । संपूज्य तं सुरश्रेष्ठं भक्त्या सिंहवपुर्धर्मम् । अत्रां त्य-
 जातयोऽसच्छूद्राननु चंडालादयः । चंडालाः सर्वधर्मवहिष्कृता इति स्मृत्युतः । लिङ्गे पिचातुर्वर्ण्यस्याधिकार उक्तः शिवसर्वस्वभविष्ये-
 यस्तु पूजयते देवि लिङ्गे मां च जगत्पतिम् । ब्राह्मणक्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वामत्परायणः । तस्य ग्रीतप्रदास्यामि शिवो ह्यो काननुत्तमान् । ब्रह्मचारि-
 णं प्रकृत्य मनु—देवताभ्यर्चनचैव समिदाधानमेव च । कुर्यादिति सवधः । तिथितत्त्वे स्कांदे—शूद्रः कर्माणि यो नित्यस्वीया निकुरुते प्रिये ।
 तस्याहमर्चां गृह्णामि चंद्रखंडविमूर्षिते । इदं पुराणप्रसिद्धं जीर्णलिङ्गविषयमिति त्रिस्थलीसेतौ भट्टपादाः । नूतनलिङ्गपूजायां तु—यदा
 प्रतिष्ठितलिङ्गं न विद्विष्यथाविधि । तदा प्रभृति शूद्रश्च योऽपि द्वापिन संस्पृशेदिति वृहन्नारदीयादस्पृशपूजाकल्पकाभावाच्च नाधिकारः । यत्तु—लिङ्गं
 गृहीयति वापि स स्थाप्य तु यजेत्स देति देवीपुराणं तत्र यतिसाहचर्याद्द्विपदं द्विजपरम् । न च परप्रतिष्ठितलिङ्गादिपूजायुक्ता—य. शूद्रेणा चितं लिङ्गं
 विष्णुवापिनमेन्नरः । तस्येह निष्कृतिर्नास्ति प्रायश्चित्तशतैरपीति वृहन्नारदीयेऽवनमस्कार्यत्वेऽपि । न चैतदन्यथानुपपत्त्यैव शूद्रस्य लिङ्गा-
 दिपूजाकल्पनं अन्यदीयलिङ्गपूजानियेधेनापि चरितार्थत्वात् । तिथितत्त्वे स्कांदे—ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थव्रते स्थितः । एवदिने दिने दे-
 वपूजयेदविकापतिम् । सन्यासी देवदेवशरणेनैव पूजयेत् । नमो तेन शिवेनैव स्त्रीणां पूजाविधीयते । बौधायनः—स्त्रीशूद्राणां च भवति नाम्ना
 वैदेवतार्चनम् । सर्वे वागममार्गेण कुर्वुर्वेदानुसारिणा । पंचायतनसारे भागवते—वैदिकस्तानि कोमिश्र इति भेदविधयो मखः । वैदिको मि-
 श्रको वापि विशादीनां विधीयते । तानि कोविष्णुभक्तस्य शूद्रस्यापि प्रकीर्तितः ॥

मन्त्रराजानुष्टुप् विधाने—श्रौतार्चनंतु विप्राणां विशेषेण भवेत्सदा । स्मार्तागमार्चनं क्षत्रे वैश्ये केवलमागमः । तस्माद्देवार्चनं श्रौतं विप्रस्यैव तदुच्यते । बह्वचपरिशिष्टे—ग्रतिमाः प्राञ्चुखीरुदञ्जुल्लोयजेतान्यत्र प्राञ्जुल्लः संभृतसंभारो यजनभवनमेत्यद्वारे स्थित्वा हस्ततालत्रयेण—अपसर्प तु ते भूता ये मृता भुवि संस्थिताः । ये भूता विघ्नकर्तारस्तो न दयंतु शिवाज्ञयेति विघ्नानुद्वास्य प्रविश्य येभ्यो मातामधुमत्सिन्वते पयएवापित्रे विश्वे देवाय वृष्ण इति जपित्वा शुभासने—मृथिवित्वा धृतालोकादे वित्त्वं विष्णुना धृता त्वंचधारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमित्युपविश्याय तप्राणः कर्मसंकल्प्य शुचि शंखं अङ्गिः प्रणवेन पूरयित्वा गंधाक्षतपुष्पाणि प्राक्षिप्य साध्विच्यार्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पत्रपुष्पाणि तदुदकेनापोहि द्वितीयाभिरात्मानमायत नं यजनगानि चाप्युक्ष्य क्रियांगोदकुम्भं धादिभिरभ्यर्च्य नमो तनाम्ना तत्तन्मंत्रेण वोपचारान्कुर्यादावाहनमासनं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयं स्नानमाचमनं वयमाचमनमुपवीतमाचमनं गंधपुष्पाणि धूपं दीपमुपहारमाचमनं मुखवासं स्तोत्रं प्रणामं प्रदक्षिणा विसर्जनं च कुर्यादसंपन्नो मनसा संपादयेदराचमनमष्ट धगुपचारः प्रणामस्तोत्रं प्रदक्षिणा विसर्जनं गमम् । अथ मंत्राः—गणानां त्वेति गणपतेः । कुमारश्चित्पितरमिति स्कंदस्य । आकृष्णेनेत्यादित्यस्य । पावकान इति सरस्वत्याः । जातवेदस इति शक्तेः । त्र्यंशकमिति रुद्रस्य । गंधद्वारा मिति श्रियः । इदं विष्णुरिति विष्णोरेवं षोडशे मानुषचारानुपौरुषेण वा सूक्तेन प्रत्यूचंसा विच्यवाजाते वेदस्यावाप्राजापत्यावाव्याहृतिभिर्वा प्रणवेन वा कुर्वतिस एष देव यज्ञोऽहं हर्गोदानं संमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्गापवर्गदश्च तस्मादेनमहरहः कुर्यातेति । दोडरानंदे वाराहे—अभावे वेदमंत्राणां पंचरात्रोदितो विधिः । उदञ्जुल्ल इति स्थिरप्रतिमा विपयमिति पारिजातः । वैशाखमाहात्म्ये पादो—स्वर्णधर्मो नृवाकेन महापुरुषविधया । पौरुषेण च सूक्तेन सामभीराजनादिभिः । अर्चयेदिति शेषः । दोडरानंदे योगयाज्ञवल्क्यः—दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यपएव वा । अर्चितं स्याद्भगदिदं तेन सर्वचराचरम् ।

अथ न्यासादि शौनकः—अंगुष्ठाग्रे तु गोविंदं तर्जनीं तु महीधरम् । मध्यमायां हृषीकेशमनामिक्वयां त्रिविक्रमम् । कनिष्ठिकयां न्यसेद्विष्णुं करम

ध्येतुमाधवम् । एवंन्यासंपुराकृत्वा देहाङ्गन्यासमाचरेत् । मस्तकेकेशवंन्यस्य भालेनारायणं तथा । माधवंकर्णयोरक्ष्णोर्विष्णुचैवतुनासयोः । मुखेतुमधुसूदनं कंठदेशे त्रिविक्रमम् । वामनं विन्यसेद्बाहोः शीघ्रं हृदि विन्यसेत् । नाभ्यां विद्याधृपीकेशं कट्यां चैषानामकम् । दामोदरं पादयोश्च न्यासं द्वादशधा चरेत् । ततः पुरुषसूक्तेन सर्वाङ्गन्यासमाचरेत् । अपरां केनारसिंहे—आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुवंतस्य देवता । पुरुषो योगद्वीजमृपिर्नारायणः स्मृतः । प्रथमां विन्यसेद्बाभे द्वितीयां दक्षिणे करे । तृतीयां वामपादे तु चतुर्थीं दक्षिणे पदे । पंचमीं वामजानौ तु पष्ठीं वै दक्षिणेन्यसेत् । सप्तमीं वामकुक्षौ च अष्टमीं दक्षिणेन्यसेत् । नवमीं नाभिमध्ये तु दशमीं हृदये तथा । एकादशीं कंठदेशे वामबाहौ ततः पराम् । त्रयोदशीं दक्षिणे तु आस्यदेशे चतुर्दशीम् । अक्ष्णोः पंचदशीं चैव षोडशीं धूर्ध्वं विन्यसेत् । यथा देव तथा देहे न्यासं कृत्वा विधानतः । एवंन्यासं विधिकृत्वा पश्चाद्वाङ्गसमाचरेत् । गोविंदराजीये योगयाज्ञं च लक्ष्म्यः—पङ्गन्यास इत्येक उत्तरे पुरुषसूक्ते । अङ्ग्यः संभूत इति हृदयाय नमः । वेदाहमिति शिरसे स्वाहा । प्रजापतिश्चरतीति शिखार्यै वपद् । यो देवेभ्य इति कवचाय हुम् । रुचं ब्राह्ममिति नेत्रत्रयाय वौ पद् । श्रीश्चैत्यस्त्राय फद् । चंद्रिकायां नारदीये—एवंन्यासं तु कृत्वा दौ पश्चाद्देवस्य पूजनम् । गंधमा ल्यैः सुरभिः शिरात्मानं चार्चयेद्बुधः । ततः पीठं समाराध्य गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः । ऋग्ग्विधाने—वक्ष्ये पुरुषसूक्तस्य विधिना त्वर्चने पुनः । आद्ययावाहयेद्देवमुचातु पुरुषोत्तमम् । द्वितीयया सनं दद्यात्पादं चैव तृतीयया । चतुर्थ्यार्घ्यं त्रिदातव्यं पंचम्या च मनीयकम् । षष्ठ्या स्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्या वक्ष्ममेव च । यज्ञो पवीतमष्टम्या नवम्या गंधमेव च । दशम्या पुष्पदानं च एकादश्या तु धूपकम् । द्वादश्या च तथा दीपं त्रयोदश्या तु पहारकम् । चतुर्दश्या नति कुर्यात्पंचदश्या प्रदक्षिणाम् । षोडश्या द्वासं कुयां देवमेव समर्चयेत् । पौरुषेण च सूक्तेन तद्विष्णोः परमेण च । नैताभ्यां सदृशो भवेत्तत्रो वेदेषु क्तश्चतुर्वर्षि । पूजोत्तरं ऋग्ग्विधाने—हुत्वा षोडशभिर्मन्त्रैः षोडशान्नस्य चाहुतीः । शेषं निवेदयेत्तस्मै दद्यात् । चमनं ततः । जानुभ्यां धरणं गत्वा मूर्धो हरि मथो वहेत् । पुनः षोडशभि

मंत्रैर्दद्यात्पुण्याणिपोडश । तच्च सर्वजपेद्भूयः पौरुषं सूक्तमुत्तमम् । पण्मासात्सिद्धिमाप्नोति ह्येवमेव समर्चयेत् । पूजां ते कर्तव्यमाह योगयाज्ञवल्क्यः—निवेदेय तद्दामानंतद्विष्णोरिति मंत्रतः । पाद्मे—ब्रह्माणं विष्णुमीशं वा सूर्यमग्निगणाधिपम् । दुर्गा सरस्वतीं लक्ष्मीं गौरीं वानित्यमर्चयेत् । एतेष्वन्यतरार्चनेनापि न प्रत्यवैतीत्यर्थः । केचित्तु पंचायतनपूजां नित्यां द्रुवते—शिवं भास्करमग्निचक्रेशवं कौशिकीमपि । मनसानर्चयन्न्याति देवलोकादधोगतिम् । वरं ग्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । न त्वसंपूज्यभुंजीत कौशिकीं केशवं शिवमित्कालिकापुराणादित्याहुः । केचित्तु—अग्निर्गणेशः पावकः कार्तिकेयो विनायक इति भविष्योत्तराक्षरान्तपूजामाहुः । एतेनाग्निस्मार्तमितिवदन्नर्थानभिज्ञत्वादपास्तः । कौशिकीदुर्गा अनर्चयन्नपूज्यत्वज्ञानवति चिर्धमानसमयप्रदीपादयः । पुष्पाद्यभावे मनसापि पूजयेदिति वयम् । केचित्तु विष्णुपूजैव नित्या शिवदुर्गादिपूजा तु काम्येत्याहुः । यस्त्वेपां पूजाया अकरणे निर्दार्थवादः स संकल्पे सति नित्यता पर इति श्रीदत्तवाचस्पती । तत्र । विष्णुपूजायामपि तत्त्वापत्तेः—ब्रह्माणं विष्णुमीशं वा गौरीं वानित्यमर्चयेदिति पाद्मे वा शब्दश्रवणेऽपि—तस्मादनादिमध्यांतं नित्यमाराधयेद्भरिमिति चंद्रिकायां कौर्मोद्विष्णुपूजानित्या ।—तत्रापि शालग्रामशिलां वापि चक्रां कितशिलां तथा । ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेदिति मंत्रराजानुष्टुब्धिवधानात् । शालग्रामशिलापूजां विनायो भ्रातिकिंचन । सचंडालो हि विषाया मा कल्पं जायते कृमिरिति हलायुधाच्च शालग्रामपूजैव नित्येति केचित् । अन्येतु पूर्ववाक्येशालग्रामपदं मूर्त्युपलक्षणमिति पंचायतनसारात्—केशवार्चागृह्यस्य नतिष्ठति महीपते । तस्यान्नं नैव भोक्तव्यं स भक्षणं समं स्मृतमिति हलायुधे वचनाभूतिं पूजापिनित्येत्याहुः । अत्र विष्णोरे चेति पाठमाश्रित्य—शंखारिभ्यां गदाब्जाभ्यां पूज्यो विष्णुः श्रियै नैरित्युक्तलक्षणा विष्णुप्रतिमा शालग्रामसद्भावे व्यावयवी कीर्तिदोडरानंदः । लिंगे देवो महादेवः सर्वदेवव्यवस्थितः । अनुग्रहाय लोकाणां तस्मान्नित्यं प्रपूजयेदिति भविष्योत्तराक्षिगपूजानित्येत्याहुः । चंद्रिकायां कौर्मो—यो मोहादथवालस्यादकृत्वा देवतार्चनम् । भुङ्क्ते स याति नरकान्सूकरेष्विह जायते । यत्तच्चाश्वलायनः—दानाध्य

यनेदेवाचोऽपहोमव्रतादिकान् । नक्षुर्याच्छ्रद्धादिवसेग्राविप्रणां विसर्जनादिति तन्नित्यवर्जभित्तयोपदेवः । विष्णुभिन्नपरमिति परिचर्या । पूजयित्वा शिवं मत्स्यापितृश्राद्धं कल्पयेदिति लैगात् । — श्राद्धाद्विदुसमम्यचर्यं नृवराहं जनार्दनमिति विष्णुधर्मोक्तं श्रविहितभिन्नपरमित्यपिके चित् । मन्वादीसूर्यपूजा — अपूज्यग्रथमंसूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् । नतद्भूतकृतं पादं संप्रतीच्छंति देवता इति ब्राह्मणम् । — रविर्विनायकश्चंडीइशो विष्णुश्चापंचमः । अनुक्रमेण पूज्यं ते व्युत्क्रमेण महद्भयमिति । गणेशाकारं समम्यचर्यं शैवो विष्णुं प्रपूजयेत् । अर्चयेच्च शिवं पश्चाद्विष्णुमादौ तु वैष्णवः । ततः शिवं ततो दुर्गामेवं स्यादर्चनक्रिया । अथ गणेशार्कयोः क्रमेण तात्पर्यं किं तु तावपूजयित्वा प्रधानं न पूजयेत् । आदौ न सर्वादौ किं तु विष्णवादौ । पौराणोपक्रमः ।

आगमोक्तस्तु योगिनीतंत्रे — गणेशसूर्यविष्णुवीशदुर्गा आवाह्यपूजयेत् । भैरवीतंत्रे — आदौ गणपतिदेवं सूर्यं विष्णुमुमापतिम् । दुर्गां च पूजयेद्विद्वानिति । आपस्तम्बस्मृतौ — प्रत्यहं देवताः पूज्या इत्युक्तिर्वैश्वदेवदेवताभ्योन्याः पराशराद्युक्तप्रतिपदादिति धिदेवताः पूज्या इत्येतदर्थेति शोऽउरानंदः । तत्र । पूर्ववचनैकवाक्यतया स्य गणेशादिपूजापरत्वात् प्रतिपदादिदेवतापूजनस्यान्यत्र विधानाच्च । पंचायतनस्यापनमाह्वयं मलमन्त्राशयोपदेवः — शंभौ मध्यगते हरि न हरभूदेव्यो हरौ शंकरे मास्ये न गसुतारवौ हरगणेशा जां विकाः स्थापयेत् । देव्यां विष्णुशिवैकदं तरवयोलं योदरे जेश्वरार्थेनाः शंकरभागतोऽति सुखदा व्यस्तास्तु ते हानिदाः । यस्य यद्दृष्टो देवः स तेन मध्ये स्थाप्यः साधारणतया पूजने विष्णुः । श्लोकार्थस्तु — पंचमुदेवतासु पूजकाम्यं हितत्वेन शिवादौ मध्यस्थे शिष्टानामेव प्रक्रमः । शंभौ मध्यगे — ईशाने हरिः आग्नेये सूर्यः नैऋत्ये गणेशः वायव्ये दुर्गा । हरौ मध्यगे — ईशाने शंकरः आग्नेये गणेशः नैऋत्ये सूर्यः वायव्ये दुर्गा । रवौ मध्यगे — ईशाने हरः आग्नेये गणेशः नैऋत्ये विष्णुः वायव्ये दुर्गा । देव्यां मध्यगायाम् — विष्णुरीशाने शिव आग्नेये गणेशो नैऋत्ये रविर्वायव्ये । गणेशे मध्यगे — विष्णुरीशाने ईश्वर आग्नेये दुर्गा नैऋत्ये रविर्वायव्ये इति गोविंदराजः । मंत्रमहोदधौ — पंचायतनपक्षे तु मध्ये विष्णुं ततोर्चयेत् । अभिनैऋतवायव्ये शाने पुगणनायकम् । रविं शिवां शिवं मध्ये गणेशश्चेच्छिवं शिवाम् । रविं विष्णुरवौ

मध्येविघ्नाजगजेश्वरान् । भवान्यामध्यसंस्थायामीशविघ्नार्कमाधवान् । हरेमध्यगतसूर्यगणेशगिरिजाच्युतान् । संपूज्यादौमध्यगतगणेशादिं ततोयजेत् । गणेशमध्यसंस्थेतु पूजयेद्भास्करादितः । एतेनानेजेश्वरेनार्याइतिपाठवदन्नाचारचंद्रोदयोपास्तः ॥

अत्रपूज्यपूजकांतरालंप्राची । तदुक्तमांगमे—पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविचक्षणैः । प्राच्येवप्राचीसोद्विष्टामुक्त्वावैदेवपूजनं । प्रयोगपारिजातमंत्रशास्त्रे—देवस्यमुखमारम्यदिशंप्राचीप्रकल्पयेत् । तदादिपरिवाराणामगाद्यावरणस्थितिः । देवपूजायां—प्राक्पश्चिमोदगास्यध्रुवातः सायंनिशासुचेतिवचनाब्जवस्थेतिवाचस्पतिमिश्राः सूर्यसप्ताक्षरमंत्रपरमेतदितिपूजारत्नाकरेतिथितत्त्वेच । शोडशानंदे गीतमः—रात्राबुदभ्युलः कुर्यादेवकार्यंसदैवहि । शिवार्चनंसदाचैवशुचिः कुर्यादुदभ्युलः । अर्कमर्कतनुयोजेदितिभविष्योक्तेः । सूर्यनित्या चनेप्रणवेनभूरकादिभिर्वायुधारणशोपणादिभिर्भूतशुद्धिरंगमितिदोडरानंदः । आगमिकास्तुनादेवोदेवमर्चयेदितिवाक्यात्सर्वदेवार्चनांगमित्याहुः ॥

अथसूर्यपूजाभविष्ये—मेरुमंदरतुल्योपिराशिः पापस्यदारुणः । आसाद्यभास्करंमर्त्यस्तंनाशयतितक्षणात् । प्रदद्याद्द्वैगवांलक्षदोग्रीणां वेदपारगे। एकाहमर्चयेद्भानुंतस्यपुण्यंततोधिकम् । स्मृतिरत्नाचल्याम्—शिवंसूर्यतथाचंद्रं दुर्गाद्याउग्रदेवताः योर्चयेत्पुणपूर्वतुसद्यः पततिमानवः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—संवत्सरत्रयंकुर्याद्यः परार्थसुरार्चनम् । संवत्सरंचगायत्रीपण्मासंरुद्रमेवच । प्रणवंवादिनंचैकंसचपातित्यभाषुयात् । तदपिमूल्येनभरणे । देवार्चनपरोविप्रोवित्तार्थवित्सरत्रयम् । सर्वदेवलकोनामहव्यक्येपुगर्हितइतिचंद्रिकायांविष्णुक्तेः । आपः क्षीरंकुशाग्राणिधृतदधितयामधु । रक्तानिकरवीराजितथारक्तंचंदनम् । अष्टांगमर्धमापूर्यमानवेद्विनिवेदेयत् । हरनार्थीयेस्मृतिसारं—दारवेणार्धपात्रेणदत्वार्ययत्फलंभेत् । तस्माच्छतगुणपुण्यंमृत्पात्रेणनराधिप । ताम्रपात्रार्धदानेनपुण्यंदशगुणंस्मृतम् । पालाशपद्मपात्राभ्यांताम्रपात्रसंभलेभेत् ।

रौप्यपात्रेण विज्ञेयं लक्षणं शशयः । सुवर्णपात्रं विन्यस्तमर्धकोटिगुणं भवेत् । एवं लाने पुनैवेधे वलिपूजादिपुत्रमात्र । शुभयमत्र हस्तकृतं ग्राह्यम् । चक्रकृतस्यासुरत्वेन निषेधात् । तथा भविष्ये — कालेयकं तुरकं चरकं चन्दनमेव च । यान्यात्मनः स देष्टानियान्यशस्तान्यपाकुरु । कालेयं कृष्णाग्नं । कालियाकाष्ठमित्यन्ये । तुरकं सिंहकम् ॥

अथ पुष्पाणि तत्रैव — पुष्पैररण्यसंभूतैः पत्रैर्वागिरिसंभूतैः । आत्मारामोद्भवैर्वापि भक्त्या संपूजयेद्भविम् । पुष्पमालायाम् — जातिकुंदशभीकुशेशयकुशाशोकं वक्रं किंशुकं पुन्नागं करवीरं चंपकजपानेपालिकाकुब्जकम् । वासंतीशतपत्रिका विचकिलं मंदारमर्काह्वं पीताम्रातकनागकेसरमिदं पुष्परवेः शस्यते । लोभं क्रैवमुत्पलं च सकलं सिंहासकं पाटलायूथीकुंमकर्णिकारतिलावाणकंदं वजपा । काशं केशरकेतकीमरुवकंद्रोणं त्रिसंध्याह्वं पुष्पं शस्तमिदं च पूजनविधौ सर्वसहस्राचिपः । तमालतुलसी चित्तशमी भृंगारजोद्भवम् । केतकीदूर्वायोर्धात्र्याः पत्रादिनकरप्रियम् । पुष्पं शस्तं भृंगराजशाल्मलीकां च नालजम् । निषिद्धं विहितं सूर्ये तगरं कंटकारिका । गुंजापराजितोन्मत्तवराहं कांतया सह । भविष्ये — करवीरे नृपैकस्मिन्नकार्ये विनिवेदिते । दशदत्त्वासुवर्णस्य निष्कानां लभते फलम् । ग्रथिते नृपशार्दूलतदेतद्विगुणं भवेत् । भक्त्या पूजयेत यो कर्मकृष्णैः सितासितैः । तेजसा सौकं स काशो ह्यर्कलोके महीयते । जपापुष्पसहस्रेभ्यः करवीरं विशिष्यते । बिल्वपत्रसहस्रेभ्यः पद्ममेकं विशिष्यते । वीरपद्मसहस्रेभ्यो वक्रपुष्पं विशिष्यते । वक्रपुष्पसहस्रेभ्यः कुशपुष्पं विशिष्यते । शमीपुष्पं विशिष्यते । सर्वासां पुष्पजातीनां प्रवरं नीलमुत्पलम् । नीलोत्पलसहस्रेण नीलोत्पलशतेन च । रत्नैश्च करवीरैस्तु यथा पूजयेतरविम् । वसेदं कपुरे श्रीमान् सूर्यस्तुल्यपराक्रमः । शमीपुष्पं बृहत्याश्च कुसुमं तुल्यमुच्यते । करवीरसमाज्ञेया जाती यकुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमं सितपद्मं च तत्समम् । नागचंपकपुन्नागमुकुराश्च समाः स्मृताः । प्रहरंतिष्ठते जाती करवीरमहर्निशम् । प्रत्येकमुक्तपुष्पेण दशसौ वर्णिकं फलम् । स्रजोभिर्मुनिशार्दूलतदेव द्विगुणं भवेत् । मुकुराणि कंदधानिरात्रौ देयानि भानवे । दिवा शेषाणि पुष्पाणि

दिवा रात्री च महिका । तथा—महिका मालती चैव दूर्वा काशोति मुक्तकः । पाटला करवीरं च जपा जायंति रेवच । कुब्जकं तगरं चैव कर्णिकारः कुरंतकः । चंपको वेणिकः कुंदो बालो वर्ध्वमहिका । अशोकस्तिलको लोध्रस्तथा चैवाटरूपकः । शतपत्राणि चान्यानि च काहू च विशेषतः । अगस्त्यं किंशुकं तद्वत् पूजायां भास्करस्य तु । तुलसी काल तुलसी तारक्तं च चंदनम् । केतकी पुष्पप्रचं सद्यस्तुष्टिकरं रेवः । न कंटकारिका पुष्पं तथा न्यद्रं धवर्जितम् । न चाप्रातः कजः पुष्पैरर्चनीयो दिवाकरः । येषां न प्रतिपेधो स्तिंगधवर्णां न्वितानि च । तानि पुष्पाणि देयानि भानवेलोकभानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरजाती पुष्पं ग्रहरप्यंतं पूजार्हम् । भविष्ये—यथानलं घयेत्काश्चित्स्वपनं भास्करस्य च । तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं त्वशुभावहम् ॥

अथ गणेशपूजा गोविंदराजीये भविष्ये—गणेशः पूजनान्नित्यं सर्वविघ्नानपोहति । सर्वोन्कामानवाप्नोति गणेशं पूजयन्नरः । वाराहे—गृहे लिंगद्वयं नार्च्य गणेशं त्रितयं तथा । नर्मदा तीरं संभूतां स्त्रीं नृहीनार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासि व्रतिनोर्न निषेधः । अथ दुर्गापूजा । दोडरानं देवमविष्य पुराणे—दिग्विभागे पुसर्वे पुको वैरी दिक्शिव प्रिया । तस्मात्तन्मुख आसीनः पूजयेत्तु सदां विकाम् । गोविंदराजीये भविष्ये—यः सदा पूजयेद्दुर्गाप्रणमेद्वापि भक्तिः । स योगी सुमतिर्धामांस्तस्य मुक्तिः करोति । आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षता दधितुलाः । सहसिद्धार्यका दूर्वा कुंकुमरोचना मधुः । अर्घ्यं कुशादूलद्वादशांग उदाहृतः । तथा—नागकेशकर्पूरमुरामांसी सवालका । उद्धर्तनं समाख्याता भातृणां सर्वतः प्रिया । शिवाचनं चंद्रिकायाम्—चंदनागरुर्कूर्पाकारं शमीरौ च नान्वितैः । स सिंहा कजटामांसी सटीभिः शक्तिसंभवम् । गंधाष्टकं शुभं वश्यं शक्तिमंत्रं पुनो जयेत् । सिंहकं शिलारस इति प्रसिद्धम् ॥

अथ पुनः पुष्पाणि देवीपुराणे—शृणु शक्रप्रक्ष्यामि पुष्पाध्यायं समासतः । ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्महिका जाति कुंकुमैः । सितरक्तैश्च कुसुमैस्तथाप्यैश्च पाण्डुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैव किंकिरातैः सचंपकैः । वकुलैश्चैव मंदारैः कुंदपुष्पैस्तिरीटकैः । करवीरार्कपुष्पैश्च शशांशपैश्चापराजितैः । सितरक्तै

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । धत्तूरकातिमुक्तैश्च वंधूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य पुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानां च विल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथा लभं सर्वौषधिमयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरित्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च वंधूकयकुलारिपिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यूथिकावनमल्लिका । तगरार्जुनमल्ली च वृहती शतपत्रिका । वीराकुसुमकह्लारविल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलापामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरी भद्रा सुरभी कणमल्लिका । मदनो मरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैश्चैव द्रात्रौ मल्लिको भयतः शुभा । दिवाशेषाणि पुष्पाणि यथा लभं नियोजयेत् । प्रत्येकं मुक्तपुष्पे पुद्गलसौवर्णिकं फलम् । सन्निवद्धे पुतेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णे त्वक्षिणी राजन्मगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं दुर्गादेव्यै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सापरमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागं तु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेधे पूर्वोक्ते एव ।

अथ शिवपूजारुद्राक्ष्यादिचिन्तिथितत्वे लङ्गे—विनाभस्मत्रिपुङ्गेण विनारुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महो देवो न स्यात्तस्य फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुङ्गकम् । कृत्यकल्पद्रुमे उमासंवादे—उच्छिष्टो वा विकर्मस्थः संलिप्तः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धारणात् । लक्ष्मस्तु स्पृशेन्पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि स हस्तक्षणिधारणाल्लभते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुकुरो म्रियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसि कंठे यः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वपातं सर्वदोहियथा शिवः । शिखायां बाहुकंठे च कर्णयोश्चापियो नरः । रुद्राक्षधारयेद्भक्त्या स त्रैलोक्यमाप्नुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षधारयेद्द्वामपा

दिवारात्रीचमह्लिका । तथा—मह्लिकामालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुक्तकः । पाटलाकरवीरचंजपाजायंतिरेवच । कुब्जकंतगरंचैवकर्णिकारः कुरंटकः । चंगकोवेणिकः कुंदोवालोचर्वरमह्लिका । अशोकस्तिलकोलोध्रस्तथाचैवाटरूपकः । शतपत्राणि चान्यानि वकाहंच विशेषतः । अगस्त्यां किंशुकंतद्वत्पूजायां भास्करस्य तु । तुलसीकालतुलसीतथा रक्तचंदनम् । केतकीपुष्पत्रंच सद्यस्तुष्टिकरं रेवः । न कंटकारिकापुष्पंतथान्यद्रंधवर्जितम् । न चाम्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयो दिवाकरः । येषां प्रतिपेधोस्तिगंधवर्णां न्वितानि च । तानि पुष्पाणि देयानि भानवे लोकभानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरं जाती पुष्पं प्रहरपर्यंतं पूजार्हम् । भविष्ये—यथानलं घयेत्कश्चित्त्स्नपनं भास्करस्य च । तथा कार्यप्रयत्नेन लंघितं त्वशुभावहम् ॥

अथ गणेशपूजा गोविंदराजीये भविष्ये—गणेशः पूजनान्नित्यं सर्वविघ्नान्नपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोति गणेशपूजयन् नरः । वाराहे-गृहे लिंगद्वयं नार्च्य गणेशं त्रितयं तथा । नर्मदातीरं संभूतां स्त्रीन् गृहीतार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासि व्रतिनोर्न निषेधः । अथ दुर्गापूजा । दोडरानं देवं विष्णुपुराणे—दिग्विभागेऽपुसर्वेषु कौवेरीदिक्कशिवा प्रिया । तस्मात्तन्मुख आसीनः पूजयेत्तु सदां विकाम् । गोविंदराजीये भविष्ये—यः सदापूजयेद्दुर्गां प्रणमेद्वापि भक्तिः । स योगी सुमतिर्धामांस्तस्य मुक्तिः करे स्थिता । आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षता दधितं दुलाः । सहसिद्धार्यका दूर्वा कुंकुमरोचना मधुः । अर्घ्यं कुंरुशार्दूलद्वादशांग उदाहृतः । तथा—नागकेशरकर्पूरं सुरामांसी सवालका । उद्धर्तनं समाख्याता मातृणां सर्वतः प्रिया । शिवाचर्चनं चंद्रिकायाम्—चंदनागरुर्कपर्पूरकाश्मीरैरोचनान्वितैः । स सिंहा कजटामांसी सटीभिः शक्तिसंभवम् । गंधाष्टकं शुभं वश्यं शक्तिमंत्रं प्रेष्यो जयेत् । सिंहा कंशिलारस इति त्रिसिद्धम् ॥

अथ पुनः पुष्पाणि देवीपुराणे—शृणु शक्रप्रक्ष्यामि पुष्पाध्यायं समासतः । ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्मह्लिकाजाति कुंकुमैः । सितरक्तैश्च कुंकुमैस्तथापद्मैश्च पाण्डुरैः । किंशुकैस्तगैश्चैव किंकिरातैः संचपकैः । वकुलैश्चैव मंदारैः कुंदपुष्पैस्तिरीटकैः । करवीरा कपुष्पैश्च शशांश्चैव आपराजितैः । सितरक्तैः

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । धत्तूरकातिमुक्तैश्च वंधूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचकैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षालयपुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानां च विल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथा लाभं सर्वौषधिमयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरित्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च वंधूकचकुलारिपिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यूथिकावनमल्लिका । तगरार्जुनमल्ली च बृहती शतपत्रिका । वीराकुसुमकह्लारविल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलापामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरी भद्रा सुरभी कणमल्लिका । मदनोमरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैर्ये चैद्रात्रौ मल्लिकोभयतः शुभा । दिवाशेषाणि पुष्पाणि यथा लाभं नियोजयेत् । प्रत्येकमुक्तपुष्पपुदशसौ वर्णिकं फलम् । सन्निवद्धेषु तेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णे त्वक्षिणी राजन्मगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथामुवर्णतिलकं दुर्गादेवै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सा परमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागंतुं नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेधे पूर्वोक्ते एव ।

अथ शिवपूजा रुद्राक्षादिचरित्थितत्वे लिंगे—विनाभस्मत्रिपुंड्रेण विनारुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुंड्रकम् । कृत्यकल्पद्रुमेऽमासंवादे—उच्छिद्यो वा विकर्मस्थः संलितः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धारणात् । लक्षं तु स्पर्शने पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि सहस्राणि धारणा लभते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुक्कुरोऽग्नियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशति रुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोसिकं ठेयः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वेषां सर्वघोहियथाशिवः । शिखायां बाहुकं ठेयं कर्णयोश्चापि योनरः । रुद्राक्षधारयेद्भक्त्या सशैवं लोके ममाप्नुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षधारयेद्द्वामपा

दिवारात्रीचमल्लिका । तथा—मल्लिकामालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुत्कः । पाटलाकरवीरचजपाजायंतिरेवच । कुब्जकंतगरचैवकर्णिकारः कुरंटकः । चंपकौवेणिकः कुंदोवालोचर्वरमल्लिका । अशोकस्तिलकोलोभ्रस्तथाचैवाटरूपकः । शतपत्राणि चान्यानि वकाहचविशेषतः । अगस्त्यं किंशुकं तद्वत्पूजायां भास्करस्य तु । तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंदनम् । केतकी पुष्पपत्रं च सद्यस्तुष्टिकरं वै । न कंटकारिका पुष्पं तथा न्यद्रंधवर्जितम् । न चास्त्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयो दिवाकरः । येषां प्रतिपेधोस्तिगंधवर्णां न्वितानि च । तानि पुष्पाणि देयानि भानवे लोकमानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरजाती पुष्पं ग्रहरपर्यंतपूजाहम् । भविष्ये—यथानलं घेत्कश्चित्स्नपनं भास्करस्य च । तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं त्वशुभावहम् ॥

अथ गणेशपूजा गोविंदराजीये भविष्ये—गणेशः पूजनाद्विषयं सर्वविघ्नानपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोति गणेशपूजयन् नरः । वाराहे-गृहे लिंगद्वयं नार्च्य गणेशत्रितयं तथा । नर्मदातीरसंभूतां श्रीनट्टीनार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासि त्रितिनोर्न निषेधः । अथ दुर्गापूजा । ढोडरानंदे भविष्यपुराणे—दिग्विभागे पुंसवैपुको वैरी दिक्शिवप्रिया । तस्मात्तन्मुख आसीनः पूजयेत्तु सदा विकाम् । गोविंदराजीये भविष्ये—यः सदा पूजयेद्दुर्गाप्रणमेद्वापि भक्तितः । स योगी सुमतिर्धामांस्तस्य मुक्तिः करोति । आपः क्षीरं कुशाग्राणि अक्षतादधितं दुलाः । सहसिद्धार्यकादूर्वा कुंकुमं रोचनामधुः । अर्घ्यं कुशार्द्रलद्वादशांग उदाहृतः । तथा—नागकेशरकर्पूरमुरांसी सवालका । उद्धर्तनसमाख्याता मातृणां सर्वतः प्रिया । शिवा र्चनचंद्रिकायाम्—चंदनागरकर्पूरकाश्मीरैरोचनान्वितैः । स सिद्धकजदामांसी सटीभिः शक्तिसंभवम् । गंधाष्टकं शुभं वश्यं शक्तिमंत्रेण यजेत् । सिद्धकं शिलारस इति प्रसिद्धम् ॥

अथ पुनः पुष्पाणि देवीपुराणे—शृणु शक्रप्रक्ष्यामि पुष्पाध्यायं समासतः । ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्मल्लिकाजाति कुंकुमैः । सितरक्तैश्च कुसुमैस्तथापचैश्च पांहुः । किंशुकैस्तगैश्चैव किंकिरातैः संचंपकैः । वकुलैश्चैव मंदारैः कुंदपुष्पैस्तिरीटकैः । करवीरार्कपुष्पैश्च शांशैश्चापराजितैः । सितरक्तै-

म्तायापीतिः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । घत्तूरकातिमुक्तैश्च धूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचैकैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य पुष्पैश्चैव मनोहरैः ।
 मंजरीभिः कुशानां च वित्त्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथा लभं सर्वौषधिमयैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरि
 त्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमु
 क्तश्च बंधूकश्च कुलारिपिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंदुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यथैव धातुपुण्यवृद्धये । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनी
 वीराकुमुभकह्वारवित्त्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनी
 लापामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरीभद्रासुरभीकणमल्लिका । मदनोमरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैश्चैव रघुद्रात्रौ मल्लिकोभयतः शुभा । दिवाशे
 पाणिपुष्पाणियथा लभं नियोजयेत् । प्रत्येकं मुक्तपुष्पे पुदशसौ वर्णिकं फलम् । सन्निवद्धे पुतेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः ।
 सौ नर्णैस्त्वक्षिणी राजन्मगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं दुर्गादेव्यै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र
 सापरमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागं तु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेद्येषूवोक्तेष्व ।

अथ शिवपूजारूद्राक्ष्यादिचरित्तिथितत्त्वैर्लगे—विनाभस्मात्रिपुंड्रेण विनारूद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तत्तस्य फलप्रदः । तस्मा
 न्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुंड्रकम् । कृत्यकल्पद्रुमे उमासंवादे—उच्छिष्टो वा विविक्तकर्मस्थः संलिप्तः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धा
 रणात् । लक्षं तु सर्वार्थं पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि सहस्राणि धारणालभते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुक्कुरोऽभियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति
 किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वं कोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसि कंठे यः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुरा
 णां सर्वेषां सर्वघोहियथा शिवः । शिखायां बाहुकंठे च कर्णयोश्चापियो नरः । रुद्राक्षधारयेद्भक्त्या स शैवं लोकां समाप्नुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षधारयेद्भामपा

णिना । चतुर्दशमुखं चैव शिखायां धारयेद्बुधः । निश्छिद्राश्च सुपकाश्च रुद्राक्षाधारेण स्मृताः । नववक्रादिभेदाः शिचरहस्ये पुरुषार्थप्रबो
धेन—बभूवुस्ते च रुद्राक्षा अष्टविंशप्रभेदतः । सूर्येन त्रिसमुद्भूताः कपिला द्वादश स्मृताः । सोमेन त्रयोविंशतः श्वेतास्तेषां विधाः क्रमात् । वह्निने त्रयो
द्भवाः कृष्णा दश भेदा भवन्ति हि । श्वेतवर्णं तु रुद्राक्षं जातिनास्त्वमुच्यते । क्षात्रं तत्तथा मिश्रं वैश्यं कृष्णं तु शूद्रकम् । एकवक्रः शिवः साक्षा
द्ब्रह्महत्यां व्यपोहति । द्विवक्त्रे हरगौरी स्याद्भोवधना शयेऽबुधम् । त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् । चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहत्यां व्य
पोहति । पंचवक्त्रस्तु कालाग्निः सर्वपापप्रणाशकृत् । षड्वक्त्रः कार्तिकेयस्तु भ्रूणहत्यादिना शयेत् । सप्तवक्त्रस्त्वनतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् ।
विनायकोऽष्टवक्त्रस्तु सर्वात्र विनाशकृत् । भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः । दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः । एकादशमुखोरुद्रो
नाना यज्ञफलप्रदः । द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिवर्हणः । त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः । चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठो वंशोद्धारकरः परः ।
पंचायतनसारेति धितत्वे च—विनामंत्रं तु यो धत्ते रुद्राक्षान्भुवि मानवः । स याति नरकान्धो रान्यावदिन्द्राश्चतुर्दश । आचारदर्पणे चो
पदे च—रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्विपदं कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादश द्वादशैव । बाहोरिदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं
शिखायां वक्षस्यष्टाविक्रयः कलयति शतकं सस्वयनीलकंठः । पुरुषार्थप्रबोधे—ग्रक्षाल्य गंधतोयेन पंचगव्येन चोपरि । शिवांभसाथप्रक्षाल्य श्रीरुद्रे
णाभिषेचयेत् । श्रीरुद्राणां प्रतिष्ठेयमेव वैदिकसंमता । तांत्रिकेण प्रतिष्ठासाम्राज्या नो वैदिकेन तु । अथवा वैदिकमते प्रतिष्ठानैव विद्यते । शिचर
हस्ये—पंचामृतं पंचगव्यं दधानकाले प्रयोजयेत् । रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रं पंचाक्षरं तथा । पंचायतनसारे पादौ—शालग्रामशिलालिगेयः
करोति ममार्चनम् । तेनार्चितः कार्तिकेयो युगानामेकसप्ततिम् । शूलपाणौ लैंगे—चरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । न चैवापूज्यं भुञ्जी
त शिवलिंगे मदेऽभरम् । सप्तके गृहते चैव न त्याज्यं शिवपूजनम् । भारते मूर्त्तां च पि शिवपूजो रक्ता—ताम्यां लिगे चित्तो देवस्त्वर्चायां च युगे

युगेद्विति । शिवमूर्तिर्दशभुजापूज्या—पिनाकिनवज्रिणंदीसशूलपरश्वधिंगदिनंस्वायतासिम् । दिव्यंचापमिषुधीचाददानंच्याघ्राजिनं परि
धिणंदंडपाणिमितिभारतात् । चतुर्भुजेत्यन्ये । त्रियंवकेतिमंत्रंतुतथातत्रप्रयोजयेत् । देवीपुराणे—वार्क्षवितप्रदंलिंगंस्फाटिकंसर्वकाम
दम् । नर्मदागिरिंश्रेष्ठमन्यद्वापिहिलिंगवत् । कृत्वापूजयविष्वेद्रलप्स्यसेचेप्सितंफलम् । तिथितत्त्वेभविष्ये—तथामलकमात्रंतुकृत्वा
लिंगंहरिण्ययम् । संपूज्यरत्नजटितंशिवलोकेमहीयते । मृद्धस्मगोशकृत्पिष्टताम्रकांस्यसमुद्भवम् । कृत्वालिंगंसकृत्पूज्यवसेत्कल्पायुतंदिवि ।
काशीखंडेनर्मदेशमाहात्म्ये—यावत्योदयदःसंतितवरोधसिनर्मदे । तावत्योलिंगरूपिण्योभविष्यतिवरान्मम । भविष्ये—याण
लिंगानिराजेंद्रख्यातानिभुवनत्रये । नप्रतिष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनंनच । एवमेवप्रपूज्यानिशिवरूपाणिभावतः । कालोत्तरे—त्रिपंचवारं
यस्यैवतुलासाम्यंनजायते । तद्वाणहिसमाख्यातंशेषपाणसंभवम् । क्रियासारे—लिंगस्यशिवनाभेस्तुनहिपीठप्रकल्पनम् । तदाधारशिलै
वस्यात्तस्यपीठमितिस्मृतम् । उत्तममध्यमंचैवाधमंलिंगात्रियोच्यते । एष्वैकंविधातद्द्रुक्तमंगुलिमानतः । नवाष्टससांगुलिकंलिंगंश्रेष्ठतथास्मृ
तम् । पदपंचकचतुर्मानमध्यमंत्रिविधंस्मृतम् । त्रिबोकांगुलिकंलिंगंत्रिविधंतुक्नीयसम् । उत्तमंबुद्धाकारमध्यमंकुण्डांडवत् । अधमंगोकुद्ध
रस्यादितिलिंगंत्रिधास्मृतम् । तिथितत्त्वेकालकौमुद्यांचस्कांदे—अक्षादल्पपरिमाणंनलिंगंकुत्रचित्ररः । कुर्वीतांगुष्ठतोह्रस्वनकदाचित्स
माचरेत् । अंगुष्ठतोगुष्ठपर्वत्रयेः । अंगुष्ठांगुलिमानंतुयनयत्रोपदिश्यते । तत्रतत्रबृहत्सर्वत्रथिभिर्मन्यात्सदेतिछंदोगपरिशिष्टादित्युक्तंतिथि
तत्त्वे । सिद्धांतशेखरे—अंगुलादिवितस्स्यतंलिंगेहेतृपूजयेत् । ग्रासादेतुतदूर्ध्वस्यात्पूजनीयप्रयत्नतः । लिंगमस्तकविस्तारंपूजाभागस
मंगयेत् । नाहंतत्रिगुणंकुर्यान्नाहवत्पीठविस्तृतिः । विस्तारद्विगुणंकुर्यादुन्नतंपीठमुत्तमम् । वृत्तंवाचतुरस्रंवामध्येकंठसमन्वितं । द्विगुणंलिंग
नाष्टाचकंठगाहंसमाचरेत् । त्रिमेखलमधश्चोर्ध्वसमंवायद्विमेखलम् । लिंगमस्तकविस्तारेपद्मगंविभजेत्ततः । मेखलाभेकभागेनकुर्यात्स्वातंचतत्स

मम् । लिंगैर्ध्वसंकुर्यात्प्रणालं पीठवाह्यतः । विस्तारं तत्समं मूले तदग्रे च तदर्थतः । जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागतः । कुर्यात्पीठार्धे दीर्घवाप्र
णालं च शिवोदितम् । सर्वेषां ब्रह्मलिंगानां सपीठानां विशेषतः । लौहादीनां च लिंगानामेवं लक्षणमाचरेत् । गौतमीतंत्रे तु — लिंगमस्तकविस्तारो
लिंगोऽध्यायसमो भवेत् । परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठव्यवस्थितम् । प्रणालिका तथैव स्यात्पञ्चसूत्रविनिर्णयः । लिंगमस्तकविस्तारैर्ध्वलिंगोच्चते समे ।
तद्विगुणवेष्टनाहं लिंगस्यौल्यम् । तत्समं घृतचतुर्लवापीठमथ श्वोर्ध्वं चेत्तत्त्वम् । पीठोच्चता लिंगोच्चता द्विगुणा । नंदिपुराणे — त्रिकोणं फलकाका
रं शूलग्रंजर्वरं नतम् । कपिलं चापि यल्लिङ्गं तद्बृहस्यो न पूजयेत् । तथा दीक्षितानां द्विजान्येषां स्त्रीणामपि तथैव च । लिंगे स्वगुरुणा दत्ते पूजानान्यत्र चो
दिता । सूतसंहितायां शिवपूजाविधिप्रक्रम्य — समासीनः सदामौनी निश्चलो दब्युखः शुचिः । सोमशंभुः — देवस्य दक्षिणे भागे सन्निविष्टः
सुखासने । ज्ञानरत्नावल्याम् — न प्राच्यामग्रतः शोभोर्नोत्तरे योऽपि दाश्रये । न प्रतीच्यायतः शृष्टं तस्मादक्षं समाश्रयेत् । दक्षं दक्षिणभागं । ति
थितत्त्वेनंदिपुराणे — चरलिंगे च ये देवं पूर्वाभिवदन् बुधः । स्थिरलिंगे यथाकामं सुखमादौ तथार्चयेत् । चंद्रिकायां हारीतः — आराधयेन्म
हादेवं भावपूतो महेश्वरम् । मंत्रेण रुद्रगायत्र्या मंत्रेण वेनाथवापुनः । ऐशानेनाथवारौ द्वे च्यवके ण समाहितः । तथोत्तमः शिवायेति मंत्रेणानेन वाजेत् ।

चौभाग्यनः — अथातो महादेवस्याहरहः परिचर्या विधिव्याख्यास्यामः । स्नात्वा शुचौ देशे गोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथा लाभ
येत्सहस्रपुष्पोदकेन महादेवमावाहयेदो भूर्महादेवमावाहयामि ॐ भुवो महादेवमावाहयामि ॐ स्वर्महादेवमावाहयामि ॐ भूर्भुवः स्वर्महादेवमावाह
यामीत्यावाह्यायातु भगवान्महादेव इत्यथ स्वातेनाभिर्नंदयति स्वागतं सुस्वागतं भगवते महादेवायैतदासनमुपकृष्टमवास्तां भगवान्महादेव इत्यत्र कूर्च
ददाति भगवते यंकूर्चो दर्भमयस्त्रिवृद्धरितः सुपर्णस्तं लुपसेत्यत्र स्थानासनानि कल्पयत्यत्र ब्रह्मणे कल्पयामि विष्णवे दक्षिणतः स्कंदाय विनायकाय
पश्चिमतः शूलाय महाकालाय उत्तरतः उमायै नंदिकेश्वराय कल्पयामीति कल्पयित्वा सावित्र्या योरुद्रो अत्राविति च पात्रमभिभञ्ज्य प्रक्षाल्य त्रिप

तिरःपवित्रमपआनीय सहपवित्रेणादित्यंदेशेयोमित्यातमितोस्तासांत्वरितरुद्रेणपादंद्वात्प्रणेवेनार्धमथव्याहृतिभिर्निर्माल्यव्यपोह्योत्तरतश्चंडेशा
यनमइत्यथैनेंरूपयत्यापोहिष्ठाभयोभुवइतितिसुभिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाइतिचतसृभिःपवमानःसुवर्जनइत्येतानुवाकेनाथाद्भिस्तर्पयतिभवंदेवं
तर्पयामिशर्वदेवंईशानदेवंपशुपतिदेवंरुद्रदेवंउग्रदेवंभीमदेवंमहांतदेवंतर्पयामि ब्रह्मजज्ञानेकेतुरुद्रायत्वरितरुद्रंवामदेव्यमाणोवाइदमितिचाभिपेकं
कुर्याद्ब्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्य ॐ नमोभगवतेरुद्रायव्यंवकायेतितर्पयित्वायैतानिवस्त्रयज्ञोपवीतानिदद्याद्भवायदेवायनमइतिव्याहृतिभि
र्देत्वाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्यनमस्ते रुद्रमन्यवइतिगंधंद्वात्सहस्राणिसहस्रशइतिपुष्पंदद्यात्ईशानंत्वाभुवनानामपिश्रियामित्यक्षतंदद्या
त्सावित्र्याधूपमुद्दीप्यस्वेतिदीपंदेवस्यत्वासवितुःप्रसवोश्विनोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांभगवतेमहादेवायष्टुचंरुनिवेदयामीतित्रियंवकमितिपरिपेकम
मृतोपस्तरणमसीतिप्रतिपदंकृत्वाहविरुद्रासयामीतिनिवेद्यामृतापिधानमसीतिप्रतिपदंकृत्वाव्यंवकमित्याचमनीयमथाष्टभिर्नामधैरष्टौपुष्पाणिदद्या
द्भवायदेवायनमः । शर्वायदेवायनमः । ईशानायदेवायनमः । पशुपतयेदेवायनमः । रुद्रायदेवायनमः । उग्रायदेवायनमः । भीमायदेवा
यनमः । महतेदेवायनमः । ब्रह्मणेनमः । विष्णवेनमः । स्कंदायनमः । विनायकायनमः । शूलायनमः । महाकालायनमः । उमायनमः । नंदिकेश्वरा
यनमः । इतिचरुशेषेणनामधैरष्टाहुतीर्जुहोति । भवायदेवायस्वाहा । शर्वायदेवायस्वाहा । ईशानायदेवायस्वाहा । पशुपतयेदेवायस्वाहा ।
रुद्रायदेवायस्वाहा । भीमायदेवायस्वाहा । महतेदेवायस्वाहेत्यथशिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणानात्मानंवालंकृत्याधैनमृग्यजुःसामाथर्वभिःस्तुवंतिसहस्राणि
सहस्रशइत्यनुवाकंजप्त्वाअन्यांश्चरौद्रान्मंत्रान्यथाशक्तीत्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्महरोभगवतेमहादेवायचरुद्रासयामीतिचरुद्रास्योद्वासनकालं ॐ
भूर्भुवःस्वः महादेवमुद्रासयामीत्युद्वास्य । प्रयातुभगवानीशःसर्वलोकरायणः । अनेनहविपातुःपुनरागमनायच । पुनःपुनःसंदर्शनायचे
तिलिगेप्रतिमास्थानेज्वप्स्वभावावाहनविसर्जनवर्जसर्वसमानंमहत्स्वस्त्ययनमित्याहभगवान्बौधायनः ॥

शिवपूजायांविशेषोभविष्ये—आपःक्षीरकुशाग्राणिदध्यक्षतसितामधु । सिताश्वसर्पपाशैवअर्घोष्टांगःप्रकीर्तितः । तत्रैव—
 चंदनेय्यरौज्यपुण्यमष्टगुणंनृप । कृष्णागरौविशेषेणद्विगुणंफलमादिशेत् । तस्माच्छतगुणंपुण्यंकुंकुमस्यविधीयते । चंदनागरुकूपैःसूक्ष्म
 पिष्टैःसंकुंकुमैः । शिवस्यार्चासमालम्ब्यवेसत्कल्पायुतंदिवि । अर्चेतिलिगोपलक्षणम् । शिवाचर्नचंद्रिकायांभविष्ये केदारखंडे—
 करवीरादशगुणमर्कपुण्यंविशिष्यते । अर्कपुष्पादशगुणंधतूरंहिविशिष्यते । चंपकंनागपुष्पंचकह्लारंचविशिष्यते । नीलोत्पलंचकह्लारात्सहस्रेणवि
 शिष्यते । वकपत्रसहस्रेभ्यएकंधतूरकंवरम् । धतूरकसहस्रेभ्योबृहतीपुष्पमुत्तमम् । बृहतीपुष्पसाहस्राद्रोणपुष्पंविशिष्यते । द्रोणपुष्पसहस्रे
 म्योद्धपामार्गंविशिष्यते । अपामार्गसहस्रेभ्यःकुशपुष्पंविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते । शमीपुष्पसहस्रेभ्यःश्रीमन्नीलोत्प
 लंवरम् । शमीपुष्पबृहत्पुष्पंतुल्यमुच्यते । अपामार्गः अपामार्गपुष्पं । करवीरसमाज्ञेयाजातीवकुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमंसितपञ्चचत
 त्समम् । नागचंपकंपुंनागाधतूरकुसुमाःस्मृताः । तत्समं करवीरसमम् । नागो नागकेशरः । तथा—केतकीचातिमुक्तंचकुंदोयूथीमंदंतिका ।
 शिरीषसर्जवंधूकुकुसुमानिविवर्जयेत् । कुंदंवार्षिकशिवपूजायांभाधेविहितम् । अन्यथानिषिद्धम् । तथा—कंदकानिकंदंभानिरात्रौदेयानिशंकरे ।
 दिवाशेषाणिपुष्पाणिदिवारात्रौचमल्लिका । प्रलेकमुक्तपुष्पेपुदशसौवर्णिकंफलम् । मंत्रान्वितेपुतेष्वेवद्विगुणंफलमिष्यते । विल्वपत्रैरखंडैस्तुशंकरं
 जयेत्कचिद् । सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते । तुलसीविल्वनिर्गुडीजंबूरात्रणकंतथा । पंचविल्वमितिप्रोक्तमर्चयेद्विदुशेश्वरम् । बृहतीकुं
 कुमैर्भक्त्यायोलिंगंसकृदर्चयेत् । गवामयुतदानस्यफलंप्राप्यशिवं व्रजेत् । तथा—अशोकश्चेतमंदारकर्णिकारवकानिच । करवीरार्कमंदारशमी
 तगरकेशरम् । पुष्पैरैर्यथा लाभंयोनरःपूजयेच्छिवम् । सयत्फलमवाप्नोतिदेकाग्रमनाःशृणु । सूर्यकोटिप्रतीकाशौर्विमानैःसर्वकामिकैः ।

दोधूयमानश्चमैःशिवलोकेमहीयते । करवीरोवकश्चैवअर्कउन्मत्तकस्तथा । पालाशोबृहतीचैवतथाचगिरिकर्णिका । तथाकाशस्यपुष्पाणिमंदार
 श्रापराजिता । शमीपुष्पाणिचान्यानिकुंजकःशिखिनातथा । अपामार्गस्तथापर्वाजातीपुष्पंसकोपनम् । चंपकोशीरतरंतरंथावैवनागकेसरम् ।
 पुंनागःकिंकिरातंचद्रोणपुष्पंतथाशुभम् । शिंशपोदुंबरश्चैवजयामल्लीतैवच । पुष्पाणियज्ञवृक्षस्तथाविल्वदलंशुभम् । कुसुंभस्यचपत्राणितथा
 वैकुंकुमस्यच । नीलंचकुमुदंचैवतथारक्तोत्पलानिच । सुरभीणिचसर्वाणिस्थलजान्यंबुजानिच । गृह्णामिशिरसादेवियोभेभक्त्यानिवेदयेत् । केसरो
 वकुलः । किंकिरातःकुण्टकः । सर्वाणीतिनिपिद्धेतरपरम् । वसंततुष्कृतौप्राप्तेसर्वैःपुष्पैर्मनोरमैः । पूजितेतुमहादेवअश्वमेधफलंलभेदितिचचना
 दत्रनिपिद्धैरपिपूजा । सर्वशब्दसंकोचेमानाभावात् निषेधस्यकालांतरेसावकाशत्वाच्च । देवीपुराणे—वैशाखेमासिकर्तव्यापूजापाटलयासदा ।
 सर्वान्कामानवाप्नोतिज्येष्ठपञ्चाचैर्नैःसदा । आपाढेविल्वकह्लारैरीप्सितंलभतेफलम् । नवमल्लिकयापूजानभोमासिमहाफला । कदंबैश्चंपकैरेव
 नभस्येसर्वकामदा । पूजापंकजमालत्याइषेप्युदयदायिनी । शतपत्रिकयापूजाकार्तिकेसर्वकामदा । मार्गेनीलोत्पलैःपूजापैपितुकुब्जकैःसदा । मा
 धेतुकुदकुसुमैरुचकेनचफाल्गुने । शतपत्रैस्तथाचैत्रयोर्चैर्यदिदुशेखरम् । लभतेसर्वयज्ञानांसर्वदानफलंतथा । केदारखंडे—जातीपुष्पमल्लि
 कायाश्चपुष्पंसमोर्गनीलपुष्पंतयैव । तथापुष्पंकुटजंकर्णिकारंकौसुंभाख्यवारिजंरक्तवर्णम् । एतान्येवचपुष्पाणिमध्याह्निलिंगपूजने । रात्रौभो
 गरकान्येवपवित्राणिविशेषतः ।

अथधूपः । शिवपुराणे—गुगुलुंघृतसंतुक्तंशिवेयश्चनिवेदयेत् । रुद्रलोकमवाप्नोतिगाणपत्संचगच्छति । भविष्ये—दधित्थंघृतसं-
 युतंदग्धविल्वमथापिवा । अग्निष्टोमंस्यज्ञस्यफलप्राप्नोतिमानवः । दधित्थःकपित्थः । विल्वंविल्वफलम् । दीपस्तुपूर्वोक्तएव । आदि
 त्यपुराणे—प्रदक्षिणात्रयकुर्वन्शिवस्यायतनेनरः । अश्वमेधसहस्रसृष्टस्यलभतेफलम् । बह्वृचपरिशिष्टे—एकांविनायकेदद्याद्द्वेसूर्येत्री

निशंकरे । चत्वारिकेशवेद्यात्सप्ताश्वत्थेप्रदक्षिणाः । बृहन्नारदीये—एकांचङ्गारवौसप्ततिशोदद्याद्विनायके । चतस्रःकेशवेदद्याच्छिवेत्व
धंप्रदक्षिणम् । पदांतरेपदंन्यस्येत्करोचलनवर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदिध्यानंचतुरंगंप्रदक्षिणम् । लैंगे—सव्यंत्रजेत्ततोऽसव्यंप्रणालंनैवलंघयेत् ।
स्क्रांदे—प्रदक्षिणंप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरं तथा । बृहन्नारदीये—शिवप्रदक्षिणेमर्त्यःसोमसूत्रंनलंघयेत् । प्रदक्षिणाप्रकारस्तु—वृषंचंड
वृषंचैवसोमसूत्रंपुनर्वृषम् । चंडंचसोमसूत्रंचपुनश्चंडंपुनर्वृषम् । प्रतिष्ठाहमाद्रौ—प्राच्यानंदिमहाकालौयाम्येभृंगिविनायकौ । वारुणेष्टु
पमस्कंदौदेवीचंडौतयोत्तरे । त्रैविक्रम्यांस्त्वीशान्यांचंडोक्तः । तत्रैव—वाणालिंगेचलेलौहोसिद्धलिंगेस्वयंभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनचं
डोऽधिकृतोभवेत् । आदित्यपुराणे—लिंगेस्वायंभुवेचरत्नैजसनिर्मिते । सिद्धप्रतिष्ठितंचैवनचंडोधिकृतोभवेत् । तथा—अपसव्यंयतिः
कुर्यात्सव्यंतुब्रह्मचारिणः । सव्यापसव्यंगृहिणोनित्यंशमोःप्रदक्षिणम् । तृणैःकौष्ठैस्तथापणैःपापणैर्वैष्टकादिभिः । अंतर्धानंपुरःकृत्वासोमसूत्रं
तुलंघयेत् । तत्प्रमाणंतत्रैव—प्रासादविस्तारसमानसूत्रसोमसूत्रेदिशिसोमसूत्रम् । सूत्राद्वह्निघनतोनादोपःस्यादोपआभ्यंतरलंघनेन ।
शिल्पपञ्चाग्रे—लिंगमस्तकमध्यात्सूत्रंस्यादाप्रणालकम् । लिंगप्रणालीपुष्टत्वंतावदेवप्रकीर्तितम् । विशेषांपांतरंतत्रैव—सोमसूत्रद्वयं
त्रयत्रयाविष्णुमंदिरम् । अपसव्यंनकुर्वीतकुर्वीतैवप्रदक्षिणम् । केदारखंडे—वृषमांतरितोभूत्वापीठकांतरमेवच । प्रदक्षिणंनकुर्वीतकुर्वन्किल्बिप
माप्नुयात् । कालिकापुराणे—सृष्ट्वाखुरस्यनिर्माल्यंसवासाआहुतःशुचिः । इदमशुचिविषयम् । निर्माल्यंयोहिमद्भक्त्याशिरसाधारयिष्यति ।
अशुचिर्भिन्नमर्यादोनरःपापसमन्वितः । नरकेपच्यतेघोरेतिर्यग्येनौचसंभवेदितिस्क्रांदादितिश्रीदत्तः । अपास्ताएवायंदोपःस्क्रांदे—
शिवनिर्माल्यमोक्तारःशिवनिर्माल्यलंघकाः । शिवनिर्माल्यदातारःस्पर्शस्तेपांहिपुण्यदृष्ट । शिवैकभक्तानंननिषेधः । पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तै
र्धौयैविशेषतइत्यग्निपुराणात् ।—निर्माल्यंधारयेद्भक्त्याशिरसापार्वतीपतेः । राजसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितमित्यादित्यपुराणाच्च ।

लोभातुनधार्यम् । लोभान्नाधयेच्छंभोर्निर्माल्यं न च भक्षयेत् । न स्पृशेदपि पादे न लघ्वेनानारदेति पाद्मात् । अग्निपुराणे—चाणलिंगे च ले
लोहे सिद्धलिंगे स्वयं भुवि । प्रतिमासु च सर्वासु न दोषो भाल्यधारेण । शालग्रामसंसर्गे तु न दोषः । अग्राह्यशिवनिर्माल्यपत्रं पुष्पं फलं जलम् । शालग्राम
मस्य संसर्गस्मिन् सर्वातिपन्नतामिति स्फुटं दद्वारा होक्तः । अस्मार्थः—पंचायतनपूजायां कांडानुसमयपदार्थानुसमयौ विहाय सहैव पंचानां पू
जेन शालग्रामसंसर्गाच्छिवनैवेद्यं भक्ष्यम् । यदा शिवनैवेद्यं पृथक् कृतदानं भक्ष्यमिति ॥

अत्र पुराणार्थप्रबोधे चतुर्धा व्यवस्थोक्ता—द्विजानां निषेधो द्विजानां विधिरित्याद्या । वैदिकतां त्रिकविपयेत्यन्या । दीक्षितादीक्षित
त्रिपयेति तृतीया । ततः सिद्धांतकृतः—ज्योतिर्लिंगविनालिंगं पूजयति मानवः । तस्य नैवेद्यनिर्माल्यमक्षणात्तत्सकृच्छ्रकम् । शालग्रामोद्भवो लिंगो वा
णलिंगे स्वयं भुवि । रसलिंगे तथार्पे च सुरसिद्धप्रतिष्ठिते । हृदये चंद्रकांते च स्वर्णरूप्यादिनिर्मिते । शिवदीक्षावताभक्तेन दंभक्ष्यमिति र्यते । इति भवि
ष्योक्तेः । तथा—चाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांते हृदि स्थिते । चांद्रायणसमज्ञेयं शंभोर्नैवेद्यमक्षणम् । यत्र चंडाधिकारोस्ति न भोक्तव्यं च मानवैः ।
चंडाधिकारो नो गमोक्तव्यं तत्र भक्तिइति तत्रैवोक्तेः ।—निवेदितं यद्देवेशे तच्छेषं चात्मशुद्धये । श्रद्धानो न लोभेन चंडाय ह्यनिवेदितमिति वायुपु
राणाच्च ।—ये वीरभद्रश्रिताः शिवभक्तिपराश्चुलाः । शंभोरन्यत्र देवपुत्रे भक्ता येन दीक्षिताः । ते पामनर्हं मीशस्य तत्प्रसादचतुष्टयमिति शिचपुरा
णाच सामान्यत्रिधिरित्यपरम् । एतैर्विशेषवाक्यैरुपसंहारात्, अन्यथानिषेधानां निरवकाशत्वापत्तेः । यत्तु शिवनिर्माल्यस्पर्शे प्रायश्चित्तं
तदेतदन्यपरम् । यत्तु शिवनैवेद्यमक्षणादेः काम्यत्वात्तत्सकलशिवस्वभक्षणादिनिषेधवाधकत्वमिति तत्र पूर्वोक्तव्यवस्थासंभवात् फलरहितवि
धिः स्नावाच्चेति श्रीभट्टनारायणचरणाः । सिद्धांतशेखरे—धराहिरण्यगोरब्रताग्रौप्यांशुकादिकान् । विहाय शेषनिर्माल्यं चंडे
शायनिवेदयेत् । अन्यदन्नादिपानीयं तावूंलंगंधपुष्पकम् । दद्याच्च दायनिर्माल्यशिवभुक्तं तु सर्वशः । आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभगे तु लक्षकम् ।

धनस्य भक्षणे ते पापादो न लक्ष्मीरिति । निर्माल्ये भक्षिते पादलक्षतः शुद्धिरीरिता । दानं च भक्षणसमंतदर्थतदुपेक्षणे । अकामाङ्गक्षणे यद्वा निर्माल्यस्य जपेत्सुधीः । ब्रह्मपंचकसाहस्रमर्थेन सहितं ततः । कामतो भक्षणे दीक्षाप्रायश्चित्तं चान्यतः । निर्माल्यलघनेन घोरं प्रजपेदयुतं ततः । स्पर्शश्च विक्रयस्य मोविक्रयो भक्षणेन च । स्मृत्यर्थसारे—शैवसौरनिर्माल्यभक्षणे चांद्रम् । अभ्यासे द्विगुणम् । मत्याभ्यासे पतनम् । अन्यनिर्माल्येऽप्यनापद्येव मिति । अत्र—ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तुधारयेत् । तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रतेति स्कांदादशुचि नानाधार्यं किंतु स्वात्वेति स्मार्ताः । अनुपनीतेन न धार्यमिति श्रीदत्तः । शिवदीक्षाह्नौ नैर्धार्यमिति शैवाः । माघमाहात्म्ये पाद्ये—द्रव्यमन्नं फलंतोयं शिवस्नंनस्पृशेत्कचित् । निर्माल्यलघयैव धूपे सर्वतु तस्तिष्ठेत् । हरनाथीये स्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मांगलं विप्रभ्यो विष्णवे च प्रदीयते । रुद्रांगलं मन्त्रौ च देहत्सर्वं तु तक्षणात् । विप्रेभ्यस्त्वथ देयं ब्रह्मणेयं निवेदितम् । वैष्णवं सात्वतेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शांभवं । सौरं शृंगेभ्यः शाक्येभ्यस्तापि नियमि विवेदितम् । वाड्येभ्यस्तु ते देयं गणेशाय निवेदितम् । भूतप्रेतपिशाचेभ्यो यत्तद्दीनेषु निक्षिपेत् । मृगः शाकद्वीपीयो ब्राह्मण इति पंचायतनसारः । विष्णुः—देव्यै निवेदितं कुमार्यै । विष्णवे निवेदितं सात्वताय ब्राह्मणाय वेति । सात्वतो देवलकः । पुराणे—नैवेद्यप्रतिपत्त्यर्थं सात्वतश्चेन्न लभ्यते । ग्रासमात्रं समुद्रतुल्यजले मौवाक्षिपेदिति । यद्वा सात्वतप्रतिपत्तिः साधारणप्रतिमादत्तपरा, सात्वतपूज्यदेवतादत्तपरा वा । यद्यो निरत्तिनैवेद्यं दातुं श्रानवधानतः । दत्तातद्यो निमात्रो तितस्मादेयं तदुत्तमे इति विष्णुरहस्योक्तः उत्तमपदं हीनान्यपरम् । तेनोत्तमजातिनिवेदितं नीचजातिभ्यो न दद्यादित्यर्थ इति पंचायतनसारः । वस्तुतस्तु सात्वतपदं भक्तपरम् । निवेदितं तद्भक्त्या यद्वा ह्युज्जीवास्वयमिति महापुराणात् । सर्वमेतत्साधारणस्यावरप्रतिमादत्तपरं रागप्राप्तपरं वेति गोविंदराजः । अतएव जायालोपनिषदि—रुद्रमुक्तं भुंजीयादित्युपक्रम्य तस्माद्ब्राह्मणाः

१ तामिने युद्धाय । २ वाड्येभ्यः अनुपनीतब्राह्मणेभ्यः ।

शिवनिर्मात्यभक्षयंतोत्तुक्तम् । अत्राक्षांशग्रहात्तदन्यस्यनिषेधः । अतएवपाद्मे—शिवस्यैवतुपूजापिभक्त्याधेयाद्विजातिभिः । विष्णुर्नैवेद्यभक्षणमुक्तं गान्धे—पादोदकपिपेन्नित्यंनैवेद्यभक्षयेद्वरेः । पाद्मे—गौरीप्रतिशिवः—अग्निष्टोमसहस्रैश्चवाजयेयशतैरपि । तत्फलंलभतेदेवि विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् । कौर्मै—मध्याह्नेविधिवत्पूज्यःश्रीविष्णुर्वैष्णवोत्तमैः । नैवेद्यंशिरसानत्वाश्लोकेमेतमुदीरेयत् । यस्योच्छिष्टांश्चिवाच्छतिं ब्रह्माधारऋषयोऽमलाः । सिद्धाद्याश्चहरेस्तस्यवयमुच्छिष्टभोजिनः । इति ।

अथविष्णुपूजा । तदाधारश्चनरसिंहे—अप्स्वग्नौहृदयेसूर्येस्थंडिलेप्रतिमासुच । पदस्वेतेपुहरेःसम्यक्पूजनंमुनिभिःस्मृतम् । सम्यगितिपण्णांशस्त्यम् । एतच्चाधारपरिगणनं नारासिंहेवद्वयमाणपूजाद्वये अर्चनंवक्ष्यामीत्युपक्रम्य तयोरेवोक्तत्वात् । चाराहे—कुण्डलेत्येचमेकश्चित्पेठकश्चित्तुमानवः । पूजयेद्यदिवाचकेममतेजोशर्मभवम् । चक्रेशालग्रामशिलाचक्रे । तथा—पद्मेसंपूजनंशस्तंशस्तंचैवतु स्थंडिले । सर्वश्रसंप्रतिष्ठापिपूजामश्रस्त्वहंततः । पाद्मे—कुत्वाताम्रमयेपात्रेयोर्चयेन्मधुसूदनम् । फलमाप्नोतिपूजायाःप्रत्यहंशतवार्पिकम् । आभारचित्रोपेचिधिशेषमाह—हविषाग्नौजलेषुर्ष्यैर्मनसारविमंडले । ध्यानेनहृदयेवाह्वैर्गंधैःस्थंडिलादिषु । शौनकः—उत्तमा हरिपूजाप्नुमध्यमास्थंडिलेवौ । अधमाप्रतिमादीतुपूजासात्रिविधामता । भागवते—सूर्योश्रिर्ग्राक्षणागावोवैष्णवःखंमरुजलम् । भूरात्मासर्वभूतानिभद्रपूजापदानिमे । सूर्येतुविद्ययात्रय्याहविषाग्नौयजेतमाम् । आतिथ्येनचविभ्राग्रेयोष्वंगयवसादिना । वैष्णवेबंधुसत्कृत्याहृदिखेध्या ननिष्ठया । स्थंडिलेनहृदयेर्भोगीरात्मानमात्मनि । क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषुसमत्वेनयजेतमाम् । पाद्मे—अग्निहोत्रंहृतंतेनदत्तापृथ्वीससागरा । येनार्चि तोहरिधमेकेशालग्रामसमुद्भवे । शालग्रामशिलारूपीयत्रतिष्ठतिकेशवः । तत्रदेवाःसुरायक्षाभुवनानिचतुर्दश । शालग्रामसमीपितुक्तोशमात्रंसमं

१ महणादुक्तत्रिपितिसिद्धन्यपरा । अतएवतत्रैवेद्यभक्षणमुक्तपुराणेगुणदेवि इतिपाठ ।

ततः । कीटक्रोपिमृतोयातितद्विष्णोः परमंपदम् । मनोधृतिर्धारणास्यात्समाधिर्ब्रह्मणिस्थितिः । अमूर्तौचेत्स्थिरानस्यात्ततोमूर्तं विचिंतयेत् । चतुर्विंशतिमूर्तिः स्याच्छालिग्रामशिलास्थितः । द्वारकादिशिलासंस्थोऽधेयः पूज्योयवाहरिः । तत्रैव—मौक्तिकं च प्रवालं च पद्माक्षंतुलसीमणीन् । जगपूजनवेलायां धारयेद्यः स वैदिकः । इति ।

अथ केशवादिचतुर्विंशतिस्मृतयः । तत्र योपदेवः—केविगोवादापुहपेप्रजाच्युकुममात्रिना । वाधोनृहसानि श्रीपशाञ्चोगविगपे च । अस्यार्थः—केशवविष्णुगोविंदवामनदामोदरपुरुषोत्तमहृषीकेशउपेंद्रप्रद्युम्नजनार्दनान्युतकृष्णमधुसूदनमाधवत्रिविक्रमनारायणवासुदेवाधोक्षजन्सिंहहरिसंकर्षणानिरुद्धश्रीधरपद्मनाभानां क्रमेण मूर्तयोभिधीयन्ते । तत्र केशवे श्वातशंखात् च गेचक्रगदे इत्यर्थः । शिष्टे भुजपद्ममथास्तिद्धम् । इदं दक्षिणोर्ध्वकरप्रभृतिप्रादक्षिण्येन ज्ञेयम् । दक्षिणोर्ध्वकरक्रमादिति हेमाद्रिवचनात् । तथा च दक्षिणोर्ध्वभुजे शंखः । वामोर्ध्वभुजे चक्रं वामाधो हस्ते गदा दक्षिणाधः पद्मम् । विष्णौ वामोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । गोविंदे वामाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । वामने दक्षिणाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । विपरीतंगचे इत्यर्थः । दामोदरे दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रगदाचक्रपद्मानि । दक्षिणोर्ध्वपांचजन्यमधस्तात्तु कुशेशयं । स व्योर्ध्वकौमुदीदेवी हेति राजमयः स्थितम् । अनिरुद्धस्य भेदोऽयं दामोदर इति स्मृत इति ह्यश्रीर्पंपंचरात्रात् । पुरुषोत्तमे वामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदा हृषीकेशे वामाधः प्रभृतिशानि । उपेंद्रे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । श्वातगपे गदापद्मे इत्यर्थः । शिष्टे च क्रममर्थात् । प्रद्युम्ने दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदा चक्रपद्मानि । जनार्दने वामोर्ध्वप्रभृतिशानि । अच्युते वामाधः प्रभृतिशानि । कृष्णे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । विपरीतंगे इत्यर्थः । दक्षिणोपरिशंखं चक्रं चाधः प्रदृश्यते । वामोर्ध्वपांचजन्यस्य गदाचाधोऽप्यवस्थिता । मधुसूदननामायं भेदः संकर्षणस्य चेति ह्यश्रीर्पंपंचरात्रात् । मधुसूदने दक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखपद्मगदाचक्राणि । माधवे वामोर्ध्वप्रभृतिशानि । नारायणे दक्षिणाधः प्रभृतिशानि । श्वातचपे चक्रपद्मे इत्यर्थः शिष्टे गदा

ऽर्थात् । वासुदेवेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रपद्मगदाः । अधोक्षजेवामोर्ध्वप्रभृतितानि । नृसिंहेवामाधःप्रभृतितानि । हरौदक्षिणाधःप्रभृतितानि । विपरीतपंचदल्यर्थः । संकर्षणो गदाशंखपद्मचक्रधरः स्मृतः । एताश्चभूर्तयोज्ञेयादक्षिणाधःकरक्रमादितिसिद्धार्थसंहितोक्तः । संकर्षणेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखपद्मचक्रगदाः । अनिरुद्धवामोर्ध्वप्रभृतिताः । श्रीधरेवामाधःप्रभृतिताः । पद्मनाभेदक्षिणाधःप्रभृतिताः । अत्रमूलंहेमाद्रिकाशीखंडशिवाचनचंद्रिकादौज्ञेयम् । वाराहे—शक्तित्रयंमत्स्यकूर्मवराहदशकंनच । अर्च्यमितिपूर्वेणसंबन्धः ।

पंचायतनपूजासारेपाद्यो—स्वमंत्रेणबुधैःपूज्यःस्वकैर्ध्यानैःस्वमुद्रया । शालग्रामेनयनियमइत्युक्तंस्कांदे—पूज्यानिजनैरेवमंत्रैःस्वखेष्टभूर्तयः । शालग्रामात्मकेरूपेनियमोनैवविद्यते । भारते—यामेवदेवतामिच्छेदाराधयितुमव्ययाम् । सर्वोपायैःप्रयत्नेनसंपूजयतुसद्विजान् । लंके—शालग्रामशिलाग्रेतुयच्छ्राद्धंक्रियतेनृभिः । तस्यब्रह्मातिकंस्थानंतृप्ताश्चपितरोदिवि । पाद्यो—स्कंधेकृत्वातुयोध्वानंवहतिशिलनायकम् । तेनव्यूढंभवेत्सर्वैलोक्यंसचराचरम् । कृतार्चनानाहरेर्नपित्रार्थमुनिसत्तम । गयायांपिण्डदानंतुकृतंतेनपदेपदे । यमुदिश्यहरेःपूजाक्रियतेमुनिसत्तम । उद्धृतो नरकाहुःखात्सयातिपरमंपदम् । पित्रार्थमपिक्रियमाणाविष्णुपूजासव्येनैव एकादशाहशय्यादिदानवत् । स्कांदे—शालग्रामनमस्कारःशाठ्येनापीहयैःकृतः । मद्भक्ताअपितेनैवमानंमस्यंतुमानवाः । हलायुधेपाद्यो—अपिपापसमाचाराःकर्मण्यनधिकारिणः । शालग्रामार्चकावैश्यनैवयांतियमालयम् । शालग्रामोद्भवंदृष्टान्यस्तद्विजनाधिप । नैवेक्षितुंशुक्लवंतिसर्वेतेयमर्किकराः । हयग्रीवपंचरात्रे—चांडालमघपस्पर्शदूषितावह्निनाथवा । अपुण्यजनसंसृष्टाविप्रक्षतजदूषिता । पुनःसंस्कारःशालग्रामस्थमहापूजेतिशिष्टाः । पदार्थादर्शोब्राह्मो—खंडितेस्फुटितेदग्धेभ्रष्टेमानविवर्जिते । यागहीनेपशुस्पृष्टेपतितेदुष्टभूमिषु । अन्यमंत्रार्चितेचैवपतितस्पर्शदूषिते । दशस्वेतेपुनोचक्रुःसंनिधानंदिवौकसः । यागः पूजा । पशुर्गर्दभादिः । अर्चाभंगादावुपवासःकार्यः । नराज्ञोवैष्णवेश्रीयात्सुरार्चाविह्वेतथेतिचि

पुण्यमर्चयेत् । सिद्धांतशेखरे—चौरचांडालपतितोदक्यादेःस्पर्शनेसति । शवाद्युपहतेचैवप्रतिष्ठापुनराचरेत् । पंचरात्रे—अंगादंगादिसंघातेप्रतिष्ठापुनराचरेत् । पूजाभावेविशेषमाहबौधायनः—पूर्वप्रतिष्ठितस्याबुद्धिपूर्वकमेकरात्रं द्विरात्रमेकमासं वार्चनादिविच्छेदे शूद्रजनसल्लुपसर्गजलेऽधिवास्य श्रोमूतेद्वौकलशावधिसास्यैकंपचगव्येनपूरयेदपरं शुद्धोदकेनाथस्नपयेदष्टशतमष्टाविंशतिवाकलशैः पुरुषसूक्तेनमूलमंत्रेणच ततःपुण्याणिदत्त्वायथासंभवंसंपूज्यगुडादनंनिवेदयेद्बुद्धिपूर्वमर्चनादिविच्छेदयेवमिति । शालग्रामस्थावरव्यावृत्त्यर्थपूर्वप्रतिष्ठितस्येत्युक्तम् । बुद्धिपूर्वविच्छेदेऽप्युनःप्रतिष्ठा—द्रव्यवत्कृतशौचानां देवतानां भूयःप्रतिष्ठापनेन शुद्धिरिति शुद्धिविवेकेचिष्णूक्तेरितिकेचित् । तत्र । तत्रापिबौधायनोक्तविधिसत्वात् । चिष्णूक्तिस्तुमद्यादिस्पर्शपरा मासद्वयाधिकविच्छेदपरावा । अर्चादिपदंलिंगस्याप्युपलक्षणम् ॥

चंद्रिकायांनारदः—शृण्वंतुमुनयःसम्यक्शुश्रूषोत्तमपूजनम् । स्नात्वायथोक्तविधिनप्राञ्जुखःशुद्धमानसः । स्वशाखोक्तक्रियांकृत्वाहुत्वाचैवाग्निहोत्रकम् । कुर्यादाराधनंविष्णोर्देवेदेवस्यचक्रिणः । बौधायनः—अथातोमहापुरुषस्यपरिचर्याविधिर्व्याख्यास्यामः । स्नात्वाशुधिःशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयेत् सहपुण्योदेकेनमहापुरुषमावाहयेदोभूः पुरुषमावाहयामि । ॐ भुवःपुरुषमावाहयामि । ॐ स्वःपुरुषमावाहयामि । ॐ भूर्भुवःस्वःपुरुषमावाहयामीत्यावाह्य । आयातुभगवान्महापुरुषइत्यथस्वांगेतेनाभिर्नंदयति स्वागतमनुचागतं भगवतेमहापुरुषायैतदासनमुपकृत्प्रमत्तांभगवान्महापुरुषइत्यत्र कूर्चददातिभगवतेयं कूर्चोर्ध्वमययिष्वृद्धरितस्तंजुपस्वेत्यत्रस्थानासनानिकल्पयति अग्रतःशंखायकल्पयामि चक्रायदक्षिणतो गदायैकं वनमालायैकं पश्चिमतः श्रीवत्सायगरुतमते । उत्तरतः श्रियैसरस्वत्यै पुष्पैस्तुष्ट्यै । अथसावित्र्यापात्रमभिमन्त्र्यप्रक्षाल्यत्रिरपःपवित्रमानीयसहपवित्रेणादित्यं दर्शयेदोमित्यादितस्तासां त्रीणिपदाविचक्रमेइतिपाद्यं प्रणवेनार्घ्यमहाव्याहृतिभिर्निर्माल्यं व्यपोह्योत्तरतोविष्वक्सेनानयनमइत्यथैनंस्नपयत्यापोहिष्टे

तितिसुभिर्ब्रह्मज्ञानं वामदेव्यर्चायज्ञः पवित्रेणेत्येताभिः यङ्गिः क्षययित्वा द्विस्तर्पयति । केशवं तर्पयामि नारायणं माधवं गोविंदं विष्णुं
 मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं हृषीकेशं पद्मनाभं दामोदरं । इत्यथैतानि वक्ष्ये श्लोपवीताचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दे-
 त्या व्याहृतिभिः प्रदाक्षिणमुदकं परिपिच्येदं विष्णुरिति गंधतद्विष्णोरिति पुष्पं इरावतीत्यक्षताः सा विध्या धूपमुद्दीप्य स्वेति दीपं देवस्य त्वाहस्ताभ्यां भगवते
 महापुरुषाय जुष्टं च रं निवेदयामीति नैवेद्यं । अथ केशवादिद्वादशनामभिर्नमो नैतैः पुष्पाणि दत्त्वा शंखाय नमश्चक्राय नमो वनमालायै नमः श्री
 वत्साय नमो गुरुत्मेतनमः श्रियै नमः सरस्वत्यै नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमोऽयं शिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणान्स्वमात्मानं चालं कृत्यै नमस्तुभ्यजुः सामाथर्वमिः स्तु-
 तिभिः स्तुवंति । ध्रुवसूक्तं पुरुषसूक्तं चान्यांश्च वैष्णवं मंत्रानित्येके ॐ भूर्भुवः सुवः सुवः सुवः पुरुषमुद्रासयामि ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्रासयामीत्युद्रास्य । प्रयातु भगवान्महापुरुषो
 मेन हविपातु सो हरिः पुनरागमनाय पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वग्रावावाहनविसर्जनेन यागवावाहनविसर्जनवर्जसमानं महत्स्वस्त्यथानमित्याह
 भगवान्यौ धाय नः । ध्यानमुक्तं चंद्रिकायां नारसिंहे—ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जातसंनिविष्टः । केयूरवान्मक-
 रकुंडलवान्किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः । शिवा च न चंद्रिकायाम्—ह्रीर्विरंचंदं कुण्डलगर्भं कुंभं मुरम् । सेव्यकंचजटामांसीवैष्णवं
 तदुदीरितम् । ह्रीर्विरंचालकम् । मुरं मोरहरीति प्रसिद्धम् । अथ पुष्पाणि—चंद्रिकामदनपारिजातयोर्नारसिंहे—दशदत्त्वासुवर्णा
 नियत्फलभतेनरः । तत्फलं लभते विष्णोर्द्रोणपुष्पप्रदानतः । द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः स्वादिरं पुष्पमुत्तमम् । स्वादिरात्पुष्पसाहस्राच्छमीपुष्पं विशि-
 ष्यते । शमीपुष्पसहस्राद्विविल्वपत्रां विशिष्यते । विल्वपत्रसहस्राद्विचकुलं पुष्पमुत्तमम् । चकुलात्पुष्पसाहस्रां ब्रह्मावर्तं विशिष्यते । नद्यावर्तसहस्रे
 भ्यः करवीरं विशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्यः पालाशं पुष्पमुत्तमम् । पालाशपुष्पसाहस्रात्कुशपुष्पं विशिष्यते । कुशपुष्पसहस्राद्विवनमाला

विशिष्यते । वनमालासहस्राद्विचंपकापुष्पमुत्तमम् । चंपकापुष्पसाहस्रादशोकपुष्पमुत्तमम् । अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवंतीपुष्पमुत्तमम् । सेवंतीपुष्पसाहस्राद्रोजुकापुष्पमुत्तमम् । गोजुकापुष्पसाहस्रान्मालतीपुष्पमुत्तमम् । मालतीपुष्पसाहस्रात्संध्यारक्तंतुपुष्पकम् । संध्यारक्तसहस्राद्विकुंदपुष्पंविशिष्यते । कुंदपुष्पसहस्राद्विमल्लिकापुष्पमुत्तमम् । मल्लिकापुष्पसाहस्राज्जातीपुष्पंविशिष्यते । जातीपुष्पसहस्रेणयोमालासंप्रयच्छति । विष्णवेविधिवद्भक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच । वसेद्विष्णुरेश्रीमान्विष्णुतुल्यपराक्रमः । इति ।

अथद्वात्रिंशदपराधाः । वाराहे—भुक्त्वातुपरकीयान्नंतत्परस्तन्निवर्तकः । प्रथमश्चापराधोयंधर्मविघ्नायजायते १ अभुक्त्वादंतकाष्ठंचयस्तुमागुप्तसर्पति । अपराधोद्वितीयोयंधर्मविघ्नायजायते २ कृत्वामैथुनसंयोग्यस्तुमांस्पृशतेनरः । तृतीयमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३ स्पृष्ट्वारजसलानारीमस्त्रात्वायःप्रपद्यते । चतुर्थमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ४ स्पृष्ट्वातुमृतकंचैवअसत्कारकृतंतुवै । पंचमंचापराधंतंनक्षमामिवसुंधरे ५ स्पृष्ट्वातुमृतकंयधनाचम्यस्पृशतेहिमाम् । षष्ठंतंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ६ ममार्चनस्यकालेतुपुरीपेंयस्यगच्छति । सप्तमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ७ त्यक्त्वातुममशास्त्राणिवाक्यमन्यत्प्रभापते । अष्टमंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ८ ममैवार्चनकालेतुयस्त्वसत्यंप्रभापते । नवमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ९ अविधानेनमांस्पृश्यमामेवप्रतिपद्यते । दशमश्चापराधोयंमचाप्रियकारकः १० सक्रोधोमेस्पृशेद्वात्रंचित्तंकृत्वाचलाचलम् । एकादशंचापराधंनसहिव्येवसुंधरे ११ अकर्मण्यानिपुण्याण्यस्तुभामुपकल्पयेत् । द्वादशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १२ यस्तुरक्तेनवक्षेणकौसुमेनोपगच्छति । त्रयोदशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे १३ अंधकारेतुमांदेवियःस्पृशेतकदाचन । चतुर्दशंचापराधंकल्पयामि

. १ विष्णुपदे इति पाठः ।

वसुंधरे १४ यस्तुकृष्णेनवखेणमकर्मणि कारयेत् । पंचदशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १५ अथौतेनचवखेणयस्तुमाशुपसर्पति । षोडशं त्रपराधं
 तंकल्पयामिवसुंधरे १६ स्वयमन्नंचयोदद्यादज्ञानाचमाधवि । सप्तदशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १७ यस्तुमत्स्यांश्चमांसांनिभक्षयित्वोपसर्पति ।
 अष्टादशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १८ जालपादंभक्षयित्वायस्तुमांप्रतिपद्यते । ऊनविंशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १९ दीपंस्पृष्ट्वातुयोदेविममकर्म
 णि कारयेत् । विंशकंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २० इमशानंयस्तुवैगत्वामामेवप्रतिपद्यते । एकविंशापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २१ पिण्याकं
 भक्षयित्वातुयोमामेवाभिगच्छति । द्वाविंशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २२ यस्तुवाराहमांसांनिभक्षयित्वोपसर्पति । अपराधंत्रयोविंशंकल्पया
 मिवसुंधरे २३ सुरापीत्वातुयोमर्त्यः कदाचिदुपसर्पति । अपराधंचतुर्विंशंकल्पयामिवसुंधरे २४ सुक्त्वाकुसुंभशाकचयस्तुमाशुपसर्पति ।
 अपराधंचविंशंकल्पयामिवसुंधरे २५ परप्रावरणेनैवयस्तुमाशुपसर्पति । षड्विंशमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे २६ नदेवान्नपितृनिद्वानवान्नयस्तुभक्ष
 येत् । सप्तविंशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे २७ उपानहौचप्रपदेतथार्चायांचगच्छति । अपराधमष्टाविंशंकल्पयामिवसुंधरे २८ शरीरमंडयित्वा
 तुयोमामाप्नोतिमाधवि । ऊनत्रिंशापराधंतंत्वंविजानीहिमेदिनि २९ अजीर्णेनसमाविष्टोयस्तुमाशुपसर्पति । त्रिंशकंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३०
 गंधपुष्पाण्यदत्त्वातुयस्तुधूपंप्रयच्छति । एकत्रिंशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे ३१ विनातूर्यादिशब्देनद्वारस्योद्घाटनंमम । महापराधंजानीयाद्वात्रि
 शंतंममप्रिये ३२ ॥ कृष्णभट्टीये प्रकारान्तरेणद्वात्रिंशदपराधाः—तिर्यक्पुंड्रधरोमूत्वाहकृत्वादेवतार्चनम् । याचितैःपत्रपुष्पाद्यैर्यः
 करोतिममार्चनम् । अग्रक्षालितपादोयःश्रविशेन्ममदिरम् । ममदष्टेरभिमुखतांवूलचर्वयेच्चयः । ममार्चामासुरेकाल्यःकरोतिविमूढधीः ।
 अवैष्णवस्यपक्वांत्रयोमहंविनिवेदेत् । दिनांतरितपक्वांत्रयन्महंविनिवेदेत् । अमौनीचर्मलिप्तांगो
 मत्पूजांविदधाति यः । वातमूत्रनिरोधेनमत्पूजांविदधाति यः । कृत्वावातमनाचम्यतथाप्रावृत्यकंबलम् । पीठासनोपविष्टः सन्पूजयेद्वा निरासनः ।

मृन्मयेष्टूदहनदीपयः कुरुते चने । मत्पूजको न कुरुते तत्तु पूजां च दामनीम् । मत्पूजको शिवे द्वेपी शिवभक्तश्च मां द्विपेत् । भूताष्टम्योर्न कुरुते न कंन हरि
चासरम् । अपूजयित्वा विघ्नेशमसंभाव्य कपालिनम् । कुक्षोपत्क्रमं कुरुते त्रिकालार्चनविमकुत् । वामहस्ते च मां कृत्वा स्वापायेद्यदि मूढधीः । इति
प्रकारांतरेण द्वात्रिंशदपराधा उक्ताः । परब्रह्मं परपरीधानं । कुसुंभशुक्तिः कुरवकपुष्पभक्तिः । एषु मत्प्रेयकं प्रायश्चित्तं तत्रैव — संवत्सरस्य मध्ये
चतीर्थैकके मम । कृतोपवासः स्नानेन गंगायां शुद्धिमाप्नुयात् । मथुरायां तया चैव सा पराधः शुचिर्भवेत् । स्कां दे अवंती खंडे — जागरे द्वाद
शीरात्रौ पठेद्यस्तुलसीस्तवम् । द्वात्रिंशदपराधांश्च क्षमते तस्य केशवः । तुलसीस्तवोन्नतरत्ने ज्ञेयः ।

अथ चिह्नविशेषेण शालग्राममूर्तेषु । पादौ — चक्राकारेण रेखासायनरेखा मयी भवेत् । समुदर्शन इत्येवंख्यातः पूजाफलप्रदः । उपर्य
धश्च चक्रे द्वातिदीर्घगुले विलम् । मध्ये च रेखालं चैकासच दामोदरः स्मृतः । यस्य दीर्घमुखं पूर्वकथितैर्लक्ष्मणैर्युतम् । रेखाश्च केसराकारानारसिंहोमतो
हिंसः । वाराहाकृतिराभुगश्चक्रे स्वास्त्रलंकृतः । वाराह इति संश्लोको वामनो च दरोपमः । गरुडः स तु विज्ञेयश्चतुश्चक्रे जर्जनादनः । हयग्रीवो यथा द्वारारे
खाढ्याया शिला भवेत् । तथा सौम्याद्भयग्रीवः पूजितो ज्ञानदो भवेत् । चतुश्चक्रः सूक्ष्मद्वारो वनमालां किंतोदरः । लक्ष्मीनारायणः श्रीमान्भुक्तिमुक्तिफल
प्रदः । कूर्माकाराच चक्रां काशिला कूर्मः प्रकीर्तितः । एवं मत्स्यादयो ज्ञेयाः शालग्राममानीषिभिः । अनंतचक्रैर्वहुमिथि ह्यैरप्युपलक्षितः । अनंतः स तु वि
ज्ञेयः सर्वपूजाफलप्रदः । चक्रं च केवलं यत्र प्रपन्नो न सह संयुतम् । केवलवनमालावाहरिर्लक्ष्म्या सह स्थितः । विदिशुदिशु सर्वसुखस्योर्ध्वदृश्यते सुखम् ।
पुरुषोत्तमः स विज्ञेयो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः । दृश्यते शिखरे लिंगं शालग्राममसमुद्भवम् । स च योगेश्वरो नाम ब्रह्महत्यां व्यपोहति । आरक्तपद्मनाभाख्यं पद्म
च्छत्रसमन्वितम् । तुलस्यापूजयेन्नित्यं दक्षिणं स्त्रीश्वरो भवेत् । वामपार्श्वे तथा चैव तदक्षिणे । दक्षिणावर्तचक्राच वनमाला विभूषिता ।
या शिला कृष्णसंज्ञा सा धनधान्यसुखप्रदा । नारदः — द्वारदेशे समे च क्रे दृश्यते नांतरीयके । वासुदेवः स विज्ञेयः शुक्लाभश्चातिशो मनः । नानाव.

'पौलनंतः स्यान्नामभोगेनचिह्नितः । अनेकमूर्तिसंयुक्तः सर्वकामफलप्रदः । प्रद्युम्नः सूक्ष्मचक्रस्तु पीतदीप्तिस्तथैव च । शिखरं छत्रवह्नुलं दीर्घाकारं
 तु यद्भवेत् । अनिरुद्धस्तु नीलामोर्वलुङ्घ्यातिशोभनः । रेखात्रयंतु तद्द्वारेष्ठपद्मेन लङ्घितम् । शिवनाभिरिति लब्ध्या तंत्रदेशे व्यवस्थितम् । तच्छैव
 विष्णुवत्तीर्थशालग्रामसमुद्भवम् । नाभौ लिंगेन युक्तवागर्तेन च तथा पुनः । शिवनाभिरिति लब्ध्या ताभ्युक्तिमुक्तिप्रदायिका । यवमात्रंतु गतस्याधवा
 धं लिंगमुच्यते । वासुदेवमयं क्षेत्रं लिंगं शिवमयं शुभम् । तस्मात्तद्धारिते क्षेत्रे पूजयेच्छक्राच्युतौ । पांचज्यां किताया तु पद्मेन गदया युता । तत्र
 श्रीः प्रत्यहं तिष्ठेत्सदा संपदमादिशेत् । शालग्राममयी मुद्रा संस्थिता यत्र कुत्रचित् । वाराणस्यायवा धिक्वयं संताडोजनत्रयम् । एकमूर्तिर्नैव पूज्या
 गृहिणा वृद्धिभिच्छता । अनेकमूर्तिसंपन्ना सर्वकामफलप्रदा । अन्येऽपि भेदा ग्रंथगौरवाद्गोक्ताः । गोविंदराजीयेस्कांदे—खिगधासिद्धिकरी
 मंत्रे कृष्णा कीर्तिददाति च । पांडुरापापदहनी पीता पुत्रप्रदायिनी । नीला च दिशेते लक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी । रूक्षा चोद्वेगदानित्यं वक्रादारिद्र्यदा
 यिका । दुःखदा सा तु विज्ञेयानारसिंहितैव च । बहुचक्रा मुखं विनावहुचक्रा । अन्यथा त्रिविक्रमानंतपूजा विरुध्यते । यथा यथा शिलासूक्ष्मा त
 था तथा महत्फलम् । तथा चामलकी तु ल्यासूक्ष्मा चातीव या भवेत् । तस्यामेव शिलायां तु श्रिया सहस्रवसेद्धरिः । कपिलो नारसिंहश्च प्रयुचक्रः सुशोभनः ।
 प्रत्यक्षं येष पूज्यस्तु अन्यथा विभ्रदो भवेत् । इदं सकामपरम् । निष्कामेन शालग्रामशिलामात्रं पूज्यम् । यैके चिच्चैव पापाणां विष्णुचक्रेण मुद्रिताः ।
 ते पांसां दर्शनमात्रेण मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैरिति चाराहत् । खंडितं द्रुपितं भग्नं पाशैर्भिन्नं सुभेदितम् । शालग्रामसमुद्भूतं शैलं दोषावहं न हीति पाद्मोक्तेः ।
 शालग्रामशिलामात्रं पूजनीया स च क्रकेति वाराहच । यत्तुल्यं भग्नं न पूजयेदिति तत्र लंघनं चक्रम् । भग्नं भग्नचक्रम् । चक्रेतरप्रदेशं भग्नस्यापि पू
 ज्यत्वम् । शिलारूपी रामाश्रोक्ता चक्ररूपी जनार्दन इति चिष्णुपुराणे चक्ररूपेण हरिसाक्षिच्योक्तेः ।

पूज्यशालग्रामसंख्योक्ता हेमाद्रौ । साकाम्येति काश्चित् । ततः कामनाश्रवणात् । मानसो ह्यासे पाद्मवाराहयोः—यः पुनः

पूजयेन्नयाशालग्रामशिलाश्रतम् । उपित्वासुहरेलोकैचक्रवर्तिहजायते । शिलाद्वादशभौवैश्यशालग्रामसमुद्भवाः । विधिवत्पूजितायेनतस्य
 गुण्यं दामिते । कोटिद्वादशलिङ्गैस्तु पूजितैः स्वरूपं कजेः । यत्साद्वादशकल्पेपुदिनैर्नेकेनतद्भवेत् । स्कां दे—प्रत्यहंद्वादशशिलाः शालग्रामस्य यो
 जयेत् । द्वादशशिलाः शिलायुक्ताः सर्वैर्कुण्डमहीयते । लङ्गे—ततोयद्दीर्घचर्यतिशालग्रामशिलास्तु यः । नहिब्रह्मादयो देवाः संख्यां जानन्ति
 तत्कले । स्मृत्यन्तरे—शालग्रामाः समाः पूज्या विमानकदाचन । समेपुनद्वयं पूज्यं विपमेज्वेकएवहि । विपमेज्वेकएवज्यः समेद्वेपद्वि
 नर्जयेत् । प्रयोगपारिजातेस्कां दे—एवंलक्षणसंपन्नामयाचिताधर्मा । उत्तमासातुविज्ञेयापारंपर्यक्रमगता । फलपुण्यैश्चतत्स्थानंशा
 त्त्रग्रामोन्नंहरिम् । ऐहिकामुष्मिकार्थोयममदेहियुक्तम् । इत्युक्त्वापादयोः पुण्यं दत्त्वाचग्रणिपत्यच । गुरुः पुण्यफलैः सार्धं गृहीत्वा पूजितं हरिम् ।
 दत्ताण्युपां नलिभूयान्छांतिस्तु शिवं त्विति । स्कां दे—शालग्रामशिलायास्तु मूल्यं यः कुरुते नरः । विवेक्ताचानुमंताचयः परीक्षानुमोदकः । सर्वेते
 नरहेमांति यावदामृतसंप्तम् । त्याज्याः शिला उक्तास्तत्रैव—तिर्यक्चकापरित्याज्यावद्धचक्रातयेवच । क्रूरापि संपरित्याज्यास्फोटारूक्षात
 येन । कुरूपानिगुरास्याचक्रालविक्रालिका । कपिलावेषमानाचवृतासाकर्धुरातया । आसनेचलनाभग्रामहास्थूलाविगर्हिता । आस
 नेमुष्टिरस्यास्तु गजेर्नेकेन संयुता । दर्दुरावहुचक्राचलप्रचक्राप्यथोमुखी । छिद्रादग्धासुरक्ताचवृहचक्रातिभीषणा । बहुरेखासमायुक्ताभ
 ग्रचक्रातयेन । दीर्घचक्रापरित्याज्याष्टचक्राविशेषतः । मस्तकास्याहचक्राचवज्र्याक्षिताः सदाधुयैः । क्रूरदंष्ट्रासमायुक्तास्फोटानुदुदसं
 युता । अनिरान्दुष्कृतांयातिरस्यालिभंतुचंदनम् ॥ इति ॥

अथयारचतीचक्रमहिमा । प्रह्लादसंहितायां हलायुधेच—शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वादशशिला । उभयोः संगमोयत्रमुक्तिस्त
 न्नसंसारः । गिलेतिविशेषोर्केनां शिचक्राणां पूज्यता । प्रयोगपारिजातेस्कां दे—संवत्सरंतुयः कुर्यात्पूजास्पर्शनदर्शने । विनासां ख्येनयो

मेनमुच्यतेनाग्रसंशयः । चक्रसंख्यायास्तन्नामानिप्रह्लादसंहितायाम्—एकःसुदर्शनोद्दाम्यालक्ष्मीनारायणःपरः । त्रिभिस्त्रिविक्रमोना
मचतुर्भिश्चजनार्दनः । पंचभिर्वासुदेवःस्यात्पद्भिःप्रद्युम्नउच्यते । सप्तभिर्वलदेवश्चअष्टाभिःपुरुषोत्तमः । नवभिश्चनवव्यूहोदशभिर्दशसूक्तिकः ।
एकादशाऽनिरुद्धोवैद्वादशद्वादशात्मकः । अत ऊर्ध्वपरमात्मासुखंयच्छतिपूजितः । अग्निपुराणे—चैक्रीदशभिर्युक्तोहृषीकेशउदाहृतः ।
अत ऊर्ध्वमनंतःस्यात्पूजितो नंतकामदः । श्रुताःस्निग्धाःशिलाःपूज्याअच्छिद्राश्चसुसंयताः । सुखदाःसमचक्राश्चविपमादुःखदाःस्मृताः ।
सुदर्शनाद्यास्तुशिलाःपूजिताःसर्वकामदाः । एकः एकचक्रः । गालवः—वर्तुलाचतुरष्टाचनराणांचसुखप्रदा । प्रह्लादसंहितायाम्—
कृप्यामृत्युप्रदानिलंकपिलाचभयावहा । रोगातिर्कुपरादद्यात्पीतावित्तिविनाशिनी । धूम्राभावित्तनाशायभग्नभार्याविनाशिका । सच्छिद्राचत्रिको
णाचतथाविपमचक्रिका । अर्धचंद्राकृतियार्तुपूज्यास्तानभवंतिहि । एकचक्रविपयेविशेषोपञ्चस्तत्रैव—एकचक्रोविशेषोस्ति तंविशेषंतुव
चम्यहम् । शुक्लीलंतथारक्तंद्विवर्णंचत्रिवर्णकम् । यद्येकचक्रेस्युरेवंतेपांसंज्ञानिवोधमे । पुंडरीकःप्रलंबग्नोरामोवैकुण्ठएवच । विष्वक्सेनइतिब्रह्मन्
तेपांपूजाफलंशृणु । मोक्षमृत्युविवादंचदारिद्र्यमक्षतंतथा । पाद्मवाराहयोः—द्वेचक्रेद्वारकायास्तुनार्च्यसूर्यद्वयंतथा । विष्णुधर्मे—
चक्रांकमिथुनंपूज्यनैकंचक्रांकमर्चयेत् । इति ।

तज्जलादिमहिमास्कांदे—शालग्रामोद्भवोदेवोयत्रद्वारवतीभवः । उभयोःस्नानतोयेनब्रह्महत्यानिवर्तते । हेमाद्रौस्कांदे—कुंकुमंच
दनंपत्रनैवेद्यंचफलंजलम् । शालग्रामशिलालग्रंतीर्थकोटिशताधिकम् । पाद्वे—सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः । शालग्रामशिलालोयैर्योभि
पेकंसमाचरेत् । गौतमांधरीपसंवादे—हरेःस्नानीयशेषंतुजलंयस्योदरोस्थितम् । अंधरीपत्रप्रणम्योच्चैःपादपांसुप्रगृह्यताम् । जन्मप्रभृतिपापा
नांप्रायश्चित्तयदीच्छसि । शालग्रामशिलाचारिपापहारिनिपेव्यताम् । येतुद्वादश्यत्पत्न्येतीर्थपानाम्नानाद्भोजनस्थानीयंतन्मत्त्वोपवासदिनेश्राद्धादे

धप्रोक्तनेच्छन्तिप्राताः । तस्यशरीरशुद्ध्यर्थत्वात् । गारुडे—जलनयेपांतुलसीविमिश्रपादोदकं चक्रशिलासमुद्भवम् । नित्यं त्रिसंध्यं स्रुवते हया
त्रं सग्रेतधर्मवहिष्कृतानराः । आह्निकप्रदीपे—सूतकेभृतकेवापि आशौचं नैव विधत्ते । येषां पादोदकं मूर्ध्नि प्राशनं ये च कुर्वते । अंतकालेऽप्यस्य
हृदीयेपादयोर्जलम् । सोऽपि तद्गतिमाप्नोति सदाचारैर्वहिष्कृतः । वाराहे विष्णुपूजाप्रकरणे शृद्धं प्रकृत्य—चरणाभृतपानेन सर्वपापक्षयो भवेत् ।
अत्रकोचिच्छालग्रामोदके वग्राह्यं न चक्रांकोदकमित्याहुः । तत्र । विष्णुपादोदकं यस्य मुखे शिरसि विग्रहे । इति नृसिंहपुराणात् । शालग्राम
मशिलातोयमस्थिचक्रशिलाजलम् । मिश्रितं तत्पित्रेद्यस्तु देहेशिरसि धारयेत् । तस्य चक्रांकितो देहो भवत्येव न संशयः । तीर्थपानविधिर्गारुडे—
शालग्रामशिलातोयमपीत्यायस्तुमस्तके । प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महत्यासमं स्मृतम् । शालग्रामशिलातीर्थेऽपि चेतो यं करेण तु । अज्ञानादेदं वंशोक्तं ज्ञाना
ददं समाचरेत् । विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्मा घनाशनम् । तदेवाष्टगुणं पापं भूमौ विदुनिपातनात् । भक्तिचंद्रोदये—आयसे च तथा कां
स्येकाष्ठेवालाबुके तथा । उद्धृत्य पादसलिलं करे कृत्वा मुखे क्षिपेत् । अदत्त्वा तु पिबेत् तोयं रौरेवेन केवसेत् । करेण तीर्थपानं तत्पानोत्तरं च जलपानं न कार्यं
मित्यर्थः । चिप्रपादोदकग्रहणमुक्तं काशीखंडे—निःस्पृहाः सोमपायैव विप्रपादोदपाश्रये । तस्मै तमल्पियाभक्तास्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहाः ।
श्रद्धावीजो विप्रपादांबुसिक्तइति । तत्र पूर्वविप्रपादोदकं ग्राह्यं ततः शालग्रामशिलोदकमिति शिष्टाः । स्कांदे—कृत्वा पादोदकं शंखैर्वैष्णवानां
हात्मनाम् । यद्ददाति तिलैर्मिश्रं चांद्रायणफलं लभेत् । ग्रहणं मंत्रोहलायुधे—अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णोः पादोदकं
पीत्वा शिरसाधारयाम्यहम् । इति श्रीभगवद्गीतायामष्टात्मजमकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता चारुलेख्या विधिः ।

अथ वैश्वदेवः । तत्राधिकारिण आह चंद्रिकायां संवर्तः—ततः पंचमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः । ततो विवाहानंतरमिति मदनपा
रिजातः । शंखः—पंचयज्ञविधानं च गृहीय ज्ञं न हापयेत् । शृद्धं स्याप्यधिकार इत्युक्तं प्राक् । नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञ इति याज्ञवल्क्योक्तेः ।

नक्षीजुहुयान्नानुपेतइतिआपस्तंबोक्तेश्च स्त्रीणांनाधिकारः । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—स्त्रीवालश्चकारयेदितितद्विधापरम् । यदपिस्मृति
 सारे—स्नातकोपब्रह्मचारीपृथक्वैश्वदेवंकुर्यादिति । तन्न । भैक्षेणवर्तयेन्नित्यमितिमनूक्तेर्ब्रह्मचारिणःपाकामावात् पंचमहायज्ञाधिकारेऽहीति
 पदश्रवणाच्च नत्वेनमग्निहवनबलिहरणयोनिर्युज्यादिति । शौनकः—स्नातकेनापितत्कार्यंपृथक्पाकोभवेद्यदि । दानप्रस्थस्याप्यधिकारः ।
 अत्र वैश्वदेवमकृतवैश्वदेवाद्धंकुर्यादनधिकइतिविशिष्टोक्तेरनघोरप्यधिकारः । शौनकः—पुत्रोभ्राताथवापत्नीशिव्योदासोबलिहरेत् । मदनरत्ने-
 ऽन्निः—पुत्रोभ्राताथवाऋत्विक्शिव्यश्चशुरमातुलः । पत्नीश्रोत्रिययाज्याश्चदद्यास्तेवलिकर्मणि । प्रतिनिधयइत्यर्थः । अतोवलवेचप्रतिनिधिरिति
 मदनरत्ने । वलिपदवैश्वदेवोपलक्षणमितिपृथ्वीचंद्रः । अन्यैस्तुकारयेदेतानातुरोपिस्थश्चन्द्रिजः । सूतकाधैस्त्वशुद्धात्मानकुर्वान्नचका
 रयेदिति होमोपीतिचंद्रिका । एतत्प्रवासादिपरमिति चंद्रिकामदनरत्नयोः । ऋत्विक्साहचर्यात्साग्निकपरमित्याचारादर्शः । नक्षी
 जुहुयादित्यापस्तंबोक्तेः । पत्नीबलिकुर्यान्नहोममितिपृथ्वीचंद्रः । सायंत्वन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेदितिमनुस्मृतेरुपलक्षणत्वात्पद्या
 अपिहोमइतिपृथ्वीचंद्रः । वस्तुतस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वविकल्पः । स्वयंत्वैवान्यावद्बृहवसन्बलिहरेदपिवान्योब्राह्मणइति गोभिलोक्तेः ।
 निरग्नेस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वमेवैश्वदेवइत्याचारादर्शः । बौधायनः—प्रवासंगच्छतोयस्यगृहेकर्तानविद्यते । पंचानांमहताभेपांसयज्ञैःसहग
 च्छति । प्रवासेकुस्तेचैतदधदन्नमुपपच्यते । नचेदुत्पद्येतन्नतुअङ्गिरेतान्समापयेत् । मिताक्षरायांनारदः—भाट्टणामविभक्तानामेकोधर्मः
 प्रवर्तते । विभागेसतिधर्मोपिभवेत्तेषांपृथक्पृथक् । चंद्रोदयेमरीचिः—बहवःस्युर्यदापुत्राःपितुरेकत्रवासिनः । सर्वेस्वानुमतंकृत्वाज्येष्टेनै
 वतुयत्कृतम् । द्रव्येणचाविभक्तेनसर्वैरेवकृतंभवेत् । एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनम् । एकंभवेद्विभक्तानांतदेवस्याद्गृहे । आश्वला
 यनः—वसतामेकपाकेनविभक्तानामपिप्रभुः । एकस्तुचतुरोयज्ञान्कर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् । वाग्यज्ञपूर्वकानित्यतद्वृणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः ।

अतएवचतुरइत्युक्तम् । एकपाकेनवसतामविभक्तानामितिकश्चित् । तत्र अस्याविभक्ताविभक्तस्यसाधारणत्वात् विभक्तानामित्यस्यानुवादकत्वेनसं
कोचकत्वायोगाच्च अविभक्तैःपुसंस्पृष्टैवेकेनापिकृतंतुवेतिव्यासोक्तेश्च । अतःपाकैक्यएवाविभक्तानांयज्ञैक्यम् । नचैवंकदाचित्पाकभेदेभे
दापत्तिः । वसतामित्यनेनबहुकालिकपाकैक्योक्तेः । यद्येकस्मिन्कुलेबहुधान्नपच्येत गृहपतिमहानसादेवतद्वलितंत्रकुर्वीतेतिगोभिलोक्तेश्च ।
यत्त्वविभक्तस्यभ्रात्रधिकारेगोभिलः—यस्यत्वेपामग्रतोन्नसिद्धेत्सतियुक्तमग्नौकृत्वाग्रब्राह्मणायदत्त्वाभुंजीतेतितत्कनिष्ठभ्रातुःकदाचित्पाकभेदे
ज्ञेयमितिपृथ्वीचंद्रः । नियुक्तंभोज्यमन्नं । अग्नौकृत्वाहुत्वेत्यर्थः । इदमपिप्रथममन्नसिद्धौज्येष्ठनकृतेवैश्वदेवपश्चात्कनिष्ठस्यपाकभेदेतेनाहुत्वे
वभोक्तव्यम् । अयंचान्नप्रक्षेपस्तूष्णीमित्युक्तं चंद्रोदये । देशांतरगमनेपाकभेदेत्वेकपाकेनवासाभावात्पृथग्वैश्वदेवः । अविभक्ताविभक्तावा
पृथक्पाकाद्विजातयः । कुर्युःपृथक्पृथग्यज्ञान्भोजनात्प्राग्दिनेदिने । इति प्रयोगपारिजातेआश्वलायनोक्तेः । आतृणामविभक्ता
नांपृक्षपाकोभवेद्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथगितिवाक्यमेतद्विषयकमेव । नचेदंनिर्मूलम् । अन्येतु—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटांड
प्रमाणकम् । अन्नमग्नौसंप्रढ्यत्वाकित्विपानुप्रमुच्यते इतिजीवत्पितृकनिर्णयेकुक्कुटांडप्रमाणान्नप्रक्षेपइत्याहुः । पाकासाध्येतुजपोपवासादाव
विभक्तानांपृथगाधिकारः । पृथगप्येकपाकानांब्रह्मयज्ञोद्विजन्मनां । अग्निहोत्रंसुरार्चाचसंध्यानित्यंपृथग्भवेदितिप्रयोगपारिजातेआश्व
लायनोक्तेः । यत्तु—एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनमेकमिति तत्रदेवार्चनंवैश्वदेवइतिपृथ्वीचंद्रः । आतृणामविभक्तानांपृथक्पाकोभवे
द्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथक् । इतिवाक्यमेतद्विषयमेव । नचेदंनिर्मूलंएकपाकेनवसतामित्यादिवाक्यनिचयेनविभक्तानामपि
पाकभेदंपंचयज्ञभेदानुक्तेरविभक्तानामपिपाकभेदंपंचयज्ञभेदोक्तेरन्वयव्यतिरेकाम्यांपाकभेदस्यैवंपंचयज्ञाभेदानुष्ठानेप्रयोजकत्वात्पूर्वोक्तवचननि
चयविरोधाभावाच्च । यत्त्वेकेनापीतितत्पाकभेदेइतिव्यप्रतीमः । पूज्यदेवतामूर्तिभेदेइतिवच्यम् ।

अथ वैश्वदेवकालः । तत्रनिरग्निनानित्यश्राद्धोत्तरं सकार्यः । दद्यादहरहः श्राद्धं ० इत्युक्त्वा वैश्वदेवश्च गृह्यगौत्रिधिपूर्वकमिति मनूक्तः । पितृभ्यो यमनुष्येभ्यो दद्यादहरहर्द्विजदितिकाल्यायनेन श्राद्धोत्तरं मनुष्ययज्ञोक्तै वैश्वदेवोत्तरं नित्यश्राद्धमिति पक्षद्वयचंद्रोदये उक्तं । आहिताग्निना श्राद्धात्प्राक्कार्यं इत्युक्तं मदनरत्ने । श्राद्धांतरे तु वृद्धगौतमः—पितृश्राद्धमकृत्वा तु वैश्वदेवं करोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृणां नोपतिष्ठते । एतदनधिकपरम् । श्राद्धालागे व कुर्वीत वैश्वदेवं च सामिकः । एकादशाहिकं मुक्त्वा तनद्येतद्विधीयते इति । एकादशाहिकपदं त्रेतश्राद्धोपलक्षणमिति मदनरत्ने यद्बहुचपरिशिष्टे । स्मात्तो ग्निरनग्निश्चाग्नौ करणोत्तरं ब्राह्मणविसर्गोत्तरं वा कुर्यात् । आद्यउक्तो हेमाद्रौ ब्रह्मांडे—वैश्वदेवाहुतेरावर्वा ब्राह्मणभोजनात् । जुहुयाद्भूतयज्ञादिश्राद्धं कृत्वा तु तत्स्मृतम् । भूतयज्ञो वलिः । श्राद्धं प्रक्रम्य मनुः—ततो गृहवर्लिकुर्यादिति धर्मो व्यवस्थितः । बलिपदं वैश्वदेवोपलक्षणार्थमिति तु कर्कः । क्काकादिबलिपरमिति दिवोदासः । विकिरमित्यन्ये । द्वितीयाय उक्तो हेमाद्रौ भविष्ये—पितृन्संतर्प्य विधिवद्बलिं दद्याद्विधानतः । वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् । चलिं ये अग्निदग्धा इति दीयमानम् । तृतीयोऽप्युक्तस्तत्रैव—कृत्वा श्राद्धं महाबाहो ब्राह्मणांश्च विसृज्य च । वैश्वदेवादिकं कर्म ततः कुर्यान्नराधिप । एतदनभिपरम् । यदा श्राद्धं पितुः कश्चित्कर्तुमिच्छत्यनग्निमान् । वैश्वदेवं तदा कुर्यान्नृषे च श्राद्धकर्मणि । वृद्धावादौ क्षये चान्ते मध्ये जुहुति पार्वणे । एकोद्विष्टतथा च तै वैश्वदेवो विधीयत इति हेमाद्रौ स्मृतिसारात् । मेघातिथिरप्येवं । वृत्तिकृत्ता विसर्जनांतं श्राद्धमुक्त्वा उच्छेषणं त्विति मनुवाक्यो दाहरणाद्बहुचानां श्राद्धांतैरेव वैश्वदेवः । मध्यपक्षस्तु यच्छालाया मुक्तस्तच्छालीयपर इति बोधेवः । स्मृतिसारे—बलिकारादयोऽपि बहुस्तुत्युक्त्वा त्सर्वेषां विसर्जनांतै वैश्वदेव इति मे निरे । सामितैस्त्रिरीयाणां तु सर्वत्रादौ वैश्वदेवः । पंचयज्ञाश्चादावंते चेति सुदर्शनभाष्ये दिवोदासी ये स्मृतिः—याजुषाः सामगाः पूर्वमप्ये श्राद्धं तु बहूचाः । अथर्वापाकशेषेण वैश्वदेवे विधिः स्मृतः । याजुषसामगौसाग्नी । इतरौ निरग्नी । सर्वशास्त्रि

नामनमिकानामप्रागेवेतिदिवोदासः । तत्रपिण्डदानात्पूर्ववैश्वदेवपक्षेभिन्नः । पितृपाकात्समुद्धृत्यवैश्वदेवंकरोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृ
णानोपतिष्ठतइतिपैठीनसिस्मृत्युतः । पितृसंवधश्चापिण्डदानात् । श्राद्धोत्तरंतुश्राद्धशेषेणपाकांतरेणच—श्राद्धंनिर्वत्यविधिवद्वैश्वदेवा
दिकंततः । कुर्याद्विधांततोदधाद्धंतकारादिकंतत इतिपैठीनसिस्मृत्युतः । द्वितीयस्ततःशब्दःश्राद्धशेषपरइतिहेमाद्रिः । नित्यश्रा
द्धंतुश्राद्धशेषेणपाकांतरेणवा । ततो नित्यक्रियांकुर्याद्भोजयेच्चततोऽतिथीन् । पृथक्पाकेनैत्यकमितिहेमाद्रौमाकंडेयपुराणात् ।
एकादशाहश्राद्धेतुपृथक्पाकेनैव । एकोद्विष्टेतुशेषेणब्राह्मणेभ्यश्चउत्सृजेदितिदेवलोक्तः । एकोद्विष्टमहैकोद्विष्टमितिहेमाद्रिः । दार्शवैश्वदेव
योरेकःपाकइतिकर्कहरिहरौ । तन्न । पित्रर्धनिर्वेत्पाकंवैश्वदेवार्थमेवच । वैश्वदेवो न पित्रर्धनदार्शवैश्वदेविकम् । दार्शशब्देनतद्विकृतयो
युगादिमन्वादयइतिहेमाद्रिः ॥ ॥

अथपाकः । सस्यंपल्यवाकार्यः । आश्रमधर्मविरोधेनतंडुलान्वाप्रातःपल्यैदद्यात्स्वयंवाधिश्रयेदिति चंद्रिकायांशंखलित्वितोक्तः ।
आपस्तंबः—आर्याप्रयतावैश्वदेवाद्यकर्तारइतिछंदोगपरिशिष्टे । पत्नीभूतप्रवचनेयधसंनिहिताभवेत् । रजोरागादिनातत्रकथंकुर्वतिया
ञ्जिकाः । महानसेनवाकुर्यात्सवर्णांतांप्रवाचयेत् । प्रणवाद्यपिवाकुर्यात्कालायनवचोयथा । ज्ञातातपः—नैवेद्यार्थंपृथग्भांडेस्नातापत्नीपचेतथा ।
वैश्वदेवार्थमन्यस्मिन्व्यंजनानिपृथक्पृथक् । एकस्मिन्वाप्यशक्तौचेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवंततःशिष्टाह्वासस्यवचनंयथा । विष्णुपदंयजनी
योपलक्षणमितिपृथ्वीचंद्रः । माधवीयेपिनारसिंहकौर्मयोः—गौरुपेणचसूक्तेनततोविष्णुंसमर्चयेत् । वैश्वदेवंततःकुर्याद्विलिकर्मतथैवच ।
चंद्रिकामाधचभागावतटीकासुचैवं । इदंवहृचभिन्नपरम् । तमेववैश्वदेवशेषेणकुर्यान्वास्यशेषेणवैश्वदेवंकुर्यादितिचहृचपरिशिष्टात् ।
केचित्सर्वतुपूर्ववदितिमाकंडेयपुराणात् देवयज्ञादीनामेकःपाकइतिहेमाद्रिः । मदनरत्नेतुसर्वेषांपृथक्पाकः । पितृयज्ञस्यवापृथक्पाक

इत्युक्तम् । मनुः—वैवाहिकमौकुर्वीतगार्हकर्मयथाविधि । पंचयज्ञविधानंचपत्तिर्देनादिनीमपि । काशीखंडेष्वेवम् । मदनरत्नेपरि
शिष्टे—प्रवसेदाहिताग्निश्चेत्कदाचित्कालपर्ययात् । यस्मिन्नग्नौभवेत्पाकोवैश्वदेवस्तुतत्रैव । शातातपः—लौकिकेवैदिकेवापिहुतोत्सृष्टज
लेक्षितौ । वैश्वदेवस्तुकर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये । वैदिकेस्मार्ते । अग्न्यसंभवेभूम्यादावितिष्टुद्धपराशरः । अभावादग्निहोत्रस्यतथाचावसय
सच । यस्मिन्नग्नौपचेदन्नंतत्रहोमोविधीयते । सर्वाधानिपरमिदमितिचंद्रिका । आपस्तंबः—औपासनेपचनेवापङ्गिराधैःप्रतिभंश्रहस्तेनजु
हुयादिति । पचनः सर्वाधानिपरइत्युक्तंन्द्राप्येअंगिराः—शालाग्नौतुपचेदन्नलौकिकेवापिनित्यशः । माधवीयेदेवलः—चांडालान्न
रमेध्याग्नेःसूतिकाग्नेश्चकार्हिचित्र । पतिताग्नेश्चिताग्नेश्चनशिष्टैर्ग्रहंस्मृतम् । अत्रायंनिष्कर्षः—आपस्तंबस्यस्मार्तेलौकिकेवापिपाकेस्मार्तेएवहोम
स्तदभावेलौकिके । बह्वृचस्यतुपचनेलौकिकेवापाकः । स्मार्तेपचनेलौकिकेवाहोमइतिवृत्तिः । देशांतरस्थितौवाशाकलहोमः । छंदोगानामप्येवम् ।

स्मार्तेपाकपक्षेविशेषः कर्मप्रदीपे—प्रातर्होमंचनिर्वत्यसमुद्धृत्यहुताशनम् । शेषंमहानसेकृत्वातत्रपाकंसमाचारेत् । तमग्निपुनराह
त्यशालाग्रावेवनिक्षिपेत् । ततोस्मिन्वैश्वदेवादिकर्मकुर्वीतदंद्रितः । शुद्धेणवैश्वदेवलौकिकेन्नैकार्यइत्यपराकमेधातिथिः—शूद्राचारशि
रोमणौतु त्रैवर्णिकानामग्न्यभावेजलादेरुक्तत्वाच्छूद्रस्यापिजलादावित्युक्तम् । एतत्सायंयातश्चकार्यम् । सायंयातवैश्वदेवःकर्तव्योवलिकर्मच ।
अनश्रतापिसततमन्यथाकिल्बिषीभवेदितिचंद्रिकायांकात्यायनोक्तेः । प्रातःशब्दोमध्याह्नपरः । पूर्वोद्धोवैदेवानांमध्याह्नोभनुष्याणामि
तिश्रुतेः । अनश्रतापीत्युक्तेरेकादश्यादावपिपक्वंचंदकार्यमिति नारायणवृत्तिः । इदमपिबह्वृचपरम् । अन्योयांतुतंडुलादिनातदभावेज
लेन । नचेदुत्पद्यतेन्नंतुअद्विरेतान्समापयेदितिबोधायनोक्तेः । दधिघृतादितुबह्वृचान्यपरम् । पक्वाभावेप्रवासेचतंडुलानोपधीस्तथा । दद्या
दधिघृतंवापिंकंदमूलफलानिच । योजयेद्देवयज्ञादौजलेवापसुवाजलमितिचंद्रोदयेवचनात् । पक्वाभावइतिशुद्धोपवासपरमितिचंद्रोदयः ।

एतेनैकादश्यावैश्वदेवोनकार्यइतिवदन्तः परास्ताः । अत्रकोचिन्त—स्नात्वागृहसमागत्यवैश्वदेवंसमाचरेत् । प्रातरेवद्विरावृत्याकुर्याद्वासहतद्विजः । सायंवायदिभुंजीयात्तत्कृत्वाजात्वपिस्वयमितिप्रयोगपारिजातेआश्वलायनस्मृतेः । द्वितीयभोजनाभावेपिसायंकालिकवैश्वदेवससायंवानुष्ठानं प्रातर्वैलाहुः । पितृचरणास्तुआश्वलायनवाक्येयदिभुंजीयादित्युक्तेः सायंवैश्वदेवोद्वितीयभोजनेसत्येवप्रातर्द्विरावृत्तिस्तुप्रातःपाकैवसायंपुनर्भोजने । यदिभुंजीयादित्यस्यतत्रापिसंबंधात् । पुनःपाकमुपादायसायमप्यवनीपते । वैश्वदेवनिमित्तंवैपल्लयासार्धवर्लिहरेत् । तत्रापिशपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनमितिचिष्णुपुराणाच्च । वैश्वदेवंतथारात्रौकुर्याद्वलिहर्तितथा । महतःपंचयज्ञांस्तुदिवैवेत्याहधर्मविदितिमदनपारिजातेजमदग्निवाक्ये—तदासायंचप्रातश्चजुहोतीत्यादिवत्समुच्चयोधकत्वशब्दाद्यभावाच्च सायंप्रातरिति तुकातीयपरमित्याहुः । वस्तुतस्तुनित्यवष्टुतस्यसूत्रोक्तससायंकालिकस्यकादाचित्कत्वेमानाभावात् वैश्वदेवद्वयाकरणेप्रायश्चित्तश्रवणात् दिवाचारिभ्यइति लिगाच्च दिवास्यभारंभइतिवृत्तेश्च यथाकथंचित्सायंप्रातरनुष्ठानंयुक्तं । असतिवाधकेऽतिसंकोचस्यायुक्तत्वादिति युगपद्वैश्वदेवपक्षेसहपदश्रवणात्प्रातस्तनसंपूर्णवैश्वदेवंकृत्वासायंकालिकवैश्वदेवकरणेसहपशूनालभतइतिवत्सहत्वयाधात् पूर्वहोमौततोपलीततःपितृयज्ञाविति । आपस्तंयानांवैश्वदेवप्रथमारंभेविशेषउक्तो धर्मप्रश्नश्चैश्वदेवंचतुर्दशमहोभवतीतिज्ञात्वादंपल्योद्वादशाहमधःशय्याब्रह्मचर्यक्षारलवणवर्जनत्रयोदशेहन्युपवासश्चतुर्दशेहनिवैश्वदेवःस्थालीपाकंकृत्वागृहपाकाद्वाहविष्यान्नमादायजुहुयादितिचंद्रोदयेबृहत्पराशरेणान्नसंस्कारोक्तेः, अहरहःकुर्यादितिपुरुषार्थत्वावगतेश्च । अन्नस्यचात्मनश्चैवसंस्कारार्थतदिष्यतइतिमदनरत्नेशौनकोक्तेश्च । यत्तुचंद्रिकायांपरिशिष्टम्—श्रोपितोप्यात्मसंस्कारंकुर्यादेवाविचारयन्नितितदुभयार्थत्वेप्यविरुद्धम् । आश्वलायनवृत्तौमदनरत्नेस्मृत्यर्थसारेचैवम् । तत्रस्विष्टकृद्वक्ष्येपार्शेऽन्नसंस्कारता । यत्त्वद्यौहूयेतेनैवेत्युक्तेः त्यागार्शेपुरुषार्थता । चंद्रिकामिताक्षरयोस्तुपुरुषार्थत्वमेवो

क्तं दृचनविरोधाच्चित्तम् । व्यासः—वैश्वदेवं प्रकुर्वीत स्वशाखाविहितततः । संस्कृतान्नैश्च विविधैर्हविष्यैर्व्यजनान्वितैः । इदं धतृचान्यपरं । वज्रिय
 त्वाविशेषाच्च शुद्धेनान्नैकेवलमिति शौनकोक्तेः, हविष्याहविष्यपाकेहविष्येणैव सिद्धस्य हविषस्य जुहुयादित्याश्वलायनोक्तेः । हविष्या
 णि टोडरानंदे स्मृतौ—हैमंतिकं सितस्विन्नं धान्यं मुद्रास्ति लायवाः । कलायं कुनीवारावास्तु कंहिलमोचिका । पष्टिकाः कालशाकं च मूलकं केमुकेत
 रत् । कंदः सैधवसामुद्रेलवणे दधिसर्पिकी । पयो जुद्धतसारं च पनसाम्प्रहरीतकी । पिप्पली जीरकं चैव नागरं चैव त्रिंतिणी । कदली लवली धात्री फलान्य
 गुडमैक्षवम् । अतैलपकं मुनयो हविष्याणि प्रचक्षते । सर्पिः पयश्चात्र गव्यम् । अतैलपकमित्युक्तानामेव विशेषणमिति व्रतहेमाद्रिः । हैमंतिकमि
 ति वार्पिकव्यावृत्तिः । सितमिति श्यामव्यावृत्तिः । अस्विन्नमिति खिन्नव्यावृत्तिः । युगपत्क्रमेण बाहविष्यद्वयपाकेन्यतरेण । यद्येकस्मिन्काले
 ब्रीहियैवैः पच्येतान्यतरस्य जुहत्वा हुतं मन्येत । यद्येकस्मिन्काले पुनः पुनरन्नं पच्येत सकृदेव वलिकुर्वीतेति गोभिलोक्तेः । अहविष्यान्नमात्र
 पाके फलादिना वैश्वदेवः कार्यः । अहविष्यं त्वसंस्कृतमेव भोज्यमिति केचित् । योपणभट्टस्तु गृहमेधिनो यदशनीयं तस्य होमावल्यश्च स्वर्गपुष्टि
 संयुक्ता इत्यापस्तंबोक्तेरहविष्येणापि होममाह । शृतफलाहारे तेनैव वैश्वदेवो न तं हुलादिना ।—अजानन्यो द्विजो नित्यमहुत्वात्ति शृतहविः ।
 णितुं देवमनुष्याणामृणयुक्तः सयात्यध इति चंद्रोदये वृद्धपराशरोक्तेः, अशृतफलाहारे तेनैव पूर्वोक्तापस्तंबोक्तेः । शुष्कोपवासे तं हुलादिना ।
 —पकाभावे प्रवासे च तं हुलानौपधीस्ताथा । दद्यादधिघृतं चापि कंदमूलफलानि वा । योजयेद्देवयज्ञादौ जले वापत्सु वा जलमिति चंद्रोदये वचनात् ।
 पकाभाव इति शुद्धोपवासपरम् । प्रवासे त्वनियमः । क्षारादिमिश्रहविष्यपाके तु बोधायनः—अंगारान्भस्ममिश्रांस्तु निरुह्योत्तरतो व्रतु ।
 जुहुयद्वैश्वदेवार्थं यदिक्षारादिमिश्रितम् । वृद्धपराशरः—स्वगृहोक्तविधानेन जुहुयाद्वैश्वदेविकम् । हविष्यस्य द्विजोऽभावे यथा लाभं शृतं
 हविः । फलं वायदि वा मूलं रं संवायदि वा पयः । पक्वान्नप्रतिग्रहेऽपि तेनैव वैश्वदेवः । तस्य पाकाप्रयोजकत्वात् वृत्तिः कृत्याकप्रयोजकतामाह ।

शुद्धलब्धेन वैश्वदेवादिनकार्यम् । आमंशद्रस्ययत्किञ्चिच्छ्रद्धिकं प्रतिगृह्यते । तत्सर्वभोजनायालं नित्येनैमिचित्केन चेति पट्टत्रिंशन्मतात् ।
 दृष्टपराशरः—जुहुयात्सर्पिषाम्यक्तं गव्येन पयसापिवा । कृतेन गोविकारेण तिलतैलेन वा पुनः । संश्लेष्य पयसा वापि नानक्तं जुहुयादपि ।
 वैश्वदेवे निषिद्धद्रव्यमुक्तं काशीखंडे—निष्पावान्कोद्रवात्मापाक्कलायां क्षणकांस्त्यजेत् । तैलपक्वं च पक्वान्नं सर्वलवणयुक्त्यजेत् ।
 तथापरात्र संस्पृष्टयेति । क्षारलवणमूर्परलवणमिति कल्पतरुः । व्यासः—जुहुयात्सर्पिषाम्यक्तं तैलक्षारविवर्जितम् । क्षाराश्चाग्नेये—
 तिलमुद्गादतेशिब्यं सस्ये गोधूमकोद्रवौ । चीनकंदेवधान्यं च शमीधान्यं तथैक्ष्वम् । स्विन्नधान्यं तथा पयं मूलक्षारगणः स्मृतः । जुहुयाब्जं जनक्षारवर्ज्यं
 मग्नं हुताग्ने । व्यंजननिषेधो हविः परः केवलव्यंजनपरोवा । हविष्यव्यंजनान्वितैः पूर्वोक्तैः । चीनकं कलायः । चतुर्विंशतिमते—
 पयोदधिघृतैः कुर्याद्द्वैश्वदेवं लुवेण तु । हस्तेनाद्वादिभिः कुर्यादद्भिर्जलिना जले । अत्र भूस्कारादि न भवतीति दृष्टिः कर्कश्च । मार्कंडेये—
 संपूजयेत्ततो वह्निं दद्याच्चानुतयः क्रमात् । हविः परिमाणमुक्तं प्राक् । चंद्रोदये स्मृतिः—उत्तानेन तु हस्तेन अंगुष्ठाग्नेण पीडितम् । सह
 तांगुलिपाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्द्विः । बह्वृचपरिशिष्टे—नात्र पाकं त्रिसंज्ञं हविष्यमधिश्चित्याद्भिः श्लोकोदगुद्वासाग्नेः प्रत्यग्रदर्भे पुनिधाय स
 व्यपाणि तलं हृदये न्यस्य सकृदवदाय जुहुयादं ते च परिसमुद्घातपयुक्ष्य पर्यहू नोक्षणे अपि वानकुर्वतीति । शौनकः—त्रिधा विभज्य सिद्धान्त्रिः श्रो

१ पाकं त्रयं द्रव्यमाचार्हं रित्यादि । २ अधिश्चित्याग्नेरुपरिकृत्वा ।

क्ष्यपुरतः स्थितम् । काशीखण्डे—पृष्टोदिवीतिभन्नेनपर्युक्षणमथाचरेत् । एषोहिदेवमन्त्रेणकुर्याद्बहिचसंमुखम् । तथादेवकृतस्याद्याजुहु
 याचपडाहुतीः । यमायतूष्णीमेकांचतयास्विष्टकृदाहुतिम् । अग्निः—साग्निकः पितृयज्ञाद्बालिकर्मसमाचरेत् । अनग्निहुतशेषेणवर्लिका
 कर्तुंलिहरेत् । नरयज्ञादतेनास्त्रिनग्नेस्तुमहामखः । हुत्वाकाकवलिरव । वसिष्ठः—अनग्निकस्तुयोविप्रः सोऽन्नंव्याहृतिभिः स्वयम् ।
 हुत्वाशाकलमन्त्रैश्चाशिष्टाद्भूतवर्लिहरेत् । व्यासः—शाकलेनविधानेनजुहुयाद्यौकिकेऽनले । व्यस्ताभिश्चव्याहृतिभिः समस्ताभिस्ततः परम् ।
 पङ्क्तिंवक्तृत्वेतिमन्त्रवर्ज्यथाक्रमम् । अयंविधिः कातीयपरइतिकेचिन् । निरग्नेरपितृससूत्रोक्तएवहोमः । जयंतकृष्णभट्टीययोस्तुव्या
 हृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्जुहुयादित्युक्तम् । मनुः—वैश्वदेवस्यासिद्धस्यगृह्येभौविधिपूर्वकम् । आभ्यःकुर्यादेवताभ्योब्राह्मणोहोममन्वहम् ।
 अग्नेः सोमस्यचैवादौतयोश्चैवसमस्तयोः । विश्वेषांचैवदेवानांधन्वंतरयएवच । कुहैचैवानुमत्यैचप्रजापतयएवच । सहद्यावापृथिव्योश्चतथा
 स्विष्टकृदाहुतिः । विष्णुपुराणे—अपूर्वमग्निहोत्रंचकुर्यात्प्राग्ब्रह्मणेततः । प्रजापतिसमुद्दिश्यदद्यादाहुतिमादरात् । गृह्येभ्यः कश्यपा
 यायततोनुमतयेक्रमात् । अयमेववैश्वदेवः शूद्रसेतिशूद्राचारशिरोमणिः । मनुक्तइतिकौमुदीराघवानंदतीर्थीच । शूद्रस्यशाक
 लमन्त्रोक्तदेवतानामाहोमइतिगोविंदराजः । पाकयज्ञैः स्वयंयजेतत्येकेइतिगौतमोक्तेः स्वयंकरणविकल्पः शूद्रसेतिहरिहरः । पाकयज्ञाः
 प्रयोगपरिजातेहेमाद्रौच । आसुरेभ्यः प्रहीणेभ्यः शिशुभ्योयच्चदीयते । वैश्वदेवंतत्कुर्याच्छ्रद्धार्थंयच्चपच्यते । इति ।

अभ्यभूतपशुः । मनुः—एवंसम्यगवहिर्हुत्वासर्वदिक्षुप्रदक्षिणम् । इंद्रांतकाण्यतीदुभ्यः सानुगेभ्योचलिहरेत् । मरुद्भ्य इतिद्वारिहरेद
 न्नाभ्यश्चापि । पनस्पतिभ्य इत्येवंमुसलोत्खलेहरेत् । उच्छीर्षकेऽथैकुर्याद्भद्रकाल्येतुपादतः । ब्रह्मवास्तोष्पतिभ्यांतुवास्तुमध्यंचवर्लिहरेत् ।

१ शूद्रकृतमितिपाठः । २ भागीयोगेभ्योभ्यामिति । ३ अमयेस्विष्टकृतेस्वाहेति ।

विश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योवल्लिमाकाशउत्क्षिपेत् । दिवाचारिभ्योनक्तनुक्तंचारिभ्यएवच । पृष्ठवास्तुनिकुर्वीतवल्लिसर्वानुभूतये । पितृभ्योवल्लिशेषंतुस
 र्वदक्षिणतोहरेत् । शुनांचपतितानांचश्वपचांपापरोगिणाम् । वायसानांकृमीणांचशनकैर्निक्षिपेद्भुवि । सायंत्वन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रंवल्लिहरेत् ।
 वैश्वदेवंहिनामैतत्सायंप्रातर्विधीयते । यजमानतत्पुत्रादीनामसन्निधौपत्नीवल्लिहरोदितिकल्पतरुः । द्रवंचमुसलोत्खल्योः । मुसलोत्खलेक्षि
 स्वातत्रैकोवल्लिरितिसर्वज्ञनारायणः । युक्तंचैतदेवलाघवात् । मुसलोत्खलोद्देश्यत्वात्प्रत्युद्देश्यंवल्लिक्षेपविधेर्वलिद्वयमितिमेधातिथिः ।
 उत्खलइत्येकवचननिर्देशादितरेतरयोगः । द्रवद्विवचनापत्तेः समाहारद्रव्याश्रयेनमुसलयुक्तमुत्खलमितिवा समासाश्रयेनमुसलयुक्तमुत्ख
 लमित्येकत्वम् । उच्छीर्षकं शय्याशिरःवास्तुशिरोवा । पादतः शय्यायावास्तोर्वा । पृष्ठवास्तूपरिगृहमितिमेधातिथिः । पश्चाद्ग्रहकाशी
 खंडे । निर्णेजनोदकांतंपावन्यां (?) यक्ष्मणेर्पयेत् । कात्यायनः—अमुष्यैनमइत्येवंवल्लिदानंविधीयते । स्वधाकारःपितृणांचहत
 लिमतःसदा । तदप्येकेनमस्कारंकुर्वतेनेतिगौतमः । तत्रनेत्यर्थः । मार्कंडेये—स्वधानमइतिहुक्त्वापितृभ्यश्चापिदक्षिणे । हुतावशेषमन्नं
 तोयंदद्याद्यथाविधि । विष्णुपुराणे—तच्छेषमणिकेपृथ्वीपर्जन्याद्भ्यःक्षिपेत्ततः । द्वारेधातुर्विधातुश्चमध्यचब्रह्मणःक्षिपेत् । गृहस्यपुरुषं
 वदिग्देवानांचमेशृणु । इंद्रायधर्मराजायवरुणायतथैदवे । प्राच्यादिपुबुधोदद्याद्भुतशेषात्मकंचलिम् । प्रागुत्तरेचदिग्भागेधन्वंतरिवाल्लिबुधः ।
 वायव्यांवायवेदिक्षुसमस्तासुततोदिशम् । ब्रह्मणेचांतरिक्षायवायवेचक्षिपेद्बलिम् । विश्वेदेवान्विश्वभूतांस्ततोविश्वपतीन्पितृन् । यक्ष्माणंचसमुद्दि
 श्यचलिदद्यान्नरेश्वर । ततोऽन्यदन्नमादायभूमिभागेशुचौबुधः । दद्यादशेषभूतेभ्यःस्वेच्छयातत्समाहितः । देवामनुष्याःपशवोवयांसिसिद्धाश्चय
 क्षोरगदैत्यसंधाः । प्रेताःपिशाचास्तरवःसमस्तायेचान्नमिच्छंतिमयाप्रदत्तम् । पिपीलिकाःकीटपतंगकाद्याबुभुक्षिताःकर्मनिबंधवद्धाः । प्रयांतु

तेतृप्तिमिदंमयाज्ञेतेभ्योविमृष्टसुखिनोभवन्तु । येषांनमातानपितानवंधुर्नचान्नसिद्धिर्नतयान्यदस्ति । तस्मादहंभूतनिकायभूतमन्नंप्रयच्छामिमि
 वायतेषाम् । चतुर्दशोभूतगणोपियस्तुतत्रस्थितायेखिलभूतसंघाः । तृस्यर्थमन्नंहिमयाविमृष्टेतेषामिदंतेमुदिताभवंतु । इत्युच्चार्यनरोदद्यादन्नं
 श्रद्धासमन्वितः । भुविभूतोपकारायगृहीसर्वाश्रयोयतः । श्रचांडालविहंगानांभुविदद्यात्ततोन्नरः । येचान्येषतिताःकेचिदपुत्राभुविमानवाः ।
 इदमेवबलिदानंश्रद्धसेत्सुक्तंशूद्राचारशिरोमणौस्मृतिकौमुद्यांच ।

यत्लिदेशसंस्कारः । आपस्तंबः—यलीनादेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृज्याबोधयन्पुच्येति । छंदोगपरिशिष्टे—नावाराध्यावल्लयो
 भवंतिमहामाजोश्रवणप्रमाणात् । एकत्रचेदविकृष्टाभवंतिइतरेतरमसंस्तुक्ताश्चेदिति । नानास्थानेबलिदानासंभवे अविकृष्टा अव्यवहिताः ।
 शौनकः—यदरीफलमात्रान्नमंगुल्यग्नौर्विनिक्षिपेत् । बलिहरणेविशेषोबहुचपरिशिष्टे—अथगृहबलिदेवतानांकीर्तयिव्यामोयत्र
 यत्रवसंतिताः । द्वारेपितामहंविद्यात्प्रकीर्त्तुउमापतिम् । आग्नेय्यामित्यग्रेदर्शनात् द्वारे प्राच्याम् । आग्नेय्यांवलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ।
 नैऋत्यांस्कंदवरुणौसोमसूर्यचपश्चिमे । वायव्यामश्विनौ । वसवःसौम्यां । रुद्रइशान्यां । नैऋत्यांस्कंदं । वरुणसोमौपश्चिमे । सूर्योवायव्यामि
 त्यर्थः । नक्षत्रेदुग्रहाःपूर्वादिशमाश्रिताः । गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्वृद्धिःश्रीःकीर्तिरिति प्रदक्षिणंब्रह्मणःप्रागादिदिक्षिवत्यर्थः । निष्क्रम्य
 गृहनिवेशनाल्लाभ्युखःप्रास्थवलींनिनयेत् । निवेशनंमुख्यगृहम् । ऐंद्रवारुणवायव्याम्यात्रैर्नैऋतास्तथा । 'तेकाकाःप्रतिगृह्णंतुभूम्यांपिंडं
 मयापतिम् । इतिकाकचलिः । द्वौश्वानौश्यामशचलौवैवस्वतकुलोद्भवौ । ताम्यांपिंडंप्रयच्छामिस्यतामेतावहिंसकावितिश्वचलिः । येभू
 ताःप्रचरंतिदिवानक्तंबलिमिच्छंतेविदुरस्यप्रेषाः । तेभ्योबलिंपुष्टिपुष्टिपतिर्देदात्वितिभूतबलिः । प्रक्षाल्यपाणिपादौ
 गृहंप्रविश्यजपेत् शान्ताग्रथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौनोदेव्यभयंनोअस्तु । शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःपरिपांतुसर्वतःशान्तिः ३ ॥

अत्रकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजति जुहोति चोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणेपित्यागापत्तेरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाककरणत्वा
न्यथानुपपत्त्याहरतेर्यागकल्पवन्वादिष्विन्द्रादिपुचतुर्थीनिर्देशान्यथानुपपत्त्याअत्रापिहरतेर्यागार्थत्वाचित्यात् । इति ॥

बलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमथाष्टारं कुर्यादशिसमीपतः । आयुःकामोदिवारात्रौ छत्राकारं बलिहरेत् । आयुरारोग्यका
मोवाध्वजाकारं बलिहरेत् । मृत्युरोगविनाशार्थी नराकारं बलिहरेत् । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूनि । कामश्रीधर्मोक्षार्थी चक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्वतेषु विप्राणां मुख्या चक्राकृतिर्भवेत् । बहुचानानराकारो मुख्य इति कृष्णभट्टीये जयंतवृत्तौ नारायणवृत्तौ च । यत्तु व्यज
नाकारं बलिमापस्तं वा हरति तत्र मूलं मृगम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुद्धृत्य बलीनश्च न्राणाया मान्यडाचरेत् । स्वयमुद्धरणैव प्राजापत्यं समाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाह कात्यायनः—पिंडवच्च पश्चिमाप्रतिपत्तिरिति । यथापि षडप्रतिपत्तिर्गोजविप्राभ्यं बुपुतथाश्वादिवलिभिन्नबलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायां कात्यायनः—वैश्वदेवं च पित्र्यं च बलिमग्नौ विनिक्षिपेत् । शेषं भूतबलेर्विप्रस्त्यक्त्वा काकबलेः समम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवबलेः शेषं नाश्रियाद्राक्षणे गृही । काकादिभ्यस्तु ते हयं विप्रभ्यो वा विशेषतः । इति ।

अथ पितृयज्ञः । सद्देवा बलिहरणरूपो नित्यश्चाद्धरूपश्च । श्राद्धं वा पितृयज्ञः सात्पित्र्यो बलि रथापिवेति कात्यायनोक्तेः । द्विविधोऽपि ब
ल्युत्तरं काकबलेः पूर्वकार्यः । भूतयज्ञस्त्वयं नित्यः सायं प्रातर्यथाविधि । एकंतु भोजयेद्विप्रं पितृनुद्दिश्य यत्नतः । पूजयेदतिथिर्नित्यं नमस्येदर्थयेत्तथेति
कौर्मात् । भूतयज्ञस्तथा श्राद्धं नित्यं त्वतिथिर्तर्पणम् । क्रमेणानेन कर्तव्यं स्वाध्यायाध्ययनंतथेति । श्रातातपोक्तेः । अदत्त्वावायसवल्लिनि
एतद्वत्युत्तरं श्रोत्रियादेरुपस्थिता वित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पूर्वं नित्यश्चाद्धमुक्तम् । श्रुतौ तु देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनु

प्ययज्ञोन्नयज्ञइतिक्रमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिज्ञातातपोक्तेः वैश्वदेवोत्तरंनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनवा । पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःप्रीतिमावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । बौधायनोपि अपिवाअपस्तित्पितृयज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यवलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमार्कण्डेयपुराणादिभूभयोनित्यत्वावगतेरित्युक्तंमदनरत्ने । प्रयोगपारिजाते तुपित्र्यवलदेवपित्र्यर्थत्वान्नित्यश्राद्धसमनुष्यपित्र्यर्थत्वादुभयोःसमुच्चयउक्तः । तन्न । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृतुवहृच्चा नांपित्र्यवलिनैवनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंवलिश्च । श्राद्धाशक्ताबुद्धतान्नदानंवलिश्च । तदसंभवेवलिमात्रं । उद्धृताद्यप्रतिपत्तिश्चकौर्म—उद्धृत्यवायथाशक्तिकिंचिदन्नंसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुपेद्विजायैवोपपादयेत् । पित्र्यवलेभित्यश्राद्धत्वेतन्नगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यवलौस्वधापितृभ्यइतिमन्नाभानन्तेपांनगोत्राद्युच्चारःमंत्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यनसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तन्नाहपायेदितिहेमाद्रौनागरखंडात् । यत्रद्रव्यकर्त्रैक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्दिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यमितिजावालिसृतेश्च । त्रिस्यलीसेतौतु—आमेनहेमावातीर्थश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्वद्रव्यकत्वनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरूचेतत्तीर्थश्राद्धस्यान्नेनकरणेज्ञेयमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यदिवाकरणेलोपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतेतिवचनात्किंतुप्रायश्चित्तमेवेत्युक्तंमदनरत्नेगोविंदार्णवेप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावपिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिवृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंग्रहाद्य । नचैवंदाशिकाद्यपिरात्रौस्यादितिवाच्यम् । तिथिसंवधित्वेनदिवासंबंधित्वादित्याहुः । प्रांचाअप्येवम् । तन्न ।—संध्यारात्र्योर्नकर्त

अत्रकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजति जुहोति चोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणेपित्यागापत्तेरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाककरणत्वा
न्यथानुपपत्त्याहरेत्यागकल्पवन्मन्वादिष्विन्द्रादिपुचतुर्थीनिर्देशान्यथानुपपत्त्यावत्रापि हरेत्यागार्थत्वाच्चित्यात् । इति ॥

बलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमध्याष्टारं कुर्वादग्निमपीपतः । आयुःकामोदिवारात्रौ छत्राकारं बलिहरेत् । आयुरारोग्यका
मोवाध्वजाकारं बलिहरेत् । मृत्युरोगविनाशार्थी नराकारं बलिहरेत् । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूनि । कामश्रीधर्ममोक्षार्थं चक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्वतेषु विप्राणां मुख्या चक्राकृतिर्भवेत् । बहुचानानराकारो मुख्य इति कृष्णभट्टीये जयंतवृत्तौ नारायणवृत्तौ च । यत्तु व्यज
नाकारं बलिमापस्तंबाहरं तितत्रमूलं मृग्यम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुद्धृत्य वलीनश्च न्राणाया मान्यडाचरेत् । स्वयमुद्धरणे चैव प्राजापत्यं समाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाह कात्यायनः—पिंडवच्च पश्चिमाप्रतिपत्तिरिति । यथा पिंडप्रतिपत्तिर्गौजविप्राभ्यं बुपुतयाश्चादिवलिभिन्नवलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायां कात्यायनः—वैश्वदेवं च पित्र्यं च बलिमग्नौ विनिक्षिपेत् । शेषं भूतबले विप्रस्त्यक्त्वा काकबलेः समम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवबलेः शेषं नाश्रीयाद्राक्षणे गृही । काकादिभ्यस्तु देवं विभ्रभ्यो वा विशेषतः । इति ।

अथ पितृयज्ञः । सद्देवावलहरणरूपो नित्यश्राद्धरूपश्च । श्राद्धं वा पितृयज्ञः स्यात्पितृभ्यो बलि रथापि वेतिकात्यायनोक्तेः । द्विविधोऽपि व
त्युत्तरं काकबलेः पूर्वकार्यः । भूतयज्ञस्त्वयं नित्यः सायं प्रातर्यथाविधि । एकंतु भोजयेद्विप्रं पितृनुदिययत्नतः । पूजयेदतिथिर्नित्यं नमस्येदचेत्येत्तथेति
कौर्मार्त् । भूतयज्ञस्तथा श्राद्धं नित्यं त्वतिथितर्पणम् । क्रमेणानेन कर्तव्यं स्वाध्यायाध्ययनं तथेति श्रुता तपोक्तेः । अदत्त्वावायसवल्लिनि
एतद्वत्युत्तरं श्रोत्रियादेरुपस्थिता वित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पूर्वं नित्यश्राद्धमुक्तम् । श्रुतौ तु देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनु

व्ययज्ञोत्रद्वयज्ञइतिक्रमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिशातातपोक्तेः वैश्वदेवोत्तरंनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनवा । पयोमूलफलैर्वीपिपितृभ्यःप्रीतिमावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । यौधायनोपि अपिवाअपस्तम्बिनृत्ययज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविपयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यवलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमांकेड्यपुराणादिप्रभयोनित्यत्वावगतेरित्युक्तंमदनरत्ने । प्रयोगपारिजाते तुपित्र्यवलेद्वैवपित्र्यर्थत्वान्नित्यश्राद्धस्यमनुष्यपित्र्यर्थत्वादुभयोःसमुच्चयउक्तः । तन्न । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृत्तुवहृच्चा नांपित्र्यवलिनैवनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंवलिश्र । श्राद्धाशक्तबुद्धतान्नदानंवलिश्र । तदसंभवेवलिमात्रं । उद्धृतान्नप्रतिपत्तिश्चकौर्भे—उद्धृत्यवायथाशक्तिकिंचिदन्नंसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुषेद्विजायैवोपादयेत् । पित्र्यबलेनित्यश्राद्धत्वेतन्नगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यवलौखधापितृभ्यइतिमंत्राग्नानंतेपांनगोत्राद्युच्चारःमंत्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यत्रसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तत्रहापयेदितिहेमाद्रौनागरखंडात् । यत्रद्रव्यकर्त्रैक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्दिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यंनिमित्तानुक्रमोदयमितिजाचालिस्मृतेश्च । त्रिस्थलीसेतौतु—आमेनहेमावतीर्थश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्षद्रव्यकत्वनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरूचेतत्तीर्थश्राद्धस्यात्रेनकरणेज्ञेयमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यादिवाकरणेलोपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतेतिवचनात्किंतुप्रायश्चित्तमेवेत्युक्तंमदनरत्नेगोविंदार्णेचेप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावपिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिवृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंग्रहाच्च । नचैवंदार्शिकाद्यपिरात्रौस्यादितिवाच्यम् । तिथिसंवंधित्वेनदिवासंवंधित्वादित्याहुः । प्रांचाप्येवम् । तन्न ।—संध्यारात्र्योर्नकर्त

व्यंश्राद्धंखलुविचक्षणैरितिचिण्ण्यादिवचनैर्नित्यश्राद्धस्यापिरात्रौनिषेधात् । नचेदममावास्यादितिथिसंबंधिश्राद्धपरम् । संकोचेमानाभावात् । तस्याप्यपराद्धसंबंधित्वेनदिवासंबंधित्वाच्च । नचैवमल्पद्वादश्यामपररात्रेनित्यश्राद्धंनस्यादितिवाच्यम् । इष्टापत्तेः अपकर्षविधेर्वलीयस्त्वा द्वातत्करणम् । यतुस्मृत्यर्थसारे—नित्यश्राद्धेद्वादशकालनियमोनास्तीतितदप्यपराद्धनियमोनास्तीत्येतत्परंनतुरात्रिप्राप्तिपरम् । अतएवतीर्थ द्रव्योपपत्तौचनकालमवधारयेदितिदेवलोक्तावपराद्धनियमएवोक्तोनतुरात्रिग्रहणमपीत्युक्तम् । शूलपाणिनानीर्थश्राद्धे—रात्रौवायदि वादिवेतिस्पष्टरात्रिविधेरात्रावनुष्ठानंयुक्तम् । नत्वत्र—श्राद्धंसायाह्वदत्तंहिराक्षसैर्विप्रलुप्यते । ग्रहोपरागसंक्रांतितीर्थश्राद्धादिकंचनेतिग्रहादि पर्युदासेनरात्रौश्राद्धनिषेधप्रतीतिश्च । अन्यथापरिगणनवैयर्थ्यापत्तेः । यतुत्रिमुहूर्ततुसायाह्वस्तत्रश्राद्धंविजयेयेदितितन्ननित्यश्राद्धपरम् । स्वकालातिक्रमेकुर्याद्रात्रेःपूर्वतयाविधिरितिकालमाधवीयेच्ययासोक्तेः । पित्र्यवलेर्नित्यश्राद्धेपिनरात्रौनिषेधः । प्रतिनिधौनिषेधाप्रवृत्तेः । समुच्चयपक्षेस्थानापत्यमावाच । नित्यश्राद्धंशक्तस्याप्यनश्यादेरामेन । अनग्निश्चप्रवासीचयसभार्यरजस्वला । आमश्राद्धंप्रकुर्वीतमाससंवत्सरा इतइतिमरीच्युक्तेः । नचनित्यश्राद्धेवृद्धिश्राद्धेचभोजनमेवप्रधानमित्याशार्कोक्तेर्नामप्राप्तिरितिवाच्यम् । वृद्धिश्राद्धेपितदभावापत्तेरितिके देवताइतिरामायणात् । नित्यश्राद्धेततोदद्याद्भुक्त्यत्स्वयमेवहीतिब्रह्मांडाच्च । नित्यश्राद्धस्यपक्षद्रव्यकत्वनियमादितिपितामहोक्तेश्च । अतः प्रवासादावपिपक्षेनैवेदम् । यतुस्मृत्यर्थसारे अन्ननियमोनास्तीतितदप्यन्यश्राद्धवद्धृतपक्षादिनियमोनास्तीत्येतत्परं नतुपक्रानियम परम् । अस्मादेववचनद्वयान्नित्यश्राद्धंनिषिद्धद्रव्येणापितैलादिनाकार्यमित्युक्तेहेमाद्रौचंद्रिकायांदिवोदासीयेच । श्राद्धहेमाद्रौ यमः—सपिंडीकरणेनित्येनाधिमार्गसंविजयेत् । निर्णयदीपेगार्ग्यः—नांदीश्राद्धेकृतेपश्चाद्यावन्मातृविसर्जनत् । दर्शश्राद्धंक्षयश्राद्धंखानं

शीतोदकेनच । अप्सव्यंस्वधाकारंनित्यश्राद्धतथैवच । ब्रह्मयज्ञं चाध्ययनं दीप्तिमातिलिङ्घनम् । उपवासव्रतंचैवश्राद्धभोजनमेवच । नैवकुर्युः सर्पिडाश्रमं ङोद्वासनावधि । एतद्वर्षपर्यन्तमावश्यकमूर्ध्वकृताकृतम् । नित्यश्राद्धं प्रक्रम्य — एवं संवत्सरमित्युक्त्वा कृताकृतमत ऊर्ध्वमित्या पस्तंबोक्तेरिति शूद्राचारशिरोमणिः कल्पतरुश्च । तन्न । आपस्तंबोक्तं नित्यश्राद्धस्यैतत्कर्तव्यताभेदेन स्मृत्युक्तं नित्यश्राद्धमेवेदात् । नित्यक्रियापि वृणांतुं केचिदिच्छंति सत्तमा इति मार्कण्डेयपुराणात्रित्यश्राद्धे विकल्पः । सच पदपुरुषश्राद्धोत्तरं नित्यश्राद्धं न कार्यं श्राद्धोत्तरं तु कर्तव्यमिति व्यवस्थित इति पितृभक्तिः श्रीदत्ताः । नित्यश्राद्धाकारेण न दोषः करणेतु महाफलमिति कल्पतरुः । तन्न नित्यसंयोगविरोधात् फलाश्रवाणाच्च अकरणे प्रायश्चित्तोक्तेः । हेमाद्रौ देवलः — अनेन विधिना श्राद्धं कुर्यात्संवत्सरं सकृत् । द्विशतवर्षाया श्राद्धं मासे मासे दिने दिने । प्रत्यहमनुष्ठानाशक्तौ मासे मासे तत्राप्यशक्तो वर्षमध्ये द्विशतवर्षासकृद्वा कार्यमिति हेमाद्रिश्चंद्रिका च । नेदं नित्यश्राद्धपरम् । अनेन विधिना श्राद्धं त्रिशुद्धस्येह निर्वपेत् । हेमंतश्रीष्मवर्षासु पांचयज्ञियमन्वहमिति मनूक्तेः । मात्स्ये — पूर्वार्धे तदेव । कन्याकुंभवृषस्थे कंकृष्णपक्षे पुसर्वदेति । सकृदिति कन्यास्थार्कपरम् । अतः सर्वा मावास्याश्राद्धाशक्तौ सर्वकृष्णपक्षे पुश्राद्धाशक्तौ चेदमिति श्राद्धशूलपाणिः । युक्तंचैतदेव ॥

अथविधिः । व्यासः — नित्यश्राद्धे गंधाद्यैर्द्विजानभ्यर्च्यशक्तिः । सर्वाणिपुगणान्सम्यक्सहैवोद्दिश्यभोजयेत् । नावाहनं स्वधाकारं पिंडाग्नौ करणादिकम् । ब्रह्मचर्यादिनियमो विधेदेवास्तथैवच । नित्यश्राद्धेत्यजेदेतान्भोज्यमन्नं प्रकल्पयेत् । दद्यात्तु दक्षिणां श्रुत्या नमस्करो विंसर्जयेत् । ब्रह्मचर्यभावे दातृभोक्तोः भोक्तारं प्रति दातारं व्रतं तत्र न विधत्त इति देवलोक्तेः मात्स्ये — नित्यं तावत्प्रवक्ष्ये हर्म्यार्थं वाहनवर्जितम् । अर्घ्यपात्रमेव निषिद्धं नार्घ्यदानम् । नैत्येके पितर एतद्वोर्ध्वमिति पाणिनैवाध्वं दद्यादिति गृह्यांतरादिति दिवो दासः । प्रचेताः — नामांजनं न होमश्च नावाहनं विसर्जने । न पिंडदानं न सुरात्रित्ये कुर्याद्विजोत्तमः । उपवेश्यासनं दत्त्वा संपूज्य कुसुमादिभिः । निर्दिश्य भोजयित्वा तु किंचिद्वत्वा विसर्ज

येत् । वाजेवाजेइतिमंत्रविशिष्टविसर्जननिषेधोनेकेवलस्य नमस्कारैर्विसर्जयेदितिपूर्वमुक्तेरितिश्राद्धहेमाद्रिः । आसनादित्वोक्तेर्नपाद्यमिति स एव । किंचिद्वेतिकाकिन्यादक्षिणामितिकल्पतरुः । यत्तुदानहेमाद्रौ—सुवर्णरजतग्रंथं तुलाधान्यमेवच । नित्यश्राद्धेदेवपूजासर्वमेतददक्षिणमिति । यदपिब्यासः—तत्तुपादपुरुषज्ञेयंदक्षिणापिडवर्जितमिति । यदप्यपरांकेप्रचेताः—नावाहनाग्नौकरणेनपिडानांविसर्जनम् । अनुव्रज्योदक्षिणाचत्रिभ्यश्चातिथिकल्पनमिति । तत्रदक्षिणाभावोद्विजानुपवेशनपक्षइतिपृथ्वीचंद्रः । त्रिभ्योधिकस्वनित्यश्राद्धेभोजनं किंत्वतिथिकल्पमित्यर्थः । दक्षिणाविकल्पइतिमदनरत्नेमात्स्ये—यद्येकंभोजयेद्विप्रं त्रीनुद्दिश्यपिदृस्तथा । छंदोगपरिशिष्टेच—एकमप्याशयेद्विप्रत्रिर्थांचयन्निके । शौनकः—आर्चन्नत्रजपेन्मंत्रं दशवारंसदाबुधः । नित्यश्राद्धयदान्यूनंकुरुते नात्रसंशयः । नित्यश्राद्धाशक्तौमनुः—भिक्षांवापुष्कलंवापिहंतकारमथापिवा । असंभवेसदादद्यादुदपात्रमपिद्विजे । इति ।

अथप्रयोगः । आचम्यप्राणानायम्यापवित्रःपवित्रोवेतिपुंडरीकाक्षंस्तृत्वागायत्रीपठित्वाप्राञ्जुखोदेशकालौसंकीर्त्यदक्षिणामुखःप्राचीना वीथी सव्यंजान्वाच्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाममुकगोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांसपत्नीकानांमातामहानांचैवंविधानानित्यश्राद्धमहंकरिष्यइतिसंकल्प्य संकत्योत्तरमपसव्यादीतिपृथ्वीचंद्रः । पित्रादीनांमातामहादीनांचेदमासनमितिद्विगुणभुग्नकुशंवामतोदत्वागंधादिदत्त्वामंडलेनिहितंभस्मादिनावेष्ट्यपरिविष्यगायत्र्याभ्युक्ष्यपात्रमालभ्यपृथिवीतिपठित्वेदंविष्णुरितिपंचभिर्द्विजांगुहविपिनिवेश्यवाभेनपाणिनापात्रमालभ्य नामगोत्रोच्चारणपूर्वंपित्रादिभ्यःसपत्नीकेभ्यइदमन्नंयथाशक्तिसोपस्करममृतरूपेणस्वधासंपद्यतांकव्यंनममेतित्यजेत् । एवंमातामहेभ्योपि । कल्पतरुरप्येवम् । त्रेधाविभज्यांत्रमुष्मभ्यंनमइतिविशेषमाह । इदमन्नंनुभ्यंस्वधेतिप्रत्येकंपद्भ्योनमःपितृभ्यइतिपद्भ्यःसकृद्वात्यजेदितिश्रीदत्तः । गायत्रीमध्विजपित्वापोशनंदत्वागायत्रीपठित्वाभोजनोत्तरंतृत्तान्पृष्टोत्तराचमनंदत्वासुप्रोक्षितादिकृत्वादक्षिणांदत्वाथ

दत्वावाविसर्जयेत् । भोक्तृभावेन्नभिष्वेगोभ्योवादद्यात् अग्नौजलेवाक्षिपेत् । दिवोदासीयेगृह्यान्तरं—सहचेदशीयात्पूर्वमेवस्वधाक्षयं स्वस्तीतिचेदित्युक्तेसहाशनंनमुख्यम् इतिनित्यश्राद्धम् ।

अथमनुष्ययज्ञः । सचमनुष्यभोजनात्मकः । यन्मनुष्येभ्योददातीत्याश्वलायनसन्नात् । नियुज्यैकमनेकंवाश्रोत्रियंप्राञ्जुखं सदा । निवीतीतद्गतमनाऋषीन्ध्यायन्समाहितः इति चंद्रिकायांनारायणोक्तः । ऋषीन् सनकादीन्मनुष्यान् । तत्राप्यतिथिभोजनं मुख्यम् । यत्समाज्ञवलक्यः—भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंधिवांधवानितिदतिथेर्भोजनोत्तरमपिपक्तौसख्यादयोभोज्याइत्येतदर्थं । मनुष्ययज्ञार्थमर्थिभोजयेदित्यापस्तंबपरिशिष्टात् । पितृभ्योदद्यात्ततोतिथीन्भोजयेदितिवसिष्ठस्मृतौर्नित्यश्राद्धोत्तरंमनुष्ययज्ञइत्याचारादर्शः । कल्पतरौमदनरत्नचैवम् । नित्यश्राद्धात्पूर्वमनुष्ययज्ञइतिदिवोदासः । अतिथ्यभावेन्येनापित्राक्षणेनमनुष्ययज्ञसिद्धिः । अहरहर्ब्राह्मणेभ्योदद्यान्मूलफलशकेभ्योऽप्येवंमनुष्ययज्ञमाप्नोतीतिबौधायनोक्तः । तत्राशक्तौचंद्रिकायांनारायणः—अशक्तावन्नमुद्धृत्यहतेत्येवंप्रकल्पयेत् इति ॥ ॥ यत्किंचिन्मनुष्यभोजनेनहंतकारादिनावाकृतेपिमनुष्ययज्ञेऽतिथिभोजनमावश्यकम्—अतिथिर्गृहमभ्येत्ययस्यप्रतिनिवर्तते । असत्कृतोनिराशश्चसद्योहंतितत्कुलमितिमाधवीयेदेवलोक्तः । विष्णुपुराणे—ततोगोदोहमात्रवैकालंतिष्ठेद्रहांगणे । अतिथिग्रहणार्थायतदूर्ध्ववायेच्छया । अतिथितत्रसंप्राप्तंपूजयेत्स्वागतादिना । अतिथिलक्षणं व्यासः—गुहूर्तस्याष्टमभागमुद्धीक्ष्योह्यतिथिर्भवेत् । दूराचोपगतंश्रांतवैश्वदेवउपस्थितम् । अतिथितंविजानीयान्नातिथिःपूर्वमागतः । मनुः—एकरात्रंतुनिवसन्नतिथिर्ब्राह्मणःस्मृतः । नैकग्रामीणमतिथिर्विप्रंसांगतिकंतथा । उपस्थितंगृहेविद्याद्वार्यायत्राग्रयोपिच । ज्ञातातपः—अर्चितमनाहूतदेशकालउपस्थितम् । अतिथितंविजानीयान्नातिथिःपूर्वमागतः । यमः—तिथिपूर्वोत्सवाःसर्वेत्यक्तायेनमहात्मना । सोऽतिथिःसर्वभूतानांशेपानम्यागतान्विदुः । व्रतीयतिर्वैकरात्रंनिवसन्नुच्यतेऽतिथिः । आह्वहेमाद्रौज्ञातातपः—प्रियोवायदिवाद्बोभूखःपंडितएववा । प्राप्तस्तुवैश्वदे

वांतेसोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः । चंद्रोदयेपादो—देशनामकुलं विधापृष्ठायोऽन्नप्रयच्छति । न स तत्फलमावाप्नोति दत्त्वा स्वर्गं गच्छति । मनुः—
 ब्राह्मणस्य न त्वतिथिर्गृहे राजन्ये उच्यते । वैश्यः शूद्रः सखा च ज्ञातयो गुरोरेव च । यदतिथिर्धर्मक्षत्रियोगृहमात्रजेत् । भुक्तवत्सु च वि-
 त्रेयुः कामंतमपि भोजयेत् । वैश्यशूद्रावपि प्राज्ञौ कुटुंबेति धिर्मणौ । काममिच्छया न त्ववश्यं । कुटुंबेति द्विदिगृहे न प्रवासादौ । आपस्तंबः—
 शूद्रमभ्यागतं कर्मणि नियुज्यादथास्मै दद्यात् सा वाराजकुलादाहत्यातिथिवच्छूद्रं पूजयेयुरिति । राजकुलं स्वस्वामिगृहम् । पूजामंत्रमाह परा-
 शरः—अतिथेऽमरदेहस्त्वमुत्तारार्थमिहागतः । संसारपंकमं मामुद्धर स्वाधनान्न । अतिथिवहुत्वविशेषमाह तुर्थो धाय न शंखौ—ब्राह्मणक्ष-
 त्रियविदशूद्रानन्यागतान्यथाशक्त्या पूजयद्यदि वहूनां न शक्नुयादेकस्मै गुणवते दद्याद्यो वा प्रथममागतः स्याच्छ्रेत्रियस्तस्मादिति । आपस्तंबः—
 अतिथिनिराकृत्योपोष्य श्वोमूतेयथामनसंतर्पयित्वा संसाधयेदिति । संसाधयेत्येपयेत् । पराशरः—यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वाश्चामिनावुभौ ।
 तयोरन्नमदत्त्वा तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । दद्याच्च भिक्षाव्रितयं परित्राद ब्रह्मचारिणाम् । इच्छया वा ततो दद्याद्भिर्भवे सत्यवारितम् । कौर्म—भिक्षां
 च भिक्षवे दद्याद्भिर्ब्रह्मचारिणे । भिक्षून्नाह व्यासः—ब्रह्मचारी यतिश्चैव विद्यार्थी गुरोः पंकः । अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च पडेते भिक्षुकाः स्मृताः ।
 वैश्वदेवात्पूर्वमप्येते पूज्याः । अकृते वैश्वदेवतु भिक्षुके गृहमागते । वैश्वदेवार्थमुद्धृत्य भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् । वैश्वदेवकृतं दोषं शक्तो भिक्षुर्व्यपोहितुम् ।
 न तु भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहतीति व्यासोक्तेः । चंद्रोदये जाता तपः—ग्रासमात्रा भवेद्भिक्षा च तु ग्रासं तु पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वा
 रिहंतकारः प्रकीर्तितः । मदनरत्ने प्रकारांतरम्—ग्रासमात्रा भवेद्भिक्षा अग्रं ग्रासं च तुष्टम् । अग्रं चतुर्गुणीकृत्य हंतकारो विधीयते । मयूरांडप्रमा-
 णो ग्रास इति मिताक्षरा । गौतमस्तु—ग्रासप्रमाणस्याविकारेणेति । कुकुटांडाद्रांमलकप्रमाणमप्युक्तं स्मृत्यंतरे । जाता तपेन प्रकारांतरमु-

क्तम् । यावन्मात्राशोनास्याद्धुताशीक्षातकोद्विजः । तस्याद्यस्य च भोगं हंतकारं विदुर्बुधाः । हंतकारादिदानं मनुष्यभोजने कृतेऽपि नित्यमिति केचित् । मनुष्यभोजनाशक्तानित्ये । ब्राह्मे—यः पात्रपूर्णीभिक्षायतिभ्यः संप्रयच्छति । विमुक्तः सर्वपापेभ्यो नासौ दुर्गतिमाप्नुयात् । व्यासः—यतिहस्ते जलं दद्याद्भक्षदद्यात्पुनर्जलम् । तद्वैश्वमेरुणा तु त्यंतञ्जलं सागरोपमम् । पाखंडेभ्योऽपि भिक्षां दद्यादित्युक्तं चंद्रोदये ब्राह्मे—तेभ्यो देयं गृहाद्वाहिरिति । विष्णुः—भिक्षुकामावेऽन्नं गोभ्यो दद्याद्गौवाक्षिपेदिति । प्रोपितं भर्तृकायाः पराशरः—भार्याभोजनवेलायां भिक्षाः सप्ताथपंचवा । दत्त्वाशेषं समश्नीयात्सायं साभृत्यैकैः सह ॥

अथ गोग्रासः । स च शिष्टाचारात्पंचयज्ञोत्तरमिति मदनरत्ने । प्रभासखंडे—तृणाद्यापरागावः कर्तव्या भक्तितोऽन्वहम् । अकृत्वा स्वयमाहारं कुर्वन्प्राप्नोति दुर्गतिम् । आत्माहारप्रमाणेन प्रत्यहं गोपुदीयते । आत्माहारप्रमाणाशक्तौ चंद्रोदये ब्रह्मांडे—सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः । प्रतिगृह्णंतु मे ग्रासं गावश्चैलोक्यमातरः । दद्यादनेन भन्नेन गवां ग्रासं सदैव हि । सदैवेत्युक्तेरकरणे प्रत्यवायश्रुते श्वायं नित्य इत्याचारदर्शः । प्रभासखंडे मंत्रांतरमुक्तं—सौरभेयी जगत्पूज्या देवी विष्णुपदे स्थिता । सर्वदेवमयी ग्रासं मया दत्तं प्रतीक्षतु । अयं काम्यश्च—तृणोदकेन संयुक्तं यः प्रदद्याद्वाहिकम् । कपिलाशतदानस्य फलं विद्यान्त्रसंशय इति चंद्रोदये भविष्यात् । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजसूरिरामकृष्णभट्टसुनुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतावाचारलेखे पंचमहायज्ञप्रकरणम् ॥

अथ भोजनविधिः । वसिष्ठः—वारुण्यां भोजनगृहं नैर्ऋत्यां सुतिकागृहम् । इति । याज्ञवल्क्यः—वालः सुवासिनी वृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संमोज्यातिथिभृत्यांश्च दंपत्योः शेषं भोजनम् । कन्या नूढा । मनुविष्णू—सुवासिनीं कुमारंश्च रोगिणो गर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्योऽग्रएव

१ चतुर्यादम् । २ तेभ्यो दद्याद्वाह । ३ इदं भोजनं भृत्यादिभ्यो भुक्तेष्वध्यादेकाते विधेयं—दंपत्योः शेषं भोजनमिति याज्ञवल्क्योक्तेः । आहारनिर्हारविहारयोगः सदैव सन्निविजने विधेया इति वचनात् ।

तान्भोजयेदविचारयन् । अग्रेप्रथमम् । नात्रयथाश्रुतेतात्पर्यं किल्लेतेषुमुक्तवत्सुस्वयंभुंजितित्यत्रैतिकल्पतरुः । वयंत्वेवकारानुपपत्तेर्यथाश्रुते
एवतात्पर्यं अतएवाविचारयन्निर्युक्तमितिब्रूमः । याज्ञवल्क्यः—चालः(स्व)सुवासिनीवृद्धगभिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिमृत्यां
श्चदंपत्न्योःशेषभोजनम् । भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंवंधिवांधवान् । शक्ताविदम् । तथाचमार्कडेये—कुटुंबिनोभोजनीयाःस्वसमंविभवे
सति । आचारादर्शनंदिपुराणे—यतेब्राह्मणपूर्वभोक्तुमन्नंसदागृही । पराशरः—एकद्वित्रिचतुर्विप्रान्भोजयेत्स्नातकान्द्विजः ।
शंखः—पंचाद्रोभोजनंकुर्याद्धूमौपात्रंनिधायच । उपवासेनतत्तुल्यंमनुराहज्रजपतिः । उपलिप्तेषुचौदेशपादैर्ग्रक्षाल्यवैकरौ । आचम्याद्रान्न
नोक्षेवंपंचाद्रोभोजनंचरेत् । आचमनंचभोजनशालायावहिःकार्यम् । यस्तुभोजनशालायांभोक्तुकामउपस्थेत् । आसनस्थोनचान्यत्रस
विप्रःपंक्तिद्रूपकइतिचंद्रोदयेआपस्तंबोक्तेः । तस्माद्बहिरुपस्थश्चआचांतःप्रविशेद्बृहमित्याचारादर्शोब्राह्माच । यमः—आर्द्रपादस्तु
भुंजानःशतंवर्षाणिजीवति । इति ॥

अथभोजनपात्राणि । चंद्रोदयेग्निपुराणे—भुंजीतपात्रेसौवर्णेपद्मिन्यादिदलादिके । माधीयेमेधातिथिः—सौवर्णेराजतेताम्रे पद्मपत्रपलाशयोः । भुंजीतेतिशेषः । चंद्रोदयेत्रिः—पंचाशत्सलिकंकांसंद्वाधिकंभोजनायवै । गृहस्थैस्तुसदाकार्यमभावेहमरैष्ययोः । तत्रैवप्रचेताः—पलादिशतिकास्त्रावर्गागतर्ज्वर्ध्वयदृच्छया । चंद्रिकायांपैठीनसिः—एकएवतुयोमुक्तेविमलेकांस्यभाजने । भाजनेभोजने चैवत्रिरात्रंफलमश्नुते । चत्वारितस्यवर्धेतायुःप्रज्ञायशोवलम् । भोजनंकांस्यपात्रेणयःकरोतिसकृद्विजः । वर्धतेतस्यचत्वारिआयुःकांतिर्यशोबलम् । हेमाद्रौहारीतः—राजतपार्णताम्रकांस्यपात्राणिभोजनेनइति । ताम्रविधिर्गृहस्थेतरपरः । ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्यमलाविले । पलाश

१ बलीपलाशपत्रेणुदतिपाठः ।

पप्रपत्रेगुहृद्भुक्त्वैदंवचरोदितिपृथ्वीचंद्रः । ताम्रविधिःश्राद्धपरइत्यन्ये । यत्त्वपरांके—सप्तम्यांनैवकुर्वीतताम्रपात्रेचभोजनमिति तत्पूर्वो
 क्तनिषेधोपसंहारार्थदोषाधिक्यार्थवा । ताम्रवत्तैत्तलेपिनिर्णयः । यत्तु—नायसान्यपिकायाणिपैत्तलानिनितुकचिदितिश्राद्धहेमाद्रौचाराहं तत्प्र
 करणाच्छ्राद्धपरं । मिन्नदोषोनकांसेएवकिंतुतत्रदोषाधिक्यम् । नकाण्यांयसे नमृत्पात्रे नभिन्नावकीर्णइतिहारीतोक्तेः । शुद्धभाजनभिन्नभा
 जनेभुक्त्वोपवासोभिन्नकांसेत्रिरात्रमितिस्मृत्यर्थसाराच्चभिन्नदोषस्ताम्राद्यन्यपरः । ताम्रजतसुवर्णशंखमुक्ताश्मस्फटिकानांभिन्नमभिन्नमितिपे
 ठीनसिस्मृतैः । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—पत्रभोजीभवेदूर्जेकांसंत्याज्यंयत्नतः । तथा—योत्रतीकांसभोजीस्यान्नसत्रतफलंलभेत् ।
 ज्योतिर्निबंधे—भोज्यपात्रंसुधासिधौघटयेद्वासमाहरेत् । तन्नान्नप्राशनप्रोक्तेकालेभोजनमाचरेत् । सुधासिधौ सोमे । स्मृतिरत्नाच
 ल्याम्—वह्नीपलाशपत्रेषुस्थलजेपुष्केतथा । गृहस्थस्तुनचाश्रीयाद्भुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । करेकर्पटकेचैवआयसेताम्रभाजने । वटार्काश्चत्य
 पत्रेषुभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । चंद्रिकायांपैठीनसिः—वटार्काश्चत्यपणेषुपुंकुंभीतिदुकजेपुच । श्रीकामोनैवभुंजीतकोविदारकरंजयोः ।
 आग्नेये—वटार्काश्चत्यधवलसर्जंभल्लतकीस्त्यजेत् । स्कांदेप्रभासखंडे शुद्धंप्रक्रम्य—मध्यपत्रेनभुंजीतब्रह्मवृक्षस्यभामिनि । प्रचे
 ताः—मृन्मयेपणंशृष्टेवाकार्पासेतांवेतथा । नाश्रीयान्नपिवैचैवकरेणंजलिनापिच । यस्तुनकदलीपत्रमितिहेमाद्रौनिषेधःसश्राद्धपरः ।
 नृसिंहंवुधिमहोदधौगोविंदार्णवेच—करंजपिप्पलवटपुष्कंभ्यर्कंतिदुकाः । एपांपत्रेषुनाश्रीयात्कोविदारात्रयोरपि । विपर्यस्ते
 पुपत्रेषुतिर्यक्पत्रेचदारुजे । अजपीव्रह्मपत्रेषुशुद्धस्थूतेतदाहते । कंटकैःसीवितेपत्रेथावेणुदलेनच । अत्रमूलंमृगम् । चंद्रिकायां
 पुराणे—पालशेषुचपत्रेषुमध्यमेषुविशेषतः । यःकरोत्यन्नंतस्यप्राजापत्यंदिनेदिने । यदीच्छत्यध्वंगामित्वंपरंस्थानंचशाश्वतम् । पत्रपणेषु
 भोक्तव्यंमासमेकंनिरंतरम् । इति ॥

अथभोजनेदिगादिनियमाः । यमः—प्राञ्चुखोदञ्चुखोवापिस्वाचातोवाग्यतः शुचिः । भुञ्जीताग्रंचतचित्तोद्धंतर्जानुःसदानरः । यत्तुकौर्मे—योभुंक्तेवेष्टितशिरायश्चभुंक्तेउदञ्चुखः । सोपानत्कश्चयोभुंक्तेसर्वविद्यात्तदासुरमिति । तत्रविकल्पइतिकेचित् । भोजनेउदञ्चुखत्वादिनिषेधोनिष्कामपरइत्याचारादर्शः । पुत्रिपरइतिवयम् । पुत्रवान्स्वगृहेनित्यंनानाश्रीयादुत्तरामुखइतिस्मृतिमंजयावचनात् । प्रयोगपारिजातेस्मृतिमंजर्याम्—पितरौजीवन्तौचेन्नाश्रीयादुत्तरामुखः । तयोस्तुजीववानेकस्तथैवनियमः स्मृतः । विष्णुपुराणे—विशुद्धवदनःप्रीतोभुञ्जीतनविदिञ्चुखः । मनुः—आयुष्यंप्राञ्चुखोभुंक्तेयशस्यंदक्षिणामुखः । श्रियंप्रत्यञ्चुखोभुंक्तेऋतंभुंक्तेउदञ्चुखः । आयुपेहितमायुष्यं । श्रियंऋतंचेच्छन्नितिशेषः । सकृदनुष्ठानेनापिफलमितिकेचित् । यावज्जीवंनियमः । फलयायविधीयतइत्यन्ये । कौर्मे—नांतरिक्षेनचाकाशेनचदेवालयदिपु । भुञ्जीतेतिशेषः । हारीतः—भूमावेवनिदध्यान्नोपरिपात्राणीति । यस्मिन्—नोत्संगेनभुविनपाणौनाकाशइति । पात्राणिनिदध्यादितिशेषः । भुविकेवलयायाम् । अतएवापस्तंबः—नवाविभुञ्जीतकृतभूमौतु भुञ्जीतेति । कृतत्वंनावोमृत्पक्षेणेतिकल्पतरुः । कृतायांगोमयादिनासंस्कृतायामितिहरदत्तः ॥

मंडलविचारः । मदनरलेव्राह्मे—अकृत्यामंडलं ये तु भुंजते ऽधमो नयः । तेषां तु यक्षरक्षां सिंहं त्यन्नस्य तद्गलम् । तत्रैव शंखः—
आदित्यावसवोरुद्राब्रह्माचैव पितामहः । मंडलान्युपजीवंति तस्मात्कुर्वीत मंडलम् । चतुष्कोणं द्विजाग्र्यस्य त्रिकोणं क्षत्रियस्य तु । मंडलाकृतिर्वैश्य
स्य शूद्रस्याभ्युक्षणं स्मृतम् । मदनपारिजाते व्यासः—चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुष्येण ब्राह्मणादिषु मंडलम् ।
तत्रैव ब्राह्मे—मंडलं गोमयेन स्यादथ वा गौरमृत्यया । आचारादर्शौ चायनः—भस्मनावारिणा वापि कारयेन्मंडलं ततः । अग्निस्मृतौ—
नासं दीभोजने शस्त्राणां तु कदाचन । यतुस्मृत्यर्थे सारं—प्राणाहुत्यूर्ध्वमुखिष्य पात्रं त्रेविनिक्षिपेदिति तत्क्षत्रियादिपरं श्लोके विप्रग्रहणादि
१ आर्षदीर्घं त्रिपदमुपवेशनदीपस्थापनादिसाधनम् ।

तिकेचित् । पंचग्रासांस्तुभुक्त्वादौकचिद्वेश्मनसंकटे । पात्रमुद्धृत्यशेषंतुभुक्षयेत्सांकाराद्भयादितिब्राह्मोक्तेः । आसंदीआपत्परेतिमदन
रत्ने । श्राद्धेआसंदीनिपेयोहेमाद्रौब्राह्मणे—पित्र्येकर्मणिमुंजानोभूमेःपात्रंनचालयेत् ॥ स्मृत्यर्थेसारे—नयत्रिकायांयतिर्वितीग्रहचारीवि
धवांभुंजीतेति ।

भोजनकालविचारः । श्रुतौ—सायंप्रातराश्वयस्यादिति । गौतमः—सायंप्रातस्त्वन्नमभिपूजितमनिदंभुंजीतेति । प्रातः
शुद्धःपंचममागपरः । सायंशब्दोघटिकात्रयोर्ध्वरानिपरः । चत्वार्येतानिकर्मोणिसंध्यायांपरिवर्जयेत् । आहारमैशुनंनिद्रांस्वाध्यायंचयत्तु
र्थकमितिज्ञातातपोक्तेः । मुनिभिर्द्विरशनमुक्तंनिप्राणामर्त्यवासिर्नानित्यम् । अहनिचतथातमस्विन्यांसार्धग्रहरयामांतइतिछंदोगपरि
शिष्टात् । अत्र सार्धग्रहरानुज्ञाआपद्विपया । निशायाःप्रथमेयोमेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनंप्रोक्तंवर्जयिन्वामहानिशाभिति
शौनकोक्तेः । महानिशाशब्देनयामद्वयमुच्यतइत्युक्तंप्राक् । दिवाचनभोजनद्वयम् । सायंप्रातर्द्विजातीनामशनंश्रुतिचोदितम् ।
नांतराभोजनंकुर्यादग्निहोत्रसमोविधिरितियमोक्तेः । द्विजग्रहणाच्छुद्ध्रस्यनयंनियमः । अंतरानिपेधादेवरात्रावपिभोजनद्वयं । अत
एवापस्तंवेनहरदत्तेनचद्विभोजनविधिःपरिसंख्येत्युक्तं । परिसख्यात्बोक्तेतन्मतेद्वितीयभोजनंनावश्यकम् । विज्ञानेश्वरेणतुद्विभु
जीयादेवेतिनियमविधित्योक्तेः शक्तस्यद्विभोजनमावश्यकम् । चंद्रिकाप्येवम् । अशक्तौतुयत्किंचिदल्पंभक्ष्यम् । औपवस्तमेवका
लांतरेभोजनमित्यापस्तंबोक्तेः । औपवस्तंउपवासस्तुल्यमितिहरदत्तः । तदशक्तौअद्विर्वासायमिति चौधायनोक्तञ्ज्ञेयम् ।
नांतरेतिफलमूलान्यपरम् । दिवाचानांतरांभुंजीतान्यत्रमूलफलेभ्यइत्यापस्तंबोक्तेः । आचारादर्शेतुद्विरशननियमःप्राणाग्निहोत्रमा
त्रपरः अग्निहोत्रसाम्यादित्युक्तम् । साम्योक्तिरुपासनापरेतिवाचस्पत्ये । साग्निकग्रहचारिणोस्तुनद्विभोजननियमः । आहिताग्निरनङ्गां

श्रावणचारीचतेत्रयः । अश्वत्थेवसिध्यन्तिनैपांसिद्धिरनश्रतामित्यपराकैवसिष्ठस्मृतैः । ब्रह्मचारीतु उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च । अनहुत्प
देनकालानियमउक्तइत्युज्ज्वला । यतु—ब्रह्मचारिणःसायंप्रातर्भिक्षयाइतिनियमःसभिक्षायाएवर्जनभोजनस्य । गृहस्थोब्रह्मचारीचयोनशंस्तु
तपश्चरेत् । प्राणामिहोत्रलोपेनअवकीर्णोभवेत्तुसइत्यपराकैचौधायनोक्तैरुपवासादिरनयोर्न । एकादश्यादेस्तुनित्यत्वात्तयोरुपवासत्वा
भावाचानुष्ठानम् । अत्रगृहस्थःसाम्निः । अनग्रयस्तुयेविग्रास्तेषांश्रेयोविधीयते । व्रतोपवासनियमैर्नादानैस्तथानृपेतिमदनरत्नेभविष्यो
क्तेः । अपराकैचौधायनः—प्राणामिहोत्रमंत्रांस्तुनिरुद्धेभोजनेजपेत् । त्रेतामिहोत्रमंत्रांस्तुद्रव्यालभेयथाजपेत् । बृहस्पतिः—दि
वानिद्रापरान्नचपुनर्भोजनमैथुने । क्षौद्रंकांस्यामिपतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत् । पुनर्भोजनमध्वानंभारमायासमैथुने । श्राद्धकृच्छ्राद्धभुक्चैवस
र्वमेतद्विवर्जयेत् । हेमाद्रौव्यासः—आदित्येहनिस्कांतावसितैकादशीग्रहे । व्यतीपतेकृतेश्राद्धेपुत्रीनोपवसेदृही । अपराकै—अयनेर
विसंकांतोरिविवारेचपर्वसु । मृताहेजन्मदिवसेनकुर्याद्रात्रिभोजनम् । हेमाद्रौजातूकर्ण्यः—अहन्येवतुभोक्तव्यकृतेश्राद्धेनराधिप । हेमाद्रौ
कौर्मै—शकंमांसंमसूरांश्चपुनर्भोजनमैथुने । द्यूतमसंबुपानंचदशम्यांससंत्यजेत् । क्वचिद्रतपरमितिहेमाद्रिः । दशम्यांपुनर्भोजननिषेधः
नंत्रिंकायांतुनित्येपिफलसत्त्वान्नित्यपरत्वमपीत्युक्तम् । इतिविज्ञायकुर्वीतावश्यमेकादशीव्रतम् । विशेषनियमाशक्तोहोरात्रंभुजिर्वजितइतिमाध
वीयेग्रहप्रवैवर्त्तत् । भूताष्टम्योर्दिवाभुक्त्वारात्रौभुक्त्वाचपर्वसु । एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचंद्रायणंचरेत् । अत्र—शुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दशी
चदशोऽधराकारविसंक्रमश्चेतिग्रंथांतरेशुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दश्योःपर्वत्वात्कृष्णाष्टमीशुक्लचतुर्दशीपरंभूताष्टमीपदम् । तेनतयोरेवदिवाभोजनंनेत्युक्तं

१ भोजनंगुणैर्वारम् । २ तपोरुपत्वाभावादितिपाठः । ३ प्राणायस्याहेत्यादयः प्राणामिहोत्रमंत्राः । ४ एकादशीदिने । ५ दशमीद्वादश्योः । ६ एकादश्यां ।

निर्णयामृते । स्मृत्यर्थसारे—अष्टमीचतुर्दश्योर्नक्तकार्यमेकभक्तंचेति । अत्रकेचिदुपवासात्पूर्वदिनेदशम्यल्पत्वेदशमीमध्यएवभोजनं कार्यम् । एकादश्यान्भुंजीतेत्येकादश्यांभोजननिषेधात् । निषेधस्तुनिवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षतइतिन्यायाच्चेत्याहुः । तत्र । दशम्यभेकभक्तस्तुमांसैशुनवर्जितइतिचंद्रिकायांदेवलेनमध्याह्निकैकभक्तव्रतविधानाद्विधिस्पष्टेचनिषेधानवकाशात् द्वादश्यादिवन्माध्याह्निकापकर्षकाभावाच्च । नचायन्ननत्रविधिः किंतुपुनर्भोजननिषेधमात्रमितिवाच्यम् । निषेधकल्पनेमानाभावात् । हविष्याशनमध्याह्नाध्याप्राप्तिप्रसंगात् । सर्वत्रैकभक्तादौतथाप्रसंगाच्च । नचहविष्यादिकाम्यैकादशीव्रतमात्रांगं संकोचेमानाभावात् । प्रयोगपारिजातेदेवलः—श्राद्धकृत्वातुयो मर्त्योन्नचमुक्तेकदाचन । देवाहविर्नगृह्णतिकव्यानिपितरस्तथा । एकादश्यादौतुसएव—उपवासोयदानित्यःश्राद्धनैमित्तिकंभवेत् । उपवासंतदाकुर्यादाग्रायपितृसेवितम् । प्रयोगपारिजातस्त्वेकादशीमात्रपरम् । मातापित्रोःक्षयेप्राप्तेभवेदेकादशीयदा । संभाव्यपितृदेवांश्चाजिप्रे सितृसेवितमितिकात्यायनोक्तेस्तेनशिवरात्र्यादौभोजनमेवेत्याह । पितृपंजनकपरमिदं । तेनान्यश्राद्धेनावघ्राणम् । हेमाद्रिस्तु—चतुर्दश्यायदाचैवश्राद्धनैमित्तिकंतथा । उपवासंतदाकुर्यादाग्रायपितृसेवितमितिप्रभासखंडाच्छिवरात्रावप्यवघ्राणम् । एवंचयस्मिन्नुपवासेकृतेपुण्यं त्यक्तेमहत्पापंतत्रावघ्राणम् । यत्रद्वयमप्यल्पंतत्रायाचितमेकभक्तंवाकार्यम् । उपवासदिनेश्राद्धकथंचिद्यदिजायते । उपवासेश्वमेधाख्यराजसूयमयाचिते । वाजपेयंलभेन्नोक्ताएकभक्तेऽग्निहोत्रमितिप्रभासखंडादित्याह ॥

अथभक्ष्याभक्ष्यनिर्णयः । याज्ञवल्क्यः—अदत्तमग्निहीनस्यनान्नमद्यादनपदि । कदर्यचद्धचौराणांक्लीवरंगवतारिणाम् । वैष्णभि शस्तवाधुर्व्यगणिकागणदीक्षिणाम् । अग्निहीनःशूद्रः । शूद्रान्ननिषेधोऽसच्छूद्रपरः । गौर्भूमिरन्नहोमार्थसच्छूद्रस्यगृहेगृहेइतिब्राह्म्यादितिटोडरानंदः । तत्र । राजान्नैजआदेत्तेशूद्रान्नंरक्षवर्चसम् । आयुःसुवर्णकारान्नयशश्चर्मोवर्कतिनः । भुक्त्वायोन्यतमस्यान्नमत्याक्षपणंज्यहमिति

मनूक्तेः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रान्दारांश्च पीडयेत् । लोभाद्यः पितरौ भृत्यान्सकदर्यं इति स्मृतः । घट्टोवाचा निगडैश्च । गणोत्रा विभक्तभिन्नानाम् । अन्यथा ते पामपि स्वात्मा भक्षणपत्तेः । चिकित्सका तु रकुट्पृथ्वीमत्तविद्विषाम् । क्रूरो ग्रपतितव्रात्यदांभिकोच्छिष्टभोजिनाम् । अवीरास्त्रीस्वर्णकारा रक्षीजितग्राभयाजिनाम् । शस्त्रविक्रयिकर्मार्तंतु वायश्च वृत्तिनाम् । नृशंसराजराजककृततद्वधजीविनाम् । चैलधावसुराजीविसहोपपतिवेश्मनाम् । पिशुनानृतिनोद्भवतथाचाक्रिकवर्दिनाम् । एषामन्नभोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा । क्रूरो भयानकः । उग्रः क्रूरकर्मेति मिताक्षरा । राजन्याच्छूद्राया मुत्पन्न इति मदनरत्ने । शंखः—भीतावगीतरुदितक्रंदितावधुष्टपरिमुक्तविस्मितोन्मत्तावधूतराजपुरोहितान्नानिवर्जयेदिति मदनरत्ने । गमः—स्वसुतांतु यो भुङ्क्ते स भुङ्क्ते यथिवीमलम् । तत्रैव चिष्णुपुराणे—विष्णुजामातरं मत्वा तस्य कोपं न कारयेत् । अग्रजायां तु कन्यायां नाश्रीयात्तस्यैगृहे । मनुः—उग्रान्नं सूतिकाग्रं च पर्याचांतमनिर्देशम् । नाद्याच्छूद्रस्य पक्वान्नं विद्वानश्चाद्विकोद्विजः । आददीतामेवास्मादघृतावेकरात्रिकम् । सूतिकाग्रं सूतिकासु दिश्य पक्वं । पर्याचांतमुत्तराचमनोत्तरं पात्रस्थितम् । पार्श्वोचांतमिति पाठेऽपि पंक्तिस्थे उत्थिते स्वपात्रस्थमपि न भक्ष्यम् ॥

निषिद्धभोजने प्रायश्चित्तम् । शौनकः—अराइवेऽपेन्मंत्रं दशवारं न संशयः । सीमंते च यदा भुंक्ते मुच्यते कलुपात्तदा । उपासानक्तां सूक्तंतु जपे दशजलेपिवा । प्रमादाद्यस्ततो भुङ्क्ते सूतकाग्रमकल्मषम् । प्रविष्टः प्रजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये । सूतकाग्रं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्त्रमुच्यते । पूर्ववन्वयातावर्गच शतवारं जपे जले । सूतकस्य गृहे भुङ्क्ते तदा पापात्त्रमुच्यते । इन्द्रो अश्रायि मंत्रं च यतु तं चेन्न कल्मषम् । ज्ञानतो ज्ञानतः स्पृष्ट्वा मुक्तिकाले जस्वलात् । इदं न गोजपेन्मंत्रं सहस्रं चेन्न दुष्कृतम् । ज्ञानतो ज्ञानतो द्वाष्ट्वा मुक्तिकाले जस्त्रियाः । अग्निमाजपेन्मंत्रं दशकृत्वो विशेषतः । अंत्यजानां च निश्चुत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते न कल्मषम् । श्वानादि दर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते यदा तदा । आयेत स्थुर्जपेन्मंत्रं दशवैविष्णुमंदिरे । हस्तदत्तं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्त्रमुच्यते । तेऽज्येष्टा जपेन्मंत्रं शतं विद्यालये सदा । दिवा हि भोजनं कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्म-

पात् । ह्येनप्रजपेन्मंत्रं शतवारं जले तथा । रात्रौ द्विभोजनं कृत्वा कल्मषाच्च प्रमुच्यते । तं सुभेजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये । अष्टम्यां वाचतुर्दश्यां दि
वा मुक्तेन किल्बिषम् । सहिदरो जपेन्मंत्रं शतवैविष्णुमंदिरे । एकादश्यामहोरात्रे मुक्तेयदिचपातकम् । आपः पृणीतमंत्रं च शतवारं न किल्बिषम् ।
रात्रौ भुक्त्वा वत्सरो तु मन्वादिपुयुगादिषु । अश्वा इव जपेन्मंत्रं शतवारं जले पिवा । नित्यश्राद्धे यदा मुक्तेतदा पापात् प्रमुच्यते । मयो भूश्च जपेत्सूक्तं वृषो
त्सर्गे तुरौ द्रकम् । भुक्त्वा यदि विनश्येत विंशद्भारं जले तदा । त्वेपंगणजपेन्मंत्रं दशवैविष्णुमंदिरे । व्यतीपाते यदा मुक्तेतदा दोषा द्विमुच्यते ।
आप्याय स्व जपेन्मंत्रं दशलक्षं शिवालये । सूर्यग्रेहयदा मुक्तेतदा पापात् प्रमुच्यते । अरा इव जपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । बहवश्चैकपात्रे पुंभुजते तन्न-
कल्मषम् । अग्नेमरुद्धि मंत्रं च शतसंख्यं जपेद्यदि । भुंजते सह पात्रे तु बहवो ब्रह्मचारिणः । मानस्तोके जपेन्मंत्रं शतवारं न किल्बिषम् । प्रमादाज्ज्ञान
तो मुक्ते गणां त्रयदा तदा । यज्ञाय ज्ञाजपेत्सूक्तं एकरात्रं जले पिवा । गणकान्नं यदा मुक्तेतदा पापात् प्रमुच्यते । अच्छान इन्द्रसूक्तं तु एकवारं जले जपेत् ।
विधुरात्रं यदा मुक्तेतदा पापात् प्रमुच्यते । इले अग्निजपेन्मंत्रं दशवारं यदा तदा । पंचयज्ञविहीनस्य गृहे मुक्ते न पातकम् । किमंगत्वा जपेन्मंत्रं मयुतं
वैजले सुधीः । ज्ञानतोऽपि यदा मुक्ते कुष्ठान्नं चेन्न पातकम् । सत्येनोत्तमितामंत्रं जपेद्विष्णुवालये यदा । उच्छिष्टे तु यदा मुक्तेतदा मुच्येत किल्बिषात्
सहस्रवारं गायत्री व्याहृतीभिः संस्पृष्टम् । किल्बिषात्रं यदा मुक्ते दोषो नास्ति तदा जपेत् । इति ।

शूद्रादेर्ग्राह्यवस्तूनि । अपराकं सुमंतुः—गोरसंच वसच्छ्रैतिलं पिण्याकमेव च । अपूपान्भक्षयेच्छूद्राद्याचान्यत्पयसाकृतम् ।
तथा—कंदुपक्षं स्नेहपंकपायसं दधिसक्तवः । एतान्यश्नान्नमुजो भोज्यानि मनुब्रवीत् । तत्रैव कौर्म—कंदुपक्वानितैलेन पायसं दधिसक्तवः ।
द्विजेरितानि भोज्यानि शूद्रेरेव कृतान्यपि । मदनरत्ने गिराः—मांसं दधिघृतं धान्यं क्षीरमाज्यमथौषधम् । गुडोरसस्तथोदधिश्चिद्भोज्यान्येता

निमित्तशः । अमृतं चारुनालं च कंदुकाः सक्तवस्तिलाः । सक्तुपदमनार्द्रपक्षस्योपलक्षणम् । प्रायश्चित्तशूलपाणावंगिराः—स्वपात्रे यतुविन्यस्तदुग्धं यच्छति नित्यशः । पात्रांतरेण तद्वाह्यं शूद्रात्स्वगृहमागतम् । शूद्रवेस्मनि विप्रेण क्षीरं वायदिवादधि । निवृत्तेन न भोक्तव्यं शूद्राद्व्रतंद पिस्मृतम् । तच्च श्रोक्ष्यग्राह्यमिति शूलपाणिः ।

निषिद्धान्नादीनि । अपराकेशातातपः—गोकारुंकंदुशालायतैलयत्रैक्षुयंत्रयोः । अमीमांस्यानि शौचा निश्चीपुचानंतरेषु च । कंदुपकादिचकलौ निषिद्धम् । एतानि लोकस्युत्तरार्धकलेरादौ महात्मभिः । निवर्तिता नि कर्माणि व्यवस्थापूर्वकं बुधैरिति तत्रैव शातातपोक्तेः । शंस्रः—नापणीयान्नमद्यादिति । स एव—अपूपाः सक्तवो धानास्तक्रंदधितं मधु । एतत्तप्येषु भोक्तव्यं भांडलेपो न चेद्भवेत् । शूलपाणौ शातातपः—धृतैलंपयः क्षीरं तथैव क्षुरसो गुडः । शूद्रभांडस्थितं तक्रंदधितं धामधुन दुष्यति । पयस्तु न वभांडस्थमेव । न वभांडेषु पानीयं शूद्रविदक्ष ब्रजन्मनाम् । पेयंतदपि विप्राणां पयोदधितथैव चेति तत्रैव जायालोक्तेः । शंस्रः—धृतदधिपयस्तक्राणामाकरभांडस्थानामदोपइति । याज्ञ वल्यभ्यः—अनर्चितं वृधामांसं केशकीटसमन्वितम् । शुक्तं पर्युषितोच्छिष्टं श्वस्पृष्टं पतितं क्षितम् । उदक्यास्पृष्टं संघुं पर्यायान्नं च वर्जयेत् । गोघ्रातं शुकुनोच्छिष्टं पदास्पृष्टं च कामतः । अनर्चितं तमवज्ञातम् । वृधामांसमात्मार्यमेव पक्कं । उपलक्षणे तत् । न पचेदन्नमात्मान इत्यात्मा र्थमन्नमात्रपाकस्य निषेधात् । पित्राद्युच्छिष्टं भोज्यम् । मातापित्रोरथोच्छिष्टं कलौ भुंजन् भवेत्सुखीति चंद्रिकायामादिपुराणात् । पितुर्ज्येष्ठस्य भ्रातुरित्यव्येके । इति आपस्तंबस्मृतेश्च शुक्तं दध्यादिभिन्नम् । न पर्यायान्नमश्नीयान्नद्विः पक्कं न शुक्लं न पर्युषितं न मन्यत्रागपाडवचुकदधिगुडगोधूमयवपिष्टविकारैर्म्यइति शंस्रोक्तेः । यस्यान्नस्यैकैकं न पाकेन न स्वरूपसिद्धिस्तद्विः पक्कमपि भोज्यमिति मदनरेले आह्वहेमादौ च । एतेन यच्छाकादिसंकारार्थं जीरकादिसंस्कारेण यत्पुनः पच्येत तत्पुनः पक्कमिति मदनरिजातो र्क्तिः परास्ता । पाकादावेव संस्कारेषु न संस्कारः । यस्तु व्यंजनादेराल्मविनिगमार्थं पु

नः संस्कारः सवर्ज्येवेति मदनपारिजातः । अन्यदीयं स्वीयत्वेन दत्तं पर्यायान्नम् । शान्तातपः—केशकीटशुनास्त्वं वायसोऽपहतं च यत् ।
 क्लीवाभिश्चास्तपतितैः सुतिकोदक्यनास्तिकैः । दृष्टं च स्याददन्तुतस्य निष्कृतिरुच्यते । अभ्युक्ष्य किंचिदुद्धृत्य तद्वृत्तीति विशेषतः । भस्मना वापि संस्पृ-
 श्य संस्पृशेदुल्लुकेन च । सुवर्णरजताभ्यां वाभोज्यं प्रातमजेन वा । स्पृष्टमित्युक्तेः सहंपाकेऽभोज्यं । नित्यमभोज्यं केशकीटावपन्नमिति गौतमोक्तेः ।
 हारीतः—पिपीलीकादिभिरन्नाद्युपधातेकां च न भस्मरजततत्रवैदूर्यगोवालाजिनदंतानामन्यतमेनाद्भिः संस्पृष्टमन्नं प्रोक्षणपर्यग्निकरणादित्यद-
 र्शनाच्युद्धमिति । मनुः—पक्षिजग्धंगवाघ्रातमवधूतमवक्षुतम् । दूषितं केशकीटैश्च स्पृष्टं प्रोक्षणं शुच्यतीति । जम्बदग्निः—शृतान्नं द्रोणमात्रं
 तु श्वकाकाद्युपधातितम् । आसमुद्धृत्याग्नियोगाल्प्रोक्षणं तत्र शोधनम् । माधवीये संवर्तः—विडालमूपिकोच्छिष्टे पंचगव्यं यिवेद्विजः । तत्रैव
 उशानाः—ब्राह्मणोच्छिष्टे प्राणायामशतमिति याज्ञवल्क्यः । अन्नं पर्युपितं भोज्यं स्नेहाक्तं चिरसंस्थितम् । अस्नेहा अपि गोधूमयवगोरसविक्रियाः ।
 चिरस्थितमविकृतं चेत् । पर्युपितः शोकोऽपि भोज्य इति हरदत्तः । कल्पतरुः—अपूषाश्च करं भक्षयानावटकसक्तवः । शाकं मांसमपूपं च
 संपृकृतसरमेव च । यवांगूपायसं चैव यच्चान्यत्स्नेहसंयुतम् । सर्वपर्युपितं भोज्यं शुष्कं चेत्परिवर्जयेत् । मिताक्षरायां यावकमप्युक्तम् ।

पलांद्वादिनिषिद्धवर्गः । भविष्ये—लघुनं गृज्जनं चैव पलांडुकवकानि च । घृताकनालिकालालुजानीयाञ्जातिदूपकम् । गृज्जनं लघुना
 कारकं दंशेष इति मिताक्षरायाम् । मदनरत्ने—यदीयं चूर्णं गायकाः कंठशुद्ध्यर्थं भक्षयंतितानि पत्राणि । मूलविशेषो गजरापरपर्याय इति
 माधवो हेमाद्रिश्च । तन्न । हेमाद्रावेयत्र घ्नांढे—गृज्जनं चुकिकां चैव गजरां जीरकं तथेति । श्राद्धे गृज्जनं भिन्नगजरनिषेधात् । गृज्जनो

यवनेष्टपलांडोदशजातयइतिसुश्रुतोक्तरापिनगाजरंगुंजनशब्दवाच्यम् । हेमाद्रावप्युत्तरत्रपलांडुविशेषएवगुंजनमित्युक्तम् । वैजयंत्याम
 प्येवम् । राजनिघंटौ—रसनोहिमहाकंदोगुंजनोदीर्घपत्रकः । पृथुपत्रःस्थूलकंदोयवनेष्टोविलोहितः । गुंजनस्यमधुरकंदुनालमप्युपदिशं
 तिकपायम् । पत्रशथयमुशंतिचतित्कंसूरयोलवणमस्थिवदंति । गाजरापिंडमूलंचपीतकंदःसुभूलकम् । स्वादुमूलंसुपीतंचनागरंपीतमूलकम् ।
 गाजरंमधुरंरुच्यंकिंचित्कटुकफापहम् । आभ्यानकृमिशूलग्रंदाहपित्तपुापहम् । यत्तुसारसंग्रहे—गुंजनपीतकंचान्यस्थौणैर्यंरक्तपित्त
 लम् । गुंजनंशीतलंग्राहिदाहमांधविपापहम् । तद्वीजंवीर्यदंश्रेष्ठमुण्णंगर्भहरंपरमिति । तन्न । गाजरेगुंजनशब्दोलाक्षणिकः । वैद्यके—
 गुंजनंशिखिमूलंचयवनेष्टंचवर्तुलम् । ग्रंथिमूलंशिखाकंदंकंदं डिंडीरमोदकम् । गुंजनंकटुरुष्णंचकफवातरूपापहम् । रुच्यंचदीपनंहृद्यंदुर्गधि
 गुल्मनाशनम् । मदनविनोदेषि—गुंजनःपित्तलोघ्राहीतीक्ष्णोष्णोरोगनाशनः । गंधाकृतिरसैस्तुल्यःसूक्ष्मनालःपलांडुना । तथागुंजनो
 योमहाकंदोजर्जरीदीर्घपत्रकइतिलशुनभेदोप्युक्तः । तथा—कासमर्दःकर्कशःस्याद्गुंजनोगाजरस्तथा । गुंजनःकटुकस्तीक्ष्णस्तिक्तोष्णोदीपनो
 लघुः । संग्राहीरक्तपित्ताशौग्रहणीकफवातजित् । त्रिविधेषिगुंजनेगार्जरंनंतर्भवति । गुणभेदात् । लवणयुतंदुग्धदुग्धयुतंदधिवचनमोज्यम् ।
 चिनायकशांतौयलिदनेब्राह्मणससुरामंसंस्थानेतादृशयोस्तयोरुक्तेः । चतुर्विंशतिमते—मूलकंमातृमूलंचश्वेतरक्तौचसूरणौ । च
 त्वार्यमोज्यमूलानिपंचमीचार्द्रिमूलिका । मातृमूलंमाइणीमूलमितिप्रसिद्धम् । कल्पतरौब्राह्मे—राजमापाःस्थूलमुद्रास्तथावृषकवासकौ ।
 मसूराःतशपुष्पाधर्कुमूलकनिकेतनम् । सस्यान्येतान्यमक्ष्याणिनचेदयानिकस्यचित् । तत्रैवापस्तंबः—कृष्णधान्यंचशूद्रान्नयेचान्येना
 श्यसंमिताः । वर्जयेदितिसंबंधः । कृष्णधान्यंकर्लिंगकानि । शूलपाणौदेवलः—कुर्विदांश्चेतवृतांकंकूभांडंचनभक्षयेत् । कुर्विदा

घोटकः । तत्रैवहारीतः—श्लेष्मातकप्राशनेसातपनमिति । अपराकंहारीतः—कुसुमंश्चेतवृतांकुमांडचविवर्जयेत् । हेमाद्रौचिष्णुः—
वर्जयेच्चेतवृतांकमलाबुवंतुल्यजेत् । श्वेतोक्तेः कृष्णवृताकस्यानिषेधइतिकल्पतरौमदनरत्नेमाधवीयेच । स्मृत्यर्थसारेपि—शुद्रश्चेत
कटकिंवृताकानिवर्जयेदिति । तत्रैव—यतिव्रतिभ्यांसदालाबुशिशुवृताकानिजातिमात्रेणवर्ज्यानीति । व्रतहेमाद्रावग्निपुराणे—व्रतप्रक्र
म्य—कूष्मांडालाबुवार्ताकपालंकीज्योत्स्निकास्यजेत् । तत्रैवकौर्म—गुंजनंकिंशुकचैवकंडरंचतयैवच । उदुवरमलाबुंचजग्ध्वापततिवैद्विजः । अलाबुर्वतुलः ।
नलिकाकलंघिकेतिशूलपाणिः । तत्रैवकौर्म—गुंजनंकिंशुकचैवकंडरंचतयैवच । उदुवरमलाबुंचजग्ध्वापततिवैद्विजः । अलाबुर्वतुलः ।
पूर्वोक्तचिष्णुस्मृतैः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । हारीतः—नवटप्लुक्षाश्चत्यदधित्यमातुल्लिगानिभक्षयेदिति । दधित्थंकपित्थम् ।
माधवीयेवृहदमः—नलिकानालिकेरीचश्लेष्मातकफलानिच । भूतृणंशिशुकचैवखट्वांकंकनकंतथा । वर्जयेदितिशेषः । तत्रैवचतु
र्दशतिमते—तृणराजफलंवल्लीभुक्त्वाचांद्रचरेद्विजः । कंदमूलफलादीनिअज्ञात्वोपवसेत्तथा । याज्ञवल्क्यः—देवतार्थहविःशिशु
लोहिताव्रश्चनांस्तथा । लोहितपदमुभयत्रान्वितम् । तेनरक्तशिशुर्निषिद्धइतिमाधवः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । विद्वानितंदुलीयादीनिनि
पिद्धानि । विद्वानांफलानिभक्ष्याणीत्याहबौधायनः—अमेध्येषुचयेवृक्षाउसाःपुष्पफलोपगाः । तेषामपिनदुष्यंतिपुष्पाणिचफलानिच ।
तथाचोशानाः—नलिकाशणछत्रांकुसुंभालाबुविज्ञवान् । कुंभीकेकुंवृताककोविदारांश्चवर्जयेत् । तथाकालप्ररूढानिपुष्पाणिचफलानिच ।
देवलः—नवीजान्युपभुंजीतरोगापदमृतेबुधः । बीजानिकूष्मांडस्येत्युक्तंकल्पतरौमदनरत्नेच । वर्ज्यानुवृत्तौशांखः—कुनलीकुष्ठि
सस्पृष्टमिति । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—आज्यपात्रेस्थितंतंक्रमधुमिश्रंतुयद्वृतम् । ताम्रपात्रस्थितंक्षीरंपुसर्पिःसुरासमम् । आद्रकंसगुडंमधंसै

क्षवंवदरंतथा । नारिकेलसंकांसेदभासंमिश्रितोगुडः । वसिष्ठः—अभोज्यंस्वोच्छिष्टोपहतं वसनकेयकीटोपहतं चेति । स्खोच्छिष्टं स्वमुक्तशि
ष्टं त्यक्तं । वसनं परिहितमिति मदनरत्ने । सुमंतुः—धुतवचोभिहतमदधिपर्युषितं श्रचांडालवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्रहिरण्योदकैः स्पृष्टादिति ।
वचोभिहतं तात्कालिकमुखवातादिदुष्टं । दधिलेहलक्षकं स्नेहरहितं पर्युषितमित्यर्थः । स्पृष्टात्भावेक्तः । श्रचांडालदृष्टभोज्यमन्नांतराभावइति मदन
रत्ने । वर्ज्यामुदृतौयमः—लघुनंगंजनचैव विलयः संमुखं तथा । विलयो घृतफेनस्वनमंडश्च । चिप्पुपुराणे—
भुंजीतोद्धृतसाराणि न कदाचिन्नरेश्वर । स्कांदे—घृताकंवृहतीचैव दधमन्नं मसूरिका । यस्योदरे प्रवर्तते तस्य दूरतरो हरिः । अलाबुं भक्षयेद्य
स्तु दग्धमन्नं कलधिकाम् । सनिलजः कथं भूते पूजया भिजनाद नम् । स्कांदे—शिरः कपालमन्नाग्निनखचर्मतिलानि च । एतानि क्रमशो नित्यमष्टन्या
दिषु वर्जयेत् । चर्मपदेन मसूरिका उच्यते इति कालनिर्णयदीपिका । हरिभक्तिचिलासेयामले—यत्र मद्यंतथा मांसंतथा वृताकमू
लकौ । निवेदयेन्नैव तत्र हरैर्कांतिकीरतिः । भारते—तिलान्भृष्टान्नचाश्रीयात्तथासायुर्नरिष्यति । गौतमः—उद्धृतस्नेहविलयनपिण्या
कमथितप्रभृतीनिनाश्रीयादिति । मथितं जलं विना लोडितं दधीति मदनरत्ने । आमिषं पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये—प्राण्यंगमामिषं चूर्णे फले
जंबीरमामिषम् । धान्ये मसूरिका ह्यन्नं पर्युषितं तथा । गोकांजिकं च महिषीदुग्धादि च तथा मिषम् । द्विजकीर्तारसाः सर्वे लवणं भूमिजं तथा ।
ताम्रपात्रास्थितं गव्यं जलं पल्लवं संभवम् । आत्मार्यपाचितं चान्नमामिषं तत्स्मृतं बुधैः । न चेदं प्रकरणात्कार्तिकमात्रपरम् । अन्यत्रापि तद्ब्रह्मेवाध
काभावात् । मदनरत्ने—घृतात्फेनं घृतान्मंडपीयूषमथवाद्रोगोः । सगुडं मरिचाक्तं तु तथा पर्युषितं दधि । दीर्णतकमपेयं च नष्टस्वादुचफेनवत् ।
गुडमरीचयुक्तं पर्युषितं दधि च न भक्षयेत् । दीर्णस्फुटितम् । हारीतः—नरजस्वलादतं न कुद्भयानमलवद्वाससानापरयाद्वारापन्नमिति ।
याज्ञवल्क्यः—घृथाकृसरसंयावपायसाण्णशकुलीः । अत्र नपचेदन्नमात्मेनेत्यनेन निषेधे सिद्धे पुनर्निषेधो दोषाधिक्यार्थ इति मदनरत्ने ।

मनुः—अनिर्दशायगोःक्षीरमौष्ट्रमेकशफ्रतथा । आविकंसंधिनीक्षीरं विवत्सायाश्चगोःपयः । गोग्रहणमजामहिष्योरुपलक्षणम् । गोमहिष्यजानामनिर्दशानापयोनपेयमितिवसिष्ठोक्तेरिति मदनरत्ने । वत्सग्रहणेन सवत्साधेनुरानीयतामिति वदोग्रहणे सिद्धे पुनर्गोग्रहणमजामहिष्योर्व्यपत्ययोः पयसो निषेधार्थमिति मेघातिथिः ।

संस्कारादिभोजननिषेधः—मदनरत्ने गिराः—जन्मप्रभृतिसंस्कारेवाल्स्यान्नस्य भोजने । असर्पिर्हर्नभोक्तव्यंचूडायांचविशेषतः । नारीप्रथमगर्भेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । पराशरमाधवीयेधौम्यः—ब्रह्मोदने च सोमे च सीमंती न्नयने तथा । जातकर्मनवश्राद्धे भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । तत्रैव—निवृत्तचूडहोमे तु प्राङ्नामकरणात्तथा । चरेत्सांतपनं भुक्त्वा जातकर्मणि चैव हि । अतो न्ये पुतु संस्कारेषूपवासेन शुद्ध्यति । चंद्रिकायाम्—नवश्राद्धस्य यच्छिष्टं गृहे पर्युपितं च यत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टं च भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । आचारदर्पणे—भानुवारे तथा रात्रावष्टम्यां च तथैव च । धात्रीफलं नरः खादन्नलक्ष्मीको भवेत्सदा । सप्तम्यारं विवारे च दिवारात्रौ तथैव चेति कृष्णभट्टीपूर्वार्धपाठः । अमावास्यापितृश्राद्धे संक्रांतौ पारणे तथा । परात्रैव भोक्तव्यं स्यान्नंतस्य तत्फलम् । हेमाद्रौ—दिवादधित्यधानासुरात्रौ च दधिसक्तु । श्लेष्मातके तथा ऽलक्ष्मीर्नित्यमेव कृतालया । काशीखंडे—न दिवोद्धृतसारं च भक्षयेद्दधिनो निशि । स्कांदे—रात्रौ दधिनभोक्तव्यं दिवान्न वनीतकम् । यमः—न भिन्नभांडे भुंजीत न रात्रौ दधिसक्तुकान् । भारते प्येवम् । आचारादर्शे लघुहारीतः—पृथग्यानं पुनर्दानं मांसेन पयसानिशि । दंतच्छेदनं गुणं च सप्तसक्तुषु वर्जयेत् । सक्तुं तु दिनक्षय इति भारते शतपथाच्च । सुमंतुः—कूष्मांडं बृहती चैव तरुणी मूलकं तथा । श्रीफलं च कलिंगं च वात्री प्रतिपदादिषु । शिरः कपालं मंत्राणि न खर्मकृता निच । उदुंबरफलं चैव तिलानपितथैव च । यदीच्छेत्स्वर्गगमनमष्टम्यादिषु वर्जयेत् । रत्नमालायाम्—कूष्मांडं मातुलिंगं च पटोलं बृहतीफलम् । श्रीफलं पिचुमंदं च धात्रीपक्षादितत्स्वजेत् ।

नालिकेरं शिरःश्रोतं कण्ठं तुल्यं कंस्तृतम् । अत्राणि नलिकाशाकं नखानि ग्रामाणि विक्राः । चर्माल्यपोद्काशाकं वृतांकं तिलमुच्यते इति । धर्मसारे—धात्रीफलं भानुवारे श्रीफलं शुक्रवासरे । शमीफलं मंदवारे श्रीकामः परिवर्जयेत् । गौडनिचंधे—रवि वारे च संक्रांतौ पष्ठ्यावै सप्तमी तिथौ । आरोग्यकामस्तु नरो नियंत्रणं न भक्षयेत् । भारते दानधर्मे—आज्याहुति विना चैव यत्किंचित्परिविष्यते । दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः । इदं श्राद्धपरमिति केचित् ।

अथ परिवेषणम् । चंद्रोदये गिराः—नीलरक्तेन वस्त्रेण यः पाकः श्रपितो भवेत् । तेन भुक्तेन विप्राणां दिनमेकमभोजनम् । वैद्यः—भक्ष्यं च दक्षिणे पाशेऽप्येलेहं च वामतः । हस्तदत्तानि चात्रानि प्रत्यक्षं लवणं तथा । मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतम् । हेमाद्रौ यमः—एकेन पाणिना दत्तं शूद्रादत्तं च यद्भवेत् । पैठ्ठी न सः—लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च । लेहं पेयं च विविधं हस्तदत्तं न भक्षयेत् । एतदपवादः स्मृतिर न्नावल्यारम्—अपक्वं लेहं पक्वं च हस्तेनैव प्रदापयेत् । यत्किंचिदितरं द्रव्यं दीयं तु यत्नतः । कल्पतरौ भविष्ये—आयसेन तु पात्रेण यदन्नमुपनीयते । भोक्ता विष्टासंभुक्ते दाता च नरकं व्रजेत् । मात्स्येऽपि—उभाम्यामपि हस्ताभ्यामाहृत्य परिवेषयेत् । मनुः—दर्व्यादीं यंशुतांत्रं तु समस्तं व्यंजनानि च । उदकं यच्च पक्वां योदव्यां दातुमिच्छति । स भ्रूणहासुरापश्च सस्तेनो गुरुतल्पगः । काशीखंडे—फाणितं गोरसं चैव लवणं मधुकानि च । हस्तेन ब्राह्मणो दद्यात्कुच्छं चां द्रायणं चरेत् । हेमाद्रौ हारीतः—पक्कौ सहो र्थितानां तु भोजनादिसंस्मृतम् । तत्रैव वसिष्ठः—यद्येकं पक्कौ विषमं दाति लेहं दद्याद्वा यद्विवापि हेतोः । वेदेऽपुष्टा मृषिभिश्च गीतांतां ब्रह्महत्यां मुनयो वदंति ।

परिवेष्टुं रुच्छिष्टस्पर्शं हारीतः—द्रव्यहस्तस्तु संस्पृष्ट उच्छिष्टं वा कदाचन । भूमौ निक्षिप्य तद्रव्यमपः स्पृष्टा ततः शुचिः । अद्भिरभ्युक्ष्य तद्रव्यं पुनरादाय दापयेत् । घत्तुमनुः—उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टो द्रव्यहस्तः कथं चन । अनिधायैव तद्रव्यमाचांतः शुद्धिमाप्नुयादिति । आचार

चंद्रोदये—अंगधारणयोगमगेनिधायाचामेत् तदयोग्यं स्पष्टम् । यद्वाभक्ष्येतरद्रव्यंभूमावनिधायाचम्यशुचिर्भवेत् । भक्ष्यंभूमानिधायाचामेत् । मार्कण्डेयः—पक्वान्नेनगृहीतेनमूत्रोच्चारं करोति यः । अनिधायैवतद्रव्यमंगेकृत्वासमाश्रितम् । शौचं कृत्वा यथान्यायमपःस्पृश्य यथाविधि । अन्नमन्युक्षयैवैवउद्धृत्यार्कप्रदर्शयेत् । त्यक्त्वाग्रासमथैतस्माच्छेषंशुद्धिमवाप्नुयात् । द्रव्यस्यैवसाक्षादुच्छिष्टस्पर्शेत्यागइतिचंद्रिका । स्मृत्यर्थसारे—परिवेषणं कुर्वन्मूत्रोच्छिष्टश्चेदन्नादिनिधायशौचाचमनेकृत्वा न्नादिप्रोक्ष्याग्निमर्कंवासंस्पृश्यपरिविष्यादिति ।

आपोशनचलिप्राणाहुत्यादि । मार्कण्डेयः—अब्रह्मप्राणम्यादौप्रांजलिः कथयेत्ततः । अस्माकंनित्यमस्त्वतदितिभक्त्याथवंदयेत् । आपस्तंबः—भापांकांसक्षवयुमित्यभिमुखोन्नं वर्जयेदिति । भापांशब्दोच्चारणम् । याज्ञवल्क्यः—अपोशानेनोपरिष्ठादधस्तादश्रुता तथा । अनन्नममृतंचैवकार्यमन्नं द्विजन्मना । अत्रयद्यपि—अद्यतेत्तिचभूतानितस्मादन्नंतदुच्यतइतिश्रुतौसर्वमविशेषेणान्नत्वेनप्रतीयते तथापिजलादावपितदापतेः । भिःसाक्षीभक्तमंधोन्नमितिकोशादन्नमोदनः । अतएव—अन्नाश्रितानिपापानीत्यत्राप्योदनवर्जनम् । तेनभक्तेष्वपोशनंनान्यत्रोत्तिकेचित् । अन्येतु—ससंक्षेत्रगतग्राहुःसतुषंधान्यमुच्यते । आमंविषुपमित्युक्तंस्विन्नमन्नमुदाहृतमितिनिधितत्वेवसिष्ठोक्तेःस्विन्नमात्रेआपोशनम् । नचैवंगुडादावपितदापतिः । अन्नेनव्यंजनमित्यादिपुत्रीह्यादिविकारण्वाद्यपदप्रयोगात् गुडादेश्वसरसत्वात् अतोगुडादौनापोशनम् । मदनरत्नेमाधवीयेचकौर्म—महाव्याहृतिभिस्त्वन्नंपरिष्विच्योदकेनतु । अमृतोपस्तरणमसीत्यपोशानक्रियांचरेत् । मदनपारिजातेतु—व्याहृतिभिर्गीयव्याचान्नमभिमंत्र्याभ्युक्ष्यपरिष्विच्य धर्मराजादिवलीन्दद्यादिति । माधवीये—ऋतेनसायं सत्येनप्रातश्चपरिष्विचयेत् । भविष्ये—भोजनार्त्तिकचिदन्नाग्रं धर्मराजायैवैबलिम् । चित्रायचित्रगुप्तायप्रेतेभ्यश्चेदमुद्धरेत् । यत्रकचनसं

स्थानांक्षुत्तुपोपहतात्मनाम् । प्रेतानां तृप्तयेक्षय्यमिदमस्तु यथा सुखम् । स्कां दे—प्रदद्याद्भूतपतये भुवनपतये तथा । भूतानां पतये स्वाहेत्युक्त्वा भूमौ बलित्रयम् । ब्राह्मे—ब्रह्मणे नम इत्येवं ब्रह्मादिभ्यो वलीन्दद्यादिति । स्मृत्यर्थसारे—यमाय नमः चित्रगुप्ताय नमः सर्वेभ्यो भूतेभ्य इति वलीन्दद्यादिति । श्रौतवृत्तिः—यः कश्चनास्मिन् छास्त्रे देवतोद्देशेन ब्रह्मात्मको व्यापारो यागो होमो भ्यादानं बलिहरणादयो वामत्रेण साध्यं ते तत्र सर्वं ब्रह्माह्वयकारः कर्तव्य इति । आश्वलायनानां स्वाहा तत्त्वमेव बलिदाने । एतानि बलिदानादीनि यथाशास्त्रं व्यवस्थितानि । इदं च परिपेचनोत्तरं कार्यमित्युक्तं माघवीये मदनरत्ने च । यत्तु स्मृत्यर्थसारे बल्युत्तरं परिपेचनमुक्तं तत्पदार्थगणनमात्रं न तत्र क्रमेतात्पर्यम् । परिपेचनोत्तरं पदक्षालनोक्तेः । अत्र ब्रह्मरुद्रं चन्द्रार्कवसवो मंडलांतरात् । निवेदितं नरैरंघ्र्यस्माद्ब्रह्मं तिनान्ययेति ब्राह्मात् ब्रह्मादिभ्यो भुजिकाले बलिर्देयः । मंडलार्थवादो यमिति चेत् तस्यापि सालंबनत्वात् । अर्थाभावोपि स्तुतिरिति चेत् असंभवे द्वेवं स्यात् । न च वाक्यभेदः । सूक्तवाकादौ दृष्टत्वादित्याचारदर्शः । तत्र । तद्धितादीनामेव देवतात्ववोधकत्वात् । सूक्तवाक्यकरणत्वेऽप्युक्तं हरतौ देवताकल्पकत्वम् । अर्थवदेव तु देवताकल्पत्वमत्यंतां भवित्यलंभीमांसांगंधशून्यहृदयप्रलापेन । आद्वैबलिदानाभावमाह हेमाद्रावत्रिः—देते वाप्यथवा दत्ते भूमौ यो निक्षिपेद्वलिम् । तदन्नं निष्फलं याति निराशैः पितृभिर्गतैः । स्मृत्यर्थसारे—पायसेन तथा ज्येन मापाद्वेन तथैव च । न कुर्व्याद्वलिदानं तु ओदनेन प्रकल्पयेत् । कृष्णभट्टीये—भोजनादौ बलिमुक्तं समुद्धृत्यैव भोजयेत् । अनुद्धृत्य तु यो भुङ्क्ते प्राणायामाष्टकं चरेत् । आखुमाजोरसं संशयोऽप्येव तथा चरेत् । तत्रैव—दत्त्वाथ चित्रगुप्ताय हस्तं प्रक्षालयेत्ततः । अप्रक्षाल्य करौ भुजं नरैरेव नरके वसेत् ।

अपोशनविचारः । ब्राह्मे—अपोशनं च गृहीयात् सर्वतीर्थमयं च तत् । हस्तेन लघयेन्नाग्नं सोदकेन कदाचन । आपोशनाकरणे दोषश्चिन्तामणौ—अपोशानमकृत्वा तु यो भुङ्क्तेऽनापदि द्विजः । भुजानो यदि वा द्रुमास्त्राय च्यष्टशतं जपेत् । इदं च बलिदत्त्वाहस्तं प्रक्षाल्य कार्यमि

लुक्तमाधवीये—हस्तग्रशालयेचैवपश्चात्प्रयतमानसः । धारयेत्सव्यहस्तेनपात्रंतद्वाग्यतोद्विजः । अपोशानंशूद्रेणनकार्यम् । द्विजश्रुतेः ।
 नैवेद्यभक्षणमत्रमिथ्या । लोके—उच्छिष्टभोजिनस्तस्यवयमक्लिष्टकारिणः । येनलीलावराहेणहिरण्यक्षोनिपातितः । स्मार्तोपीदंलिलेख । पात्र
 धारणेचिशेषश्चिन्तामणौ—अंगुष्ठस्तर्जनीचैवमध्यमाचतुर्तीयका । तिस्रोद्वेवांगुलीचैवप्रशस्ताःपात्रधारणे । बृहन्नारदीये—याव
 द्विजोऽन्नमश्रीयात्पानंनैवपरित्यजेत् । आपस्तंबः—नापजिहीतापजिहीतवेति । अपजिहीतत्यजेत् । अतःपात्रधारणेविकल्पः । सोपि
 प्राणाहुत्युत्तरपानं—प्राणाहुत्युत्तरपानंधृतानमुंचेदन्यथाभुंचेदितिरूपनरुः । यत्तुपद्मत्रिंशन्मते—समुत्थितस्तुयो
 भुक्तेयोभुक्तेमुक्तभाजने । एवंवैवस्वतःप्राहभुक्त्वासांतपनंचरेदिति तद्भोजनोपक्रमेपात्रंधृतत्वातन्मध्यत्यागे । स्मृतिमंजर्याम्—पात्रस्य
 धारणंमौनंनैवचैवप्रातृमान्गृही । शातातपः—अग्रासनोपविष्टस्तुयोभुक्तेप्रथमद्विजः । बहूनांभुजतांसोतःपंत्याहरतिकिल्बिषम् ।
 अत्रिः—मौनव्रतंमहाकाण्डंहुंकारेणविनश्यति । एतत्पंचग्रासपरम् । पंचग्रासान्महामौनंप्राणाद्याप्यायनंचतदितिचिष्णुपुराणादिति
 माधवः । महामौनंकाष्ठमौनम् । तथाचस्मृतिमंजर्याम्—काष्ठमौनेनभुंजीतप्राणादिग्रासपंचकम् । प्राणाहुत्युत्तरंमौननियमः ।
 मौनीवाप्ययवामौनीग्रहटःसंयतेन्द्रियः । भुंजीतविधिवद्विप्रोचोच्छिष्टानिदापयेदितिब्यासोक्तेरितिमदनरत्ने । रत्नावल्याम्—यवी
 यान्सपितायश्चभुक्त्वाश्रांद्धादिभोजनम् । प्राणाग्निहोत्रादन्यत्रनासौमौनसमाचरेत् । यवीयान्कनिष्ठः । अतोभ्रातृमतोमौननिषेधोजीव
 ज्येष्ठभ्रातृकरः । तत्रैव—यदिभुंजीततूष्णीतुसर्ववैवतुभोजने । सपापोभ्रातरंहंतिसंततिंचाचिराद्भुवम् । गोभिलः—अथातःप्राणाहु
 तिकल्पोव्याहृतिभिर्गोपयन्नात्रमभिर्मन्यद्भुतत्वासत्येनपरिषिंचामीतिसायं सत्यंत्वर्तेनपरिषिंचामीतिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः ।

ल्यंयज्ञस्वंपद्वारस्त्वंब्रह्मत्वंप्रजापतिस्त्वंतदपआपोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूषःसुवरोममृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वा दशहोतारंमनसानुदृत्यात्वरूपं चग्रासान्गृहीयात् प्राणायस्वाहापानायस्वाहाव्यानायस्वाहोदानायस्वाहासमानायस्वाहेति । दशहोत्राश्रित्तिःस्रुगित्याधाः । अमृतोपस्तरणमसिस्वाहेत्याचारादर्शः कृष्णभट्टश्च । तन्न स्वाहंतत्त्वमानाभावात् । गोभिलाघलिल्लनाच्च ।

प्राणाहुतिविचारः । कौर्म—स्वाहाप्रणवसंयुक्तांप्राणायान्नाहुतिततः । शौनकः—तर्जनीमध्यमांगुष्ठलग्नाप्राणाहुतिर्भवेत् । मध्यमानामिकांगुष्ठैरपानेजुहुयाद्बुधः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यानैनुजुहुयाद्भुविः । तर्जनीचवहिःकृत्वाउदानेजुहुयाद्बुधः । समानेसर्वहस्तेनसमुदायाहुतिर्भवेत् । एताश्चदत्तैर्नच्छेद्याः । प्राणायस्वाहेतिसमस्तानिगिरतीत्याचारादर्शहारीतोक्तः । अंगुष्ठानामिकामात्रग्राह्यानान्येनताआहुतयइतिहारीतव्याख्यातारः । सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयादितिसामान्यविधेःपंचग्रास्यपितथैवेत्याचारादर्शः । उभयमप्ययुक्तम् । पूर्वोक्तशौनकविरोधात् । भारते—यथारसंनजानातिजिह्वाप्राणाहुतौनृप । तथासमाहितंकुर्यात्प्राणाहुतिमतंद्रितः । अपराकंचौधायनः—अथशालीनयायवरात्मयाजिनांप्राणाहुतिंव्याख्यास्यामः प्रक्षालितपाणिपादआचम्यशुचौदेशेप्राञ्जुखउपविश्य ध्रुवाद्यौरितिप्रतिष्ठापयिमावाहयेद्भूतवतीमितिभूमौपात्रनिधायमूर्धानंदिवइत्युद्धृत्यतमाहियमाणंभूषःस्वरोमित्युपस्थायवाचयच्छेत्प्राक्तुमहाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमन्नमुदकंपरिपिच्यसव्येनपाणिनाविसुंचन्नमृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वापंचान्नेनप्राणाहुतीर्जुहोतिप्राणेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमाविशाप्रदाहायप्राणायस्वाहाअपानेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमाव्यानेनिविष्टोऽउदाने०इतिसमाने०हुत्वातूष्णींभूयोव्रतयेत् प्रजापतिमनसाध्यायन्नांतरावाचंविमृजेत्भूषःस्वरोमितिजपित्वापुनर्भुजीत त्वक्केशनखकीदाखपुरीपाणिद्वन्द्वतद्देशात्पिडमुद्धृत्याभ्युक्ष्यभस्मावकीर्यपुनःप्रोक्ष्यवाचाशस्तंभुजीतसर्वभक्ष्यापूपकंदमूलमांसानांदत्तैर्नाघेन्नातिसुहितोमृतापिधानमसीत्युपरिष्टादपःपीत्वाचांतोहृदयमभिमृशतिप्राणानांग्रंथिरसिरुद्रोमाविशांतकइत्यतस्तेनान्नेनाप्याय

१ त्वयमस्यविष्णुस्तुत्वंवदकारः । २ विज्ञांतुर्गतेनाघेन ।

स्वेतिपुनराचम्यदक्षिणपादांगुष्ठेपाणिस्त्वावयति । अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः । ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुगिति ह्रुत्त्वानु
मंत्रणमूर्ध्वहस्तः समाचरेत्—श्रद्धायां प्राणे निविश्यामृतं हुतं शिवो माविश शिवमाविश प्राणमन्नेनाप्यायस्वेति पंचव्रह्मणिमआत्मा मृतत्वायेत्यनेन चाक्षरे
णात्मानं योजयेद्देवमेवाहरहः सायं प्रातर्जुहुयादद्भिर्वासायमिति । अग्निः—अपोशानं वामभागे सुरापानसमं भवेत् । दक्षभागे तु यः कुर्यात्सो
मपानसमं भवेत् । पुनरापूर्यापोशानं सुरापानसमं भवेत् । इदं श्राद्धपरमिति किंचित् । नित्यभोजने पीतकृष्णभट्टः ।

भोजनविचारः । प्राणाहुत्युत्तरमाहवसिष्ठः—सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयादिति बौधायनः । यावद्वासंसन्नयन्नस्कंदयन्कृत्स्नं ग्रासं
ग्रसीत । विष्णुपुराणे—अश्रीयात्तन्मनाभूत्वा पूर्वतुमधुरं रसम् । लवणाम्लैतदधामध्ये कद्रुतिक्तादिकंततः । प्राकृद्रवं पुरुषोऽश्रीयान्मथेतु क
ठिनं पुनः । अंतपुनर्द्रवाशीतु वलारोगे न संचति । कौर्म—ततो न्यदन्नमश्रीयात्पूरुणा यो दरस्य च । स्मृतिमंजरी काशी खंडे—दर्भ
पाणिस्तु यो भुङ्क्ते तस्य दोषो न विद्यते । केशकीटादिसंभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः । यत्त्वाश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेण न मुंजीयान्नचाचमेदिति
तद्वर्तुलान्यपरम् । भोजने वर्तुल इत्यत्रिस्मृततेः । विष्णुः—न तृतीयमथाश्रीयान्नापश्यंश्च कदाचन । अपश्यन्नं प्रकारादौ । कौर्म—नाश्री
यात्प्रक्षमाणा नाम प्रदायैव दुर्मतिः । नायज्ञशिष्टमद्याद्धानकुब्धो नान्यमानसः । आत्मार्थं भोजनं यस्वरत्यर्थं यस्मै शुभम् । वृत्त्यर्थं यस्वचाधीतं
निष्कलंतं स जीवितम् । नोच्छिद्यो घृतमादद्यान्नमूर्धानं न स्पृशेदपि । न व्रह्मकीर्तयन्वापि निनिःशेषं न भार्यया । नैकवस्त्रस्तु मुंजीत न वापि शयन
स्थितः । न पादुकाधिष्ठितो वानहसन् विपन्नपि । पराशरः—अदुष्टा संतता धारावांतोऽद्भुताश्चरेणवः । भोजनपात्रमुद्धूलजलादिनपेयमित्युक्तं
माधवीये वृहन्नारदीये—द्विजो नाभोज्यमश्रीयात्सात्रे नैव परित्यजेत् । संस्थाप्य ह्यासने पादौ वस्त्रार्थपरिधाय च । मुखेन धर्मितं भुक्त्वासु
रापीत्युच्यते बुधैः । स्वादि तार्धपुनः स्वादन्मोदकानि फलानि च । प्रत्यक्षं लवणं खादन्गोमांसाशीनि गृह्यते । नृसिंहाब्धिमहोदधौ—सामुद्रं

सैधवंचैवलयेपरमाद्भुते । प्रत्यक्षेऽपितिश्राद्धेऽपि धस्त्वन्यगोचरः । हेमाद्रौ ब्रह्मांडे—सैधवंलवणं च तथामानसं संभवम् । पवित्रे परमे
 क्षेते प्रत्यक्षेऽपि नित्यशः । देवलः—न भुंजीता दृष्टं नित्यं गृहस्थो भोजनं स्वयम् । पवित्रमथ हृदयं च सर्पिरादुर्घापहम् । ब्राह्मे—यस्तु पाणि
 तले भुङ्केयश्च फूलारसं युतम् । प्रसृतांगुलिभिर्यश्नत्स गोमांसवच्च तत् । हस्त्यश्च यथानोष्ट्रमास्थितो नैव भक्षयेत् । इमशानाम्यंतरस्थो वादे
 चालयगतोऽपि वा । शयनस्थो न भुंजीत न पाणिस्थं न चासने । तत्रैव—नार्द्रासानां शिरानचायज्ञोपवीतवान् । न प्रसारितपादस्तु पादारोपि
 तपाणिमान् । नावसन्नियकं संस्थश्च न च पर्यङ्किकास्थितः । न वेष्टितशिराश्चापि नोत्संगकृतभाजनः । न चर्मोपरि संस्थश्च चर्मवेष्टितपार्श्ववान् ।
 भारते—निपण्णश्चापि खादेत न तु गच्छन्कदाचन । क्षत्रिये विशेषस्तत्रैव—क्षत्रियः प्रावृत्तशिरा भुंजीता सन्नश्नभृदिति । अन्नस्य
 जन्मकालुष्यं दुष्पुष्पं किंच न कुत्सयेत् । ग्रासशेषं च नाश्रियात्पर्यायान्वितः । शाकमूलफलेक्ष्वादिदंतच्छेदैर्न भक्षयेत् । संवपे न्नान्नमन्त्रेन विक्षि
 तं पात्रं संस्थितम् । गृह्णां भुंजतां मध्येनाश्रियात्पर्यायान्वितः । वृथानविकिरेदन्नं नोच्छिष्टं तु घृतं त्यजेत् । तिलकं कजलं क्षीरं दधि क्षौद्रं घृतानि च ।
 न तलजेदर्धजगधानि सूक्ष्मा यकदाचन । संवपे द्राशी कुर्यात् । त्रिकांडमंडनः—शिवेऽपि यत्तु यो भुङ्के यो भुङ्के दक्षिणमुखः । वामपादे करं
 न्यस्य तद्वैराक्षां सिगच्छति ।

भोजनकाले स्पर्शास्पर्शः । शुद्धितत्त्वे वृद्धशातातपः—यदा भोजनकाले तु अशुचिर्भवति द्विजः । भूमौ निक्षिप्य तं ग्रासं सत्त्वाविप्रो
 विशुध्यति । भक्षयित्वा तु तं ग्रासमहोरात्रेण शुध्यति । अशित्वा सर्वमेवाग्नौ त्रिरात्रेण विशुध्यति । अशुचिपदं न स्नानार्हमात्रपरं स्नानविधिवैय
 ध्यापत्तेरित्युक्तम् । तत्रैव मार्कण्डेये—अंगुलिचोद्धरे धस्तु गोमांसाशनवत्स्मृतम् । अग्निः—मुखेन चान्नमश्नाति तुल्यं गोमांसमक्षणेः ।
 मुखेन गवादिवत् । चंद्रिकायां वृद्धमनुः—नपि वेन्न च भुंजीत द्विजः सव्येन पाणिना । नैकहस्तेन च जलं शूद्रेणावर्जितं पिबेत् । पीत्वा वशेषितं

कृत्वात्राक्षणः पुनरापिवेत् । त्रिरात्रं त्रुत्रंतं कुर्याद्द्वामहस्तेन वा पुनः । इदं भोजनकाले एव । अन्यत्रास्य प्रायश्चित्तोक्तः । कौर्म—न वामहस्तेनोद्धृत्य पिवेद्द्वैजलम् । वामहस्तेन केवलेनेत्यर्थः । एकहस्तेनेत्यस्य वामहस्तेनोपसंहार इति कश्चित् । तन्न । पुनरेकहस्तनिषेधात् । अतः सव्येन न पिवेत् । एकहस्तेनासव्येनापि न पिवेदित्यर्थः । ननु भोजने पात्रधारणे सव्यहस्तस्य व्यापृतत्वाद्दक्षिणहस्तस्य चोच्छिष्टत्वात्कयं जलपानमिति चेत्—दक्षिणेन पात्रं धृत्वा वामेन पात्रं धृत्वा दक्षिणेन जलपानसंभवात् । एकहस्तनिषेधो भोजनभित्तकालविययः । नचैकहस्तनिषेधाद्धस्तद्वयप्राप्तौ जलं पिवेन्नाजलिनेत्यादिवाक्यविरोधः । तस्यानुद्धृतजलपानपरत्वात् । एतस्य पात्रादिद्वारा जलपानपरत्वात् हस्तद्वयप्राप्तावपि सव्येनान्वारंभणात् आचमनादौ तथैव दर्शनादिति चंद्रिका ।

भोजने ग्रासप्रमाणम् । अपराकैव सिष्ठः—अष्टौ ग्रासामुने भैक्षपोडशारण्यवासिनः । द्वात्रिंशतं गृहस्थस्य अमितं ब्रह्मचारिणः । वक्रप्रमाणं पिंडं च ग्रसेदकैकशः पुनः । वक्राधिकस्तु यः पिंडात्मात्मीच्छेष्टः स उच्यते । पिंडावशिष्टमन्नं च दंतनिःसृतमेव च । अभोज्यं तद्विजानीयाद्धृक्त्वाचांद्रायणं चरेत् । आदित्यपुराणे—नोच्छिष्टे ग्राहयेदाज्यं जग्धशेपं न संत्यजेत् । शूद्रभुक्तावशिष्टं तु नाद्याद्वांडस्थितं त्वपि । भारते दानधर्मे—समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं कदाचन ।

भार्यया सह मुक्तिनिषेधः । मनुः—नाश्रीयाद्भार्यया सार्धेनामीक्षेत वा श्रुतीम् । नभार्यादर्शनेऽश्रीयादिति । वसिष्ठः—भार्यया सह नाश्रीयादवीर्यवदपत्यं भवतीति । इदं चासवर्णो विषयम् । तथा चांगिराः—ब्राह्मण्यासहयो श्रीयादुच्छिष्टं वा कदाचन । न तत्र दोषं मन्यंते सर्वे एव मनीषिणः । उच्छिष्टमितरक्षीणां योऽश्रीयाद्ब्राह्मणः क्वचित् । प्रायश्चित्तीसविज्ञेयः संकीर्णो भूदचेतनः । ब्राह्मणीपदं भर्तुं सवर्णोऽपि लक्षणम् । अतएवाग्रे ब्राह्मणग्रहणम् । तेन क्षत्रियादिरप्यसवर्णया सह नाश्रीयादित्यर्थ इति पृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मेपि—ब्राह्मण्या

भार्ययासार्धकचिंजुजीतचाध्वनि । असवर्णस्त्रियासार्धभुक्त्वापततितक्षणात् । चंद्रिकायामादित्यपुराणे तु—अधोवर्णस्त्रियासार्धमिति तृतीयपादउक्तः । कचिदितिदेशकालाद्यसंभवविषयंविवाहविषयंवेतिविज्ञानेश्वरः । इदमपिदाक्षिणात्यभिन्नपरम् । पंचधाविप्रतिपत्तिर्दक्षिणातोऽनुपनीतेनभार्ययासहभोजनमित्युक्त्वाइतरस्मिन्दुष्यतिनेतरइतरस्मिन्देशप्रामाण्यादितिमाधवीयेबोधयनोक्तेः । यत्तुमाधवीयेवृहथमः—माताचभगिनीवापिभार्याचान्याश्चयोपितः । नताभिःसहभोक्तव्यंमुक्त्वाचांद्रायणचरेदितितदसवर्णपरम् । यदपि प्रायश्चित्तसहमाद्रौगालवः—एकयानसमारोहएकपात्रेचभोजनम् । विवाहेपथियात्रायांकृत्वाविश्रोत्रोन्नदुष्यति । अन्यत्रदोषमाभोतिपश्चाच्चंद्रायणचरेदितितदप्यसवर्णपरम् ।

पंक्तिभेदावश्यकता । मदनरत्नेवृहस्पतिः—अप्येकपत्तयानाश्रीयात्संयुतःस्वजनैरपि । कोहिजानातिकिकस्यप्रच्छन्नंपातकं भवेत् । एकपक्ष्युपविष्टानांदुष्कृतंयदुरात्मनाम् । सर्वपातत्समंतावद्यावत्पंक्तिर्नभिद्यते । वृहस्पतिः—अग्निनाभस्मनाचैवस्तंभेनसलिलेनवा । द्वारेणचैवमार्गेणपंक्तिभेदोऽबुधैःस्मृतः । तूणेनापिपंक्तिभेदइतिमाधवीयेमदनरत्नेच । तथाचचंद्रिकायांहाराः—तूणेनांतरितंकृत्वापंक्तिदोषोनविद्यते । सएव—नस्पृशेद्द्वामहस्तेनभुजानोहिकदाचन । नपादौनशिरोवस्तिनपदाभाजनंतथा । गोभिलः—एकपत्तयुपविष्टानांविप्राणांसहभोजने । यद्येकोपित्यजेत्पात्रानाश्रीयुरपरेष्यतु । मोहाद्धुक्तेतुयस्तत्रसंसांतपनमाचरेत् । सहएककाले ।

उदक्यादिशब्दश्रवणनिषेधः । माधवीयेआश्वमेधिके—उदक्यामपिचांडालंश्चानंकुटुमेववा । भुजानोयदिपश्येतक

१ इतरेनिदाक्षिणात्यअनुपनीतेनभार्ययाचयहइतरस्मिन्नुत्तरदेशेनदुष्यतिअश्रीदीच्योवाइतरस्मिन्दक्षिणेनदुष्यतीत्यर्थः ।

तदग्रं तु परित्यजेत् । कात्यायनः—चांडालपतितोदक्यावाक्यं श्रुत्वा द्विजोत्तमः । भुंजीत ग्रासमात्रं तु दिनमेकमभोजनम् । उत्तरार्धे यदीति
शेषः । वृहन्नारदीये—खानदानजपादीनां भोजनाध्वरयोस्तथा । मध्ये शृणोति यद्येषां शब्दं कुर्यात्कदाचन । उद्धमे द्रुक्ते मखिलं स्नात्वा चोप
वसेत्तदा । द्वितीये हि धृतं प्राश्य शुद्धिमाप्नोति मानवः । माधवीये गौतमः—काहलग्रमणं ग्राव्यां च कस्यो लूखलस्य च । एते पांनिनदाया
वत्तावत्कालमभोजनम् । कात्यायनः—नृणां भोजनकाले तु यदीदीपो विनश्यति । पाणिभ्यां पात्रमालभ्य भास्करं मनसा स्मरेत् । पुनश्च दीपिकां
कृत्वा तच्छेषं भोजयेन्नरः । पुनरन्नं न भोक्तव्यं भुक्त्वा पापैर्विलिप्यते । अन्नं गृहीत्वैतत्तु यः । स्मृत्यर्थे सारं—अन्नभोजनकालेऽस्थनादूषिते
खानं धृतं प्राशनं च दंतपाते चैवमिति । विष्णुपुराणे—जठरं पूरयेदर्धमन्नैर्धर्धजलेन च । वायोः संचरणार्थाय चतुर्थमवशेषयेत् । पुलस्त्यः—
भोजनं तु न निःशेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन । अन्यत्र दधिसक्त्वा ज्यपलक्षीरमध्वपः । चंद्रिकायां वृद्धमनुः—भार्याभर्तृकदासिभ्य उच्छिष्टं शेष
पयेत्ततः । भारते—पानीयं पायसं सूक्तं सर्पिर्मधुदधीन्यपि । निरसं शेषमेतेषां न प्रदेयं तु कस्यचित् । टोडरानंदे विष्णुपुराणे—नाशे
पंपुरुषो श्रीयादन्यत्र जगतीपतेः । ओदनोपिसंशेषो भोज्य इति टोडरानंदे । मदनरत्ने ब्राह्मे—कुर्यात्क्षीरांतमाहारं न दध्यंतं कदाचन । का
शीखंडे—अनुपीयततः क्षीरांतं नृपानीयमेव च । अमृतापिधानमसीत्येवं प्राश्योदकं सकृत् । पीतशेषं क्षिपेद्भूमौ तोयं मंत्रमिमं पठन् । अप्रक्षा
लितं हस्तस्य दक्षिणां गुष्ठमूलतः ।—रौरेवे पूय निलये पद्माब्जं दुनिवासिनाम् । उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् । देवलः—भुक्तोच्छिष्टा
त्समादाय सर्वस्मात्किंचिदाचमन् । उच्छिष्टभागधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवि । उत्तराचमनं चाक्षालितहस्तेन कार्यम् । हस्तं प्रक्षाल्य गंडूपयः पिबे
त्पापमोहितः । सदैवे चैव पिब्ये च आत्मानमवसादयेत् । अर्धपीत्वा तु गंडूपमर्धं त्यक्त्वा महीतले । रसातलगतानां गास्तेन ग्रीणंति नित्यश इति
न्यासोक्तेः । गंडूपममृतापिधानमसीति जलपानम् । एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं भारते—यद्युत्तिष्ठत्यनाचांतो भुक्त्वा नानासनात्ततः । सद्यः

स्नानं प्रकुर्वीत सो न प्रयते भवेत् । शांता तपः—आचम्य पात्रमुत्सार्य किञ्चिद्दार्ढ्यं पाणिना । केचिदुत्तरापोशनोत्तरं प्रथमं गङ्गुपः पश्चाद्वस्तप्रक्षाल
नमाहुः । तत्र । पूर्वोक्तग्रन्थविरोधात् । देवलः—भोजने दंतलग्नानि निर्हृत्या च मनंचरेत् । दंतलग्नमसंहार्यं ज्ञेयं तदपि दंतवत् । न तत्र बहुशः
कुर्याद्यन्नमुद्धरणं प्रति । मार्कण्डेये—अनृत्तिष्ठन्नकुर्वीत भुक्त्वा दंतविशोधनम् । दंतलग्नकालं तरच्युते बौधायनः—तस्य क्लृप्तं च शुचिर्न पुन
स्त्यागोत्तरमाचामेदिति । निगिरन्नेव तच्छुचिरिति याज्ञवल्क्यः । अतस्त्यागनिगिरणयोर्विकल्पः । मदनरत्ने गौतमः—गङ्गुपस्याथ सम
येतर्जन्यावक्रघर्षणम् । यः करोति समूढात्मारौरेव नरके वसेत् । हस्तक्षालनोत्तरं हस्तादौ द्वेदशेषे न दोषः । द्वावेवोष्ठाश्च मथुरासखे हो भोजनादनु ।
अदुष्टान् शक्तिजः ग्राह्यालवृद्धस्त्रियोमुखमिति वृद्धपराशरोक्तेः । गङ्गुपप्रक्षेपश्च कांस्यपात्रेन कार्यः । तथा चांगिराः—गङ्गुपपादशौचं च कृ
त्वा वैकांस्यभाजने । भूमौ निक्षिप्य पणमासात्पुनराहारमादिशेत् । उत्तरार्धे कांस्यपात्रमिति शेषः । पुनराहारं तक्ष्णपात्रांतरानयनं वा । माध
वीयेऽन्यासः—तस्माद्देशान्मनागपस्य विधिवदाचामेदिति । तदुत्तरं द्विराचामेदित्युक्तं । विष्णुपुराणे—अंतर्घलायं मे भूमेरपामभ्य
निःक्षिप्य तोयेन वातापिश्च महासुरः । समुद्रः शोषितो येन समेऽगस्त्यः प्रसीदतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिसृज्यात्तथोदरम् । आता
शुचिस्तावदावत्पात्रमनुद्धृतम् । उद्धृत्य शुचिस्तावदावद्भूमिर्न लिप्यते । भूमावपि हिलिप्तायां तावत्स्यादशुचिः पुमान् । आसनादुत्थितस्तस्मा
दावन्नस्पृशेत महीम् । आपस्तम्बः—यत्र भुज्येत तत्समूहानि हृत्या बोक्ष्य तं देशं लेपे तात्सं सत्याद्विः संश्रित्योत्तरतः शुचौ देशे रुद्राय निनयेदं वा
स्तु शिवं भवत्विति । आश्वलायनः—ततः शतपदं गत्वा वीक्ष्यादित्यंशनैःशनैः । पाणिनोदकमालम्भ्य मंत्रमेनं समुचरेत् । काशीखंडे—
इत्यत्र परिसंकल्प्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ । ततोऽन्नपरिणामार्थं मंत्रानेतानुदीरेयेत् । अग्निराप्यायन्यात्तु न्याधिवा न्परिवारितः । दत्तावकाशो न भसो

जरयत्वस्तुमेसुखम् । प्राणपानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा । अन्नपुष्टिकरं चास्तुमभाप्यव्याहृतं सुखम् । समुद्रो वडवाग्निश्च मधो ब्रह्मस्य नं
दनः । मयाम्यवहृतं यत्तदशेषं जरयं त्वमी । विष्णुः—विष्णुः समस्तो द्रियदेहदेहिप्रधानभूतो मगवान्यथैकः । सत्येन तेनान्नमशेषमेतदारोग्यदं मे प
रिणाममेतु । इत्युचार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्तथोदरम् । ऋग्विधानेशो भवेति द्वाभ्यां तु भुक्त्वा न्नं ग्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योर्गजीवेद
गदः सुखी । हारीतः—पश्चात्तदन्नशेषं बलिहरेदिति । एतच्च पाकशिष्टेन रौद्रचलिहरणमिति जयस्वामी । धर्मप्रश्ने ब्रह्मचारिप्रकरणे—
भुक्त्वा स्वयममनं क्षालयतीति । अमनं भोजनस्य । भिक्षापात्रस्य त्वन्येन क्षालनेन दोष इत्युज्ज्वला । उभयोरपि पात्रयोर्ग्रहणमित्यन्ये । स्नातका
दीनामप्येतत् ।

तां बूलभक्षणविचारः । विशेषानुपक्रमेण मार्कण्डेये—भूयोप्याचम्य कुर्वीत तत्तां बूलभक्षणम् । माधवीये वसिष्ठः—सुपूगं
च सुपुनं च सुचूर्णेन समन्वितम् । अदत्त्वा द्विजदेवेभ्यस्तां बूलं वर्जयेद्विजः । एकपूगं सुखारोग्यं द्विपूगं निःफलं भवेत् । अतिश्रेष्ठं त्रिपूगं च अधिकं नैव दु
प्यति । मार्कण्डेये—पर्णाग्रं पणपृष्ठं च चूर्णपणीं द्विपणकम् । दंतधावनपणं च शकस्यापि श्रियं हरेत् । अकृत्वा च मुखे पणपूगं खादतियो नरः । दशजन्म
दरिद्रस्तु अंतं च न हरिस्मृतिः । नित्यं खादति तां बूलं वक्रभूपाकं नरः । नमुच्यत्यच्युतस्येव तस्य मंदिरमिदं । चूर्णपूगदलाधिक्ये साम्ये चापि सति क्रमा
त् । दुर्गंधारंगसौगंध्यवहुरंगान्विदुर्बुधाः । मदनरत्नै वसिष्ठः—पर्णमूले भवेद्ब्याधिः पर्णाग्रे पापसंभवः । चूर्णपर्णं हरेदायुः शिराबुद्धिर्विनाशि
नी । तस्मादग्रं च मूलं च शिराश्चैव विशेषतः । चूर्णपर्णं वर्जयित्वा तां बूलं भक्षयेद्बुधः । आश्वलायनः—यते श्वविधवायाश्च दीक्षितस्य चटोरपि ।

१ यादृष्टिं सर्वभूतानायाचदृष्टिं स्वभावजा । तदृष्टीना विनाशाय नारदसस्सराम्यहम् । इति च चित्सुं जानदृष्टिदोषो न बाधते । अजनीगर्भं समभूतकुमारब्रह्मचारिणम् ।
दृष्टिदोषविनाशाय इजुर्गंतस्सराम्यहम् ।

तांबूलभक्षणं वर्ज्यमैथुनं च विशेषतः । विद्याकामोऽनिशं रात्रौ तांबूलं तु न भक्षयेत् । कृष्णभट्टीये—मातापित्रोः क्षयश्राद्धे तथैव क्षयसूतेके । तांबूलं च र्वयेद्यस्तु पितृहासनिगद्यते । हेमाद्रौ जायालः—दंतधावनं तांबूलैस्तैलाभ्यंगमभोजनम् । रत्नौषधपराब्रंचश्राद्धकृत्सप्तवर्जयेत् । यत्तुकृष्णभट्टीये—नित्यश्राद्धे त्वमाश्राद्धे चाप्यपक्षिके । तांबूलचर्वणे दोषो नेति शातातपोऽब्रवीदिति तन्निर्मूलम् । उक्तविरोधात् । लघुनारीदीये—दशम्यादिमहीपालत्रिदिनं परिवर्जयेत् । गंधतांबूलपुष्पाणि स्त्रीसंभोगं महाशयः ।

दिनशेषभागकृत्यम् । चिष्णुरहस्ये—गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलंचानुलेपनम् । व्रतस्योवर्जयेत्सर्वचान्यच्च निराकृतम् । दक्षः—भुक्त्वा तु सुखमास्थाय तदत्र परिणामयेत् । इतिहासपुराणार्धैः पष्ठसप्तमकौ नयेत् । अष्टमेलोकयात्रा तु वहिःसंध्याततः पुनः । आयुर्वेदे—भुक्त्वोपविशतस्तु दंतवलमुत्तानशायिनः । आरोग्यं वामकुक्षौ तु मृत्युर्धाविति धावतः । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने भोजनप्रकरणम् ॥

सायंसंध्याविचारः । व्यासः—सच्छस्त्रादिविनोदेन सन्मार्गस्याविरोधिना । दिनं न येत्ततः संध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः । यमः—चत्वारिखलुकर्माणि संध्याकालेषु वर्जयेत् । आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् । संवर्तः—सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धां स्तमितमास्कराम् । अत्र सायंसंध्यायाः कालकर्तव्यतादि संध्याप्रकरणे ज्ञेयम् । विशेषमाह चंद्रिकायां व्यासः—प्रत्यङ्मुखोपविष्टस्तु गायत्रीं तु जपेत्ततः बह्वृचस्तु त्रेपि—उत्तरापराभिमुखो न्यष्टमदेशं सावित्रीं जपेदिति । आर्द्धे सुक्तवतः संध्यानिषेधमाह आर्द्धचंद्रोदये यमः—पुनर्भोजनमध्वानं

१ पृष्ठांतरसर्वतीकृष्णां पीतवस्त्रांचतुर्मुंजाम् । शंखचक्रगदापद्मद्विस्तांगरुडवाहनाम् । बहव्योश्रमवासांतामायां तीसूर्यमंडलात् । वैष्णवीं व्यक्षरां साक्षाद्देवीमावाहयाम्यहम् ॥ इति ।

भारमायासमैथुने । संध्याप्रतिग्रहोमंश्राद्धभोक्ताष्टवर्जयेत् । अयंसंध्यानिषेधःप्रायश्चित्ताकरणे । तदाह—सायंसंध्याप्रक्रम्य—दशकृत्वः
पिवेदापोगायत्र्याश्राद्धशुग्दिजः । ततःसंध्यामुपासीतशुभेचतदनंतरम् । अत्रदशकृत्वःपिवेदितिसंबधः । इदमनूक्तप्रायश्चित्तंश्राद्धीयविषय
मितिमाधवः । संध्याधिकारार्थमितिष्टथीचंद्रः । गौडास्तु—सायंसंध्यापराब्रंचछेदनंचवनस्पतेः । अमावास्यानकुर्वीतरात्रिभोजनमेवच ।
द्युतंचकलहंचैवसायंसंध्यादिवाशयम् । श्राद्धकर्तृचभोक्ताचपुनर्भुक्तंचवर्जयेदितिकामधेनौचाराहात् कर्तुरपिसायंसंध्यानिषेधमाहुस्तन्नि
र्मूलम् । यत्तु—द्वादश्यांपंचदश्यांचसंक्रांतौश्राद्धवासरे । सायंसंध्यांनकुर्वीतकुर्वीत्तुहाभवेदितिकालकौमुद्यांचनंतदपिनिर्मूलम् ।
युक्तंचैतत् । ततःसंध्यामुपासीतेत्युक्तेः । तेनश्राद्धभोजननिमित्तं अन्यत्प्रायश्चित्तम् । पार्वणश्राद्धेपुट्प्राणायामादितिचिश्वाद्दशः ।
तदिदंनसंध्याधिकारार्थंकिंतुश्राद्धभोजननिमित्तम् । यत्तु—प्राणायामत्रयंकृत्वाप्रणवेनाभिर्मन्त्र्यपद् । ततःसंध्यामुपासीतशुद्धिःस्याच्छ्राद्ध
भोजनामिति तन्नवश्राद्धपरम् । प्रायश्चित्तगौरवादितिप्रयोगपरिजातः । याज्ञवल्क्यः—उपास्यपश्चिमांसंध्याहुत्वाग्नीन्समुपास्यच ।
भृत्यैःपरिधृतौभुक्त्वानातितृप्याथसंविशेत् । चकारोचैश्वदेवादेरपिग्रहणार्थम् । सायंवैश्वदेवःपाकांतरेणकार्योनपुनर्भुक्तशिष्टेन । नवश्रा
द्धस्यच्छिष्टंष्टहंपितंचयत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टंचभुक्त्वाचांद्रायणंचरेदितिचंद्रिकायांचवचनात् । यदार्याणामभोज्यस्यान्नतेनयजेतइत्या
पस्तंब्योक्तेश्च । चिष्णुपुराणे—तत्रापिश्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनम् । तत्रैव—पुनःपाकमुपादायसायमप्यवनीपते । वैश्वदेव
निमित्तवैषढ्यासार्धवल्लिहरेत् । सायंतलन्नस्यसिद्धस्यपढ्यमंत्रवल्लिहरेत् । दक्षः—अद्रोपपश्चिमौयामौवेदाभ्यासरतोनेयेत् । यामद्वयशयान
स्तुघ्नसमूयायकल्पते । शौनकः—निशायाःप्रथमेयामेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनंप्रोक्तंचर्जयित्वामहानिशाम् । व्यासः—
महानिशातुविज्ञेयामध्ययामद्वयंनिशि । शौनकः—पश्चात्तेनेतथायामेजपयज्ञार्चनादिकम् । ब्रह्माभ्यासोपितत्रैवचर्जयित्वातुभोजनम् । इति

क्षयनचिचारः । हारीतः—नसंधिवेलायांशयीतनमशोनाशुचिर्नग्रेनोच्चैर्निशायांभापेति । प्रगेप्रातः । अतएवपृथ्वीचंद्रोदयेस्सु
 त्यंतरे—आसनंशयनंजान्यापत्यक्रमंढलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिपरेपामशुचीनि । कौर्मे—अश्रद्धोऽशुचिःशयितःस्वाध्यायंशानभोज
 नम् । बहिर्निष्क्रमणंचैवनकुर्वीतकदाचन । नवीजयेवक्षेणनदेवायतनेस्वपेत् । चंद्रिकायांगोभिलः—स्नातकःस्नापकालेवैणवंढ
 मुपनिधातीति । स्वयादित्यनुवृत्तौशंखलिखितौ—नदीर्णांखट्वायानान्यसेवितायामनभ्युक्ष्यनभूतग्रहायतनेनश्मशानवृक्षच्छायासु
 नपर्वणिरभसोत्सवेचेति । पूर्वणिप्रतिपत्पंचदशयोःसंधौ । रभसोत्सवेपुत्रजन्मादौ । हारीतः—नप्रत्यक्तिर्यगुदकशिराःकोणशिराःपश्चिम
 शिराउत्तरशिराथेति । मार्कंडेये—आकशिरःशयनेविद्याद्धनमायुश्चदक्षिणे । पश्चिमप्रवलांचितांहानिमृत्युतथोत्तरे । शून्यालयेश्मशा
 नेचपथिवृक्षेचतुण्यधे । महादेवगृहेवापिमातृवेश्मनिनस्वपेत् । नयक्षनसायतनेस्कंदस्यायतनेतथा । कूलच्छायासुचतथाशर्करालोष्ठपां
 सुषु । नस्वपेच्चतथादर्भेविनादीक्षाकथंचन । धान्यगोदेवविप्राणांगुरूणांचतथोपरि । नाकाशेसर्वतःशून्येनचचैलद्रुमेतथा । गार्ग्यः—स्व
 गृहेप्राकशिराःशेतेआशुयेंदक्षिणाशिराः । प्रत्यकशिराःप्रवासेतुनकदाचिद्रुदकशिराः । भारते—शुयार्धतस्यचाप्यत्रह्नीपूर्वमधितिष्ठति ।
 तदक्षिणेशयीतेति । उशाना—नैलेनाभ्यक्तशिराःस्वपेदिति । पैठीनसिः—नादीक्षितःकृष्णचर्मणिसुप्यादिति । आपस्तंबः—
 सदानिशायांदारान्त्रसलंकुर्वीतेति । विष्णुपुराणे—शुचौदेशेविविक्तगतुगोमयेनोपलेपिते । प्रागुदकप्रवणेचैवसंविशेशुसदाबुधः । मंग
 त्यंपूर्णकुंभंचशिरादेशेनिधायतु । वैदिकैर्गार्हपत्यैश्चैत्रांशुकृत्वास्वपेत्ततः । हारीतः—क्षालितचरणःसर्वतोरक्षांकृत्वोदकपूर्णघटादिसंगलोपे
 तआत्माभिरुचितामनुग्रहतांसुशामाणमितिपठनशय्यामधिषादरात्रिसूक्तंजत्वाविष्णुनमस्कृत्य । सर्पापसर्पभद्रतेदूरंगच्छमहाविप । जनमेजयस्य
 यज्ञेतिआंस्तीकवचनंस्मर । आंस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शतधाभिघतेर्भूमिंशिशवृक्षफलंयथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयंजत्वेष्टदेवतांस्मत्वा

साधिमास्थायान्यांश्चवैदिकान्मन्त्रान्जस्वामंगलश्रुतिशंखचशृण्वन्दक्षिणशिराःस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तंजपन्स्मृत्वादेवांश्चसुखशायिनः । तानाहगोभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैवमुकुन्दोमहामुनिः । कपिलोमुनिरास्त्रीकःपंचैतेसुखशायिनः । शयीतेत्यधिकृत्यहारीतः—नान्यपूर्वेनानुवंशास्तीर्णेनाश्मपीठोपधानेनचासनेइति । अन्यपूर्वेअन्योपभुक्ते । चंद्रोदयेस्मृतिः—आसनंशयनंयानंजायापत्यंकमंडलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिरेपामशुचीनि । विष्णुः—नाकाशेनपालाशेनपंचदारुकृतेनगजभद्रकृतेनभिन्नेनाग्निघुष्टेनघटसिक्तद्रुमजेनदेवायतनेनगणमध्येनहुताशोपरिनभस्मनिनाशुचौदेशेनपर्वतमस्तकेशयीतेति । पंचदारुजेपंचजातीयदारुकृतेइतिटोडरानंदः । तन्न । वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् । शंखलिखितौ—नविशीर्णखट्वायामनभ्युक्ष्यनभूतयक्षग्रहायतनेपुनश्मशानवृक्षच्छायासुशयीतेति । चंद्रिकायांप्रचेताः—नविशीर्णखट्वायानान्यवर्णोपशयितायांस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—नैकांशालानवांभद्रानासमांमलिनान्तथा । नचंदतमयीशय्यामधितिष्ठेदनास्तृताम् । मृतदंतमयेविद्युद्गर्धदेर्भेपलाशजे । नशयीतनरोधान्येशयनेपंचदारुजे । पंचदारूणिचोक्तानिचूतजंवृद्धमास्तथा । अश्मपीठोत्थितांश्चैवघटसिक्ततरूस्तथा । करिभद्रकृतेचैवनशयीतकचिन्नरः ।

संभोगेनिपिद्धदेशदिनादि माधव्यामादित्यपुराणे संभोगेनिपिद्धदेशउक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेनैवदेवचतुष्पथे । नैवश्मशानोपवनसलिलेषुमहीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयीशय्यानातितृप्तोऽथसंविशेत् । विष्णुः—नविद्युद्गर्धेनवाल्पधान्योपरिनसंध्यायांनर्दति । कल्पतरुरौकात्यायनः—पौर्णमास्याममावास्यामधःशय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरप्येषपापश्चादशेर्विधीयते । टोडरानंदे तीर्थसौख्येस्कांदे—वार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तैर्वैजनादने । पंचखट्वादिशयनंवर्जयेद्भक्तिमात्ररः । अनृतौवर्जयेद्भार्यामांसमधुपरोदनम् ।

शयनविचारः । हारीतः—नसंधिवेलायांशयीतननशोनाशुचिर्नग्रेनोच्चैर्निशायांभापेतेति । प्रगेप्रातः । अतएवपृथ्वीचंद्रोदयेस्मृत्यंतरे—आसनंशयनंयानंजायापत्यंकमंडलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिपरिणामशुचीनि । कौर्म—अश्रद्धोऽशुचिःशयितःस्वाध्यायंस्नानभोजनम् । घर्हिर्निष्क्रमणंचैव नकुर्वीतकदाचन । नवीजयेच्चवर्षेणनदेवायतनेस्वपेत् । चंद्रिकायांगोभिलः—स्नातकःस्नापकालेवैणवंदं गुपनिदधातीति । स्वप्यादित्यनुवृत्तौशांस्वल्लिखितौ—नदीर्णायांखट्वायानान्यसेवितायामनभ्युक्ष्यनभूतग्रहायतनेनश्मशानवृक्षच्छायासु नपर्वणिरभसोत्सवेचेति । पर्वणिप्रतिपत्यंचदश्याःसंधौ । रभसोत्सवेवप्रजन्मादौ । हारीतः—नप्रत्यकृतिर्यगुदक्शिराःकोणशिराःपश्चिमशिराउत्तरशिराश्चेति । मार्कंडेये—प्राक्शिरःशयनेविद्याद्धनमायुश्चदक्षिणे । पश्चिमेप्रवलांचिताहानिमृत्युतथोत्तरे । शून्यालयेश्मशानेचपश्चिमवृक्षेचतुष्पथे । महादेवगृहेवापिमातृश्मनिनस्वपेत् । नयक्षनागायतनेस्कंदस्यायतनेतथा । कूलच्छायासुचतथाशर्करालोष्ठपांसुषु । नस्वपेचतथादर्भेविनादीक्षाकथंचन । धान्यगोदेवविप्राणांगुरूणांचतथोपरि । नाक्राशेसर्वतःशून्येनचचैत्यद्रुमेतथा । गार्ग्यः—स्वगृहेप्राक्शिराःशेतेश्चाशुर्येदक्षिणाशिराः । प्रत्यक्शिराःप्रवासेतुनकदाचिदुदक्शिराः । भारते—शय्यार्धतस्यचाप्यब्रह्मीपूर्वमधिष्ठिति । तदक्षिणेशयीतेति । उशना—नैलेनाभ्यक्तशिराःस्वपेदिति । पैठीनसिः—नादीक्षितःकृष्णचर्मणिसुप्यादिति । आपस्तंबः—सदानिशायांदारान्प्रत्यलंकुर्वीतेति । विष्णुपुराणे—शुचौदेशेविविक्तगोमयेनोपलपिते । प्रागुदक्प्रवणेचैवसंविशेशुसदाबुधः । मंगत्यंपूर्णकुंभंचशिरोदेशेनिधायतु । वैदिकैर्गौरुडैर्मंत्रैरक्षाकृत्वास्वपेत्ततः । हारीतः—क्षालितचरणःसर्वतोरक्षांकृत्वोदकपूर्णघटादिमंगलोपेतआत्माभिरुचितामनुपहतांसुत्रामाणमितिपठन्शय्यामधिष्ठायरात्रिसूक्तंजप्त्वाविष्णुंनमस्कृत्य । सर्पापसर्पभद्रंतेदूरंगच्छमहाविप । जनमेजयस्ययज्ञांतेआस्तीक्यचनंस्मर । आस्तीक्यचनंश्रुत्वायःसर्पेननिवर्तते । शतधाभिघर्तेर्भूमिंशिशवृक्षफलंयथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयंज्वल्येदेवतांस्मृत्या

साधिमास्यायान्यांश्चैदिकान्मंत्रान्जन्ममंगलश्रुतिशंखचशृण्वन्दक्षिणशिराःस्वपेदिति । चिष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तं जपन्स्मृत्वा देवांश्च सुखशायिनः । तानाह गौभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैव मुचुकुन्दो महाभुनिः । कपिलो मुनिरास्त्रीकः पंचैते सुखशायिनः । शयीतेत्यधिकृत्य हारितः—नान्यपूर्वेनानुवंशास्तीर्णेनाश्मपीठोपधानेन चासने इति । अन्यपूर्वोऽन्योपमुक्ते । चंद्रोदये स्मृतिः—आसनं शयनं यानं जायापत्यं कंठं डलम् । शुचीन्यात्मन एतानि परे पाशुनि तु । चिष्णुः—नाकाशेन पालाशेन पंचदारुकृतेन गजभग्नकृतेन भिन्नेनाग्निघुष्टेन घटसिक्तद्रुमजेन देवायतनेन गणमध्येन हुताशोपरि न भस्मनि नाशुचौ देशेन पर्वतमस्तके शयीतेति । पंचदारुजे पंचजातीयदारुकृते इति टोडरानंदः । तत्र । वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् । शंखलिखितौ—नविशीर्णखट्वायामनभ्युक्ष्य न भूतयक्षग्रहायतने पुनश्मशानवृक्षच्छाया सुशयीतेति । चंद्रिकायां प्रचेताः—नविशीर्णखट्वायानान्यवर्णोपशयितायां स्वपेदिति । चिष्णुपुराणे—नैकांशालानवां भगानासमां मलिनानां तथा । न च दंतमयीं शय्यामधि तिष्ठेद नास्तुताम् । मृतदंतमये विद्युद्दग्धे दर्भे पलाशजे । न शयीत न रोधान्ये शयने पंचदारुजे । पंचदारूणि चोक्ता निचूतजं चूडुमास्तथा । अश्मपीठोत्थितांश्चैव घटसिक्ततरूंस्तथा । करिभग्नकृते चैव न शयीत कचिन्नरः ।

संभोगे निषिद्धदेशादिनादि माधव्यामादित्यपुराणे संभोगे निषिद्धदेश उक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेषु नैव देवचतुष्पथे । नैव श्मशानोपवनसलिलेषु महीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयीं शय्यां नातिवृत्तोऽथ संविशेत् । चिष्णुः—न विद्युद्दग्धेन वाल्पधान्योपरि न संध्यायां नाद्रति । कल्पतरौ कात्यायनः—पौर्णमास्याममावास्यामधः शय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरप्येपापश्चादग्नेर्विधीयते । टोडरानंदे तीर्थसौख्ये स्कांदे—वार्षिकांश्चतुरो मासान् प्रसुप्तैर्वैजनादने । पंचखट्वादिशयनं वर्जयेद्भक्तिमाध्वरः । अनृतौ वर्जयेद्भार्यामांसं मधुरौदनम् ।

तिथितत्वेस्कां दे—खंडनं नखकेशानामैथुनाध्यगमेतथा । आमिपंकलहं हिंसावर्षवृद्धौ विवर्जयेत् । पराशरः—नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदा येन मोनिशि । नमोस्तु नर्मदे तु भ्यत्राहिमां विपसर्पतः । यमः—भुंजीत ह्यार्द्रपाणिस्तु नार्द्रपाणिः स्वपेन्निशि । विष्णुः—निद्रासमयमा साद्यतां ब्रूल्वदनात्यजेत् । पर्याकालमदां भालातुं द्रुप्याणि मस्तकात् । बौधायनः—न पर्वेणि न श्राद्धे न व्रती न दीक्षितश्चेति । दीक्षितो दीक्षा ख्यसंस्कारवान् । सोष्यवभृथेष्टियावत् । पर्वो णि विष्णुपुराणे—चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्या च पूर्णिमा । पर्वाण्येतानि राजेन्द्र विस्कां तिरेव च । तैलक्ष्मीमांससंभोगीपर्वस्वते पुयः पुमान् । विष्णुमूत्रभोजनं नमनं कं प्रतिपद्यते । सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टमी ग्रहेऽपि कृष्णपक्षस्य ते ग्राह्ये । कृष्णाष्टमी चतुर्दश्योः पूर्णिमादर्शसंक्रमइति स्कां दादिति पृथ्वीचंद्रः । तत्र । पष्ठचष्टम्यावमावास्या उभे पक्षे चतुर्दशी । मैथुनं च न सेवेत द्वा दशी च मम प्रियामिति टोडरानंदे वाराहविरोधात् । संस्कारटोडरानंदे कौर्मे—ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं तद्वज्रमत्रयाहनि । कल्पतरौ च द्विक्रायां चामने—नाभ्यंगमर्केन च भूमिपुत्रे क्षौरं च शुक्रैश्च कुजे च मांसम् । बुधे च यो पितृवर्जनीया शेषेषु सवर्णिनि सदैव कुर्यात् । मूले षष्ठे भाद्रप दसु मांसयोऽपि न्मघाकृतिकयोऽत्रासुं । वज्र्येति पूर्वार्धानुपंगः । याज्ञवल्क्यः—एवं गच्छन् स्त्रियं क्षामां मां मूलं च वर्जयेत् । यत्तुरत्नमा लायां मूलोत्तरयोरुक्तिः सैतद्विरोधादनित्या । ऋतुः—ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा । यः स्वदारा नृतुखातान् स्वस्थः सन्नोप गच्छति । ब्रूणहत्यामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणेति द्वलोकितः ।

ऋतुदिननियमः संभोगोत्तरं शौचं च । ऋतुमाह याज्ञवल्क्यः—पोडशर्तुर्निशाः स्त्रीणां तस्मिन् युगमासु संविशेत् । ब्रह्मचार्ये वप

१ विष्णुपुराणे—जरकारो जं रक्तकार्या समुत्पन्नो महायक्षाः । आत्मीकः सत्यसंभोगपन्नगेन्यो भिरक्षतु । रात्री व्यह्वदायतीदति रात्री सूक्ष्मजत्वा नमोनंदिकेश्वरा येति न तवाप्रा व्यादक्षिणतो वाधिरः कृत्वा स्वपेदिति कमलाकारः । २ वामनपुराणे—बुधे च योपां न यमाळभेत पूर्णा सुयोगो पितृपरिवर्जनीया ।

र्ण्याद्याश्चतस्रश्चवर्जयेत् । मनुः—तासामाद्याश्चतस्रस्तु निर्दितादशी चया । चतुर्दशी चशेषाः स्युः प्रशस्तादशत्रयः । मैथुनप्रशस्तः ऋतुकालिकद
 शुराग्रमध्यमैथुननिषिद्धतिथिनक्षत्रवारादीनां दशानां क्रमेण संभवस्तत्र पर्वस्वपि मैथुने दोषाभावः । ऋताबुपेयादित्यलंतायोगात्प्रयोगव्यवच्छेदस्य वि
 धयर्थत्वादिति शंकरोपाध्यायाः । तत्र । पर्वस्वपि निषेधात् । अतो यत्र दृष्टार्थो निषेधः स्मृत्यर्थशास्त्रयोर्विरोधो वा तत्रार्थशास्त्रबाधः । यौधायनः—
 एवमजरो ब्रजेत्काम्ययावत्सन्निपातं च सहशय्याततो नोदकस्पर्शनमपि वालेपान्प्रक्षाल्याचम्य प्रोक्षणमंगानामिति । यावत्स्वलनं तावत्सहवास्यया
 ततो नान्ता पृथक्क्षयीयातामित्यर्थः । उदकस्पर्शनं स्नानमिति हरदत्तः । एतदतौ । अन्यत्र लेपान्प्रक्षाल्येत्यादि । ऋतौ तु गर्भशं कित्वात्स्नानं
 युनिनः स्मृतम् । अनृतौ तु यदा गच्छेच्छौ च मूत्रपुरीषवच्छौ च द्वयं कार्यमित्यर्थ इति चंद्रिका । अनृतावपि स्नान
 मुक्तं चंद्रिकायाम्—अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा पर्वणि मैथुनम् । कृत्वासचैलं स्नात्वा तु वारुणी मिश्रमार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नम्रः स्नात्वा च
 सुस्नाच गत्वा चैव दिवा स्त्रियम् । यत्तु शंखः—दिवा तु मैथुनं गत्वा नम्रः स्नात्वा तथां भसि । नम्रां परस्त्रियं दृष्ट्वा दिनमेकं व्रती भवेदिति तदभ्यासपर
 मिति शूलपाणिः । अत्र मैथुनोत्तरं सहशय्यानिषेधात्तदभावे सहशय्या । सन्निहितं भर्तृकायाः पृथक् शयनस्य दंडत्वात् । पृथक् शय्या तु नारीणामश
 स्त्रवध उच्यत इति वचनात्—तस्मात्सर्वा स्त्रियो बाले भर्त्रा सहोपि वा पृथक् । निशिनो शयनं कुर्युः कंचुकी कर्णभूषणैः । हारैश्च कंठसंसक्तैः सह चेद्विध
 वास्तुताः । भविष्यंति न संदेहः कुर्युः शय्यां पतिव्रता इति सख्याद्रिखंडाच्च हारादिभिः सहेत्यर्थः । स्नानं पुंसः न स्त्रियाः । तस्याः शुचित्वात् ।
 तदा हयोगयाज्ञवल्क्यः—उभावप्यशुची स्यातां दंपती शयनंगतौ । शयनादुत्थितानारी शुचिः स्यादशुचिः पुमान् । वृद्धपराशरः—
 चातुर्वर्ण्यां शुचिर्नारी कृता भिगमनापि वा । विभ्रमैथुनि निस्नानं राजकेपिशिरोविना । नाभियावद्विशस्तद्वह्निगशौचं च शूद्रके । स्त्रिया विशेषमा
 ह स एव—न च कुर्वीत सा स्नानं न भेरधस्तु शोधयेत् । गौतमः—न मैथुनीभूय शौचं प्रति विलंबेदिति । मनुः—अमावास्यामष्टमी च पौर्णमासी

चतुर्दशीम् । ब्रह्मचारीभवेन्नित्यमनृतौस्नातकोद्विजः । ऋतौनिरवकाशेऽश्राद्धादावपिगच्छेत् । यथापोडशेहनिपरदेशादागतस्याग्नेऋत्वभा
वाद्गमनेदोगमनेदातुर्भोक्तुश्चादोषः । तथाचविज्ञानेश्वरः—एवंगच्छन्नह्मचार्येवभवतीति । यत्तुहेमाद्रौशिवरहस्ये—दिवाज
न्मद्दिनैचैवनकुर्यान्नौथुनं व्रती । श्राद्धं दत्त्वाचभुक्त्वाचश्रेयोर्धनचपर्वस्विति तदनृतुपरम् । ब्रह्मचार्येवभवतियत्रतत्राश्रमेवसन्नितिमनूक्तेः ।
माभ्यचीयेतु—ऋतुकालंनियुक्तोयानैवगच्छेत्स्त्रियंक्वचित् । तत्रगच्छन्समाप्नोतिह्यतिष्ठन्फलमेवत्वितिष्टुद्धमनूक्तेः । श्राद्धेब्रह्मचर्यमावश्यकमि
त्युक्तम् । यत्तुधर्ममदीपे—आमेहैमेतथानित्येनादीश्राद्धेतथैवच । व्यतीपातादिकेश्राद्धेनियमान्परिवर्जयेदिति तन्निर्मूलम् । भारते—
स्नातांचतुर्थेदिवसेरात्रौगच्छेद्विचक्षणः । यत्तुनारदः—रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानायोर्दिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धक्रियाश्चैताःसर्ववर्णेष्वव्यंविधि
रिति । तत्रास्पृश्यत्वंकर्मनधिकाररूपंज्ञेयम् । स्मृत्यंतरेचतुर्थनिषेधोऽपत्याल्ल्यायुष्ट्वादितोषार्थः । चतुर्थीप्रभृत्युत्तरोत्तराःप्रजानिःश्रेयसार्थ
मित्यापस्तंबोक्तेः । रात्रौचतुर्थ्यापुत्रःस्यादल्पायुर्धनवर्जितइतिव्यासोक्तेश्चेतिदोडरानंदः । अन्येतुस्नानंजखलायास्तुचतुर्थेहनि
शस्यते । गम्यानिवृत्तेरजसिनानिधृतेकथंचनेत्यापस्तंबोक्तेःरजोनिवृत्त्यनिधृत्तिभ्यांव्यस्येत्याहुः । सर्वास्युग्मासुगमनं युग्मास्वितिवहुवचना
दिति विज्ञानेश्वरः । अनृतावपिगमनमाहगौतमः—ऋतावुपेयात्सर्वत्राप्रतिपिद्धवर्जमिति । यत्तुभारते—अनृतौमैथुनं
गच्छेद्धीजस्तैर्न्यंकरोम्यहमिति तत्तुल्यनिच्छापरम् । चाराहे—यस्तुपाणिगृहीतायामासेकुर्वीतमैथुनम् । भवंतिपितरस्तस्यतमांसं
रेतसोभुजः ॥

अगम्याःस्त्रियः । आश्वलायनः—प्राग्रजोदर्शनात्पत्नीनेयाद्गत्वापतत्यधः । एतदपवादःव्यवहारचमत्कारेकद्वयपसंहि
तायाम्—वर्षाद्वादशकादूर्ध्वयदिपुण्यवहिर्नीहि । अंतःपुण्यंभवत्येवपनसोदुंधरादिवत् । अतस्तत्रप्रकुर्वीततत्संगंबुद्धिमान्नारः । छंदोगपरि

शिष्टे—अजातव्यंजनालोम्नीनतयासंहसविशत् । बौधायनः—स्वदारेयुनातीर्थउपेयादिति । तीर्थयोनिः । सएव—नदिवासंध्ययोर्न मलिनांनवयोधिकांनान्धक्तोनरोगपरइति । वयोधिकागतजस्का । आयुर्वेदे—ग्राम्यधर्मेत्यजेत्पत्नीमनुत्तानांजस्वलाम् । अप्रियामप्रियाचारांदुष्टसंकीर्णमैथुनाम् । अतिस्थूलांकृशांमृतांगभिणीमन्ययोपितम् । वर्णिनीमन्ययोर्निचगुरुदेवनृपालये । चैत्यश्मशानायतनचत्वरांबुचतुष्पथे । पर्वण्यनंगदिवसेशिरोहृदयताडिनिम् । अत्याशितोधृतःक्षुब्धान्दुःस्थितांगःपिपासितः । चालवृद्धोऽन्येवगर्तस्त्वजेद्रोगीचमैथुनम् । ग्राम्यधर्ममैथुनम् । वेगोविष्णुमूत्रादिः । प्रव्यक्तगर्भापतिरब्धियानंमृतस्वबाहंक्षुरकर्मसंगम् । तस्यानुयत्नेनगयादितीर्थयागादिकंवास्तुविधिंन कुर्यात् । प्रव्यक्तगर्भावनितामवेन्मासत्रयात्परम् । संगतैत्यर्थः । सांचपुराणे—नदिवाभैथुनंगच्छेद्रंधकीमविवक्षिताम् । प्रवाजिनीनोत्कृष्टापिंगलांकुष्ठिनीयोगिनीचित्रिणीस्वकुलजांसंचंधिनीहीनामपस्मारिणीचवर्जयेदिति । गारुडे—शुष्कमांसाःस्त्रियोवृद्धावालाकर्कस्तरुणदधि । प्रमत्तैमैथुनंनिद्रासद्यःप्राणहराणिपट्टइति ।

सुखसंभोगयोगः । तथा—शिरःसुधौतंचरणौसुमार्जितौवरंगनासेवनमल्पभोजनम् । अनमशायित्वमपर्वमैथुनंचिरप्रनष्टांश्रियमानयंति । तथा—साभार्यायागृहेदक्षासाभार्यायाप्रियंवदा । साभार्यायाप्रियप्राणासाभार्यायापतिव्रता । नित्यस्नातासुगंधाचनित्यंचप्रियवादिनी । अल्पभुक्चाल्पवादाचसततंभगलैर्युता । सततंधर्मबहुलासततंऋतुगामिनी । एवंयासत्क्रियायुक्तासर्वसौभाग्यवर्धिनी । यस्येदृशीभवेद्भार्यासिदेवेंद्रोनमातुषः । कौर्मे—इत्येतदखिलंश्रोक्तमहन्यहनियद्विजाः । ब्राह्मणानांकृत्यजातमपवर्गफलप्रदम् । नास्तिव्यादयवालस्याद्वाह्मणो नकरोतियः । सयातिनरकान्धोरान्काकयोनौचजायते ।

अथदुःस्वप्नशांतिः । शौनकः—स्वप्नोत्पातेपुचैतेपुकालरात्र्यधिदेवता । पूजाविधानंपूर्वोक्तकुर्यादित्रापियत्नतः । पूर्वोक्तंरात्रिसूक्तक

लभ्यत् । होमं कुर्यात्प्रयत्नेन रात्रावेव द्विजोत्तमः । उक्तेनैव विधानेन स घृतं पायसं हुनेत् । प्रत्यूचं पायसं हुत्वा रात्री व्यख्यदिति क्रमात् । अष्टोत्तरशतं हुत्वा सूक्तेनानेन वित्तया । स्वप्नाधिपतिभित्रेण हुनेदष्टोत्तरशतम् । कालरात्रेर्नाममंत्रेणेत्यर्थः । गुरवे दक्षिणां दद्याद्ब्रह्मेमपश्नुनपि । तद्युक्तं दक्षिणाभावेऽप्यशक्तो होमकर्मणि । हिरण्यं दक्षिणां दद्यात्तदानीमेव बाबुधः । वस्त्रकुंभादिसकलं तद्धोत्रे प्रतिपादयेत् । ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या गुशीलान् चोदपारगान् । भक्ष्यैश्च पायसाद्यैश्च रत्नानि सुवहूनि च । अनेन विधिना यस्तु शांतिं कुर्वीत संयतः । तस्य वर्षशतायुष्यं भवत्येव न संशयः । इति दुःस्वप्नशांतिः ।

अथाशौचे कार्याकार्यनिर्णयः । तत्र प्रयोगपारिजाते जावालिः—संध्यापंचमहायज्ञान्नैलकं स्मृतिकर्म च । तन्मध्ये हापयेत्तेषां दशाहं तेषु नः क्रिया । नैलकं नित्यश्राद्धम् । पंचयज्ञसाहचर्यात् । स्मृतिकर्म स्मृत्युक्तं देवतार्चनादि । पुनस्त्वर्थे । यत्तु पुलस्त्यः—संख्यामिष्टिचरुं होमं यावज्जीवं समाचरेत् । न त्यजेत्सूतके वापि त्यजनाच्छेदयोगतिमिति । यच्च योगीश्वरः—संध्यास्नानं त्यजन्विप्रः ससाहान्छूद्रतां व्रजेत् । तस्मात्संध्यां च स्नानं च सूतकेऽपि न संत्यजेदिति तन्मानसं संध्यापरम् । निषेधस्तु मंत्रोच्चारणपरः । सूतके मृतके चैव संध्याकर्म समाचरेत् । मनसोच्चारणे न्मन्त्रान्नायायाममृते द्विज इति पुलस्त्योक्तेः—मनसेत्यर्घ्यदानान्यपरम् । सूतके सावित्र्यां जलिप्रक्षिप्य प्रदक्षिणं कृत्वा सूर्यं व्यायन्नमधुर्यादिति पैठीनसि स्मृत्युतेः । अर्घ्यं सावित्र्याः प्राप्तावपि पुनर्वचनं मानसोच्चारनिवृत्त्यर्थम् । अत्र दशसंख्यया गायत्री जप्या । आपराधशुचौ काले तिष्ठन्नपि जपेद्देशे त्याश्च लायनोक्तेरिति प्रयोगपारिजातः । अष्टाविंशति कृत्वोत्र गायत्रीं मनसा जपेदिति देवजानीये भरद्वाजः । सूतके मृतके कुर्यात्प्राणायाममंत्रकम् । तथा मार्जनमंत्रांस्तु मनसोच्चार्य मार्जयेत् । गायत्रीं सम्यगुच्चार्य सूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् । मार्जनं तु नवाकार्यगुपस्थानं चैव हि । अमंत्रकमिति प्राणायामे मानसोच्चारस्यापि निवृत्त्यर्थम् । मनसोच्चार्येति तु सर्वस्य मानसोच्चारोऽपि स्मृत्यंतरत्वाद्

दोषः । तेनार्थदानवर्जसर्वमनसाकार्यमुपस्थान्तुनेतिमाध्वप्रयोगपारिजातस्मृतिरत्नावल्यादयः । संध्यायामर्घ्यदानस्यश्रौतत्वात्तदे-
 वाशौचेनुष्ठेयमितिचंद्रिका । चिदानेश्वरस्तु—उक्तवचनेपुपदार्थगणनंतदन्यपरिसंख्यार्थम् । अन्यथाविशेषगणनस्यवैयर्थ्योपपत्तेः ।
 तेनयावदुक्तमेवमनसाकार्यं उपस्थाननेतिविकल्पार्थमित्याह । दशगायत्रीजपस्तुचंडालादिस्पृष्टस्नानाद्यसम्भवरः । एकादशाहम्रातःसंध्या
 प्याशीचवदेव तत्कालसदशरात्रांतःपातात् । तदूर्ध्वतुशुद्धिदशावत् अशुचित्वाभावात् । नचमुख्यकालवदेवगौणकालेपितत्करणमिति
 युक्तं उक्तहेतोरितिकेचित् । निष्कर्षस्तु सूर्योदयोत्तरदंडत्रयसमुख्यकालयोक्तेः प्रधानविध्यनुग्रहाच्च सूर्योदयोत्तरशुद्धकालइवसंगसंध्या
 वंदनमिति । अर्घ्यातागानसीसंध्याप्राणायामविवर्जितेतिच्यवनोक्तेरर्घ्यातासंध्येति तच्चंद्रिकाद्यलिखनान्निर्मूलम् । एतेनाशौचेर्घ्याता
 संध्येतिवदन्विधानपारिजातोपपत्तः । कात्यायनः—सूतकेमृतकेचैवरोगतौतथाध्वनि । मानसीतुजपेत्संध्याकुंशवारिविवर्जि-
 ताम् । आशार्क—आशौचेकर्मणाल्यागःसंध्यादीनांविधीयते । होमःश्रौतेतुकर्तव्यःशुष्कान्नेनापिवाफलैः । होमःसायंप्रातर्नतुवैश्वदेवः ।
 जन्महानौसगोनस्यकर्मलागोनघृते । शालाग्नौकेवलेहोमःकार्यएवान्यगोव्रजैरितिजाबालस्मृत्युतेः । विप्रोदशाहमासीतवैश्वदेवविवर्जित
 इतिसंवर्तोक्तेश्च । पंचयज्ञविधानंतुनकुर्यान्मृत्युजन्मनोरितिसंवर्तेनपंचयज्ञनिषेधाद्वैश्वदेवनिषेधेसिद्धेपुनःपृथङ्निषेधस्तैस्तिरीयाद्यर्थः । तेप
 पंचयज्ञभिन्नवैश्वदेयोक्तेः । हरदत्तस्तु—बह्वृचानांसूतकेपिवैश्वदेवोभवति—तानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वन्तितिसर्वेपानित्यत्वोक्तावपि—तस्यद्वाव
 नन्यायीयात्माशुचिर्घृष्टइत्येननाशौचादौप्रसूयज्ञस्यैवविशेषतोनिषेधादित्याह । तन्न । द्वावेवेत्यन्येनानध्यायांतरस्यैवव्यावृत्तेः । अत
 एमश्रुतिः—व्रजन्नासीनःशयानोवेति । नतुतस्यैवेत्यनध्यायांतरव्यावृत्तिर्नस्यात् । वैश्वदेवादिनिषेधविरोधाच्च । अत्रवैश्वदेवनिषेधेप्यसंस्कृ
 तात्रगोजननिषेधादन्नसंस्कारोभवत्येव । तत्रापि—वैश्वदेवासंभवेतुक्कुटांडप्रमाणकमितिमृतपितृकसपाकांतरपक्षइवसूतकिनोपिभवतीत्याहुः ।

जातः—अग्निहोत्रे स्वकर्तृकत्वान्यकर्तृकत्वविकल्पः । यच्च स्मृत्यन्तरम्—वर्षयेत्सूतके कर्मनित्यनैमित्तिकादिकम् । आहिताग्नेः सदाशुद्धिः सद्य एव विधीयत इति तत्र पूर्वार्धमाशौचे कर्तव्यत्वेनाभिहितनित्यनैमित्तिकपरम् । उत्तरार्धतुवैतानिकपरमिति । तन्न । श्रौतेऽन्यकर्तृकत्वविध्यभावात् । स्वकर्तृकत्वनिषेधाभावाच्च । नचैवं श्रौतं कार्यमिति वचनवैयर्थ्यं श्रौतनिषेधाभावादित्युक्तम् । अशुचित्वेन भ्रमप्राप्तश्रौतनिवृत्तिरित्यसार्थत्वात् । वैतानोपासना इति याज्ञवल्क्योक्तिर्नित्यकर्मपरा । दीक्षितानामित्यादितु प्रारब्धकर्मणि याजमानप्राप्त्यर्थमिति स्मृत्यर्थस्मारः । स्नानशौचाचमनमोजननियमास्पृश्यस्पर्शस्नानं कुर्यादिति टोडरानन्दे । कालिकापुराणे—जानूर्ध्वक्षतजे जातेनित्यकर्मनचाचरेत् । नैमित्तिकं च तदधः क्षवद्रक्तो नचाचरेत् । आर्त्विज्यं ब्रह्मयज्ञं च श्राद्धं देवयुते च यत् । गुरुमाक्षिप्य विप्रं च ग्रहृत्यैव च पाणिना । न कुर्यान्नित्यकर्मो णिरेतः पाते च भैरव ।

अभ्यभोजनोत्तरं कार्यं कार्यविचारः । स्नानं कार्यं सायं संध्यादेः पूर्वतदधिकारार्थं तदूर्ध्वतु । प्रदोषपश्चिमयो मेदिनस्तानसमाचरेदिति पराशरोक्तेः । एतच्च दिनासंभवे इति हेमाद्रिश्चंद्रिकाच । अतः संकल्पः स्नानांगतर्पणाद्यपि भवति । नचानश्रदधिकारित्वाहोपः । स्नानाधिकारे तदशक्तौ लोपप्रसंगात् । अतएव गौणस्नानाद्यंगीकार इति तुल्यम् । अत्रापि गौणकालांगीकार इति तुल्यम् । न ह्यस्य भोजनार्थत्वे किंचित्प्रमाणमस्ति । अतएव स्नाने जीवदधिकारित्वमित्याचारादर्शः । संध्यात्रयं च कार्यम् । संध्यात्रयं च कर्तव्यं द्विजेनात्मविदासदेति मनूक्तेः । सर्वकाल उपस्थानं संध्ययोः पार्थिवेष्यते । अन्यत्र सूतकाशौचविभ्रमातुरभीत इति विष्णुपुराणे सूतकादिमध्ये पिकथितत्वाच्च । सायं संध्यावद्भोजनोत्तरत्वेऽप्यविरोधाच्च । नचैवं सर्वदा तदापत्तिः कालनियमात् । ब्रह्मयज्ञस्तु न—अनिवर्त्यमहायज्ञान्यो मुक्तेः प्रत्यहं गृही । अनानुरः सति धने सकृन्श्रुर्धेन शुद्ध्यतीति दक्षोक्ता बभोजने एवाकरणे प्रत्यवायोक्तेः । अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति च । अतएव ब्रह्मयज्ञां हरदत्तः—ब्रह्मयज्ञस्य नित्यत्वे पि प्रातराग्रे कृते प्रायश्चित्तमेव न ब्रह्मयज्ञः । सर्वत्रानश्रदधिकारित्वनियमेऽपि ब्रह्मयज्ञप्रकरणे आपस्तंबकृतावकृतप्रातः

राशइतिविशेषोक्तिरिति । अंगत्वेत्पणमपिन अंगत्वेतुभवति । देवताश्चमुनीश्चैवपितृन्वैयोनतर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वानकंसव्रज
त्यधइतिह्माद्रौत्रह्मधैवर्त्तैर्अकरणेप्रत्यवायश्रुतेः । नचात्राभुजानस्यप्रत्यवायउक्तः । प्रातर्होमस्तुद्वादशदिनोर्ध्वमपि किमुत—भोजनोर्ध्व
देवपूजामकृत्वादेवतार्चनम् । भुक्तेसयातिनरकान्मूकरोष्विहजायतइत्यनर्चन्भोजनकरणेप्रत्यवायोक्तेरिति । तत्रएकरात्रपूजाविच्छेदेचौघाय
नेनपुनःप्रतिष्ठोक्तेः । अतःपूजापिभवति । प्रातर्वैश्वदेवस्तुन अनश्नतेत्युक्तेरितिकेचित् । तत्र । पंचैतान्योमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजइतिसं
चर्तोक्तेः—आपद्यपिचक्रायांपंचयज्ञान्नहापयेदितिब्रह्मासोक्तेश्चावश्यकत्वावगतेर्भोजनोर्ध्वमपिभवति । अतोसंस्कृतान्नभोजननिमित्तमेवप्रा
यश्चित्तंनुवैश्वदेवाकरणनिमित्तमिति । अमुक्त्वावलिकर्मचेतिभारताद्बलिदानेनेतिकेचित् ॥ प्राच्यानुदीच्यानथदाक्षिणात्यान्नात्वाप्रती
च्यान्महतोनिबंधान् । आचाररत्नंमुधियाव्यधायिश्रीरामकृष्णात्मजलक्ष्मणेन ॥ निगदितमिहसाध्वसाधुवायद्भुतमतिनाप्रविचार्यलक्ष्मणेन ।
तदखिलमपहायदोषदुष्टंचिरमवलोक्यविलोकयंतुसंतः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसायंकर्त
व्यप्रकरणम् ॥ आचाररत्नग्रंथःसंपूर्णः ॥

इदमाचाररत्नम्—

गोमांतकांतर्गतपेढणेग्रामवास्येन पणशीरुरोपाह्विद्वदश्रीमल्लक्ष्मणशर्मतनुजनुया वामुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च मुंबय्यां श्रेष्ठिबैरैः
तुकाराम जावजीत्यभिल्यैः स्वीये निर्णयसागरालयमुद्रणयंत्रे रामचंद्र येसु शेडगेद्वारांकथित्वाप्राकाशयंतीतम् ।

श्राकः १८३७, सन १९१५

Published by Tukaram Javaji, and Printed by Ramchandra Yesu Shedge at the
Nirnaya-nagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.